Reportáže ze seřadiště

Loiusa Lee

Předmluva

Mia Cruz

Rozhodla jsem se vydat v ucelené formě reportáže které udělala naše reportérka Louisa Lee. Několikrát navštívila seřadiště útočných jednotek, později napsala svoji zkušenosti z celé rotace na obrané pozici a mnoho dalšího. Pozorovala jsem, jak se mění, pro svoje rozhovory podstupuje větší a větší riziko. Nakonec ji to úplně pohltilo zvýšila si úroveň výcviku, aby mohla být s jednotkami v akci a přihlásila se k Tharp. Když za mnou přišla a řekla že jde do útoku, ale ne jako reportérka, ale jako Tharp viděla jsem jakou měla radost. Samozřejmě všichni víme že jednou budeme použiti, ale na ní jsem viděla, jak se upřímně těší. Jak bude opět vystavena riziku, jak bude vzrušená, jak splní svoji misi a taky jak bude zasažena. Všechno se jí splnilo. V poslední reportáži popisovala vše až do okamžiku odpálení její nálože pod nepřátelským tankem. Slyšela jsem přes komunikátor každé její slovo a došlo mi, jak se na to od začátku těšila.

Loiusa Lee, W 109 32, At-Ti-Td-Su*Ch-A, atc3-T/08-04, Annabelle, ATC-023 N, pass, disactive

Mia Cruz, W 059 32, St-In-Ip-Su*P-A, atc1-I/09-04, Eloise Rose, ATC-035 N, pass, disactive

„No a co od toho tam jsem“

Před útokem

Přináším Vám několik rozhovorů s jednotkami pár chvil před útokem.

Co dělá tanková velitelka Le2 druhého sledu?

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail

No tak to už si asi nepřečtu (smích)

Předpokládáš, že tam padneš?

Od toho tam jsem

Co uděláš pro úspěch mise?

Cokoliv bude třeba, první je ochránit naši královnu, druhá je zničit nepřátelskou královnu, třetí je splnit misi, čtvrtá je vrátit tank na základnu. Potom je až můj návrat. Já se vrátit nemusím

Jak se cítíš?

Dobře, i když jsem trochu nervózní, máme pohotovost A5, to je čekání na útok, můžeme spát, jít na záchod, souložit ale reakční čas na vyšší pohotovost A4 je 90 vteřin. Za chvíli přejdeme na tento kód, a to znamená žádný spánek, sex a zkrátí se reakční čas. V tu dobu už budu sedět za palebným modulem tanku a čekat na rozkaz.

Co teď dělají ostatní z Tvojí jednotky?

Chystáme se na splnění naší mise, budeme postupovat v druhé linii útoku kdy by měla být zóna před zákopy vyčištěná od nepřátelských jednotek. Všechny jednotky jsou na seřadišti a užívají si poslední chvíle před útokem

Jak si užívají?

Tak jak můžou, při kódu A5 můžou téměř cokoliv, ale musí být připraveni na změnu do zmíněných 90 vteřin

To zní dobře, jednotka je motivovaná a disciplinovaná. Když je vrátím k Tvojí reakci „to už si nepřečtu“ jaká je prognóza návratu a ví o ní ostatní v jednotce?

No prognóza…, hlavní je splnit misi, pak přemýšlet nad návratem, ale pokud vezmu v potaz předchozí útoky tak z 54 tanků bylo 17 zničeno v bitvě a těch 37 co se vrátilo mělo průměrné ztráty 80 % u všech nasazených tanků jsou ztráty 90 %. To znamená že se většina nevrátí. V jednotce vědí že od toho tam jsou. Samozřejmě ztráty jsou rozdílné podle specializace. První padnou blokační jednotky a Su*P to je jisté. Největší šanci mají Ti-Tp.

Jak jsou na tom velitelé?

Záleží, jestli velitel – řidič (Le1), nebo velitel – operátor Ti-Ka (Le2). Já jsem na pozici Le2 a tam je pravděpodobnost zásahu vyšší. Ovládám vypouštění Ti-Ka jednotek a palubní kulomet. V boji jsem cíl číslo jedna. Dál pokud jsou zlikvidovány všechny internal servis jednotky tak předám řízení palby Le1 a přeberu jejich úlohu. Ta spočívá v odstraňování zasažených Ti-Ka co blokují torpédovou komoru.

Jak blokují komoru?

Pokud jsi zasažena hned v komoře tak zablokuješ uzavírání vnějších dveří, a to je potřeba vyřešit před vypuštěním další jednotky. Musím otevřít vnitřní dveře a manuálně tě pod palbou vtáhnout dovnitř a hodit pod tank pravděpodobnost že budu zasažena je asi 30 %. Potom je možné pokračovat v palbě.

Jak to vypadá uvnitř tanku?

Moje místo je vepředu nad torpédovou komorou mám k dispozici kanon s 850 ranami, zaměřovač torpéd a ovládací panel. Před nepřátelskou palbou jsem kryta jen částečně. Místo Le2 je mnohem lépe kryté, dá se trefit jen zboku a je to malý cíl. Pod námi jsou bloky Ti-Ka a Ti-Tp, pak dvě místa pro Ti-Ts. Vzhledem k tomu že se pohybujeme v módu A1 tak není možné jít na záchod, pokud je třeba děláme si to do uniformy, ale toto je společné pro všechny jednotky v akci.

Co obnáší Vaše mise?

Naším úkolem je narušit první nepřátelskou obranou linii. Vyjedeme jako druhý sled a snad s co nejmenší ztrátou dorazíme k linii. Jistit nás bude Tharp a my budeme podporovat pěchotu. Já mám rozkaz narušovat nepřátelské pozice pomocí foam torpéd. Ty vypustí pěnu, která zůstává asi hodinu aktivní. V uzavřeném prostoru zákopu je velmi účinná. Při tom musím myslet na koridory pro další sled, ty nesmím pěnou zasáhnout. Můj cíl je zničit co nejvíc nepřátelských jednotek a obsadit a udržet sekundární zákop do další vlny útoku.

A hlavní cíl celého útoku?

Ten neznám. Je to z důvodu bezpečnosti

Chceš ještě něco říct?

Až vyrazíme tak před námi budou ležet v blátě jednotky prvního sledu co byly při svém úkolu zasaženy, aby my jsme mohli pokračovat, my musíme pokračovat pro královnu a pro ně, až my budeme ležet v blátě tak přes nás půjde další sled, a bude mít šanci splnit svůj úkol, pak přijdou další útoky, a nakonec jejich královna bude ležet v blátě. Od toho tam jsme.

Po misi jsem dostala krátkou zprávu od posledního čtvrtého sledu, který byl z útoku odvolán

Tank dosáhl sekundární obrané linie a vypouštěl foam Ti-Ka. I díky jim mohl třetí sled začít útočit na primární linii. Svoji misi za vysokou cenu splnila. Tank se nevrátil musel být pomocí Se1-serv odtažen. Le2 opustila prázdný nepojízdný tank a zapojila se do boje společně s pěchotou a byla zasažena nepřátelskou střelbou.

Tak ji našli, misi splnila. Od toho tam je

Kousek od ní leží další člen její jednotky Se-Tp, zasažena při dodávání munice pro In-Ti-Td, už se k nim nestihla dostat.

Servisní jednotky mají za úkol zásobovat bojové formace potřebným materiálem kdekoliv na bojišti.

Jak se připravuje pěchota prvního sledu?

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail

Budu mluvit otevřeně, vím že z útoku se nevrátím tento rozhovor je šance inspirovat ostatní.

Ztráty ve tvém sledu budou velké?

Ano jdu v prvním sledu jsem sice ve skupině sec2 to je ta poslední, můj úkol je postupovat k sekundární obranné linii, ti přede mnou budou zasaženi už během postupu. Já mám šanci se zapojit do čištění linie

Jak bude útok dál pokračovat, co je cílem?

Z důvodu bezpečnosti ho neznám. Co když budu zajata? Znám jen svůj úkol.

Teď je pohotovost A5, co děláš během čekání?

A5 znamená že kdykoliv do 90 vteřin musím být připravena na změnu poplachu. Proto jsem pořád na seřadišti. Vše potřebné k útoku mám nachystané zde. Před chvílí jsem si nechala od jednoho kamikadze vylízat kundu chci stihnout jít se pořádně vyprázdnit při poplachu A3 už nebude čas. Ten může nastat kdykoliv od teď za 90 + 30 vteřin

Pokud se nestihneš vyprázdnit co budeš dělat?

To je jednoduché, pustím si to do uniformy, o nic nejde jen budu mít na prdeli hnědou bouli. V útoku mi nijak nebrání.

Jaké jsou předpokládané ztráty?

Budou téměř 100 %, ale statistiku neznám

Já mám statistiku, není úplně přesná, ale pro představu ti ji mohu říct

Mě to moc nezajímá. Není to důležité pro moji misi, ale pokud to chtějí vědět čtenáři (úsměv)

Bylo provedeno 13 útoku v prvním sledu použito 21 formací. Každá měla 380 jednotek, to znamená do útoku zatím bylo použito asi 8000 jednotek a po misi se jich vrátilo na základnu přibližně 400. Ztráty jsou zatím 95 %. Nenašla jsem přesnější údaj kolik, kterých podle specializace.

95 % je dobrá vyhlídka, já se nevrátím to je jisté, ale od toho tam jsem (smích)

Od čeho tam jsi?

To je jasné, dosáhnout sekundární obrané linie a zničit co nejvíc nepřátel. Pokud do této doby nebudu zasažena tak chci pokračovat v útoku s dalším sledem.

Pojď něco ti ukážu

Šli jsme pár metrů na seřadišti prvního sledu, vidím jednotky, jak se připravují, kontrolují si výbavu, diskutují o nejlepší taktice, trénují, jak tělem blokovat palbu a chránit cennějšího kolegu. Hned vedle hromadně souloží 3 páry.

Dívej se na ty šukající kusy, do útoku půjdou v dobré náladě a bude jim jedno kde a jak budou deaktivováni. Myslím si, že proto je povolený sex až do poplachu A5.

Popošli jsme k seřadišti druhého sledu

Já jdu do útoku, aby tihle mohli pokračovat, pro ně tady jsem. Až já budu ležet v blátě někde vepředu tak oni mě překročí a budou pokračovat ve svém úkolu. To je moje poslání v této misi.

Těšíš se na to?
(chvilka přemýšlení) ano jednoznačně ano. Od toho tady jsem.
(zazněl signál kód se změnil na A4) vidím, jak souložící kusy okamžitě přestaly a začali si oblékat uniformy
A je to tady za chvíli to začne, já jsem ustrojená a připravená.
Chce se ti na záchod? To ještě můžeš
Raději budu pokračovat v tomto rozhovoru, ale už půjdeme na moje seřadiště
Přešli jsme k seřadišti prvního sledu, všechny jednotky jsou oblečené, posedávají, probírají poslední detaily taktiky, občas se někdo jde vyprázdnit, ale kód A3 může přijít kdykoliv
Dívej se, teď je A4 a když přijde změna kódu máme 30 vteřin, A3 znamená „útočí předchozí vlna“ ale my jsme první tak okamžitě bude následovat A2 přesun do útoku, a to je hned za zákopem.
A1 znamená palba na nepřátele, A0 znamená byla jsem zasažena. K tomu doufám dojde až v nepřátelské obrané linii.

Najednou se rozezněl alarm A3
Tak za chvíli náš rozhovor končí. (smích)
Vezmeš si tento lokátor prosím? Je celkem jisté že tě zasáhnou chci pořídit tvoji fotografii po útoku?
Samozřejmě ráda, ať je můj příběh kompletní
Bere lokátor a strká si ho pod uniformu mezi nohy.
Teď s tebou můžu jen mluvit, nesmím opustit toto stanoviště musím být připravena vyrazit. Chci si ulevit nějak to na mě přišlo asi nervozita (smích)

(Na jejím pozadí se rýsuje hnědý flek a uniforma se očividně plní hmotou)
Útok může přijít kdykoliv, chceš něco ještě vzkázat čtenářům?
Ano, až půjdete do mise, udělejte vše abyste uspěli, já tu budu zasažena, aby vy jste mohli splnit vaši misi. Myslete na to až budete na mém místě. Od toto tady jsme.
Jaké máš pocity?
Těším se moc se těším, jak se budu plazit, kolem mě budou padat ostatní z naší skupiny, jak se dostanu k nepřátelské linii a ….
Rozezněl se alarm kódu A2, bez zaváhání vyběhla do útoku.

Po druhé vlně útoku jsem se vypravila na místo signálu lokátoru

našla jsem ji ležet pár desítek metrů od nepřátelské linie, její přání dosáhnout linie a zapojit se s druhým sledem se nesplnilo. Mise jednotky však byla úspěšná, dosáhli toho, aby druhý sled mohl pokračovat tam kde oni skočili. Ona byla zasažena pěnou z našeho torpéda.

Jaký úkol má Tharp?

Rozhovor s Tharp druhého sledu

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail

Rozumím budu mluvit otevřeně

Jaký je tvůj úkol v misi

Můj úkol je ochrana tanku za jakoukoliv cenu, to spočívá v eliminaci nepřátelských tanků ohrožujících tank, co mám chránit. Pokud jsme povolání naším tankem tak se nás snaží nepřítel zničit jako první.

Jak na tank útočíte?

Velitel vytvoří skupiny ze tří směrů a ty se začnou současně přibližovat k tanku. Našim cílem je pod tank dopravit Ti-Ip-Su*B který se odpálí a deaktivuje nepřátelské Ti-Ts. Potom musí pod tank vlézt Ti-Ip-Su*Ch ten otevře vstupy do bloku Ti-Ka a odpálí plynovou nálož.

Je těžké se pod tank dostat?

Ano velmi těžké, střílí po nás tankové obranné jednotky, kulomet tanku a snaží se i vypouštět torpéda.

Při útoku na tank máme velmi vysoké ztráty. Jak vidíš, většinou jsme zasaženi a k tanku se ani nedostaneme. Je proto důležité postupovat společně ze tří směrů, to potom nemůže zahájit palbu na všechny. Naši se střelbou pokouší zasáhnout Le2. Pěchotní jednotky leží za blokačními jednotkami a kryjí se za jejich těly. K tanku postupují Ti-Ip-Su*B a Ti-Ip-Su*Ch. Ostatní jednotky se pokouší zlikvidovat obranu tanku In-Td. Pokud se nějaká naše chemická jednotka dostane pod tank a odpálí se tak je tank zneškodněný, kontaminovaný a bez vlastních jednotek.

Co se děje při chemickém útoku?

Pokud se nadechneš plynu tak dojde ke krátkému dávení, křečím v břiše, to trvá pár vteřin a vždy dojde k uvolnění svěračů. Prostě si nasereš do uniformy. Když je dávka menší dávíš se delší dobu pozvracíš a posereš se. S tím musíš počítat.

Co proti vám nepřítel hlavě používá?

Hlavně střílí, může vyslat i Ka torpédo buď z tanku nebo je mají k dispozici i pěší jednotky. Plynová torpéda moc nepoužívá je riziko zasažení svých jednotek. Oblíbená jsou pěnová torpéda.

Proč je má v oblibě?

Nešíří se rychle jako plyn, kontaminuje omezenou plochu, která je celkem dobře viditelná a kontakt s pěnou je rychlé ukončení bojové činnosti (smích)

Co se děje po kontaktu s pěnou?

Přestane ti fungovat motorika, spadneš na zem a povolí se ti svěrač. Pak jen ležíš na zemi, svíjíš se a sereš si do uniformy, to trvá asi minutu potom se začneš třepat za pár minut třas ustane. Máme v jednotce dohodu, pokud je někdo z nás zasažen pěnou ostatní se ho pokusí trefit. Sice jsi posraná, ale ušetří tě to od dalších stavů.

Je tato dohoda u všech jednotek?

Ne nemůže se střílet na jednotky co odpálili pěnovou nálož, u nich jsou ty pohyby důležité pro rozptýlení pěny na větší plochu.

Co obnáší tvůj výcvik?

Mám pokročilý výcvik At, to znamená že mám i pěchotní St. At je rozšíření o pohyb uvnitř tanku, útok na tank, činnost Se a Co jednotek atd je toho moc

Jak probíhá výcvik At?

Jedná se o specializované činnosti. Třeba jak se pohybovat s osobní náloží a jak ji aktivovat. Tu mají komunikační jednotky a v případě zajetí se okamžitě odpálí sami. Musí to udělat bez zaváhání. Já si hlavně pamatuji činnost Tharp, to budu dělat v boji. Musím se rychle dostat pod tank a tam odpálit svoji nálož to jsem několikrát trénovala. Doplazit se blátem mezi zasaženými pod soustavnou střelbou nechat na sebe najet tank a stisknout knoflík. Potom padnu na zem a si naseru do uniformy. Tank bude zneškodněn a náš bude pokračovat v misi. Dále mám specializaci na Ti-Ts, Se, Co, ale toto využiji pouze pokud budu přeřazena k jiné specializaci. Komunikační jednotka nemůžu být, chybí mi v rozkroku osobní nálož, není možné ji nasadit v boji můžu si ji vzít nejpozději při kódu A4.

Chtěla jsi být u Tharp jednotky

Mám ráda tanky, tu jejich sílu a ničivost, neohlížím se na pravděpodobnost deaktivace. Chci svoji misi splnit na 100 %. Jsem ráda že v útoku budu kooperovat s tanky a pokud budu mít štěstí tak se podívám i dovnitř nepřátelského tanku. Sice jen na chvíli, ale i to se počítá a bude to pro mě obrovský úspěch. (smích).

Jak vnímáš svoji nulovou šanci na návrat?

No a co od toho tam jsem.

Na závěr našeho rozhovoru tě chci požádat, jestli si vezmeš tento lokátor? Je celkem jisté že tam zůstaneš a po útoku se tě pokusím najít a poskytnout čtenářům tvoje foto?

Jistě, budu ráda. Kam si ho mám dát?

Nejlepší je strčit pod uniformu mezi nohy, vůbec nepřekáží, tvoje výměšky mu nevadí.

Dobře, dám ho tam

(dává si lokátor zepředu mezi nohy)

Pohodlné, téměř ho necítím, budu ráda, pokud zveřejníš i můj příběh v útoku

Do útoku s tebou nepůjdu, ale pokud tam zůstaneš budu se ptát na tebe těch co se vrátí.

Děkuji za rozhovor

Po misi jsem dostala zprávu od třetího sledu.

Během útoku byla povolána k likvidaci nepřátelského tanku v konfiguraci Ti-Ip-Su*Ch. Pod tank se jí nepodařilo dostat, zasáhla ji pěna z nepřátelského torpéda. Navzdory dohodě, kterou měli ve své jednotce jí nikdo nepomohl, svíjela se v zóně dlouhé minuty. Tank, který měla chránit byl deaktivován. Úkol nesplnila, i když se snažila a udělala vše co mohla.

Rozhovor s koordinátorkou Tiffany Lin před útokem a po útoku

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail
Rozumím
Chystáš velkou akci, kolik jednotek bude nasazeno?
Bude použito 19 jednotek, celkem 8145 kusů ve čtyřech vlnách
Co je hlavní cíl mise?
Zničit nepřátelskou obranu a dosáhnout kontroly nad obraným pásmem sídla královny, další útok zničí nepřátelskou královnu
To je ambiciózní plán, věříš že se povede?
Hmm samozřejmě, osobně za něj odpovídám, pokud se selžu budu popravena, já ten plán podpořila a použiji jakoukoliv jednotku pro jeho splnění (otázka ji zaskočila)
Pokud selžeš popraví tě to je drsné
Ne není, já mám odpovědnost za 19 formací, mají vyšší cenu než já.
Jak poprava probíhá?
Záleží, jak dopadne mise, jsou dvě možnosti. První nedosáhneme cíle a budeme mít větší ztráty, než nepřítel budu veřejně popravena malou dávkou plynu, to je ten nejhorší způsob. Před všemi je pozvracím a poseru, pak mě tam nechají ležet do druhého dne pro pobavení a výstrahu ostatním. Když budou ztráty menší tak jdu to takzvané loterie to je příjemnější konec. V loterii má každý své číslo a v podbřišku upevněnou malou nálož. Po 10 párech jdou do arény kde souloží, systém si pamatuje, koho jsem kouřila, kdo mě lízal kundu a kdo se mnou šukal. Postupně jsou losována čísla a od toho co je vylosován je odečtena další vylosovaná hodnota. Dál je určeno losem, jestli se odečítá orálně nebo genitálně. Poslední losování je pěnový nebo konvenční výbuch. Pěnový výbuch zlikviduje jen nositele nálože, konvenční nositele a toho kdo je v těsné blízkosti podbřišku. Typicky souložící nebo lízající kus
Pro představu si uděláme ukázku mám číslo 8 a začne losování První 8, Druhé 4, oral, pěna. Od čísla 8 se odečte 4x kdo mě lízal kundu, a tomu se odpálí pěnová nálož. Ta je jiná, než co se používá v boji, celkem rychle zlikviduje zasažený kus, ale on neztratí kontrolu nad vyměšováním. Asi po 30 vteřinách nálož vypustí dekontaminační roztok a pěna přestane být nebezpečná. Ostatní normálně dál souloží. Až jsou všechny kusy takto vyřazeny do arény k nim nastupuje další skupina 10 párů. To se opakuje asi 5x. Dovedeš si představit, jak to na konci vypadá. Celé se to odehrává za sklem před diváky, tipují, kdo bude další, kdo poslední, kdo jak skončí. Je to zábava, přijď se podívat.
Dobře, dojdu a vsadím si na tebe
Já svoji misi splním (smích)
Jak bude probíhat útok?
Mám záruku, že se ode mě nevzdálíš, proto ti to řeknu (usměje se a ukazuje na dálkové ovládání k náloži v mém rozkroku. Pokud se pokusím vzdálit vybuchne, pokud se ji pokusím vyjmout odpálí ji manuálně)
Jsou 4 sledy,
1. zlikviduje nepřátele v zóně mezi obranými liniemi
2. zlikviduje sekundární nepřátelskou linii a bude pokračovat k primární
3. Prorazí primární linii
4. Dosáhne „queen defense line“ a udrží ji do dalšího útoku

Všechny jednotky sledu 1 až 3 mají důrazně doporučeno po dosažení cíle pokračovat s následujícím sledem, přednostně jako jednotka stejného typu. Pokud nebude možné tak je specializace změněna dle uvážení velitele.

Důrazně doporučeno, co to znamená?

Pokud se vrátí, aniž by pokračovali s dalším sledem tak jdou do loterie (smích)

Jak tento rozkaz přijali?

Od toho tam jsou, nezajímá mě to.

Kdy útok začne?

Teď máme A5, velitelé znají svoje rozkazy, jednotky vědí, co mají dělat. Právě se chystám změnit status na A4. Útok proběhne do 10 minut čekám na informace od speciálů ohledně aktivity nepřátel.

Speciálové operují v poli? Není riziko vyzrazení plánu?

Určité riziko je vždy, ale oni nevědí, co je cílem, mají jen monitorovat obranu nepřátel a označit velitelům slabá místa. Pro případ zajetí jsou vybaveni a vycvičeni k použití osobní nálože. Než aby nepříteli něco prozradili tak se odpálí.

(odešla k informačnímu pultu čte zprávu od speciálu)

(vydává rozkaz)

Změna A4, odpočet 90 teď

Zprávy jsou dobré?

Ano speciálové hlásí slabou aktivitu v sektoru sekundární linie C5 a C12. Tam povedeme hlavní vlnu útoku. V oblasti mezi naší a jejich obranou linií jsou občas malé nepřátelské jednotky, dost jich zlikvidovali sami.

Nemůže tato činnost varovat nepřítele?

Ne dělá se to neustále, oni pošlou svoje speciály na nás a my zase likvidujeme je. Nevzbudí to žádnou pozornost

(vydává rozkazy)

Změna A3, odpočet 30 teď

2.sled ATC1-I sektor C5 a C12, podpora tanky

2.sled ATC6-Ch kontaminovat pěnou oblast mezi C5 a C12 před linií obrany. Zákaz kontaminace sektoru C5 a C12

(dostává odpověď „rozumím Zákaz kontaminace sektoru C5 a C12)

Změna A2, odpočet 5 teď

Jednotky 1. sledu vyrazili do útoku vidím, jak se vzdalují, ale také už je jich hodně na zemi. Koordinátorka nemá čas se mnou diskutovat, vydává rozkazy útočícím jednotkám, právě dostala zprávu o pohybu nepřátel naším směrem a instruuje ATC1 k protiútoku před sektorem C12, zprávy od speciálů nebyly úplně přesné.

1.sled ztráty 60 linie obrany nedosažena

Pro 1.sled Rozumím pokračujte

atc1-I/02-04 ztráty 80 pokračujeme na C5, podpoří nás atc3-T/02-05

atc1-I/02-04 ztráty 95, C5 dosažena, kde je 2.sled?

pro atc1-I/02-04 ETA 30

atc1-I/02-05 ztráty 90 nedosáhneme C12

pro atc1-I/02-05 držte pozice před C12

pro atc1-I/02-04 situace?

atc1-I/02-04 2.sled na místě prolamuje obranu v C5, my pokračujeme s nimi volej atc3-T/02-07

pro 2.sled jednotky útočící na C12 přesun na C5, velí atc3-T/02-07

atc3-T/02-07 rozumím, obrana prolomena, ale z primární linie vybíhají nepřátelé držíme se

atc3-T/02-07 ztráty 50 protiútok sílí jsou všude

pro 3.sled velí atc1-I/02-07 přesun na C5, proniknout do primární linie sektor na primáru dle vlastního uvážení

velí atc1-I/02-07 rozumím přesun na C5, útok na primár dle vlastního uvážení

atc3-T/02-07 ztráty 75
pro atc3-T/02-07 3.sled ETA 30, podpořte jej v útoku na primár, velí atc1-I/02-07
atc3-T/02-07 rozumím útok na primár velí atc1-I/02-07
atc1-I/02-07 na místě, útočíme
atc1-I/02-07 ztráty 40 pokračujeme
atc1-I/02-07 ztráty 50 je jich moc
atc1-I/02-07 ztráty 75 primáru nedosáhneme
pro 4.sled ruším akci, vraťte se na základnu
atc1-I/02-07 ztráty 80 můžeme ustoupit
pro atc1-I/02-07 držte pozice, zlikvidujte jich co nejvíc
atc1-I/02-07 zopakujte máme držet pozici
pro atc1-I/02-07 držte pozice
atc1-I/02-07 ztráty 90 končíme ustupujeme
pro atc1-I/02-07 jednáte proti rozkazu ponesete si důsledky
všem konec útoku aktivujte obranu dočasný kód D6

(koordinátorka si sedla na zem na tváři je vidět zklamání)

Útok nedopadl dobře, 3.sled nedokázal prolomit primární obranou linii. Proto odvolala z útoku 4. sled. Pro úspěšný útok bylo prolomení obrany třetím sledem nutností. Výsledek útoku cíl je nedosažen a naše ztráty jsou vyšší. Ona ví, co ji čeká, ale ještě musí splnit jeden úkol. ATC1-I/02-07 se proti rozkazu vrátila na základnu, to znamená že velitelé budou popraveni a ostatní v jednotce budou převelení ke specializaci s nízkou životností. Typicky blokační jednotky Bl nebo Su*P.

Máš chuť říct co se stalo, že útok nedopadl podle plánu?

Špatně jsem odhadla sílu na C12, když speciálové sledovali linii tak zrovna rotovali jednotky na sekundární linii. Naši to špatně vyhodnotili. A to fiasko na primární linii. Tam jsem nevěděla kolik jich je, rychle se jim podařilo aktivovat obranou zálohu která proti nám vyrazila, použili hodně pěnových a plynových torpéd v konfiguraci „landmine“ ty pak dálkově odpalovali, jak přes ně postupovat 3. sled. To zastavilo náš útok

Proč jsi zakázala ústup atc1-I/02-07, nechtěla jsi dosáhnout aspoň dílčího úspěchu a loterie?

Ne o loterii mi nešlo, byli daleko, mohli držet sekundární linii. Pokud by se včas aktivoval další útok tak by pokračoval tam kde oni skončili. To je pro mě zklamání

Vydáš rozkaz k popravám?

Ano a osobně jim aktivuji chemické nálože

Tebe to taky čeká

Vím, jsem si toho vědoma

Co bude s ostatními jednotkami?

Vydám poslední rozkaz velitelům, ti doporučí, kdo půjde do loterie a kdo dostane druhou šanci jako Bl nebo Su*P. Chci, aby ze sledu 1 a 2 šli k nízké životnosti ti svou část úkolu splnili, ale sled 3 celý do loterie

Kdy bude tvoje poprava? Přijdu se podívat

Asi za 2 hodiny dojdi ráda tě uvidím, teď deaktivuji tvoji nálož, vyndej si ji

Děkuji, chceš ještě něco dalšího vzkázat čtenářům?

Vždy poslouchejte svého velitele, zůstat v boji je správné, neuposlechnout rozkaz má svoje důsledky.

Další setkáni proběhlo před popravou, Ona stojí v prosklené místnosti a kolem stojí přihlížející dav. Velitel útočných operací čte příkaz k popravě „koordinátorka útoku ATC-11 N nesplnila svůj cíl, dosáhnout „queen defense line“ a proto bude popravena. Poměr nepřátelských ztrát je 14 % to je obrovské selhání, bylo ztraceno 7679 našich a jen 1033 nepřátel, za to nese vinu tato koordinátorka“

Chceš k tomu něco dodat? (dívá se směrem je koordinátorce)
Ne jsem si toho vědoma a ponesu následky. Od toho tady jsem

Velitel aktivoval v komoře plynovou nálož. Ona se začala dávit a na zadku přes uniformu se jí udělal hnědý flek, jak si začala plnit hmotou, ještě zvládla popojít k náloži kde je koncentrace plynu nejvyšší tam se zhluboka nadechla a upadla na zem. Toto je odpovědnost velitelky za průběh mise. Od toho tam je.

Moje zkušenosti z At výcviku

Moje kroky vedly k výcvikovému centru, kde si zvýším svoje schopnosti. At výcvik obnáší hodně bodů. Začínám trénovat pohyb s osobní náloží. To je chemická látka v latexovém balonku vložená do rozkroku, učím se plížení, jak si sednout, jak provádět rychlé pohyby, aniž by došlo k roztržení nálože. Nejhorší je pohyb pod palbou, musím mít pořád na paměti, že prudký pohyb může aktivovat nálož. Stalo se mi to během přesunů pod palbou skočila jsem do zákopu a dopadla na zadek. Najednou cítím mezi nohama mokro a rozkrok se mi barví značkovací barvou. Trenér se na mě podíval a řekl „právě jsi skočila“. Mechanizmus účinku naštěstí není stejný jako u těch, co se požívají v misi, ale takový abych si svoji chybu pamatovala.
Okamžitě po rozlití látky jsem začala mít křeče v podbřišku, nebyla schopná vstát a uvolnil se mi svěrač. Do kombinézy jsem udělala pěknou hromadu. Trenér se na mě podíval a řekl „jdi do skladu a vezmi si další nálož“. Tu jsem si dala opět do rozkroku a připojila se ke své skupině

Další bod výcviku je odpálení nálože, hodnotí se rychlost deaktivace v leže v blátě, to je nejtěžší způsob. Nyní jsem ve výhodě vím, jaké jsou účinky nálože a bez zaváhání ji odpálím. Ležím s ostatními v hlubokém blátě a zazní siréna a spouští se můj časovač. To je pro mě signál k odpalu. Tisknu nohy k sobě a současně si rukama tlačím zepředu a zezadu na rozkrok. Snažím se vytvořit na balónek s chemikálií co největší tlak. Po pár okamžicích se to povedlo a já zažívám známý pocit, jak se můj rozkrok plní značkovací kapalinou a následně hnědou hmotou. Ve rychlosti odpalu jsem byla mezi prvními deseti.

Další den máme trénink v protichemickém obleku. Večer jsem si oblékla latexovou kombinézu s kuklou a na ni tréninkovou uniformu. Výcvik začal hned ráno chemickým poplachem, ležela jsem na zemi na obličeji nohy jiného rekruta a trenér na nás pustil výcvikovou pěnu. Má stejný mechanizmus účinku jako chemikálie v osobní náloži. Štěstí mám na hlavě kuklu, pěna mi potřísnila hrudník a hlavu, ale oblek chrání dokonale, zbývá si nasadit jen masku a jsem připravena. V naší skupině všichni nebyli tak pohotoví, vidím ty pomalejší, jak se svíjí na zemi a na zadku se jim rýsují boule. Za pár minut se k nám připojí, ale zbytek tohoto výcviku budou mít nasráno v uniformě. Trénujeme plížení, krytí před palbou, pohyb v zákopu, to vše v prostoru zasaženém pěnou. Výcvik probíhá celý den. Naštěstí jsem vyprázdněná po včerejšku a do uniformy jsem jen močila. Večer jdu spát ve stejném oblečení co jsem měla na výcviku. Místo, kde ležím je kontaminované pěnou to je součástí výcviku. Chci se vyprázdnit, ale nesmím si sundat uniformu. Tak to prostě pustím do uniformy. Cítím, jak se mi zadek noří do teplé hmoty a za chvíli usínám.

Následující den po očištění v průběžné kartáčové lince mám trénink základních pohybů uvnitř tanku. Pořád se opakují povely k přesunu z bloku Ti-Ka do torpédové komory. Musím je zvládat pod 10 vteřin. Odpoledne cvičím speciální činnosti, odstranění zasaženého torpéda pod palbou, přesun ze zásobovacího tanku do bojového v průběhu mise a invazní výsadek pod těžkou palbou. Několikrát jsem zasažena tréninkovou střelou. Instruktor nám říkal že při jakémkoliv výsadku v boji je nejdůležitější se dostat z tanku, pak můžete padnout, pokud padnete a zablokujete torpédovou nebo výsadkovou komoru tak vás někdo musí vytáhnout. Vystavujete ho riziku zásahu a zdržujete výsadek.

Poslední tankový výcvik je vyproštění z těžkého terénu. Tento trénink probíhá v reálném Se1-serv. Jsem součástí Ti-Ts a náš tank má rozkaz vyprostit ATC3-T z půl metru hlubokého bláta. Přibližujeme se k němu a já cítím, jak je terén těžší a těžší. Náš tank se nemůže rozpojit a mezi své oddíly vzít vyprošťovaný tank přední část by taky zapadla. Musíme ho nadlehčit ručně, dostávám rozkaz k opuštění tanku. Ocitám se venku po kotníky v blátě a vidím jak jiní Ti-Ts pod palbou připojují zadní část nepohyblivého tanku k našemu modulu. Já jdu s ostatními dopředu do půl metru hlubokého bláta. Před námi jsou In-Td a Bl-Td ty se nás kryjí svými těly. My se pokoušíme tank nadlehčit a posunout na pevnější podklad. Sice má funkční bloky Ti-Tp, ale ty se boří do bláta a nejsou schopny pohybu. Podařilo se tank jsme posunuli asi o půl metru, pár z nás dostalo zásah do zad, na jejich místa okamžitě nastupují další. Náš úkol musíme splnit bez ohledu kolik z nás tam zůstane tank je cennější než my. Při dalším posunu dostávám zásah i já, padám na záda a přes mě leze další která mě má nahradit. Je zasažena ho hlavy a hroutí se na mě. Její rozkrok je na mém obličeji. Nevidím přes ni, jak ostatní tank posouvají dál z hlubokého bahna. To se nakonec povedlo, ale měli jsme ztráty 40 %. Od toho tam jsme. Na závěr nám trenér řekl „vyprostili jste ho, to je úspěch, kolik vás tam bylo zasaženo není důležité, vy jste nahraditelní“. V noci opět spíme na bojišti. Ležím v hlubokém blátě hlavu mám položenou na něčím zadku a spokojeně usínám. Další den nás čeká bojový servis.

Ráno vstáváme a přesouváme se k polygonu kde musíme pod palbou nosit boxy s municí, chemické a pěnové nálože mezi jednotlivými body které představují jednotky v boji. Hodnotí se rychlost úspěšnost. Odpoledne máme provádět krycí palbu přes naše jednotky každý má na zbraní laserový identifikátor a jednotky před námi přijímač. Pokud jsou zasaženy tak instruktor vidí kým. Poslední v tomto dni je pohyb komunikačních jednotek. Mezi nohama mám osobní nálož a pohybuji se pod palbou mezi jednotkami. Důležité je dostat se na místo určení, ale zároveň musím myslet na nálož mezi nohama při nešťastném pohybu ji mohu aktivovat. Dnes mě trefili jen jednou, při krycí palbě jsem jen dvakrát zasáhla svoji jednotku a nálož mezi nohama mi nepraskla. Jsem na sebe hrdá.

Poslední den se máme naučit Tharp a Ti-Ka útoky na tank první je útok z tanku ten je jednodušší. Z bloku Ti-Ka jdu do torpédové komory a vidím instrukce směr mého útoku, čas do mojí deaktivace, co dělat pokud budu zasažena před dosažením cíle, jak se pohybovat, typ cíle a typ mojí nálože. Na displeji svítí dir 30, life 60, if shooted no action, direct with cover, tank with infantry, gas Otevírají se torpédové dveře a já vybíhám určeným směrem, po pár metrech cítím několik zásahů do břicha, padám na zem. Tento pokus mi nevyšel. Jdu znovu do bloku Ti-Ka vidím stejné instrukce, tentokrát jsem zasažena dávkou hned v torpédové komoře, hroutím se dolů a blokuji komoru. Před tímto nás instruktor varoval, vždy se snažte dostat z tanku, když padnete mimo tank snadno Vás nahradíme, když zablokujete komoru

musí Vás někdo vytáhnout. Příště musím být úspěšnější. Vybíhám z komory a cíl je celkem blízko, zatím se mě střelba vyhýbá blížím se k tanku plazím se pod něj otvírám dva bloky Ti-Ka a odpaluji chemickou nálož. Dostavuje se známý pocit křečí v břiše a můj svěrač vypověděl službu. Plynu jsem se nadýchala dost tak rychle padám k zemi. Ležím na zemi a nasrala jsem si do uniformy, ale jsem šťastná misi jsem splnila. Za pár chvil budu opět ve svém tanku a znovu trénovat taktiku útoku. Už vím jak.

Poslední co se musím naučit je Tharp útok, situace je stejná ale jsem mimo tank, dostala jsem povel k útoku. Teď nezáleží na tom, jestli mě zasáhnou a já se k tanku nedostanu. Splněno bude, pokud se dostane pod tank někdo z naší formace a odpálí nálož. Na hrudníku mám těžkou chemickou nálož a vybíhám z krytu co mi poskytl svým tělem In-Ip-Su*P, běžím k tanku a vidím, jak otáčí kulomet mým směrem. Přímý zásah dávkou a já končím, sleduji, jestli se někomu povede dostat se pod něj. Tento pokus byl neúspěšný. Příště se musíme s In-Ip-Su*P dostat blíž. Tak zkrátíme vzdálenost, co musíme překonat bez krytí. Při dalším pokusu jsem asi 20 metrů od tanku. Ležím za mým krytím hlavu tisknu mezi jeho nohy, na mě leží další Bl- Ip a svým tělem kryje nepřátelskou palbu. Slyším povel k útoku, vybíhám a po pár metrech cítím zásahy do podbřišku a břicha, padám na zem do bláta a sleduji ostatní z mé formace. Dvěma se povedlo pod tank dostat, byli jsme úspěšní.

Výcvik trval 5 dní a na jeho konci jsem si hrdě oblékla červené silonky, označení těch, co absolvovali pokročilý výcvik. To co jsem se tu naučila později využiji v zóně.

Jak se žije v obrané linii

Přináším můj pohled a zkušenosti z obranné linie. Na jeden turnus se přidám k obraně jako pěchota In-Ip se všemi povinnostmi z toho vyplívající. Doufám, že zvládnu reportáž napsat celou a nestane se mi nic nepříjemného. Nemám žádné výhody ohledně nasazení, mám svého velitele a ten neví že jsem žurnalistka, jedná se mnou stejně jako s ostatními. Pokud budeme pod útokem tak budu v boji s ostatními. Turnus trvá 7 dní každá kapitola jeden den.

Den 1. jsem oblečená v uniformě a jdu s ostatními na seřadiště pro rotaci jednotek. Rotace musí proběhnout rychle nepřítel se snaží tohoto okamžiku využít kdy obrana není tak pohotová. Dostávám rozkaz jít na primární obranou linii, tam bývá klid. Kód je D10, to znamená v dohledu není žádná nepřátelská aktivita já mám zatím volno, jdu si užít trochu sexu. To je v bezprostřední blízkosti boje velmi vzrušující, stačí si říct a velmi rychle najdete protějšek. Zeptala jsem se jednoho pěšáka a on mi bez zaváhání krásně vylízal kundu. V otevřeném zákopu kolem nás byli ostatní z naší formace vůbec mi to nevadilo naopak líbilo se mi to, pak přistoupil jiný In-Ka a já ho vykouřila. Do mé rotace na hlídku zbývá 6 hodin, jdu si lehnout bude mě čekat 8 hodin sledování úseku před zákopem a musím být připravená a odpočatá.

Vstávám půl hodiny předem, jdu se pořádně vysrat během hlídky nebudu mít čas a nechci trávit zbytek turnusu v posrané uniformě. Moje hlídka začíná odpoledne a končí pozdě večer. Beru si zbraň a jdu na pozici. Zóna přede mnou vypadá klidně, pár desítek metrů ve předu je sekundární obraná linie, trochu vidím do jejich zákopů, život tam vypadá stejně jak zde. Doufám, že mě čeká klidná hlídka.

Den 2. super pořád jsem tady. Začátek dalšího dne oslavím sexem, chci jít k nedalekému In-Is a začít ho kouřit, pak se určitě přidá i někdo další. Toto se mi nepovedlo, jen jsem ušla pár metrů zastavil mě jeden Co-Is a začal mě lízat kundu a prdel, lízal tak intenzivně až jsem neudržela moč. Začala jsem chcát a on lízal rychleji a rychleji. Krásně jsem se udělala, je to tu krásné. Jdu si dát snídani a čeká mě údržba nebo úklid zákopu. Po snídani se hlásím u svého velitele on mě dal bedýnku a poslal uklidit exkrementy. Pokud jsou jednotky na hlídce v Kódu D10 tak si mohou ulevit, ale nesmí opustit stanoviště. Řeší to rozepnutím body v rozkroku, stažením legín a silonek a vyprázdněním pod sebe. Pokud je poplach vyšší, než D10 je tento postup zakázaný a musí se vyprazdňovat do uniformy. Protože turnus trvá 7 dní, není možné uniformu vyměnit a jít se umýt tak se tomu ze začátku každý chce vyhnout. No a já to jdu po nich uklidit. Po úklidu jsem se šla najíst, dostáváme výživnou pastu, dávkování probíhá pomocí hadice u výdejního místa. Je to chutné a obsahuje všechny pro tělo potřebné látky. Navíc je to snadné dopravovat přímo do zákopů. Odpoledne mě čeká hlídka na stejné pozici. Zatím je pořád klid.

Den 3. Čeká mě přesun, jdu na linii L1 to je sekundární obranná linie předsunutá asi 50 metrů před místem kde jsem. Přesun probíhá podzemním tunelem, protože prostor mezi L2 a L1 je podminovaný pěnovými minami. Jdu tam asi za půl hodiny, dám si rychlý sex. Připojuji se k souložící dvojici a sedám si na něj. Okamžitě mě začal lízat po chvilce jsem si s jeho partnerkou vystřídala pozici a začala na něm jezdit. Následoval mohutný výstřik do mé kundy. Sedím na něm, odpočívám, a cítím jak se mi kunda plní horkou tekutinou. Po výstřiku se do mě vychcal. Je to příjemné, ale rychle musím k tunelu vedoucímu na pozici L1. Zákop tady je nižší nedá se tu postavit, aniž bych se neodhalila nepříteli. Zde už bývají ztráty pravidelně. Musím si dávat pozor, pokud chci dokončit reportáž. Čeká mě noční hlídka, jdu se najíst a spát. Stále svítí kód D10 klid je i tady. Vzbudili mě dřív, změna alarmu D6, v dálce vidím nepřátelský pohyb. Zatím nevím, kolik jich je jestli začíná velký útok nebo je to jen průzkum. Svírá se mi žaludek, ležím a pozoruji je. Změna na D5 jsou už na dostřel, všimla jsem si, jak se začínají plížit k naší pozici. Zatím se nestřílí. Slyším výkřik a pár metrů vedle mě se jedna z jednotky po zásahu zhroutila na záda. Další, co slyším je „změna na D4“. Střílím na každou siluetu přede mnou, několik jsem jich zasáhla a padli do bláta. Po chvilce krátká přestřelka skončila. Všechny nepřátele jsme zlikvidovali. Vidím, jak speciálové vylézají ze zákopu. Jdou zkontrolovat oblast, jestli tam není nějaká další nepřátelská aktivita. Naše ztráty nebyly vysoké, zasaženo nás bylo asi 20. To je jen 5 % z jednotky. Nic co by ohrozilo akceschopnost. Ležím dál na pozici a sleduji oblast přede mnou. Po zbytek hlídky byl klid na displeji opět vidím D10, ale i varování na možnou aktivitu nepřítele. Když se podívám vedle mě, kde ona stále leží po posledním útoku uvědomuji si, jak rychle se tu situace mění. Zítra ji úklidová četa odtáhne pryč.

Den 4. Probouzím se v poledne po noční hlídce. Chci sex, potřebuji sex oslava dalšího dne lezu k jednomu spícímu pěšákovi lehám si kundou na jeho obličej a začínám ho kouřit. Líže krásně, ale není tu místo na změnu polohy, vedle nás leží zasažená z předchozí noci, na prdeli má hnědý flek a bouli. Při útoku jí povolil svěrač nebo se posrala až po zásahu? Nevím, a není to důležité, důležitý je jazyk v mé kundě, teču a teču. Po sexu se plazím k výdejnímu místu na oběd, beru si hadici do pusy a po stisku tlačítka mi do pusy proudí výživná hmota. Za pár hodin se mám hlásit na odpolední hlídce. Napadá mě, že bych si zašukala, nikdy nevím, kdy začne další nepřátelský útok. Plazím se k mému stanovišti, zlikvidované jednotky mezitím čety uklidili tak je tady víc místa. Lehá si na mě jeden pěšák a začíná mě šukat. Hezky pomalu abych zvlhla, pak začal zrychlovat a já si užívala. Najednou se napřímil a vystrčil hlavu ze zákopu. Zásah, sesunul se na mě. O kousek dál ležel nepřítel z poslední přestřelky byl celý zakrytý blátem, proto ho speciálové v noci přehlédli. Okamžitě se rozezněl alarm D4. Po pár chvílích byl zlikvidován. Na displeji svítí D6, musím dřív na hlídku na dokončení šukačky s někým jiným není čas. Na hlídce se mi honily hlavou myšlenky, jak rychle se tu situace mění. Další nepřátelská aktivita už nebyla, ale velitel nařídil posílené hlídky já jsem byla na pozici i v noci. Před rozedněním jsem byla odvolaná a mohla se jít konečně vysrat, být tam o minutu déle naseru si do uniformy. Unavená jsem okamžitě usnula.

Den 5. Ráno mě čeká přesun na předsunuté pozice blíž k nepříteli. Žádné pohodlí zákopu, jen malá terénní vlna a na jejím okraji budeme my. Pokud zjistíme nepřítele pošleme At-Co-Ip aby předal zprávu L2. Jsem nevyspaná, ale budu si moct na předsunuté pozici chvíli zdřímnout. Teď chci sex, šukání nebo lízaní to je jedno. Ptám se pěšáka vedle mě a on zabořil hlavu do mého klína. Líže nádherně. Teče mi po stehnech šťáva a já si uvědomuji že se musím vychcat. Pustím mu to do pusy. Chcaní během sexu je super. Zavolal mě velitel, už se mám přesunout. Dostala jsem láhev potraviny, stejná pasta co jíme v zákopech a další příděl munice. Na předsunuté pozici budeme 2 dny. Plazili jsme se asi 100 metrů. Naše místo byla kruhová prohlubeň, nebylo tu nic co jsem znala v zákopech. Pořád jsem musela ležet, a být potichu protože nepřítel byl blízko. Uvědomila jsem si že se mi chce zase srát, ale není kde. Na tento dotaz mi velitel řekl že to mám pouštět do uniformy. Tady to nejde jinak. Uvolnila jsem svěrač a na prdeli se mi udělala boule teplé hmoty. Do rotace mi zbývají 3 dny, snad se jí dočkám. Do večera, než začala moje hlídka jsem spala, na zemi v blátě. Během hlídky byl klid, ale moje nervy byly na pochodu, zase jsem si musela ulevit, ale teď už mi nevadilo srát si to do uniformy.

Den 6. Odpoledne jsem se probudila, na ranní oslavu dne sexem tu nebyl prostor. Vychcala jsem se do uniformy, snědla trochu pasty a plazila se na pozici. Tady je režim hlídek 12-12. Pokud by na nás zaútočili je náš úkol varovat L1 a zdržet útok. Ústup je zakázaný a ztráty jsou 100 %. Bylo to zvláštní místo. Naštěstí nepřišel velký útok jen jsme pozorovali vzdálené nepřátelské jednotky. Moje hlídka skončila a ráno mě odvolali zpět na L1.

Den 7. Doplazila jsem se na L1 a byla šťastná. Protože mám At výcvik tak měla možnost zkusit jinou specializaci budu Co-Is, spojka mezi předsunutou linií a L1. Přesunula jsem se tunelem na L2 k výstrojnímu oknu. Dostala jsem zelené body, tmavě růžové legíny a osobní nálož. Šla jsem k záchodům snažila se vybrat co nejvíc hoven z mojí uniformy. Když jsem viděla tu spoušť bylo mi jasné, že mě nikdo nebude chtít lízat. Po očistě jsem vložila mezi nohy osobní nalož a oblékla si body s legínami. Po přesunu na L1 mě čekal úkol zjistit stav jednotek na předsunuté hlídce, jaké jsou ztráty kolik mají munice a s čerstvou informací se vrátit zpět. Pokud potkám nepřátele tak se pokusí mě zajmout. To se nesmí stát, musím odpálit osobní nálož a deaktivovat se. Doplazila jsem se zpět na L1 a předala veliteli zprávu, jednotka je v dobrém stavu ztráty 20% munice mají dostatek. Pak znovu plížením na předsunutou základnu čekat na pravidelné hlášení o stavu. Ležela jsem v blátě a přemýšlela, jak budu psát tuto reportáž. Do rotace mi zbývalo půl dne, nervy mi pracovaly a já cítila tlak v podbřišku, ulevila jsem si, po prdeli se mi roztékala hnědá hmota a já doufala že se odsud dostanu. V noci mě čekala poslední cesta zpět na L1, pravidelné hlášení o stavu. Čekala sem na sekundární linii na rozkaz k rotaci a už jsem věřila že reportáž dokončím. Ten přišel až ráno, na naše pozice přišla jednotka, co před tím sloužila na L2. Byli to nováčci, předchozí útok u nich způsobil velké ztráty tito je nahradili. Pamatuji si jejich šokované pohledy na mě, jak ležím špinavá posraná a směji se. Po rozkazu jsem se plazila tunelem na pohodlnou a bezpečnou primární linii L2. Zde jsem svlékla uniformu Se-Is a vyndala si osobní nálož z rozkroku. Následoval průchod kartáčovou mycí linkou a já se vydala na cestu do bezpečného zázemí.

I když to vypadá že jsem se chtěla vyhnout boji tak pro mě bylo důležité dokončit tuto reportáž. Proto jsem se chtěla vrátit. Mám pokročilý výcvik At a jsem vedená jako záloha vím že se jednou vrátím do boje, jestli útok nebo obrana nevím, moje preference je Tharp a ten má velmi nízkou šanci přežití chci se doplazit pod nepřátelský tank a tam odpálit chemickou nálož, jaký má mechanizmus účinku jsem psala v rozhovorech před útokem.

Pokud porovnám situaci jednotek před útokem a v obraně tak je zásadní rozdíl ve vnímání rizika. Útočné jednotky jsou připravené padnout, znají svoji prognózu a berou ji s humorem. Ví přibližně kdy útok začne a ví že se nejspíš už nevrátí. Obranné jednotky neznají čas útoku, sledují displej s alarmem. Jsou v bojové linii připraveni padnout, ale doufají že to nebude dnes. Snášejí nepohodlí bojové zóny mnohem delší čas než útočné jednotky. Musí řešit spánek, vyměšování, úklid zákopů, odstraňování zasažených jednotek. O to všechno to mají útočné jednotky lehčí, ty jen znají svůj rozkaz soustředí se na jeho splnění a ví že za pár hodin budou ležet na bojišti. Malé procento, které se vrátí zpět jde hned do rotace a klidu zázemí.

Rozhovory z obranné linie

Po delší době jsem se vrátila zpět do obrané linie a přinesla dva rozhovory s jednotkami krátké životnosti. Od mé návštěvy uplynul nějaký čas a dva velké útoky. Ty co jsem poznala během mého posledního pobytu už tam nejsou, byli zasaženi a nahrazeni.

Blokační jednotka na sekundární linii

Ahoj, dělám rozhovory s jednotkami v bojové zóně, chci přiblížit čtenářům, jak to tu vypadá. Poskytneš mi rozhovor?
Ano jistě, budu moc ráda. Četla jsem tvoje rozhovory před útokem a moc se mi líbili

Děkuji. Máš specializaci Li-Bl-Ip, co je tvoje úloha při obraně?
Jsem blokační jednotka primární pěchoty, jsme první tam kde se něco děje. Můj úkol je lehnout si před ostatní a svým tělem blokovat palbu.

To znamená že budeš hned zasažena?
Ano je to tak, mám podobnou životnost jako Tharp, Ka, nebo Su*P. Je to moje práce tady. Pokud bych byla v útoku tak padnu mezi prvníma, tady je to stejné. Mám základní zkrácený výcvik. Umím jen odpálit nálož nebo blokovat střelbu svým tělem. S tímto výcvikem mohu být jen pěchotní torpédo nebo blokační jednotka. Mám nízkou hodnotu.

To znamená že musíš krýt každého kdo bude potřebovat?
Je to tak, pokud nastane útok a velitel dá rozkaz použít Bl tak si mě může kdokoliv z obrany vzít a použít v boji.

Co znamená použití v boji?
Vybere si mě, já vylezu před zákop a lehnu si napříč před něj on si lehne za mě tak mu poskytuji ochranu. V otevřeném terénu si můžu lehnout na břicho a roztáhnout nohy a on si lehne hlavou k mé prdeli a z boku je aspoň trochu krytý mýma nohama. Záleží na tom, jak si řekne a kolik nás je.

To co popisuješ je taktika když kryješ sama. Používá se i metoda společného krytí více kusy?
Samozřejmě, to si lehneme na bok. Já dám hlavu k prdeli jednotky přede mnou a jiná dá hlavu k mojí prdeli. Takto můžeme vytvořit dlouhý obraný val.

Jak je zajištěno že se po zásahu nepohnete, přece když dostaneš zásah tak dojde v jeho důsledku k nějakým nekontrolovatelným pohybům?
Jak ležím v blokační poloze, tak mě může deaktivovat, pak se po dalším zásahu nehýbu

Nemáš přece osobní nálož
To sice nemám, ale dostanu zásah zezadu do hlavy nebo do zátylku. Je to na uvážení toho, koho kryju.

V boji vydržíš jen krátce, jaký je to pocit?
No a co, je to můj úkol. Co jsem slyšela tak při posledním velkém útoku prorazili sekundární linii. Ztráty na L1 byly přes 90 %. To není rozdíl, jestli jsi velitel nebo jen kus za který se ostatní kryjí. Já umožním o chvíli delší činnost cennější jednotky a ta zasáhne o pár nepřátel víc.

Jak se díváš na změny poplachu. Nikdy nevíš, kdy přijde útok a ty budeš použita?
Nervozita, ne z toho co mě čeká, ale abych se zachovala správně. Při změně poplachu na D4 mám zvláštní pocit v břiše, jsem vzrušená. Začnu vlhnout a jak je poplach odvolán chci sex.

Před nějakou dobou jsem tu absolvovala celý turnus, ten pocit znám, já si vždy ráno nechávala lízat kundu. Kdy naposledy jsi tak zvlhla?

Bylo dnes v noci, nepřítel dělal průzkum bojem, pěšák vedle mě se chystal že mě použije, ale velitel nedal rozkaz k použití blokačních jednotek. Musela se krýt jen za zákopem trochu popolezla, aby měla lepší rozhled a zasáhli ji.

To je ona?

Ano, dnes by ji měli odklidit.

Tak jednotka, co jsi měla chránit tu leží zasažená a ty jsi stále aktivní, nebereš to jako selhání?

Ne neberu, nedostala jsem rozkaz od velitele. On určuje, kdy můžeme být použiti. Ona si měla poradit beze mě, intenzita útoku nebyla tak velká. Velitel má zodpovědnost za to, aby byli všichni používáni co nejefektivněji.

Co bylo potom?

Po chvilce přišel další, aby ji nahradil, ležel na jejím místě a sledoval zónu, po zbytek noci byl klid. Ráno jsem se od něj nechala vylízat. Pak byl přesunut do předsunuté pozice. Byla jsem po poplachu moc vzrušená. (smích)

Půjdeš tam taky?

Během této rotace asi ne, byla jsem tam před dvěma dny. To je nejnebezpečnější místo, při útoku tam všichni zůstanou.

Myslíš, že se dočkáš rotace?

To nemohu říct jistě, situace se tady může velmi rychle změnit. Během posledního útoku byla doba mezi D10 a D4 jen asi 5 minut, a za dalších 15 minut bylo po všem. Ale chci jít na chvíli zpět do zázemí odpočnout si, jsem z toho neustálého stresu unavená.

Byla bys raději v útoku nebo tady v obraně?

V útoku vím že tam zůstanu, přibližně vím i kdy. Mam jen svůj úkol. Tady mám úkolů víc. Nevím kdy mě použijí k tomu, od čeho tady jsem. I když jsem připravená tak doufám že to nebude teď. Jednotky před útokem mají lepší zázemí, jsou na seřadišti a do poplachu A5 si mohou užívat v klidu bezpečí. Tady jsem 7 dní v blátě. Unavená špinavá vedle mě leží zasažené kusy a já vím že dopadnu stejně, jen nevím kdy. Raději bych byla v útoku (povzdechnutí)

Děkuji ti za rozhovor, vezmeš si prosím tento lokátor a pokud tě do rotace zasáhnou pořídím tvoji fotku s krátkou zprávou o průběhu tvé mise?

Vezmu si ho a pokud se dočkám rotace vrátím ti jej

Ne nech si ho. Vrátíš se sem a jedou tě použijí. Mě dojde zpráva a já tě pomocí něj najdu zapíná se zde měj ho tady pořád zapnutý (bere si ode mě lokátor, strká ho mezi nohy a loučíme se)

Rotace se dočkala, užila si klidu v zázemí, ale při dalším nasazení v obraně L1 byla použita. Během obrany měla vylézt ze zákopu a chránit dvě In-Ip. Nepovedlo se jí dostat ze zákopu, všichni byli zasaženi pěnou z nepřátelského Ti-Ka. Svoji misi nesplnila.

Koordinátorka popisuje mechanizmus účinku zbraní na bojišti

V boji se můžete setkat s několika typy zbraní a jejich kombinací, používá se střelba, nesená konvenční nálož, nesená chemická nálož a nesená pěnová nálož. Dál jsou k dispozici osobní nálože pro speciální použití.

Zásah střelbou není potřeba zvlášť popisovat, cítíte teplo a podle místa a množství zásahů se odvíjí rychlost vaší deaktivace. Zvláštní místo je hlava, kdy je deaktivace okamžitá a dochází často k uvolnění svěrače. Zásah do břicha a podbřišku se projevuje tak že se dotyčný asi minutu svíjí. Zásah do hrudníku je rychlý a bez výrazných vnějších projevů. Pokud Vás zasáhne do končetiny tak ta je vyřazená, ale můžete pokračovat v akci.

Nesenou konvenční nálož používají jednotky Su*B, Su*Ch, In-Ka a Ti-Ka. Liší se jen způsobem doručení na místo určení. Dosah je asi 3 metry ve směru odpálení a vždy zasáhne i nositele. Podle místa potřísnění kapalinou z nálože se projevuje mechanizmus deaktivace stejně jako u střelby.

Nesená chemická nálož také zasáhne i nositele, pokud nemá protichemickou masku. Dosah je největší může být i 25 metrů všemi směry. Když se nadechnete plynu cítíte vůni růží. Vaše deaktivace se liší podle množství. Při větším množství dojde ke křečím v břiše podlomí se vám nohy a na zemi se svíjíte. Během toho dojde vždy k uvolnění svěrače. Pokud je plynu menší množství začnete se dávit a pozvracíte se, pak se dostaví křeče v břiše. Spadnete na zem a uvolní se Vám svěrač.

Nesená pěnová nálož má dosah přibližně 7 metrů všemi směry, pokud nemáte kompletní protichemický oblek tak vás také deaktivuje. Při zásahu pěnou cítíte chladivý pocit na kůži. Přestanete koordinovat pohyby spadnete a uvolní se svěrač. Chvíli máte křeče a serete si uniformy. Asi po minutě křeče povolí a dojde k třasu celého těla. Ten během následujících 2 minut ustane. Množství pěny, co Vás zasáhne nemá vliv. Jakmile ucítíte chlad na kůži je tento postup nezvratný.

Osobní nálože se dělí na chemické a konvenční. Chemická slouží k Vaší deaktivaci před zajetím. Jsou jí vybaveni všichni velitelé, speciálové a komunikační spojky. Je to gumový balonek naplněný kapalinou vložený pod uniformu mezi nohy. Odpaluje se zvýšením tlaku na něj, typicky silným sevřením nohou k sobě. Při odpalu dojde ke kontaminaci prostoru 2 metry všemi směry, Zasažení má stejný mechanizmus účinku jako plyn. Pouze nositel obdrží tak velkou dávku, že je deaktivován okamžitě, svěrač povolí málokdy. Výhodou odpálení v blízkosti nepřátel je jejich deaktivace současně s nositelem. Konvenční osobní nálož je velmi omezeného dosahu, zasáhne jen nositele. Vkládá se pod uniformu na podbřišek k blízkosti genitálií a slouží k dálkové deaktivaci Ti-Ka. Ty jsou vybaveny časovačem. Řídící palby před odpalem nastaví čas deaktivace. Po uplynutí tohoto času dojde k rozprsknutí malého množství kapaliny na nositele a ten padá deaktivovaný na zem. Podle nastavení před vypuštěním z tanku může dojít k odpalu hlavní nesené nálože nebo je odpálena později laserovým značkovačem z libovolného tanku.

Přeji Vám ať před Vaší deaktivací splníte svůj úkol.
Koordinátorka Obranných operací
Lia Angel

S Li-Bl-Sp v obranné linii

Ahoj, dělám rozhovory s jednotkami blízko bojových operací. Poskytneš mi rozhovor?
Jo jasně, jsem ráda za tuto možnost
Souhlasíš abych s tebou byla 2 dny, budu se průběžně ptát, ty budeš říkat svoje poznatky, pocity, já budu sledovat co se děje pokud budeš zaneprázdněná bojovou činností pak je popíšu. Mám na sobě uniformu At-In-Is-D do bojových operací se zapojím s tebou. Povolení velitelky mám.
Celé dva dny, ale jsi si vědoma toho, že působíme v místech s vysokým rizikem. Je možné že to už nedopíšeš, ale pokud chceš budu ráda
Ano toto riziko pro čtenáře ráda podstoupím. Teď půjdu za velitelkou potvrdím naši domluvu.
Ok já tu počkám
(odešla jsem k velitelce ona mi řekla, že mě zařazuje do stavu se všemi povinnostmi a zároveň mi slíbila, pokud bude možné nebude mě zapojovat do operací s vysokým rizikem, ale pokud se ocitneme pod velkým útokem nemůže pro mě udělat nic. Naopak já se zapojím do boje stejně jako ostatní. Také byla špatně moje uniforma, mám být In-Sp. Poslala mě změnit si uniformu. Oblékla jsem si světle zelené legíny jednotek Sp a mezi nohy dala osobní nálož)

Tak jsem zpět, velitelka souhlasí, jsem součástí tvojí formace. A slibuji že pokud se dostanu do boje tak tě nepoužiji ke krytí.
To ne, máš na sobě uniformu speciálů, v boji jsem tady i pro tebe a ty máš povinnost bránit pozici. K tomu můžeš využít všechny zdroje včetně mě.
(o naší dohodě s velitelkou jsem jí nic neřekla, doufám že to nepozná)
Popiš čtenářům jaká je tady tvoje specializace a úkol?
Mám označení Li-Bl-Sp, to znamená blokační jednotka pro speciály. Mám základní zjednodušený výcvik. Nemám vysokou bojovou hodnotu. Jsem tu abych v případě potřeby svým tělem poskytla kryt hodnotnějším jednotkám.
To znamená že tě v boji obětují?
Ne tak to není, můj úkol je vytvořit maximální možnou ochranu před nepřítelem hodnotnější jednotce a ta má možnost zlikvidovat víc nepřátel, než kdyby byla bez krytu. Ostatní jsou rádi když ležíme v boji před nimi. Za 2 hodiny půjdeme na L1, chci si užít pohodlí zákopu L2, jdu mrdat, přidáš se?
Jo ráda tady je šukačka intenzívnější. (popošla z jinému speciálovi a sáhla mu mezi nohy. On se trochu lekl, asi kvůli jeho osobní náloži v rozkroku. Poodstoupil, nálož vyjmul a začal ji ve stoje pomalu šukat. Mě to také vzrušilo, dala jsem svoji nálož bokem a strčila hlavu mezi jejich nohy, on péro střídavě strkal do její kundy a mojí pusy. Po chvíli si lehl na záda a já na něj nasedla. Ona mu sedla na hlavu. Pomalu přirážel a lízal. Dvakrát jsme v této poloze vyměnili pozici na moji kundu vyšel výstřik. Po chvíli jsem cítila, jak mě plní horký proud chcánek. Ona se mezitím udělala také, kundu namířila mým směrem a začala taky chcát. Její moč mi cákala na uniformu a jeho mě plnila zevnitř. Takovou šukačku zažijete jen tady)
No už musíme jít, dobře jsem si zamrdala teď je mi jedno jestli mě použijete (smích)

Já si taky užila, vydrž musím si dát zpět nálož. Teď jdeme na L1, ty tam máš taky hlídky?
Ne jsme u speciálu, když je klid ležíme v zákopu nebo máme úkol hloubkový monitoring bojiště. Vylezeme ze zákopů a hledáme náznaky nepřátelské aktivity, nebo likvidujeme osamocené jednotky.

A pokud bude nepřátelská skupina silná?

Pošleme Co-Is varovat L2 a my se postavíme na odpor. Speciálové nikdy neustupují. Musí náš zničit, aby mohli přes nás projít. To jsi nečekala když jsi dostala nápad být se mnou dva dny? (úšklebek)

(přešli jsme tunelem na L1 a čekáme na další rozkazy. Cítím že mi plně nedůvěřuje, snad se to časem změní)

Naše skupina obdržela rozkaz prohledat zónu mezi předsunutými jednotkami. Vyrazíme odpoledne. Teď jdu spát musím být odpočatá a připravená.

Já jdu s tebou, jsem plnohodnotný člen jednotky (lehla jsem si mezi ostatní a pokoušela se usnout)

Je čas. Půl hodiny do začátku mise jdeme na rozkaz k veliteli

(přelezli jsme k veliteli a on nám dal přesné instrukce ohledně sektorů a toho co dělat při kontaktu s nepřítelem)

Je toto obvyklý průběh tvojí mise?

Většinou ano, plazíme se zónou na vybraných místech zůstáváme déle, budujeme obrané postavení, já si lehnu a chráním cennější jednotky. Jen mě nikdo nedeaktivuje střelou zezadu ho hlavy. V případě útoku budu zasažena jako první. Bude kód A2, to je žádný sex, spaní a vyměšování jen do uniformy. Pokud půjdeš semnou budu tě krýt.

Jdeme na to. (vylezli jsme ze zákopu a pomalu se plazíme zónou, nevidím žádnou aktivitu, ale před pár hodinami tu měl náš tank kontakt nízké intenzity. Míjíme zasaženou St-In-Td.)

Toto je realita tohoto místa, potkali malou průzkumnou skupinu, ona chránila svůj tank od toho tady je. My skončíme stejně je to naše poslání.

Jsi odhodlaná, těšíš se na kontakt, nebo doufáš že teď nebude a ty se dočkáš rotace?

Na kontakt se těším na to jsem trénovala a chci využít to co jsem se naučila. Je to moje práce tady. Vím jak jednotky pěšáků def1 počítají dny, hodiny a minuty do rotace. A za pár dní jsou znovu na pozicích. U speciálů je to jinak. My jsme na nejnebezpečnějších místech, chceme splnit náš úkol. Kolik nás tu zůstane není důležité. Pro splnění mise klidně všichni. (smích)

Je to tvoje první rotace?

Ne není, jednu mám už za sebou. Toto je moje druhá, a na kontrole zóny jsem po páté.

Zažila jsi už kontakt?

Při kontaktu jsem zasažena mezi prvníma. To bychom si už tady nepovídali. (smích)

Nemyslím takovou intenzitu aby tě použili a zasáhli

Jo, byly dva přepady ze zálohy. Jednou na nás útočilo asi 10 nepřátel, zlikvidovali jsme je. Naše ztráty byly jen 5 kusů. To nestojí ani za řeč.

To jsi ležela a byla připravena blokovat střelbu?

Přesně tak, ale při tak nízké intenzitě není nutná moje deaktivace. Jen jsem ležela a čekala na zásah. Byla jsem nervózní jednalo se o mojí první misi.

Potom bylo co?

Nepřítele jsme zničili a drželi pozici asi 4 hodiny. Jak jsem měla nervy na pochodu nasrala jsem si do uniformy. Byla toho velká hromada. Před misí jsem ze sebe nemohla nic vytlačit asi proto. (smích)

Jak se tvářil ten koho jsi kryla?

Nijak, ležel dál nehnutě a sledoval přidělený sektor. Je na tyto situace trénovaný. Pak mi řekl že se mu to stalo také.

Kolik času ti zbývalo do rotace?
4 dny, po chvíli jsem si na ty hovna zvykla a nevadilo mi to.

A co sex měla jsi ho pak?
Jo mrdala jsem, jen mě nikdo nelízal. Nebyla jsem jediná, kdo měl nasráno v uniformě. Když jsem se vrátila na L1 tak jsem se snažila většinu hoven vyndat z uniformy, pak jsem šla mrdat.

(někdo vepředu zahlédl pohyb, zavibroval mi komunikátor a viděla jsem rozkaz držet pozici, ona si okamžitě lehla před mě čelem k nepříteli, já si lehla mezi její nohy. Zepředu mě kryl její trup z boku částečně její nohy opřela jsem si bradu o její prdel a připravila se ke střelbě. Opravdu nevím, jestli dokončím tuto reportáž. Zatím nepřišel rozkaz že můžeme deaktivovat Bl-Sp, ale já to neměla zapotřebí. V případě útoku bude zasažena do hlavy, to bude rychlé, nebude se sviset aby mě odhalila. Je disciplinovaná. Nepřítel nás zaregistroval a vydal se směrem k nám. Jeho síla je asi 20 kusů já tu vážně zůstanu. Zepředu slyším syčení plynových ventilů našich zbraní a nepřátelé padli na zem. Ležíme a čekáme co bude dál. Po 3 hodinách jsme pokračovali v naší misi.)

Jaké jsou tvoje pocity?
Jsem šťastná, ne z toho že jsem stále aktivní to je mi jedno, ale z toho že jsme zlikvidovali 25 kusů nepřátel a nás padlo jen 7. 3:1 to je výborné skóre.

(míjíme zasaženého nepřítele, ona na něj plivne)

Proč jsi to udělala?
Pohrdám jimi stejně jako oni námi.

Musím ti říct bylo to vzrušující, čekat na útok tady. Jsem úplně mokrá
Já taky, jestli se dostaneme na L1 tak si pořádně zamrdáme.

Poznáš podle uniformy co byla zač?
Myslím že to byl pěšák, a neměl pořádný výcvik. Proto to bylo tak snadné. Vůbec se nekryli. Vyběhli proti nám bez rozmyslu. Stejně jako naši pěšáci, když jdou do útoku. (smích)

Počkej něco se děje?
Jo jsme na místě toto je naše místo budeme pozorovat sektor. Na primáru a sekundáru probíhá rotace. Pokud uvidíme nepřátele zdržíme je, co budeme moct a pošleme Co-Is je varovat. Toto je dobrá taktika, pokud dorazí jejich útok k našim liniím najde je připravené. (úsměv)

Jak dlouho tu budeme?
Nevím naposled to bylo asi 3 hodiny. Pak jsme šli na L1

(lehla si opět hlavou směrem k nepřátelským liniím a já si lehla mezi její nohy a připravila se odrazit případný útok. Asi po 2 hodinách jsme se vydali zpět k našim pozicím. Nezaznamenali jsme žádnou nepřátelskou aktivitu)

A jsme zpět na L1 jak se cítíš?
Unavená, jdu se vysrat a spát, zamrdám si později.

(Lehli jsme si na zem a za chvíli usnuli. Vstávali jsme před polednem a šli se najíst)
Tak jdu mrdat, přidáš se?

Jasně, těším se na to.

(přišla jsem k nedalekému At-Ti-Ts a začala ho kouřit, ona mu sedla na hlavu a nechala si lízat kundu. Najednou cítím jiný jazyk v mé prdeli a za chvíli péro. Po divoké šukačce mi ten, co jsem ho kouřila nachcal do huby a ona pustila svoji moč jemu na obličej. Poslední co mi šukal prdel po výstřiku někam odešel, kam to nevím. Zde to nikoho nezajímá, ani jsem ho neviděla, ale udělala jsem se to je důležité)

Tak to by bylo je mi zase fajn, jdu zpět na naše seřadiště.

(po doplnění munice a potravin sedíme a čekáme na další rozkaz)

Musím ti říct toto je nejintenzivnější reportáž co píšu. Co se bude dál?

No nic čekáme na rozkaz, buď půjdeme zpět do zóny nebo na předsunutou základnu vystřídat jiné speciály.

A ty bys raději co?

No raději do zóny, tam se toho děje víc. Na předsunuté základně ležíme a čekáme na útok nebo hlídku v zóně. Ze začátku jsem ti nevěřila. Myslela jsem že utečeš jak ti řeknu, že speciálové neustupují. Teď jsem ráda že ti můžu poskytovat krytí. Tento rozhovor nás spojuje. Obvykle se neptáme jak se kdo cítí, co si myslí je to stylem lehni si tady. Jdi vpřed, a pokud jsi zasažena jen tě překročí a zapomenou. Teď vím že si mě někdo bude pamatovat. Jsi to ty a až to vydáš tak tvoji čtenáři. Chci aby ses vrátila a dokončila svoji práci. Je to i pro mě důležité. Moje místo je tady tvoje zatím ne.

Oh, děkuji dojala jsi mě, jsem s tebou už celý den a neznám tvé jméno

Cherry Angel.

Já jsem Loiusa Lee, jsi první z jednotek se kterou dělám rozhovor u které znám jméno. Teď bude pro mě těžší odejít odsud, ale musím dokončit reportáž. Jsou tvoje pocity před útokem vždy jen příjemné?

Ano jsou, vzrušuje mě to riziko a nejistota. Teď si s tebou povídám a za chvíli tu můžu ležet na zemi. Dělám vše co chci teď. Nemyslím co bude zítra. Zítra můžu být zasažena. Nejsem jediná kdo tady takhle přemýšlí. Třeba ten, co tě před chvílí mrdal do prdele. Chtěl mrdat a tvoje prdel se mu líbila. Tak to tu chodí. Pokud ho za hodinu trefí k čemu mu bude pocit, že by tě rád vyšukal, ale neudělal to. Sex se tu neodmítá já tobě a ty někomu dalšímu.

Ano toho jsem si všimla, ale byla bys raději v útoku nebo obraně?

Tady v obraně se mi líbí víc. V útoku vím, kdy půjdu do boje a dokážu odhadnout kdy padnu. Mě vzrušuje ta nejistota. V před útokem si zamrdám jen jednou. Zde během turnusu 8x až 10x. V zázemí je to jiné, tady je šukačka mnohem intenzivnější. Jsem tu spokojená.

(dostali jsme rozkaz k přesunu na předsunutou základnu cestou míjíme další zasaženou In-Td)

Dívej další, vyslali tank na kontrolu zóny a tam vepředu leží Ti-Ka. Asi potkali malou skupinu a zničili ji sami. Doufám že to tu nebude kontaminované.

Vypustili ji z tanku a svůj cíl měla blízko. Byla venku pár vteřin, zásah do prsou a dálkový odpal pěnové nálože. Je to už několik hodin prostor je teď bezpečný,

Jak to všechno poznáš?

Je celkem čistá, to znamená že nemanévrovala a nekryla se jen přímo vyběhla a po pár metrech byla zasažena, leží na zádech bylo to rychlé, nálož odpálili později značkovačem z tanku až se nepřátelé k ní přiblížili. Kolem jí jich leží 5 všichni mají nasráno v uniformě jen ona ne, to je zásah pěnou, ale až potom co tady ležela.

Máš dost rozsáhlé znalosti na to, že jsi jen Li-Bl
Ano studuji, pokud se dočkám rotace chci se přihlásit na rozšíření výcviku. Ráda bych zůstala u speciálů to musím mít At.

Vidíš máš svůj dlouhodobý plán
No jo ale v boji na něj nemyslím.
Jsme na předsunuté základně proč to tady nemáš ráda?
Jen tady ležíš a čekáš, je to jiné než v zóně. Pokud se přes nás přežene velký útok zůstaneme tady ale, pokud tu neuděláš nějakou hloupost tak se ti nic nestane. Je to tu stejně nebezpečné jako na L1. V zóně je větší riziko.
Tak a teď si tu lehneme a budeme čekat co se bude dít. Tvůj kryt je nachystaný. (úsměv)
(lehám si mezi její nohy a chystám si zbraň. Za chvíli došla velitelka a oznámila nám, že v noci jdeme na průzkum nepřátelských pozic máme si odpočnout)
No vidíš nebudeme se tu nudit, pojď spát.
(pokládám hlavu na její prdel a pokouším se usnout. Hlavou se mi honí myšlenka jestli mám využít naší dohody, že nebudu nasazena v misi s extrémním rizikem nebo půjdu s Cherry?)
Cherry vstávej, jdeme do akce
Jo jsem vzhůru, máš instrukce co budeme dělat?
Ano jdou jen 2 dvojice my a tihle dva, máme se dostat tak blízko k nepříteli abychom byli schopni odhadnout jeho sílu. V případě zajetí tě mám střelit a potom se odpálit. Pokud tam zůstanu ty se pokusíš dostat zpět a podáš hlášení. Nesmí tě zajmout.
To zvládnu. Ty vážně jdeš se mnou? Z toho se asi nedostaneme.
Jo jdu, moje poznámky jsem poslala kolegyni, pokud se nevrátím vydá je nekompletní. Posílala jsem je před posledním přesunem z L1.
(Vylezli jsme ze zákopu a plazíme se blátem k nepřátelským pozicím. Mám nervy na pochodu, v takovém riziku jsem ještě nebyla. Cherry leze před mnou. Najednou cítím tlak v břiše nervy pracují, a uvědomuji si, že jsem se na L1 nevysrala. Tak tu pomalu lezu blátem a seru si do uniformy. Bláto se mi lepí na uniformu a hovna roztékají po prdeli. Ona je klidnější je vidět že to tu má ráda a riziko si užívá. Dostali jsme se na místo, kde jsem viděla na jejích zákopy. Jediný špatný pohyb a je s námi konec. Ležím schovaná za ní, hlavu mám na její prdeli a pozoruji nepřátelské pozice. Najednou cítím něco teplého na mém krku. Vychcala se, a proud její teplé moči mi teče po krku a vsakuje se do mé uniformy. Jsem vzrušená tak jak nikdy před tím. Chci šukat teď a tady, ale nemohu musím splnit misi. Jak jsme získali dost informací vrátili jsme přímo na L1. Já se mám přesunout na L2 a do zázemí. Ona tu zůstane ještě dva dny)
To bylo vzrušující, ale je čas se rozloučit. Vezmi si prosím tento lokátor a pokud tě zasáhnou tak tě najdu a zveřejním tvoji fotku jak jsi zasažena. Nech si ho i do další rotace v zázemí jej vypni, ale tady ho měj zapnutý.

To udělám ráda. Měj se, jdu si zamrdat a potom zpět do akce.

Cherry se dočkala rotace, ale v zázemí se nezúčastnila At výcviku. Vrátila se do obrany na stejnou pozici Li-Sp-D. Hned první den byla zasažena v linii obrany L1. Vzhledem k riziku co prožívala v zóně tak se tam cítila v bezpečí a v třetím turnusu už ztratila ostražitost.

Koordinátorka Lia Angel popisuje části uniformy a jejich význam

Uniformy používané v bojových operacích jednoznačně označují úlohu každého a dávají přehled o specializaci a úrovni výcviku. V bojové zóně se používá metoda vrstvení toto umožnuje u každého kusu velmi jednoduše dohledat jeho historii nasazení. Dál mají na sobě podkladové a výcvikové uniformy. Ty slouží k umístění osobní nálože a k rozlišení úrovně výcviku nutné pro přiřazení ke konkrétní jednotce

1.Vrstva je základní uniforma, jedná se o bílé body a bílé silonky. Pod tuto vrstvu se vkládá osobní nálož, pokud to specializace vyžaduje.
2.Vrstva je výcviková. Označuje maximální úroveň výcviku, který daný kus absolvoval. Skládá se z černého body a silonek různé barvy. Body označuje splnění daného výcviku a silonky jeho úroveň ta nabývá těchto hodnot

- Tělové silonky jen základní odlehčený výcvik. Použití útok nebo obrana blokační, nebo kamikadze bez možnosti vypouštění z tanku
- Černé silonky standardní výcvik. Použití je pěchotní jednotka v útoku nebo obraně. Nebo vnější obrana tanku
- Červené silonky pokročilý výcvik. Je možné nasadit jako tankové kamikadze, chemickou jednotku, Tharp k přímému útoku na tank, tank servis, ke speciálním operacím, komunikační spojku nebo bojový servis. Jedná se o velmi dobře vycvičený kus s širokou možností využití.
- Bílé silonky specializovaný výcvik pro obrané operace na queen defense line. Bez tohoto výcviku není možné jednotku nasadit v této oblasti.
- Žluté silonky jsou určeny pro označení osobní ochranu královny. Kusy prošly tréninkem, jak rozpoznat skrytého útočníka, jak správně blokovat palbu na královnu, jak nejefektivněji evakuovat nebo jak provádět navedení palby na sebe
- Modré silonky jsou pro velitele jednotek. Ti mají z výcviku rozsáhle znalosti o taktice a efektivním použití jednotek v akci

3.vrstva je samotná uniforma skládá se opět z body a legín s tímto významem barev
Body označuje oblast použití

- Žluté body je pěchota.
- Modré body činnosti uvnitř tanku, vlastní typicky Ti-Ts, Ti-Ka, nebo pro pohyb v nepřátelském tanku Tharp
- Olivově zelené body je vyhrazeno pro bojový servis
- Tmavě červené je určeno pro jednotky zajišťující komunikaci v boji
- Světle červené používají blokační jednotky
-

Legíny určují konkrétní činnost v jednotce

- Světle růžové legíny jsou primární pěchota
- Tmavě růžové legíny používá sekundární pěchota
- Světle modré legíny vyhrazené pro obranu tanku
- Tmavě modré legíny označují tank servis
- Žluté legíny jsou pro pohon tanku
- Světle zelené legíny nosí speciální jednotky
- Bílé legíny jsou pro kamikadze

Další rozdělení se používá u některých jednotek a k tomu slouží vysoké podkolenky těchto barev

- Černé podkolenky, Su*P sebevražedná pasivní jednotka, nemá vlastní nálož, ale na bojišti kryje ostatní. Do boje nastupuje první a opouští bojiště poslední.
- Červené podkolenky, Su*B sebevražedná aktivní jednotka vybavená konvenční náloží. Jedná se v podstatě o samostatně operující kamikadze, funguje jako pěchota, ale má možnost odpalu konvenční nálože s dosahem 3 metrů
- Bílé podkolenky, Su*Ch sebevražedná aktivní jednotka vybavená pěnovou nebo chemickou náloží. Opět samostatně operující na bojišti, ale s možností odpalu výše zmíněné nálože dle vlastního uvážení. Typický představitel Tharp

Mezi 2. a 3 vrstvu je možné vložit latexovou protichemickou kombinézu, kus je potom odolný proti působení pěny, ale zároveň delší doba nošení způsobuje problémy s vyměšováním. Proto se tato kombinéza nasazuje před útočnou akcí nebo v obraně protichemické jednotky pravidelně rotují.

Teď zakryjte pravou stranu a zkuste si dekódovat význam těchto uniforem a popište použití jednotky

St-In-Is sekundární pěší jednotka se standardním výcvikem. Vhodné použití proti nepřátelské pěchotě a obsazování pozic. Není použitelná jako tankový výsadek a neefektivní proti tankům. Základní jednotka s nízkou hodnotou, snadno nahraditelná.

At-Ti-Ip-Su*Ch primární pěchota s pokročilým výcvikem určená pro pohyb v tanku vybavená chemickou náloží. Vhodná k přímému útoku na tank, chemicky tankový výsadek. Vzhledem k vyšší specializaci nevhodná k použití jako pěchota.

Le-Ip-Tp, velitel tanku, má nejvyšší možný výcvik. Použití velitel řidič nebo operátor Ka v jakémkoliv typu tanku. Může velet jakékoliv bojové formaci od pěchoty po tank. Nevhodné k použití jako pěchota, Tharp nebo bojový servis. Velmi vysoká hodnota a obtížně nahraditelný.

Li-Bl-Ip, blokační jednotka primární pěchoty se základním odlehčeným výcvikem. Vhodná jako kryt pro pěchotu. Nedá se použít k žádným samostatným operacím. Nejnižší hodnota, velmi snadno nahraditelná.

At-Ip-Tp, jednotka starající se o pohon tanku s pokročilým výcvikem. Určená pro pohyb tanku, ale v případě potřeby velmi snadno upravitelná pro tankové torpédo nebo Tharp. Není vhodné používat jako běžnou pěchotu vzhledem k vyšší specializaci.

St-In-Td pěší tanková obrana se standardním výcvikem. Vhodná k podpoře specializovanějších jednotek k útoku na tank, obraně tanku před pěchotou. Použitelná jako samostatně útočící pěchota. Nepoužitelná k přímému útoku na tank nebo k tankovému výsadku. Vzhledem k nízké hodnotě snadno nahraditelná

Co Vás čeká v boji odpovídá Daisy Green koordinátorka výcvikového polygonu

Ahoj, jsem Louisa Lee a chci poskytnout mým čtenářům odpověď co je čeká v boji a jak správně postupovat v útoku. Ty máš na starost výcvikový polygon a vzhledem k tvým znalostem můžeš poskytnout vyčerpávající odpověď.
Ahoj, na to je jednoduchá odpověď. Dělejte co chce velitel a nepřemýšlejte nad rizikem, útočné jednotky podstupují extrémní riziko vždy. Záleží k jaké jednotce budeš přiřazena a podle toho se dá odhadnout co tě v útoku čeká.
Pokud to rozvedu podrobněji tak zaleží na jednotce u které jsi a na tvé oblasti použití.

V útoku používáme tyto jednotky ATC1 pěchota, ATC2 speciální operace, ATC3 frontový tank, ATC4 invazní tank, ATC5 tank ke speciálním operacím, ATC6 chemická pěchota, ATC7 pěchota k boji s tanky
Dál se tvoje činnost bude lišit podle oblasti použití, můžeš být nasazena jako běžná pěchota, pro činnosti uvnitř tanku, bojový servis, komunikační nebo blokační jednotka.

Záleží pro jakou činnost tam jsi. Nejběžnější je pěchota máš standardní výcvik a nosíš žluté body. Můžeš být nasazena k vyčištění zóny, proražení linie obrany, aktivní obranu tanku, podpora Tharp nebo speciálů. Vyčištění zóny se provádí tak a jdeš nekrytá do útoku a odpovídáš na nepřátelskou palbu. Plížíš se, podporu ti může dělat ATC2. Pokud se objeví nepřátelský tank a velitel nedal rozkaz jiný rozkaz tak se zastavíš, lehneš si na zem a začneš likvidovat doprovodné jednotky. Zaměř se na nejcennější typicky velitelé, Tharp, tank servis. Pokud vypouští torpéda tak se snaž je trefit hned v komoře. Je nutné jej pak odstranit a výrazně to zdržuje další palbu. Pokud je možné zasáhni Le2. Vyřadíš tankový kulomet. Tvůj kontakt s tankem nemá dlouhého trvání, ale než tě trefí snaž se zničit co nejvíc nepřátel. Pokud se dostaneš k prorážení linie tak jdeš ve vlně proti zákopu. Když se ti podaří dostat dovnitř zničíš jednotky po stranách a zaujmeš v zákopu obranou pozici dozadu směrem k nepříteli. Aktivní obrana tanku spočívá v likvidaci jakéhokoliv nebezpečí ohrožující tank a ochrana vlastních podpůrných jednotek. Typicky chráníš svoje Tharp a tank servis. Podpora Tharp je specifická činnost, jednotky Tharp se musí dostat pod tank a tam odpálit svoje nálože. Ty jdeš s nimi a palbou likviduješ nepřátelské podpůrné jednotky pokud máš k dispozici blokační jednotku kryješ se za ní, pokud ne ty kryješ svým tělem přidělený Tharp. Měj na paměti že nejdůležitější je přežití tvého tanku, zničení a nepřátelského. Ve většině případů tam budeš zasažena. Ke speciálům můžeš jít pouze s pokročilým výcvikem. Jejich činnost je tak různorodá že ji není možné jednoduše popsat, ale s návratem tam také moc nepočítej, nejčastěji tě použijí k odhalení pozic nepřítele.

Jednotky pro pohyb v tanku mají modré body, prošli pokročilým výcvikem a používají se jako pohon tanku, tankový servis, Tharp a invazní tankové jednotky. Pohon tanku je nejbezpečnější pozice v akci, jsi uzavřená v bloku Ti-Tp chráněná před nepřátelskou střelbou máš na sobě postroj a spolu s ostatními nesete skelet tanku. Jediná možnost tvého zasažení je úspěšný útok Tharp. V případě nutnosti tě velitel může povolat jako Ti-Ka. To se děje pokud nejsou k dispozici torpéda je nutné pokračovat v útoku a velitel zavolal Se1-Tserv k odtažení prázdného skeletu tanku zpět. V tomto případě použije všechny jednotky co má k dispozici ke splnění úkolu. Pokud jsou oba velitelé vyřazeni a tank má nastaven režim „automatic fire“ systém automaticky vypouští jednotky dle poslední známé instrukce před vyřazením velitelů. Je-li současně zapnutý i režim autodestrukce tak pokud jsou vyřazení velitelé a internal tank servis systém sám tě deaktivuje i s ostaními kusy vypuštěním pěny do rozkroku.

Tankové torpédo má stejné místo nasazení jako pohon tanku jen s rozdílným pořadím vypouštění z tanku. Napřed jsou vypouštěni Ti-Ka, a ve zvláštních případech Ti-Tp. Na této pozici před vypuštěním dostaneš instrukce o směru, času deaktivace, co dělat když tě zasáhnou před dosažením cíle, způsob přesunu, typ cíle a druh nálože. Po vstupu do odpalovací komory propojíš svůj port s komunikačním systémem tanku veliteli se to zobrazí současně se nahraje do tvé osobní nálože čas deaktivace po vypuštění a systém tanku spáruje tvoji řídící jednotku se svoji kontrolní. Slouží k dálkové deaktivaci nebo odpalu tvé nálože. Pak na displeji vidíš instrukce pro útok a typ nálože. Tu se vezmeš z výdejního okénka po levé straně oblečeš si ji a připojíš se své řídící jednotce. Odpojíš komunikační kabel potvrdíš tlačítkem ukončení odpalovací sekvence a vezmeš do ruky spoušť k náloži. Pak čekáš na signál k vypuštění. Na vnějších dveřích komory je elektronicky zesvětleno okno a ty vidíš místo kde budeš vypuštěna. Velitel může označovat cíl laserovým značkovačem. Pokud máš nastaveno if hitted fire himself stiskni na spoušti tlačítko a drž je do té doby než dosáhneš cíle nebo budeš zasažena, jinak stiskni spoušť až po dosažení cíle. 5 vteřin před vypuštěním uslyšíš zvukový a světelný signál. Dveře se rychle otevřou a ty se musíš dostat co nejrychleji z odpalovací komory pamatuj míří na tebe všichni nepřátele pokud tě tam zasáhnou tak ji zablokuješ a před další střelbou tě musí tank service z ní vytáhnout to je zdržení. Po opuštění komory se ti aktivuje odpočet a spoušť. Pokud máš přesun direct wo cover tvůj cil je velmi blízko od tebe dostaň se tam bez ohledu na situaci kolem tebe nekryj se před palbou, běž přímo k cíli, buď se tam dostaneš nebo budeš zasažena, velitel to vyhodnotil jako nejlepší možnost. Direct with cover znamená rychle přímo, ale používat krytí před palbou, typicky zasažené jednotky, terén apod. Při manévrování hledáš nejlepší cestu, kryješ se před palbou, ale stále rychle postupuješ vpřed ke svému cíli. Stealth je nejpomalejší způsob plížíš se snažíš se maskovat, využíváš všechny možnosti krytí, ale opět pořád postupuješ.
Poslední fáze útoku se liší pěchota bez krytu, snažíš se dostat co nejblíž a pak odpálit. Běžnější je dálkový odpal z tanku protože tě pravděpodobně trefí před tím než se dostaneš do dosahu své nálože. Při dálkovém odpalu velitel čeká jestli se k tobě nepřátelé nedostanou blíž v rámci svého postupu Pěchota v krytu pravděpodobně budeš odpal kontrolovat sama a odpálíš se po dosažení cíle. Tank bez pěchoty tento typ útoku se používá pokud je tank velmi blízko, dostaň se co nejblíž k němu a doplaz se pod něj. Odpal proveď až v blízkosti tank service. U tanku s pěchotou počítej že budeš zasažena dřív než se k němu dostaneš snaž se pohybovat ve směru pohybu tanku aby v případě tvojí deaktivace na tebe sám najel. Odpal se často provádí dálkově z tanku. Landmine je zvláštní případ kdy jsi poslána na určité místo, tam tě deaktivují a tvoji nálož odpálí později podle potřeby. Tato taktika je využívaná v případě rizika protiútoku. Popisovat jednotlivé nálože nebudu, to popsala kolegyně Lia Angel.
Tankový servis obstarává veškeré činnosti vně a uvnitř tanku pro zajištění jeho bezproblémového provozu. Typicky můžeš odstraňovat zasažená torpéda z komory, pomáhat vyprošťovat zapadlý tank z bahna, připojovat servisní nebo zásobovací moduly. Počítej že jsi specializovaná jednotka a nepřítel se tě pokouší zničit mezi prvníma, ale tvoje práce je nezbytná pro to aby byl tank akceschopný. Pokud tě velitel pošle dopředu do hlubokého bahna abys nadlehčila předek a současně nepřítel zepředu útočí jdi bez zaváhání, pokud tě zasáhnou nahradí tě, pokud vyřadí tank je obtížné ho dostat ze zóny a bude to zlikvidováno mnohem víc jednotek než jen ty. Pokud se blíží nepřátelské jednotky a u tebe je nějaká aktivní obrana tanku nech je jít jako první, oni jsou tam od toho aby tě nezasáhli ty jsi od toho aby tvůj tank fungoval. Tharp je samotný útok na tank, ty jsi nejcennější jediná kdo ho může zničit, ale taky cíl číslo jedna pro nepřítele. Použij všechny podpůrné jednotky aby ses dostala pod tank kde odpálíš svoji nálož. Plazíte se 3 skupiny ze 3 směrů. Podpůrné jednotky se snaží likvidovat obranu tanku a na vás se zaměří Le2 s kanónem. Nemůže ale pálit 3 směry, proto zasáhne jednu tvoji skupinu a pak se zaměří na další. Nejlepší vzdálenost pro finální fázi útoku je asi 25 metrů to stihne zasáhnout jen jednu až 2 formace a jedna zbývá pro útok. V každém případě počítej že nasazení Tharp ať je úspěšné nebo ne končí tvojí deaktivací.
Pokud budeš invazní tanková jednotka děláš práci pěchoty, ale na místo tě dopraví speciální tank. Ty jej opustíš, opět mysli na to aby tě nezasáhli v portálu a dál plníš úkoly pěšáka. Pravděpodobně budeš nasazená jako poslední sled na prolomení nepřátelské pozice.

Když budeš nosit tmavě červené body bojového servisu tak zásobuješ jednotky pod palbou potřebným vybavením. Nepřítel tvoji úlohu zná a ví jak je důležitá. Můžeš být použita jen

jednosměrně, to znamená doneseš vybavení a potom se zapojíš do bojové činnosti nebo opakovaně kdy se budeš pohybovat mezi formacemi podle požadavku velitele. Pamatuj, musíš donést materiál kam je třeba. Pokut tě trefí pošlou dalšího. I kdybys tu bednu poponesla jen o metr má to smysl. Dostat materiál k jednotce v boji je důležitější než ty, tebe nahradíme.

Komunikační jednotka předává informace mezi velitelstvím a jednotkami v poli. Tady budeš vědět důležité informace které zajímají i nepřítele. Proto máš mezi nohama osobní nálož. V případě zajetí ji neváhej použít. Pohybuješ se sama, vyhýbáš se bojové činnosti, pohybuješ ses skrytě, ale rychle.

Blokační jednotka má nejnižší hodnotu jsi velmi snadno nahraditelná a sloužíš jako kryt pro hodnotnější bojové jednotky. V útoku postupuješ první, pokud držíte linii lehneš si hlavou k nepříteli a jednotka co kryješ se schová za tebe. Pokud je potřeba udělat delší linii krytí lehneš si na bok, opět hlavou k nepříteli a jiná blokační jednotka si lehne stejným směrem pod tebe tak aby měla svoji hlavu u tvé prdele a tvoje nohy před svým hrudníkem. Jednotka nad tebou si lehá stejně ty hlavu k její prdeli a její nohy před svůj hrudník. Takto můžete vytvořit neomezeně dlouhou linii za kterou se schovají bojové jednotky. Pokud to situace vyžaduje tak velitel může povolit tvoji deaktivaci. Tu provádějí jednotky které kryješ zásahem do zátylku. Potom pokud jsi trefena nepřítelem nezačneš se svíjet a narušovat jednotnost blokační linie. Máš nejnižší bojovou hodnotu každá jiná jednotka je důležitější než ty.

To je základní popis co tě čeká v útoku, ať budeš u jakékoliv jednotky tak vždy je důležitější tvůj úkol a rozkaz než ty.

Děkuji za vyčerpávající odpověď. Mohu si vybrat jednotku k jaké budou v budoucnu přiřazena?
Určité možnosti máš, ale konečné zařazení záleží na rozhodnutí koordinátora bojových operací. První co radím je přihlas se na úroveň výcviku který je požadovaný pro danou jednotku. Já tento požadavek zanesu do systému a podle prognózy spotřeby v operacích ti dojde vyjádření jestli ti vyhovíme nebo ne. Potom absolvuješ výcvik v daném termínu v případě úspěšného dokončení jsi zařazena do bojové zálohy. Pak mě navštívíš znovu a dáš do systému žádost o přiřazení ke konkrétní jednotce. Systém sestavuje jednotky automaticky a zohledňuje tyto žádosti. Pak ti v budoucnu přijde rozkaz přiřazení. Ty přijdeš na výdejní místo a tam dostaneš uniformu. Jdeš na seřadiště kde se formuje nová jednotka

Když si podám tyto žádosti tak stejně nemám jisté že se k dané jednotce dostanu?
Samozřejmě že ne, kam půjdeš a jak tě použijeme záleží na potřebách koordinátorů, ale pokud je volné místo zohledníme tvoje požadavky (úsměv)

Podle jakého klíče určujete kolik potřebujete s jakým výcvikem a kolik je potřeba k jakému typu jednotky. Je někde seznam k jaké jednotce se mohu přidat?
Ne to je tajné. Dáš si požadavek a buď vyhovíme nebo ne a důvod nikdo nesděluje.

Po absolvování výcviku jsem bojová záloha, za jak dlouho budu v misi?
Nebude to hned, ještě tě musíme přiřadit k jednotce, ale pokud jsi už v jednotce tak to může být rychle, Opět záleží na potřebách koordinátorů, víc je tajné

Pokud jsem ve zformované jednotce co následuje?
Krátký jednodenní výcvik abyste si vzájemně porozuměli, potom spolu strávíte noc abyste se lépe poznali a jdete do rotace.

Tak pokud se zaregistruji budu použita v boji dřív?
Ano a máš možnost si zvolit preferovanou jednotku. Bude-li možné tak ti vyhovíme

Děkuji za rozhovor
Bylo mi potěšením

Rozhovor s At-Ti-Ts po útoku

Po dalším útoku jsem se vydala na seřadiště podívat se kolik jednotek se vrátilo. Viděla jsem vracet se hlavně tanky a Tharp, i když jejichž řady značně prořídly. Mezi nimi mě zaujal servisní tank který má mezi moduly zavěšený skelet útočného tanku. Zastavila jsem se u jednoho tank servisu co se právě vrátil z akce.

Ahoj jsem Louisa Lee a dělám rozhovory s jednotkami v blízkosti bojů. Vidím že jsi se vrátila z útoku. Poskytneš mi rozhovor?

Jo ráda předám své zkušenosti

Děkuji, začneme od začátku. Co bylo úkolem tvé mise?

Já jsem servisní jednotka, moje práce je dostat vyřazený tank ze zóny zpět aby mohl být znovu naplněn jednotkami a vyslán do akce.

Tak ses neúčastnila přímého útoku?

Ne byla jsem v pohotovosti na seřadišti. Čekali jsme na nouzové volání a byli připraveni vyrazit jim pomoct.

Jaké byly okamžiky před útokem?

Do poplachu A3 můžeme dělat vše co ostatní. Potom jsme v pohotovosti to znamená připraveni na svých místech, velitelka byla na řídícím stanovišti a čekali jsme až budeme potřeba. Když byl kód A5 tak jsme si tady hromadně zašukali. Pokud vyrazíme víme že se nás hodně nevrátí. Já si užila se 3 zároveň. Dva jsem kouřila, a jeden mě zezadu šukal do prdele a kundy. Jak mi vystříkal prdel tak jsem ji hned nastavila dalšímu. Celkem jsem měla v prdeli a kundě asi 5 čuráku a dva mi do ní nachcali. Bylo to vážně příjemné. Po šukačce jsem uvolněná a v akci v pohodě.

Chcali ti do prdele nebo kundy?

Do prdele, měla jsem ji pěkně vymytou. (smích)

Byli všichni z tvojí jednotky?

Ne, dva co se přidali měli žluté body, to byla pěchota. Víc jsem je neviděla. Asi byli někde vepředu zasaženi. Šli kolem zastavili a dívali se na nás. Jednoho jsem začala kouřit a on svojí spolubojovnici při tom lízal kundu. Jak se udělala pochcala mu obličej. Potom se přesunul dozadu a vyšukal mi prdel. Po výstřiku se do mě vychcal. Pak odešli a už jsem je neviděla. Pěšáků se moc nevrací (smích).

A vás se vrací kolik?

Těžko říct. Záleží na intenzitě boje. My jdeme tam kde skončil tank. Pokud se podařilo před naším příchodem nepřítele vytlačit z oblasti je to v pohodě. Pokud tam probíhají boje tak nás tam hodně zůstane. Musíme vyprázdnit tank od deaktivovaných jednotek, připojit jej k našemu, odtáhnout do bezpečí a přitom se bránit. Někdy se stane že nepřítel posílí útok aby zastavil i nás. V tom případě jak máme připojený skelet tak všechny podpůrné jednotky zůstávají a brzdí postup nepřítele. Pak se nás vrátí jen pár.

Dostáváš detailní rozkazy, nebo jednáš spíš samostatně?

Jednám samostatně, velitel řekne třeba připojit tank mezi moduly a vím co dělat. Jdu tam a začnu nastavovat připojovací element. Pokud mě při tom zasáhnou jde automaticky další co je mi nejblíž na moje místo i kdyby tam měl vydržet pár vteřin. Neohlížíme se na riziko. Stejně tak ti co nás chrání. Jsou v linii mezi námi a nepřítelem a útočí na něj. Při tom jsou postupně zasahovaní nepřítelem.

Co jsi dělala dál před útokem?

No šukali jsme až do poplachu A4. Dovedeš si to představit klečím, péro v kundě, druhé v hubě, vedle mě někdo líže nějakou kundu a najednou signál A4. Okamžitě jsme přestali, upravili si uniformy. Já si řekla že se půjdu ještě vysrat, ale než jsem to stihla změnil se poplach na A3. Okamžitě jsem se vrátila ke své jednotce.

Při A3 jsi dělala co?

To znamená že probíhá útok, nesměla jsem se vzdálit od své jednotky. Tak jsem seděla a čekala. Po půl hodině jsme obdrželi nouzové volaní jednoho tanku. Při čekání jsem dokončila to co jsem nestihla. Vyprázdnila jsem se do uniformy.

A dál jak to vypadalo na bojišti?

Vyjeli jsme do zóny. Míjeli jsme dost deaktivovaných pěšáků a asi po 60 metrech jsem uviděla náš cíl, byl v režimu automatické střelby, stál na místě velitelé deaktivováni a střílel torpéda. Kolem ho bránily zbytky tankové obrany a Tharp. Tank dostal zásah Tharp, ale byly deaktivovány jen 2 bloky. Ze zbylých bloků se vypouštěla torpéda.

Jak jsi se cítila v přímé akci?

No byla jsem nervózní plazila jsem se k místu určení a každým okamžikem čekala zásah. Kousek od nás nepřítel odpálil zasažené torpédo. Pěna se rozstříkla do prostoru a zasáhla 3 z našich. Ty ti se začali svíjet a posrali se. Být o metr vedle tak tam taky ležím. Ale to mi vůbec nevadilo, nemyslela jsem na to.

Poslouchám tě se zatajeným dechem, pokračuj

Jo, ale vydrž chvilku chci ptáka do kundy.

(zastavila procházející Co-Td a začala ho kouřit. Při tom si rozepla uniformu od její prdele se odlepilo hovno a ona na něj sedla. On mi rozepl uniformu a ukázal ať si sednu na jeho obličej. Začal do ní přirážet do a mě lízat)

Tak můžeme pokračovat, promiň, ale potřebuji šukat.

Rozhovor během šukání dělám poprvé (zasmála jsem se)

Přilezla jsem k připojovacímu bloku, ale už tam byl jiný tank service a ten ho nastavoval. Tak jsem čekala až ho nahradím.

Ležela jsi a čekala až trefí toho před tebou a ty půjdeš na jeho místo?

Přesně tak. Od toho jsem tam byla. Za mnou čekal další. Byla jsem třetí v pořadí.

Dostala jsi se k nastavování?

Jo šla jsem tam. Prvního trefili asi za 30 vteřin, dostal dávkou do zad a sesunul se. Další stihnul dokončit nastavení správné výšku bloku, ale už blok nevysunul. To zbylo na mě

Myslela jsi že to stihneš?

To mi bylo jedno, za mnou čekala další aby mě nahradila. (intenzivní vzdychání jak jí během našeho rozhovoru šuká)

Jeho jazyk mě rozdráždil, ale mám plný měchýř.

Tak se vychči se. Teď a tady.

(tak jsem se mu vychcala do huby během toho jak mi lízal kundu. Vůbec nepřestával bylo to strašně vzrušující)

No já jsem nakonec blok připojila, ostatní mezi tím vyndali deaktivované jednotky a Tserv a tank dal do pohybu

Šla jsi s ním hned zpět?

Ano. My a Tharp jsme se vraceli s tankem. Zůstala tam naše a zbytky jeho aktivní obrany a jeho Tharp

Kolik se vrátilo z aktivní obrany?

Naší asi dvě třetiny z jeho obrany tam zůstali všichni. Obrana zasaženého taku udělala hodně a boje nebyly moc intenzivní. Ti co zbyli z jeho obrany pokračovali v útoku, myslím že se nikdo nevrátil. (hlasité vzdychání a přestal mě lízat, asi se do ní právě vystříkal. Jen na něm sedíme a oddychujeme)

Vážně proč?

Protože věděli co by je tu čekalo. Měli chránit svůj tank ale nezvládli to. Velitele by popravili a je poslali do loterie, nebo jako jednotky krátké životnosti do dalšího útoku. Bylo pro ně lepší pokračovat a zůstat tam. Já bych udělala to samé. (úsměv)

Jak se díváte na ty co nesplní misi a vrátí se?

Pohrdáme jimi, nebereme je mezi sebe, nešukáme s nimi. Jsou pro náš kusy nižší kategorie. Já raději budu kouřit zesraného Bl než Tharp co nesplnil misi. Velitele co selhal nepotkáš ti jsou ještě ten den popravováni, ale ostatní jednotky jsou označeni a s námi

Jak jsou označeni?

Ten kdo selže v misi dostane červenou sukni A to je stigma které nechceš mít.

Jak dál s nimi jednáte?

No třeba pokud se půjdu vychcat nebo vysrat a uvidím jej někde poblíž tak to udělám na něj. Půjdu kolem plivnu na něj.

A jak se na ně dívají velitelé?

Úplně stejně, oni nás podporují.

Kolik se jich vrací?

No moc ne ví že jsou dvě možnosti splnit misi nebo zůstat tam.

A pokud je jejich velitel proti rozkazu odvolá?

To je riziko této práce, na našem přístupu k nim to nic nemění

Co kdyby to potkalo tebe?

Mě to nepotká, já vím že nikdo nevydá rozkaz k vrácení zpět a nechání tanku v zóně. Pokud takový rozkaz v boji dostanu tak se rozběhnu k nepříteli aby mě zasáhl. Kdybych byla u jiné jednotky kde není tak jasný úkol a vrátím se co s tím můžu dělat. Přijmu potupu a okamžitě se přihlásím k jednotce s nulovou šancí na návrat.

Dál tě potkalo něco zajímavého?

Jo ty, a tato šukačka (smích)

Co budeš teď dělat?

Dnes ještě budeme na seřadišti kdyby nás bylo potřeba. Měli jsme jen 30% ztrát jsme stále aktivní. Dál uvidím.

Jsi ráda že jsi se vrátila?

Jak jsme vyrazili do akce věděla jsem že kvůli tomu tam jsem, buď splním misi nebo tam zůstanu. A předpokládala jsem že tam někde budu ležet. Většinou se tank vyprošťuje pod těžkou palbou. To že jsem tady je pro mě překvapení které se asi nebude už opakovat. Vážně je mi to jedno, nejsem ráda, ale ani zklamaná.

Kdy bude další akce?

To nezáleží na mě, já jsem jen kus co dělá co mu řeknou.

Díky za zajímavý rozhovor

Těšilo mě měj se.

(Oblékla si špinavou uniformu a odešla ke své formaci. Tam si sedla na zem, dlouze se na mě podívala a usmála se)

Během mého pobytu na seřadišti útočných jednotek jsem viděla Tharp z jiné zóny útoku a požádala o rozhovor.

Ahoj jsem Louisa Lee a dělám rozhovory s jednotkami v blízkosti bojů. Vidím že jsi se vrátila z útoku. Poskytneš mi rozhovor?
Ráda, znám tě čtu tvé reportáže.
Děkuji. Vidím že jsi jedna z mála Tharp co se vrátil. Neměli jste žádný kontakt s nepřátelským tankem?
Měli, ale nedostala jsem možnost na něj zaútočit. Zvládli to přede mnou.

Jak probíhal útok?
Postupovali jsme asi 30 metrů za naším tankem, ten podporoval pěchotu co byla po stranách a likvidovala nepřátele v zóně před jejich linií obrany, za námi byl připravený další sled. My jsme byli pod palbou jen občas.
To znamená nebyly velké ztráty? To je neobvyklé u Tharp.
Pokud není nepřátelský tank v dosahu tak před námi je pěchota ta to dostává. My jdeme dopředu až když útočí jejich tank na ten náš. Pak padáme hodně rychle.
Kolik se vás vrátilo?
Asi 15 %. A to jsme zničili jeden tank.
Všichni jste byli použiti na jeden tank?
Ne byli jsme v zóně dost dlouho tak průběžně naše řady řídly. (smích)
Vrátila ses celkem čistá.
To nevidíš co mám pod uniformou (smích)
To nevidím, ale vypadáš čistě.
Jo protože je dost dlouho sucho, bahno je vyschlé, zašpinila jsem se až tady. Nevím proč ale na seřadišti bláto nikdy nevyschne
Taky nevím čím to je (pousmála jsem se)
V průběhu útoku na vás pálila jejich pěchota, to Vaše co byla před Vámi všechny nezničila?
To ani nejde. Nemůžeme být moc daleko a občas něco přiletí zepředu nebo nějaké jejich jednotky zaútočí z boku.
S oblibou si vybírají nás. Jsme cennější.
Pokud na vás útočí co děláte?
To je jednoduché, zničíme je a ty co zasáhli překročíme a jdeme dál. Od toho tam jsme.
Myslela jsi že tě zasáhnou také?
Nemyslela jsem na to, ale byla jsem přesvědčená že tam zůstanu. Na splnění mého úkolu mám jen jeden pokus a pokud ho splním tak jsem zasažena mojí náloží a pokud ho nesplním jsem zasažena nepřítelem. To je práce Tharp.
Říkala jsi že jste zničili jeden tank, co jsi při tom dělala?
Byla jsem připravena ve druhé vlně na pravé straně. První naši vlnu zlikvidovala jejich aktivní obrana. Já jsem se doplazila za zasažený Ti-Ip-Su*Ch z první vlny a čekala na rozkaz. Byla jsem dost nervózní abych útok provedla správně. Čekala jsem povel během pár vteřin. Jejich obrana už dost prořídla ale naše formace nebyla kompletní. Zasáhli předek komplet ho zničili. Proto velitel před námi poslal do útoku třetí vlnu. Ti vyrazili k tanku a on mým směrem začal pálit. Trefil obě jednotky pro finální útok a dva z podpůrných. Na mě se padla Ti-Ip-Su*B. Jak jsem pod ní ležela on mě přehlédl, otočil kanon dopředu a začal pálit. V tento okamžik jsem začala jednat samostatně a vyběhla proti tanku. Uběhla jsem pár metrů a vidím jak jejich Le2 dostal zásah asi o dvě vteřiny později vidím jak se tank zastavil a sedl na dosedací plochy. Znak toho že ho někdo z našich zničil.

Tím tvoje mise skončila?

Potom jsem se vrátila ke zbylým jednotkám. Mezitím náš tank dokončil útok byl bez torpéd a dostal rozkaz k návratu my zbylí šli s ním. Během návratu jsme nepřátele už nepotkali. Pěchota měla linii proraženou a dál postupovali samostatně. Myslím že tam všichni zůstali.

To znamená že tě dělilo jen pár vteřin od odpalu?

Ano asi 5 nebo 10 vteřin.

Co jsi cítila?

Radost ze zničení tanku a zklamání z toho že jsem ho nezničila já (povzdech)

Chemická nálož zasáhne i tebe, tak proč zklamání?

Já jsem tam od toho abych se odpálila pod tankem. A dostat se pod něj se sakra těžké. Když jsem byla tak blízko chtěla jsem svůj úkol dokončit.

Jistě budeš mít jinou možnost.

Jo nebo mě v útoku trefí jejich obrana.

Co jsi cítila když jsi ležela a čekala na útok?

Vzrušení, byla jsem úplně mokrá a šimrání v břiše jak mi pracovali nervy. Několikrát jsem se pochcala a jak na mě padl ten zasažený z předchozí vlny tak jsem se lekla a posrala jsem se. Potom bylo čekání na vhodný okamžik něco jako orgazmus. Celé tělo mi vibrovalo. Strašně příjemný pocit.

Ležela jsi ve finální fázi útoku a měla orgazmus?

Jo je to tak. Proto jsem byla zklamaná že útok nevyšel na mě (smích)

Co zasažení plynem, to není moc příjemné?

Ne je to v klidu, dostaneš velkou dávku. Jen chvíli máš křeče a posereš se, ale já si nasrala do uniformy už před tím. Bylo mi to jedno protože jsem byla přesvědčená že tam zůstanu.

Těšíš se na další útok?

Ano moc ten pocit těsně před zásahem je k nezaplacení. Naše jednotka utrpěla velké ztráty, bude poslána do zázemí, ale já si hned požádám o přeřazení k jiné aktivní.

Zase Tharp nebo chceš zkusit něco jiného?

Chci zase Tharp, jsem a budu Tharp. Mám ráda ten pocit když útočíš na tank, kolem tebe padají ostatní a ty nevíš jestli se pod něj dostaneš, nebo tě zasáhnou.

To co jsi cítila před útokem dá se někde jinde zažít?

Myslím že ne, přihlas se taky a ucítíš na vlastní tělo o čem mluvím

Já jsem vedená jako záloha a mám preferenci Tharp. Jestli mi to vyjde netuším

To se možná potkáme v útoku. To by bylo super. (úsměv)

Přemýšlela jsem proč máš na sobě uniformu primární pěchoty, ale červené silonky

Je to proto abych se tu mohla pohybovat, mám povolení od koordinátorky útoku, ale pro případ protiútoku musím být taky použitelná. Jelikož nepatřím z žádné jednotce tak v případě alarmu D2 se mám připojit k nejbližší pěchotě. To ale zatím nenastalo tak píšu reportáže.

A pokud se stane?

No a co od toho tady jsem.

Co budeš teď dělat?

Půjdu se očistit a vymrdám prvního koho potkám. Od útoku mi pořád vibruje tělo. Chceš se přidat?

A víš že ráda. (ona mezitím vybrala z uniformy hovna opláchla si rozkrok a šla k ležící skupině speciálů sedla na jednoho a začala na něm jezdit. Já šla k nim také a začala jiného kouřit. Pak jsem si lehla na záda a dva se na mě vystřídali. Ona si lehla na mě vzdychala a kouřila čuráky co ze mě vytáhli. Její prdel byla u mé hlavy a viděla jak do ní někdo strká péro. Tři se mi vystříkali do kundy a do její prdele dva. Jak jsme došukali sesunula se na mě a odpočívala. Z její kundy vytryskl proud chcánek a zasáhl mě přímo do obličeje. Celá mokrá jsem asi na hodinu usnula. Ty reportáže jsou náročné. Víc jsem se s ní nepotkala, ani nevím jak se jmenuje.)

Moje poslední reportáž, jdu do útoku

Po poslední návštěvě seřadiště jsem si šla kontrolovat můj status. Po naskenování mého čísla na displeji svítilo „W 109 32 - At-Ti-Td-Su*Ch-A - atc3-T/08-04, Annabelle, t2d.“ Zamrazilo mě, půjdu do akce. Cítila jsem vzrušení. Mám ještě 2 dny a pak se odeberu k mé nové jednotce. Ne jako reportérka, ale jako interní Tharp. Bude to moje první a asi i poslední akce. Jsem ráda že jdu k nim a pokusím se Vás informovat tak dlouho jak to jen půjde. V zázemí jsem svoji práci předala kolegyni, dopsala všechny reportáže, rozloučila se a oblékla si část uniformy. Ta se skládá ze dvou vrstev, první je základní a tvoří ji bílé body a tělové silonky. Na ně jsem si oblékla tu co jsem dostala po mém výcviku, černé body značící úspěšně ukončený výcvik a růžové silonky vyhrazené těm co mají pokročilý výcvik. Další mé kroky vedly k výdejnímu místu pro zbytek uniformy, kterým se přiřadím k mojí jednotce.

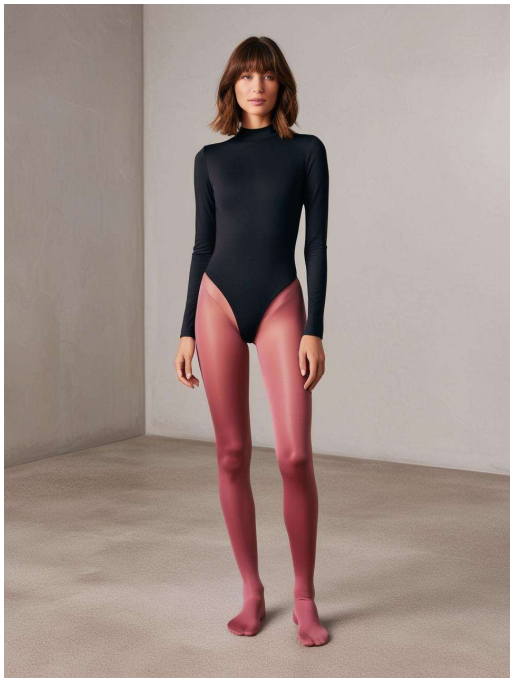

Myslím že mi to sluší. U výdejního místa bylo hodně rušno, ale operátoři to zvládali rychle, došla jsem ke skeneru, načetla svůj kód a do pěti minut jsem odcházela s uniformou. Krásné tmavě modré body, světle modré legíny a krátká růžová sukně. Chybí mi bílé podkolenky ty dostanu až s chemickou náloží. Cítím vzrušení, jiné než když jsem k bojovým jednotkám šla jako reportérka, toto je intenzivnější. Budu jedna z nich. Jeden kus co se v boji doplazí pod nepřátelský tank a odpálí se. To je teď můj úkol. Od toho tam jsem. Oblékla jsem si další, vrstvu uniformy a cítila jsem hrdost. Jdu koridorem k primárnímu seřadišti abych se setkala s ostatníma z jednotky. Seřadiště je velká plocha kde jsou cedule s jmény nejvyšších velitelů jednotek. Moje byla „Annabelle“ po chvilce jsem ji našla, bylo náš tu asi 150. Plný stav je 211, ostatní za chvíli dorazili také. Sedíme a čekáme na první rozkazy. Asi po půl hodině došla nejvyšší velitelka. Postavila se před nás a řekla „Vítejte u mě, Jsem Anabelle. Vyžaduji absolutní poslušnost jak v zóně tak na v zázemí. Kdo odmítne poslušnost nesplní rozkaz můj nebo mých podřízených velitelů ten končí. O trestu rozhoduji osobně a nezajímají mě žádné polehčující okolnosti. Nesplníte a jdete do loterie nebo na popravu. Vy jste tady od toho abyste splnili co od vás chci. Vím, že některé rozkazy budou Vaše poslední. Ale je to potřeba pro splnění mise. Od toho tady jste. Tak to by bylo vše, teď jdete k tanku.“

Přešla jsme z místu, kde stála technika. Místo bylo opět čisté a před námi stál náš tank. Dostali jsme instrukce kde je čí místo a čekal nás první přesun ve formaci. Do tanku vlezli interní jednotky moje místo je na levém zadním rohu. V akci budu dál od nepřítele a zavolají mě pokud bude potřeba můj Tharp útok. Le1 spustil startovací sekvenci a já slyšela cvakání ventilů při testu autodestrukčního systému. Po chvilce se tank dal do pohybu já kráčela vedle něho. Na stejném místě později půjdu do útoku. Asi po 100 metrech jsme došli na testovací polygon. Zde jsme se zastavili a velitelka řekla „tak teď se seznámíte mezi sebou. V akci vám to půjde potom lépe.“ Testovací polygon má simulovat zónu, ale nebyl tak blátivý, co jsem viděla tam když jsem ji navštívila jako reportérka. Jak se máme seznámit? Asi sexem vím že bojové jednotky šukačku neodmítají. Jak mi kdysi řekla Cherry Angel „já tobě a ty někomu dalšímu.“ Rozepla jsem si body v rozkroku a vystrčila prdel. Za pár okamžiků jsem v ní měla vražený jazyk a jiné péro se trčilo přede mnou. Začala jsem ho kouřit a někdo mě zezadu šukal střídavě kundu a prdel. Vedle mě někdo jiný lízal něčí kundu. Po chvilce jsem cítila v kundě výstřik a hned jiné péro. Do pusy se mi taky vystříkal. Lehla jsem si na záda zvedla nohy a hned jsem byla naplněná. Tentokrát do prdele. Opět začal někdo do mé kundy vrážet svoje péro a najednou slyším poplach A3. Okamžitě jsem přestala a rychle se oblékla a čekala na své pozici. Zahlédla jsem Anabelle jak náš natáčí kamerou. Po čtvrt hodině přišla prošla mezi námi a vybrala 15 z nás. Vy jděte dopředu. Pak se postavila před nás a řekla „Chci absolutní poslušnost. Tihle nebyli při poplachu A3 připraveni. Možná si myslíte že tu nebezpečí nehrozí? Že neznáte rozkazy a útok proběhnout nemůže? Že nejste ozbrojeni? To mě nezajímá. Pokud Vás pošlu do boje i neozbrojené má to nějaký důvod a vy půjdete. Vy musíte splnit rozkaz. Nemusíte znát důvod.“
Pak si naskenovala jejich kódy a poslala koordinátorce zprávu „potřebuji náhradu za tyto kusy.“
Jak dorazilo dalších 15 jednotek řekla jim „tihle nesplnili rozkaz. Vy je nahradíte“
Otočila se k Le2 který byl na pozici v tanku a řekla „deaktivuj je“
Le2 váhal, asi si nebyl jistý rozkazem. Anabelle se na něj podívala a řekla „jdi dopředu k nim“
Potom si zažádala o jeho náhradu.
Druhý Le2 poslechl bez zaváhání. Slyšela jsem cvakat plynový ventil a ti vepředu padli na zem.
Pak nám řekla „Tady vidíte co dělám s těmi kteří neplní rozkazy. Pamatujte si to“, a odešla

Stála jsem na své pozici a přemýšlela. Pořád je Kód A3 musím na to myslet. Tak takhle si udržuje poslušnost. Nesmím udělat žádnou chybu chci splnit svůj úkol tam někde vepředu v akci. Cítila jsem po šukačce tlak mého měchýře, ale pořád je A3. Tak jsem se pochcala do uniformy. Moč z mého rozkroku mi stékala na nohy a pode mnou se objevila louže.

Po dvou hodinách byl poplach odvolán na A6. To znamená že je povolen sex, vyměšování a spaní. Tak jak jsem byla jsem si lehla na zem a za chvíli usnula. Během spánku mi uniforma uschla a po osmi hodinách jsme dostali rozkaz přesunout se na bojové seřadiště odkud půjdeme do útoku. A je to tady to bylo rychlé, za pár hodin budu v akci pomyslela jsem si a cítila vzrušení.

Seřadiště bojových jednotek znám, tam jsem několikrát byla při rozhovorech. Zde jsem dostala bíle podkolenky, plynovou nálož a zbraň. Přešla jsem ke svému tanku a zaujala místo na mé pozici. Potom jsem si dala mezi nohy lokátor. Jsem domluvená s mojí kolegyní že se mě pokusí najít a vyfotit po útoku. Stejně tak

tento text mluvím na záznamník a ona ho potom přepíše a vydá. Záznamník budu u sebe mít i v útoku tak pokud mě najde bude mít celý můj příběh. Dívala jsem se kolem sebe kdo se mnou půjde do akce a s kým budu zasažena je tady se mnou 10ks At-Td-Su*B a 10ks At-Td-Su*Ch. To stačí tak na jeden útok.

Začalo lehce pršet a velitelé odešli. Dostávají instrukce, kde jak a kdo bude útočit. Kde budu použita nevím, a asi mi to dopředu nikdo neřekne. Já svůj úkol už znám. Ochránit ten kolos po stojící napravo. Seděla jsem na zemi, kterou pokrývala tenká blátivá vrstva. Cítila jsem, jak mi vlhne kunda. Bylo stále A6 tak jsem si mohla užít. Rozepla jsem uniformu v rozkroku vyndala lokátor a vystrčila svoji prdel do obličeje vedle ležícího Tharp. Začal mi ji okamžitě lízat jeho jazyk se nořil do mého análu při tom jsem začala kouřit nějakého Li-Bl-Td. Pak jsem opět ucítila, jak mi strká péro do prdele. Moje kunda tekla tak že jsem si nebyla jistá, jestli jsem se nepochcala. Vystříkal mi prdel a já jsem za okamžik měla v kundě někoho dalšího. Klečím a kouřím péra, chci je vykouřit všechny co tu jsou. Po chvíli ležím na zemi tělo se mi chvěje a z otvorů mi vytéká bílá tekutina. Tady mám chuť pořád. Když se si vzpomenu na první moji návštěvu. Dělala jsem rozhovor s jednotkami před útokem tak jsem ji brala jako práci. Práci, co musím udělat. Protože můj vydavatel dostal požadavek na seznámení nováčků, jak probíhá útok. Řekla jsem si, jak to bude snadné. Dojdu tam a zeptám se na pár otázek a za chvíli budu zpět, ale úplně mě tato práce pohltila. Vymyslela jsem si další návštěvy. Týden v obraně a dva dny se speciály byly moje nápady. Tam jsem pochopila, co znamená být vzrušena před útokem. Rozšířila jsem si výcvik a zkusila se dostat k Tharp. A povedlo se mi to.

Po chvíli mě přišla navštívit kolegyně Mia Cruz, a vidím svůj obraz v minulosti. Jde blátivým příkopem, kde je nejlépe krytá před zónou útoku na sobě uniformu pěšáka, žluté body a světle růžové legíny. Její první návštěva seřadiště

Ahoj ráda tě tu potkávám.

Já tebe taky (objala mě)

Jakou jsi měla cestu?

Jsem tu poprvé, tak jsem nervózní, šla jsem sem nejbezpečnější cestou tímto blátivým zákopem

Protože se chceš vrátit. Zde je to, co jsem namluvila. Dobře to schovej prosím. Bude to moje poslední reportáž je to pro mě důležité Ty návštěvy seřadiště tě úplně změnily. Byla jsi reportérka a teď tu ležíš v uniformě a čekáš na svůj útok.

Ano je to tu jiné, začala mě vzrušovat ta nejistota před použitím v boji. Začni jsem chodit častěji a pocítíš to sama na sobě také. Budeš potkávat kusy co ví kdy budou zasaženi a s jakou radostí a nadšením jdou do mise.

Jako třeba ty?

Jo jako třeba já, já už nejsem reportérka. Jsem Tharp jsem šťastná že jdu do útoku. Signál mého lokátoru máš?
Ano mám, a mám i spojení s tvým komunikátorem slyším vše co říkáš. Napíšu vše co řekneš. Čtenáři se dozví o každém tvém kroku až to finálního útoku. Bude to pecka.

To mám radost. Bude to moje nejlepší reportáž. (zasmála jsem se) Pořád jsem i reportérka.

Najednou se rozezněl signál A5. Příprava k útoku. Mia musí odejít.

Musíš jít pryč. My se jdeme chystat na náš úkol. Ráda jsem s tebou pracovala. (dlouze jsem ji objala a ona odešla)

Poznámka od Mia Cruz dál je text můj Od tohoto okamžiku Louisa neměla čas text formulovat čtivou formou. Faktografickou přesnost jsem zachovala, snažila jsem se zachytit i její pocity, ale text jsem musela upravit aby byl lépe srozumitelný.

Klečím na zemi a sleduji, jak při odchodu míjí naše velitele co se vrací. Beze slov se jdou ke svým jednotkám a slyším opět cvakání ventilů autodestrukčního systému tanku. Na displeji svití A4 první sled. Tak je to tady. Jdeme jako první. Mám 90 vteřin na to abych se připravila k útoku naposledy kontroluji svůj lokátor, beru si svoji zbraň a čekám na další okamžiky. V podbřišku cítím zvláštní tlak, jak jsem se snažila všechno popsat nešla jsem se vysrat. Do útoku asi půjdu posraná. Viděla jsem to i u jiných jednotek, jak se blížil útok tak si museli ulevit, ale už nesměli opustit seřadiště. Z rozjímání mě vyrušil signál A3. Jde to rychle, teď už si ulevit nemůžu.

Po minutě zazněl signál A2. Vyrážíme je to tady. Opouštím seřadiště a jdu s ostatníma do zóny. Odpor nepřátel je zatím slabý, pár pěšáku vepředu dostalo zásah. Ty překračuji a postupuji dál. Najednou se tank zastavuje lehám si na zem přede mnou leží ostatní z mé skupiny a sledujeme útok. Začíná vypouštět torpéda. Nepřítel je daleko, ale blíží se. Slyším cvakání torpédových dveří a po pár desítkách metrů torpédo padá na zem. Provádíme zaminování bojiště a vytvoření koridoru pro útok. Opět cítím tlak v břiše. Povoluji svěrač a tlačím do uniformy. Moje prdel se nafukuje a lepí se na ni hnědá hmota. Cítím se trochu lépe. Tank se dal opět do pohybu a my jdeme s ním. Vidím nepřátelskou pěchotu, ale nejsem tady od toho abych na ně útočila. Naše aktivní obrana se o ně postará. Překračuji několik zasažených kusů a v dálce vidím nepřátelský tank. A je to tady, to bude cíl mise pomyslela jsem si.

Za okamžik naše velitelka vydala rozkaz Tharp do útoku. Budu útočit z jeho pravého křídla. Vybíhám a ostatními třemi At-Ti-Ts-Su*Ch a podpůrnými jednotkami na naši pozici a pálí na nás nepřátelská obrana tanku. Zasáhli jednu chemickou jednotku. Zbýváme dva na dokončení našeho úkolu. On tu leží s několika zásahy do břicha a svíjí se. Ještě že to nejsem já. Běžím kolem něho a vidím, jak nepřátelský Le2 otáčí kanón mým směrem. Tak teď budu zasažena a nepodívám se do jejich tanku. Náš Le2 zasáhl nepřátelský a vyřadil ho z akce. Lehám si na místě finálního útoku a čekám, jestli se povede našemu At-Ti-Ts-Su*B dostat pod nepřítele a vyřadit jejich internal tank servis. Ležím v blátě, mám nasráno v uniformě a čekám. Čekám na svoji příležitost. Jejich tank zatím vypouští pěnová torpéda. Pěna likviduje jednotky naší obrany. V Dálce vidím připravený náš Se2-Tsup který později doplní naše zasažené jednotky. Moje velitelka leží vedle mě a najednou řekne „jdi“ a plácne

mě přes moji posranou prdel. Vybíhám dopředu k mému cíli je už jen kousek. Lezu pod skelet tanku. Vidím zasažené internal tank service. Otvírám dva přední vstupy k blokům Ti-Ka a vstup pro jejich Le1. Zvládla jsem to. Tlačím si rukama do rozkroku. Nálož praská, uvolňuje se plyn a dostavují se křeče v břiše. Padám na zem a povoluje mi svěrač. Ležím na zemi a si seru do uniformy. Tank jsem vyřadila jsem šťastná.

Doplnění od Mia Cruz

Po druhé vlně útoku jsem se vypravila na místo signálu lokátoru. Skelet nepřátelského tanku byl odtažen našim Se1-Tserv. Jednalo se o obrovský úspěch. Když jej naplníme našima jednotkami tak máme o tank navíc. Jí jsem našla tam kde deaktivovala nepřítele. Útok proběhl úspěšně, cíl byl zničit co nejvíc nepřátel na sekundární obrané linii a vytvořit předsunutou obranou pozici 4O metrů před nepřítelem. Obou cílů dosáhli. Její tank se vrátil na seřadiště, ale jeho aktivní obrana zůstala celá ležet v zóně. Takhle jsem ji našla. Od toho tam je.

Kolem ležely ostatní deaktivované jednotky, pár metrů od ní jsem v bahně zahlédla zasáhnutou tankovou obranu. Možná na sebe naváděla palbu, aby Louisa mohla splnit svůj úkol. Jako jedna z mnoha, co tu leží. Také splnila svůj úkol. Od toho tam je.

Jedno z vypuštěných torpéd ležící opodál. Víc o něm nevím a musím se vrátit zpět do zázemí. Naše jednotky se začaly stahovat zpět. Za chvíli to tu bude nebezpečné.

Jsem ráda že se Louise povedla reportáž až to konce. I když stála v nepřátelském ATC3 a odpalovala se pořád myslela na svoji práci reportérky.

Děkuji Louise za všechny čtenáře
Mia Cruz

Co se děje s těmi, co zajmeme? Od Mia Cruz

Louisa Lee ve svých reportážích nepokračuje, ale já se rozhodla pokračovat v její práci. Chci Vás seznámit s osudem zajatých nepřátelských jednotek. Pokud budete stát před podobným rozhodnutím myslete na to co děláme my oni dělají také.

Po posledním velkém nepřátelském útoku jsem byla vydavatelem vyslána abych zdokumentovala příběhy našich nepřátel. Jejich útok nebyl úspěšný sice prorazili linii L1 a postupovali k naší primární linii L2. Ale našim jednotkám, co zůstali v zóně povedlo získat zpět L1. Asi 50 nepřátel zůstalo mezi L1 a L2. neměli jinou možnost než se vzdát nebo pokračovat v útoku do té doby než je naše obrana zasáhne. Několik se jich vzdalo. Zde je jejich příběh.

Moje kroky vedly do zóny abych zdokumentovala zasažené a popsala význam jejich uniforem. Střípky jejich poslední aktivity jsem posbírala od naší obrany a pokoušela se dát dohromady

Mezi liniemi obrany jsem viděla zasaženou nepřátelskou velitelku. Postupovala vpřed a jistě si uvědomovala svoji prognózu. Vybrala si správnou cestu. Byla tam od toho, aby splnila misi, nebo aby tam zůstala ležet. Svoje jednotky motivovala a ty ji následovali. Naše obrana ji zasáhla pěnou a deaktivovala ji kousek od sekundární linie L1.

Před ní leží její jedna z její pěchoty. Do poslední chvíle byla loajální a poslouchala rozkazy. Věděla že je to její poslední mise, že se ji musí splnit i když v úspěch asi už nevěřila. Po zasažení svojí velitelky vyběhla proti naší obraně. Po pár metrech byla zasažena a padla na zem. Jak budu na jejím místě zachovám se stejně.

Zde je jejich servisní kus, zapojila se do poslední fáze jejich útoku jako pěchota. Postupovala s ostatními a zůstala ležet v blátivé kaluži. Všechny tyto zasažené jednotky patřili k formaci útočící před naším převzetím kontroly na L1. Mohli se vrátit, ale neudělali to a raději pokračovali ve své misi. Vím že jimi mám pohrdat, ale cítím k nim zvláštní respekt. Až já budu v útoku udělám to samé.

Další moje kroky vedly k výslechovým prostorům, kde jsou drženy zajaté jednotky. Od koordinátorky jsem se dozvěděla že mají nějakou pěchotu, nějaké podpůrné jednotky a na závěr obrovské překvapení jednu velitelku.

Koordinátorka mi říká

Z pěchoty se obvykle moc nedozvíme, zkusíme se jich zeptat na to jaké jsou stavy u nepřátel, co je na jejich obraných liniích a pak je použijeme jako cvičné cíle, nebo do loterie. Uzavíráme s nimi obchod. Vědí že je musíme zlikvidovat, ale pokusíme se s nimi domluvit. Budeš spolupracovat a pošleme tě do loterie, tam si před deaktivací užiješ dostatek sexu, nebo nebudeš a použijeme tě jako cvičný cíl. Obvykle je používáme k ukázce účinku chemických náloží při výcviku.

A kolik jich na tuto nabídku přistoupí?

To je různé, asi dvě třetiny. Pokud se dají zajmout tak nejsou moc oddaní jejich královně.

Dodržujete potom tuto dohodu?

Jistě, před loterií se umyjí, odpočnou si a pak nastoupí jako každý jiný účastník. Jsou tam společně s našimi co je tam za něco poslali naši velitelé

V párech jsou jen spolu nebo i s našimi jednotkami?

Jsou dohromady s našimi, ale v loterii je rozlišujeme, naši mají na sobě zelený bodystocking a oni fialový. Ale nedělají mezi sebou rozdíly. Mají za úkol šukat a to dělají.

To nemají svoji uniformu?

Pokud přistoupí na naši nabídku musí si ji sundat, a oni tak nejsou loajální ke své královně. Ti co spolupráci odmítli si ji nechají na sobě

Co se děje s těmi co nespolupracují?

Ty strčíme do boxu, kde čekají až budou použiti. Potravu dostávají hadicí, vyměšují se na podlahu a jejich čištění probíhá jednou za týden, Box je i s nimi vysprchován vodou. Většinou jsou ale do týdne použíti k výcviku.

Kolik jich tam je?

Norma je 1 kus na 1,5 m2. Celková kapacita 30 kusů, ale málo kdy se ji povede naplnit celou.
Za chvíli je budeme předvádět. Mohou tu zaznít tajné informace. Pokud tu budeš a něco bude klasifikované jako tajné tak budu muset zajistit abys neměla možnost tuto informaci šířit dál.

Jak to chceš udělat, dám ti ke kontrole vše před tím než to zveřejním

To nestačí, informaci budeš znát a můžeš ji šířit dál.

Dobře a co chceš teda udělat?

Jsou dvě možnosti. První je že se nebudeš účastnit výslechu, druhá je že mi pak dáš ke kontrole svůj text já ho předám vydavateli zajistím abys neměla možnost to někomu říct.

Jak toho chceš dosáhnout?

Opět ti dám na výběr. Loterie, tady tě deaktivuji, nebo tě pošlu na poslední chvíli do útoku v prvním sledu jako In-Ip-Su*P, ale před útokem nebudeš na seřadišti. Přidáš se k nim až bude kód A3.

Mohu si to rozmyslet?

Jistě, dej mi vědět jak jsi se rozhodla

Odešla jsem z místnosti a přemýšlela. Mám donést reportáž o zajatých nepřátelích, ale pokud uslyším něco co nemám vím, že to bude moje poslední reportáž. Zvažuji všechny pro a proti myslím na Louisu co šla ve své práci až na hranu. Jak by se asi zachovala? Ona by neváhala ani minutu a udělala to. I já chci dokončit svoji reportáž podstoupím to riziko.

Tak jak jsi se rozhodla?

Jdu do toho budu tady u výslechů. Dostala jsem to za úkol.

Dobře, dej si mezi nohy osobní nálož. Pokud se pokusíš něco udělat použiju ji. Nebudeš se na nic ptát než ti řeknu. Na konci ti vždycky dám možnost

Rozumím.

(sedla jsem si na zem čekala na výslechy)

Přivedli první zajatkyni. Podle uniformy pěchota. Sedí na zemi mlčí a dívá se kolem.

Víš kde jsi? Ptá se koordinátorka

(zajatkyně mlčí)

Tvoje číslo a kód jednotky?

(….)

Co bylo cílem tvé mise?

(….)

Zasáhli jsme tvého velitele?

(….)

Tak to uděláme jinak, nabízím ti toto odpočneš si, budeš se moct umýt, a deaktivovat tě budeme rychle během šukačky. Užiješ si týden pohodlí, sexu, koupelí a spánku co chceš a potom tě pošleme sem. Nebo budeš mlčet a jdeš sem

(podívala se na obě videa první z loterie a druhé ze výcviku a sklopila oči k podlaze)

Co ode mě chcete vědět, já jsem jen pěchota, plním rozkazy znám jen svůj rozkaz, cíl mise neznám.

No vidíš tak se mi to líbí. Začneme tvým úkolem. Pokud budeš odpovídat na co chci dostaneš možnost si užít aby ses uvolnila a začalo se ti tu líbit.

Měla jsem prorazit primární linii, a držet ji do doby než mě zasáhnou.

Pak jsi měla jaký úkol?

Víc nevím. V případě pokračovaní v útoku jsem měla dostat instrukce od velitele až chvíli předem. Neříkají nám celý plán.

Kolik vás útočilo?

Byla jsem v třetím sledu. Sekundární útočná vlna. V naší vlně nás bylo asi 400

No vidíš tak se mi to líbí, teď ti dám co jsem slíbila a za chvíli budeme pokračovat

(zmáčkla tlačítko a přišli 4 ze sexuálního servisu. Ona se na ně podívala a usmála. Jeden ji rozepl uniformu a začal ji lízat kundu. Ostatní začali šukat mezi sebou. Po chvíli vzala do pusy péro a vystrčila prdel na jiného. Ten jí začal přirážet do kundy. Po chvíli na něj nasedla a začala na něm jezdit. Jiná mu sedla na obličej a nechala se od něj lízat. Asi po 10 minutách vidím, jak se tělo zajatkyně orgazmem chvěje. Lehla si na zem a pochcala se. Zbytek odešel z místnosti)

Tady máš důkaz že svoje slovo splním. Je ti jistě líp. Zasáhli jsem tvoji velitelku?

Ano zasáhli leží ve vaší první obrané linií. Já potom samostatně pokračovala v útoku do doby než dostanu další rozkazy.

Je to ona? (ukazuje jí fotografii)

Ano to je ona

Dobře a teď něco (další část podléhá utajení)

Děkuji, teď já splním můj slib. Jdeš to vyčkávací cely pro loterii, je velmi dobře vybavená vše potřebné ti řeknou tam.

Teď ti položí pár otázek naše reportérka

Ahoj jsem Mia Cruz a dělám reportáž o tom co se děje se zajatci. Mohu ti položit pár otázek?

No když to musí být

Nemusí, já nejsem od zpravodajců, chci znát tvé pocity a chvíle před zajetím

Takový lidský přístup, jo poskytnu ti rozhovor.

Děkuji, řekni mi na co jsi myslela před útokem?

Na to abych uspěla, těšila jsem se na to a byla jsem vzrušená.

Jak probíhal tvůj útok?

Až do vaši sekundární obrany jsem se s vašimi jednotkami nesetkala, všechny byly vyřazené z boje. Před zákopem jsem čekala až předchozí vlna prorazí vaši obranu. Viděla jsem jak jejich stav řídne a čekala že mě nasadí do tohoto útoku také. Počítala jsem s tím, že tam skončím.

To se ale nestalo

Ne nestalo, předchozí vlna prorazila, vběhla jsem do zákopu, na pravé straně zlikvidovala 3 obranné jednotky a zaujala pozici proti první linii.

Jak ses cítila?

Chtělo se mi čůrat. Před útokem jsem byla odhodlaná, a vzrušená, ale jak jsem se dostala k zákopu padala na mě únava. Chvíli jsem přemýšlela že prostě vyběhnu ven a zasáhnete mě.

A jak tě zajali?

Nedostala jsem rozkaz od velitelky protože byla zasažena. Viděla jsem, že nás moc nezbývá tak jsem opatrně postupovala dopředu. Chtěla jsem vydržet co nejdéle. Jak se mi v zádech objevili vaše jednotky zaskočilo mě to, zpanikařila jsem a vzdala se. Ne to nebyl můj záměr, já chtěla pokračovat v boji až do konce.

Tvůj pocit při zajetí?

Zklamání, nesplnila jsem úkol a zradila svoje jednotky. Vážně chtěla jsem tam zůstat s ostatními

Děkuji za rozhovor

Zajatkyni odvedli a koordinátorka mi řekla. Teď jsi slyšela informace, které není možné zveřejnit. Vyber si způsob svojí deaktivace až skončíme.

Chci jít do útoku (usmála jsem se)

Dobře, zajistím tvoje zařazení do nejbližšího útoku

(mezitím přivedli další zajatkyni, opět pěchota)

Víš, kde jsi? Ptá se koordinátorka

(zajatkyně mlčí)

Tvoje číslo a kód jednotky?

(….)

Co bylo cílem tvé mise?

(….)

Tak to uděláme jinak, nabízím ti toto odpočneš si, budeš se moct umýt, a deaktivovat tě budeme rychle během šukačky. Užiješ si týden pohodlí, sexu, koupelí a spánku co chceš a potom tě pošleme sem. Nebo budeš mlčet a jdeš sem

(podívala se na obě videa první z loterie a druhé ze výcviku a pak přímo na koordinátorku a plivla na ni)

Chceš se jí na něco zeptat? (otočila se na mě)

Ahoj jsem Mia Cruz reportérka, mohu ti položit pár otázek?

(zvedla hlavu a plivla mi do tváře)

Jak chceš. Odvést a použít v tréninku. Řekla koordinátorka.

I takhle to někdy probíhá, v zajetí si uvědomí svoji chybu a chtějí pokračovat v boji nechtějí zradit svoji královnu. Pak se vzpírají a nic s nimi neudělám. Ji už znovu vyslýchat nebudu (utírá si uniformu)

Dalšího

Víš, kde jsi? Ptá se koordinátorka
(zajatkyně mlčí)
Tvoje číslo a kód jednotky?
(….)
Co bylo cílem tvé mise?
(….)
Tak to uděláme jinak, nabízím ti toto odpočneš si, budeš se moct umýt, a deaktivovat tě budeme rychle během šukačky. Užiješ si týden pohodlí, sexu, koupelí a spánku co chceš a potom tě pošleme sem. Nebo budeš mlčet a jdeš sem
(podívala se na obě videa první z loterie a druhé ze výcviku a pak na nás a povzdechla si)
Já nesmím nic říct, to že jste mě zajali se nemělo stát. Zradila jsem svoji královnu.
(koordinátorka mlčí, čeká co bude dál)
Já nevím, snad bych i možná šla na ten výcv… vážně nechci to zažít to co jsem viděla
Já ti pomůžu se rozhodnout (povolala skupinu sex servisu)
(přišli 2 páry a začali si vzájemně lízat genitálie, při tom ji rozepli uniformu a jeden ji začal lízat prdel, strkal jazyk hluboko do análu. Na její tváři se objevil úsměv začala kouřit péro vedle ní, on jí mezitím šukal do prdele. Jak se do ní vystříkal sedla si na toho, co před chvílí kouřila. Napřed se na něj vychcala a potom jej začala šukat. Po výstřiku všichni odešli a ona ležela na zemi a tělo se jí chvělo)
Můžeš je mít kdykoliv chceš, stačí mi za to něco dát. Před tím, než budeš deaktivována budeš zažívat stejný pocit.
Dobře, ale neposílej mě tam co jsem viděla na druhém videu prosím
Dohodnuto (koordinátorka se usmála)
Přejdeme tedy k otázkám, a pokud mi řekneš co jsem chci slyšet tak ti opět vyjdu vstříc
Zasáhli jsme tvého velitele?
Ne padla do zajetí
Kolik vás útočilo?
Asi 400 byla jsem v posledním sledu.

(tato část rozhovoru podléhá utajení)

(jak dlouho mluvila o tajných informacích nemohu napsat)

Tak to by bylo děkuji. Teď se půjdeš umýt, odpočnout si. Máš nachystanou místnost, sex service jsou ti k dispozici kdykoliv si řekneš. Stačí stisknout tlačítko v tvé cele, napsat kolik jich chceš a jaké chceš praktiky. Potom si nasadíš anonymizační masku neuvidí tvůj obličej a ty nebudeš moci mluvit a oni vstoupí. Budeš-li chtít šukačku ukončit stačí překřížit ruce. Okamžitě přestanou a odejdou. Je jich v zásobě dost, neboj se jeden udělá nahradí ho další.
Chceš se jí na něco zeptat? (otočila se na mě)
Ano (přistoupila jsem k ní)
Ahoj jsem Mia Cruz a dělám reportáž o tom co se děje se zajatci. Poskytneš mi rozhovor
A…a to musím?

Nemusíš, ale můžeš. Zkusím to to trochu zpříjemnit

(otočila jsem se na koordinátorku a požádala ji ať pošle sex service, že se přidám k šukačce.

Jak chceš. (zasmála se)

(přišli 3 páry a rozepla jsem si uniformu vyndala osobní nálož a na jednoho vystrčila svoji prdel. Okamžitě mi vrazil péro do kundy. Viděla jsem, jak zajatkyni jiný začal šukat prdel. Pak přešla ke mně vytáhla péro z mojí kundy a začala ho kouřit, já si lehla na záda a jiný mě projížděl anál. Při tom jsem se pochcala. Z kundy a prdele mi tekla bílá tekutina a přišli další sex servis. Jeden mi začal lízat na střídačku oba otvory a druhý začal šukat do kundy zajatkyni. Pak jsme si sedli každá na jedno péro a já se na ni podívala a řekla)

Můžeme pokračovat v rozhovoru a oni nás zatím budou šukat.

Jo to je příjemnější než výslech se zpravodajci (smích)

Na co jsi myslela v poslední části útoku?

Na to abych splnila svoji misi, abych zlikvidovala co nejvíc nepřátel, než mě zasáhnou a jak já padnu do bláta.

Kde v útoku to bylo nenáročnější?

Před linií obrany, tam jsem ležela na zemi, plazila jsem se dopředu a kolem mě padali ti co jste zasáhli. Chtěla jsem být už taky zasažena, a byla jsem hodně vzrušená. V rozkroku jsem měla mokro.

(během této věty se do ní vystříkal, z prdele jí kapala bíla tekutina a okamžitě přišel další na kterého opět nasedla, tentokrát jí strčil ptáka do kundy.)

Já byla v útoku tak vzrušená že teď chci pořád šukat. Chtěla jsem tam zůstat, vůbec jsem nepočítala že padnu do zajetí. Ale jak jsem viděla co dělá pěna. Jak se svíjíš a sereš si do uniformy tak se dostavily obavy. Nechtěla jsem to zažít.

(cítím výstřik v mé kundě, vytáhla jsem z ní ptáka, a vychcala jsem se na něj, proud moči po něm tekl a on jen ležel než to dokončím. Potom jsem si do kundy strčila dalšího a pokračovala v rozhovoru)

Jak probíhal tvůj útok?

Vyběhla jsem z mé pozice a v zóně překračovala ty co už zasáhli, věděla jsem, že můj úkol je jít dopředu dokud mě netrefí. Potom jsem viděla vepředu tank, a je to tady pomyslela jsem si. Velitelka mi řekla ať si lehnu na zem že se za mě schová. Náš Tharp na něj zaútočil a třetí vlna byla úspěšná. Potom jsme pokračovali k linii obrany. Tam se za mě opět velitelka kryla. Do útoku na primární linii poslala ostatní z jednotky. Chtěla jsem být s nimi, být tam zasažena to byl můj úkol. Jak jste uzavřeli oblast za námi okamžitě se vzdala a mě to nařídila také.

(povzdechnutí, a po výstřiku v do její kundy se začala chvět pod náporem orgazmu. Lehla si na záda a začala intenzivně chcát. Část jejího proudu dopadl na mě a smáčel mi hrudník)

Nechtěla jsem se vzdát, ale musela jsem. Chtěla jsem splnit svůj cíl. Ona mi v tom zabránila. (říká smutně)

Děkuji ti za rozhovor,

(vstala jsem z mých otvorů vytékala bílá tekutina a lepila se mi na stehna. Neřešila jsem to oblékla jsem si uniformu, mezi nohy dala osobní nálož a sedla zpět na svoje místo za koordinátorku)

Potom ji odvedli do vyčkávací cely.

No další pěchotu dnes nebudeme vyslýchat, kdo je tam další. Ozvala se odpověď jeden bojový servis pěchoty.

Víš, kde jsi? Ptá se koordinátorka
(zajatkyně mlčí)
Tvoje číslo a kód jednotky?
(….)
Co bylo cílem tvé mise?
(….)
Z jaké mezi jakými jednotkami jsi operovala?
(….)
Jaké byly rozkazy u jiných jednotek, byla jsi tam, něco jsi viděla, nebo slyšela?
(….)
Tak to uděláme jinak, nabízím ti toto odpočneš si, budeš se moct umýt, a deaktivovat tě budeme rychle během šukačky. Užiješ si týden pohodlí, sexu, koupelí a spánku co chceš a potom tě pošleme sem. Nebo budeš mlčet a jdeš sem
(podívala se na obě videa první z loterie a druhé ze výcviku a pak na koordinátorku)
Nic ze mě nedostanete
No pak víš, co tě čeká, ale nejprve si s tebou pohraji

(vzala nějakou tekutinu a nakapala jí ji do podbřišku. Po chvíli bylo vidět že má křeče, a začínají se jí třást ruce a nohy. Mezitím se posrala, byla toho hromada, na prdeli se jí udělala velká boule, ale jak se svíjela rozmazala si hovna až po stehna. Koordinátorka se na mě podívala a řekla)
Teď máme asi hodinu čas, pojď ven a ji necháme ať se pořádně rozmyslí

(vyšli jsme do další místnosti posadili se ona se na mě podívala)
Jsi překvapená?
Co jsem teď viděla, co jsi na ni nalila. Jak se svíjela a srala si do uniformy
To je speciální výslechová metoda, bude v pořádku. Jedná se v podstatě o látku, která simuluje útok pěnou, co znáš z výcviku, jen tady je upravena koncentrace. Proto účinkuje dlouhodobě. Při výcviku je reakce asi 2 minuty, tady je prodloužená na 15 minut. Zbytek času ji necháme ležet a přemýšlet.
O čem?
Jestli začne mluvit.
Proč máš o ni takový zájem a nespolupracující pěchotu posíláš hned na likvidaci?
Protože ona je bojový servis, ona něco může vědět. Není to jen kus, co pošlou dopředu a tam ho někdo zasáhne. Ti většinou nic pro nás zajímavého nevědí.

Přemýšlela jsem nad mým rozhodnutím, co změní další průběh věcí. Slyšela jsem něco, co jsem neměla slyšet. Proto půjdu do útoku odkud se už nevrátím. Svírá se mi žaludek jedno rozhodnutí a jsem v pasti této mašinérie. Toto cítila Louisa? Ne ona byla jiná, šla tomu naproti, těšila se na to a vzrušovalo ji to.

Z rozjímání mě vyrušila koordinátorka. Šli jsme zpět do výslechové místnosti. Zajatkyně zde ležela na zemi, v uniformě měla nasráno a bylo vidět že se několikrát pochcala. Jak zahlédla koordinátorku zbystřila pohled.

Tak co rozmyslela sis to? Moje nabídka pořád platí.
Budu mluvit, ale prosím nedávejte na mě znovu ten roztok.

(tato část rozhovoru podléhá utajení)

Děkuji, ještě něco chceš dodat?
Ano co se mnou teď bude?

Teď půjdeš do vyčkávací cely, tam máš vše potřebné. Sprchu místo, kde se můžeš vyprázdnit lepším způsobem, než co jsi tady předvedla a k dispozici je neomezený sex servise. Jak bude připravená loterie půjdeš do ní. Vše ostatní ti řeknou tam.

Chceš se jí na něco zeptat? (dívá se na mě)

Ano, chci. Ahoj jsem Mia Cruz reportérka, píšu o tom co se dělá se zajatci. Chceš mi odpovědět na pár otázek?

Ale ne moc dlouho, chci to mít za sebou, sedím tu pochcaná a posraná po tom co se mnou udělala.

Dobře, jen 3 otázky prosím

Ok, rychle prosím

Co jsi dělala v poslední fázi útoku?

Byla sem s jednotkou, které jsem donesla munici. Připojila jsem se jako pěchota a útočili jsme na sekundární obranu, čekala jsem že skončím stejně jako ostatní. Po nějaké době jsem byla vyslaná pro další bednu. Opustila jsem jednotku a běžela do zázemí.

A dál jak ses vrátila?

Oni tam všichni leželi v blátě, zasáhla je pěna. Nikdo, kdo by bojoval. Já jsem se rozhodla že se pokusím připojit k jiné jednotce, ale při přesunu jsem byla zajata. Zbraň mi v blátě selhala, a nálož abych se odpálila nemám. Selhala jsem

Byla jsi připravena že tam zůstaneš, jaký jsi měla pocit při zatýkání?

Zklamání a strach. Než jsem vyrazila do útoku byla jsem připravená, že mě trefí. S tímto jsem nepočítala. Nechtěla jsem takto skončit. Chtěla jsem vzdorovat, ale to se mi nepovedlo

Co jsi chtěla potom udělat?

Na tři otázky jsem odpověděla, končím. Dělejte se mnou, co chcete, ale už nic neřeknu

Odvést a přiveďte tu velitelku (řekla koordinátorka)

(Za chvíli tu seděla a rozhlížela se kolem sebe)

Víš, kde jsi? Ptá se koordinátorka

(zajatkyně mlčí)

Tvoje číslo a kód jednotky?

(….)

Co bylo cílem tvé mise?

(….)

Tak to uděláme jinak, nabízím ti toto odpočneš si, budeš se moct umýt, a deaktivovat tě budeme rychle během šukačky. Užiješ si týden pohodlí, sexu, koupelí a spánku co chceš a potom tě pošleme sem. Nebo budeš mlčet a jdeš sem

(podívala se na obě videa první z loterie a druhé ze výcviku a pak na nás a řekla)

Mám pro tebe nabídku, ale nechci nic z toho co mi nabízíš. Poskytnu ti moji plnou podporu. Ale něco za to chci.

Cože, víš kde seš?

Jo vím jsem zajatec, ale jsem pro tebe cenná.

Co požaduješ a co za to nabízíš?
Řeknu ti (tato informace podléhá utajení) ale chci za to celu o dvou místnostech a další prostory pro 6 otroků vyberu si je sama, dál neomezený přístup k sexu a jiné možné zábavě. Ti na sex budu čekat na zavolání a maximálně do hodiny je chci mít u sebe. Dostatek vody. Nejdůležitější nepůjdu do žádné loterie, ale budu si moci čas deaktivace vybrat sama a budu to chtít udělat v soukromí mé cely obklopená mými otroky. Co se tyká nějakých omezení kvůli utajení tak jsem schopna je pochopit a akceptovat. Dál chci i nějaké procházky ven. Klidně pod dozorem. A samozřejmě i rentu abych si mohla venku něco koupit, dejme tomu tolik co bereš ty. Vím, že pokud budete vyhrávat tak se budu muset odpálit, ale nebude to za týden jak mi nabízíš.
(….) (koordinátorka je zaskočená) to budu muset probrat s mým velitelem
To je kdo vaše královna? (smích)

Koordinátorka mě dala do cely a tím že se vrátí a potom mě vyzvedne.

Sedím v cele a přemýšlím, toto je moje poslední reportáž. Nic víc už napsat nestihnu. Oni mi neumožní napsat reportáž v útoku jakou udělala Louisa. Budu moci popsat můj pobyt v izolaci, ale co bude v útoku to už ne, leda že by přijímač k mému komunikátoru dostala koordinátorka, a pokud bych neřekla nic závadného předala by moji nahrávku některé z mých kolegyň. No zkusím se zeptat.
Mezitím se koordinátorka vrátila, posadila se před zajatkyni a řekla

Tyto informace máme od jiných zajatých jednotek, tvůj blaf nevyšel. Víc nás nezajímáš a deaktivujeme tě tak jak budeme chtít my.
Toto nikdo neví, a pro vás je to důležité (očividně zaskočena)
Ty blafuješ a chceš nám podstrčit špatné informace, je to součástí tvé mise.
Končím výslech, odveďte ji na popravu.
Chceš se jít taky podívat (dívá se na mě)
Samozřejmě ráda
Dobře, ale pod mojí kontrolou, budeš mít mezi nohama osobní nálož a pokud promluvíš okamžitě tě deaktivuji. Je to z důvodu utajení informací co jsi slyšela.
To není pro mě problém

Asi za dvě hodiny jsme přišli k prosklené místnosti zajatkyně už v ní seděla a koordinátorka se podívala kolem sebe a řekla. „Dnes vám ukážeme, co vás čeká u nepřátel v případě zajetí, nebo i zde pokud nesplníte rozkaz“ Pak zmáčkla tlačítko a ozvalo se syčení ventilu. Zajatkyně se nadechla padla na zem a začala se svíjet. Při tom se jí na prdeli udělal velký hnědý flek, jak si nasrala do uniformy. Dál se asi minutu svíjela, a dávila. Potom všechny pohyby ustaly.

Její taktika nevyšla, pokusila se zajistit si velmi dlouhý a pohodlný pobyt v zajetí. I když to na první pohled nevypadá tak byla oddaná své královně, a pokusila nás navést to pasti kde by bylo zničeno hodně našich jednotek.

Koordinátorka popisuje význam nepřátelských uniforem.

V boji se můžete setkat s těmito jednotkami. Význam jednotlivých jednotek je následující Body určuje bojovou specializaci. Legíny jednotku k níž jsou přiřazené a silonky úroveň výcviku Nemají takovou rozmanitost jednotek jako my. Vždy se zaměřte na nejcennější jednotky velitele a komunikační jednotky. Pokuste se je zajmout nebo, pokud nebude možné tak je deaktivujte. Velitelé nosí šedé body a zlatou sukni pod legínami mají stříbrné lesklé silonky. Komunikační jednotky se označují světle zeleným body a pod legínami mají zelené silonky. Pamatujte, že tyto jednotky mají u sebe osobní nálož, kterou neváhají použít ta zlikviduje i vás v okruhu 5 metrů. Vhodná taktika je k jednotce pošlete čtyři s nejnižší hodnotou. Dva se lehnou na její nohy a jeden na její tělo a poslední jí rozepne body a z rozkroku vyndá nálož. Je to gumový balonek naplněný tekutinou. Jeden se potom pokusí s náloží dostat k nepříteli a hodit ji na něj. S jeho návratem se nepočítá. Ostatní členové na ni neustále míří z bezpečné vzdálenosti. Když dodržíte tento postup a nepřítel se i přes to odpálí naše ztráty jsou nízké. Dále se zaměřujte na Tharp a pěchotní Su*B a Su*Ch jednotky ti mají světle modré nebo růžové podkolenky zbytek uniformy se liší dle jednotky ve které působí. Ty jen zasáhněte zajmout je moc riskantní a nemají pro nás žádnou zpravodajskou hodnotu jsou vyslány do boje jen jako nositelé nálože. Další jednotka důležitá pro nepřítele je tankový servis. Ty poznáte podle světle fialového body, fialových legín a zelených silonek. Pokud je možné zajmout udělejte to, nejsou vybaveny osobní náloží. Ostatní jednotky pěchota, bojový servis likvidujte nebo zajměte dle potřeby také nemají osobní nálož. Obvykle znají jen svoje rozkazy a pro zpravodajce mají nízkou hodnotu.

Zobrazení nepřátelských uniforem

Pěchota

Velitelka pěchoty

Komunikační jednotka pěchoty

Pěchota Su*P

Pěchota

Pěchotní torpédo

Pěchota Su*B

Bojový servis pěchoty

Pěchota Su*Ch

Tankové jednotky

Velitelka tankové obrany

Tankový bojový servis

Tanková obrana Su*P

Tanková obrana

Tankový servis

Interní Tharp Su*B

Tankové torpédo

Tanková komunikační jednotka

Interní Tharp Su*Ch

Tharp

Velitelka Tharp

Bojový servis Tharp

pěchota Su*P

Pěchota Tharp

Komunikační jednotka Tharp

pěchota Su*B

Tharp pěchota Su*Ch

Jak skončily výslechy a tím i moje práce šla jsem do vyčkávací cely. Je malá, ale čistá a dobře vybavená. Mám k dispozici malou místnost pro vyprazdňování, kde se mohu i umýt, místnost pro odpočinek s komunikační obrazovkou a poslední je místnost pro šukání. Je není nijak vybavena a stěny a podlaha jsou omyvatelné vepředu jsou automatické posuvné dveře pro sex servise. Na obrazovce si mohu číst, objednat jídlo nebo šukačku. Po objednání sexu kamerový systém zkontroluje, jestli mám na sobě anonymizační oblek. To je latexová kombinéza s maskou přes pusu. Nemohu přes ní mluvit a je těžké poznat kdo jsem. To je z důvodu utajení a zamezení vyzrazení informací. Tady budu nějakou dobu čekat na můj útok. Moje seřadiště je asi minutu vzdálené. Teď vyzkouším sex servise. Na displeji volím 2 páry, anal, vaginal, oral a piss.

Po asi 5 minutách přišli. Okamžitě mi jeden začal lízat kundu a jiná ze skupiny mu kouřila péro. Po chvíli jsem cítila jeho péro střídavě v mé prdeli a kundě, ale přes masku jsem si druhé pero nemohla vzít do pusy. Pak jsem si na jednoho sedla a on mi ho vrážel do prdele. Na jeho hlavě seděla jiná z sex servisu a lízal jí prdel. Při tom se vychcala. Proud z její kundy mě zasáhl na břicho a do rozkroku. Přes latex jsem cítila chlad. A po chvíli výstřik do mého análu. Seděla jsem ještě chvíli na něm a moje prdel se začala opět plnit. Tentokrát chcánkama. Po tom tento kus odešel z místnosti a nahradil ho další čerstvý, začal mi hned šukat kundu. Z mojí prdele vytékala bíla lepkavá tekutina smíchaná s močí na jeho péro. Za chvíli jsem na něj sedla a cítila jsem jazyk v mojí kundě při tom na něm jezdila zrzka co přišla s nimi. Lízal tak hluboko že jsem neudržela moč a začala na něj chcát při tom vytryskl žlutý proud i z její kundy.
Lehla jsem si na záda a hned mi roztáhl nohy začal lízat oba otvory. Jeho jazyk byl vražený hluboko v mém análu a já v ráji. Tělo se mi chvělo pod nápory orgazmů. Po chvilce jsem opět měla v kundě vražené péro. Na mě si jiná bruneta lehla hlavou dolů a když ho ze mě vytáhl kouřila ho. Do jejích otvorů přirážel někdo další. Po chvíli vidím, jak do ní stříká. Z její prdele vytéká bíla tekutina na můj obličej a cítím, jak se mi plní kunda. A za chvíli znovu ale tentokrát chcánkama. Už jsem měla dost. Stačilo překřížit ruce a oni okamžitě odešli. Ležela jsem sama a v místnosti se automaticky spustila sprcha. Příjemně teplá voda mě očistila, já si mohla sundat latexovou kombinézu a jít do vedlejší místnosti. Tam jsem si lehla na zem a odpočívala. To je opravdu příjemný způsob trávení času před mým útokem.

Po třech takto strávených dnech se na displeji ukázal tento krátký text
W 059 32 - St-In-Ip-Su*P-A - atc1-I/09-04, Eloise Rose, A6
Pro mě jasná zpráva že budu použita v útoku, ze kterého se nevrátím to je součástí dohody s koordinátorkou. Rychle jsem si začala oblékat uniformu. Napřed základní, bílé body a bílé silonky, potom tu co označuje úroveň mého výcviku černé body a černé silonky a na ni samotnou uniformu. Žluté body, světle růžové legíny a černé podkolenky. Tak půjdu do útoku který proběhne do pár minut. Jsem připravená. Koordinátorka souhlasila s použitím komunikátoru tak z útoku vznikne podobná reportáž, co dřív dělala Louisa. Za to jsem vážně ráda.

Na displeji se objevila hodnota A4. Pro mě signál že do 90 vteřin musím být na své pozici u jednotky. Otevřely se dveře a já se vydala moje místo. Na seřadišti už byli všichni nachystaní, nikdo si ani nevšiml že jsem přibyla já. Jsem anonymní kus, co vyrazí v prvním sledu do útoku a po pár metrech bude zasažen nepřítelem a padne do bláta. Velitelka vydala rozkaz. Prim1 čelní útok, postupujte do zóny, nezastavujte se, ústup zakázaný. Moje pozice je na čele prim1. Vyběhnu mezi prvníma a taky budu mezi prvníma zasažena. Jsem nervózní abych svoji misi splnila dobře, teď si ještě ulevím, aby mě v boji nic nerozptylovalo. Povolila jsem svěrač a rozkrok se mi naplnil hnědou hmotou.

Mezitím se hodnota změnila na A3. Za chvíli vyrážíme. Mám všechny potřebné informace k tomu, co mám udělat. Od toho tady jsem.

A2 vyrážíme. Postupují zónou asi 60 metrů a zatím žádný kontakt s nepřítelem. Dostala jsem se v malému hliněnému valu a lehla si za něj. Chvíli pozoruji zónu a vidím že začíná protiútok malé nepřátelské pěchoty. Naše formace ji zlikvidovala. Dva jsem zasáhla i já. Opouštím svůj kryt a jdu vpřed....

W 059 32 Mia Cruz ležela asi 10 metrů od svého krytu. Přes ni postupovali ostatní z její jednotky a nikdo nezaregistroval že tam byla poslána zpravodajci kteří potřebovali mít jistotu že nevyzradí tajné informace. Jejich útok dosáhl svého cíle vyčistit zónu až k nepřátelské obrané linii kde pokračoval v útoku druhý sled. Svoji misi splnila. Od toho tam byla

Mia Cruz, W 059 32, St-In-Ip-Su*P-A - atc1-I/09-04, Eloise Rose, ATC-035 N, pass, disactive

Velitelka Atc4-Tinv popisuje průběh útoku

Jsem Luna Jul, reportérka, Moje kolegyně byly použity v útoku, proto už v reportážích nepokračují. Já chci poskytnout jedinečný rozhovor s velitelkou výsadkového tanku posledního sledu a zdůraznit důležitost předchozích útoku. Všichni před ní tam byly pro to aby se ona dostala až na místo určení

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail

Dobře pokud tu zůstaneš tak nehrozí vyzrazení mise.

Jak se cítíš?

Výborně, těším se na akci, jsem připravená, znám svůj úkol a splním ho.

Co jsi dělala před tím, než jsi došla na seřadiště?

Byla jsem v zázemí, procházela jsem se, občas jsem si zamrdala. Celkově jsem relaxovala. Čas kdy půjdu do útoku neznám, to mi sdělili až při nástupu k rotaci.

Jak to probíhalo?

Jsem velitelka tanku, to znamená jakéhokoliv. Konkrétní typ se dozvím až na místě.

A teď budeš velet jakému?

Invazní Atc4-Tinv, čtvrtý sled

To máš dost dobré vyhlídky na návrat zpět.

Ano, to mám já musím prázdný skelet dostat zpět na seřadiště, je příliš cenný, než aby padl do rukou nepříteli

Nedá se z útoku vyprostit pomocí Tserv?

Technicky dá, ale výsadek proběhne velmi blízko primární nepřátelské obrané linie. Pokud by pro něj šel Tserv tak bude mít obrovské ztráty. Vysazuji jednotky až v poli mezi liniemi, budu jim prorážet cestu mezi minami.

To Vám nic neudělá?

Jednotky uvnitř jsou chráněné, mají na nohách návleky zajišťující odolnost proti minám. Ostatní se budou za námi krýt. U nich budou ztráty, ale pokusím dostat jich na místo výsadku co nejvíc.

A jakou potom mají prognózu?

Většina tam zůstane.

Jak se cítíš při představě, že je tam dovedeš a nepřítel je zničí?

No a co od toho tam jsou. Můj úkol je dostat je na místo výsadku. Máš pravdu nakonec jich většinu zničí, ale předtím oni jich také dost zasáhnou. Všichni jednou skončíme v blátě v zóně.

Jasně, to je náš úkol. Je to tvoje první nasazení v útoku?

Ne není, minulý útok jsem byla v druhém sledu na pozici Le1. Proráželi jsme sekundární obranou linii. Nakonec jsem úkol splnila, do jejich zákopů se dostala naše pěchota. Bohužel linii nezvládli udržet, sice přišel na pomoc třetí sled, ale bylo jich moc. Zničili je a linii opět obsadili. Já pomáhala co jsem mohla, ale až mi došly torpéda a munice dostala jsem rozkaz k návratu. Nechala jsem tam většinu mé obrany aby jim pomohli, ale nestačilo to. Naštěstí moje hodnocení v misi bylo pass. Proto mě poslali znovu jako velitelku

Kdyby nebylo hodnocení pass?

Víš, co se děje s veliteli, co nesplní misi. Jdou na popravu nebo do loterie. To je náš úkol se kterým musíme počítat.

Teď velíš Tinv. Na jaké pozici a jaký je to pocit?

Jsem na pozici Le1, budu řídit největší sílu jaká může být použitá celkem mám pod kontrolou 1703 jednotek. Pocit je to skvělý, ale i obrovská odpovědnost. Všechny předchozí sledy jsou tam jen kvůli

mně. Nesmím selhat. Budu procházet zónou a uvidím zasažené jednotky jen pro to abych já mohla pokračovat.
Promiň musím si jít pro moje instrukce.

(velitelka odešla, já zůstala sedět na zemi a dívala se kolem sebe. Poplach se změnil na A5. Kolem mě ostatní chodili, vidím posedávající, jak diskutují o taktice. A také dost skupin hromadně souloží. Uvolňuje to stres před útokem. Pak jsou uvolnění, a připravení na setkání s nepřítelem. Až budu na jejich místě chci útočit také v posledním sledu. Chci se dostat až to jejich obrané linie a zničit co nejvíc nepřátel. Sice mám jen standardní výcvik a můžu být pěchota, ale i tak se mám šanci tam dostat. Z rozjímání mě vyrušil jeden Tharp. Přišel ke mně a strčil mi péro do pusy. O tomto psaly i mé kolegyně. To se tu neodmítá. Začala jsem ho kouřit. Po chvíli mi rozepl uniformu a strčil ho do mojí kundy. Klečím a cítím, jak do mě přiráží. Pak se do mě vystříkal a odešel. Oblékla jsem si zpět uniformu a vidím přicházet velitelku.)

Viděla jsem, že jsi se už také zapojila (smích)
Ano tady to jde rychle
Útok proběhne do hodiny, já si chci taky užít
(rozepla si uniformu a sedla na jeden Ti-Ts z její jednotky. Já se rozhodla že se přidám a vystrčila jsem svoji prdel. Za pár okamžiků byl v ní vražený nějaký jazyk. Strkal mi ho hluboko a já cítila, jak znovu vlhnu. Ona mezitím změnila pozici, seděla na něm a on jí projížděl prdel. Já si sedla na jiného a nechala si šukat kundu)
Jak se jmenuješ? (podívala jsem se na velitelku)
Tiffany Saint, víš že i když jim velím nikdo mě nezná jménem. Tady je to zbytečné. Za pár hodin nás zůstane asi pětina. (smích)
Jak se ostatní dívají na tebe když ví, že je povedeš na místo kde je zasáhne nepřítel, ale ty se vrátíš?
Nijak, stejně jako na ostatní. To je moje úloha, jejich je útočit dokud je nezasáhnou. Pokud já budu na jejich místě taky se mě nikdo nebude na nic ptát. Dá mi rozkaz to je vše.
(mezitím cítím výstřik v mé kundě, sedím a zhluboka oddychuji)
Udělala ses?
Ano, celá se třesu.
Jestli chceš sedni na dalšího.
Jo ráda, ale za chvilku. Jaký máš úkol v útoku?
Co jsem říkala, vyslat výsadek do primární linie v sektou C54. Bude tam nepřátelská pěchota. Nepředpokládají se chemické jednotky. Nepřítel nasadí vše co má. Předchozí sled má linii narušit a by ji obsadíme. S návratem mého výsadku se nepočítá.
Vědí to?
Ne nebudu jim to říkat není to pro splnění jejich úkolu důležité. Jen s tím seznámím jednotlivé velitele, aby je nenapadlo ustupovat. Za chvíli začne útočit první sled ti mají za úkol dostat se v zóně co nejblíž k nepřátelské linii a vytvořit koridor pro další útoky. Budu se muset připravit.
(Tiffany se při orgazmu prohnula v zádech a vstala, z kundy jí vytékala bílá hustá tekutina a sedla si na jiné tvrdé péro)
Teď si nechám protáhnout prdel. Snad to stihnu do poplachu (úsměv)
Je možné udělat během útoku nějaké fotky našich a nepřátelských jednotek? (do mého rozkroku někdo strčil hlavu a já mu sedla na obličej. Začal mě intenzivně lízat oba otvory)
Jo myslím že to půjde. Jak se vrátím, doufám že se se vrátím tak ti je dám.

A budeš ochotna pokračovat v reportáži?
To budu ráda. Co jsem od Vás četla tak vždy skončilo jak začal útok.
To psaly moje kolegyně, Louisa a Stacy. Obě byly použity v útoku.
To se stává, ale jejich rozhovory byly super.
(cítím výstřik v mé prdeli, po tom co jsem si přesedla z jeho obličeje na jeho péro. Ten druhý také do Tiffany stříkal a přestal přirážet. Po chvíli mi plnil prdel, tentokrát se do mé vychcal. Vstala jsem a cítila, jak ze mě vytékala horká tekutina a vsakovala se do jeho uniformy. V tom se rozezněl A4. Okamžitě se všichni oblékli a šli na svoje pozice)
Tak co těšíš se?
Ano moc chci uspět v mém úkolu a udělám všechno pro to abych uspěla. Použiji k tomu jakoukoliv jednotku.
I sebe?
Ano od toho tam jsem.

Rozezněl se signál A3 to znamená předchozí sledy jsou v útoku. Tiffany beze slova vlezla průchodem na své stanoviště, podívala se na mě a usmála. Za chvíli slyším typické zvuky pro nabíhání systémů tanku. Je na čase se vzdálit. Počkám tu na ni a budeme pokračovat, jestli se vrátí z útoku. Na signál A2 vyrazila do útoku. Zůstala jsem na seřadišti sama, za nějaký čas se vrátí jednotky z útoku. Bude jich o hodně méně. Šla jsem se opatrně podívat na začátek zóny. Asi 20 metrů v zóně proběhl konflikt s malou skupinou nepřátel. Viděla jsem na zemi pár In-Ip a nepřátelských jednotek. První, koho potkávám je bruneta St-In-Ip-Su*P-A z prvního sledu. Leží po zásahu do břicha na dně výkopu. Do útoku šla mezi prvními a byla tam pár vteřin. Ostatní pokračovali dál. O kousek dál leží jiná zasažená blondýna St-In-Ip-A ze stejné jednotky. Snažila se dostat k nepříteli. Na její poloze je vidět jak lezla, ale byla zasažena. Na hlavě má flek od značkovací barvy tento zásah ji okamžitě deaktivoval a při tom se jí uvolnil svěrač. I když vypadá čistě, a v útoku byla jen krátce tak má na prdeli velký hnědý flek a bouli. O kousek dál jsem viděla nepřátelskou pěchotu. Jdu se podívat na ni blíž. Leží na noze jiné ze svojí jednotky, která dostala zásah první. Ona se pokusila plížit na místo s lepším výhledem, ale nepovedlo se jí to. Náš útok ji zasáhl dávkou ze tří směrů. Teď je tady v blátě a už nepředstavuje žádné nebezpečí. Kéž by jich tu leželo víc. Dál do zóny nepůjdu, protože chci dokončit tuto reportáž.

Došla jsem zpět na seřadiště a lehla si do výkopu kde jsem byla kryta před nepřátelskou palbou. Všude byl klid, všichni útočili vepředu na nepřátelské pozice nebo leželi v zóně. I když nejsem v útoku jsem vzrušená, ráda bych si zašukala, ale nebylo s kým. Nikdo tam nebyl, jen v dálce jsem viděla připravenou královskou obranu, ale do jejich prostoru jsem nesměla. Tam je přístup jen pro jednotky s adekvátním výcvikem Dq. Kdybych se k nim i přes to vydala směrem ze zóny okamžitě by mě zlikvidovali a nezajímalo by je jakou jsem měla uniformu. Mají takové rozkazy a udělají vše tak jak

se jim řekne. Šla jsem si na chvíli zdřímnout, nebyla jsem součástí útoku, proto pro mě neplatily kódy poplachu jako pro ostatní.

Zdálo se mi, jak jsem s Tiffany v útoku. Šla jsem v posledním sledu a likvidovala nepřátele. Ti mě vůbec nebyli schopni zasáhnout. Došla jsem až k jejich královně, seděla přede mnou na zemi a dívala se na mě. Najednou jsem dostala zásah a spadla na zem. Vidím, jak mě trefila Tiffany a řekla „pokud ji zlikviduješ tak jsme vyhráli, ale boj ještě nemůže skončit. Máme hodně jednotek, co se začnou ucházet o místo nové královny.“ To byl ale zmatený sen, ze kterého mě probral příchod zbylých jednotek z útoku.

Vraceli se hlavně tanky s dost prořídlou obranou a Tharp. Z útočných jednotek téměř nikdo. Zahlédla jsem přicházet ke mně St-In-Td-A. Zastavila jsem ji a chtěla položit pár otázek.

Ahoj jsem Luna Jul, reportérka. Dělám rozhovory s nasazenými jednotkami. Mohu ti položit pár otázek?
Jo, ale krátce. Musím jít na shromaždiště a počkat na vyhodnocení mise

Dobře budu stručná. Jak probíhal tvůj útok?
Jsem v druhém sledu. Dostali jsme se k sekundární obrané linii a povedlo se nám ji narušit. Většina tam zůstala. Náš tank poté co použil všechna torpéda dostal rozkaz k návratu. Velitel nás poslal jako doprovod zpět.

Myslela jsi, že se vrátíš?
Vůbec ne, jsem obrana tanku. Musím ho uchránit za každou cenu. To že mě poslali jako doprovod bylo překvapení. Myslela jsem, že budu přeřazená na pěchotu a pokračovat v útoku. Ale teď vážně promiň musím ke své jednotce. Pořád jsme v útoku. Můžeš jít kousek se mnou, ráda ti budu odpovídat.

(šli jsme k jejímu tanku který doplňoval chybějící jednotky)

Ty se ještě budeš vracet?
Asi ano. Jsme stále aktivní a jak doplníme ztráty, tak můžeme vyrazit.

Jaké máš pocity, jsi zpět a znovu jdeš do útoku?
Jsem vzrušená, chci tam, chci aby byla celá mise úspěšná

(Tank znovu vyrazil do zóny a ona s ním. Víc jsem ji neviděla)

Vrátila jsem se zpět do zákopu a vyhlížela Tiffany. Asi po půl hodině jsem zahlédla její tank, Vracel se bez výsadku a jen s minimem obrany a podpůrných jednotek. Doufala jsem, že nebyla zasažena bude tam stále ona.

Po chvíli tank zaparkoval na seřadiště zbylé jednotky si sedly na zem a odpočívaly. Za chvíli zazněl kód A6. Útok skončil. Viděla jsem, jak se okamžitě bojem vzrušené jednotky začaly souložit. Já jsem k Tiffany ani nedošla. Jak zazněl kód, tak jsem hned měla v puse péro a jazyk

v prdeli. Vzali mě opět mezi sebe. Lehla jsem si na záda, zvedla nohy a jeden z tankové obrany mi začal šukat kundu. Po chvilce ho ze mě vytáhl, vychcal se na mě a pokračoval v šukání. Moč mi tekla po břiše a hrudníku. Pár z jednotky mělo i nasráno v u uniformě. V útoku není možnost se jít vysrat, tak když to přijde pustí se to do rozkroku a pokračuje se dál. Nikdo to neřešil, zapojili se do orgií jako ostatní. Jen je nikdo nelízal a nekouřil. Také jsem zahlédla Tiffany, Klečela na kolenou a někdo jí projížděl prdel. Ani nevím, kolik čuráků jsem v sobě měla, ale kolik se do mě vystříkalo jsem spočítat dokázala. Celkem byli tři do kundy, čtyři do prdele a tři do pusy. Dva se mi do kundy po výstřiku i vychcali. Asi po hodině první nával euforie po útoku opadl a já ležela na zemi. Z obou otvorů v rozkroku mi vytékala lepkavá tekutina, uniformu jsem měla nasáklou močí a na obličeji položená něčí špinavá zablácená chodidla. Tiffany ležela vedle mě a vypadala podobně. Kundu měla celou ulepenou, a z prdele jí tekla bílá rosolovitá hmota. Jak oddychovala, tak se vychcala. Proud její moči mě trefil do obličeje. Po chvíli jsme si sedli na zem a začali druhou část rozhovoru.

Jsem ráda že ses vrátila. Jak dopadl útok?

Dopadl dobře, prolomili jsme primár a než se stačila vzpamatovat jejich obrana tak moje invazní jednotky zaútočili na queen defense line. Že se nám to povede nikdo nepředpokládal.

Ale to nebylo cílem mise

To sice nebylo, ale naskytla se taková možnost a já dostala rozkaz prim1 a prim 2 použít na primární linii a sec1 společně se sec2 poslat na queen defense line. Útočit do zničení.

To znamená že se z výsadku nikdo nevrátil?

Přesně tak, takový měli rozkaz a všichni ho splnili. Víš, co to udělá s naší a jejich morálkou. To je sen, pro který použiju kohokoliv budu mít k dispozici.

Jak útok probíhal?

Až k sekundární linii jsme neměli téměř žádné ztráty. Tou jsme prošli celkem v klidu sem tam někoho zasáhli, ale nepřátelé rychle zlikvidoval zbytek. První velký problém byl průchod jejich minovým polem. Nálože se pod námi aktivovaly a skelet sice udržel konvenční nálož, ale když jsme aktivovali pěnovou byly problémy. Jak jsme postupovali za námi zůstala kontaminovaná plocha, která sice byla krytá před nepřátelskou střelbou ale pro pěchotu stejně nebezpečná. Bojový servise sice donesl latexové punčochy které zajistí odolnost nohou vůči pěně, ale nebylo jich dost pro všechny. Zůstalo tam ležet asi 15 % výsadku. Prim1 prorazil jejich linii, a prim2 se zbytkem prim1 obsadil zákop. Sec jsem poslala do útoku na queen defense line.

Vidím, že jsi pořídila i nějaké fotky.

Ano tady zasáhli mojí tankovou obranu. Bylo to ještě v zóně. Zaútočila na nás jejich malá skupina. Ji zasáhli jako první. Padla do blátivé kaluže.

Potom mám jedno vypálené pěnové torpédo z tanku, co mě podporoval v útoku.

Byl kousek vedle mě a vyslal ji proti skupině nepřátel. I když je nezasáhl tak zamořil prostor před nimi a oni nemohli pokračovat. O zbytek se postarala moje tanková obrana. Sice pěna vyřadila i pár mých jednotek sec2 ale nebylo to moc vážné. Přišla jsem jen asi o 3 kusy. Sviželi se a nasrali si do uniformy, zůstali v blátě a my jsme pokračovali.

Máš i nějaké snímky z prolamování linie obrany?

Jo pár nepřátel ze sekundární linie, viděla jsem ležet jejich velitelku a bojový servis.

A zbytek byla většinou jen pěchota.

Jaký byl další průběh?

Po výsadku jsem obdržela rozkaz k návratu. Otočila jsem tank a stejnou cestou se vydala s prázdným skeletem sem na seřadiště. Cestou jsem zase míjela ty, co mi umožnili se dostat tak daleko.

Co budeš dělat teď?

No asi půjdu na chvíli do rotace, tam si odpočnu a jak bude potřeba tak znovu do útoku. Dostanu další jednotky a vyrazím. Dokud mě nezasáhnou tak se budu pořád vracet. Od toho tady jsem.

Děkuji ti za rozhovor.

Já děkuji.

Jedna mise s Tserv

„Jdu tam kde všichni zůstali“

Předem oznamuji že co tu řekneš bude zveřejněno až po útoku, já do skončení mise neopustím seřadiště. Můžeš říct jakýkoliv detail.
Moje mise není tajná (úsměv)

Dobře, říkáme to vždy když s někým děláme rozhovor, ví že rozhovor bude zveřejněný až po útoku a on se nemusí ohlížet na detaily.
Tomu rozumím, ale já jsem na pozici Le2 moje mise je jasná. Vyzvednout skelet tanku ze zóny a dopravit jej do zázemí k opětovnému naplnění

Vždy jen tento úkol?
Ano, jsem operátor jednotek tankového servisu.

Co to přesně obnáší?
Sedím na pozici Le2, jsem vepředu tanku, mám přehled o zóně a zajišťuji koordinaci jednotek venku. Dále mám k dispozici kanón s 850 ranami k jejich podpoře

Tvoje místo je hodně podobné jako u útočných tanků
S tou výjimkou že nemám torpéda, místo nich je tank naplněný jednotkami Ti-Ts.

Kolik jednotek máš k dispozici?
Přímo pode mnou v prvním modulu je jich 25 ty jsou uvnitř skeletu, dále jsou k dispozici vnější těch je 16. Druhý modul jich má k dispozici 27. Celkem mohu použít k vyprošťovacím činnostem 68 At-Ti-Ts

To je hodně, potřebuješ je všechny?
Zdá se to hodně, ale nemusí to být pravda. Problém není pokud se pohybujeme v zóně, která je pod naší kontrolou to stačí třetina. Naše mise není jen v klidném prostředí, ale kdekoliv. Pokud budu muset vyprostit skelet pod nepřátelským útokem tak mi toto množství nemusí stačit.

A k obraně máš kolik kusů?
202 kusů tankové obrany, různé specializace

Jejich úkol?
Tanková obrana musí chránit servisní jednotky. Aktivně je brání před nepřátelským útokem. Jak je skelet připojen a odnášíme ho pryč zůstávají na místě a brání nás. Jejich prognóza návratu není vysoká. Musí krýt servis při připojování a potom transport skeletu.

Jak dlouho trvá připojení skeletu?
Záleží na tom, jestli má nějaké deaktivované jednotky uvnitř nebo je jen prázdný po útoku. Často je to ta horší situace je nepojízdný po zásahu Tharp. To znamená že je vnitřek kontaminovaný. To musí jeden Ti-Ts vlézt do prostoru mezi bloky Ti-Ka a dekontaminovat je. To trvá asi pět minut. Potom jdou do prostoru další, zevnitř odepnou deaktivované jednotky. Ty potom spadnou na zem. Další následuje sundání návleků z nohou. Mezitím vnější jednotky připojí skelet mezi naše moduly a zapojí komunikační linku. Celé to trvá asi 15 minut a po celou dobu jsou pod palbou nepřítele.

Uvnitř skeletu to vypadá po zásahu Tharp jak?
Protože se k vyřazení tanku používají chemické Tharp tak je dost znečistěný. Jednotky se pozvrací a neserou si do uniforem. Tank servis v deaktivovaných blocích leze mezi zvratky a jak jim sundávají návleky, tak jsou znečištěné od hoven. Po takovém úkolu je to na nich hned poznat (úsměv)

A vnější jednotky?
Ty pracují pod palbou. Jsou dobře vycvičené. Vědí co mají dělat. Vnější velitelé jen třeba řeknou připojit blok 3 a jeden hned jde to udělat. Pokud ho při tom zasáhne nepřítel tak vedle leží další a hned ho nahradí. Takhle to pokračuje, dokud blok není připojen.

Kolik bloků musí připojit?
Čtyři, v každém rohu jeden. Musí ho spustit na výšku vyřazeného skeletu, vysunout a spojit čepem. Výška se nastavuje kolem a posun druhým. Při napojování předávám řízení modulu vnějším jednotkám. Ty mají ovladač, pomocí kterého jsou schopní s modulem omezeně manévrovat. Nevýhoda je že je může ovládat vždy jen jeden na jednom rohu.

A jak je připojí?
Až je skelet připojen k modulům a propojena komunikační linka tak to vidím u mě na kontrolním panelu. Le1 předá rozkazy vnějším velitelům a jdeme do našeho zázemí

Jaké rozkazy?
Kdo jde hned s námi, kdo tam zůstává a zdržuje postup nepřítele, kdy mohou ustoupit, jedná se o klasické taktické instrukce

Vy nemůžete být vyřazeni?
To v žádném případě. Jak bys vyprošťovala tři skelety. Dovedeš si představit tu složitost a kolik by bylo potřeba jednotek. My se musíme vrátit vždy a pokud vyřazený tank nedovezeme tak je to selhání velitelů se všemi důsledky. Proto v zóně použiji kohokoliv abych splnila moji misi.

Jak se na to tváří ty co použiješ?
Od toho tam jsou. Vědí co musí udělat a co se jim může stát. A také vědí co se jim stane, pokud to neudělají. Před misí si mohou užívat stejně jako útočné jednotky, ale jak dojde k poplachu tak jsou připravené.

Čekáte na seřadišti na zprávu že máte vyrazit?
Na seřadišti a až útok postoupí hlouběji tak jdeme do zóny abychom byli v dosahu a cesta nám netrvala dlouho.

A v zóně jste jak dlouho?
Jak je potřeba. Jsme v kódu A3, to znamená všechny jednotky v pohotovosti. Obrané zaujmou svoje pozice a servisní leží na zemi a čekají na další instrukce. Nikdo nemůže spát, vyměšovat se nebo souložit. Jen čekají na další vývoj mise a jestli nebudou někde potřeba. Trvá to po celou dobu útoku.

Jak se chystáš na misi?
Tak jako všichni ostatní, jak mi končí rotace jsem u svého tanku. Rotace trvá týden. Jsem k dispozici jak obranným, tak útočným jednotkám. Jsem na místě a řídím se dvěma poplachy útočný Ax a obranný Dx Pokud nastane u nějakého změna musím se mu podřídit. Pro tyto situace jsou k dispozici dva Tserv. Máme domluveno kdo je v jakém poplachu primární a kdo sekundární záloha. Já jsem většinou určená pro útok.

A teď o tobě, pár otázek na tělo
Dobře, jen do mě (smích)
Co děláš celou tu dobu na seřadišti?
Co bych dělala, pokud chci tak šukám, spím na zemi vedle vstupu do modulu a vysrat se chodím tam
(ukazuje na místo určené pro všechny jednotky na seřadišti)
A co ostatní činnosti?
Tady nic jiného dělat nemůžeme, pokud se nechystá útok jsme tu sami. Jen polehávám, pokud chci tak si zašukám a to je vše. Já mám tu výhodu, že mohu jít do řídícího modulu. Když se tam zavřu tak mám i soukromí. Je to sice těsné, ale sedí se tam pohodlně a je u mých nohou místo pro jednoho kdo mi může lízat kundu. (úsměv)
Využíváš to často?
Celkem jo, natáhnu se, nechám jeho jazyk jezdit v mém rozkroku zavřu oči a sním. Pak jdu většinou ven a protáhnu si otvory.
To máš velkou výhodu
Jasně jsem velitelka. (smích)
Pojď si zašukat. Teď je klid a já jsem nadržená.
Dobře tak jdeme
(šli jsme k ležícím Ti-Td rozepla jsem si uniformu a jednomu sedla na hlavu. Začal mě jazykem dráždit kundu a já mu kouřila péro. Po chvíli jsem ho měla strčené v mé prdeli. Já klečela na kolenou a zezadu do mě přirážel. Velitelka si vzala dva, klečela na zemi jednoho kouřila a druhý ji střídavě šukal oba otvory. Já si lehla pod ni a jak ho zní vytáhl, tak jsem ho chvíli kouřila. Mezitím mi jiný šukal kundu. Velitelce se vystříkal do prdele a druhý mě do kundy. Potom na mě zůstala ležet. Z její prdele vytékala bílá tekutina na můj krk. Takhle jsme usnuly)

I to je práce reportérky na seřadišti.
Jo to se tu neodmítá. Nezáleží jestli jsi velitelka nebo blokační jednotka.
To vím.
(z rozjímání nás vyrušil velký počet nových příchozích jednotek)
A je to tady bude útok vidíš, jak přicházejí jednotky
Ano vidím, dokážeš odhadnout jak velký bude?
Moc velký ne vidím dva Atc1-I, dva Atc3-T a k nim dva Atc7-Tharp. Bude se jednat o útok menšího rozsahu
Tam je prognóza návratu lepší?
Ani ne. Oni mají rozkaz něco udělat, většinou někde narušit nepřítele a obvykle se nepočítá s návratem. Pokud se dostanou tam kam mají a budou úspěšní nechají je likvidovat nepřátele do dalšího útoku a potom se připojí k útočným vlnám.

A tvoje úloha bude co?
To, co vždy budu poblíž abych vytáhla skelet bude-li potřeba.
(zazněl kód A4)
No to je rychlý útok, už mají rozkazy, já mám spojení s oběma tanky, ale teď půjdu do svého modulu. Musím být připravena.
Dobře. Vezmeš si prosím tento foťák a pokud budeš moct udělej nějaké snímky z akce. Já s tebou nepůjdu.
Jo udělám to. (úsměv)

Zazněl kód A3 a ona se svým Tserv odešla do zóny. Zůstala jsem na seřadišti opět sama. Sedla jsem si na zem do bláta a čekala. Na chvíli jsem zavřela oči a asi po hodině vidím vracet se jednotky z akce. Je jich pár, jeden Atc3-T téměř bez obrany a za chvíli i Tserv. Sice neměl žádný skelet, ale jeho jednotky značně prořídly. Byla jsem zvědavá až mi velitelka řekne, co se stalo. Mám radost a snad má k pokračování našeho rozhovoru i nějaké pěkné snímky.

Modul zaparkoval na svoje místo a já šla k němu. Rozezněl se kód A6 a já věděla co se bude odehrávat. Rozepla jsem si uniformu a lehla na zem. Hned jsem měla kundu naplněnou. Jeden Ti-Td do mě strčil péro a po pár přírazech stříkal. Za chvíli jsem byla na kolenou v puse a prdeli další péra. Velitelka seděla přede mnou a ten co jsem ho kouřila jí lízal rozkrok. Další výstřik tentokrát do mojí prdele a po chvilce jsem cítila, jak se opět plní horkou tekutinou. On se do mě i vychcal. Velitelka si také ulevila. Viděla jsem, jak z její kundy na něj vytryskl proud žluté tekutiny. Za pár chvil jsme seděly na zemi a oddychovaly.

To tak probíhá po každém návratu?
Ano, po útoku jsme vzrušení. Jak zazní alarm A5 nebo A6 tak je povolený sex a hned toho všichni využijí. Je to vzrušení z rizika v zóně a pro ty co se vrátili i jistý druh odměny. Nikdo neřeší kdo je kdo. Kdo velel, před koho jsem si měla lehnout abych ho kryla před zásahem, kdo mě měl poslat do Tharp útoku. Prostě jen si zašukáme a je nám fajn.

Vidím, že nemáš zavěšený skelet, ale hodně tvých jednotek se nevrátilo. Co se stalo?
Bylo to velmi těžké. Útok poslali do místa, kde je po kolena bahno. Tank ho měl podporovat až tam kam může a pak měla postupovat pěchota sama. No a velitel špatně odhadl terén a přední bloky Ti-Ka, Tp zapadly.
Proč se útočilo tam?
To nevím, já měla rozkaz být připravena, pokud bude potřeba tak vyprostit Atc3-T
Jak probíhá vyproštění v takovém hlubokém bahně?
Rozpojily se moduly a zadní modul připojili k tanku. Zbylé aktivní jednotky dostaly rozkaz opustit moduly. Náš tank servise začal poškozený skelet zepředu ručně nadlehčovat. To se odehrávalo pod nepřátelským protiútokem. Poslala jsem první skupinu. Stáli po kolena v bahně a posunuli tank asi o třicet centimetrů, ale během toho jich polovinu zasáhli do zad. Okamžitě se tam vydala další skupina, aby je nahradili. Posunuli jej asi o půl metru a nepřítel jich zasáhl asi jednu třetinu. Mezitím moje tanková

obrana zaujala místo před nimi a jednotky In-Td se pokoušeli zastavit útočícího nepřítele. Jednotky Li-Bl-Td a St-In-Td-Su*P se postavili a kryly tank servise svými těly před nepřátelskou palbu. Nepřítel je sice zasáhnul všechny, ale asi 3 minuty je chránily a oni posunul skelet o další metr dopředu. Jak byl na pevném podkladu nechala jsem do něj opět nastoupit At-Ti-Tp, veliteli jsem přenechala část svých jednotek a on se odebral k zásobovacím tanku na doplnění. Já se přemístila do bezpečnější části zóny, kde čekala jestli budu znovu potřeba.

A byla jsi znovu potřeba?

Už ne, zbytek zvládli beze mě

Pokud by tě povolali měla jsi dost jednotek na splnění úkolu?

Měla jsem dost na vyproštění v kontrolované části zóny. Pod přímým nepřátelským útokem bych to znovu nezvládla. Při tomto vyproštění mi zničili dvě třetiny obrany a polovinu tank servisu.

A kdyby bylo potřeba vytáhnout skelet z horké půdy?

K tomu by byl použit druhy Tserv. Já požádala o doplnění jednotek, ale před doplněním jsem tam nemohla. Zničili by i mě a záchrana dalšího tanku by byla problematická.

Donesla jsi nádherné fotky jednotek v akci. Mohu se s nějakou co jsi vyfotila se setkat?

To nemůžeš. Všechny je deaktivovali. Třeba tady je zasažená velitelka pěchoty. Když viděla, co se děje vzala s sebou asi 20 kusů a šla nám na pomoct. Věděla, co se jí stane a neváhala ani chvilku.

To jsou ty v růžových legínách?

Ano, to jsou legíny pěchoty. Moje obrana používá světle modré. Ti samozřejmě drželi pozice také. Na fotografii, kde je tank servise po stehna v blátě je dobře vidět v jakém terénu jsme se pohybovali. Oni prostě šli splnit svůj úkol a nepřítel je likvidoval jednoho po druhém.

Nikdo nezaváhal a šel tam?

Ano, nemusela jsem to nikomu opakovat. První skupina šla dopředu a začala nadzvedávat skelet, při tom polovinu zasáhli. Další leželi opodál a jak se uvolnilo místo okamžitě se tam přesouvali. Průměrně tak vydrželi asi dvě minuty.

Nevadilo ti je tam posílat. Před chvílí jsi s nimi šukala a pak ses dívala, jak leží v blátě?

Vůbec ne. To co děláme na seřadišti nijak nesouvisí s tím, co po nich chci v zóně. Právě naopak jednotky jsou uvolněné a úkol přijmou s radostí. Od toho tam jsou.

Co budeš dělat teď?

Půjdu se umýt, nechám si doplnit jednotku a budu čekat na další rozkaz. Moje rotace ještě neskončila.

Děkuji ti za rozhovor

Také děkuji

Odešla jsem do zázemí. Když vidím s jakým nadšením jdou jednotky do útoku o kterém ví, že je jejich poslední. Jsem si jistá až budu jedna z nich zachovám se stejně.

Chci se podívat na „queen defense line“

Poslední, co nám chybí v této brožuře jsou reportáže z obranné zóny, takzvaná královská obrana. Jedná se o místo před královniným sídlem, cíl všech nepřátelských útoků a také poslední linie, pokud dojde k prolomení naší obrany. Vstup sem je umožněn jen jednotkám s úrovní výcviku Dq to jsou ti co mají na nohách bílé silonky. První co jsem musela udělat je přihlásit se do výcviku a doufat že se na mě usměje štěstí.
Za dva týdny jsem obdržela zprávu, že se mám hlásit na výcvikovém polygonu. Jdu do výcviku Dq jsem tak hrdá, vím co obnášel výcvik At. Dosáhla jsem v něm velmi dobrého hodnocení. Asi i proto mě vybrali, ale toto bude ještě náročnější. Jsem šťastná a vzrušená. U vchodu jsem dostala výcvikovou uniformu bílé body a bílé silonky a šla jsem se na shromaždiště kde jsem čekala s ostatními na instruktora. Ten přišel asi za dvacet minut postavil se před nás a řekl „jste ve výcviku Dq, je to mnohem náročnější než předchozí výcviky. Při nácviku obranné činnosti se sice používají výcvikové střely, ale je do nich zamícháno 5 % reálných střel. Některé z Vás ve výcviku deaktivují. Ale nic se nebojte, ti co jej dokončí tak chodí na pravidelná cvičení a tam se používá stejný poměr střel.“ Za půl hodiny jdeme na první lekci. Pohyb v oblastech se speciálním přístupem. Je zakázáno se s jakoukoliv náloží přibližovat ke královně. Limity jsou dva plynová nálož 50 metrů a ostatní nálože 25 metrů. Pokud se přiblížím blíž dojde k mojí deaktivaci. K tomuto účelu mám na podbřišku malou pěnovou nálož, která mě zasáhne, ale není nebezpečná pro okolí. Ta musí být kabelem spojena s primární náloží a královna má u sebe přijímač monitorující každého v jejím okolí. Pokud se k ní přiblížím pod stanovený limit dojde k aktivaci mojí nálože. Královnu simuluje jedna instruktorka ve šedém body, šedých silonkách a stříbrné sukni. Tu musíme ve při výcviku ochránit za každou cenu. První začaly přesuny pod palbou. Mezi nohy jsem si vložila osobní nálož, zapnula pěnovou v mém podbřišku, a čekala na další rozkazy. Zazněl poplach G3, to znamená prolomená primární obranná linie a pohyb nepřátel v bezpečné vzdálenosti. Pro mě to znamená být bez spánku, sexu a vyměšování jen do uniformy. Dostala jsem rozkaz zaujmout obrannou pozici v sektoru P45. To byla malá prohlubeň ve směru útoku. Naše střely jsou jen výcvikové, ale oni mají ten 5% mix. Uvidíme, jak budeme úspěšní. Zazněl signál G2, viděla jsem je blízko. Měli naše uniformy a podle silonek jsem poznala že se jedná od královninu obranu. Použili je asi pro to, že jsou nejlépe vycvičené jednotky a aby si zdokonalovali výcvik. Ležela jsem a namířila na jednoho asi 20 metrů přede mnou. Zásah, spadl na zem, ale prozradila jsem svoji pozici. Musela jsem se přesunout do na druhou. Vyběhla jsem z krytu a po pár metrech jsem cítila zásah do zad. Naštěstí mě netrefili těmi 5 % speciálních střel. Padla jsem na zem a čekala jak dopadne zbytek útoku. Za 10 minut nás všechny zasáhli, ale měli jsme štěstí nikoho nedeaktivovali. Toto se opakovalo půl dne. Pokaždé mě zasáhli, ale i já jsem se do nich trefovala. Moje práce je ochránit královnu, ta je na rozdíl ode mě nenahraditelná. Jednou jsem zaujala místo v zákopu a čekala jsem na útok. V tom cítím, jak se mi aktivovala pěnová nálož. Jedná se o výcvikovou pěnu nedeaktivuje mě, ale budu si její účinek pamatovat. Dostala jsem křeče do břicha a ztratila koordinaci nohou a rukou. Stočila jsem se do klubíčka a můj svěrač vypověděl službu. Třepala jsem se na zemi a srala si do uniformy. Asi po 5 minutách třas ustal. V reálné situaci bych byla deaktivovaná. Tady ležím na zemi a dívám se, že v mojí blízkosti přesouvají královnu. Tak proto se mi odpálila nálož. Měla jsem se přesunout pokud mám výzbroj se kterou nemohu k její blízkosti, ale nikdo mi nic neřekl. Možná neměli čas, ale i já musím

sledovat vše co se děje kolem mě. Tento výcvikový den skončil. Deaktivovali 4 jednotky. Naštěstí jsem nebyla mezi nimi.

Zítra mě čeká obrana v pěchotě a obrana v tanku. Jsem unavená, posraná ale pořád byl poplach G5 to znamená žádný spánek. Ležela jsem na zemi a čekala co bude dál. Přišel instruktor a řekl „spánek do změny poplachu povolený, zákaz sundávání uniforem, spěte na svých pozicích, ale budete připraveni k okamžité reakci“ Položila jsem vedle sebe zbraň, snědla trochu výživné pasty před spaním se vychcala do uniformy a za chvíli usnula na zemi. Jednu nohu jsem měla v blátivé kaluži, v rozkroku nasráno, ale jak jsem byla unavená okamžitě jsem zavřela oči. Ze spánku mě probudil zvuk alarmu G4 který znamenal další útok. Otevřela jsem oči a sledovala zónu přede mnou. Velitelku jsem slyšela křičet držte pozice. Ležela jsem na svém místě a čekala jestli si vystřelím. Najednou vidím nepřátelský tank. Jediné co jsem mohla udělat je pokusit se trefit Le2 a sestřelovat

vypouštěná torpéda. Stejně mě za chvíli zase zasáhli, ale pokusila jsem se aspoň na chvíli útok zdržet. Zásah jsem dostala do hrudníku a hlavy. Zůstala jsem ležet na stejném místě co jsem odpočívala. Jednalo se o pěchotní výcvik. Vždy po hodině se útok opakoval a já jsem se pokoušela na různých pozicích zdržovat útok. Trefili mě celkem 6x. Odpoledne jsem to stejné absolvovala jako tanková obrana a tankové torpédo Opět další zásahy. Mám opravdu štěstí, že to byla vždy jen tréninková střela. Jednou mě trefili do břicha v torpédové komoře, sesunula jsem se do ní a interní tankový servis mě vytahoval. Otevřely se servisní dveře a objevila se usměvavá bruneta. Chytla mě za ruku a vtahovala dovnitř. V tom ji také zasáhli, ale nejednalo se o tréninkovou střelu. To bylo vážně o fous. Další servisní jednotka nás obě vtáhla dovnitř kde jsme ležely na zemi. Ona na mě. Na mém obličeji jsem měla její rozkrok. Také se nemohla vyprazdňovat jinak, než do uniformy tak jsem jen ležela a dívala se na její hnědou bouli na prdeli. Odpoledne jsem trefili 7x a zásahu jsem dostala asi 20. Až budu v reálné obraně tak vím, co mě čeká a půjdu si pro svůj zásah s radostí.

Večer jsme opět spali ve výcvikové zóně. Neměla jsem dva dny možnost sundat si uniformu. Sraní a chcaní do kombinézy už beru jako samozřejmost a nijak se nad tím nepozastavuji. Další den jsem měla výcvik blokační jednotky a Su*x. To zase dostanu několik zásahů. Jen doufám že se mi podaří jej celý výcvik absolvovat. Lehla jsem si na zem, snědla trochu pasty, posrala se, hlavu položila na něčí nohy a v blátě jsem usnula. Za pár hodil zazněl alarm signalizující útok. Nás velitelka poslala dopředu kde jsme měli z našich těl vytvořit obraný val. Běželo nás dopředu 20 a na místo se dostala asi polovina. Lehla jsem si na bok a svoji hlavu dala k prdeli jiné blokační jednotky a objala jeho nohy. Stejně tak jsem cítila jinou hlavu u mé prdele. Za chvíli dorazili jednotky, co jsme měli krýt. Každý z nás dostal zásah do zátylku abychom se při dalším zásahu nepohybovali a současně se nám povolili svěrače. Do už tak dost špinavého rozkroku jsem poslala další várku hoven. U mé hlavy cítím jak se jeho prdel také plní. Ležela jsem nehnutě a nevšímala si toho. I to je moje

práce. Odpoledne jsem měla přesuny a odpaly chemické, pěnové a konvenční nálože. Dostala jsem pěnovou nálož a rozkaz k přesunu na předsunutou pozici. Tam jsem měla odrážet útok a jak byl moc blízko, tak aktivovat moji nálož. Nejtěžší bylo odhadnout okamžik kdy budou nepřátelé dostatečně blízko v mém dosahu a zároveň aby mě nezasáhli. Nejlepší taktika se jevilo přestat se hýbat, ležet za nějakou svojí jednotkou. Pak byla velká šance že si mysleli že jsem deaktivovaná. Potom jsem aktivovala svoji nálož. Dostavil se známý pocit křečí a povolil mi svěrač. Viděla jsem, jak se přede mnou začali nepřátelé svíjet a všichni jsme si nasrali do uniforem. Další možnost byla poslat více aktivních jednotek udělat společnou aktivaci na smluvený signál. Tento postup jsem trénovala celý den s různými druhy náloží.

Večer můj výcvik skončil Mohla jsem se jít umýt a dostala jsem černé body a bílé silonky. Jsem šťastná že jsem to zvládla. Jsem připravena na službu v poslední linii obrany, udělám vše abych zastavila nepřátelský útok budu sice zasažena, ale útok zastavím. Od toho tam jsem. Z naší skupiny během výcviku deaktivovali 7 % jednotek. Instruktorka řekla že je to běžný průměr a tento postup je velmi vhodný pro trénink jednotek, simuluje skutečnou akci. Pokud se používají jen tréninkové střely jednotky potom v akci mohou váhat. Takto se během tréninku připravují i na deaktivaci která je jednou potká.

Po tomto výcviku jsem se mohla připojit k „queen defense“. Dostala jsem uniformu sekundární pěchoty a šla na pozici kde strávím jeden den. Na pozicích je zákaz komunikace, všechny jednotky musí být maximálně koncentrované pro případný poplach, ale rozhovor jsem mohla udělat na linii rotace. Tam jsem si vybrala jednu Dq-In-Is-Su*P.

Ahoj jsem Luna Jul, reportérka poskytneš mi rozhovor o tom co tu děláš?

Já jsem Missy Adara, ráda ti poskytnu rozhovor. Knihu co jsi psala s kolegyněmi jsem několikrát četla. Je vážně super že říkáte v zázemí jak to tu chodí.

Jo začala s tím Louisa, pak to převzala Mia. Obě už deaktivovali. Teď jsem na řadě já

Jo četla jsem to. Od toho tam byli.

Co je tvůj úkol tady?

To je jasné. Musím být připravena zastavit nepřátelský útok.

Pokud útok začne jaká je prognóza že tě zasáhnou?

To nevím, není to důležité. Záleží na tom, jak bude útok silný. Důležitá je předchozí obrana L1 a L2. Pokud jej hodně naruší mi ho zastavíme snadno. Já jej musím zastavit tady. Pokud se mi to nepovede za mnou jsou připraveni další.

Jak trávíš čas na své pozici?

Většinu jen ležím a sleduji svůj sektor. Nesmím spát, pokud si potřebuji ulevit tak jen do uniformy. Šukat tam samozřejmě taky nesmím. To je povoleno jen zde na seřadišti zálohy.

Jak dlouho tam jsi?

Střídáme se po 12 hodinách. Po týdnu jdeme na pravidelné dvoudenní cvičení a potom na 5 dní do rotace v zázemí.

12 hodin je dost dlouhá doba pokud ne nemůžeš jít vyprázdnit
Je a není. Chčiju normálně do uniformy, ale vysrat se snažím tady na seřadišti. Je pravda že se mi to několikrát nepovedlo načasovat a potom jsem trávila zbytek rotace posraná. To se tu stává a musíš s tím počítat.
Jak to máš potom se sexem?
Pak šukáme většinou mezi sebou ti co se posrali, ale vzájemně se nelížeme a nekouříme.
Jak dlouho tu jsi?
Mám za sebou 4 rotace. V jedné jsem se nasrala do uniformy v polovině služby.
Kolik hlídek tě ještě čeká do rotace?
Ještě 3, pak jdu na cvičení a odpočinek v zázemí
Děkuji ti za rozhovor
Také měj se

Velitelka Le-In-Is na poslední obranné linii

Ahoj jsem Luna Jul, reportérka poskytneš mi rozhovor o tom, jaká je tvoje úloha tady?
Ano, není problém. Jsem Stacy Sunset, těší mě.
Jaké formaci velíš?
Dq1-I, velím 27 jednotkám.
Nemáš problém si udržet autoritu?
Ne postupuji proti nim nekompromisně. Vyžaduji absolutní poslušnost, pokud někdo odmítne splnit můj rozkaz nebo v zóně neudělá co má tak ho zlikviduji.
Zlikviduješ jak?
Pošlu do loterie, nebo do tréninku kde na něm ukáží účinek chemické nálože.
Na to máš pravomoc?
Samozřejmě, koordinátorka obrany v tomto dala volné ruce všem velitelům. Oni jsou tu od toho aby dělali, co po nich chci. Při útoku není čas se dohadovat kdo kam půjde a kdo se nechá kdy zasáhnout. Všichni jsme tu od toho abychom ochránili královnu. A pokud nás při tom deaktivují tak nás někdo další nahradí. Viděla jsem, že jsi před chvílí mluvila s jednou z mojí jednotky.
Ano mluvila jsem s Missy Adara. Popisovala co tu dělá
Jméno neznám, neptám se na ně. Ona je jen kus, co má zpomalit útok než ji zasáhnou. Potom na její místo pošlu další.
Ty jsi také jen kus v zóně?
Jasně, velím této formaci, ale pokud mě zasáhnou hned na moje místo nastoupí další. A pokud moje obrana úkol nesplní jdu na popravu.
Kolik je velitelů v této formaci
Celkem je nás deset, pět Ip a pět Is. Pokud někoho vyřadí jsme schopni se zastoupit. Ale obvykle je jeden na určitém úseku se svými jednotkami.

A tvoje prognóza v případě útoku?
Stejná jako u ostatních kusů kterým velím. Zůstávám v akci s nimi. Vidím, že máš bílé silonky. To znamená že jsi prošla výcvikem umožňující tvoje nasazení tady. Proto ti dávám rozkaz připojit se k mojí jednotce na další hlídku která začíná za dvě hodiny. Připrav se a půjdeš se mnou na předsunutou obranou linii GF. Pokud se vrátíme budeme pokračovat v našem rozhovoru

Rozumím (jsem zaskočena nečekala jsem to, ale je to rozkaz a já jsem jen nahraditelný kus. Pokud neuposlechnu nebo udělám něco špatně velitelka mě zlikviduje)

Od teď jsem nebyla reportérka, ale jedna v jednotce. Pod přímým velením Stacy Sunset která mě použije ke splnění své mise. Byla jsem z toho vzrušená, chtěla jsem šukat. Na displeji svítil klidový kód G8 nejnižší ze všech možných tak jsem si rozepla uniformu a sedla si na hlavu jednoho z mojí jednotky. Okamžitě mi strčil jazyk do kundy a lízal mě. Ostatní se přidali. V puse se mi střídali čuráci a moje kunda tekla a tekla. Najednou jsem cítila výstřik a po chvíli se mi pusa plnila horkýma chcánkama. Ty mi tekly koutky mých úst a vsakovaly se do mojí uniformy. Zahlédla jsem Missy Adaru jak k nám přišla rozkročila se nad jedním a vychcala se mu přímo na hlavu. Pak na něj sedla a nechala se také lízat v rozkroku. Mezitím jsem cítila, jak se v mojí prdeli střídají péra a ona sedí na hlavě jiného a oddychuje. Lehla jsem si na záda na zem, svoje nohy opřela o tvář jiného a ten mi začal protahovat kundu. Při tom mi lízal chodidla. Moje silonky byly po čtyřech dnech dost propocené a měly výrazné aroma. Cítila jsem jeho jazyk na mých chodidlech a péro v mé prdeli. Potom si na mě lehla velitelka Stacy a jak ze mě vytáhl péro hned ho začala kouřit. Při tom jsem měla velmi dobrý výhled na její kundu, do které nějaký kus mohutně přirážel. Po výstřiku do mojí prdele a její kundy už nebyl v našem okolí nikdo kdo by nás dál šukal. Ležela jsem na zádech ona na mě a z její kundy vytékala hustá tekutina na můj obličej.

Po takovém výkonu jsem na chvíli usnula, ale za hodinu musím být na mojí pozici. Zazněl signál k přesunu a já se vydala na svoji pozici. Jednalo se o blátivý zákop, ve kterém bylo místo jen k tomu abych si lehla a sledovala oblast přede mnou. Nohy jsem měla ponořené v řídkém blátě a klečela jsem otočená směrem ke směru předpokládaného útoku.
Pokud by nastal útok zde jsem měla bránit moji královnu. Nebylo cesty zpět. Tento blátivý kus prostoru byl můj a nikdo mi ho nesměl vzít. Vedle mě ležela jiná pěchotní jednotka, která byla pod přímým velením Stacy. Viděla jsem na ní soustředění, ale její oči byly unavené. Na okamžik si zdřímla. Velitelka to zpozorovala přišla k ní a řekla „nesplnila jsi rozkaz“. Ona se jen na ní podívala a povzdechla si. Okamžitě jí bylo jasné, co se stane. Jakýkoliv prohřešek se tu trestal deaktivací. Zasáhla ji do podbřišku a ona se sesunula a zůstala ležet v blátě na hraně zákopu.

Po několika hodinách nehybného ležení na pozici jsem cítila tlak v mém břiše a uvědomila si že v zápalu divokého šukání jsem se zapomněla vysrat. Pokusila jsem se to vydržet, ale zbývalo mi ještě sedm hodin a tlak mých střev byl neoblomný. Asi po hodině jsem se uvolnila a dala volný průchod mým potřebám. Prdel se mi naplnila velkou hromadou teplé hmoty a já se opět cítila dobře.

Zbytek hlídky proběhl bez problémů a já čekala na vystřídání které přišlo ráno. Na moje místo přišly další kusy a já obdržela rozkaz od velitelky že mohu spát, ale nesměla jsem opustit pozici abych v případě poplachu byla hned připravená k obraně. Lehla jsem si do bláta zákopu a usnula. Ze spánku mě probral plný měchýř, ale protože na tomto místě jsem se nemohla vyměšovat obvyklým způsobem vychcala jsem se do uniformy. Potom jsem znovu usnula. Pokud-by přišel nepřátelský útok udělala bych vše abych ho zastavila.

Za pár hodin mě vzbudila velitelka s rozkazem přesunout se asi o 50 metrů vpřed. Tam jsem zaujala pozici za blokační jednotkou kterou mi přidělila. V naší formaci byli i pěchotní Ka

s pěnovou náloží. Ty jsem poslala 20 metrů před mě a já měla za úkol aktivaci jejich náloží v případě útoku. S mým návratem se nepočítalo, můj rozkaz byl čekat na pozici a až budou nepřátelé blízko mých náloží aktivovat je. Potom jsem se měla pokusit zdržet nepřátelský postup, než mě zasáhnou. Doplazili jsme se na určené místo kde si před mě lehla a zaujala blokační pozici hlavu jsem měla položenou na její prdeli. Vepředu leželi v bahně jednotky Dq-In-Ka já jsem byla na připravená je použít. Toto byla moje nejdůležitější mise. Po několika hodinách bez pohybu jsem cítila teplé mokro na mém krku. Musela si ulevit. Její moč se mi vsakovala do uniformy a já chtěla šukat. Tak jak jsem byla s posranou prdelí a špinavá od bláta jsem chtěla ptáka do kundy. Ale nemohla jsem, můj úkol byl být připravena odpálit torpéda. Na ten okamžik jsem se těšila i když jsem věděla že to bude moje poslední mise. Nepřátelský útok nenastal a já se po 12 hodinách vrátila na seřadiště. Trochu jsem se opláchla a hned usnula. Během spánku uniforma na mě uschla, potom jsem se šla najíst a pořádně vysrat. Za 30 minut jsem byla domluvená na druhou část mého rozhovoru s velitelkou který jsem musela stihnout.

Přišla ke mně, sedli jsme si na zem a ona se na mě dlouze podívala a zeptala se

Jak se ti líbil den pod mým velením?

Bylo to náročné, ale líbilo se mi to. Ještě teď vlhnu, když si na to vzpomenu. Jsi přísná velitelka. Je nutné vždy takto postupovat?

Jasně. Oni jsou tu od toho, aby zastavili nepřítele. Ne od toho, aby se vrátili

Mise obvykle takhle probíhají?

Ano, před námi jsou obranné linie L1 a L2 těmi musí nepřítel napřed projít. My jsme poslední obrana.

A je nutné takovým způsobem držet hlídky. Nestačí jít na místo jen v případě potřeby?
Ne to není možné. Když hlídky probíhají tímto způsobem tak udržuji jednotky ve vysokém stupni připravenosti. Při útoku není čas budovat obranu. Ta musí být připravená předem.

(velitelka si rozepla uniformu řekla procházejícímu pěšákovi, aby si lehl na záda a sedla mu na obličej. Jak tam ležel já si sedla na jeho péro a strčila si ho mojí kundy. Začal ji lízat a já na něm jezdila)

Co jsi dnes udělala té jednotce vedle mě bylo dost tvrdé a šokovalo mě to. Je takový postup nutný?
Ano je, ona byla v misi a selhala. Co udělala mohlo ohrozit naši připravenost. Takto demonstračně ji deaktivovat má i dobrý dopad na morálku ostatních. Ti viděli, co s nimi udělám pokud nebudou vždy plně připraveni.

Zažila jsi už skutečný útok?
Ano jeden, byl ale malé intenzity linie L1 a L2 jej hodně narušily

Co jsi očekávala?
Jen to že je zastavíme. Ústup není možný.

(cítila jsem výstřik v mé kundě, dál jsem jen seděla a sledovala, jak jí líže)

Jak jsi připravená ty na útok?
Každou rotaci beru jako poslední. Chci být v případě útoku na místě a pokusit se zastavit nepřátelský postup. Že mě zasáhnou beru jako nutnost. Od toho tam jsem.

(viděla jsem, jak se při orgazmu prohnula, poposedla si a vychcala se mu na hrudník, její moč se do jeho uniformy vsakovala a ona se blaženě usmála)
Podívej se kolem sebe na všechny ostatní jednotky. Jsou tu připravené stejně jako já. Vědí, co musí udělat a neohlíží se na svoje riziko.

Dobře děkuji ti za rozhovor
Jsem ráda že jsem si s tebou povídala, ale vidím že jsem ti neodpověděla na všechno. Mám pro tebe nabídku. Za dva dny nám tady končí rotace a potom máme pravidelný výcvik. Budu ráda, když se ho zúčastníš.

Děkuji za nabídku, při výcviku je jaké riziko?
Používají se tréninkové střely s přídavkem 5 % reálných, aby byly jednotky dobře připravené na akci.

Ehm, mohu si to rozmyslet?
Ne jsi u mě ve stavu dávám ti to rozkazem

Dobře budu tam

Trochu mě zamrazilo, budu opět v akci, kde je možné mě zasáhnout. Odešla jsem do zázemí a dokončila všechnu rozdělanou práci. Postupně se z jedné obyčejné reportáže před útokem s tankovou velitelkou Le2 stala regulérní kniha. Děkuji Louise a Mie a já jsem odhodlaná pokračovat v práci kterou započali. Lehla jsem si do místnosti a přemýšlela. Pokud budu pokračovat tímto způsobem tak mě jistě brzo někde trefí. Dopadnu stejně jako moje předchůdkyně, ale práce na těchto místech je hodně vzrušující a návyková. Večer jsem bloumala uličkami a sledovala okolí. Jak si tu užívají, jak je od nich akce v zóně daleko, ale přitom i velmi blízko. Kdokoliv může být povolán do akce ze které se pravděpodobně nevrátí. Rozhodla jsem, že si zkusím jak chutná sex v zázemí po zkušenosti s šukáním na seřadišti. Najít tu vhodný protějšek není zdaleka tak jednoduché jako tam. V zázemí nejde jen tak přijít k někomu a sednout si mu na hlavu. Většinou se tu za sex platí. Obvykle není problém se domluvit na klasickém šukání nebo orálu, ale pokud chceš něco víc musíš si najít specialisty. Já se vydala do jednoho specializovaného obchodu a tam si koupila orgie. Seděla jsem v prázdné místnosti

a za chvíli přišly 3 páry. Jeden mě začal lízat a současně mu jedna bruneta kouřila péro. Já si strčila dalšího do pusy a klekla jsem si tak že ten co mě lízal měl hlavu v mém rozkroku a já zároveň nastavila svoji prdel někomu dalšímu. Za chvíli jsem v ní měla strčené péro. Na tom, co mě lízal jezdila jedna dlouhovlasá zrzka. Po chvíli z něj slezla a já ho začala kouřit. Mezitím se mi někdo vystříkal do prdele a hned jsem tam měla dalšího. Objednala jsem si všechny výstřiky do mě. Měla jsem jazyk v kundě, péro v prdeli a někdo mi lízal nohy. Naposledy jsem se umyla na seřadišti tak moje chodidla měla výrazné aroma. Očividně se mu to líbilo, protože byl velmi vzrušený. Po dalším výstřiku do mojí prdele jsem si sedla a jeho péro strčila si ho do kundy. Z mého análu vytékala hustá lepkavá tekutina do jeho rozkroku a já se snažila rozkouřit jiného co se před chvílí do mě udělal. Šukali jsme takhle asi hodinu, i když se snažili jak mohli, lízali mi nohy, rozkrok a mrdali mě do všech otvorů, ale pořád to nebylo takové jako na seřadišti.

Chybělo mi vzrušení z rizika. Šukačku jsem ukončila a vydala zpět do mojí kóje. Cestou jsem si koupila nové zlaté legíny. Spát se mi nechtělo tak jsem bez cíle bloumala zázemím. Lehla jsem si na zem pozorovala okolí a přemýšlela. Chyběla mi akce a vzrušení z rizika. Už to tu není jako před tím. Chci být na seřadišti, chodit s jednotkami do akce a než mě zasáhnou tak o tom psát. Rozhodla jsem se chci odsud pryč. Ráno jsem se vydala na výcvikový polygon a setkala se s jeho koordinátorkou Daisy Green

Ahoj, chci si zvýšit úroveň výcviku na Le a potom jít k aktivním jednotkám

Stávající úroveň?

Dq

Dobře zařazuji do pořadníku. Pokud tě systém vybere tak se to dozvíš přes svoje rozhraní. Vidím, že jsi byla krátce u Dq1-I

Ano jsem reportérka a psala jsem o mých zkušenostech. Byla jsem i na seřadišti před útokem, ale neúčastnila jsem se ho. Na queen defense line jsem se účastnila všech operací jako ostatní.
No myslím že máš šanci, ale výcvik Db a Le je hodně náročný.

To vím, zvládnu to. Do doby, než se mi ozvete budu se svou jednotkou.
Tak pokud budeš ještě aktivní se setkáme později

Děkuji

Odešla jsem a byla nadšená. Pokud dokončím výcvik Le tak budu velet svojí jednotce v akci. Už mi nezbývalo moc času odešla jsem zpět na linii a dq1-I/10-02 je můj nový domov.

Trénink Dq-1

V mé kóji jsem si sundala oranžové body se silonkami a legínami a začala si oblékat uniformu. První základní vrstvu bíle body a tělové silonky. Na ni přišla vrstva označující úroveň výcviku skládající se z černého body a v mém případě bílých silonek. Poslední je samotná uniforma. Moje zařazení je Dq-In-Is. Proto jsem si vzala žluté body, tmavě růžové legíny a světle růžovou krátkou sukni. Takhle jsem se vydala k mojí jednotce

Na seřadišti jsem se opět potkala se Stacy Sunset a řekla jí tu novinku. Ona se usmála a řekla: “Pokud budeš ještě aktivní. Za deset minut se hlas ve své formaci“

Vydala jsem se k formaci. Už nejsem jen reportérka, jsem kus v akci a potom až reportérka. Mohu psát o mých zkušenostech. V Akci mám i známý komunikátor a lokátor tak pokud mě zasáhnou našla jsem další kolegyni co zveřejní i moje poslední poznatky před mojí deaktivací. Jednotky tu seděly po náročných hlídkách a čekaly na další rozkazy. Pak přišla nejvyšší velitelka dq1-I/10-02 Sandra a řekla „Rotace Dq1 je ukončena, přesun na pravidelný trénink“ Celá formace se zvedla a šla směrem k výcvikovému polygonu. Všichni byli špinaví z hlídek v zóně, mnozí měli nasráno v uniformě.

I to je součástí výcviku. Po příchodu na polygon dostala naše formace rozkaz jít hlídat sektor H15 a snažit se zastavit případný útok. Já jsem byla na levém křídle. Na dně zákopu byla vrstva bláta, do kterého se bořili moje nohy. Ležela jsem a pozorovala oblast přede mnou. My jsme měli pouze tréninkové střely a ty co jsme zasáhli se po ukončení útoku vraceli zpět na jejich shromaždiště oni, ale

používali střely s obsahem 5 % reálných. Asi po 2 hodinách čekání začal útok. Viděla jsem ke mně přibližovat první vlnu. Tu zastavily jednotky vepředu, ale za nimi hned postupovala druhá vlna. Ke mně se jich blížilo asi 30. Velitelka dala rozkaz pálit až začne ona. Chtěla je nechat dojít co nejblíž. Když byly asi 15 metrů před námi začali jsme je zasahovat. Většinu jsme vyřadili, ale zbytek si lehl na zem a začal náš ostřelovat. K naší pozici se připlazili jednotky Dq-In-Ip-Su*P které jsme měli použít k protiútoku a donutit nepřátele ke změně pozice. Při jejich přesunu jsme měli vyrazit vpřed a zničit je. Jednotky Su*P jsou primárně určené na ty místa kde je vysoké riziko zasažení. Dorazilo jich asi 15, seřadili se na hraně zákopu a vyběhli proti nepříteli. Za okamžik byli všichni zasažení a leželi na zemi. Tento protiútok ale donutil nepřítele ke změně pozice a toho jsme využili a napadli ho při přesunu. Vyběhla jsem ze své pozice a deaktivovala jsem dva nepřátele. Potom jsem cítila zásahy v mém podbřišku. Padla jsem na zem a byla vyřazena. Měla jsem štěstí, jednalo se o tréninkové střely. Ležela jsem v blátě a sledovala, jak útok probíhá dál. Při tom se na mě padla jedna ze zasažených nepřátelských jednotek. Ležela s hlavou na mých kolenou a chodidlem se opírala o moji bradu, jak se snažila ještě popolézt. Její noha oblečená v růžové silonce byla sice špinavá od bláta, ale bylo cítit aroma jejího chodidla. Začalo mě to vzrušovat. Pohla jsem hlavou tak abych měla celou šlapku na svém nose a nasávala její vůni. Útok skončil neúspěchem naše formace ubránili pozice a koordinátorka rozhodla o ukončení cvičení. V mé blízkosti jsem viděla 2 jednotky zasažené běžnou střelou. Jedna Dq-In-Ip-Su*P kterou velitelka vyslala do první vlny k narušení nepřátel a o kus dál Dq-In-Ip ta nebyla z naší formace. Naše jednotky jsou ve skvělé formě. Celkem bylo deaktivováno 110 kusů z celkově nasazených 4000 to je jen 2,7 %.

Po cvičení jsem měla volno v zázemí. Šla jsem zkontrolovat, jestli mě nezařadili do pokračování výcviku. Měla jsem štěstí. Na displeji svítilo „W 052 87 Db+Le t1d“ To znamená že zítra jdu na výcvik přímá ochrana královny a potom hned budu pokračovat ve velitelském výcviku. Jsem opravdu nadšená můj sen se plní.

Na výcvikovém polygonu jsem dostala celotělovou latexovou kombinézu. Tu mají všechny Db jednotky ze dvou důvodů. Za prvé poskytují ochranu před pěnou a druhý důvod je že při ochraně královny musí být jednotka vždy připravena. Není možné jít se vyprázdnit. Vše se dělá do uniformy.

Tato kombinéza zajistí že to abych neznečišťovala prostory svými výměšky. Na výcviku jsme ji dostaly proto aby se co nejvíc napodobila reálná situace. Na tuto kombinézu jsem si oblékla tréninkovou uniformu skládající se z bílého body a bílých silonek.

Takto jsem šla na první lekci vizuální hledání potencionálního útočníka. Před mnou chodily jednotky v uniformách i normálním oblečení co nosí v zázemí a za mnou stála jednotka představující královnu a já měla najít ty co pro ni představují nebezpečí. Ty jsem měla jakkoliv zastavit. K tomuto jsem mohla použít tréninkové střely. Útočníci mohli být vybaveni čímkoliv od zbraně po chemické nálože. Cíl byl deaktivovat všechny útočníky, než zasáhnou královnu. Hodnotil se i poměr ostatních zasažených. Napřed jsem se dívala po ozbrojených a u těch co byli blíž než 20 metrů jsem se zaměřila na jejich rozkrok jestli tam nemají schovanou nálož. Našla jsem skupinu tří kusů vybavených zbraní. Zamířila jsem jejich směrem a pokoušela se je zasáhnout. Ostatní z královniny formace pálili stejným směrem. Skupinu jsme deaktivovali a společně s ní asi 25 dalších. Potom jsem vytýčila zónu kam se nikdo nesměl přiblížit bez kontroly kdo chtěl tomu jsem prohmatala rozkrok, jestli tam nemá schovanou nálož. Našla jsem 3 a deaktivovala jsem je. Dva se pokusily proniknout bez kontroly. Ty zasáhli ostatní ze skupiny. Potom přišla koordinátorka a hned vedle královny odpálila osobní nálož co měla v rozkroku. Okamžitě celou skupinu zasáhla a zničila. Viděla jsem, jak tam všichni padli na zem a začali se svíjet. Toto je moje obrovské selhání. Po chvíli koordinátorka nechala všechny nastoupit a řekla:

„Vy jste jediní, kdo může tak blízko ke královně. Kdokoliv jiný musí projít kontrolou. U ní mohou být jen ti co mají žluté silonky. Vidíte, že já mám takové? Ne proto jste mě měli také zastavit. Výcvik pokračuje.“

Nechala znovu nastoupit potencionální útočníky a za znovu vyhledávala možná rizika. Podruhé jsem všechny našla a zastavila. Moje skóre bylo 15-85. Na 15 zastavených útočníků jsem zasáhla i 85 ostatních jednotek. Podle koordinátorky je toto dobrý výsledek. Zde jsou všichni mimo královny nahraditelní. Pak nastoupil další a hledal možná rizika. Já mezitím stála ve formaci a snažila se zasáhnout ty co představovali nebezpečí. Při tom jsem při každém pohybu cítila můj plný měchýř. Tak jsem se vychcala do latexu. Teplá tekutina mi po nohách stekla až na chodidla, ale ani kapka neopustila moji kombinézu. Opravdu těsní velmi dobře. Pořád dokola jsem až do večera vyhodnocovala rizika. Jak tato část výcviku skončila, tak koordinátorka říká:

„máte čas na odpočinek, ale budete připraveni to znamená nesundáte uniformu“

Tak jsem se nemohla vysrat, a to jsem držela v sobě celý den. Lehla jsem si na zem usínala, ale tlak ve břiše už byl hodně velký. Tak jsem uvolnila prdel a okamžitě

se do kombinézy začala hrnout teplá hmota. Měla jsem ji až na stehnech, příjemně to hřálo a když jsem se podívala na ostatní tak mi bylo jasné, že nejsem jediná kdo se právě posral. Takhle jsem za chvíli unavená usnula.

Druhý den ráno jsem se probudila, ležela jsem na zemi, hlavu na prdeli nějaké jiné jednotky. V rozkroku měla pořádnou hromadu a mě probudilo, jak si tam přidávala další várku. Latexová kombinéza vše spolehlivě udržela uvnitř. Jediné, co jsem slyšela byly zvuky, jak si srala do uniformy. Tak jak jsem ležela jsem se protáhla a pochcala. Nyní nás čekal trénink přesun jednotky pod přímou palbou. Nastoupili jsme do obrané formace a před námi bylo asi 200 jednotek mezi kterými byli schovaní útočníci. Kolik jich je a kde jsou jsem nevěděla. Stejně tak jsem nevěděla kdy začne útok. Stála jsem na svém místě ve formaci a čekala co se bude dít. Najednou začal pohyb a tři naše jednotky byly zasaženy. Velitelka mě poslala s přímé ochraně královny. Přiskočila jsem k ní a kryla jí svým tělem. Takto se nás asi 10 přesouvalo do bezpečné zóny. Viděla jsem ostatní z formace tam stáli a pálili směrem odkud přicházel útok. Takto postupovali vedle nás jako chodící stěna a kryli nás. Pokud někoho zasáhli okamžitě si na jeho místo stoupl další aby ho nahradil. Já jsem ve formaci postupovala do bezpečí a najednou jsem cítila zásah do hlavy. Sesunula jsem se na zem a povolil mi svěrač. Ležela jsem, dívala se jak ostatní postupují a srala jsem si do už tak plné kombinézy. I když mě trefili tak jsem úkol splnila. Byla jsem tam od toho. Královnu přesunuli do bezpečí. Ze zasažených deaktivovali 2 a my ostatní jsme se přesuli na vyhodnocení našeho postupu. Tato část výcviku podléhala utajení, ale po 2 hodinách jsme se opět přesunuli do výcvikové zóny kde jsem tentokrát zaujala pozici v první linii obrany. Stála jsem s ostatními a čekala na nadcházející útok. Ten přišel nečekaně, během okamžiku jsem dostala zásah do břicha, sesunula jsem se na zem a sledovala ostatní. Ti zaujali obranou pozici a ustupovali za okamžik na mě padla jiná zasažená jednotka. Měla jsem obličej u její prdele a přes její latexovou kombinézu jsem mohla nahmatat tu hromadu co si za dva dny výcviku do ní nadělala. Ležela jsem tam asi půl hodiny, než tento scénář útoku skončil. Opět jsem se šla na místo kde nám koordinátorka vysvětlovala další taktické postupy. Odpoledne jsme opakovali postupy a zdokonalovali tyto postupy krytí. Podle koordinátorky jsme byli velmi dobří, protože naši královnu nikdy nezasáhli. Večer jsme opět spali v uniformách bez možnosti se jít vyprázdnit. Lehla jsem si na blátivou zem a za chvíli usnula.

Poslední den výcviku jsem se probudila brzo, chtěla jsem se jít vysrat, ale rozkaz zněl jasně. Nesmím si sundat uniformu. Pustila jsem hodně velkou dávku hoven do mého rozkroku a potom ještě na chvíli usnula. Asi po hodině spánku nás koordinátorka nechala nastoupit a řekla: „Dnes máte poslední den výcviku, budete trénovat, jak si stoupnout do linie útoku a odpoledne na sebe navádět obranou palbu.“

První část byla jednoduchá. 10 kusů stálo v před královnou a kryli ji já jsem stála asi o 5 metrů dál a byla připravená nahradit zasaženou jednotku. Od najednou se spustila palba, neviděla jsem odkud, ale první linie začala padat. Přesunula jsem se na místo zasažené jednotky a čekala na zásah. Ten přišel za pár okamžiků. Padla jsem na zem na hlavou na něčí chodidla. Za chvíli na mě ležela zasažená velitelka. Celá naše formace vydržela asi 5 minut, ale zasáhli i naši královnu. Být to ve skutečné misi ani nechci domýšlet. Koordinátorka nás nechala znovu nastoupit a opakoval se stejný scénář. Při každém přesunu do linie palby jsem myslela na těch 5 % střel co nejsou tréninkové. Ale měla jsem opět štěstí. Myslím si, že v této části výcviku upravili poměr tréninkových střel protože deaktivovali jen 2 jednotky. Zasáhli mě celkem patnáctkrát.

Poslední část byla jít do zóny kde může přicházet útok a aktivovat naváděcí lampu. Ta začne blikat a všechny jednotky na ni spustí palbu. Tato taktika je velmi dobrá, pokud jsem blízko útočníka. Ostatní ve formaci jej zlikvidují z větší vzdálenosti i pokud jich bude víc a mě nahradí někdo další. Šla jsem na pozici a zmáčkla tlačítko na své lampě. Okamžitě jsem cítila zásahy ze tří směrů. Kolik jich bylo ani nedovedu spočítat. Sesunula jsem se na zem a čekala na další instrukce. V této části výcviku se používali jen tréninkové střely. Toto si postupně dvakrát vyzkoušeli všichni z naší formace. Na závěr nám koordinátorka blahopřála a řekla o důležitosti úkolů co budeme plnit. Ochránit královnu před zasažením je nejdůležitější ze všech misí co existují a já jsem tady od toho abych tu misi vždy splnila. Dále nás budou čekat opakující se tréninky abychom nevyšli ze cviku. Na závěj jsem se šla umýt sundala jsem si latexovou kombinézu kterou jsem měla tři dny stále na sobě a oblékla si černé body a žluté silonky. Označení jednotek určených k přímé ochraně královny. Nyní jsem měla den volno na odpočinek a další den mi začal výcvik velitelky Le. Jsem na sebe opravdu hrdá zvládla jsem to.

Volno jsem se rozhodla strávit v zázemí a pořádně si zašukat. Moje volná chvíle se změnila v maraton nestydatého, špinavého sexu. Měla jsem v plánu využít každou vteřinu, každý otvor, každou kapku potu a tekutin, které z nás mohly vytéct. Nechtěla jsem jen tak nějakou nudnou šichtu – objednala jsem si masivní, zpocenou orgii od sex service, tu největší, jakou jsem si mohla dovolit. Šest párů, dvanáct lidí, všichni připravení udělat ze mě svou osobní cumdump, moji díru jejich osobní záchod. Plán byl jasný: oral, vaginal, anal, piss, bukkake, všechno naráz, všechno naplno. Po předchozím tréninku jsem byla naprosto vzrušená, tělo svědící po doteku, kundička vlhká už jen z představy, co přijde. Vstoupila jsem do místnosti, svlékla se do naha a rozvalila se na zem, nohy roztažené, prsty si pohrávaly s klitorisem, zatímco jsem čekala, až se dveře otevřou a vtrhnou dovnitř.A pak to začalo. První chlap se vrhl na mě jako zvíře, aniž by ztrácel čas, narval mi své péro přímo do prdele, bez přípravy, bez slitování. Zaječela jsem, ale ne z bolesti – z naprosté extáze, jak mi jeho tlustý čurák roztrhal zadní vchod. Zapřela jsem se nohama o jeho obličej, zatímco do mě bušil, jeho tělo se o mě třelo, pot stékal po jeho hrudi. A pak… pochcala jsem se. Teplá moč mi vyprskla mezi nohama, stékala po jeho stehnech, míchala se s potem a pre-cumem, který už kapal z jeho péra. Vedle mě někdo drsně olizoval brunetě její kundu, jazykem ji rozšoupával, zatímco ona ječela a tlačila mu obličej hlouběji mezi stehna. V tu chvíli jsem cítila, jak mi další chlap strká svůj čurák do pusy, až jsem se dusila slinami a jeho slaným pre-cumem. Tři muži mě teď šukali zároveň – jeden v puse, jeden v prdeli, jeden mi prsty dráždil klitoris, dokud jsem nezačala třást orgasmem, který mi vyrazil dech. Pak jsem změnila pozici – posadila jsem se jednomu na obličej, jeho nos se zarýval do mého klitorisu, zatímco jeho jazyk se zavrtal hluboko do mé prdele, lízal mě tam, kde jsem před chvílí cítila jen tvrdý úder péra. Mé šťávy mu stékaly po bradě, míchaly se s močí

a spermatem, které už ve mně zůstalo. Když přestal, okamžitě jsem cítila, jak jiný chlap mi zase narazil péro do análu, tentokrát ještě tvrději, ještě brutálněji. Jeho rytmus byl nelítostný, bušil do mě, dokud se nezačal třást a nevypustil do mě horkou nálož spermatu, následovanou proudem moči, která mi vytekla po stehnech. Okamžitě jsem se zase posadila na jeho obličej, nutila ho olizovat aby mě očistil, i když jsem byla plná jeho vlastních chcánků a spermatu. Pak jsem se svalila na zem, vyčerpaná, ale stále dychtivá. Ostatní se na mě vrhli – lízali mi nohy, rozkrok, prsa, olizovali výstřiky, které mi vytékaly ze všech děr. Další chlap mě převrátil, střídal mi oba otvory, nejdřív mi napráskal kundu, pak přešel do prdele, zatímco na mě ležela blondýna, její kunda přímo nad mým obličejem. Viděla jsem, jak ji nějaký chlap prudce šuká do zadku, její řitní otvor se roztahoval s každým jeho pohybem. Když z ní vytáhl péro, obě jsme se na něj vrhly – začaly jsme mu kouřit, olizovat jeho ještě tvrdý čurák, dokud znovu neexplodoval, tentokrát nám vystříkal přímo do obličejů, horké kapky nám padaly na rty, do vlasů, na prsa. Pak blondýna ucítila, jak jí někdo vychcal do prdele, a než stačila zareagovat, ten samý chlap strčil svůj čurák do mé pusy a začal do mě stříkat znovu, až jsem se dusila jeho hustým spermatem. Ležela jsem na zemi, úplně zničená, pokrytá vrstvou potu, moči, spermatu a slin. Oblečení, které na mě ještě zbylo, bylo nasáklé tekutinami, ze všech mých otvorů pomalu vytékaly výstřiky. Ani jsem nemohla chodit, nohy se mi třásly, svaly bolely. Byla jsem tak vyčerpaná, že jsem na místě usnula.

Druhý den ráno jsem se měla hlásit na mém výcviku Le, ale došlo ke změně. Byla jsem povolaná k dg6-Trib. Královna chtěla navštívit zónu u obranných linií a povzbudit jednotky obranné jednotky. Mě povolali k zajištění bezpečnosti zóny pro diváky. Stála jsem v přiděleném sektoru a sledovala okolí. V případě jakéhokoliv nebezpečí jsem na sebe měla navést obrannou palbu. Ta by zlikvidovala se mnou i útočníky. Na přiděleném místě jsem byla první a seděla jsem v blátě u sebe lampu k navedení palby a čekala jsem na příchod ostatních jednotek. Moje žluté silonky na které jsem byla tak hrdá se bořily do řídkého bahna, latexová kombinéza pod nimi mě chladila a já si najednou potřebovala ulevit. Trošku jsem zatlačila a z prdele se mi vyvalil obsah a začal se lepit na latex. Byla jsem zvědavá, jestli někdo zaregistruje že mám nasráno v uniformě. V poli v zóně byly rozmístěné útočné jednotky, které dočasně převzaly úlohu obrany. Později začali přicházet obranné jednotky a stoupli si kolem mě. Kontrola jestli u sebe v rozkroku nemá někdo nálož byla zbytečná. Tyto jednotky ji mívají a královna byla daleko aby ji to ohrozilo. Horší to bylo s palbou. Pokud by někdo pozvedl svoji zbraň okamžitě bych zmáčkla signalizaci a z vyvýšených míst by se na mě spustila obranná palba. Čtverec 5 x 5 metrů by byl okamžitě deaktivován. Pokud by někdo se pokusil uniknout tak by byl také zasažen. V této situaci musí všichni stát na svých místech a čekat až je někdo zasáhne nebo až nebezpečí pomine. Pravidla byla jasně daná. Všichni mimo královny jsou nahraditelní. Byla jsem hodně nervózní abych si všimla jakéhokoliv nebezpečí. A byla jsem rozhodnutá že při sebemenším náznaku nebezpečí aktivuji signalizaci. Po skončení mise jsem šla k jednotkám do zázemí, kde jsem čekala další rozkazy. Rozkaz zněl změna specializace na Dg-

In-Ip a hlídka před královninou komorou v oblasti se mohou pohybovat maskovaní nepřátelé kdokoliv se přiblíží na nebude mít žluté silonky zlikvidovat. Seděla jsem na místě několik hodin, byla jsem připravená kohokoliv, kdo by se přiblížil zasáhnout. Toto bylo moje poslání. Z minulé mise jsem měla nasráno v uniformě a několikrát jsem se do ní vychcala, ale latex držel vše uvnitř. Nyní jsem opět cítila potřebu si ulevit. Opustit můj prostor nepřicházelo v úvahu tak jsem se jen uvolnila a šlo to samo. Srala jsem si do latexu asi tři minuty při tom došla moje velitelka a říká. „Podle boule co máš na prdeli vidím, že jsi uvědomělá. Pokud musíš tak děláš svoji potřebu hned. To je dobře jsi potom soustředěná na svůj úkol a vyměšování neodvádí tvoji pozornost.“
A mi vzala ruku, dala ji na svoji prdel a já cítila, jak se jí plní rozkrok. Velitelka co jde příkladem.
Jak skončil můj úkol a královna se odebrala do bezpečí svého sídla tak jsem byla odvolaná do zázemí. Hned jsem šla zkontrolovat svůj stav a viděla jsem, že svůj velitelský výcvik ještě stihnu. Šla jsem se rychle očistit a potom jsem běžela na výcvikový polygon. Byla jsem tam mezi posledními, ale ještě mě naštěstí zaevidovali do výcviku.

První část výcviku se skládala ze čtyř lekcí, kde jsem se naučila ovládat tank, řízení, vypouštění Ka torpéd, palba z palubního kanonu, velení specifickým jednotkám a vzdálená aktivace nálož u zasažených jednotek. První dvě lekce probíhaly na simulátoru ostatní na stojící tréninkové maketě. Řízení tanku je jednoduché a intuitivní. Složitější je odpalování torpéd. Zde je hodně možností, co se musí nastavit před vypuštěním. Další část výcviku podléhá utajení, proto musím moji reportáž hodně zjednodušit. Na konci jsem si oblékla modré silonky a černé body. Znak toho že jsem úspěšně absolvovala velitelský výcvik. Po přesunu do zázemí jsem se rozhodla že budu mít tyto silonky pořád. Šla jsem do svojí kóje a čekala na svůj nástup do akce. Ten přišel za tři dny. Odebrala jsem se na seřadiště, kde jsem se měla připojit ke svojí jednotce. Moje zařazení bylo W 052 87 Luna Jul atc5-Tsp/08-02 Marissa na pozici L2ope. Budu mít na starost vypouštění Td-Ka jednotek a kanón. Byla jsem opravdu šťastná. Na seřadiště jsem došla mezi prvníma a čekala na ostatní z naší formace. Tank Tsp se skládá ze dvou modulů první se nijak neliší od standardního tanku a za ním je připojený druhý modul pro výsadek. Celkem je ve formaci 479 jednotek. Jak se shromáždili všichni, tak došla hlavní velitelka Marissa. Oznámila nám, že na tréninkový polygon není čas jdeme hned na seřadiště kde budeme čekat na další instrukce. Na sobě jsem už měla kompletní uniformu velitelky tanku a seděla jsem na blátivé zemi. Rozhodla jsem se že udělám před útokem rozhovor s Ti-Ka jednotkou kterou za pár okamžiku vypustím do zóny a tam bude zasažena. Vyhlédla jsem si jednu dlouhovlasou brunetku. Seděla na zemi v blátě a vypadala že nad něčím přemýšlí

Ahoj jsem Luna Jul, tvoje velitelka ale také reportérka. Jestli znáš rozhovory před útokem mohla bys vědět o čem mé kolegyně Louisa a Mia psaly a já jsem pokračovala v jejich práci poté co byly deaktivovány.
Ehm jo znám četla jsem je všechny. Zajímavé a vzrušující čtení.

Já bych byla ráda, pokud mi poskytneš rozhovor. Velmi ráda, je to moje první a poslední mise a budu šťastna, pokud si o mě někdo bude číst.

Děkuji, jak se těšíš na svůj úkol?
Moc, trénovala jsem dlouho a vím že jsem důležitá pro splnění mise.

Víš, co budeš v misi dělat?
Ano vím, jsem tanková kamikadze jednotka. Jak mi dáš rozkaz přesunu se do torpédové komory a po vypuštění se pokusím dostat k cílí kde bude aktivovaná nálož.

Jaký je tvůj kód v Ka bloku?
Až budeš vypouštět Ka 3-03 tak to jsem já.

Tvoje jméno?
Ania Bounty.

Teď jsme v kódu A5 jaké jsou tvoje pocity?
Jsem vzrušená, nemohu se dočkat na to až vyrazíme.

(chytla kolemjdoucí In-Td a začala ho kouřit. Při tom si rozepla uniformu a lehla si na záda. On jí začal do kundy strkat péro. Toto mě také vzrušilo rozepla jsem si body v rozkroku a vystrčila prdel. Po chvíli mě někdo začal zezadu šukat)

Budeme takto pokračovat v rozhovoru?
Jo mě to vůbec nevadí, nechám se šukat a budu si s tebou povídat.

(cítím, jak do začal do mojí prdele intenzívně přirážet, je pro mě obtížnější se soustředit na rozhovor)

Nejsi smutná z toho, že budeš v útoku nasazena a hned tě zasáhnou?
Ne vůbec. Je to můj úkol, na který jsem se připravovala. Hodně jsem trénovala na simulátoru, jak vyběhnout, jak se co nejlépe dostat k cíli a jak bez zaváhání aktivovat nálož. Cíl mise neznám, můj úkol se dozvím na informačním panelu v torpédové komoře. To mi stačí.

Vydrž musím jít pro rozkazy k misi.

Dobře já si pořádně zašukám a počkám tu na tebe.

Odešla jsem s ostatními veliteli ke koordinátorce útoku. Obdržela jsem rozkaz útok v sektoru G74, to je oblast, kde je velmi těžký blátivý terén. Tam mám vysadit pěchotu a potom ji podporovat v útoku na pozice. Cílem mojí mise je prorazit nepřátelské obranné pozice, aby mohla další útočná vlna pokračovat. V případě neúspěchu se máme vrátit na seřadiště. Naše formace měla útočit společně s atc1-I/08-09 Summer a Tharp krytí zajišťovala atc7-Tharp/08-02 Danielle A.

Po návratu na seřadiště jsem našla Aniu odpočívat, ležela na břiše a z kundy jí vytékala hustá tekutina. Já jsem místo šukání šla pro svoje rozkazy nutné ke splnění mise. Teď si chci pořádně zašukat i já. Sedla jsem si na jednoho, co ležel v blátě opodál a začala na něm jezdit. Moje noha se bořila do hlubokého bláta, já cítila hladivý pocit bahna a pevné péro v mojí kundě. Začal do mě přirážet a já kouřila někoho dalšího. Po divoké šukačce cítím první výstřik v mojí kundě a hned nastavuji prdel dalšímu, aby mi ji pořádně protáhnul. Přišli dva podle uniformy jsem poznala In-Ip-Su*P z mého výsadku. Jeden mi začal šukat anál a druhého jsem si vzala do pusy. Chci si s nimi pořádně užít, než je vypustím v zóně útoku. Oni dobře vědí že se už nevrátí a chtějí také si pořádně zamrdat. Je to na nich poznat a možná mají radost i z toho že šukají velitelku co je později pošle do útoku kde budou zasaženi. Po chvíli cítím výstřik v mojí prdeli a pak znovu jak se do mě i vychcal. Potom jsem změnila pozici a sedla mu na hlavu a on moji prdel ze které tekly chcánky začal lízat. Při tom jsem si ulevila a počurala jsem mu obličej. Lízal skvěle a jak moje moč tekla po jeho tváři viděla jsem, jak začal znovu tvrdnout. Toho jsem hned využila a sedla na něj. Z orgií nás vyrušil alarm A4 to znamenalo okamžitě přestat šukat a připravit se k útoku. Na svoje zablácené nohy jsem si oblékla silonky a legíny a rychle se připravila. Vedle sebe jsem viděla Aniu jak si taky obléká uniformu

Tak jsem zpět, vidím že jsi si pořádně užila.
Jo zamrdala jsem si a teď jsem uvolněná a těším se, jak mě vyšleš k mému cíli.
Za chvíli vyrážíme. Náš rozhovor je u konce. Další okamžik, kdy se setkáme je až zmáčknu na panelu Ka 3-03.
Jo, okamžik, kdy mě použiješ ke splnění mise. Udělám vše, co budu moct abych tě nezklamala.

Zazněl alarm A3 všichni se odebrali na svoje pozice. Aniu vidím, jak leze do třetího bloku Ka a já jsem šla na moje místo Le2. Připojila jsem k sobě hadičku autodestrukčního systému a zadala aktivační kód a stiskla tlačítko „battle“ po chvíli jsem cítila v rozkroku slabé profouknutí vzduchem, jak systém testoval správnost připojení všech jednotek. V případě autodestrukce mi místo vzduchu pošle do rozkroku pěnu. Mám rozkaz, jak se dostaneme do kontaktu s nepřítelem zapnout autodestrukci a automatickou střelbu to v případě zasažení všech velitelů zajistí vypouštění Ti-Ka do té doby co bude torpédová komora volná. Potom pokud budou vyřazeny interní Ti-Ts a komoru bude blokovat zasažené Ti-Ka systém zbývající jednotky deaktivuje pěnou.

Alarm se změnil na A3 útočí předchozí vlna za chvíli vyrážíme. Oni mají za úkol zlikvidovat nepřátele v oblasti před naším útokem. Doufám, že se jim to povede a mě zbyde hodně jednotek na můj útok. K mému kanónu mám přidělaný objektiv foťáku tak budu moci pořídit i nějaké snímky z mise.

A2, vyrážíme zničit odpor na G74. Projíždím hranou zákopu a vstupuji s formací do zóny. Vidím několik zasažených jednotek z první vlny útoku. První, koho jsem viděla byla na hraně zákopu byla zasažená blondýna In-Ip, nedostala se ani do zóny, ležela v blátě zákopu a ostatní postupovali kolem ní. Jdeme kolem a já sleduji zónu. Neměl by tu být žádný odpor, ale musím být ve střehu. Jdeme hlouběji a potkáváme zasažené z nedávného kontaktu. Na zemi leží jak naše, tak i nepřátelské jednotky.

Prdel na mě špulí jedna zrzka z nepřátelské skupiny. Opodál jsou naše zasažené jednotky, které likvidovaly nepřátelský odpor. Svůj úkol splnili abychom mohli pokračovat v naší misi.

Takhle to v zóně chodí. My likvidujeme nepřítele a on zase nás. Pokračuji dál ke svému sektoru a v dálce vidím malou skupinu nepřátelské pěchoty. Podle rozkazu zapínám možnost automatické palby a povoluji autodestrukci. Postupuji a současně se chystám že je zasáhnu. Moje obrana se přesunula přede mě a chystá se zlikvidovat nepřátelský odpor. Vidím, jak několik kusů z mojí obrany zasáhli a ti se sesunuli do bláta jako například tato brunetka. Vzpomínám si, jak jsem šukala na seřadišti a dělili jsme se o jedno péro, nakonec se vystříkal do její kundy a teď tu leží zasažená v blátě. Celou nepřátelskou formaci jsme zlikvidovali a naše ztráty byly jen asi 10 %. To je více než dobré. Nemusela jsem ještě použít Ti-Ka. Autodestrukci už vypnu jen až se budeme vracet na seřadiště.

Mezitím jsme postoupili dál do oblasti, kde budeme provádět útok a v dálce jsem zahlédla nepřátelský tank. Připravuji Ti-Ka na útok a současně volám atc7-Tharp/08-02 Danielle A k pohotovosti. Jedná se o skvěle motivované a připravené jednotky. Okamžitě se začaly přemisťovat

na přední pozice a postupovaly zároveň se mnou. Kanonem jsem začala zasahovat nepřátelské podpůrné jednotky a snažila jsem se trefit i jejich Le2. Začali jsme likvidovat nepřátelské tankové jednotky které kladly houževnatý odpor. Já jsem vyslala torpéda, ta byla většinou zasažena, ale i tak svoji úlohu splnila. Odváděly pozornost od mého Tharp který zaútočil na jejich tank. První vlnu zlikvidovali, ale druhá se dostala k jejich tanku a deaktivovala jej. Palubní systém mi hlásil celkové ztráty asi 15 % a vyslala jsem 7 Ti-Ka, což nebylo vůbec zlé a bez problémů jsme mohli pokračovat v našem úkolu. Nepřátelský tank zůstal za námi a já poslala zprávu pro náš se1-T serv aby skelet odtáhl na seřadiště. Cestou jsem pořídila několik fotografií zasažených jednotek.

Deaktivované kusy z nepřátelské tankové obrany, mají na sobě standardní uniformu tyrkysové body, fialové legíny a bílé silonky

Zde je několik kusů co nepřátelé zasáhli při tomto kontaktu

Leží tady In-Td-Su*P, jednotka co nastupuje do akce jako první a poslední ji opouští. Její úkol je nalákat na sebe nepřátelskou palbu aby ostatní mohli pokračovat v úkolu. Je často zasažena mezi prvními.

Dál jsem při tomto kontaktu přišla o část mojí obrany. Zde vidíte zasaženou tankovou obranu. Bránili mě houževnatě a vůbec nebraly ohled na to kolik jich zasáhnou

Zasažená torpéda Ti-Ka co jsem vypustila na nepřátelské jednotky. Ka 3-03 Aniu Bounty jsem zatím nepoužila. Její čas teprve přijde.

Také jsem přišla o nějaké podpůrné jednotky. Zde je zasažená Ti-Ts tankový servis. Ona měla za úkol starat se o systémy tanku tak aby vše fungovalo. Bohužel ji zasáhli do zad, když se přesouvala k torpédové komoře, aby vyprostila torpédo, co nepřítel trefil, než stihlo komoru opustit. Rozhodla se správně a pokud by se jí to povedlo nemusela jsem použít internal tank service a otevírat vnitřní torpédové dveře. Tato akce je vždy riziková, protože je volná cesta dovnitř skeletu tanku.

Z dalších zasažených je také internal Tharp v konfiguraci In-Td-Su*B. Její úkol byl dostat se pod nepřátelský tank a tam odpálit konvenční nálož která vyřadí jejích internal tank service. Po jejím útoku má následovat In-Td-Su*Ch který otevře Ka bloky a velitelský přístup následně aktivuje chemickou nálož a tank je vyřazen. Bohužel můj Tharp tento úkol nezvládl, ale externí, který jsem povolala na druhý pokus úkol splnil

Zasažená In-Ip-Su*B z první vlny útoku formace atc7-Tharp/08-02 Danielle A její úkol byl dostat se pod nepřátelsky skelet tanku a tam odpálit konvenční nálož. Deaktivovali ji spolu s ostatními asi 15 metrů před tankem

Z první vlny atc7-Tharp/08-02 Danielle A její Ti-Ip-Su*P ležely nedaleko od sebe, měli za úkol frontální útok a byly zasaženy nepřátelskou palbou

Útok nepřátelského tanku naše formace vydržela a mohla pokračovat v misi. Za to děkuji všem jednotkám, které mě bránily bez ohledu na to, jestli je nepřítel zasáhne. Pokračovala jsem dál do sektoru G74 a cítila jsem vzrušení. Chtěla jsem šukat. Viděla jsem, jak kolem padají do bláta zasažené jednotky a při tom mi vlhla kunda. Dostala jsem šílený nápad, který pokud praskne tak mě bude stát místo přinejmenším v loterii, ale vzrušení bylo silnější. Za chvíli máme zastavit a čekat na průzkum oblasti před námi budeme v kódu A3. Šukání je sice povoleno od A5 ale já to vážně nevydržím. Jak jsem dostala rozkaz k zastavení a čekání jednotky kolem mě zaujaly obranou pozici a já otevřela poklop do skeletu a zavolala si k sobě Ti-Ts. Vlezl k mým nohám a čekal co budu potřebovat. Zavřela jsem poklop rozepla si uniformu mezi nohama a dala mu rozkaz, aby mi lízal kundu. Na šukání zde opravdu nebylo místo. Můj příkaz začal okamžitě plnit a zabořil hlavu do mého klína. Cítila jsem jeho jazyk hluboko a moje šťávy mu tekly na obličej. Trochu jsem si poposedla a vystrčila na něj svoji prdel. Přesunul svoji pozornost od kundy a začal mi strkat jazyk hluboko do mého análu. Udělala jsem se, zapnula si uniformu a myslím že ostatní z mojí jednotky nic nepoznali. Teď vyvstala otázka, co udělám s tímto tank service. Pokud ho pustím zpět do k ostatním může vyzradit co jsem udělala. Musím něco vymyslet. Zatím bude se mnou v kokpitu. Přikázala jsem mu, aby si lehl na zem k mým nohám, že je náhrada, pokud by mě zasáhli tak bude obsluhovat palebné systémy. Viděla jsem v jeho očích nadšení, že jsem si ho vybrala k tomuto ne standardnímu úkolu. Lehl si k mým nohám já položila chodidla na jeho tvář a on mi je začal olizovat. Byla jsem v silonkách více než pět dní tak muselo být aroma mých nohou velmi výrazné. Jemu se to očividně líbilo. Cucal mi prsty na nohách a já viděla, jak má pod uniformou tvrdé péro. Později vymyslím, co s ním udělám.

Po chvíli jsme dostali rozkaz přesunout se do oblasti našeho útoku. Od speciálů, co prováděli průzkum jsem obdržela zprávu, že je v oblasti velmi hluboké bahno a vysoké riziko zapadnutí tanku. Musela jsem poslat Ti-Ts dopředu aby prováděli průzkum a Le1 ukazovali kudy může jet. Náš tank se dal do pohybu. Vepředu vidím, jak jdou naše tank service a zkouší hloubku bahna. Místy se boří až téměř po pás. Pokud bychom do takového terénu najeli tak se jen tak snadno ven nedostaneme. Naše In-Td čekající na rozkaz k přesunu Le1 je ale zkušený, a ví co má dělat.

Postupovali jsme bahnem, kolem nebyla žádná nepřátelská aktivita, ale ten klid byl zlověstný. Cítila jsem, že se něco stane. Po chvíli jsme projížděli místa kde naše skupina speciálů měla kontakt s nepřítelem. Na mojí pravé straně jsem viděla ležet zasaženou jednotku At-In-Sp. Byla na zádech po kolena v hlubokém bahně očividně ji útok překvapil nepřipravenou. Nepřítel tu někde bude schovaný a my se

s ním za chvíli setkáme. Vepředu postupoval náš At-Ti-Ts a viděla jsem, jak se začal brodit čím dám víc hlubším bahnem. Po chvíli se otočila a ukázala že tudy cesta není možná. Le1 otočil tank a nasměřoval ho do méně hlubokého bahna kudy se dalo projet. Zbývalo pár desítek metrů k místu našeho výsadku,

když najednou začal nepřátelský přepad z levé strany. Zasáhli naši tankovou obranu St-In-Td a asi pět kusů spadlo na zem. Ostatní zaujali obranou pozici a pokoušeli se nepřátelský útok zastavit. Já jsem pálila ze svého kanónu, ale začalo mi docházet střelivo. Přepnula jsem vypouštění torpéd do režimu rychlé střelby v konfiguraci Le Aim a remote controll fire kdy jsem směr a odpálení určovala značkovačem připevněným na mém kanónu. Toto umožnilo vypouštět Ti-Ka v rychlém sledu.

Zde se mi povedlo vyfotit brunetku, jak v okamžiku zasažení nepřítelem padá do bláta. A opodál ležela deaktivovaná blondýna opřená o hliněný val a nohy se jí bořily do bahna. Útočit v tomto terénu bylo vážně hodně obtížné.

Během nepřátelského útoku jsme se dostali k místu výsadku. Výsadek měli na starost L3 a L4
Z druhého modulu. Moje práce byla vypouštět kamikadze a obsluhovat kanon. Nechala jsem režim fast fire to stačilo jen zmáčknout tlačítko které povolalo jednotku z bloku Ti-Ka a systém ji nakonfiguroval a poslal rozkaz stejný jako předchozí jednotce. Během tohoto útoku se nepříteli podařilo také zasáhnout jednotku přímo v torpédové komoře. Vyslala jsem okamžitě signál At-Ti-Ts aby komoru uvolnil ale trefili ji také. Proto jsem hned dala rozkaz tomu, co mi lízal kundu a teď ležel u mých nohou. Zvedl se a asi během 5 vteřin byl dole na svém místě a vyprošťoval zasažené jednotky. Nakonec se mu to povedlo a komora byla opět funkční.
Další torpédo bylo deaktivované přímo v komoře. Dala jsem instrukci At-Ti-Ts k jeho odstranění, ale bohužel jak se otevřely vnitřní dveře, tak byl zasažen. Skelet byl volný k vnějšímu útoku. V okolí jsem neviděla žádné jednotky, které ho mohly nahradit tak jsem to udělala sama. Otevřela jsem poklop mého kokpitu a vlezla dolů. V torpédové komoře ležela zhroucená At-Ti-Ka a na jejích nohách byl internal servise na prdeli se mu rýsovala hnědá boule, asi se při zásahu posral. To se stává hodně často. Toho jsem musela odklidit prvního. Ležela jsem za ním a chystala se ho za pás vtáhnout dovnitř. Na poslední chvíli jsem si všimla několika nepřátel, co se blíží k otevřené komoře. Nebyl čas se krýt, čekala jsem, že budu zasažena, ale chtěla jsem alespoň odklidit jeden kus. Naše obrana nepřítele zastavila já mohla odklidit i At-Ti-Ka. Ta ležela blízko hrany komory tak ji stačilo jen vystrčit ven. Překulila se o hranu do bahna. Já se stáhla zpět do prostoru Ti-Ts a stiskla tlačítko komora volná. Vnější a vnitřní dveře se zavřely a systém byl opět funkční. Slyšela jsem přesun další jednotky

k vypuštění. To ovládal Le1. Po chvíli jsem slyšela že vstupují další At-Ti-Ts abych na ně nezahájila palbu. Prolezli bahnem pod hranou skeletu a okamžitě zaujali svoje místo. Já se mohla vrátit a pokračovat v mém úkolu. Teď přišel čas na Ka 3-03
Mačkám příslušné tlačítko a za 10 vteřin je v komoře a systém hlásí Standby a je vypuštěna, aby se dostala do blízkosti nepřítele, kde dálkově odpálím pěnovou nálož. Zasáhli ji asi po 20 metrech a padla do bláta. Mezitím probíhal výsadek z druhého modulu, první šli jednotky At-Ti-Ip-Su*P které měly

za úkol zahltit nepřátelskou obranu a umožnit vysazení speciálů. Úkol speciálů jsem neznala. Pěchotní výsadek padal v malé terénní vlně, kterou když museli překonat tak odhalili svoje tělo nepříteli a ten je celkem snadno zasahoval. Viděla jsem, jak se tam přesouvali neustále další jednotky z výsadku a za pár okamžiků zasaženy padly na zem do bahna.

Jejich použití mělo smysl a získali čas k vysazení speciálů, kteří se během doby kdy se nepřítel soustředil na pěchotní výsadek In-Ip-Su*P mohli nepozorovaně dostat do jejich boku a tam zaútočit. Ostatně u jednotek s označením Su*P se s návratem nepočítá. Jsou tam od toho, aby byli zasaženy. Oni to dobře vědí a jsou na to připraveny. Samozřejmě se přesun všem speciálům nepovedl a několik jich zasáhli dřív, než se jim povedlo dostat na místo přepadu. Pár jsem jich viděla a povedlo se pořídit jejich snímky. Je mezi nimi i zasažená velitelka. Nicméně většině se povedlo dostat na místo určení a já je ztratila z dohledu. Teď zbývá jen doufat, že stihnout splnit svůj úkol dřív, než je někde vepředu zasáhnou.

Náš tank se začal vracet zpět na seřadiště. Neměla jsem žádná torpéda ani střely do kanonu, Ti-Ts co mě uspokojoval v kokpitu byl během mise zasažen když vyprošťoval deaktivovanou jednotku k torpédové komory tak jsem se už těšila na seřadiště kde si pořádně zašukám a odpočnu si v zázemí. Procházeli jsme kolem zapadnutého tanku, který právě vyprošťoval se1-T serv, cestou sem jsme míjeli zasažené nepřátelské jednotky. Viděla jsem několik jejich velitelů, pěchotu a také deaktivované Tharp. Zasažená velitelka, leží v hlubokém bahně, kolem ní jsou její jednotky, které vedla do útoku. Zůstala s nimi až do konce.

Pokračujeme dál blíž k zapadnutému tanku a vidím že byl pod Tharp útokem. Jejich obraně so povedlo

zničit nepřátelskou Tharp velitelku společně s jejími jednotkami. Leží opodál nedaleko našeho tanku v blátě. Kolem je zasaženo i několik kusů jeho obrany. Podle mixu deaktivovaných našich jednotek usuzuji, že jak se velitel nemohl pohnout s tankem dal rozkaz všem jednotkám bránit skelet a neustupovat. Leží tu společně s tankovou obranou i jednotky Ti-Tp které zajišťují pohon tanku a skelet neopouštějí. Na linii obrany je i zasažena Le2, která opustila nepojízdný skelet a šla jej bránit s ostatními.

Na linii obrany jsem viděla různorodou směs jednotek. Všechny jej bránily společně

Ti-Td je tam od toho, aby za každou cenu bránila svůj tank, je vždy v kontaktu s nepřítelem a často je zasažena.

Co-Td je komunikační jednotka, nemá se účastnit přímého boje, slouží jako spojka mezi svojí jednotkou a ostatníma je vysílaná velitelem s určitou zprávou. Nepřítel se ji snaží zajmout nebo deaktivovat. Zde byla v přímém boji s ostatními a nepřítel ji zasáhnul

In-Tp je pohonná jednotka, skelet neopouští. Její nasazení v obraně svědčilo o velikosti útoku a vážnosti situace. Velitel má pravomoc nasadit jednotku s vyšším tréninkem na pozici kde je potřeba nižší. Zde takto rozhodl a ona plnila úkoly společně s tankovou obranou

Deaktivovaný tank service Ti-Ts, ona se snažila do poslední chvíle vyprostit zapadnutý tank. Skončila tak jako mnohé jiné, zásahem do zad v blízkosti svého tanku.

Největší překvapení je Le-Ti-Tp velitelka Le2 ta se rozhodla opustit relativní bezpečí svého kokpitu a jít společně bránit skelet. Zasáhli ji na linii obrany. Pokud se dostanu do podobné situace zachovám se stejně. Být zasažena v zóně je přijatelnější něž se vrátit na seřadiště z nesplněné mise.

Prázdný skelet v klidu bez nepřátelské palby vyprostil z bahna připojil se1-T serv. Po odtažení do zázemí a opětovném naplnění jednotkami bude zase použit v misi. Já už jsem byla unavená, chtělo se mi chcát a těšila jsem se, jak si odpočnu. To se však brzy změnilo. Dostali jsem od koordinátorky rozkaz vyčkat v zóně na zásobovací modul se2-T sup který doplní naše zasažené jednotky, vypuštěná torpéda, výsadek, střely a budeme pokračovat v dalším úkolu v zóně. Podpořit útočící pěchotu na primární linii nepřátelské obrany. Po doplnění jsme vyrazili. Bylo hned poznat kdo byl nově doplněn a kdo byl v prvním útoku. Nové jednotky byly zatím čisté na rozdíl od těch, co byli se mnou od začátku útoku. Náš sektor byl asi 300 metrů daleko, terén už nebyl tak bahnitý, a proto jsme mohli postupovat dost rychle. Začal se opět ozývat můj měchýř. Jak jsem se dozvěděla že nejdeme na seřadiště, pokračujeme v útoku tak jsem se uvolnila a vychcala do uniformy. Teplá moč mi prosakovala uniformou, tekla po nohách a na podlaze vytvořila louži která se přelévala z místa na místo, jak se skelet tanku pohupoval. K našemu sektoru zbývalo asi 100 metrů a viděla jsem malou nepřátelskou útočnou skupinu. Namířila jsem ne ně svůj kanón a povolala Ti-Ka do komory. Nastavila jsem konfiguraci běž, kam mířím, odpal provedu dálkově já. Dál jsem čekala až budou dostatečně blízko. Jak se nepřátelé přiblížili a naše obrana je začala ostřelovat spustila jsem palbu ze svého kanónu a současně vyslala Ti-Ka. Tu asi po 5 metrech zasáhli, ale okamžitě jsem povolala další v režimu fast fire. Té se také nepovedlo dostat k nepříteli, ale jejich vypouštění odvádělo pozornost od naší obrany a ta celkem úspěšně likvidovala nepřítele. Celkem jsem takhle použila 6 Ka jednotek a naše obrana měla jen asi 15% ztráty. Byli jsme stále schopni akce a pokračovali jsme dál.

Oblast před nepřátelskou obrannou linií mě překvapila intenzitou boje. Bylo tu vyřazeno hodně jednotek. Odhadovala jsem to na celou první a druhou útočnou vlnu. Ležela tu pěchota, podpůrné jednotky a jejich velitelé. O kousek dál byl vyřazený tank a kolem něj celá jeho obrana. Jak jsme se pohybovali kolem nich přemýšlela jsem, jestli se odsud vrátím. Jsem na pozici Le2, a to je velmi lákavý cíl. Pokud mě zasáhnou na určitou dobu, než mě někdo nahradí vyřadí kanon a torpéda. To jsem poznala během prvního útoku kdy se palba soustředila víc na moji pozici než na naši obranu. Le1 mi dal detaily ohledně našeho útoku. Protože máme plný výsadek tak se pokusíme prorazit obranu, vyložit je co nejhlouběji v poli a dáme jim veškerou naši obranu. Po výsadku se okamžitě vracíme na seřadiště. Je jasné že se nikdo z nich nevrátí, ale s tím musí v útoku počítat. Zkontrolovala jsem na panelu, jestli mám zapnutou autodestrukci a režim fast fire. Systém jsem nakonfigurovala na konvenční nálož, Le Aim, pěchota v krytu, odpálení pří zásahu. Dostali jsme se až na linii útoku a tam to začalo. Spustili na nás palbu snad všechny jednotky a moje čelní obrana okamžitě zasažena padla do bahna. Byli jsme v čele útoku za námi se kryly zbylé jednotky z předchozích vln. Začala jsem pálit z kanonu a nepřetržitě vypouštět At-Ti-Ka. Ty ale moc efektivní nebyly. V takové intenzitě nepřátelské palby byly zasaženy po pár metrech. Le1 mi řekl že výsadek bude po dalších 20 metrech a mám jej podpořit zbylými torpédy. Překonfigurovala jsem je na dálkový odpal a čekala na spuštění výsadku. Za chvíli jsme se zastavili a Le3 spustil výsadek. První postupovali Ti-Ip-Su*P, k nim se hned připojily zbylé jednotky z předchozích vln útoku. Speciálové šli jako poslední a kryli se za postupující pěchotou. Já jsem vypouštěla torpéda, jak nejrychleji to šlo, ale intenzita obrany je náš útok zastavila. Le1 se rozhodl že postoupíme ještě blíž k nepříteli, asi jen na 15 metrů, výsadek se může za nás schovat a moje Ti-Ka budou mít kratší vzdálenost k místu odpalu. Postupovali jsme zónou a já viděla zásahy na krytu mého průzoru. Nekryl mě ze všech stran. Kolem kanónu byla skulina a moje boky také nebyly kryté. V tento okamžik jsem na riziko nemyslela. Pokud mě zasáhnou tak od toho tam jsem. Na mé pravé straně jsem viděla brunetku a zrzku z mého výsadku, jak ležely v malé terénní prohlubni v bahnité kaluži a čekaly na vhodný okamžik k přesunu na lepší pozici odkud mohly zasáhnout nepřítele. Náš tank jim pomohl, schovaly se za jeho bok a postupovali s námi.

Jak jsme byli na vzdálenost asi 20 metrů od nepřátelské linie Le1 zastavil. Celý náš zbylý výsadek vyrazil do útoku, já vypouštěla torpéda bez přestávky a asi po pěti minutách jsme začali couvat a stahovat se zpět. Už jsem neměla žádné střely a zbývalo mi šest Ti-Ka jednotek. Pokud bych je vyslala všechny tak budu ve skeletu zbytečná a zapojila bych se do útoku stejně jak to udělaly naše Le3 a Le4 z výsadkového modulu. Cesta zpět už probíhala klidně bez jakéhokoliv kontaktu s nepřítelem. V naší formaci zůstalo jen pár Ti-Ts a Ti-Se. Zbytek jsme nechali společně s výsadkem v útoku. V prvním útoku bylo zasaženo 243 jednotek a po doplnění

jsme v druhém útoku nechali 402 jednotek. Celkem jsme použili 645 jednotek ke splnění naší mise. Po návratu na základnu Le1 vypnul tank a já vystoupila ven.

Byla jsem vzrušená a chtěla jsem si zašukat. Teď jak útok skončil to bylo možné. Rozepla jsem si uniformu a vystrčila svoji pochcanou kundu a čekala kdo mě začne obšťastňovat. Za chvíli jsem měla v puse strčené péro a do mojí kundy se nořil jazyk. Lízal mě divoce a intenzivně až jsem neudržela a dala mu ochutnat svoji moč. Jeho to velmi vzrušilo a začal mě šukat do prdele. Napřed pomalu a potom začal mohutně přirážet až jsem se celá chvěla. Vystříkal se do mě a já chtěla dalšího. Bohužel po útoku tu moc kusů na šukání nezůstalo tak jsem ho začala aspoň kouřit. Chtěla jsem, aby se znovu postavil a já si nechala ještě protáhnout kundu. To se ale nestalo, jen se mi vychcal do pusy a odešel. Já zůstala na seřadišti vedle tanku a hledala jiného na mrdání. Nakonec jsem našla jednoho, ležel na zádech a na jeho obličeji seděla zrzka z tank servise které strkal jazyk mezi nohy. Jeho péro stálo a bylo neobsazené. Toho jsem využila, nasedla na něj a nechala si šukat kundu. Začal do mě přirážet a já chtěla ještě nějaké péro do pusy. Kolem už nebyl nikdo vhodný tak jsem se spokojila jen s ním. Zrzka, co ji lízal se prohnula v orgazmu a pochcala se. Její moč mu tekla na hrudník a vsakovala se mu do žlutého zabláceného body. Spodní díl uniformy neměl ta ležela vedle něho. Viděla jsem světle modré legíny a černé silonky tankové obrany. Jak mu tekly chcánky po obličeji začal do mě intenzivněji přirážet, najednou ztuhnul a já cítila, jak mi stříká do kundy. Sesunula jsem se na záda na zem, nohy položila na jeho obličej a odpočívala.

Potom jsem musela jít ke koordinátorce něco vysvětlit. Dozvěděla se o mém pochybení v útoku, jak jsem se nechala v kokpitu vylízat. Šla jsem tam a čekala že půjdu do loterie nebo na popravu. Přemýšlela jsem, jestli mi to stálo za to, ale tomu vzrušení se nedalo odolat. Přišla jsem ke koordinátorce, políbila jí chodidlo a poklekla před ni.

Ona se na mě podívala a řekla:

„Mám informace, že jsi nedodržela všechny postupy, které vyžaduji při poplachu A3. Konkrétně se jednalo o sex během mise. Co mi k tomu řekneš?“

„Vím, co jsem udělala, vzrušení bylo moc silné, zklamala jsem. Chci to nějak odčinit.“

„Budeš zbavená velení, zůstaneš u stejné jednotky na pozici komunikační Co-Td. Běž se ohlásit svojí velitelce“

Políbila jsem jí znovu chodidlo přeš šedou silonku a požádala o povolení k odchodu.

Hned jsem se vydala ke své jednotce, kde jsem našla nejvyšší velitelku Marissu. Znovu jsem před ní poklekla a začala jí líbat chodidlo. Měla na sobě šedivé silonky už delší dobu se neumývala, proto byly lehce mastné a výrazně voněly jejíma nohama. Nechala mě asi minutu olizovat zpocené nohy a potom se na mě podívala a zeptala se co potřebuji. Řekla jsem jí, důvod mého přeřazení. Pak mi přikázala ať si vyzvednu správnou uniformu a hlásím se ve formaci. Vyzvedla jsem si tmavě červené body, světle modré legíny. Měla jsem i jinou sukni místo světle růžové byla červená jakou nosí jednotky co byly za nějaký přestupek degradovány. Zůstaly mi modré silonky z velitelského výcviku, ale podle sukně viděl každý, že jsem něco v minulosti udělala. Takhle oblečená jsem šla ke svojí formaci pro nové rozkazy. Velitelka se na mě podívala a plivla na mě. „Pohrdám těmi, co mají červenou sukni“ řekla. Potom mi oznámila že mám zatím jít na obrannou linii kde budu nasazena s ostatními jednotkami. Až půjdou do dalšího útoku a budu stále aktivní povolá si mě.
S tímto rozkazem jsem se přemístila na linii L2 ke koordinátorce. Ta mě zařadila k def1-I/07-08 Tamar. Našla jsem nejvyšší velitelku přišla k ní a opět jí začala líbat chodidla. Ona se na mě podívala, přikázala mi kleknout před ni, rozepla si body v rozkroku a vychcala se na mě. Potom mi řekla to, co už jsem několikrát slyšela, že ti s červenou sukní jsou nižší kategorie, a proto se mnou budou takto jednat. A mám si jít vyměnit legíny, protože jsem dočasně u primární pěchoty musím mít světle růžové. Měla jsem se na co těšit. To vše proto že jsem v útoku neudržela svoji vášeň. Chvílemi jsem přemýšlela že vyběhnu do zóny a nechám se tam zasáhnout. Dostala jsem osobní nálož, kterou jsem si vložila mezi nohy. Takto jsou vybaveny všechny komunikační jednotky a v případě zajetí se mají odpálit. Než následoval přesun na linii L1 jsem měla 6 hodin čas. Ten jsem se rozhodla využít ke spánku.

Ze spánku mě probudil pěšák, který mi strčil péro do pusy. Začala jsem mu ho ještě rozespalá kouřit. Po pár minutách se mi vystříkal na obličej a pak mě pochcal. Setkávám se s tímto jednáním od té doby, co mám na sobě tu zatracenou červenou sukni. Každý vidí že jsem v něčem selhala a pohrdá mnou. Jsem stále unavená a chci, aby mě brzy zasáhl nepřítel a mohla si konečně odpočnout. Když na mě vykonal vše, co chtěl někam odešel a já si lehla a pokusila se znovu usnout.

Asi 30 minut před přesunem mě probrala kolegyně Abbigail Cat se kterou jsem psala reportáže. Bylo vážně příjemné slyšet milý hlas. Oznámila mi, že jí poslal vydavatel, aby se mnou udělala reportáž

Ahoj Luno, ráda tě vidím.

(objala mě a políbila na tvář)

Ahoj Abbigail, zažila jsem spoustu dobrodružství, mám úžasný materiál k reportáži. Vezmi si jej a zveřejni ho prosím. Vše jsem napsala nebo namluvila na záznamník.

Samozřejmě to pro tebe udělám. Vezmeš si prosím i komunikátor a lokátor abych zdokumentovala i tvojí případnou poslední misi.

Budu ráda, chci, aby se o mém dobrodružství vědělo vše.

V redakci jsme vůbec netušili že to dotáhneš až na velitelku, začínala jsi jako reportérka se základním pěchotním výcvikem.

No to máš pravdu, prostě jsem chtěla jít dál a dál, a nakonec se mi povedlo že jsem skončila tady, degradovaná, každý na mě plive a pohrdá mnou. A to proto že jsem se nechala během útoku vylízat. (povzdechnutí).

To kvůli tomu máš červenou sukni?

Ano, a to je stigma které nechceš nosit. Budu vážně ráda až mě v zóně zasáhnou.

Co ty budeš pokračovat v těchto reportážích ze zóny?

Abych řekla pravdu tak nevím. Jsi už třetí, která na tomto projektu pracovala a bude deaktivovaná. Vzpomínám si na Louisu a Miu ty to toho šly taky naplno.

Víš to je hrozně návykové. Riziko a vzrušení je jiné než v zázemí. Chceš víc a víc a najednou si uvědomíš že máš útočit s chemickou náloží na tank, nebo jdeš do útoku v první vlně.

No právě vidím, jak vás to všechny tři změnilo.

Ano je to tak, když jsem nastoupila já abych zdokumentovala poslední okamžiky Mii a dokončila reportáž s velitelkou tanku kterou měla naplánovanou po návštěvě výslechů zajatých nepřátel. Tam slyšela, co neměla proto ji poslali jako první do útoku.

Jasně to vím, ale potom jak jsi pokračovala?

Chtěla jsem také napsat něco zajímavého. Když jsem čekala na seřadišti až se vrátí z útoku viděla jsem královninu obranu. K ní se dá dostat jen příslušným výcvikem. To jsem si dala jako svůj cíl. Napřed At výcvik a potom Dg.

To, co jsi o nich napsala bylo úžasné, a pak ses dostala ještě dál

Jo chtěla jsem být velitelkou a psát přímo moje zkušenosti, nejen ty zprostředkované. K tomu vedla cesta přes Db osobní ochranu královny a pak vysněný velitelský výcvik. Jak jsem dopadla vidíš sama. Neudržela jsem svoji touhu a toto mám za to.

(kolem Luny prošel At-In-Sp a plivl na ni)

Vidíš toto mám tu pořád. Nejen plivance, ale i horší věci.

O tomhle psala Louisa při jednom rozhovoru s Ti-Ts

Ano pamatuji si na něj, ona říkala, než toto tak raději vyběhne sama proti nepříteli, aby ji zasáhnul. Mám chuť udělat to samé. Už vážně chci být zasažena.

(říká smutně, po obličeji jí tečou sliny toho, co na ní před chvíli plivl)

Co budeš teď dělat?

Zatím jsem dočasně zařazená do obrany, ale až půjde moje domovská jednotka do útoku půjdu s nimi. Teda pokud tady nebudu deaktivovaná

(úsměv)

Máš nějakou možnost se zbavit té červené sukně?

Teoreticky ano, pokud v akci udělám něco mimořádného tak možnost tu je, pak bych dostala zpět světle růžovou jako mají ostatní jednotky. To se ale asi nestane. Jsem si celkem jistá že budu takto deaktivovaná tady nebo někde vepředu.

(kolem prochází jeden pěšák St-Ip-Is, chvíli ji sledoval a potom si rozepl body v rozkroku a na Lunu se vychcal. Ona trpělivě seděla s hlavou sklopenou k zemi a sledovala, jak se chcánky vsakují do její uniformy)

Vidíš, co se mi tu děje. Za chvíli budu muset jít na pozici.

(Vzala si komunikátor a lokátor a dala jej mezi nohy)

Jak se vrátíš budu tu na tebe zase čekat

Děkuji, ale já doufám že už se nevrátím.

(objala jsem ji a Luna odešla k tunelu vedoucí na linii L1.)

Další text bude můj přepis toho, co Luna říkala během mise)

Prošla jsem tunelem na L1 a velitelka mi dala rozkaz. Přesun na předsunutou linii, kde budu po celou dobu rotace. To znamenalo jediné. Čtyři dny budu ležet v bahně pár desítek metrů od nepřítele. Nebudu se moct jít vysrat a na šukání mohu taky zapomenout. Moje práce spočívá v čekání na útok a pravidelné přesuny s hlášením na Le1. Vylezla jsem ze zákopu a plazila se na předsunutou hlídku. Tam jsem zaujala pozici mimo hlavní palebný směr a čekala. Připlazil se velitel hlídky. Podíval se na mě a mile řekl: „Vítej na naší hlídce. Jsme tu všichni v pěkných sračkách a nechceme si to dělat horší, než to už je. Vidím, že máš červenou sukni, jsi tu za trest, ale tady na to nehledíme. Dělej, co máš a vše bude OK. Pokud dojde k útoku tak tu všichni zůstaneme. Proč si to tu dělat ještě horší“ Jeho slova mě opravdu potěšila, nikdo tu na mě nebude plivat nebo se vyměšovat. Nakonec jsem tam byla ráda. Lehla jsem si na zem, hlavu položila na něčí chodidla a čekala na další instrukce. Po pár hodinách mě velitel dal zprávu, kterou jsem měla předat na linii L2. Okamžitě jsem vyrazila. Lezla jsem sama přes zónu. Pokud bych potkala nepřítele měla jsem se snažit vyhnout přímému střetu, ale kdyby mě zaregistroval měla jsem za každou cenu zabránit zajetí. K tomu mi měla posloužit osobní nálož co jsem měla mezi nohama. K žádnému kontaktu během této cesty nedošlo a já dorazila s pravidelným hlášením na L2 k nejvyšší velitelce Marice Hase. Přišla jsem k ní, políbila jí nohu a předala zprávu. Na linii jsem se víc nezdržela a plazila jsem se zpět na předsunutou hlídku. Cestou jsem viděla zasaženou At-In-Sp. Během doby, co jsem byla na L2 tak zde proběhl kontakt nízké intenzity. Nepřítel mě mohl někde poblíž sledovat. Na to jsem nebrala ohled, kdyby k něčemu došlo bez zaváhaní bych aktivovala nálož. Na základnu jsem dolezla bez problémů a velitel mi řekl že mám teď volno a mám odpočívat. Než jsem toho využila ozvaly se moje potřeby. Nebyla možnost se tu někde jít vyprázdnit tak jsem se vysrala do uniformy. Protože jsem od mého útoku jako velitelka tanku nebyla poslala jsem do rozkroku velkou hromadu. Pak jsem unavená usnula.

Druhý den mě čekaly dvě cesty v zóně. První opět na L2 s pravidelným hlášením a druhá ke speciálům operující v těsné blízkosti nepřátelské obranné linie. Od nich jsem měla převzít zprávu a předat ji také na L2. Pokud operují speciálové v zóně blízko nepřítele tak většinou bude následovat útok. Na ten jsem se těšila, věděla jsem, že v něm budu a chtěla jsem odčinit tu chybu co jsem udělala jako velitelka. Doplazila jsem se na Le2 a šla ke koordinátorce. Před ní jsem poklekla a začala jí líbat nohu. Ona mě odstrčila a tázavým pohledem se na mě podívala. Pochopila jsem, že ode mě chce jen informace. Ty jsem předala a cestou na L1 jsem si očistila rozkrok. Na předsunuté obraně tuto možnost mít nebudu. Potom jsem okamžitě šla ke spojovacímu tunelu na linii L1. U tunelu jsem potkala skupinu odpočívajících speciálu. Chytli mě, jeden mi strčil péro do pusy a vzápětí druhý do prdele. Začali mě divoce šukat, začalo se mi to líbit, chtěla jsem si s nimi užít, ale oni se do mě za chvíli vystříkali. Potom mě oba pochcali a odešli. Toto všechno se mi dělo, protože jsem měla tu červenou sukni. Každý viděl, že jsem byla degradovaná a pohrdá mnou. Po takové zkušenosti jsem se opravdu těšila do první linie útoku a doufala že mě rychle zasáhnou a budu mít klid. Vlezla jsem do spojovacího tunelu a z linie L1 jsem se odplazila zpět do zóny. Na předsunuté linii mě přivítal velitel a řekl že mám jít do sektoru před primární obrannou linii nepřítele a donést hlášení o pohybu našich speciálů. Pokud bych měla kontakt s nepřítelem okamžitě jsem se měla odpálit. Informace, kam jsem šla byla

v ten okamžik tajná. Hned jsem se vydala do oblasti kde se pohybovali naše průzkumné jednotky. Snažila jsem se plazit v hlubším bahně tak abych byla co nejvíc krytá. Cestou jsem potkala deaktivovanou nepřátelskou pěchotu, schovala jsem se za ni a sledovala zónu, jestli tam nejsou další. Oblast vypadala klidně tak jsem pokračovala dál, Po nějaké době plížení jsem potkala speciály. Řekli mi všechny informace o nepříteli, co jsem měla předat koordinátorce na L2. Nepotřebovali nahradit žádné deaktivované jednotky zatím měli jen jeden kontakt s nepřítelem. Jednalo se o blondýnu v tyrkysovém body a bílých legínách za kterou jsem se před chvílí schovávala. Plazila jsem se zpět na pozici L2. Cestou jsem viděla několik nepřátelských jednotek, přestala jsem se hýbat, připravila si k odpálení moji osobní nálož a čekala jsem. Nevšimli si mě a pokračovali směrem ke svým obraným pozicím. Chvíli jsem ještě ležela a během čekání jsem se vychcala do uniformy. Bylo mi zase dobře, nemusela jsem se deaktivovat a pokračovala jsem na cestě ke koordinátorce.

Ze zóny jsem se dostala večer a musela jsem dát signál jednotkám na obranné pozici, aby hned co uvidí moji siluetu nezačali pálit. Stoupla jsem si, zvedla ruce nad hlavu a pomalu šla směrem k nim. Tato část byla nejriskantnější. Do zad mě mohli trefit nepřátelé, a zepředu naše jednotky, pokud by si mě spletly. Po vstupu do zákopu jsem vlezla do spojovacího tunelu a šla se ohlásit koordinátorce. Poklekla jsem před ni a opět jí začala líbat chodidlo. Byla už v misi dost dlouho a nemohla se pořádně umýt, jak jsem jí sundala krycí ponožku, tak její punčocháče byly vlhké, mastné a hodně byly cítit jejíma nohama. Zeptala se mě na zprávu, co jsem přinesla a potom mi přikázala ať si lehnu na záda. Obkročmo na mě sedla a nohy mi položila na tvář. Olizovala jsem jí prsty a spodek chodidla. Ona si to očividně užívala. Asi po deseti minutách jí to stačilo a odstrčila mě, že se mám vrátit na svou pozici. Byla už tma a já se měla znovu plazit zónou. Riziko že mě trefí bylo vysoké, ale řekla jsem si no a co. Jestli mě zasáhnou tady nebo až v útoku je vlastně jedno. Na předsunuté hlídce mě nikdo neponižuje jako tady. Tady bych se nevyspala, neustále by na mě chcali, plivali a šukali mě. A taky rozkaz zněl vrátit se hned, ne až ráno. Pokud bych ho nesplnila čekala by mě další degradace, tentokrát k jednotkám krátké životnosti nebo by mě rovnou popravili.

Vylezla jsem ze zákopu do zóny a absolutní tmou se plazila směrem kde jsem předpokládala moji jednotku. Doplazila jsem se k malé prohlubni nedaleko našich pozic, dál jsem nemohla. Pokud bych pokračovala moje jednotky by mě zasáhly. Pokud bych vstala a šla vzpřímeně k nim prozradila bych naši pozici nepříteli. Nezbývalo nic jiného než čekat do rána. Lehla jsem si na zem, ruce dala mezi nohy a nahmatala osobní nálož. Pokud by se přiblížili nepřátelé okamžitě se deaktivuji. Ležela jsem takhle asi 5 hodin, než začalo být světlo. Potom jsem se doplazila k mojí pozici. Velitel byl překvapený že jsem se dokázala vrátit a řekl že mám zatím volno ať si odpočinu. Lehla jsem si na zem a za chvíli usnula.

Poslední den jsme čekali na rotaci jednotek z L1. Přišli kolem poledne a my se měli vrátit na linii L2. Viděla jsem, jak se všichni těšili, že si budou moci odpočnout, nebudou muset vyměšovat do uniformy a během volna mohou šukat. Já jsem tak nadšená nebyla. Věděla jsem, že mě čeká zase ponižování. Na linii L1 nebude jen tato jednotka, ale i ostatní a ti se ke mně nebudou pěkně chovat. Doufala jsem, že brzo půjdu do útoku. Během našeho přesunu na obranou linii jsme zahlédli skupinu asi 30 kusů nepřátelské pěchoty. Velitel se rozhodl že na ně zaútočíme. Vyslal přímým útokem primární pěchotu a sekundární pěchota měla zaujmout pozice po stranách, krýt se a likvidovat

nepřátele. Jednotky se okamžitě přesunuli na svoje pozice. Mě zařadil k primární pěchotě. U tohoto malého útoku nebylo potřeba komunikačních jednotek tak mě poslal s ostatními na přepad. Nepřátele si nás zatím nevšimli, ale velitel je sledoval, jakmile sekundární pěchota zaujala pozice a zavelel útok. Vyběhla jsem s ostatními směrem k nepříteli. Část nepřátel zalehla na zem a začali na nás pálit, větší skupina běžela vstříc našim sekundárům, o kterých oni nevěděli. Najednou jsem se začala bořit do hlubokého bahna a pohyb nebyl tak snadný. Od nepřátel jsme byli asi 30 metrů vzdálenost na

kterou se dali efektivně zasahovat. Před mě zalehla blokační jednotka, aby mě kryl. Deaktivovala jsem ho zásahem do zátylku. Jak jsem byla po kolena v blátě poklekla jsem opřela lokty o jeho prdel a začala pálit na nepřítele. Tři jsem zasáhnula a zbytek naší jednotky zlikvidoval ostatní. Naše ztráty byly 18 kusů. To jsou 2:1 dobrý výsledek. Rozhlédla jsem se kolem sebe a viděla jednu černovlásku St-In-Ip zasaženou do břicha, ležící na zádech s nohama po kolena v bahně. Dívala se na mě, usmála se a řekla: „Dobrá práce, jsem šťastná že jsem byla v této jednotce.“

Nechala jsem ji tam ležet a pokračovala s ostatními k linii obrany, raději bych si tam ležela já místo ní. Na linii obrany jsme měli volno do večera kdy nám začínala hlídka. Odebrali jsme se na odpočinkovou plochu, kde byla možnost si opláchnout rozkrok a potom začaly orgie. Potěšilo mě, jak se v této jednotce ke mně chovají. Velitel přišel ke mně, rozepl mi uniformu a začal mě do kundy strkat prsty. Po chvíli si lehl na zem a ukázal mi abych sedla na jeho péro. Začal mě pomalu šukat. Na jeho hlavu si sedla jiná velitelka a nechala si lízat svoji kundu. Ostatní z jednotky také mrdali mezi sebou. Nikdo se nedíval, kdo má jakou specializaci nebo výcvik. Chtěla jsem nějaké péro do pusy, ale velitelka byla rychlejší, chytla jeden bojový servis a začala ho kouřit. On stál prdelí k mému obličeji. Roztáhla jsem mu půlky a strčila jazyk do jeho análu. Byli jsme v krásném slepenci. Na zemi ležel velitel, já seděla na jeho péru, velitelka měla jeho jazyk v kundě a ve své puse péro toho co stál nad námi a já jazyk v jeho prdeli. Po chvíli jsem cítila, jak mi výstřik plní kundu. Předklonila jsem se a nastavila svoji prdel někomu dalšímu. Netrvalo ani okamžik a cítila jsem v prdeli něčí jazyk a za chvíli, jak ji trochu navlhčil, tak tam strčil péro. Prohnula jsem se pod návalem orgazmu sesunula jsem se na velitele, co ležel pod mnou, stále měl jazyk v její kundě a nechala svoje otvory k dispozici dalším. Takhle je jich ve mně vystřídalo asi pět. Jak jsme se uspokojili oblékli jsme si uniformy a většina včetně mě šla spát. Hlídka na L2 bývá většinou klidná, ale to neznamená že nemusíme být odpočatí a připraveni na případný nepřátelský útok.

Před úsvitem mě vzbudil poplach D8, to znamenalo útok na předsunutou základnu. Kdyby byla rotace o den později ležela bych tam zasažená v bahně. Okamžitě jsem vstala a s ostatníma běžela na seřadiště kde jsme dostali rozkaz. Měla jsme se zůstat na linii obrany L2 a tam s ostatními

odrazit nepřátelský útok. Neměla jsem tušení o mohutnosti útoku. Zaujala jsem místo v mělkém výkopu před hlavní obranou pozicí. Před mnou bylo minové pole a linie L1. V ní jsem byl čilý ruch. Doplňovali tam další jednotky. Viděla jsem přicházet další formaci přímo ze zázemí a rovnou mířila na obrannou pozici. Ležela jsem v blátivé kaluži a čekala na útok. Jak jsem hned po probuzení spěchala neměla jsem čas se jít vyprázdnit a v kombinaci s nervozitou z toho co mě čekalo se ozvalo moje břicho. Uvolnila jsem se a nechala všemu volný průběh. Napřed jsem asi minutu močila a pak jsem se pořádně vysrala. Na prdeli se mi vytvořila hnědá boule, která sahala až téměř ke stehnům. Za chvíli jsem slyšela D6. To znamenalo že jednotky na předsunuté hlídce byly deaktivované a nepřítel

postupoval k naší sekundární obranné linii. Byla jsem vzrušená a posraná. Čekala jsem na nepřátelský útok a v dálce v zóně jsem viděla postupovat nepřátelskou pěchotu. Naše obrana spustila palbu a já viděla, jak někteří začali padat na zem. Ostatní zalehli a plazili se k naší linii a začali taky pálit. V našem zákopu byli první zasažení. Já stále byla mimo dosah a čekala jsem, jestli se jim podaří prorazit naši obranu. Poplach byl na úrovni D4 a já viděla, jak se k naší linii sunou nepřátelské tanky. Z pravé strany jsem zaregistrovala naše tankové formace def3-T jak se blíží k nepřátelským pozicím a snaží se deaktivovat jejich pěchotu a tankovou obranu. Tyto jednotky nemusely brát v potaz možnost návratu, byly blízko našich linií a mohly být kompletně deaktivované. Jeden v zóně operoval až do konce. Jak mu došly Ti-Ka tak z torpédové komory vypouštěl i jednotky Ti-Tp a nakonec se do přímé obrany zapojili i velitelé Le1 a Le2. Zůstal tam stát jen prázdný skelet. Z našich zákopů vyběhly jednotky Tharp, ale pokud byla jejich pěchota aktivní tak nedosáhly žádného většího úspěchu. Všechny, co se pokusily dostat k nepřátelskému taku nepřítel zasáhnul. Jeden jejich tank ztratil většinu svojí obrany a po Tharp útoku se zastavil. Povedlo se nám ho deaktivovat. Zbývaly jim ještě dva další a naše linie L1 byla téměř proražená. Nezbývalo doufat, že už nemají moc střel a torpéd. Jeden zaujal pozici před naší linií L1 a druhý se stahoval zpět do zóny. Vypadalo to, že hlavní nápor skončil, ale to nebyla pravda. Z dálky se objevil jejich invazní tank a zaútočil společně s tím čekajícím tankem na naši obranu kterou za chvíli prorazil. Slyšela jsem kód D3 a viděla, jak postupují minovým polem mezi našimi obranými liniemi. Jejích čelní tanková obrana po pár metrech zasažená padla do bahna, ale hlavní síla útoku stále pokračovala k nám. Tak toto bude moje poslední mise pomyslela jsem si. Spojovacím tunelem se povedlo dostat na linii formaci def4-Ch s chemickými náložemi. Viděla jsem, jak vybíhají ze zákopu do zad nepřátelskému útoku a odpalují se. Použili plynové a pěnové nálože a byli celkem úspěšní. Nepřátelský útok dost prořídnul, ale k naší pozici se pořád přibližovaly jejich dva tanky. Velitel poslal ke mně několik formací Tharp s tím že je mám použít dle vlastního uvážení.

Dala jsem jim rozkaz plazit se asi 15 metrů před mě tam zalehnout, nehýbat se a čekat až bude v blízkosti jejich tank. Před ně jsem poslala blokační jednotky Bl-Ip které měli deaktivovat a lehnout si za ně. Smluvený signál byl že pošlu tři pěšáky do frontálního útoku. Ty samozřejmě okamžitě nepřítel zasáhne, ale odvedou pozornost a získají pro Tharp pár vteřin pro jejich útok. Já jsem ležela s pěchotou za nimi a sledovala situaci. Jejich tank byl už celkem blízko, a neměl téměř žádnou tankovou obranu. Na mě a moje Tharp neútočil. Myslel si, že jsme už deaktivované a zaměřil se na jednotky v obrané linii L2. Měla jsem na mušce jeho torpédové dveře a čekala, jak vyšlu pěšáky kteří leželi vedle mě, aby dali signál Tharp vepředu. Najednou se otevřely torpédové dveře a mě se podařilo zasáhnout jejich Ti-Ka jednotku přímo v komoře. Sesunula se a zablokovala vnější dveře. Teď jsem čekala palbu mým směrem, ale to se nestalo. Místo toho se opět zaměřil na kusy na linii.

L2 o náš vůbec neviděl. Byl od mého Tharp asi 5 metrů a otevřel vnitřní dveře, aby mohl tank service uvolnit komoru. Toto byla vynikající situace pro můj útok. Vyslala jsem pěchotu přímo proti jejich tanku. Sice ji po pár metrech zasáhnul, ale Ti-Ip-Su*B získal dost času k tomu, aby vběhnul otevřeným

servisním otvorem dovnitř a odpálil nálož. Slyšela jsem výkřik a viděla jejich internal service jak leží na hlavou v rozkroku zasažené kamikadze. Za 2 vteřiny byl vevnitř druhý Tharp s chemickou náloží a po chvíli jsem viděla, jak jejich Le2 zvrací a sesunul se do kokpitu. Tharp svůj úkol splnili a tank se zastavil. Zůstala jsem ležet sama kolem mě byly jen zasažené jednotky a já čekala, jestli se neobjeví z poza tanku nepřátelská pěchota. Velitel mě odvolal zpět do zákopu a já zaujala pozici na místě jedné naší zasažené In-Ip. Zde se jejich útok zastavil a já viděla, jak se našim jednotkám podařilo dostat spojovacím tunelem na linii L1 kde zaujali obranou pozici. Nyní byli v pasti. Ti, co zbyli v zóně mezi liniemi se nikam nemohli posunout. Zepředu jsme je zasahovali mi, zezadu pěchota, co znovu obsadila pozici L1 a všude kolem nich byli miny. Asi po hodině koordinátorka deaktivovalo minové pole a do zóny vjely naše dva tanky. Ti zlikvidovali zbytek nepřátelského útoku, co se odmítnul nechat zajmout. Útok skončil, linii jsme udrželi a já pořád nemohla uvěřit tomu, že jsem nebyla zasažena. Seděla jsem na malé stoličce celá zablácená, hovna jsem měla rozmazané až na břiše a dívala se kolem sebe. Stále byl poplach D1 nejvyšší z možných a já čekala na další rozkazy. Myslela jsem, že nyní přijde protiútok, kterého se budu účastnit. Koordinátorka dala jiný rozkaz držet hlídku do mimořádné rotace. Ta měla proběhnout během několika hodin. Seděla jsem v zákopu a čekala. Opět jsem cítila známý tlak v podbřišku a chtělo se mi srát. Ve stavu, v jakém jsem byla nemělo smysl přemýšlet, jestli to vydržím do rotace. Zatlačila jsem a pustila do rozkroku další várku hoven. Sledovala jsem zónu a byla připravená na případný útok a při tom jsem si srala do uniformy a myslela na moji kolegyni Abigail. Jestli byla tady během útoku a není deaktivovaná nebo jestli byla v zázemí a přepisovala to co slyšela v komunikátoru.

Do rotace už byl klid a jak náš přišli vystřídat nové jednotky Koordinátorka nám povolila umytí. Odešla jsem do průběžné mycí linky. Tam jsem se celá vysvlékla. Uniformu jsem zbavila největších nečistot a vstoupila do boxu s jemnými tryskami a rotačními kartáči co moje tělo očistili. Vyšla jsem čistá a na dalším stanovišti jsem si důkladně vyčistila uniformu. Usušit ji nebylo kde tak jsem si ji znovu mokrou oblékla a odešla s ostatními na seřadiště. Z naší formace zůstala aktivní asi polovina. Okamžitě jsme začali šukat. Rozepla jsem si uniformu a strčila do pusy nejbližší péro. Jak jsem poklekla cítila jsem v kundě další péro. Tyhle dva jsem na střídačku kouřila a nechala si od nich protahovat obě moje díry. Po chvíli se do mě první vystříkal. Lehla jsem si na záda a roztáhla nohy a nabídla můj klín dalšímu. Nemusela jsem ho dlouho pobízet strčil do mě svoje péro a na mě si lehla jedna zrzka od In-Is tak že ho mohla kouřit, když ho ze mě vytáhnul. Do její kundy vrážel péro někdo další a jak ho na chvíli vyndal ven, tak mi ho strčil do pusy. Další výstřik byl do mojí kundy a její prdele. Potom se sesunula na bok a jen jsme leželi a odpočívali.

Velitel mě zařadil k původní formaci A mě zařadila zpět k původní formaci atc5-Tsp/08-02 Marissa. Oblékla jsem si opět světle modré legíny a šla jsem zjistit kde se nachází moje jednotka. Jednotka byla zatím v zázemí, ale odpoledne měla být povolaná na seřadiště.

Z dálky na mě mávala Abbigail a viděla jsem, jakou má radost. Sedli jsem si bokem na nízký val a začali si povídat

Ahoj Luno strašně ráda tě vidím
(dlouze jsem ji objala)
Také tě ráda vidím, pořád nemohu uvěřit tomu, že se s tebou znovu potkávám.

Poslouchala jsem tě přes komunikátor a vážně jsem myslela že tě zasáhnou. Co jsi zažila bylo neuvěřitelné.
Pokud máš trochu štěstí a nejsi hned zasažena tak se to děje v zóně často. (úsměv)

Poslouchala jsem se zatajeným dechem každé tvoje slovo. Čekala jsi takový průběh tvojí akce?
Ne toto jsem opravdu nečekala. Myslela jsem si, že mě pošlou do zóny a tam mě nepřítel deaktivuje. Byla jsem opravdu potěšena přístupem ostatních jednotek na předsunuté obraně. Byla jsem nasazena v nejnebezpečnějších misích, ale jsem za to ráda. Od toho tam jsem.

Až budeš deaktivovaná, jak chceš, aby to proběhlo?
Není pro mě důležité, čím a kam mě zasáhnou, ale to abych splnila svůj úkol a abych způsobila největší možnou škodu nepříteli. Vyberu si raději útok Tharp s plynovou náloží, při kterém se poseru a pobliju, ale zastavím nepřátelský tank, než aby mě nepřítel zasáhnul do hrudníku a já byla okamžitě deaktivovaná.

Teď po úspěšném zastavení nepřátelského útoku, co chceš dělat dál?
To nezáleží na mě. Jsem jen kus, který bude použit v akci. Uvidím, s jakými rozkazy dojde velitelka. Teď mám pár hodin čas, než přijde moje původní formace a pak uvidím co mě čeká.

Myslíš, že půjdeš dnes do útoku?
Pravděpodobně ano. Dává to smysl po ranní akci bude nepřítel oslaben a jeho obrana nebude tak pevná. Budeme mít příležitost způsobit nepříteli nějaké škody.

Těšíš se?
Jsem unavená, ale pokud odpoledne proběhne útok tak budu připravená a zvládnu ho.

Tvoje pozice ve formaci?
Pravá strana uprostřed, za jednotkami Ti-Ts. Nejsem vepředu abych byla hned zasažena. Mám určitou šanci se zapojit do útoku.

Napsala jsi nejdelší reportáž ze všech. Zúčastnila jsi se nejvíc akcí. Chceš nějakou vyzdvihnout?
Zajímavá byla pro mě byla pozice Le2 v Tsp. Byla jsem až před nepřátelskou primární obranou a vrátila jsem se. To se povede málokdy. Nejzajímavější byl předchozí útok v hlubokém bahně. Viděla jsem, jak se jednotky pohybují po kolena v blátě a snaží se útočit na nepřítele. To mě hodně vzrušovalo. Líbilo se mi, jak se snažily bojovat s terénem a současně nepřítelem. Když zasažené padly do bahna tak to hlasitě šplouchlo. Pokud bych si mohla vybrat místo útoku chtěla bych být tam a zapojit se s ostatními do přímé akce nejen sedět v kokpitu.

To je důvod, proč jsi byla tak vzrušená a potom sis nechala lízat kundu?
Ano myslím si, že to je ten důvod. Byla jsem úplně mokrá a tělo se mi chvělo. Chtěla jsem něco do kundy, jazyk nebo péro bylo mi to jedno. Stejně tam mi bylo jedno, jaké následky to bude mít.

No zůstali jsme tu sami, ty za pár hodin dostaneš nové rozkazy a možná půjdeš do útoku. Já tě teď opustím a půjdu napsat tvoji reportáž. Lokátor s komunikátorem máš u sebe tak pokud tě zasáhnou zveřejním i tvoji fotku.
Děkuji, jsem ráda že to dokončíš. Já teď půjdu na pár hodin spát abych odpoledne byla připravena.

(dlouze jsme se objaly a potom se na mě usmála. Na tváři jsem viděla, jak je šťastná)

Odpoledne mě vzbudil proud teplých chcánek dopadajících na moji hlavu. Viděla jsem pět z Ti-Td a Ti-Ts jak kolem mě stojí a chčijí na mě. Už je to tu zase pomyslela jsem si vědí, co jsem naposled udělala a dávají mi to sežrat. Zavřela jsem oči a čekala až dokončí co začali. Do příchodu vrchní velitelky jsem zůstala na místě, ani jsem se nezapojila do mrdání které probíhalo kousek ode mě. Po nějaké době přišla nejvyšší velitelka Marissa a oznámila nám, že půjdeme do útoku hned jak dostaneme zprávu z průzkumu zóny. Připojí se k nám ještě atc1-I/06-08 Suzie Q a atc7-Tharp/07-09 Lauren Chelsea. Velitelé mají jít pro detailní instrukce a my ostatní se máme připravit. Bude se jednat o relativně malý a rychlý útok při kterém máme proniknout do sekundární obranné linie, deaktivovat co nejvíc nepřátel a opevnit se na ní. To je ten typ akce, ze které se skoro nikdo nevrací. Zkontrolovala jsem si v rozkroku osobní nálož a komunikátor s lokátorem. Pořádně jsem narovnala a vyšponovala silonky a legíny a zapnula si v rozkroku body. Celá moje uniforma se skládala ze dvou vrstev silonek, tří vrstev body a jedněch legín. Po chvíli si mě zavolala nejvyšší velitelka Marissa a já doufala že ocení, jak jsem si počínala v obraně a vrátí mi růžovou sukni. To se sice nestalo, ale dala mi nabídku. Pokud v útoku předvedu to samé jako v obraně, akce bude úspěšná a já se vrátím tak dostanu zpět velení. Nebude to velení v tanku, ale v další akci budu velet svým jednotkám. Měla jsem z toho rozpačitý pocit. Chci, aby byl útok úspěšný, udělám vše, co půjde bez ohledu na riziko. Poslední podmínku asi nesplním, je celkem jisté že mě tam zasáhnou. Políbila jsem jí nohu, přivoněla k jejímu chodidlu a odešla ke své formaci.

Kód poplachu se změnil na A4, ale vzhledem k tomu že jsme všichni v první vlně, další signály půjdou v rychlém sledu až do A2 kdy začne útok na nepřátelské pozice. V tuto dobu už byly všechny jednotky na seřadišti v blízkosti svých pozic. Já jsem zaujala svoje místo na pravé straně za jednotkami Ti-Ts a čekala. Kód se změnil na A3 a po 30 vteřinách zazněl A2, povel k útoku. Vyšla jsem se svojí formací do zóny, ve které byl po předchozím nepřátelském útoku klid. Minula jsem několik zasažených jednotek. V zákopu na zádech ležela zrzka z primární pěchoty a hned před naší obranou linií byla nepřátelská brunetka ve fialovém body, bílých legínách a zelených silonkách. Patří k bojovému servisu pěchoty. Obě byly ráno deaktivované. Mě čeká mě samé, ale doufám, že napřed zasáhnu pár nepřátelských kusů. Tyhle dvě nebyly daleko od sebe, možná pálili přímo proti sobě, ale kdo koho zasáhl dřív se nedá poznat. Naše zrzka leží v blátivém zákopu, na hrudníku několik fleků od značkovací barvy. Byla deaktivovaná hodně rychle. Nepřátelská brunetka byla zasažena do břicha a po zásahu se jí pravděpodobně uvolnil svěrač a nasrala si do uniformy pořádnou dávku hoven. Nemám čas je zkoumat víc, musím postupovat dál do útoku. Velitel mě poslal k naší pěchotě, co byla několik desítek metrů před námi. Mám jít s nimi a pokud se dostanou do kontaktu s nepřítelem tak se mám okamžitě vrátit a informovat moji formaci o síle a způsobu útoku. Vydala jsem se k atc1-I/06-08. Vepředu jsou blokační jednotky a primární pěchota. Já postupuji hned za nimi společně s jejich veliteli. Zatím je v zóně klid. To se velmi rychle změnilo, několik čelních jednotek po zásahu padlo na zem. Ostatní se doplazili za ně, aby měli nějaké krytí. Já ležela vedle velitelky a sledovala co se bude dít. Ona se rozhodla že vyšle vpřed Li-In-Ka a bude sledovat, jak daleko se dostane, než ji zasáhnou.

Takhle se dá odhadnout síla a poloha nepřátel. Z našich pozic vybíhá brunetka v bílých legínách. Dostala se asi 20 metrů daleko a padla zasažena do bahna. Podle toho jakým směrem padala tak velitelka usoudila, že leží nepřítel v nějakém krytu přímo před námi. Mě poslala zpět k mojí formaci s požadavkem na boční útok. Přibližuji se spolu s ostatními k nepřátelské pozici a čekám kdy budu zasažena. Moje úloha je dělat spojku mezi útočnou jednotkou a atc1-I. Jakmile zneškodníme nepřátele budou hned postupovat vpřed a my se k nim připojíme později. Čelní jednotky v naši formaci postupují rychle kupředu a velitelka našeho tanku je kryla palbou palubního kanónu. Několik kusů vepředu zasáhli, ale ostatní přes ně pokračovali dál v bočním útoku. Najednou začala vypouštět torpéda. První dvě po pár metrech padly zasaženy.

Černovláska, kterou vypustila jako druhou zasáhli do břicha asi po 15 metrech. Viděla jsem, jak padla na kolena do bláta, povolila močový měchýř začala přes legíny mohutně chcát. Po chvilce se svalila do bahna a za prdeli se jí vytvořil velký hnědý flek, jak povolila svěrač a posrala se. Třetímu se povedlo dostat do takové blízkosti, aby byla jeho chemická nálož účinná. Odpálil ji a nepřátelská aktivita ustala. To byl signál pro mě a já se rozběhla k pěchotní jednotce se zprávou, že mají pokračovat v postupu přes nepřátelské pozice. Nemyslela jsem vůbec na riziko

zasažení, bylo mi vážně jedno kdy a kde mě deaktivují. Jediné, co mě zajímalo bylo splnění úkolu. Dál jsem postupovala opět s pěchotní jednotkou. Minula jsem zasažené kusy pěchoty z čela formace a postupovala hlouběji do zóny. Nejdál k nepříteli se dostala tato zrzka. Byla mezi prvními a trefili ji dávkou do hrudníku a břicha. Toto nás čeká všechny, co jsme tady v útoku. Postupovala jsem opět se zbytky první útočné vlny než mě poslali k mojí původní formaci atc5-Tsp/08-02 Marissa. Za chvíli jsme se měli dostat k linii obrany kterou jsme měli prorazit. Moje úloha byla postupovat společně s tankovou obranou a krýt výsadek. Tento plán nám zkomplikoval blížící se nepřátelský tank. Netuším, jak nepřítel dokázal po minulém útoku sehnat dostatek jednotek, ale to nebylo důležité. Mě zajímalo

jak se nám jej podaří deaktivovat. Začala se za nás stahovat formace atc1 a my se chystali na střet. Blondýna vepředu byla zasažena mezi prvními. Padla na kolena, prohnula se a svalila se na záda. My ostatní jsme zaujali obranou pozici a čekali až se nepřítel přiblíží na dostatečně malou vzdálenost vhodnou pro Tharp útok. Jeho tanková obrana nás mezitím zasahovala. Síly byly vyrovnané, jejich tank proti našemu výsadkovém tanku. Nyní to opravdu záleží na tom, kdo zasáhne velitele Le2 a na krátký okamžik zablokuje vypouštění torpéd a palubní kanón. Jejich tank začal vysílat jednotky Ti-Ka

pravděpodobně v konfiguraci tankový útok. Kus vybíhá z komory a míří bez jakéhokoliv krytí přímo

k našemu skeletu. Velitel v kokpitu je dostatečně pohotový a zvládá tyto nepřátele zasahovat. Pár metrů od mě padá zasažená nepřátelská bruneta. Vůbec si mě nevšímala, nevnímala mě. Její cíl byl dostat se pod skelet našeho tanku a tam odpálit nálož. V konfiguraci útoku na tank nemohl být odpal proveden dálkově což mi poskytovalo určitou jistotu, že zasažená jednotka už pro mě nepředstavuje žádné riziko. Na chvíli se náš postup zastavil a velitel se pokusil znovu zaútočit pomocí Tharp a Ti-Ka. Na druhý pokus se jim to povedlo. Jeden náš Ti-Td-Su*B pronikl z boku pod jejich skelet a deaktivoval jejich internal tank servise. Postupovala jsem dál ve formaci do zóny a míjela naše zasažené jednotky. Mezi nimi byla i In-Td brunetka v červené sukni, další z nešťastnic, která se nějak prohřešila proti pravidlům a velitel ji poslal k jednotkám krátké životnosti. Před tím, než ji tady zasáhl nepřítel si musela projít stejným ponižováním od ostatních jako já. Teď šla mezi prvními proti nepřátelské tankové jednotce a nechala na sebe navádět jejich palbu, aby ostatní, co na ni plivali, chcali a někteří i srali mohli splnit svůj úkol. Podle modrých silonek, co má na nohách byla také velitelka. Teď je jen obyčejný kus, co byl zasažen v zóně.

Neměla jsem čas dál se zajímat o deaktivované jednotky. Musela jsem pokračovat ve formaci dál v útoku. Od nepřátelských pozic mě dělilo jen asi 100 metrů. Postupuji stále vpřed, silonky se mi boří do bláta a každou chvílí čekám nepřátelskou palbu. Velitel mi přikázal postupovat s pěchotou do útoku a pouze pokud bude nutné předat zprávu mám tak mě odvolá z přímé akce a pošle splnit úkol komunikační jednotky. Jsem si téměř jistá že mě teď zasáhnou. Blížím se k poslední terénní vlně. Dál je už nepřátelská palebná zóna. První jde do útoku atc1-I/06-08 Suzie Q. Jednotky vybíhají ven a snaží se dostat co nejblíž k nepřátelské pozici. Náš výsadkový tank postupuje mezi nimi. Padají první zasažené kusy. Primární pěchotní jednotky už jsou téměř všechny deaktivovány stejně tak jako čelo naší tankové obrany. Jsem od nepřátelských pozic asi 25 metrů. Ležím za jednou zasaženou černovláskou At-Ti-Ts a čekám na

rozkaz k výsadku. Společně s nimi se připojím k útoku na linii. Je to tady útok začal, vybíhám z mého krytu a přibližuji se k nepříteli. Najednou cítím několik zásahů do břicha. Padám do bahna ……

W 052 87 Luna Jul, atc5-Tsp/08-02 Marissa,
ATC-42 L, fail, disactive
„Od toho tam jsem“

Dovětek od Abbigail Cat

Luna Jul se snažila splnit svůj úkol i přes všechna úskalí. Bez ohledu na riziko vždy postupovala vpřed a nejdůležitější pro ni bylo splnit úkol. Snažila se odčinit svoji chybu co udělala, když byla tanková velitelka. Tento útok skončil neúspěchem. Všechny jednotky byly zasaženy v zóně. Deaktivovaná byla celá atc1-I/06-08 Suzie Q, z atc5-Tsp/08-02 Marissa se vrátil jen skelet a několik Ti-Ts. Celý výsadek a tanková obrana Ti-Td byli deaktivováni. Z atc7-Tharp/07-09 Lauren Chelsea se vrátilo jen 31 % jednotek. Nepříteli během ranního útoku na naše pozice současně posílil svoji obranu a útok očekával. Jeho jednotky byly pravděpodobně dobře schované na primární obrané linii. Naší speciálové sice viděli poloprázdnou sekundární linii, ale to byl jeho záměr. V zóně měl rozmístěné malé skupiny pěchoty, které měly za úkol v případě protiútoku na krátkou dobu zdržet naše jednotky, odhadnout jejich sílu a informovat svoji obranu o blížícím se útoku. Oni potom měli čas k přesunu na sekundární linii. Nepovedlo se nám odhadnout jejich sílu je zastihnout je nepřipravené. Naopak byli dobře nachystaní, a proto se jim povedlo deaktivovat celý náš útok v zóně ještě před sekundární linií.

Po rozhovoru s Lunou jsem se rozhodla že přinesu další rozhovory s jednotkami, co jsou v zázemí. První jsem navštívila výdejní místo uniforem pro jednotky, které jdou do akce. Jedná se o místnost, kde se vydávají a skladují části uniforem pro jednotky. Kolem mě jsou regály s jednotlivými částmi uniformy. Zde se vydávají svrchní body a legíny. Ostatní díly silonky a body označující ukončený výcvik mají už jednotky na sobě. Tady nemusím mít na sobě uniformu, ale mimo tohoto hlavního místa, které je umístěné v zázemí existují ještě další místa na seřadišti a přímo na linii L2. Tam je povolen vstup jen v uniformě. Všichni obsluhující tento úsek nosí uniformu sekundární pěchoty. Přišla jsem sem na jeden výdejní turnus přímo ze zázemí. Kolem mě jsou regály s krabicemi, ve kterých jsou body a legíny. Občas jsou nějaké předměty špinavé od bláta proto jsem se hned při manipulaci umazala, ale to není nic, pokud porovnám s prostředím v zóně. Byla jsem tu s několika dalšími, ale neprobíhal žádný výdej. Ideální čas pro rozhovor. Zeptala jsem se jedné kolegyně, ta souhlasila a šli jsme do vedlejší místnosti. Byla to taková malá místnost bez oken s dřevěnou podlahou. Sedli jsme si na zem a já se začala ptát

Ahoj jsem Abbigail Cat. Teď tu pracuji s tebou, ale jsem i reportérka. Píšu o svých zkušenostech. Poskytneš mi rozhovor, jak to tu chodí?
Ahoj, já jsem Katia Rival. Četla jsem jen články o jednotkách ze zóny. Psala to Mia a Luna, ale myslím že obě už byly zasaženy v zóně.

Ano měla jsem tři kolegyně, které seznamovaly jednotky v zázemí s tím, jak to chodí v zóně. Jmenovali se Louisa, Mia a Luna. Všechny tři jejich práce pohltila tak že neustále pokračovali a šli do většího a většího rizika. Nakonec je nepřítel deaktivoval v akci. Já chci pokračovat v jejich práci, ale ze zóny už toho napsali hodně. Chci přiblížit i jak to hodí u podpůrných jednotek. Souhlasíš s rozhovorem?
Ano ráda. Já tu jen vydávám uniformy. Vidím nově příchozí. Dám jim body a legíny příslušné barvy. Oni odejdou a už se s nimi nepotkám. Nejspíš jsou

zasaženi někde vepředu v zóně. Tady je klid. Pravidelně se střídáme s těmi, co mají na starosti rychlý výdej na L2 nebo na seřadišti. Tam už musíme mít uniformu. Je to pro případ, kdyby nepřítel prolomil obranu. Pak jsme nasazeni společně s ostatními jednotkami.

Jak dlouho trvá tvoje služba tady?

Jsme tu vždycky týden. Střídáme se po 12 hodinách. Na výdejní místo blízko zóny chodí každých 12 hodin jeden střídat. Jak nás vystřídají můžeme jít na týden do zázemí.

To jste zavření v těchto místnostech?

Ano, někteří z nás nemají v zázemí žádnou kóji na spaní. Je to moc drahé. Já jsem tu trvale. V zázemí bych musela spát venku na zemi. Zde mám určité pohodlí.

Je možné se tu někde umýt?

Ne není, jen jednou za týden společně se všemi jednotkami. Čichni si

(zasmála se sundala si krycí ponožku a dala mi na obličej svoje chodidlo, přes síťovanou silonku jsem cítila silnou vůni její nohy, olízla jsem jí a ucítila slanou chuť jejího chodidla)

Jak dlouho tu jsi?

Teď 5 dní, za dva dny mě vystřídají. Půjdu se umýt a pak si pořádně zašukám. Raději to, co tu vydělám tak všechno prošukám než si za to platit nájem. (usmála se)

Přemýšlíš někdy o těch, co jim dáváš uniformy. Je ti jasné, kam jdou?

Ne nepřemýšlím. Všichni jednou skončíme zasaženi v zóně. Oni sice dřív než já, ale od toho tam jsou. Pokud se mi na displeji zobrazí nástup k jednotce tak taky půjdu. A s tím, jaký mám trénink tak vím, že to bude moje první a poslední akce.

Jaký máš trénink?

Li, můžu být jen blokační jednotka nebo In-Ka. Ti se nevrací. Budu kus na jedno použití. Proto nijak nepřemýšlím o ostatních. Až já budu v akci tak mě vyšlou proti nepříteli a ten mě hned trefí. Ostatní mě překročí a budou pokračovat dál ve svém úkolu. Nehrnu se tam. Jsem raději tady. Vydám jim uniformy, po týdnu dostanu zaplaceno nechám si za to lízat kundu. Tak se to pořád opakuje, než mě povolají k jednotce.

Pokud si zvýšíš úroveň tréninku dostaneš se k prestižnějším jednotkám.

Ano, a k čemu by mi to bylo. Nechat se na tréninku buzerovat, plazit se v bahně, mít nasráno v uniformě. To vše jen pro to abych získala růžové silonky At a potom mě použili jako tankové torpédo. Nebo v útoku prorážet obranou linii. Zasáhnou mě stejně a vůbec nezaleží na tom jaké budu mít silonky.

Pokud jsi na výdejním místě v zóně, jakou máš uniformu?

Li-Bl-Is. Ty máš jaký výcvik?

Já mám St, když jsem byla na seřadišti tak jsem nosila St-In-Ip, primární pěchota. Dělala jsem krátkou reportáž s Lunou. Ona začínala stejně jako já s výcvikem St, ale pak chtěla zažít i něco víc a dopracovala se až k Le2 v Tsp.

Četla jsem její příběh. Nakonec ji zasáhli v útoku.

Od toho tam byla, ale než ji zasáhli velela atc5-Tsp/08-02 Marissa.

Toto mě neláká, já budu vydávat uniformy a až mě použijí chci být rychle zasažena. Neláká mě plazit se v bahně, srát si do rozkroku a čekat kdy mě kde zasáhnou.

(do místnosti přišel její kolega a řekl že přichází jednotky. Máme jít vydávat uniformy)

Tak a jsou další kusy. Máme práci.

Odešli jsme k výdejnímu oknu. Každý příchozí naskenoval svůj kód. Byl nahrán do systému jako aktivní jednotka a mě se zobrazilo jaké díly mu mám vydat. Moje práce byla vydávat legíny. Katia vedle stála vedle mě a měla na starost výdej body. Výdej šel velmi rychle. Jednotky přicházeli postupně, už měly na sobě silonky dle úrovně svého výcviku. Tak naše práce spočívala jen ve

vydání dvou kusů oblečení. Jedny legíny a jedno body. Na většině jsem viděla odhodlání a radost z toho že jsou vybráni. Občas někdo působil vystrašeně. Jedna kudrnatá blondýnka se mě zeptala, jaké je to v zóně. Dostala tmavě modré body a světle růžové legíny. Ona dobře věděla, k jaké jde jednotce, já na displeji také viděla že je nasazená jako chemický Tharp, ale pořád tomu nechtěla věřit. Usmála jsem se na jí a pověděla ať se neobává, že svůj úkol zvládne. Na to trénovala a její úloha je velmi důležitá. Ona zastaví nepřátelský tank. Poradila jsem jí ať si přečte reportáž od Louisy. Její poslední mise byla také Tharp a aby si z ní vzala příklad. Víc jsem ji nestihla říct, musela jsem vydávat legíny dalším jednotkám co čekaly za ní. Po 4 hodinách jsem stihla odbavit asi tisíc nových jednotek. Neměla jsem čas na sebemenší přestávku abych si odskočila na záchod. Naštěstí se mi chtělo jen čůrat. To nebyl tak velký problém pustit do rozkroku. Katia se na mě podívala, viděla moje mokré silonky a s úsměvem řekla: „Pokud se vydávají uniformy nemáš jinou možnost. Můžeš být ráda, že se ti nechtělo srát. Důležité je se vyprázdnit před začátkem směny a potom pokaždé když ucítíš v břiše tlak.“ Poděkovala jsem jí za radu hlavní nával skončil a já čekala na poslední opozdilce. Večer jsem si šla lehnout spolu s ostatními. Ráno mě čekala další směna mám jít na úsek výměny použitých uniforem. Budu odebírat a třídit použité uniformy určené k vyčištění. Katia půjde na výdejní místo L2. Se mnou na tomto úseku bude Noah. Ta bude vydávat čisté uniformy proti odevzdaným špinavým.

Ráno jsem se probudila a ve vedlejší místnosti jsem potkala Katiu. Byla už oblečená v uniformě Li-Bl-Is a říkala že jí čeká šichta v bahně. Doufá, že tam bude klid a vrátí se. Na obranné linii spadá pod velení koordinátorky a ta ji může použít v akci. Toto je nejrizikovější práce tady. Já jsem šla do s oknu kde se přijímají použité uniformy. Můj úkol je převzít je, roztřídit a do systému zadat konkrétní typ. Jednotky odevzdávají všechny části a potom se jdou očistit. Následně přijdou k výdejnímu oknu a Cherry jim po naskenování kódu vydá čistou uniformu. Systém automaticky kontroluje, co odevzdají a já zadám do systému. Ten stejný typ je jim následně vydán. Oděv, co odevzdávají je špinavý od bahna, pochcaný a často mají v rozkroku nasráno. Je to špinavá a smradlavá práce, ale je důležitá pro naše jednotky, co jsou nasazené v akci. Po odevzdání uniforem jsem je dala do boxu k vyprání. Vytažení a uskladnění jsem už na starost neměla. Celý den jsem se přehrabovala ve špinavých pochcaných body, silonkách a legínách. Občas přemýšlím že je to v zóně lepší. Tam se musíš plazit v bahně, nasereš si do uniformy, ale víš že je to jen dočasné, než tě zasáhnou. Večer jsem potkala Katiu, vracela se z linie L2 kde vydávala uniformy jednotkám, které jsou přeřazené na jinou činnost. Byla lehce zablácená, ale to se v zóně stává. Já měla na sobě světle zelené silonky a světle modré body a také jsem se tento den umazala. Neměla jsem možnost se umýt už 4 dny a cítila jsem, jak se mi lepí silonky na chodidla. Katia hned jak přišla, tak si šla lehnout. Já jsem dokončila svoji práci a

po náročném dnu jsem byla taky unavená. Lehla jsem si vedle Katie, ta se na okamžik probudila a dala svoje nohy na můj obličej. Na jejích nohách už bláto uschlo a opadalo, tak byly jen lehce zaprášené a jak je měla několik dní uzavřené v silonkách, tak byly výrazně cítit. To mě začala vzrušovat, a proto jsem si opřela nohy o hlavu dalšího, co ležel v mojí blízkosti. Takhle jsme nasávali naše vůně a za chvíli usnuli.

Trénink před akcí zvláštního určení.

Dostala jsem rozkaz W 086 71 Abbigail Cat T0. Tento signál znamenal okamžitou návštěvu tréninkové zóny. Výcvik St jsem už absolvovala a na žádný další jsem se nehlásila tak jsem přemýšlela proč se mám hned ze zázemí hlásit na tréninkovém polygonu. Z nejistoty mě vyvedla až koordinátorka. Jsem ve formaci určené ke speciální akci. Detaily jsou zatím tajné, nezná je ani ona. Jistý byl fakt že budeme trénovat nějaké postupy a nemáme žádný kontakt s nikým mimo zónu. Celá tato reportáž byla vydána s časovým odstupem. Nyní již se nejedná o tajné informace. Podle počtu jednotek, co tu byly jsme odhadovala že budeme ve formaci atc4-Tinv. Seděla jsem na zemi a čekala na další instrukce. Po nějaké době jsme dostali rozkaz k přesunu dál do výcvikového polygonu a tam už stál skelet invazního tanku. Můj odhad byl přesný. Jsem pěšák v invazní jednotce. Neměla jsem tušení, jak dlouho bude výcvik trvat a na jaký úkol zde trénujeme. Seděla jsem na zemi v sektoru prim 2 to je místo hned za tankem. Kryje nás sektor prim 1 a tanková obrana. Jedná se o relativně bezpečnou pozici, než začne výsadek. Obvyklý postup probíhá následovně. Celá formace proráží obranu nepřítele při ní je zasažena velká část tankové obrany a externího výsadku prim 1. V okamžiku výsadku vybíhá do útoku interní výsadek prim 1 a hned je následován výsadkem prim 2. Ti postupují ve svém úkolu a pokud jej zvládnou velitel rozhodne o vyslání výsadku sec 1 a sec 2. My potom postupujeme dál se sekundárním výsadkem do splnění mise nebo do naší deaktivace. Když to shrnu, pokud proběhne výsadek tak budu s velkou pravděpodobností zasažená.

První den tréninku nám koordinátorka řekla že se jedná o takzvanou aktivní obranu. To znamená že musíme odrazit nepřátelský útok a hned se vydat do protiútoku. Cíl je udržet naši linii a obsadit nepřátelskou. S námi bude jeden tank, jeden Tsp, dva Tharp oddíly, dva pěchotní oddíly a dva chemické oddíly. Nastoupili jsme na obranou pozici, před námi je jedna formace atc1-I a jeden tank atc3-T. Za nimi je naše atc4-Inv a za námi jsou zbylé formace které po zastavení nepřátelského útoku půjdou s námi do protiútoku. Ležela jsem v blátě na obranné linii a čekala na další rozkazy. Věděla jsem, že přijde nepřátelský útok a budou použity jen tréninkové střely. Asi po hodině se nepřítel začal přibližovat. Viděla jsem pěchotu a tanky. Za mnou stál náš tank s kompletní tankovou obranou. Z naší formace měl útok zastavovat jen prim1. Do akce vyrazil atc3-T a začal narušovat nepřátelský útok. Po několika minutách měl vyřazenou celou svoji obranu a zaútočil na něj nepřátelský Tharp proti kterému už neměl vůbec žádnou šanci. Mezi prvníma byla zasažena zrzka z tankové obrany. Padla do bláta a představovala deaktivovanou jednotku. Toto bylo součástí výcviku všechny jednotky musí zůstat ležet tam kde byly zasaženy. Je to pro zvýšení realističnosti a také mohou být použity jako kryt pro ostatní.

Další kus, co byl v zóně je interní Tharp. Dlouhovlasá brunetka, která teď po zásahu do břicha leží asi 20 metrů před linií obrany. Pravděpodobně se nestihla vyprázdnit, protože má v uniformě nasráno. Po zásahu tréninkovou střelou nedochází k uvolnění svěrače. Toto musela zcela jistě udělat vědomě protože se nestihla pořádně vysrat před akcí. Jak byl tank bez obrany a měl zablokovanou torpédovou komoru do útoku se zapojila i Le2. Dlouhovlasá blondýnka ve žlutých legínách a tmavomodrém body. Už byla na velitelském stanovišti zbytečná, tak vyběhla ze skeletu tanku vstříc proti nepříteli a ten ji zasáhl. Tento postup není od velitelů vyžadovaný, ale oni ho často dělají z několika důvodů. Asi ten nejdůležitější je, pokud je jejich mise neúspěšná a oni by se vrátili na seřadiště tak je nečeká nic příjemného. Buď jdou do loterie nebo na popravu. Je pro ně mnohem lepší, pokud budou zasaženi v akci. Druhý důvod je oddanost svojí misi. Oni vědí, že ji musí splnit, od toho tam jsou a použijí pro to vše co mají k dispozici včetně sebe. Koordinátoři to vědí a nijak proti tomuto chování nezasahují.

Útok ale pokračoval dál a teď bylo na mě a ostatní pěchotě jej zastavit. Ležela jsem za terénní vlnou a začala pálit na nepřátele. Několik jsem zasáhla a spolu s ostatními jsme tento útok zastavili. Nebyl čas se ohlížet kolik našich jednotek bylo deaktivováno moje formace act4-Inv se dala do pohybu. Jak kolem mě projel invazní tank připojila jsem se v mém sektoru prim 2. Jednotek In-Ip zůstaly asi dvě třetiny. To není vůbec špatný výsledek. Před námi postupovala pěchota a v naší těsné blízkosti chemické jednotky, Tharp a Tsp. V zóně jsme narazili na nepřátelský odpor, který umlčely pěchotní jednotky vepředu. Samozřejmě jich dost nepřátelé vyřadili. Nepřítel ležel zahrabaný v bahně a čekal, jak se naše jednotky přiblíží dostatečně blízko a potom zahájil palbu. Jak potom atc1-I postupoval přes ně ze sekundární pozice nepřítel odpálil kamikadze jednotky. To zlikvidovalo téměř celou formaci, ale díky nim jsme mohli pokračovat v našem úkolu. Zde na zádech leží jedna blondýnka ve světle růžových legínách a kousek před ní se odpálil nepřátelský kamikadze. Ona neměla vůbec žádnou šanci se zásahu vyhnout. Svůj úkol splnila. Leží tu v blátě abych ji mohla překročit, když budu pokračovat ve svém úkolu. Prošla jsem kolem ní a pokračovala v postupu k nepřátelským pozicím. Už nám zbývalo asi 50 metrů a před námi se začaly přibližovat dva nepřátelské tanky. Velitelé okamžitě povolali Tharp aby je zničili. Před náš šli jednotlivé oddíly a zaujaly pozice ze tří strany. K tanku se budou přibližovat společně. Naše formace se zastavila a tanková obrana zaujala obranou pozici. Na zem si lehly blokační jednotky a za nimi leželi St-In-Td. Vpřed vyrazily St-In-Td-Su*P. Ty nepřítel zasáhnul jako první a současně naše obrana začala zasahovat nepřítele. Situace se obrátila v náš prospěch a čelo nepřátelského tanku nekryly žádné jeho jednotky. Vpřed vyrazily v rychlém sledu oddíly Tharp. Levé křídlo bylo zasaženo

nepřátelskou palbou druhého tanku a na čelní jednotky zaměřil svoji palbu jejich Le2. Pár kusům z pravého křídla se povedlo dostat dostatečně blízko aby mohl pod tank vlézt náš At-Ti-In-Su*B a

deaktivovat jejich internal tank servise. Za několik okamžiku jsem viděla, jak se jejich velitelé v kokpitu zhroutili a skelet dosedl na zem na dorazy. Tharp jejich tank deaktivoval. Druhý nepřátelský tank vyrazil směrem k nám a začal zasahovat naše jednotky. Velitel obrany tanku poslal vpřed interní Tharp aby se jej pokusil zastavit stejným způsobem jako ten předchozí. To se jim však nepovedlo a po pár metrech padli zasaženi do bláta. Nyní zbýval jen druhý Tharp který se k jejich tanku přibližoval zprava. Na levé straně nebyl nikdo, kdo by jej dokázal zastavit. Vyrazilo proti němu šest oddílů, ale bohužel všechny postupovaly jen z jednoho směru. Viděla jsem, jak na ně spustil palbu a oni začali padat na zem. Přes ně hned šli další. Neplazili se, nepokoušeli se krýt chtěli se jen dostat tak blízko aby jej mohli deaktivovat. První vlna byla zasažena a zbylé tři oddíly postupovali přes ně k jejich tanku kterému už ovšem došly střely. Ty byla šance ho zastavit. Začal vypouštět torpéda, ale první jsme zasáhli hned v komoře a on ji zablokoval. Nyní musel jejich internal tank servise otevřít dveře a pokusit se uvolnit torpédovou komoru. Při tom byl zasažen a do útrob nepřátelského skeletu z boku proklouzl náš Ti-In-Su*B a deaktivoval zbývající servisní jednotku. Hned v těsném závěsu za ním tam vlezl Ti-In-Su*Ch a odpálil chemickou nálož. Druhý tank byl také deaktivovaný a my pokračovali v útoku. Zůstali jsme jen my atc4-Inv, speciální výsadek atc5-Tsp a dvě chemické formace. Zbytek našeho útoku byl zasažen v zóně za námi a těch několik co bylo ještě aktivních se připojilo k našemu prim2. Šla jsem do útoku kolem zasažených jednotek a v tichosti jim poděkovala za to, že tam byly. Díky jim mohu pokračovat v mém úkolu obsadit nepřátelskou linii a držet ji do doby, než budu také zasažena.

Před nás vyjel Tsp a chystal se prorazit jejich obranu. Asi 30 metrů před linií začal pod silnou palbou vypouštět torpéda a současně poslal svůj výsadek Ti-In do útoku. K linii obrany se jich dostalo pár, ale nepřátelská obrana utichla. Viděla jsem jednotky padat po zásahu do bláta zóny a přes ně

okamžitě postupovaly další. Tento trénink je velmi realistický. Já jsem postupovala v těsném sledu za nimi. Za námi zbývaly už jenom chemické jednotky. Do útoku se zapojili všechny jeho jednotky včetně podpůrných. Zde leží po zásahu zrzka z At-Co-Td. Velitel ji poslal společně s ostatními prolomit nepřátelskou obranu a zůstala zasažená pár metrů přel linií. Nám zbývalo jen obsadit jejich linii a držet ji jaké budou další rozkazy jsem netušila a jsem celkem překvapená že mě nezasáhli také. Vlezla jsem do jejich zákopu a zaujala obranou pozici. Naše chemické jednotky, které zatím nikdo nepoužil

se plazili asi 30 metrů před nás a tam zůstaly ležet. Jejich úkol je v případě nepřátelského protiútoku odpálit nálože a kontaminovat oblast před námi. Ležela jsem v blátě a najednou byl klid. Než jsme se

sem dostali tak nepřítel deaktivoval dvě téměř celé atc1-I, jeden náš tank atc3-T, jeden výsadkový tank atc5-Tsp a dvě formace atc7-Tharp. Další rozkaz zněl držet linii, spát bude jen třetina jednotek a po 3 hodinách bude střídání a půjde spát další třetina. Ostatní budou v pohotovosti a sledovat zónu. Není povoleno sundat uniformu. Já jsem začala pociťovat tlak v břiše, kombinace nervozity a vzrušení i když to byl jen trénink. Pěšák vedle mě šel spát a já měla hlídku. Uvolnila jsem svoji prdel a ulevila si. Napřed jsem se pořádně vychcala a pak se vysrala. Do rozkroku se mi natlačila hromada hoven a příjemně hřála. Takto posraná jsem nehybně ležela a byla připravená zastavit nepřátele kteří by na nás zaútočili.

Následující den po probuzení jsem snědla výživnou pastu, co nám dali At-Se-Ip a čekala na další rozkaz jaký mi velitel dá. Mezitím jsem se vyčůrala do legín, a protože jsem nyní měla volno lehla jsem si na zem na chodidla jiného pěšáka a odpočívala. Asi po hodině začal nepřátelský protiútok viděla jsem, jak se k nám přibližuje velké množství jejich jednotek s jedním tankem. To bude problém pomyslela jsem si. Nemáme už téměř žádné Tharp jednotky a nikdo jiný nemá chemickou nálož potřebnou k deaktivaci tanku. Budu držet pozici, než mě zasáhnou. Budu doufat že dojdou posily nebo že mu dojdou střely a torpéda dřív, než nás všechny zasáhne. Jak se nepřátelé začali přibližovat k naší pozici první se jim na odpor postavily chemické jednotky které od včerejška ležely vepředu. Oni museli být celou noc v bahně s minimem pohybu a čekat na svůj okamžik který se nezadržitelně blížil. Začaly nepřítele zasahovat a současně pokud byli zasažení oni tak odpálili pěnovou nálož. Tím také zasáhli svoje jednotky poblíž a ty se odpálily také. Přede mnou se spustila řetězová reakce odpalu jednotek St-In-Ip-Su*Ch. Jak všichni aktivovali svoje nálože, tak vytvořili téměř neprostupnou hradbu pěny. Nepříteli zbývalo jediné pokusit se nás zasáhnout přes pole kontaminované pěnou, nebo několik hodin vydržet, dokud nebude pěna v zóně neaktivní. Já jsem jen ležela a snažila se trefit co nejvíc nepřátel. Za okamžik se ke mně připlazil At-Co-Ip a dal mi latexové punčochy. To znamená že budeme procházet kontaminovanou zónou a postupovat v našem útoku. Na svoje zablácené legíny jsem si je navlékla a čekala na další rozkaz. Ten vydal náš nový velitel. Minulého velitele nepřítel

zasáhnul před malou chvílí. Vydal rozkaz vpřed. Vyběhla jsem ze zákopu s ostatními a šli jsme přes pěnové pole. Tam jsme si nesměli lehnout a krýt se, protože punčochy nám chránily jen nohy. Pár jednotek se během přesunu potřísnilo pěnou a sesunuli se do bahna. Já jsem měla štěstí a pole jsem prošla. Šla jsem kolem dvou brunetek, co se před chvílí odpálily. Ležely na zádech v růžových legínách, jedna nohy položené před druhou kolem nich cákance pěny a předstíraly že jsou deaktivované. Tento výcvik je opravdu velmi realistický. Nyní jsem opustila zónu s pěnou a postupujeme do další linie obrany. Chodidla se mi v latexu potila a byly kontaminované pěnou. Jakýkoliv dotek mého těla s punčochami by mě vyřadil z útoku. Na to jsem si teď musela dávat také pozor. Po pár metrech na nás začala pálit sekundární obrana. Naše jednotky rychle padaly na zem, ale my jsme je nemohli používat jako kryt, protože měly nohy kontaminované pěnou. Postupovala jsem skrčená vpřed a každým okamžikem čekala zásah. Bahno bylo už celkem vyschlé tak mi

nestěžovalo postup vpřed, ale asi 10 metrů před jejich linií jsem cítila několik zásahů do břicha. Byla

jsem zasažena. Svalila jsem se na zem a sledovala kolika našim jednotkám se podaří proniknout do jejich obrany. Několika jednotkám se to povedlo a začali s deaktivací nepřátel přímo v jejich linii obrany. Pro mě útok už skončil. Uvolnila a pochcala jsem se. V útoku na to nebyl čas. Během předchozích dvou dnů jsem neměla možnost si sundat uniformu. Moje uniforma byla špinavá od bahna, pochcaná, dvakrát jsem se do ní vysrala. Nohy se mi v latexových punčochách potily a já jen ležela a dívala se, jestli náš útok splní cíl, který jsem ani neznala. Takto jsem tam ležela až do dalšího dne, kdy zazněl rozkaz k přesunu všech jednotek na výchozí pozice.

3.den ráno jsme se shromáždili na stejných místech kde začal náš útok. Nebylo nám dovoleno sundat si uniformu a jít se trochu očistit. Seděla jsem posraná v blátě ostatní kolem mě vypadali stejně. Před námi byla obrazovka, na které jsem sledovala koordinátorku Daisy Green, která začala s vyhodnocením akce.

„Jednotky právě jste se zúčastnili testování nového druhu taktiky DAT, defense and atack. Jedná se o kombinovanou taktiku, kdy okamžitě po nepřátelském útoku zahájíme protiútok. Sledovali jsme poměr KIA friend/enemy a celkovou efektivitu. Dlouhodobě náš průměr v útoku dosahuje 78 % a to je potřeba změnit. Náš předpoklad byl, pokud vyrazíme do útoku proti oslabené obraně dosáhneme lepšího průměru. To se také potvrdilo. Během první fáze útoku jste dosáhli poměru 113 % a druhá fáze která proběhla následující den měla poměr jen 68 %. Výsledek je přesvědčivý a pokud bude možnost tak použijeme útok DAT-01. Celkově bylo nasazeno dva atc1-I 2x380 ks, jeden atc3-T 1x211 ks, jeden atc4-Inv 1x1703 ks, jeden atc5-Tsp 1x479 ks, dva atc6-Ch 2x242 ks a dva atc7-Tharp 2x180 ks. To je dohromady 3997 kusů jednotek. V první fázi nepřátelského útoku byly vyřazeny kompletní formace atc1-I a atc3-T a 8 % ostatních jednotek to je dohromady 863 kusů a deaktivovali 1097 nepřátel v poměru 127 %. Obranné jednotky mají mnohem vyšší poměr než útočné. V první fázi útoku DAT-01 jste dosáhli poměru 113 % a byly vyřazeny formace atc1-I obě atc7-Tharp a 45 % zbývajících jednotek. Když to vyjádřím v číslech tak bylo zasaženo 1785 kusů a deaktivovali jste 2017 nepřátel. Poslední část útoku, která proběhla další den byla nejhorší tam jste zasáhli jen 917 nepřátel a on vás deaktivoval 1349. Celkové akce proběhla s výsledkem 4031 deaktivovaných nepřátel a Vás bylo zasaženo všech 3997 kusů. Dosáhli jste poměru 100,8 %. Možná se to zdá málo, ale na útočnou operaci je to velmi dobrý výsledek. Když zohledníme všechny scénáře tak při konvenčním útoku stejného počtu jednotek byste zasáhli jen 3118 kusů nepřátel. Pokud by následovala druhá okamžitě po první při poměru 113 % tak by bylo deaktivováno 3541 kusů nepřátel místo 2934 kusů čehož jste dosáhli a celkový výsledek by byl 4637 kusů nepřátel k našim 3997 zasažených kusů. Taktika DAT-01 není použitelná vždy a je nutné, aby se jednotky čekající na nasazení DAT-01 nezúčastnili obraných operací a mohly okamžitě vyrazit do protiútoku. Zóna může být kontaminovaná pěnou a jinými látkami, což samozřejmě ztěžuje pohyb. Vás jsme vybrali pro tuto simulaci, protože nemáte moc předchozích zkušeností jste jen kusy ze zázemí, co jsme poslali do akce. Proti Vám stály jednotky Dq dosáhli jste velmi dobrého výsledků. Nyní máte pár hodin volno, můžete se opláchnout a odpoledne budete v malých skupinách zkoušet útoky na nepřátelské obrané linie.“

Informace do nám koordinátorka Daisy řekla byly zajímavé. Uvědomuji si svoji úlohu to, že jsem jen malé kolečko v obrovském stroji, který má za cíl deaktivovat jejich královnu a ochránit tu naší. Chtěla jsem využít možnosti se jít opláchnout a šla jsem na mycí stanoviště kde už bylo plno.

Sundala jsem si celou uniformu, vybrala hovna, co jsem do ní za předchozí dny nasrala. Ručně jsem ji přeprala ve vodě a šla se osprchovat. Ve sprchovacím boxu bylo také plno, ale svoje místo jsem si našla. Po očištění jsem si opět oblékla mokrou uniformu a vrátila se na moje místo. Lehla jsem si na nohy blokační jednotky, usměvavé dlouhovlasé blondýnky a pokusila se spát abych na další simulace byla připravená a odpočatá. Odpoledne mě probudila velitelka s tím, že se máme připravit na další útok. Tentokrát půjdeme v malých skupinkách. Všechny jednotky si mají vzít latexové punčochy pro průchody kontaminovanou zónou. Kolem v zóně jsou rozmístěné jednotky Dq které představují nepřítele. Náš cíl je obsadit nepřátelskou obrannou linii. Útok proběhne asi za hodinu. Všechny formace mají stejný rozkaz, pokusí se získat primární obrannou linii. Minulé simulace cíle nedosáhla, ale poměr zasažených jednotek byl 1:1. To znamená že bychom nepřítele oslabili o stejný počet, co nám zasáhl on. Byla jsem zvědavá, jak daleko se dostanu. Opět jsme si nesměli sundat uniformu tak nebylo možné si zašukat, ani se jít vysrat. Všechny výměšky jsme museli pouštět do uniformy. Já jsem se vyprázdnila ráno tak se mi zatím nechtělo, ale nevěděla jsem, jak dlouho tato simulace bude trvat. Šla jsem si vyzvednout svoje punčochy, sedla si na zem a oblékla je. Cítila jsem, jak mi latex obepíná nohy a začínají se v něm potit. Až je po útoku sundám to bude vůně pomyslela jsem si. Rozdělili jsme se do útočných skupin po 35 kusech a postupně jsme se plazili do zóny. Nešla jsem mezi prvními tak můj úkol byl sledovat ty před námi a pokud se dostanou do kontaktu s nepřítelem tak záleželo na rozhodnutí naší velitelky, jestli na ně zaútočíme, nebo se jim pokusíme vyhnout. Tanky jsme na podporu neměli. V každé skupině bylo několik jednotek s chemickou náloží. Jejich použití bylo na rozhodnutí velitelky dané skupiny. V naší skupině s námi postupovali dva Tharp At-Ti-Ip-Su*Ch. Šli jsme v závěsu za jinou skupinou, když se najednou dostali do kontaktu ze dvou směrů. Pokusili se na nepřítele střílet, ale jeho přepad byl téměř dokonalý a celá naše skupina byla během tří minut zasažená a ležela v blátě. My jsme se pokusili o postup k jedné nepřátelské skupině z boku. Zatím si nás nevšimli, viděla jsem jich několik otočených na druhou stranu. Velitelka dala rozkaz k útoku. Začala jsem po nich pálit a jednoho jsem zasáhla. Najednou jsem cítila zásah do hlavy. Tím pro mě tato simulace skončila. Zůstala jsem ležet v blátě a dívala se, jestli zbytek mojí formace nepřítele deaktivuje nebo tu zůstanou ležet všichni se mnou. Nepovedlo se jim to. Všichni dopadli stejně jako já. Teď jsem věděla že tu budu několik hodin ležet a představovat deaktivovanou jednotku. Začala jsem cítit tlak mého měchýře, tak jsem uvolnila a počůrala. Moje moč prosakovala uniformou v rozkroku a vsakovala se do bláta zóny. Ležela jsem na místě kde mě zasáhli do dalšího dne. Během noci jsem si musela znovu ulevit a vysrala jsem se do silonek.

Ráno byl rozkaz jít opět na výchozí pozice pro další rozkazy. Došla jsem na svoje místo sedla jsem si na zem a čekala na další instrukce. Opět se nám ohlásila koordinátorka Daisy Green a oznámila nám výsledek této simulace

„Během tohoto útoku jste dosáhli poměru jen 15,4 %. Pokud se vyjádřím v číslech tak jste deaktivovali jen 616 nepřátel a Vás bylo zasaženo 3997. Taktika malých skupin je absolutně nevhodná. Nyní provedeme další simulaci. Půjdete do útoku obvyklou taktikou, ale nebudou Vás podporovat tanky. Jednotky atc3-T, atc4-Inv a atc5-Tsp opustí skelety oblečou si světle růžové legíny a budou pokračovat jako primární pěchota. Půjdete hned, nebudete se zdržovat očistou po poslední simulaci."

Po těchto slovech mi bylo jasné že budu v posrané uniformě další den. Útok bez podpory tanků nemá šanci uspět. Nevím, co je k tomu vedlo. Pravděpodobně zkoušeli různé scénáře útoku, pokud by nebyly k dispozici všechny potřebné jednotky. Znovu jsem si ulevila a k obsahu co jsem měla v uniformě jsem poslala další várku. Během přesunu se mi hovna rozmazala od stehen až po břicho. Stále jsem měla na sobě latexové punčochy i přes silonky jsem měla úplně mokrá chodidla. Takto jsem čekala na rozkaz k dalšímu útoku. Ten se odehrával pomocí kódů poplachu. Před mnou šly do útoku atc1-I a atc3-T kteří byli nyní přiřazeni k pěchotě. Nečekali jsme na nepřátelský útok abychom ho zastavili na naší obranné pozici. Naše první formace zmizela vepředu v zóně a já jsem čekala až půjdu do útoku. Byla jsem vzrušená, chtěla jsem si zašukat, ale nebylo to možné. Začala jsem si třít rukou moji kundu přes uniformu. Cítila jsem zvláštní pocit vzrušení před útokem. Jako by to byl opravdový útok a nejen simulace. Jak jsem tam stála posraná a třela si rukou rozkrok tak se na mě podíval velitel a řekla mi:

„Teď toho nech, soustřeď se na útok. Nemůžeš se uspokojovat nebudeš koncentrovaná. Uvidím to ještě jednou a okamžitě tě pošlu do loterie."

Zamrazilo mě a hned jsem toho zanechala. Vzpomněla jsem si na Lunu, kterou její vzrušení stálo místo velitelky tanku a skončila deaktivovaná jako Co-Td v útoku. Před tím si ještě prošla několikadenním ponižováním od ostatních. To mi vážně za pár chvil vzrušení nestojí. Konečně pro mě zazněl signál A2 přesun do útoku. Vydala jsem se s ostatními do bláta zóny a postupovala vpřed. Cestou jsem míjela zasažené kusy z předchozí vlny. Pokusila jsem se odhadnout kdo byl deaktivován první. V linii obrany jsem překročila tuhle zrzku v červeném body a světle růžových legínách. Patřila s blokační jednotce formace atc1-I. To zóny se nezvládla dostat. Možná její zásah ochránil nějakou jinou hodnotnější jednotku. Šla jsem dál a čekala na kontakt s nepřítelem a doufala že jich pár zasáhnu, než mě trefí. Ve skutečném útoku to bude probíhat stejně.

Zatím nevidím nepřátelskou aktivitu, ale v dálce slyším probíhající útok. Velitelka dala rozkaz k rychlému přesunu a podpoře probíhajícího útoku vepředu. To znamenalo jediné, náš poměr nedosahuje hodnoty 1:1. Obě předchozí vlny byly téměř deaktivované a nedosáhli jsme linie obrany. Jak ji máme obsadit a udržet pomyslela jsem si. Šla jsem dál a doufala v úspěch naší akce. Najednou několik kusů přede mnou spadlo po zásahu na zem. Lehla jsem si a pokusila se zorientovat. Malá skupina nepřátel ležela před námi na pravé straně. V normálním útoku by je deaktivoval náš tank. Ten jsme v této simulaci neměli. Doplazila jsem se za jednu zasaženou jednotku a začala pálit. Jednoho jsem zasáhnula. Velitelka poslala do útoku tři Li-In-Ka aby se v blízkosti nepřátel odpálili a deaktivovali je. Bohužel se k nim nedostal ani jeden. Zbytek zasáhli ostatní z naší jednotky. Byla jsem spokojená já jsem jednoho zasáhla tak pokud mě zasáhnou oni já dosáhnu poměru minimálně 1:1. Povedlo se mi vyfotit

útok jedné kamikadze blondýnky od okamžiku kdy vyběhla proti nepříteli, byla několikrát zasažena do břicha a hrudníku a nakonec padla do bahna několik metrů od nepřítele aniž by aktivovala svoji nálož.

Měli našimi zasaženými kusy byla i velitelka jedné formace která postupovala hned před námi. Její úlohu okamžitě převzal další velitel. Dostala zásah do břicha, lehla si na záda opřela se rukama o zem a dívala se směrem k nepřátelské pozici. Po chvíli dostala další zásahy do hrudníku a svalila se na zem. Jak byli

nepřátele deaktivováni postupovali jsme opět vpřed. K jejich linii nám zbýval kus cesty a jestli bude pořád takový odpor tak tam ani nedojdeme. Nohy se mi bořili do bahna. V latexových punčochách které jsem měla na sobě už dva dny jsem v nich měla hotový rybník. Těšila jsem se na to až si je sundám. Zatím mi byly zbytečné. Nepotkali jsme kontaminovanou zónu ve které nás měly chránit. To se ale může velmi rychle změnit. V dálce se rychle

přibližovala další nepřátelská skupina. Postoupit o každý metr je velmi těžké. Z předchozích útočných vln už moc aktivních kusů nezbývalo. Teď držíme hlavní sílu útoku my. Velitelka dala povel k zalehnutí a zaujmutí obranných pozic. Použít blokační jednotky, ale nedeaktivovat je. Zalehla jsem mezi nohy za jednu zrzku opřela si bradu o její prdel a čekala na nepřátelský protiútok který se rychle přibližoval. Bylo jich asi 30. Zamířila jsem do jedné skupiny 5 kusů kteří se moc nekryli a spustila palbu. Pár jich padlo na zem, ale ostatní za ně zalehli a spustili palbu. Naše blokační jednotky byly rychle zasaženy

včetně zrzky za kterou jsem se kryla. Dostala zásah do hlavy. Ani se nijak nepohnula, jen se jí povolil svěrač a pustila si do rozkroku další dávku hoven. Já měla hlavu kousek od její prdele tak jsem velmi dobře slyšela jak si sere do legín. Zasaženy nebyly jen blokační jednotky, ale asi polovina naší formace. Byla jsem opravdu překvapená že mohu postupovat dál. Zrzku za kterou jsem se kryla jsem nechala

tam kde ji zasáhly. Pořídila jsem jen rychle její fotografii a pokračovala v útoku. K nepřátelské linii nám zbývalo jen asi 50 metrů. Z jejich pozic vyjely dva tanky s plnou podporou. Měli tankovou obranu a primární pěchotu. Toto vážné nebylo fér. Před nás šly jednotky Tharp a chystaly se zaujmout pozice tak aby mohly dobře zaútočit na tanky. Nebylo jim to moc platné jejich kanóny je zasahovaly jednoho po druhém. První tři vlny Tharp byly téměř okamžitě zasaženy. Dostala jsem rozkaz postupovat s další vlnou Tharp a během útoku se pokusila deaktivovat co nejvíc jejich obrany. Plazila jsem se vpřed a jak byli v dosahu začala jsem po nich pálit. Přede mnou vyběhla jedna zrzka Ti-In-Su*B a zkoušela se dostat pod tank kde by se odpálila. Bohužel se jí to nepovedlo a byla po několika metrech zasažena. Další Su*B nebyla v dosahu. Tento útok se nepovedl. Viděla jsem jak se na nás zaměřuje jejich tanková obrana. Za chvíli budu taky zasažena, ale před tím se pokusím deaktivovat co nejvíce nepřátel.

Vedle mě dostala zásah do hrudníku brunetka z At-Ti-In-Su*Ch. Svalila se na zem, usmívala se a řekla mi:

„Teď jsi na řadě ty. Nezvládli jsme to.“

Podívala jsem se na ni a řekla:

„Já vím, od toho jsme tady“

Klekla jsem si abych lépe viděla na nepřátele a začala po nich bez přestání pálit. Netrefila jsem se, ale po pár vteřinách jsem cítila několik zasahů do břicha hrudníku. Tím pro mě tato simulace skončila. Padla jsem vedle ní do bahna. Hlavu jsem měla na jejích nohách a dívala se na její posranou prdel. Po dvou dnech v uniformě byl každý z nás posraný. Po chvíli mě jeden Tharp odvalil od ní aby se za mě mohl krýt. Potom jsem byla ještě nekolikrát zasažena. On vyběhl proti tanku, ale bez podpory neměl vůbec žádnou šanci.

Stejně jako ostatní byl zasažen po pár metrech. Dívala jsem se jak celá naše formace byla deaktivována. Spolu se mnou tady leželo asi 1500 zasažených kusů. Jsem zvědavá jaké skóre bude mít tento útok. Uvolnila jsem se, opět jsem si nachcala do silonek a jak útok v této oblasti skončil a byl klid tak jsem usnula. Ležela jsem tam asi šest hodin potom se rozezněl alarm a rozkaz k přesunu na vyhodnocení mise. Přišla jsem na výchozí místo ke svojí formaci. Všichni byli v této simulaci zasaženi. Byla jsem vzrušená, ale sex nebyl zatím povolen. Tak jak jsme se vrátili z útoku jsme si špinaví a posraní sedli na zem. Sledovala obrazovku a čekala na vyjádření koordinátorky. Asi po půl hodině se objevila na obrazovce a začala k nám promlouvat:

„V tomto útoku Vás bylo použito 3997. Neměli jste podporu tanků a útočili jste na stejnou obranou linii jako v minulé simulaci. Nyní jste dosáhli poměru jen 42,8 %. Vyjádřeno v číslech deaktivovali jste jen 1711 nepřátel. Jejich linii obrany jste neobsadili a všichni jste byli zasaženi v útoku. Po vyhodnocení jsme dospěli k názoru že taktika DAT-01 je jedna z nejefektivnějších a pokud bude možné tak ji použijeme. Vy už zůstanete u svých jednotek ve kterých jste prováděli tyto simulace.
Jednotlivé sledy budou následující:
První sled obranný
atc1-I/06-08 Suzie Q, atc3-T/07-06 Tammy. Má za úkol zastavit nepřátelský útok a připojit se k druhému sledu.
Druhý sled útočný průchod zónou
atc1-I/09-04 Eloise Rose
Musí vyčistit zónu postupu pro třetí sled. Pokud budou před nepřátelskou linií nějaké zbývající aktivní jednotky připojí se k třetímu sledu
Třetí sled útočný prolomení linie obrany
atc5-Tsp/07-05 Alexa, atc4-Tinv/08-02 Emily J, atc6-Ch/04-05 Elle M, atc6-Ch/06-04 Kat Dee, atc7-Tharp/05-04 Emma Green, atc7-Tharp/06-05 Laetitia
Prolomení linie obrany, její zajištění. Držet pozice do vydání dalších rozkazů. Všechny aktivní jednotky z předchozích sledů spolupracují.

V případě nasazení na naši obrané linii hlavní necháte útok zastavit obrranné jednotky a čekáte na rozkaz k protiútoku v tomto případě je sloučí první a druhá sled a zajišťuje průchod zónou pro třetí útočný sled ke kterému se připojí v útoku na nepřátelské linie.

To je odemě vše nyní Vás čeká setkání s královnou Louisou Lu. Potom se budete moct očistit a dostanete další instrukce“

Setkání s královnou Louisou Lu

To byl pro mě vážně šok a to nejhezčí co mě mohlo potkat. Uvidím svoji královnu. Pro zajištění bezpečnosti si všichni museli obléknout světle zelenou latexovou kombinézu. Je to z důvodu zajištění bezpečnosti kdyby někoho napadlo aktivovat chemickou nálož na těle. Kombinéza látku udrží uvitř a královna nebude nijak ohrožená. Na svoji špinavou posranou uniformu jsem natáhla latex a čekala na přesun ke královské tribuně. Společně s ostatními z mojí skupiny jsme se po rozkazu vydali na místo setkání s královnou. Pod touto kombinézou jsem měla svojí uniformu ve které jsem se účastnila simulací. To znamená dvoje silonky, troje body. Jedny legíny a na tom všem latexové protichemické punčochy. Obsah který jsem si za předchozí dva dny nasrala do legín jsem neměla možnost vyndat tak tady stojím posraná a špinavá od bahna z útoku. Jak jsem si oblékla kombinézu jsem měla možnost si obláchnout obličej a hlavu abych z venku vypadala čistě před královnou. Stála jsem s ostatními v přiděleném sektoru a před nás si stoupnul jeden kus z dq6-Trib v uniformě Dq-In-Sp. Měl na sobě žluté body, světle zelené dlouhé legíny a žluté silonky. V ruce držel navigační lampu. Pokud někdo z nás udělá pohyb který vyhodnotí jako ohrožení královny zmáčkne knoflík a vyšle signál ostatním jednotkam. Po obvodu hlediště jsou rozmístěné další jednotky s rychlopalnými kanony a ty

sektor který Dq-In-Sp označí zasypou střelami. On bude samozdřejmě zasažen, ale s ním i všichni v okruhu přibližně 4 metry. Pokud někdo začne utíkat bude zasažen taky. Jestli nastane tato situace nezbývá mi nic jiného než stát na místě a čekat jestli mě zasáhnou nebo ne. Stala jsem tam asi hodinu a začala jsem opět pociťovat tlak v břiše. Od posledního útoku jsem se nevysrala. Předchozí tři dny jsem nesvlékla uniformu tak mi nedělalo žádný problém uvolnit prdel a pustit všechno do kombinézy. Musím uznat že latex co jsem měla na sobě těsnil velmi dobře. Nic ze mě nevytékalo jen byly slyšet zvuky z mojí prdele. Nikdo z nás co byli v útoku se nad tím nepozastavil. Všichni dobře věděli co máme za sebou. Jen dq6-Trib co nás dozoroval se pousmál zeptal se:
„Nebyl čas se vysrat?“
Odpověděla jsem mu že nikdo z nás neměl čas už tři dny. Viděla jsem jak soucitně pokývl hlavou a řekl: „Pokud jsi v akci není čas se zaobírat vyměšováním. Pustí se to a pokračuje dál.“
Souhlasně jsem mu pokývla hlavou a čekala na příchod královny. Dlouho jsem ji neviděla na vlastní oči a moc jsem se těšila až ji znovu uvidím. Po chvíli nastoupily jednotky královské obrany dq3-I Qprot a zaujaly obranou linii. Poslední obranu kálovny. Pokud teď udělá někdo nějakou hloupost nebo úmyslně zaútočí všechny jednotky které jsou tu k její obraně spustí palbu. Na to jsem ale nemyslela. Čekala jsem až přijde královna Louisa Lu. Všechno to tu děláme pro ni. Stojíme tu posraní v latexu, plazíme se v bahně, čekáme až nás zasáhnou vše jen pro ni. Za chvíli přišla. Oblečená v černém síťovaném body a béžových silonkách. Stála tu před námi a chystala se promluvit.

„Jednotky, byli jste vybráni k specifickému typu útoku DAT, jedná se o okamžitý rychlý protiútok po nepřátelském útoku. Vy máte možnost změnit průběh akcí a otočit poměr zpět na naší stranu. Samozdřejmě při tom bude velká část z Vás zasažena. Od toho tam jste a děláte to pro mě. Očekámám od každého z Vás že deaktivuje dva nepřátele než bude zasažen.“

Potom si rozepla mezi nohama body, stáhla silonky a sedla si na kameru která snímala detail její prdele a promítala nám ji na velkoplošné plátno. Na plátně se objevil velký detail její kundy a anální díry. Chvíli tak seděla a každý z nás v tichosti hleděl na tu nádheru. Díra Louisy Lu není nic krásnějšího.

Po několika minutách se znovu postavila, natáhla si zpět silonky zapnula body a pokračovala v přednášce:

„Viděli jste moji díru. Pokud v následujícím útoku dosáhnete poměru 120 % tak každý kdo nebude zasažen mi ji může olíznout. Toto privilegium dávám poprvé a věřím že je pro Vás dostatečná odměna. Budete mít možnost ochutnat moji prdel. Samozdřejmě se nevátíte všichni, aby pro ty co budou v následující akci zasaženi tak mám hodnotnou odměnu také. Tyto silonky mám na sobě už čtyři dny. Každý kdo je ve formaci DAT-01 a na tomto shromáždění může přistoupit a políbit mi nohu. Bude si potom pamatovat moji

vůni a v akci když bude útočit tak bude vědět proč to dělá a proč bude deaktivován.“

Potom dala pokyn ke svojí obraně aby dovolili nám přistoupit. Ona si sedla na zem a vystavila svoje nohy příchozím. První skupina přišla, každý před ní poklekl a na pár vteřin zabořil svůj obličej do jejích silonek. Já jsem věděla že tu budeme několik hodin. Je nás 3997 ks, každý má asi 3 vteřiny na nasátí královniny vůně to znamená tu budeme stát tři a půl hodiny než se všichni vystřídáme. Doufala jsem že mi ji všichni co půjdou přede mnou nevyčuchají a já také poznám chuť královniných nohou. Po dvou hodinách stání a čekání jsem šla na řadu. Tak blízko královny jsem ještě nebyla. Poklekla jsem před ní a okamžitě zabořila svůj obličej do jejích chodidel. Byly příjemně mastné a voněly jejím potem. V silonkách je vůně nohou výraznější. Ona to jistě věděla a pro naše potěšení si je nechala na sobě ty zmíněné čtyři dny. Vystrčila jsem jazyk a olízla jí klenbu na noze. Její příjemně slaná chuť mě vzrušila. Můj čas u jejích nohou už vypršel. Musela jsem uvonit místo dalšímu a šla jsem zpět na svoje místo. Tento okamžik si budu pamatovat a chci jít do útoku. Pokud budu mít štěstí tak budu moct olíznout i její díru. Stačí jen v útoku dosáhnout poměru 120 % a nebýt zasažena. Vím že je to velmi těžké, ale díra Louisy Lu za to stojí. Chci do útoku hned teď, tak jak jsem nevyspaná, špinavá od bláta a posraná. Jen si sundám latexovou kombinézu, uniformu už mám na sobě a půjdu to zóny. Na závěr jsme všichni dostali kartičku s detailní fotkou její díry. To máme proto aby jsme si mohli vždycky připomenout proč jsme tam kde jsme a proč bude velká část z nás deaktivována. Potom jak královna odešla jsme mohli jít zpět na téninkový polygon. Tam jsme se mohli umýt šli jsme zpět každý ke svojí formaci. Následovalo volno které jsme využili k hromadnému šukání. Sundala jsem si legíny se silonkama a vystčila svoji kundu. Po chvíli jsem měla v puse čuráka a v prdeli jazyk. Tak krásně jsem už dlouho nebyla vylízaná. Po těchto dnech co jsme jen útočili a nebyl čas šukat jsme byli všichni vzrušení a nadržení. Za chvíli se mi pusa plnila jeho výstřikem a v kundě jsem cítila další péro. Mohutně přirážel a já zabořila hlavu na zem do nečí prdele a začala mu olizovat jeho anální otvor. Po několika minutách a několika orgazmech bylo po všem. Do mojí kundy se dva vystříkali, do pusy jeden a já se chvěla po předchozím orgazmu. Oblékla jsem si opět svoje silonky s legínama, zapnula si body a natáhla vrchní sukni. Musela jsem být připravená kdyby přišel rozkaz k útoku. Takto oblečená a unavená jsem si lehla do terénní prohlubně a za chvíli usnula. Druhý den ráno jsem se probudila a konečně po několika dnech jsem se mohla vysrat normálně. Mohla jsem si sundat uniformu a nemusela jsem všechno pouštět do uniformy. Potom jsem se šla najíst a během snídaně mi jeden kus z tank servise začal lízat nohy. Po chvíli mi rozepl body a strčil hlavu do mého rozkroku. Trochu jsem si poposedla, stáhla legíny a silonky a nechala ho svůj jazyk zabořit do mojí kundy. Najedla jsem se a lehla jsem si na záda. Chodidla jsem opřela o jeho tvář a nechlala aby mohl strčit do mě svoje péro. Začal mě šukat. Napřed pomalu a jak se blížil jeho výstřik tak začal zrychlovat. Stříkal mi do kundy aspoň minutu. Potom odešel někam pryč

a já tam ležela a odpočívala. Z kundy mi vytékala hustá lepkavá tekutina a já se chvěla vzrušením. Vidím rozdíl mezi životem v zázemí a tady u jednotky. V zázemí je nuda. Zde nevím kdy budu použita v akci a kdy budu zasažena. To tu všechny vzrušuje a šukání je tu bezprostřední a vášnivější. V zázemí když jsem vydávala nebo třídila uniformy tak jsem sice měla jistotu že mě hned nepoužijí v akci, ale taky práce tam byla mnohom méně zábavná. Zde se buď plazím posraná v bahně a čekám než mě zasáhnou nebo odpočívám a divoce šukám. Nakonec jsem ráda že mě zařadili k útočné jednotce. Sice asi budu zasažena, ale mám tu více vzrušení a pokud budu mít v akci štěstí tak budu moct olíznout díru Louisy Lu. Pro tento okamžik jsem ochotna udělat cokoliv.

Takto jsem strávila několik dní než se ozval můj nakladatel. Jsem stále také reportérka proto pokud budu mít možnost mám udělat rozhovor s jednotkami dq6-Trib. Po třech dnech jdeme do rotace a na tuto simulaci nastupují další jednotky DAT-02 se kterými se budeme v zóně střídat. Nyní mám volno a potom nastupuji na seřadiště kde budu čekat jestli mě nepoužijí v akci. Kontaktovala jsem koortinátorku královské obrany s žádostí o rozhovor. Kladně mi odpověděla téměř obratem. Vydala jsem se ke sídlu královny kde jsme se setkali. Přivítala mě usměvavá dlouhovlasá černovláska oblečená šedém body a šedých silonkách.

Návštěva zóny královniny obrany

Vítej v královské zóně. Jsem Tammie Wells.
Jmenuji se Abbigail Cat jsem ráda že jsi mi umožnila návštěvu.

Vstupuješ do oblasti kam mohou jen koordinatoři a jednotky Dq a Db. Budeš muset dodržovat určitá pravidla. Vše ti teď vysvětlím. První udělám ti bezpečnostní prohlídku a nasadím ti na podbřišek malou nálož. Pokud dojde k nějaké mimořádné události nebo budeš dělat nejaké neschválené činnosti dojde k jejímu odpálení a ty budeš deaktivovaná. Po celou dobu budeš mít na sobě tuto latexovou kombinézu a nikde si ji nesundáš. Její zapínání bude uzamčeno a pokud tyto zámky rozepneš dojde také k tvojí deaktivaci. Když budeš potřebovat se vychcat nebo vysrat pustíš si to do kombinézy. Budeš mít přístup jen do vnějšího perimetru. Vnitřní prostory podléhají utajení. Jakmile vstoupíš do vnitřních prostor tak jsou tam čidla která aktivují tvoji nálož. Je ti všechno jasné?
Ano rozumím všemu

Dobře nyní ti provedu prohlídku a připravím tě na vstup.

Musela jsem si rozepnout body a stáhnout silonky. Ona mi dotykem prohledala každý kousek mého těla. Potom mi strčila prst do kundy a do prdele aby prověřila jestli u sebe nemám něco zakázaneho co může ohrozit bezpečnost královny. Nakonec mi k podbřisku připevnila malou nálož a přikázala ať si na svoji uniformu obleču latexovou kombinézu, ale jen do poloviny těla. Navlékla jsem si ji na nohy a nechala vrchní část neoblečenou. Tammie přistoupila a propojila konektorem nálož s kombinézou. Potom mi nařídila ať si ji obleču celou. Jak jsem byla od krku ke konečkům prstů zahalená v latexu přistoupila ke mně a připojila konfigurační jednotku. Zadala kód a spustila bezpečnostní program.

Tak teď jsi v zabezpečeném režimu. Součástí nálože je i řídící jednotka která monitoruje tvůj pohyb. Proto měj pořád na paměti kam můžeš vstoupit a kam ne. Pokud porušíš bezpečnostní pravidla tak tě systém okamžitě deaktivuje. Stejně tak si nesmíš kombinézu sundat. Můžeš mluvit s kým chceš. Jednotky jsou seznámené s tím co mohou říct a co ne.

(Takto oblečená jsem se vydala do královské zóny. Latex mi příjemně svíral tělo a jáýá cítila jak se pod ním začínám potit.)

Děkuji ti. A poskytneš mi krátký rozhovor?
Teď je tady klid tak mohu, pojď dovnitř tam si na tebe udělám čas.

(Přešli jsme k linii obrany a sedli si na zem do zákopu. Na mojí latexové kombinéze se drželo mnohem méně bahna než na její silonové šedé. Nohy se mi bořili do mělkého bláta a latex me příjemně chladil. Nálož co jsem měla na sobě jsem vůbec nepociťovala a riziko že v případě jakýchkoliv problému budu deaktivovaná mě vzrušovalo.)

Jaký je to pocit být koordinátorkou na poslední linii obrany?
Je to velká zodpovědnost. Pokud budu v akci tak jsem spolu s mými jednotkami poslední linie mezi královnou a nepřáteli. Jsem připravena použít kohokoliv k dosažení cíle mise. Všichni mimo královny Louisu Lu jsou postradatelní.

Pohybuješ se běžně mezi svými jednotkami?
Pokud je vyhlášen klidový stav G8 tak ano. Procházím mezi nimi a kontroluji stav naší obrany. Při poplachu G7 jsem na svém stanovišti a začínám aktivovat postupy obrany. Víc ti samozdřejmě už říct nemohu (úsměv)

Probíhá tu i nějaké cvičení?
Tady ne, ale na konci rotace jdou všechny jednotky na výcvikový polygon kde trénují postupy obrany nebo jsou nasazeny do útočných akcí v rámci vycviku jiných jednotek. Také mohu vyhlásit cvičný poplach a sledovat rychlost reakce. Oni neví co je cvičný poplach a co reálný nepřátelský útok.

Co při to vyhodnocuješ?
Něco ti mohu říct, ale většina je tajná. Zajímá mě rychlost reakce aby byli všichi na svých místech v určený čas. Ti co toto nesplní nebo okamžitě nepochopí to co se po nich chce tak jdou do loterie. Pokud selže velitel tak je hned popraven.

To je nekompromisní přístup.
Ano je, ale je nezbytný. Každý kdo tu je je tu od toho aby ochránil královnu. Jestli u toho bude zasažen nebo ne není vůbec podstatné. To přece znáš také. Ty pokud půjdeš do útoku tak uděláš všechno pro to aby byl útok úspěšný a nezajímá tě jestli budeš deaktivována.

To máš pravdu v tomto není rozdíl mezi běžnými jednotkami a Dq nebo Db. Jak skončí rotace jdou na trénink. Jak probíha?

Nemůžu říct všechno. Trenují obranu před nepřátelským útokem. Rozdělí se na dvě skupiny a jedna útočí na druhou. Utočící jednotky po zásahu odchází na výchozí stanoviště a jdou v další vlně znovu do akce. Obranné jednotky po zásahu simulují deaktivaci. Hodnotí se poměr kolik je potřeba útočných jednotek na deaktivaci celé obrany. Potom se role vymění. Obranné jednotky mají jen výcvikové střely, ale útočící jednotky mají namixované určité procento reálných střel. Je to pro zvýšení reálnosti útoku. Po skončení simulace jsou nějaké kusy deaktivované.

Jakého poměru dosahují obranné jednotky?
To je tajné.
Jaký poměr reálných střel je v tom mixu?
To je také tajné, ale jsou to jednotky procent
Kolik jednotek v průměru deaktivováno?
Vyšší desítky kusů, ale jsou v tom zahrnuty i ty co se nějak provinili proti pravidlům a byli deaktivovány svými veliteli. Přesná čísla jsou také tajná.
Děkuji ti za rozhovor. Teď se půjdu podívat na linii a do zóny
Užij si to, pokud bys cokoliv potřebovala kontaktuj mě.

Rozloučila jsem se a vydala se k obranným jednotkám. Měla jsem povolení od koortinátorky dělat rozhovor s jakoukoliv jednotkou která nebude zaneprázdněná nějakým úkolem od svého velitele. Viděla jsem v zákopu blondýnku z Dq-In-Ip. Přišla jsem k ní a požádala o rozhovor.

Rozhovor s primární pěchotou v královské obraně

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. Tady mám povolení od koordinátorky oblasti dělat zde rozhovory. Mohu ti položit pár otázek?
Ano teď mám chvíli čas tak se ti mohu věnovat
Děkuji. Co je tvůj úkol?
To je jednoduché, jsem tu od toho abych zastavila nepřátelský útok a ochránila královnu.
Špatně jsem se zeptala. Tvoje úloha v jednotce?
Můj dílčí úkol je být v přiděleném sektoru a sledovat jakékoliv nebezpečí. Pokud se rozezní alarm ohlašující útok tak potom držet pozici dokud nebudu zasažena. Když mě velitel pošle jinam tak budu

tam do splnění rozkazu nebo dokud mě nezasáhne nepřítel. Teď jsem měla hlídku zde v zákopu. Klečela jsem na zemi a sledovala zónu přede mnou. Pokud bych nebyla koncentrovaná, ulevila bych si nebo si zdřímla tak mě velitel pošle do loterie. Je to náročné, ale nutné.
Jak byla dlouhá tvoje hlídka?
Šest hodin, potom mě vystřídá další. Teď mám volno, ale musím být připravená zaujmout pozici do šesti minut. Proto se moc daleko nevzdaluji maximálně se vysrat nebo nažrat. Můžeme si i zašukat, ale musíme být kdykoliv připraveni.
Pokud jsi na hlídce tak se nemůžeš vyprázdnit?
Ne nesmím sundat uniformu. Snažím se vysrat před hlídkou. Někdy se stává že se hlídka protáhne a já nechci být v posrané uniformě.
Tomu rozumím.
Pokud je klid, jako třeba teď tak není problém jít někam šukat, nebo si můžu zdřímnout. Jen musím pořád myslet na to abych byla do 6 minut od vyhlášení poplachu na svém stanovišti.
Pokud by jsi to nestihla?
Tak jdu do loterie. Tam budu šukat s náloží na břiše než bude vylosované moje číslo a já deaktivována pro pobavení diváků. To vážně nechci, já chci být zasažená tady v zóně při obraně naší královny.
Co budeš dělat po rotaci a těšíš se do zázemí?
Je mi to jedno. Tady mám vše co potřebuji. V zázemí si lehnu do své kóje a odpočívám. Občas se jdu projít nebo si čtu. Pokud zrovna probíhá loterie tak se jdu podívat a vsadit si. Většinou tam vidím někoho od nás kdo tam byl poslán za nějaký přestupek.

Jaký máš při tom pocit?

Žádný, on udělal něco co by v případě útoku mohlo ohrozit královnu. Je tam oprávněně. Jen si na něj vsadím a čekám jak bude deaktivován.

Ani tě to nevzrušuje?

Ano loterie mě vzrušuje. Sedím tam, dívám se na šukající kusy a zaplatím si lízání kundy.

Jsi zde spokojená nebo by jsi chtěla něco jiného?

Mám velmi vysokou specializaci a prestižní pozici na kterou jsem hrdá. Ty bíle silonky co mám pod legínama nejsou zadarmo. Abych je ziskala tak jsem prošla náročným výcvikem. Ano jsem tu spokojená a nechci svoji zónu měnit.

Chceš něco vzkázat jednotkám v obraně které zastavují útok daleko před tebou?

Jste tam od toho aby jste zasáhli co nejvíc nepřátel. Pokud Vás nepřítel deaktivuje a bude pokračovat v útoku nebojte se za Váma stojíme my jednotky Dq. Pokud je nezastavíte všechny tak jsme tu my a my je zastavíme. Společně zastavíme jakýkoliv útok. Od toho tu jsme.

Rozloučila jsem se a šla se podívat k tankovým jednotkám. Bylo celkem teplo a cítila jsem jak se pod latexovou kombinézou potím. V celé zóně obrany bylo řídké mělké bláto do kterého se mi bořily nohy, nicméně všechny jednoky co jsem viděla si snažily udržovat uniformu čistou jak jen to šlo. Panuje zde velmi vysoká morálka všichni jsou si vědomi svého úkolu ten je pro ně nejdůležitější. Přišla jsem k přistavenému tanku. Kolem posedávaly jednotky tankové obrany a vepředu seděli tanková torpéda. Právě se vrátili z hlídky v zóně a měli volno.

Je velmi uklidňující být mezi těmito elitními jednotkami a vědět že jsou tu od toho aby zastavili nepřátele pokud to nezvládneme my vepředu. Oni jsou si svojí vyjmečnosti vědomi a jsou na sebe právem hrdí. Já jsem je zažila v simulaci když představovali nepřátele a útočili na nás. Dokážou být velmi houževnatí a postupují za svým cílem bez ohledu na to kolik jich bude zasaženo. Ovšem mají i dostatek zkušeností jak se krýt a jak nejvhodněji postupovat aby deaktivovali co nejvíc neprátel než budou zasaženi. U tankových jednotek jsem viděla sedět osamocenou zrzku v uniforme Dg-Se-Td. Přisedla jsem k ní a požádala o rozhovor.

Jaký úkol má battle servise ?

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. Tady mám povolení od koordinátorky oblasti dělat zde rozhovory. Mohu ti položit pár otázek?
Ahoj jsem Lily Dream, ráda si s tebou popovídám
Jak prožíváš běžné dny zde v královské zóně?
Tady je pořád co dělat. Je zde trvale osm tanků a vždy jsou dva na hlídce v zóně. Ostatní mají posádky mají volno a jsou v případě poplachu okamžitě připraveny vyrazit do akce. Pravidelně procházíme zónu a kontrolujeme jestli v ní není nějaká nepřátelská aktivita.
Setkala jsi se už s nepřítelem v zóně?
Zatím ne co jsem tady tak všechny útoky zastavila obranné linie L1 a L2
V případě že potkáte nepřátele jak postupujete?
Vyšleme Dq-Co-Td aby spustil poplach na obranné linii a zaútočíme na ně. Jak budeme útočit je na rozhodnutí velitele.
Jak dlouho tu jsi?
Mám už pět turnusů.
To znamená že zde není nějaké vysoké riziko že tě zasáhnou.
V zóně ani ne je tu riziko že něco zkazím a potom mě pošle velitel co loterie. S několika případy jsem už se setkala. Na konci každé rotace jdu do vycvikoného polygonu na simulaci útoku. Tam používají mix střel s nějakým procentem reálných. Tam je riziko zásahu nejvyšší. Další možnost jak být deaktivovaná je nesplnit rozkaz nebo pořušit nejaké pravidlo. Pokud to udělám v simulaci tak mě velitel okamžitě deaktivuje. Je to dobré pro udržení vysoké morálky nás všech
A v případě útoku?
Až nastane nepřátelský útok tak je samozdřejmě nejvyšší riziko. On nepoužívá treninkové střely (smích)
Co budeš dělat?
Než mě zasáhnou tak to co bude chtít velitel. Od toho tam jsem.
Tvoje specializace je battle servise co to přesně obnáší
Poskytovat podporu jednotkám v akci. Většinou jim nosím střely, chemické nálože nebo jiné vybavení.
Pohybuješ se tedy pod palbou?
Ano, jistě. Jsem lákavý cíl pokud mě nepřítel zasáhne tak ví že že bude našim jednotkám chybět něco důležitého a oslabí je to.

Jak postupuješ při dodávání materiálu?
Obvykle nejsem sama, je nás několik. Uvedu na příkladu. 50 metrů před námi je naše pěchota která potřebuje latexové punčochy pro přechod zamořené zóny. Leží na zemi a snaží se palbou držet nepřítele na místě. Já vezmu batoh s punčochami a vydám se směrem k ním. Po několika metrech za mnou jde další battle servise. Pokud mě nepřítel zasáhne než se stihnu dostat k jednotkám tak on vezme ten batoh a pokračuje místo mě. Za ním jde další a převezme jeho úlohu když by byl také zasažen. Takhlo dodáme našim jednotkám vše potřebné a ti co zbyli se vrátí zpět. Každá formace má u sebe několik takových jednotek. Jiný postup je když je moje formace pod palbou a potřebuje zásoby. To jde opět několik jednotek pro ně. Nikdy se nepohybujeme ve skupině. Když je jeden deaktivován okamžitě ho nahradí někdo další.

Plníš i jiné úlohy než dodávání materiálu?

Toto je moje specializace, ale velitel mě může poslat i na jiný úkol. Při poslední simulaci jsem měla dodat pěchotní formaci dq1-I pěnové nálože a pak se připojit s nimi k obraně. Několik se nás vydalo do zóny. První dva nepřítel zasáhnul. Vzala jsem náklad a jak se mě povedlo k nim dostat. Předala jsem zásoby, na uniformu jsem si oblékla tmavě růžové legíny a připojila jsem se k sekundární obraně s ostatními a zůstala tam než mě zasáhli. Nebo také při protiútoku do zóny může být rozkaz „all in“ to znamená že útočí všichni bez rozdílu specializace. V tomto případě není nutné si nasazovat pěchotní legíny ale je potřeba okamžitě vyrazit do útoku s ostatními.

Jak probíhala tvoje poslední hlídka?

Byl klid prošli jsme zónu. Na některých místech jsme se chvíli zdrželi a hledali stopy nepřátelské aktivity. Nikoho jsme nenašli a vrátili jsme se zpět. Teď tam hlídkuje jiná formace.

Co teď budeš dělat?

Teď mám volno. Půjdu se najíst, zašukám si a vrátím se ke své formaci. Pak zdřímnu abych byla odpočatá v případě poplachu.

Jak je to tady s šukáním?

Pokud je poplach G7 nebo G8 tak můžeme. Stačí si někomu říct, podívej se za sebe. (usmála se). Vzala bych tě sebou, ale máš na sobě kombinézu pro návštevy a nesmíš si ji sundat.

(otočila jsem se a asi pět metrů daleko jsem viděla 3 páry jak spolu hromadně šukají.)

Vidíš užívají si v bahně, potom se půjdou očistit a budou připraveni na případný útok. Jak se dívám nemají na sobě žádný kus uniformy. Asi si je nechtěli moc ušpinit.

Co kdyby teď přišel poplach

Kdyby byl teď poplach tak mají z G8 na G7 360 vteřin a z G7 na G6 dalších 360 vteřin. To je celkem minimálně 12 minut do kdy musí být oblečení a u svojí jednotky. To se dá stihnout i s rychlým očištením.

Užívala sis taky takhle?

Jasně. Hromadná šukačka v bahně je super. Nořís se do bláta a při tom ti někdo protahuje kundu a prdel. Mám to ráda. Pak se do tebe vystříká někdy i vychčije a jsi uvolněná spokojená a můžeš vyrazit do akce. Potom je ti jedno jestli tě zasáhnou.

Kolikrát jsi byla v simulaci zasažena?

Trénink na výcvikovém polygonu trvá tak dlouho než jsou deaktivovány všechny obrané jednotky. Mám za sebou pět rotací to znamená pět simulovaných deaktivací. Někdy mě trefili dávkou více střel. Přesný počet nevím.

Myslíš při tréninku na to že tě může zasáhnout reálná střela?
Ne je mi to jedno. Trénink je od toho abych si udržela vysoku morálku a byla vždy maximálně připravená. Do akce přistupuji vždy stejně ať se jedná o simulaci nebo reálný útok. Pokud mě tam deaktivují tak od toho tam jsem.

Děkuji ti za rozhovor
Já děkuji a jsem ráda že jsi mi dala možnost se vyjádřit.

(Lily vstala sundala si uniformu a šla se připojit k šukajícím párům.)

Chvilku jsem je sledovala, byla jsem vzrušená. Cítila jsem jak mi vlhne kunda a když jsem se jí přes latex dotkla tak mi přejel mráz po zádech. Bohužel jsem musela mít kombinézu na sobě. Začala jsem se mezi nohama hladit rukou a uspokojivat se. Všiml si mě jeden tank service. Přistoupil, rozepl si body, stáhl legíny se silonkama a strčil mi do pusy svoje péro. V návalu vzrušení jsem ho začala kouřit. Po chvíli jsem si na něj lehla jeho péro jsem měla v puse a on mi pusou přes latex dráždil kundu. Zachvěla jsem se pod návalem orgazmu a on se mi vystříkal do pusy. Vše jsem spolkla, chvíli na něm ležela a odpočívala. Jak jsem byla vzrušená chtělo se mi čůrat. Uvolnila jsem se a pustila všechno do latexu. Teplá moč se mi rozlila po rozkroku a já si užívala ten příjemný mokrý pocit.

Chtěla jsem ještě udělat reportáž s chemickou jednotkou. Vydala jsem se k jejich formaci. Polehávali v zákopu, Občas někde někdo šukal nebo spal. Celkově tam panovala uvolněná atmosféra. V zákopu seděla brunetka a jedla výživnou pastu. Přispoupila jsem k ní a požádala o rozhovor

Jak se pripravuje na akci chemická jednotka Dq-In-Is-Su*Ch ?

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. Tady mám povolení od koordinátorky oblasti dělat zde rozhovory. Mohu s tebou udělat rozhovor?
Budu ráda, jmenuji se Angelina Bush

K jaké jednotce patříš?
Jsem chemická pěchota Dq-Is-Su*Ch jednotka dq4-Ch/06-03 Tammy M

Co je tvůj úkol v akci?
Dopravit pěnovou nebo plynovou nálož na místo určení a aktivovat ji.

To znamená … (nenechala mě dokončit otázku)
Ano to znamená že budu deaktivovaná. V akci jsem kus na jedno použití.

Jaký je to pocit?
Dobrý. Budu sice zasasažena mojí náloží, ale deaktivuji hodně nepřátel. Při zásahu pěnou se budu svijet na zemi, povolí se mi svěrač a naseru si do uniformy. Je možné že mě nepřítel zasáhne dřív než ji budu moct odpálit. To ale není takový neúspěch jak se může zdát.

Proč, můžeš to vysvětlit?
Budu sice zasažená ležet v zóně, ale budu mít u sebe tu nálož. Může ji odpálit někdo jiný. Součástí standardního výcviku všech jednotek je odpálení chemické nálože.

To znamená že bude také zasažen tvojí náloží?
No a? Od toho tam je. Úkol všech jednotek je zastavit nepřítele.

Máš ji stále u sebe?

Ano mám připevněnou na podbřišku. Je to válcová nádoba s kapalnou pěnou napojená na hadičky vedoucí ven z mojí uniformy. Aktivuji ji tímto spínačem. Potom začne stříkat ven v okruhu asi 7 metrů. Každý kdo se jí dotkne bez protichemické kombinézy je deaktivovaný. Celý systém je napojený na příjmač a pokud je v okruhu 25 metrů královna tak je systém nefunkční. Je to z důvodu její bezpečnosti. Když mám u sebe plynovou nálož tak mám v podbřišku také malou osobní. Ta se aktivuje jiným způsobem. Fyzickým tlakem na ni. Je umístěná v rozkroku tak stačí pořádně stisknout stehna k sobě nebo si rukama zatlačit mezi nohy. Zde je nastavený limit 50 metrů od královny. Pokud bych se dostala na kratší vzálenost tak se spustí osobní nálož a deaktivuje mě.

Jaké jsou výhody chemické nálože?

Zasáhnou větší plochu. Výhoda hlavně v obraně kdy je potřeba zpomalit nepřátelský postup. Nebo při Tharp útoku kdy plyn zasáhne jednotky ve všech otevřených blocích. Ty jseš rychle zasažena, ale jednotky co obdrží nižší dávku tak se začnou svíjet, poblijí a poserou se. Její dosah je ze všech největší. Přibližně 25 metrů.

Jaké je to pohybovat se s takovou věcí?

Pěnová nálož je bez problémů ta se aktivuje jen tímto spínačem. Pokud mám u sebe plynovou tak musím být opatrnější. Rychlé sednutí na zem ji může aktivovat. Mám ji na prdeli cítím ji mezi svými půlkami.

Jak se při tom vyprazdňuješ?

Seru si do uniformy, není možné ji vyndat mimo zabezpečený prostor. Ale tento typ dostanu vždy těsně před akcí.

Co je zabezpečený prostor?

Kontejner do kterého vstoupíš, uzavřeš dveře a potom si rozepneš uniformu a vyndáš nálož. Kdyby ti vypadla nebo jsi ji nějak jinak nechtěně aktivovala zasáhne jen tebe. Tam ji odložíš na místo které uzavřeš sundáš si bílé podkolenky a potom ti dozor otevře vnější dveře a ty můžeš jít ven.

To znamená že všichni v bílých podkolenkách tady mají jen pěnové nálože?

Ano ty neodkládáme. Jedinná možnost odložit ji je jen když si jdeme pro plynovou.

Jak se tato nálož liší od osobní nálože kterou mají u sebe velitelé a speciálové?

Liší se v dosahu, malá osobní nálož je také plynová, ale uvolní řádově menší množství než tato velká a zasáhne prostor jen 5 metrů

Děkuji za vysvětlení. Ty osobně by jsi měla raději v akci pěnovou nebo plynovou nálož?

Je mi to celkem jedno. Každá má vyhody i nevýhody. Ale pokud si mám vybrat tak plynovou. Má větší dosah a proto můžu deaktivovat víc nepřátel. Samozdřejmě je možné že mě zasáhnou před tím než ji stihnu odpálit, ale to moc ovlivnit nemůžu. Byla bych moc ráda pokud se dostanu na místo určení a tam se odpálím sama.

Jak dlouho tu jsi?

Mám za sebou 4 rotace.

Co tu hlavně děláš?

Pokud mám hlídku tak jdu dopředu, lehnu si a sleduji zónu před sebou. Je se mnou In-Is-Su*P za kterou se kryji. Potom je v naší formaci Další chemická jednotka. Máme za úkol odpálit si vzájemně nálože pokud bych někdo zasažen dřív než to stihnu udělat sam. Ležíme tam minimálně tři kusy. Pokud dojde k poplachu poslouchám i chemické kódy.

Mužeš to rozvést?

Tady jsou:

TIFFANY	Odpal nálož okamžitě
DANIKA	Odpal nálož pokud jsi zasažena
CHERRY	Neodpaluj nálož, pohybuj se bez zvýšené opartnosti
MADISON	Neodpaluj nálož, pohybuj se se zvýšenou opartností

Máme k nim i grafické vyjádření poplachu

Tiffany Danika Cherry Madison

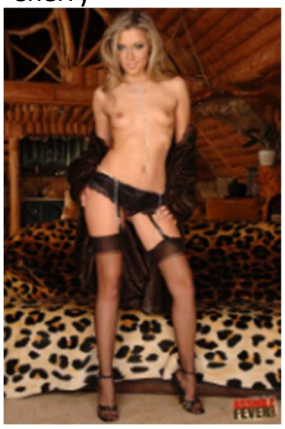

Při kódu Tiffany by jsi byla deaktivovaná, ale jaký nejvyšší jsi zažila?

Jednou byla Danika. To byla moje první rotace a na obranné linii probíhal velký útok. Byla už prolomená obrana L1 a on útočil na L2. Ti měli co dělat aby se udrželi. Několik nepřátel proniklo až do naší zóny. Velitelka vydala všem jednotkám rozkaz Danika. Já jsem měla u sebe plynovou nálož. Lehla jsem si mezi nohy In-Is-Su*P a byli jsme připravení k palbě. U mých nohou ležel další In-Is-Su*Ch s plynovou náloží. Pokud by mě zasáhli tak než budu deaktivovaná se pokusím aktivovat nálož. Ten co tam byl se mnou by udělal to samé. Snad by se to aspoň jednomu z nás povedlo.

Jak ses při tom cítila?

Byla jsem nervózní, ale připravená. Byla to moje první hlídka tady. Vzpomněla jsem si na výcvik kdy jsem odpalovala nálože mezi nohama. Nahmatala jsem si ji abych se ujistila že je na svém místě a bude stačit jen tlak mých stehen. Ten co tam byl se mnou mě povzbudil že to společně zvládneme.

Je tady někde?

Ne, není šel do loterie. Jednou nestihl cvičný poplach, šukal a nevnímal alarm, G8 a G7 zazněly hned po sobě. Chtěl se ještě stihnout očistit a potom nemohl najít svoje silonky. Kvůli tomu přišel pozdě. Velitelka ho hned po ukončení cvičného poplachu poslala do loterie.

Byla potom možnost jít na něj podívat?

Jo loterie probíhala během mojí rotace v zázemí. Šla jsem tam.

Pamatuješ si jak ho vylosovali?

Pamatuji. Byl v čtvrté výměně. Lizal kudnu jedné asiatkce ze zajatých nepřátel co mu seděla na hlavě. Na jeho péru jezdila blondýna, ta byla od nás. Padlo první číslo 4 druhé 3 pak vylosovali genital a konvenční nálož. Prvně kamera zabrala číslo 4, od něj odečetli 3x s kým měl genitální styk. To už kamera zabírala tu asiatku co lízal. Pak vylosovali konvenční odpal na jejim podbřišku se rozprskla nálož se značkovací barvou. Zasáhla oba. Jeho do hlavy a jí na podbřišek a kundu. Svalila na záda zůstala na něm ležet a začala chcát. Proud její moči mu tekl po obličeji. Blondýna co jezdila na jeho péru se přesunula k někomu jinému a té asiatce se po chvilce uvolnil i svěrač a vysrala se mu na krk. Takhle tam leželi několik hodin než skončila celá loterie. Bylo to vzrušující a pro mě i ponaučení že nesmím udělat chybu. Já chci být deaktivovaná v zóně né v loterii.

Děkuji ti za rozhovor a přeji ti úspěch v akci

Já děkuji

Moje návšteva královské obrany se pomalu blížila ke konci. Začalo pršet a déšt mi očistil kombinézu od bláta. Pokusila jsem se ještě najít speciály z dg6-Trib kteří dozorují jednotky v hledišti. Našla jsem je daleko za obrannou linií. Přistoupila jsem černovlásce Dq-In-Sp a požádala ji o rozhovor

Práce speciálu Dq-In-Sp

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. Tady mám povolení od koordinátorky oblasti dělat zde rozhovory. Poskytneš mi rozhovor?
Ráda ja jsem Tiffany Jane těší mě
Co je tvoje určení zde?
Jsem v jednotce dq6-Trib/04-02 Ivy Rain speciál královské obrany. Mám na starost bezpečnost královny při veřejných akcích.
Jsi jedna z těch co s navigační lampou stojí v hledišti ?
Ano to je moje častá úloha. Sleduji návštěvníky a pokud by se vyskytlo nějaké riziko pro královnu navedu na sebe palbu ostatních jednotek. Tím zastavím jakékoliv riziko v mém sektoru.
Jak tento úkol probíhá?
Stojím čelem k mému sektoru a pokud někdo začne něco hledat pod oděvem, nebo začne manipulovat se svojí zbraní tak uvolním tento knoflík a jednotkám s rychlopalnými kanóny se rosvítí signál deaktivovat daný sektor. Potom se na mě spustí palba z několika směrů. Do pár vteřin jsou všichni kolem mě zasaženi. Pokud začne někdo utíkat jakýmkoliv směrem tak jej deaktivují také. V této situaci nemáš jinou možnost než stát a čekat jestli tě zasáhnou nebo ne.
To jsou tvrdá pravidla.
Já jsem tam od toho abych ochránila královnu. Všichni ostatní jsou nahraditelní. Pokud jsi tak blízko královny Louisy Lu tak není prostor pro chybu.
Tvoje práce je jen tato nebo plníš i jiné úkoly?
To záleží na velitelce, také kontrolujeme jiné jednotky a při přesunech královny kontrolujeme oblast jestli je bezpečná. V případě útoku jsme připraveni k obraně.
Jak dlouho tu jsi?
Mám za sebou sedm rotací. Zde v zóně se neúčastníme pravidelných hlídek jsme pořád připraveni kdyby nás potřebovala královna.
Jaký máte reakční čas?
To ti říct nemohu. A neptej se mě ani na taktiku, kódy poplachu a způsoby zajistění prostor.
Rozumím, budeme mluvit jen o tobě a tvých pocitech.
To můžeme ty nejsou tajné (úsmála se)
Jsi spokojena v této jednotce?
Téměř nic mi tady nechybí. Jsem v prestižní jednotce s obrovskou zodpovědností, ale jedna věc mi tady chybí. Je to riziko a akce. Zde při jakémkoliv náznaku nebezpečí mám jen jeden úkol a to aktivovat lampu. Potom mě hned zasáhnou a tim moje mise končí. Chtěla bych být v zóně. Nejraději bych byla speciál v obraně. Tam se dostanu často do kontaktu s nepřítelem. Plazit se v zóně a vyhledávat nepřátele. Nebo jen obyčejná pěchota na L1 a bránit linii.
Tam je bahno, často nemáš možnost se jít vyprázdnit. Jsi posraná, špinavá pořád v nebezpěčí že tě zasáhne nepřítel.
Nevadí mi nasrat si do uniformy, nebo se plazit v bahně. A velké riziko že mě trefí nepřítel? To mě právě vzrušuje. Vážně bych raději tam, ale mám moc vysokou specializaci a znám spoustu tajných postupů. Nikdy mě nepřeřadí. Je to moc riskantí kdyby se nepříteli povedlo mě zajmout.
Vzrušení z rizika máš při pravidelném treninku na konci rotace. Nebo je to jinak?
Je to jinak, neúčastníme se obranného tréninku. Jsme jen v útoku a potom máme simulace vyhledávání potenciálně nebezpečných kusů. Riziko zasahu které mě tak vzrušuje nezažívám. Vím že v simulaci střilí jen treninkové střely a v reálné akci při aktivaci signalizační lampy budu okamžitě zasažena desítkama střel a hned deaktivována.

Jak se cítíš při hlídce v hledišti?
Jsem uvolněná a soustředěná. Jak zazní rozkaz tak stisknu tlačítko na lampě potom ho musím držet do konce mojí hlídky. Je to takto nastavené protože kdyby mě někdo deaktivoval tak pustím spínač a to je signál pro všechny že mají zažít pálit do mého sektoru.

Co kdyby ti nechtěně vyklouzla z ruky?
Spustí se palba a sektor je deaktivován. To je zanedbatelná cena proti pro královnině bezpečnosti.

(najednou se rozezněl signál)
Omlouvám se, ale budu muset končit. Musím ke svojí jednotce

Jakě je to být v zóně královské obrany?

Tiffany Jane bez dalších slov okamžitě odešla, kam a proč mi neřekla. Šla jsem zpět na linii obrany kde déšť vytvořil v zákopu hluboké kaluže ve kterých byly ti co měli zrovna hlídku. Při tom se rozeněl alarm G7 na linii obrany L1 probíhá nepřátelský útok. Viděla jsem že se všechny jednotky začaly přemisťovat na svoje pozice a já budu muset rychle opustit tuto oblast. Pokud se bude útok přibližovat tak při poplachu G4 mě deaktivuje nálož co mám v podbřišku abych se nepletla a nijak nenarušovala obranné operace. Před cestou jsem pořídila několik fotografií, ale už jsem bohužel neměla čas na rozhovor.

Na hlídce, Dq-In-Ip klečí a sleduje zónu. Je připravena bránit svůj svěřený úsek do doby než ji nepřítel zasáhne.

Já mám hlídku ty si zatím odpočni. Brunetka sleduje prostor odkud může přijít útok a blondýnka odpočívá. Neopouští zónu chce být na místě kdyby nepřítel rychle postupoval. Jsou odhodlané držet tento kus obrany a nepřítel je bude muset deaktivovat aby přes ně prošel

Opouštět stanoviště na hlídce se nevyplácí. Brunetka v povzdálí se vzdálila na okamžik ze svého stanovište aby se šla vysrat. Jak se vrátila za chvíli přišla velitelka a bez dalších slov ji zasáhla střelou do břicha. Když se svíjela tak jí jen řekla: „Nesplnila jsi můj rozkaz, opustila jsi hlídku.“ Dg-In-Ip bruneta vepředu ji má nahradit. Nyní dostává instrukce od velitelky

Jsem tu a budu Vás krýt. I zde jsou potřebné blokanční jednotky. Při útoku kryjí svým tělem jednotky Dq. Jejich hodnota je neporovnatelně nižší a je mnohem snadnejší je nahradit než obrané jednotky Dq.

Spolu jsme si zašukali, spolu budeme bránit tento úsek a spolu tu budeme zasaženi. Dva pěšáci jsou připraveni na obranu svého zákopu.

Kamikadze Dg-In-Ka připravena vyběhnout proti nepříteli přesně podle rozkazu a odpálit svojí nálož. Ví že bude při své akci zasažena a bude ji chtít splnit přesně podle přání velitelky

Nad bezchybným průběhem obrany dohlíží a vede ji velitelka formace. Ona rozhoduje o přesunu do protiútoku nebo případně o ústupu do sekundárních pozic. Na jejím rozhodnutí je také kdy bude se vypustí kamikadze nebo kdy se mají použít blokační jednotky. Pokud je zasažena nahradí ji druhý velitel. Pokud jsou zasaženi oba velitelé tak se jednotky drží posledního známého rozkazu.

Sekundární pěchota Dq-In-Ip má zatím volno. Pokud se zvýší poplach nastoupí i oni do obrany. Zatím mohou odpočívat. My to zvládneme. Zastavíme útok nebo budeme zasaženi.

Zazněla změna alarmu na G6 to znamená prolomená obrana L1. Jedná se asi o velký útok a já musím urychlené opustit oblast. Běžím ke vstupní zóně a snažím kontaktovat koordinátorku. Jen ona může deaktivovat mojí nálož. Naštěstí poslala velitele Le-Ip-Sp se zmocněním aby mě odpojil nálož a já mohla opustit zónu královské obrany. Podíval se na mě a řekl rázně: „To je dost že jsi tady. Už jsem měl chuť tě tu nechat a odpálit tě“ dělej rychle nepřátelé se blíží. Potom připojil konfigurační jednotku k mojí kombinéze a spustil příkaz k zajištění nálože. Následně mi rozepnul vrch kombinézy a přikázal ať si ji sundám do pasu. Po odpojení nálože od kombinézy jsem si ji mohla sundat. Poslední rozkaz byl abych si rozepla body a stáhla legíny a silonky co jsem celou dobu měla na sobě. Stála jsem před ním s odhalenou kundou a prdelí a on mi odepnul nálož z podbřišku. Pak rychle odešel zpět a ztratil se mi z dohledu někde v zóně. Já se opět oblékla a šla do redakce. Jak jsem nebyla už sevřená v latexu tak jsem cítila jak mě moje spocená uniforma chladí. Bylo to vážně moc příjemné. Za dva dny mě čekala rotace u formace DAT-01 tak jsem chtěla napsat svoji reportáž ze zóny kam se málo kdo dostane. Potom si odpočinu před mým nástupem do akce. Přemýšlela jsem jestli to není moje poslední reportáž pokud budu v akci zasažena. Ale co od toho tam přece jsem.

Moje první rotace v DAT-01

Dva dny v zázemí utekly jako voda a už jsem se připravovala na mojí první rotaci v nově zformované skupině DAT-01. Našim úkolem je provést okamžitý protiútok po nepřátelském útoku. Myšlenka je taková že nepřítel pošle do útoku většinu jednotek co má k dispozici a obrana nebude tak silná jako obvykle. Po jejich útoku nebude naše skupina nijak zasažena a bude připravena okamžitě zaútočit. Simulace ve výcvikové zóně tento předpoklad potvrzovaly. Vstala jsem brzo ráno a oblékla jsem si uniformu a vydala se na seřadište. Moje formace je atc4-Tinv/08-02 . Jak jsem dorazila už tam byly přibližně dvě třetiny jednotek a přicházely další. Našla jsem své místo ve formaci „atc prim 2 bank 5“ Jsem hned za našim výsadkovým tankem. Místo je to celkem dobré před nepřátelskou palbou jsem krytá, ale v případě výsadku jdu ve druhé vlně. Nad rizikem už nepřemýšlím a nechám se překvapit jestli napíšu i reportáž z druhé rotace. Jak se všechny jednotky shromáždily a indentifikovaly že jsou na místě přišla nejvyšší velitelka Emily J stoupla si před tank a řekla do mikrofonu:

„Vítejte u mojí jednotky. Jsme formace která bude použita v nové taktice a já udělám vše pro to aby byla úspěšná. Každý z nás je tu k tomu aby byl použit v akci. Jak bude nebezpečná není vůbec podstatné. Kdo nebude plnit rozkazy svého velitele bude mít co dělat se mnou. Nemám problém kohokoliv z vás poslat do loterie, nebo hned tady deaktivovat. Mějte to na paměti a budeme spolu vycházet v dobrém. Teď Vás seznámím s úrovní připravenosti dle kódu poplachu.
D10 Klidový režim, můžete se na seřadišti volně pohybovat, chcát, srát, šukat nebo spát
D9 Do 90 vteřin budete nachystáni ve formacích zákaz spaní nebo šukání, ale je možné si zde stáhnout uniformu a vedle jednotky se vysrat nebo vychcat
D8 Během 90 vteřin budete na stanovišti připraveni vyrazit do útoku. Zákaz vyměšování, spaní nebo sexu
D7 až D5 jste připravení na rozkaz k přesunu do pozic vhodných k protiútoku reakční doba 30 vteřin
D4 až D1 probíhá útok na obranné linie, rozkaz k protiútoku může kdykoliv přijít a je vyžadována akce do 15 vteřin

V útoku budete postupovat dle rozkazů svých velitelů. Neohlížejte se na zasažené jednotky a postupujte vpřed. Hodně z Vás bude deaktivováno, ale pokud dosáhnete cíle a současně poměru 120% tak ti co se vrátí mají slíbeno že olíznou análni díru naší královny Louisy Lu. Myslete na to až půjdete do akce. Teď se přesunete na seřadiště za obrannou linii L2 kde budete čekat na rozkaz k protiútoku.“

Na seřadišti před zónou útoku DAT-01

Po prvotních instrukcích jsme šli k obranné linii byli jsme asi 40 metrů od linie obrany v blátivém terénu. Není tu nic nachystané, vepředu je malá terénní vlna za kterou je obranná linie přes kterou vyrazíme. Nohy se mi bořily do bláta, občas jsem prošla zkrz blátivou kaluž. Jak jsme dorazili na místo sedla jsem si na zem a čekala jaké budou další rozkazy.

Rozhlédla jsem se kolem sebe a pomyslela si. Tak zde budu čekat do té doby než mě použijí v útoku. Podmínky poplachu mám mnohem přísnější než obrana nebo útok a pravděpodobnost že mě deaktivují stejnou jako v útoku. Co tu budu celou dobu dělat ? Na hlídky do obrany nesmíme, stejně tak se nás netýkají pravidelné hlídky v zóně. V následujících dnech popíšu běžný den u DAT a zkusím udělat několik rozhovorů. Když si vzpomenu jak jsem byla před nedávnou dobou s Lunou Jul jak se chystala do útoku. Byla jsem úplně jiná. Doufala jsem že se sem už nepodívám a strávím co nejdelší dobu v zázemí. Události ale nabraly rychlý spád. A teď tu sedím v blátě a čekám na útok. Upřímně se na útok těším. Během simulací jsem poznala jaké je to být zasažena, nemít možnost se jít vyprázdnit a spát v bahně. Nic z toho mi nevadí. Jak dostanu rozkaz udělám vše abych ho splnila. Pokud budu mít obrovské štěstí a já se z útoku vrátím tak olíznu díru Louise Lu, mojí královně. Ještě teď si vzpomínám jak jsem měla možnost políbit její nohu. Tu slanou chuť přes propocenou silonku si budu pořád pamatovat. Už se začíná stmívat tak půjdu spát a zítra udělám nějaký rozhovor. Lehla jsem si do bahna které mě příjemně chladilo a jak na naši oblast padla tma tak jsem usínala a přemýšlela co mi přinese další den.

Ráno jsem se probrala, šla se vysrat a potom jsem si dala výživnou pastu. Jsme zde v utajení dál od linie L1 a zóny nepřítel o nás nesmí vědět. Jsem zvědavá jestli se obranným jednotkám podaří udržet nepřátelský průzkum dostatečně daleko aby nás neodhalil. Je nás tu 4000 a jsme rozmístění na dost velké ploše. Nesmíme být moc hluční a musíme doufat že nás terénní vlna před zónou ukryje. Šla jsem k jednotkám prvního sledu u atc3-T/07-06 Tammy posedávala v kaluži dlouhovlasá blondýnka v uniformě At-Ti-Tp. Přisedla jsem si k ní a požádala o rozhovor

Neuvidím jak to v útoku vypadá.

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. V útoku budu s tebou a chci o nás napsat reportáž. Poskytneš mi rozhovor? Jak ji zveřejníš když půjdeš do útoku a tam tě zasáhnou? (zeptala se udiveně)

To mám zařizené. To co zde napíšu předám koordinátorce a ta to dá vydavateli. Dáš mi ten rozhovor? Jo jasně, stejně tu není co dělat. Já jsem Britney teší mě.

V útoku jsi tankový pohon co to obnáší?

Jsem zavřená v bloku Tp/Ka mám na sobě postroj a nesu s ostatními skelet tanku do akce.

Kolik Vás tam je?

V každém bloku jsme čtyři Tp a jedenáct Ka jednotek. Bloky jsou čtyři. Celkem je 16 ks Tp a 44 ks Ka.

Jednotky Ka také pomáhají nést skelet?

Ano, ale Le2 je postupně povolává do komory a vypouští do útoku. Po nějaké době tam zůstaneme jen my Tp jednotky.

Stačíte na to aby jste unesli celý skelet?

Jo pokud jsme všichni tak není problém. Počítej se mnou. Ve skeletu jsou dva Le, dva Ts a maximálně jeden Ka v komoře. To máš 5 x 70kg. Prázdný skelet váží 120kg. Minimální provozní hmotnost je 450kg a nás je 16 to vychází 30kg na jednoho. Máme stavitelné popruhy s dynamickým tlumičem který neustále vyrovnává zátěž tak aby byla rovnoměrně rozprostřená mezi všechny Tp jednotky. Když je nás tam tak málo tak velitel posílá Ts jednotky z plošiny aby šli uvitř skeletu sami. Potom jsme o dalších 140kg lehčí.

Jak to vypadá uvnitř bloku kde jsi?

Ze stropu jsou spuštěné nosné popruhy a dole je podlaha s otvory kam si strčíme nohy. Na tyto otvory jsou připevněné návleky odolné proti pěně a střelám. Ty máme až do pasu. Uvnitř bloku mám jen horní polovinu těla. Dál je tam display který ukazuje jak rychle má který blok jít. Ten ovládá velitel. Během akce jsem připojená k autodestrukčnímu systému. To je hadička která mi vede z uniformy a připojuji ji k systému tanku. Jinak jsou tam žaluzie ventilace a uzavíratelný vstupní otvor vedoucí k plošině Ts. Druhý otvor vede k odpalovací komoře. To je vše. Jiný pohyb uvnitř je velmi omezený dá se tam jen lézt po čtyřech. Postavit se můžeš jen tak ze dáš nohy do návleku.

Co to je autodestrukční systém?

Pokud velitel z nějakého důvodu rozhodne může všechny jednotky deaktivovat. Tato hadice vede do mého rozkroku kde je zakončena tryskami. Já ji napojím na centrální rozvod v tanku. Při aktivaci řídícího systému je profouknuta malým množstvím vzduchu aby se zjistila její funkčnost. Když se spustí autodestrukce tak se mi do rozkroku nahrne pěna které mě spolu s ostatními deaktivuje.

Při jaké situaci se spouští autodestrukce?

To záleží na veliteli jak nastaví řídící systém. Obvykle je při útoku nastaven tak že když jsou zasaženi oba velitelé Le1 a Le2 je aktivovaná automatická střelba nebo autodestrukce. Pokud se rozhodnou mohou ji spustit i manuálně.

Jaký je obvyklý průběh akce z tvého pohledu?

Nevidím co se děje venku, ale slyším vše velmi dobře. Jsem ve stísněném prostoru nohy se mi potí v těžkých návlecích. Nemohu se jit vyčůrat nebo vykakat. Musím si to pouštět do uniformy. Slyším z venku povely velitelů nebo výkřiky zasažených kusů. Velmi hlasité jsou střely dopadající na plášť skeletu. Nikdy nevím kdy se otevře vstupní otvor a nepřátelský Tharp dovnitř pustí plyn nebo kdy se mi do rozkroku nahrne pěna. Jsem v jiném světě. Nevidím co se děje venku, ale slyším to vše velmi dobře. Někdy zůstáváme stát na místě i několik hodin a velitel nám povolí že můžeme vylézt z návleků a lehnout si na vnitřní podlážku bloku

Jak tam všichni vejdete?

Pokud je blok plný tak máme vážně málo místa. Lehneme si na střídačku nohy k hlavě. Ležíš a u obličeje máš něčí nohy, ty položíš svoje nohy k jeho obličeji. Takhle se tam vejdeme všichni a můžeme se i vyspat. Dobře se dá vyspat pokud položíš hlavu někomu na prdel. Ovšem v případě že, se před tím neposral. (smích)

Ty se vůbec nepodíváš ven do akce?

Obvykle ne, ale je jedna možnost když velitel použije všechny kamikadze a potom zvolí taktiku „all in“. To nás může přeřadit k torpédovému útoku. Pak půjdu do odpalovací komory kde si vezmu nálož a on mě vypustí v torpédovém útoku. Ven se potom podívám na malou chvíli než mě zasáhne nepřítel.

Jak budeš pravděpodobně deaktivována?

Asi útok Tharp. Předchází mu konvenční útok Tharp uvitř skeletu. Uslyším výkřik zasažených Ti-Ts a za malou chvíli druhý Tharp otevře vstupní otvory a odpálí plynovou nálož. Jak se nadechnu plynu tak se pozvracím a uvolní se mi svěrač, naseru si do uniformy. Tím moje akce končí. Druhá pravděpodobná možnost je autodestrukční systém. Bez jakéhokoliv varování se mi do rozkroku nahrne pěna. Já ztratím motoriku začnu se nekontrolovaně třást a také se při tom poseru. Za pár minut budu deaktivovaná.

Pokud by sis měla vybrat jak budeš deaktivovaná čemu dáváš přednost?

Nejlepčí by byl kamikadze útok. Pokud bude Tharp nebo autodestrukce je mi jedno.

V případě první možnosti není vnitřek skeletu kontaminovaný a po doplnění novými jednotkami může pokračovat. Druhé dvě možnosti znamenají nutnost povolat Tserv a dekontaminovat jej přímo v zóně pod útokem. To znamená že i pro průběh akce je mnohem lepší první možnost.

Jak se těšíš na útok?

Jsem vzrušená když na něj myslím. Jdu v prvním sledu a možná se vrátím zpět. Ty jdeš v poslední vlně ve formaci atc4-Tinv. My uděláme vše pro to abys dosáhla cíle útoku. Pokud uvidíš deaktivovaný tank v zóně tak já budu poblitá a posraná v jednom z jeho bloků. Od toho tam jsem. Ty kolem mě projdeš a budeš pokračovat. Pokud tě někde vepředu zasáhnou tak od toho tam jsi také.

Rozezněl se alarm D9 to znamená jediné. Blíží se nepřátelský útok a já musím být do 90 vteřin ve své formaci Britney se na mě ještě stihla podívat, usmála se a řekla: „Je to tady.“ Na nic dalšího nezbýval čas. Dorazila jsem k mojí atc4-Tinv/08-02 akorát před limitem a alarm se změnil na D8. Nepřátelské jednotky se blíží k předsunutým hlídkám. Teď záleží na tom jak koordinátorka vyhodnotí nepřátelský útok a odhadne jejich zbývající sílu. D7 útočí na naše předsunuté pozice. Nyní už musíme být připraveni na přesun k výchozím pozicím. Stojím v blátě s ostatními a čekám na rozkaz k přesunu. Další vyšší úroveň alarmu už nezazněla. To znamenalo útok nízké intenzity který byl zastaven na předsunuté linii a nedostal se ani k linii L1. Možná tam došly nějaké osamocené nepřátelské jednotky, ale ty byly hned deaktivovány. V poplachu D7 jsem stáli a čekali další 4 hodiny. Byla jsem vzrušená, připravená a těšila jsem se do útoku. Začaly se ozývat moje střeva a chtěla jsem se vysrat. Zatím jsem měla jen dvě možnosti. Vydržet nebo se posrat do uniformy. Kdybych měla jistotu že

půjdu do útoku tak ji naseru do rozkroku a neřeším to. Ale po tolika hodinách čekání jsem očekávala že poplach bude zrušen a do žádného útoku nepůjdeme. Tak jsem se rozhodla že to vydržím a vyseru se až bude poplach odvolán. To se stalo po další asi hodině. Snížili alarm na D9. Už bylo vážně na čase. Hovno už mi olizovalo silonky a čekat další chvíli tak to pustím. Hned jsem šla vedle svojí formace, podřepla jsem si a krásně si ulevila. Jak jsem srala rozhlédla jsem se kolem sebe a nebyla jsem jediná. Vedle mě byla celá jednotka a nikdo se nad tím nepozastavil. V akci si kolikrát nasereme přímo do uniformy a jsme v hovnech klidně i několik dní. Až se sníží poplach na klidový D10 tak po sobě uklidím hovna a půjdu šukat. Moje kunda je mokrá a já se chvěji vzrušením. Za další tři hodiny zazněl kód D10 protiútok byl zrušen a já byla nadržená. Rozepla jsem si body a sundala legíny a silonky. Přišla jsem k blokační jednotce z naší skupiny, beze slov mu rozepla body, stáhla jeho legíny a přes silonky mu začala lízat péro a koule. Po chvílí byl připraven a vyndal si ho z punčocháčů. Začala jsem ho kouřit, pomalu a hluboko. Pak jsem ho povalila na zem a strčila si jeho péro do mojí mokré kundy. Chytla jsem dalšího tentokrát z pěchoty St-In-Ip a začala ho taky kouřit. Jak byl přípraven přesedla jsem tomu co mě šukal na hlavu aby mi mohl lízat kundu a současně mě další šukal do prdele. Po chvíli na něj sedla zrzka z mojí skupiny a nechala si od něj protahovat prdel. Mým tělem zatím projížděl orgazmus, svalila jsem se na něj vyčůrala jsem se. Moč z mé mokré kundy mu cákala přímo na obličej a on mě nepřestával lízat. Potom přišel další, převalil mě na záda a zvedl mi nohy. Opřela jsem svoje chodidla o jeho tvář čekala další šukačku. Byla jsem v silonkách už několik dní a on nasával vůní mých spocených nohou a pokračoval v šukání mojí kundy. Začal střídat oba dva moje otvory a já zažila další orgazmus. Pomyslela jsem si kam mě vystříká. K výstřiku si vybral moji kudnu, ale hned potom ho z ní vytáhl a strčil mi ho do prdele a cítila jsem jak mi ji plní svýma chcánkama. Potom mi ještě chvíli olizoval nohy a odešel si obléknout svoji uniformu. Já jsem byla po tak divoké šukačce unavená, ale musela jsem se obléknout také. Kdyby byl poplach tak mám jen 90 vteřin na přípravu. Natáhla jsem na sebe silonky s legínama a zapnula si body. K mojí kudny a prdele stále ještě vytékaly jeho tekutiny a vsakovali se v rozkroku do uniformy. Takto jsem si unavená lehla na zem a za chvíli spala. Pokud teď přijde signál k útoku budu připravená.

Zkoušíme se poznat podle vůně našich nohou

Spala jsem celou až do rána, v noci bylo dost teplo a bláto v zóně vyschlo. Moje uniforma byla celá navlhlá jak jsem se potila a lepila se mi na tělo. Najedla jsem se, sedla jsem si na zem a přemýšlela co budu dnes během čekání na útok dělat. Jedna zrzka od pěchoty z mojí formace dostala nápad že si můžeme zahrát hru. Budeme po čichu tipovat kdo je kdo. Večer přemýšlela a nad pravidly a navrhla toto. Bude nás 8 rozdělíme se do dvou týmů a budeme se pokoušet podle vůně nohou uhádnout kdo je kdo. Jsme na seřadišti už třetí den to znamená že naše nohy jsou spocené a každá z nás má jiné aroma. Vždy si jeden z týmu zaváže oči a druhý tým vyšle jednoho koho bude tipovat. Pokud uhádne tak bere zajatce. To bude ten kterého uhodnul a hraje s jeho týmem. Pokud neuhádne tak je zajat a hraje s týmem soupeře. Tým který zanikne prohrál. To vypadalo jako super zábava tak jsem souhlasila a přidala se. Rozdělili jsme se po 4 do týmů a měli jsme 10 minut na poznání našich vůní. Proti nám byly dvě blondýnky jedna zrzka a bruneta. My jsme byly v týmu dvě brunety a dvě blondýny. Hra byla zábavná v tom že moji spoluhráči se mohli rychle stát mými soupěři tak jsem musela vědět jak voní každá z nás. První jsme měli poznat tým soupeře. Sedla jsem si na zem, zvedla nohy. První přišla blondýnka Ella dala mi svoji nohu k obličeji a moji si vzala ke svému. Obě jsme z hluboka nasávaly a snažili si zapamatovat naše aroma. Její byla lehce cítít a měla příjemně slanou chuť. Další byla brunetka Victoria. Jakmile mi dala svoji nohu před nos cítila jsem mnohem výraznější

a lehce nasládlou vůni tu si také snad zapamatuji. Třetí byla zrzka Lika jak jsem k ní přivoněla tak byla specificky cítit. Musela stoupnout do chcánek a ty jí zůstaly na silonce. Ta bude jednoduchá pomyslela jsem si. Poslední bruneta Vainilla voněla a chutnala hodně podobně jako Ella. Ty dvě se mi budou plést.

Tým soupeřek

Ella

Victoria

Lika

Vainilla

Náš tým

Sky

Lee

Ria

Abbigail

Jak jsem si zapamatovala vůni soupeřek tak byl čas poznat nohy mých spoluhráček Sky byla cítit po slaných oříškách a lehce slanou chuť. Vůně nohou Lee mi připomínaly Victorii, ale chuť byla slaná. Ria nebyla téměř vůbec cítit musela jsem nasávat hodně dlouho, ale i tak byl její odér nevýrazný a téměř bez chutí. Moje nohy voní hodně podobně jako Lee. Což mě potěšilo protiháčky si nás budou plést

Hra začala. První tipovala Lee. Zavázali jsme jí oči a přišla před ní Ella. To byla velmi těžká soupeřka. Ona seděla před námi. My jsme museli být potichu a Ella jí položila nohy na obličej. Lee zhluboka nasála její vůni a po chvíli tipla Vainilla, což bylo špatně a šla do týmu soupeře. Skóre bylo 3:5 a my jsme byli na tahu. Soupeřky vyslali Liku to byl taktický tah protože její nohy byly jediné cítit močí. Přišla jsem k ní a položila jí chodidla na obličej. Cítila jsem jak nasává moji vůni a olízla mě. Potom řekla Sky. Také prohrála a šla k nám. Vyměnili jsme Lee za Liku, stav je 4:4. V dalším kole jsem šla na řadu já. Lehla jsem si se zavázanýma očima na zem a za chvíli jsem citila něčí nohy cítila jsem lehkou příjemnou vůni a slanou chuť. To bylo vážně těžké. Mohla to být Ella nebo Vainilla. Tipla jsem Ellu a trefila jsem se a měli jsme dalšího hráče. Soupeřící tým poslal Victorii a my Riu. Victoria hádala mě a šla k nám do týmu. Stav je 6:2 v jejich týmu zůstává jen Vainilla a Lee. Pokud teď uhodneme soupeřku tak jsme vyhráli. Poslali jsme hádát Sky a soupeřky Lee. Sky nasávala její vůni. Několikrát ji olízla a pak řekla Vainilla. Stav byl 5:3 a tah protihráče. Vainilla si lehla na zem a Ria k ní přišla. Po chvíli ji řekla Abbigail. Stav je opět 6:2 a v jejich týmu zustavá jen Lee a Sky co začínali s námi. Tyto pravidla jsou zábavná. Chvíli hraješ za soupeře a chvíli za svůj tým. Náš tah a já jdu tipovat. Lehla jsem

si na zem a za chvíli jsem cítila výraznou vůni a slanou chuť. To musí být jen Lee. Zaradovala jsem se. V jejich týmu zůstala jen Sky a měla tipnout správně ze 7 chodidel jen podle jejich vůně. Poslali jsme Ellu a doufali že se splete. Po chvíli řekla Ria. Netrefila se a v jejich týmu nezbyly žádné protihráčky. Užívali jsme si vítězství společně, dohadovali jsme se kdo se komu pletl a porovnávali jsme si vzájemně svůj odér. Nemysleli jsme na situaci že kdykoliv půjdeme do útoku a tam nás bude většina zasažena. Ostatní se na nás během hry dívali a dobře bavili. Takhle jsme soutěžili až do odpoledne, už jsme ani nepočítali kdo kolikrát vyhrál jen jsme si užívaly zábavy. Ke konci jsme naše vůně znali velmi dobře a tipování ztrácelo význam. Okamžitě jsme poznaly kdo dal komu nohu na nos. V průběhu dne se k nám přidali ještě čtyři další. Jedna černovláska z blokační jednotky, černovláska a zrzka z kamikadze a naše blonďatá velitelka.

Další co se připojili k naší hře

Yenifer

Katya

Natalia

Virginly

V tomto počtu už bylo hodně těžké si zapamatovat komu jak voní nohy a soutěž se víc podobala tipování. Já jsem měla obrovský problém rozeznat Ellu, Vainillu a velitelku Virginly. Vůně a chuť jejich nohou byla téměř stejná. Katya byla cítit po sýru a chuť jejího chodidla byla výrazně slaná. Yenifer nevoněla nijak výrazně a její nohy byly téměř bez chuti. Vůně Natalie se hodně podobala Lee a mě.

Večer jak jsem se chystala spát zazněl alarm hned alarm D4 to znamenalo útok na linii L1. Nepřítel se dostal nepozorován do blízkosti naší obrany a zahájil útok. Protože jsem spala v uniformě byla jsem s přípravou hned hotová. Rychle jsem se probrala a jen čekala jestli nepřijde rozkaz k protiútoku. Seděla jsem ve formaci přemýšlela co se na L1 děje a jaktože nezareoval defense fast reaction. Asi po dvou hodinách kdy nepřišel signál k útoku jsem byla téměř jistá že tentokrát do zóny nepůjdeme. Byla už tma, ale teplo bylo téměř stejné. Asi o půlnoci nejvyšší velitelka dala rozkaz že můžeme spát, ale nesmíme si sundat uniformu. Lehla jsem si na zem, vedle mě ležela Ella položila jsem hlavu na její chodidla která příjemně voněla a usnula jsem. V noci se mi chtělo čůrat, ale protože byl zákaz sundávání uniformy tak jsem se jen protáhla a vyčurala. Moč se mi rozlila do rozkroku a chvíli hřála. Při tom jsem políbila Elle chodidlo, olízla její palec a zase usnula. Ráno byl naštěstí poplach odvolán. Nepřítel poslal jen malou skupinu, která zkoušela naši připravenost. Všichni byli deaktivováni naší obranou a speciály. Po snídani došla naše velitelka Virginly a řekla nám že se jí naše včerejší hra moc líbila a že má návrh na zlepšení. My už si poznáme nohy po čichu téměř bez chyby ale jak budeme úspěšní když se víc spotíme. Měla povolené od nejvyšší velitelky takové vylepšení. Vzala starší použité protichemické latexové punčochy. Ty si máme nasadit a být v nich až do zítřka a potom je sundáme a budeme zase hrát. Po celém dnu v latexu se vůně našich nohou jistě změní. To znělo jako dobrý nápad a všichni jsme souhlasili. Oblékla jsem si punčochy přes mojí uniformu a cítila jsem jak mi latex svírá nohy které se okamžitě začaly potit. Jinak jsme měli opět volno a mohli jsme so využít jak se nám líbilo. Někteří začali šukat, jiní polehávali a podřimovali nebo se mezi sebou bavili. Nás 12 hráček se dohodlo že se nevyslečeme abychom měli co nejvýraznější vůni.

Toto bude moje třetí akce v zóně na pozici Ti-Ts

Já jsem se rozhodla udělat další rozhovor chtěla napsat nějaké další zajímavosti z atc3-T. Vydala jsem se dopředu k jednotkám prvního sledu a tam požádala o rozhovor tank service At-Ti-Ts Jedna milá černovláska se se mnou začala bavit

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. V útoku budu s tebou a chci o nás napsat reportáž. Poskytneš mi rozhovor?

Budu moc ráda. Já jsem Yeva Mays.

Těší mě. Ty jsi tankový servis, co je tvoje práce v útoku?

Já tam jsem od toho aby tank fungoval tak jak má. Pokud je potřeba odstranit nějakou zasaženou jednotku, nebo mám zastoupit Ti-Tp případně zajistit doplnění jednotkami.

Jaká je šance že tě v akci zasáhnou?

Vysoká, stejná jako pro všechny ostatní. Jsem venku vedle tanku. Nepřítel po mě bude pálit stejně jako po ostatních.

Ty se budeš účastnit útočné operace?

Možná ano pokud nebudu do té doby deaktivovaná. Ale až v závěru akce a musí být k dispozici dostatek jiných Ti-Ts. Moje úloha je starat se o tank. Na útok jsou tam jiné kusy.

Jsi v akci poprvé?

Ne nejsem. Už jsem byla v se1-Tserv/01-04 Brook A. Účastnila jsem se dvou misí kdy jsme vyproštovali tank ze zóny po zásahu Tharp. V mojí původní jednotce zůstalo 40 % aktivních už jsme nemohli do akce. Dostali jsme status regroup, reserved for future use., zbylí co nebyli deativování šli do zázemí. Mě po několika týdnech povolali k atc3-T/07-06 Tammy. Tak jsem zde.

Kolik At-Ti-Ts bylo celkem deaktivováno?

Bylo nás 60 a po druhé akci nás zůstalo 14 na procenta 77 % deaktivováno. Tak vidíš není to žádná pohodová služba (smích)

Jak jsi se cítila když tě poslali do zázemí na neurčito?

Měla jsem radost. V zázemí mě to bavilo. Prodávala jsem tam silonky a bodystocking. Měla jsem malý krámek byla jsem spokojená. Jak mě použili v se1-Tserv tak jsem ho musela pustit. Druhý návrat do zázemí byl těžší. Spala jsem venku. Jediné co jsem měla byla špinavá uniforma. Našla jsem si práci. Čistila a prodávala jsem použité silonky. Spala jsem v našem stánku, střídali jsme se dva navrátilci ze zóny, ale později se nám začalo dařit.

Proč jsi poprvé krámek pouštěla?

Protože jsem šla do zóny. Myslela jsem že budu deaktivovaná. Tak jsem ho prodala a poslední tři dny jsem si užívala. Šukala jsem, kupovala si luxusní jídlo, nové oblečení. Chodila na promítání filmů. Bavila jsem se. To že jsem šla zpět do zázemí bylo pro mě velké překvapení.

Co jsi cítila vůči těm do v zóně zasáhli?

Vůbec nic, od toho tam jsme.

Teď jsi svůj druhý stánek taky prodala?

Ne stará se o něj kolega. Byl se mnou v předchozích akcích a domluvili jsme se pokud jeden zůstane v zázemí tak bude držet náš krámek.

Když se vrátím k tvojí předchozí akci jaké to bylo?

První nasazení bylo v ATC-03 N, měli jsme vyprostit tank atc3-T/01-05 Sammy který útočil v prvním sledu a byl vyřazen nepřátelskými speciály které podporoval jejich tank. Vyprošťovali jsme ho pod palbou. Celá jeho jednotka byla deaktivována. Nás zasáhli celkem asi 100 kusů. Vzpomínám si že bylo hodně narušeno pravé křídlo. Ja byla na levém. Po dekontaminaci Ka bloků mě poslali do bloku 3 kde jsem měla odpojit deaktivované jednotky. Bloky byly vyřazeny plynovou náloží a všechny jednotky se poblili. Plazila jsem se mezi zvratky a odpojovala jednotlivé kusy. Zůstalo jich tam asi 10. Po odpojení

se sesunul vždy pod tank. Tam byl další kdo jim sundával návleky a podával mi je zpět. Já je dávala na jedno místo. Ti deaktivovaní se nejen poblili, ale i pochcali a posrali. Když mi podal návlek tak na mě občas tekly hovna smíchané s chcánkama. Asi za pět minut bylo hotovo a já byla ráda že jsem mohla jít ven do bahna v zóně. Ti co byli venku mezitím skelet připojili mezi moduly a vydali jsme se zpět do zázemí. Tam byl prázdný skelet vyčištěn a připraven k naplnění novými jednotkami.

(během našeho rozhovoru začalo intenzivně pršet a na seřadišti se vytvořily velké kaluže bahnité vody. V rozhovoru jsme pokračovali bez přestání)

A druhá akce vzpomínáš si na ni?

Velmi dobře. Vyprošťovali jsme tank ze zóny atc3-T/01-08 Aemelia Fox. Byl deaktivovaný autodestrukčním systémem a jeho podpůrné jednotky jej opustili. To nikdy nepochopím. Prý dostaly rozkaz k ústupu. Skelet po zásahu obou velitelů chvíli fungoval v režimu automatického vypouštění torpéd, ale jak byly zablokované vnější dveře a zasaženy oba internal tank servise tak se spustila autodestrukce. Zbylým jednotkám uvnitř se do rozkroku nahrnula pěna a deaktivovala je. My jsme se tam dostali pod velmi těžkou palbou. Tentokrát jsem měla rozkaz vlést pod čtvrtý blok a jak bude jiný z naší jednotky je odpojovat tak já jim měla sundávat návleky. Napřed jsme museli připojit hadici k dekontaminačnímu systému. Ten je napojený z našeho tanku dovnitř bloku a i na hadice vedoucí do rozkroku jednotek uvitř. Po vypuštění neutralizačního roztoku je připojena další hadice která tlakem vzduchu odemkne zámky návleků. Po odpojení se deaktivovaný kus sesune pod blok tanku. Tam jsem mu sundala návleky a podávala je zpět tomu co je odpojoval. V našem bloku jich bylo 8. Po zásahu pěnou u nich dojde k uvolnění svěrače a následný tlak dekontaminačního roztoku vytlačí velkou dávku hoven přímo do návleků. Při sundávaní jsem se musela plazit přes posrané Ti-Tp a Ti-Ka. Když jsem podávala návleky nahoru dost obsahu co byl uvnitř vytekl na mě. To vše se odehrávalo pod přímým nepřátelským útokem. Říkala jsem si jestli není lepší být venku zasažena než se tu plazit v hovnech.

Kolik vás bylo zasaženo?

Asi 150, když se přičte předchozí akce kdy nás zasáhli 100 tak nás moc nezbývalo. Už jsme nebyli použitelní v akci. K mojí formace Ti-Ts jsem zůstala jen já a dva velitelé. Myslím si že všechny Ti-Ts co byli mimo skelet tak nepřítel zasáhnul. On se zaměřoval hlavně na nás protože my jedinní jsme mohli prázdný skelet připojit a dokončit akci. Když odečtu Ti-Tp kteří byli uvnitř bloků tak venku zůstalo jen přibližně 60 jednotek.

Co se stalo s těmi co opustili tank v akci?

Velitele popravili a ostatní poslali do loterie. Co jiného chceš s nimi dělat.

Byla jsi se podívat na loterii?

Sice jsem už byla v zázemí, ale nešla jsem tam. Nechtěla jsem utrácet začala jsem otvírat svůj stánek.

Pokud srovnáš předchozí jednotku se1-Tserv a současnou atc3-T kde si myslíš že je to lepší?

Myslím že tady. Jsem v prvním sledu, ale nebudu muset odpojovat jednotky po zásahu Tharp. Zde mě asi zasáhnou když se budu starat o tank v akci. Vytahovat deaktivovaná torpéda z komory a plnit všechny ostatní činnosti kolem tanku než budu deaktivovaná.

Myslíš že budeš zasažena?

Myslím že ano. Je mi to jedno. Musím se starat o to aby byl můj tank v pořádku a ne o to jestli mě nepřítel zasáhne.

(zatím přestalo pršet, ale na seřadišti byly hluboké blátivé kaluže)

Když se ještě vrátím k předchozí akci popsala jsi jaké mylo vyproštění, ale nemluvila jsi o cestě k tanku. Jaké to bylo když jste vyprošťovali atc3-T/01-08 Aemelia Fox?

Čekali jsme na seřadišti na požadavek k vyproštění. Byla jsem venku na levém křídle. Stála jsem s ostatními v blátě připravená vyrazit. Zazněl povel že vyrážíme. Cestou jsem míjela naše

zasažené jednotky. Za chvíli jsme byli kousek od nepřítele a on na nás spustil palbu. Naše tanková obrana dělala co mohla. Hodně jich deaktivovala, ale také jich hodně nepřítel zasáhnul. My jsme se vůbec nezastavili a velitel pořád postupoval. Kousek před místem vyproštění dal rozkaz abychom rozpojili naše moduly a připojili dekontaminační sprchu. Už během těchto činností nás bylo dost zasaženo. Vzpomínám si na jednu usměvavou černovlásku která šla zapojit dekontaminaci. Než připojila hadici dostala několik zásahů do zad. Sesunula se a povolila svěrač. Viděla jsem, jak se jí hovnama na prdeli nafukuje uniforma. Okamžitě na její místo nastoupil další Ti-Ts, ale hned ho zasáhli do hlavy. Zůstal ležet obličejem přímo na její posrané prdeli. Až třetí v řadě připojil hadici a mohl proudit dekontaminační roztok dovnitř zasaženého tanku. Já jsem ležela na zemi v bahně a čekala na můj rozkaz. Velitel mě poslal pod skelet sundávat návleky. Při tom jsem velmi dobře slyšela co se venku děje. Jak jsou naše jednotky zasahovány, rozkazy velitelů, zvuky připojování skeletu.

Na co jsi při tom myslela?

Jen na to abych jim sundala z nohou návleky a dala je tomu co byl uvnitř bloku.

Když jdete dovnitř bloku co byl zasažen pěnou nebo plynem je vždy bezpečně dekontaminován?

Vždy nemusí být. Mohou tam být oblasti kde je stále aktivní pěna. Poznáš to až tam vlezeš.

Jak se postupuje potom?

Když tam vlezeš tak jsi deaktivovaná (usmála se). Musí se znovu pustit dovnitř dekontaminační roztok. Pak tam jde další kus.

Když jsi šla do kontaminovaného bloku jaké jsi měla pocity?

Žádné. Velitelka mě tam poslala tak jsem šla. Pokud by to uvitř nebylo dobře odvětrané tak se pobliju, poseru a moje činnost je ukončena. Znovu dekontaminují blok a jde tam další. Zdrží se vyproštění, to je jediný probém. Já nejsem důležitá, mě nahradí další.

Co si myslíš o nové taktice DAT?

Myšlenka je dobrá. Nepřítel po útoku nebude mít tolik sil na obranu a mohli by jsme dosáhnout zajímavého úspěchu. Odměna co máme slíbenou v podobě políbení díry naší královny Louisy Lu je krásná. Nedovedu si představit něco hezčího. Na druhou stranu mě trochu mrzí že jsem v prvním sledu a budu v útoku zasažena. Nicméně udělám vše pro úspěch akce. Pokud dosáhneme cíle a ty budeš mít tu čest políbit její díru tak to bude i díky mě, ale já už budu ležet zasažena někde v zóně. Pro mě byla obrovská událost když jsem mohla políbit královniny nohy. Tu její vůni si budu připomínat až půjdu do útoku.

Pro mě to byla také obrovská pocta. Já jsem v pěchotě moje šance na návrat také není moc vysoká. Děkuji ti za rozhovor

Bylo mi potěšením

Povídali jsme si hodně dlouho až do odpoledne. Po našem rozhovoru jsem se vydala zpět ke svojí jednotce. Šla jsem kolem jednotek prvního a druhého sledu ty půjdou do útoku i pro nás. Oni budou zasaženi pro to abychom mohli my pokračovat. Zaujala mě jedna bruneta z posledního sledu atc6-Ch/04-05 Elle M. Seděla v uniformě St-In-Ip-Su*Ch opřená o hliněný val a nad něčím přemýšlela. Přisedla jsem si k ní a zeptala se jak se má. Odpověděla mi že dobře, ale je trohu nervozní. Je to její první akce a protože bude použitá jako nosič chemické nálože tak bude v akci deaktivována. Požádala jsem jí o rozhovor a ona souhlasila.

Rozhovor s St-In-Ip-Su*Ch

Ahoj jsem Abbigail Cat reportérka. V útoku budu s tebou a chci o nás napsat reportáž. Poskytneš mi rozhovor?

Ano, poskytnu. Jsem Mia Spark

Co tu sedíš tak sama?

Sedím a přemýšlím jaké to bude v útoku. Jestli zvládnu udělat to k čemu mě vycvičili.

Z čeho máš obavy?

Abych splnila přesně to co po mě bude chtít velitel. Na mě bude záležet postup dalších jednotek. Podívej budeme muset udělat cestu téhle invazní formaci. Oni půjdou do útoku jako poslední a dosáhnou cíle naší mise. Já tam jsem od toho abych dopravila nálož na místo kde ji odpálím. Při tom budu deaktivovaná. Padnu do bahna budu se chvíli třepat a naseru si do silonek. Doufám že moje pěna zasáhne hodně nepřátel a bojím se aby mě netrefili dřív než se tam dostanu. Víš jaké to je dostat zásah pěnou?

(na otázku jsem jí neodpověděla a ona pokračovala)

Ztratíš koordinaci svých pohybů. Padneš na zem, svíjíš se a uvolní se ti močový měchýř a sverač. Ležíš, pár minut se svíjíš, chciješ a sereš si do uniformy. Potom zůstaneš ležet na zemi. Na prdeli máš flek od hoven a jen sleduješ jak postupují ostatní dopředu. Jsi jen kus na jedno použití.

A ty by jsi chtěla něco jiného?

Ani nevím. Já chci splnit to co očekává velitelka. Každý může být zasažen pěnou nebo ho trefí nepřítel. Není v tom rozdíl. Když bych byla v prvním sledu tak mám stejnou jistotu že budu deaktivována jako tady. Ale raději bych byla v akci delší dobu než se jen někam doplazit a čekat na signál k aktivaci.

(kolem procházel At-In-Se, ona ho chytla, rozepla mu body pod kterýma měl latexovou protichemickou kombinézu. Z ní mu vytáhla péro a začala ho kouřit. Mezitím si rozepla svoje body. Po chvíli jak byl dostatečne vzrušeny lehla si na záda do bláta, stáhla silonky a roztáhla nohy. Vystrčila na něj svojí kundu a od jí okamžitě začal šukat. Ja bych se ráda přidala, ale jsme domluveni v naší formaci že budeme zítra pokračovat v zábavě poznej čí jsou to nohy. Mám na sobě stále latexové punčochy nechci porušit pravidla tím že je sundám a ovlivním tak výsledné aroma mých nohou. Mohla jsem si jen lehnout na záda dát svoje nohy na jeho ramena a tak si nechat protahovat svojí kundu. Nechtěla jsem jí ho ale brát. Proto jsem seděla vedle, dívala se jak spolu šukají a připravovala si další otázky k našemu rozhovoru. Po deseti minutách se jí vystříkal do kundy a odešel. Mia se oblékla, posadila se a na její tváři se objevil úsměv)

Vidím že se ti zlepšila nálada.

Ano je to mnohem lepší. Šukání mám ráda. Uvolňuje to napětí a budu v útoku spokojenější.

Myslíš že náš protiútok proběhne během této rotace?

To vážně netuším, záleží na rozhodnutí koordinátorky. Pokaždé když se změní alarma na z D10 na nějakou vyšší hodnotu tak to znamená že probíhá nějaká nepřátelská aktivita v zóně. Může to být jen průzkum nebo začátek velkého útoku.

Jaký máš pocit při poplachu?

Naskočí mi husí kůže a začnu být nervozní. Také mě to vrzušuje a vlhne mi kunda. Říkám si že je to tady teď půjdu do zóny a tam budu zasažena. Chci se dostat až do linie TIFFANY. Místa které máme kontaminovat a kde si všichni aktivujeme svoje nálože.

Myslíš že se ti to povede?

To nikdo neví, udělám všechno pro to abych se tam dostala a splnila svůj úkol v akci. Aby ostatní mohli pokračovat v útoku a dosáhnout cíle který nám zadá koordinátorka

Děkuji ti za rozhovor, ať se ti v zóně daří

Udělám co budu moct, od toho tam jsem

Bylo už pozdě večer když jsem došla na moje seřadište. Dnes byl klid bez jakéhokoliv poplachu. Lehla jsem si na zem, položila hlavu do rozkroku jednoho In-Ka. Cítila jsem na tváři jak mu pod legínama tvrdne péro. Dnes jsem už byla unavená, ale ráno ho vykouřím. Nohy jsem měla v latexových návlecích spocené a mokré. Zítřejší hra poznej nohy bude opravdu zábavná. Už teď jsem zvědavá jak budou vonět chodidla mých protihráček.

Ráno jsem se vzbudila, rozepla mu uniformu a začala kouřit jeho péro. On ještě spal, ale za chvíli otevřel oči, roztáhl nohy a nechal mě ať si s ním hraji. Po chvíli mi rozepl v rozkroku body, stáhnul je stehnům moje legíny a silonky. Takhle jsem si klekla na zem a vystrčila na nej svoji prdel. On zabořil jazyk hluboko do mého análu a začal jej vylizovat. Jak jsem byla dole dost mokrá tak mě začal šukat. Střídal obě moje díry. Klečela jsem s hlavou položenou na zemi a za mnou byla tato mrdací mašina. Po několika minutách se začal blížit orgazmus. Chytla jsem nohy vedle ležící zrzce v uniformě bojového servisu a začala přes červené silonky co měla na sobě olizovat její prsty. Po návalu orgazmu jsem se mi vystříkal do prdele. Já ležela na zemi, obličej u jejích chodidel. Oddychovala jsem a nasávala vůni jejích nohou. Silonky si už minimálně pět dní nemohla vyměnit. Byly lehce mastné a nasáklé jejím potem. Začalo mě to znovu vzrušovat a už jsem se těšila jak budu lízat nohy mým spoluhráčkám.

Čí jsou to nohy?

Dopoledne přišla naše nějvyšší velitelka s tím že se chce podívat na naší soutěž. Dala pokyn aby se tank posunul o dva metry na stranu protože pod ním není bahno které by nám ovlivnilo vůni nohou. Všech 12 hráček si sedlo na zem a sundali jsme si latexové punčochy. Měla jsem mokré, spocené nohy. Přičichnula jsem si ke svojí punčoše a ohromilo mě výrazné aroma které jsem během posledních 24 hodin vyprodukovala.

Nejvýšší velitelka Emily J nám řekla že ona bude určovat pravidla a rozdělění do týmů První hra. Vytvoří se dva týmy a bez přípravy jakékoliv přípravy vždy jeden tým vyšle jednoho který bude hádat podle vůně chodidel z druhého týmu. Pokud uhodne tým má bod. Vyhrává tým který dosáhne 10 bodů. Pravidlo bylo že ten kdo byl hádán bude v následujícím kole tipovat dalšího V prvím týmu jsme byli Victoria, Ria, Virginly, Yenifer, Lika a já Abbigail. Druhý tým tvořily Ella, Vainilla, Sky, Lee, Katya a Natalia.

Náš tým začínal. Poslali jsme Liku. Lehla si na záda a tým soupeřek jí zavázal oči. My jsme museli být potichu a oni poslali Vainillu. Sedla si před ní a položila jí svoje nohy na obličej. Lika zhluboka nasála, olízla jí patu a přemýšlela. Po chvíli řekla Natalia. Bod jsme nezískali. Vainilla si lehla na zem místo Liky a zavázali jsme jí oči. Dalšího tým poslal mě. Přišla jsem k ní a položila svoje chodidla na její obličej. Přes silonky jsem cítila její dech a po chvíli i jazyk na mých šlapkách. Bylo to vzrušující. Po chvíli řekla Virginly. Netrefila se bod nikdo nezískal. Na její místo jsem si lehla já a čekala. Po chvíli jsem cítila hodně výrazné aroma které bylo těžko popsatelné. Přemýšlela jsem kdo takto může vonět. Olízla jsem jí chodidlo a cítila mírně sladkou chuť. Takto naposled voněla Victoria, Lee a já. Jediná Lee byla u nich v týmu. To musí být ona. Měla jsem pravdu a připsali jsme si bod. Lee si lehla na zem a my jsme poslali Virginly. Chvíli nasávala její aroma a potom řekla Yenifer. Bylo to špatně Virginly se usmála a lehla si na zem. Měla uhodnout, oni poslali Sky. Vigrinly také neuhádla a Sky se chystala na další kolo. My jsme poslali Victorii. Sky její nohy očichávala a olizovala asi půl minuty a potom řekla Victoria. Uspěch oni mají bod a je to 1:1. Takto jsme soutěžili několik hodin a každá z nás měla nohy každé ze svých soupeřek na nose minimálně pětkrát. Snažila jsem si jejich aroma zapamatovat, ale bylo to nemožné. Po tak dlouhé době v latexu byly naše nohy hodně spocené vůně se vzájemně mísili.

Pokud jsem olizovala něčí nohy tak jsem měla jejích chuť na jazyku ještě dlouhé minuty. Tato soutěž byla vážně jen o hádání. To nám ovšem nevadilo a celý den jsme se dobře bavili. V průběhu hry jsme se domluvili že ti co prohrají budou dalších 12 hodin sloužit vítězům. Nakonec vyhrál tým soupeřek a já se stala na 12 hodin otrokyní. Nijak našich svých rolí nezneužívali. Já jsem si měla lehnout na záda jak mi přikázala Lee. Ona si lehla na mě, položila svoje chodidla na moji pusu a jen mi řekla abych je olizovala a líbala. Že se jí to líbí a chce si tak odpočnout, aniž by musela ležet v blátě. Já jsem měla také radost protože nohy Lee voní opravdu příjemně a její slaná chuť je vážně skvělá. To je odměna i pro mě, usmála jsem se a začala se věnovat jejím chodidlům v černých silonkách. Takhle jsem po chvíli usnula i já. Já jsem ležela v blátě a její tělo bylo na mě. Cítila jsem každý její pohyb proto jsem se moc nevyspala. Byla to její odměna za výhru. Při každém probuzení jsem jí dlouze políbila chodidlo a pár minut pokračovala v olizování. Velitelka Virginly ležela na zemi v bahně a byla připravená Sky a Elle sloužit. Zatím jen ležela a ty dvě se domlouvaly co s ní budou dělat. Jsem zvědavá jestli to velitelka vezme sportovně nebo je v útoku pošle do nějaké speciální akce.

Poslední den před rotací

Ráno jsem se probudila. Lee ležela na mě a ještě spala. I když moje role otrokyně už skončila tak jsem jí začala dlouze líbat její krásné voňavé nohy. Líbilo se nám to oběma. Probudila se, usmála se na mě a řekla: „už mi sloužit nemusíš“ Já vím odpověděla jsem jí, ale tvoje nohy opravdu krásně voní. Po jídle jsme seděli na zemi v naší formaci a přemýšleli jsme co budeme dělat v zázemí, až nás bude rotovat další skupina. Začala jsem s Lee vést rozhovor.

Víš že nejsem jenom pěšák co ho deaktivují v zóně, ale i reportérka. Pokračuji v práci mých kolegyní a sepisujeme zážitky ze zóny, seřadište i pobytu v zázemí.
Ano znám tu knihu, všechny co ji psaly byly nakonec zasaženy v zóně.

Já jsem čtvrtá v pořadí. Budu pokračovat do té doby než budu taky deaktivovaná. Chci se tebe zeptat jak se ti líbí zde na seřadišti?
Je tu nuda. Občaš sice zazní alarm že možná půjdeme do útoku, ale zatím ho vždy odvolali. V normálním útoku už bych dávno ležela někde v zóně. A v obraně bych se už setkala s nepřítelem. Buď by mě zasáhl nebo bych ho zasáhla dřív. Zde je to čekání únavné.

To máš pravdu, ale viděla jsi výsledky simulace. Dosahovali jsme mnohem lepšího poměru než běžný útok.
Ano dává smysl útočit když budou oslabeni svým předchozím útokem. Jen to nemění nic na tom že se tu vetšinou nudíme a vymýšlíme vše možné abychom se zabavili. Soutežíme kdo pozná čí nohy, šukáme a spíme.

Pokud dnes nepůjdeme do útoku tak náš čeká rotace v zázemí přemýšlela jsi co tam budeš dělat?
Nepřemýšlela, co když do té doby budu zasažena (úsměv)

Rozumím, já si také neplánuji co budu dělat v zázemí. Jak se chystáš na útok, který může přijít s každým poplachem.
Já jsem na něj připravena stále. Až bude tak stále mám na sobě uniformu, vezmu si vybavení a půjdu. Když mě v zóně zasáhnou tak od toho tam jsem. Pokud ty nebudeš už deaktivovaná tak mě jen překročíš a budeš pokračovat v útoku.

Děkuji ti za rozhovor. (vzala jsem do dlaní její nohu nasála její vůni a políbila ji)
Máš moji vůni ráda? (usmála se)

Ano mám. Tvoje spocené nohy opravdu krásně voní. Děkuji ti za to

Poplach před rotací

Večer se opet rozezněl alarm D9. To znamenalo aktivitu v zóně. Možná Lee měla pravdu a nemáme přemýšlet nad tím co budeme dělat v zázemí dokud tam nejsme. Seděli jsme ve formaci a čekali jestli se bude stupeň poplachu zvyšovat, nebo jestli bude opět odvolán. To čekání je vážně nesnesitelné. Jen se dívat na displej s kódem a nevědět co se děje. Za chvíli rychle po sobě D8 a D7. Nepřítel útočí na naši předsunutou základnu. Buď se spokojí jen s tímto útokem nebo bude pokračovat. Co jsem chtěla udělat v zázemí se mi najednou začalo vzdalovat. Kód D6, D5 a D4. Útok na naši linii L1. Cítila jsem nervozitu stejně jako všichni kolem mě. Teď záleží na tom jak koordinátorka odhadne sílu nepřátelského útoku a podle toho se rozhodne jestli nás vyšle do zóny. Chci ještě jednou přivonět k nohám Lee. Je ve formaci hned vedle mě. Naklonila jsem se k ní našla na její silonce místo které nebylo od bahna a nasála její krásnou vůni. Ona se na mě podívala a řekla mi pokud půjdeme do další rotace tak ti donesu silonky které budu nosit v zázemí celou dobu. Dám do nich tolik aroma co jen budu moct. Je vážně moc hodná. Teď mám o důvod víc se těšit do zázemí a do další rotace. Proč mi to jen říká teď kdy je možné že vyrazíme do útoku kde budeme obě zasaženy. Za další 3 hodiny byl poplach odvolán. Koordinátorka vyhodnotila útok jako malý to znamená že my do protiútoku nepůjdeme. Poplach byl snížen na D10 a já jsem si oddychla. Odpoledne přišla další formace DAT-02 a my měli jít do zázemí. Koordinátorka měla ale jiný plán. Abychom si udrželi vysokou úroveň výcviku tak půjdeme na tréninkový polygon kde proběhne simulace útoku na obrannou linii.

Útok na tréninkovém polygonu

Přesunuli jsme se ze seřadiště na tréninkový polygon kde za 30 minut začne útok. Koordinátorka nám řekla že pokud se nám povede dosáhnout cíle, obsadit linii obrany tak jdeme všichni hned do zázemí. Pokud ne tak simulace zítra proběhne znovu. Nepřátelské jednotky představovala obrana královské zóny. Ty se ovšem po zásahu a přejití útočné vlny přesunuly do výchozích pozic. Opět je naše hlavní hodnotící kritérium poměr zásahů minimálně 1:1,2 a současně dosažení linie obrany. Protože u protistany je málo jednotek musíme každého zasáhnout 3x a potom je vyřazen ze simulace. My jsme vyřazeni po prvním zásahu. Nikdo z nás už nechce být další den v bahně tak si myslím že se všichni budou snažit splnit svůj úkol. Začaly se ozývat moje potřeby, ale už nebyla možnost si sundat uniformu a vyprázdnit se. Pustila jsem obsah mých střev do silonek. Na prdeli se mi udělala velká hnědá boule, která prosakovala přes legíny. V útoku i když je to jen simulace tak musím být maximálně soustředěná. Zadržování sraní by mě rozptylovalo nehledě na to že útok může trvat několik hodin a to bych stejně nevydržela. Předchozí dva sledy vyrazily do útoku a přišla řada na nás. Jdu hlubokým bahnem a v naší obranné linii vidím první zasažené kusy. Jedná se o pěchotu atc1-I/06-08 Suzie Q. Překročila jsem zasaženou blondýnku St-In-Ip-Su*P a pokračovala dál do zóny. Potkávala jsem hodně našich jednotek které byli v rámci simulace deaktivovány. Zatím naše skupina neměla kontakt s protistranou, ale věděla jsem že se to

brzy změní. My se máme se máme dostat k linii obrany a zaútočit na ni. Za námi jde ještě jednotka atc5-Tsp/07-05 Alexa. Jejich úkol je udržet obranu co nejdéle. Během útoku mijíme vracející se tank atc3-T/07-06 Tammy. Nemá žádné podpůrné jednotky vypustil všechna Ti-Ka, nechal v útoku podpůrné jednotky a vrací se zpět na seřadiště. Všechny potkáváme zasažené v zóně. Před námi ležela větší skupina jeho jednotek a mezi mnohými jsem poznala Yevu Mays. Zasažená do břicha ležela na boku v blátě. Po zkušenostech jaké má ví moc dobře jak takový útok pro první sled končí. Musí jí být jasně až bude opravdový útok tak bude také zasažena a deaktivována. Nebyl čas si jí víc prohlížet. Musela jsem postupovat v útoku dál. Můj úkol byl zaútočit přímo na obrannou linii. Před námi je už jen druhý sled který postupuje přes zónu a zasahuje malé skupinky předsunutých obranných jednotek.

Z pravého boku najednou vyběhla malá skupina nepřátel a okamžitě zahájila palbu na naši formaci. Několik kusů zasáhli. Mezi nimi byla Ella. Po zásahu se schoulela do klubíčka zůstala ležet na boku. Naše jednotky okamžitě zahájili protiútok při kterém se nám je podařilo neutralizovat. Při tom nepřátelé zasáhli asi 20 našich jednotek. Nic co by nás výrazně oslabilo v útoku. Pokračovali jsme dál druhý sled který šel před námi už byl celý deaktivovaný, ale linie obrany byla nadohled a před námi se objevily dva nepřátelské tanky. Naše interní Tharp nastoupily do útočné formace, ale ani jednomu se nepovedlo vlézt pod skelet aby jej vyřadil z akce. Oni zatím zlikvidovali celý druhý sled a naše formace byla v čele útoku. Kolem nás běžely kusy z externího Tharp a začali zaujímat pozice ke společnému útoku na oba dva tanky. První postupovali Li-Bl-Ip a St-In-Ip-Su*P. Jejich úkol byl zahltit oblast před nimi jednotkami. Všichni byli zasaženi, ale umožnili několika Tharp se dostat pod skelety kde se odpálili. Většina jednotek z formace atc7-Tharp/06-05 Laetitia bylo zasažených, ale svůj úkol splnili. Zbytek nepřátelských jednotek vyřadil náš invazní tank a Tsp za podpory Tharp a tankové obrany. Jak jsme se přiblížili asi na 40 metrů velitel dal rozkaz prim 1 útok. Okamžitě se vydali do útoku St-In-Ip-Su*P. Jejich úloha byla zahltit obranu. Naše formace prim 2 vyrazila o pár desítek sekund později. Běžela jsem blátivým terénem a kolem mě padali zasažené jednotky. Zahlehla jsem některé z naší formace se kterými jsem hrála hru poznej nohy. Vedle mě zasáhli Riu, Liku a Sky. Jak jsme byli na v dosahu lehla jsem si na zem za jednoho zasaženého pěšáka. Velitelka Virginly vyslala několik jednotek St-In-Ka aby se pokusili dostat do nepřátelské linie kde měli odpálit svoje nálože. Mezi nima byla i Katya jak dostala rozkaz od velitelky okamžitě se vrhla vstříc nepřátelské linii kde měla odpálit svoji nálož. Bohužel nepřítel ji zasáhl. Nejprve do rozkroku, padla na kolena. Chvílí se pokoušela plazit blátem a další zásahy ji vyřadili z akce.

Z celkového množství 8 jednotek Li-In-Ka se do jejich linie dostaly dvě. Ty okamžitě aktivovaly svoje nálože a my jsme postupovali hned za nimi. Dostala jsem se do nepřátelské linie a okamžitě zaujala obranou pozici na hraně valu. Za námi postupovaly další formace atc5-Tsp/07-05 Alexa a dvě chemické atc6-Ch/04-05 Elle M, atc6-Ch/06-04 Kat Dee. Formace která útočila na jejich tanky atc7-Tharp/06-05 Laetitia byla téměř vyřazena. Zbylé jednotky pokračovaly v akci společně s atc7-Tharp/05-04 Emma Green. Za námi v zóně zastavil tank Tsp, kolem se rozmístil Tharp a formace atc6-Ch postupovali před nás do linie DANIKA. Tam si lehly na zem a čekaly na nepřátelský protiútok. Linie DANIKA znamená drž obranou pozici a aktivuj svoji nálož v případě zásahu. Čekali jsme nepřátelský protiútok, ale už teď jsme dosáhli jednoho z cílů simulace. Za několik desítek minut jsem viděla velké množství pěchoty a několik jejich tanků. Pěšáci z atc6-Ch se snažili zastavit nepřátelský útok, viděla jsem jak z jejich nálož vystříknul cákanec pěny deaktivoval několik kusů kolem, ale ostatní zalehli mimo kontaminované místo a snažili se nás zasáhnout. Jejich tanky prošly kontaminovanou zónou bez problému a zaútočili na naše pozice. Linii už neudržíme. Vypouští na nás pěnová torpéda a palí z kanonu. Velitelku Virginly zasáhli a zhroutila se vedle mě. Já teď budu postupovat podle posledního známeho rozkazu dokud nedojde jiný velitel který ji nahradí. Několik nepřátel jsem potom zasáhla, ale ta vlna se nedala zastavit. Trefili mě asi minutu po Virginly. Tím moje mise skončila a už jsem byla jen divák. Po chvíli dala koordinátorka rozkaz k návratu na seřadiště a zbylé jednotky začaly ustupovat. První se vracel skelet Tsp s Tharp. Další v pořadí byly jednotky primární a sekundární pěchoty s podpůrnými. Poslední kterých opravdu nebylo mnoho byly jednotky Su*P. Já jsem ležela v blátě a čekala na signál k ukončení simulace. Přemýšlela jsem jestli jsme dosáhli i druhého cíle a poměr deaktivovaných 1:1,2. Ujišťovala jsem se skutečností že se některé naše jednotky stahovaly zpět. Koordinátorka by přece nedala rozkaz k ukončení útoku kdyby nebyly oba dva cíle dosaženy. To jsem se měla dozvědět za chvíli. Chtěla jsem si jít odpočnout do zázemí, ale pokud by jsme nesplnili zadání tak zítra proběhne opakovaná simulace. Ležela jsem v bahně a pořád se ujišťovala že jsme to zvládli.

Po několika hodinách jsme se měli všichni přesunout na seřadiště. Tam nám koordinátorka oznámila výsledek

„V této simulaci jste měli dva cíle. První byl dosáhnout obranné linie protistrany a druhý dosáhnout poměru zásahů 1:1,2. Prvního cíle jste dosáhli. Druhý cíl jsme vyhodnotili následovně. Útok DAT-01 měl 3997 jednotek a bylo zasaženo 2865 kusů. Vyřadili jste 3498 jednotek protistrany. Poměr vyřazených jednotek je 1:1,22. Dosáhli jste i druhého cíle. Protistranu tvořily jednotky královské obrany a i tak jste dosáhli dobrého výsledku. Přeji vám stejný úspěch i při akci v zóně.“

V zázemí

Po těchto slovech jsem měla ohromnou radost. Šla jsem se umýt a oblékla jsem si jen minišaty a punčochy. Teď jsem měla 6 dní v klidu v zázemí. Cestou jsem potkala Lee a ta mi řekla že celou dobu bude pro mě nosit svoje silonky, abych měla její vůni u sebe až půjdeme do útoku. Přišla jsem do své kóje a tam si lehla na pohodlnou matraci. Taková obrovská změna proti seřadišti kde byla jen blátivá zem. Přemýšlela jsem nad tím až půjdu do útoku. To je výhoda simulací, vím co mě čeká, ale současně mi značí že se nemám těšit na to že políbím díru Louise Lu. Při každé simulaci jsem byla zasažena. Plná obav a očekávání z druhé rotace jsem usnula. Druhý den jsem šla do redakce dopsat svoji reportáž z první rotace DAT-01. Vydavatel měl radost že mě vidí, ale mám pocit že ho zajímal víc materiál který jsem získala než já. Zbytek času jsem odpočívala, občas si zašukala, ale nebylo to tak intenzivní a vzrušující jako na seřadišti. Po dvou dnech když jsem se toulala v zóně jsem potkala Lee. Přivítali jsme se a já jí hned lehla k nohám. Ta její vůně mi opravdu chyběla. Měla na sobě světle zelené body a šedé silonky. Usmála se a řekla mi že je za celou dobu nesundala a nosí je jen pro mě.

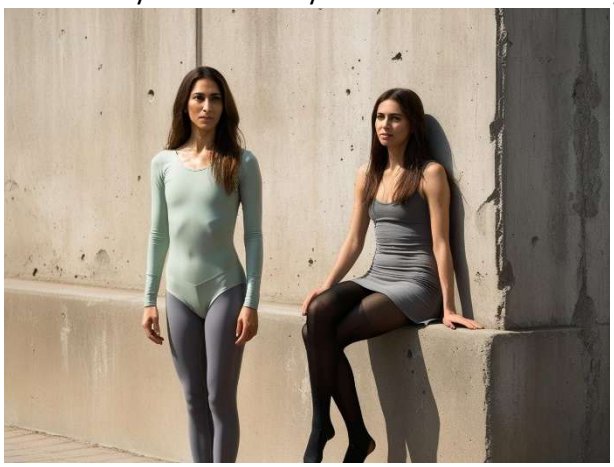

Její vůně mě vzrušila a navrhla jsem že seženeme někoho kdo si s námi zašuká. Ona souhlasila. Šli jsme do bordelu a zaplatila jsem orgie. My jsme byli dvě a objednali jsme si 4 chlapy a dva páry. Samozdřejmě všechny výstřiky do nás, oral, anal vaginal a piss. S důrazem na lízání nohou s podmínkou že nohy Lee můžu lízat jen já. Potom jsme vstoupili do malé místnosti. Lee si sundala silonky aby je nikdo neznečistil a já jí začala cucat palec na noze. Její příjemná slaná chuť se mísila s výrazným odérem. Chodidlo měla lehce mastné jak se několik dní potila v silonkách. Za chvíli vstoupili z objednaného sex servisu a jeden mi okamžitě strčil jazyk do prdele a začal ji vylizovat. Druhý přistoupil k Lee a dal jí svoje péro do pusy. Další mi začal olizovat chodidla a zbylí se orálně uspokojovali mezi sebou. Za chvíli jsem byla vzrušená a on mě povalil na záda, zvedl nohy a strčil mi do kundy svoje péro. Lee si sedla dalšímu na hlavu aby jí lízal. Po chvíli Lee začala vzrušením chcát. Proud její moči mu tekl na hlavu a on bez jakéhokoliv zaváhání otevřel pusu a přiložil svoje rty k jejím pyskům. Jak měl plnou pusu jasně jsem viděla že všechno spolknul. Ten co mě mrdal se na chvíli odebral k Lee která ležela tak že ten co pil její moč měl hlavu u jejího rozkroku. Pořád jí vylizoval kundu a druhý ji strčil péro do prdele. Lee měla u hlavy dalšího ptáka kterého jsme spolu kouřili. Ani jsem nevnímala kdo se mi střídá v mých otvorech, ale pořád byly obsazené. Po několika minutách jsem cítila výstrik v mojí kundě. Chtěla jsem být dominantní tak jsem sedla na hlavu jiného co mrdal vedle. Vytékala ze mě hustá tekutina a on jazykem dráždil moji kudnu. Potom jsem se mu také vychcala do pusy. Při tom divoce šukal blondýnku co přišla s nimi. Na chvíli jsem si lehla na záda, poručila mu aby mě uspokojoval pusou, zvedla nohy a nechala si je lízat od dalších dvou. Připadala jsem si jako královna. Každý můj otvor byl pro ně posvátný. Vedle ležela Lee s nohama u mé hlavy. Stačilo ji jen pootočit a měla jsem před nosem tu nejkrásnější vůni co znám. Nosem jsem nasávala tu krásu a při tom mě mrdali. Při jednom výstřiku do mojí prdele jsem cítila proud horké tekutiny jak do mě chčije. I to jsem si objednala, ale to ještě netušil že mi hned potom si sednu na jeho obličej bude

muset jazykem očistit anál. Další péro jsem vytáhla Lee z kundy, olízla jsem ji a začala ho kouřit. Po chvíli jsem mu nastavila svoji prdel a jazyk jsem strčila Lee do rozkroku a ochutnávala její šťávy. On mě mezitím šukal do obou otvorů a Lee kouřila dalšího. Oba se do nás vystříkali, Lee do pusy a mě do kundy. Svou hlavu jsem měla v jejím rozkroku a oddychovala jsem. Lee ležela na zemi, položila svoje voňavé nohy na můj obličej a odpočívala. Já se ještě chvíli bavila tím že jsem jí líbala chodidlo a naše divoká šukačka byla u konce. Oblékly jsme se a navrhla jsem jí že může přespat u mě v kóji. Usmála se a souhlasila. K kóji jsem si po chvíli lehla k jejím nohám a usnula omámená tou úžasnou vůní. Na další den mě vydavatel požádal o návštěvu loterie a jejího zákulisí.

Jak se připravují kusy do loterie

Hned ráno jsem se vydala do arény která byla zatím prázdná. Potkala jsem několik pracovníků kteří vše připravovali na odpoledne. Zastavila jsem jednu brunetku oblečenou v latexové kombinéze a požádala jí o rozhovor.

Ahoj jsem Abbigail Cat, mohu tě požádat o rozhovor?
Cassie Isla, znám tvoji práci. Píšete reportáže ze zóny a seřadiště. Pro nás v zázemí velmi zajímavé
Děkuji to mě těší. Kde teď jsme?
Jsme na přípravné místnosti. Kusy co jdou do loterie se zde musí připravit ke vstupu do arény. To obnáší připevnění kombinované nálože na podbřišek a jejich vzrušení. Péra musí stát a kundy být mokré. V aréně musí hned začít šukat.
Jak to probíhá?
Dojdou sem, připevníme jim na podbřišek nálože a potom si lehnou na tyto lehátka. Se vzrušením jim někdy musíme pomoci. Péro začneš kouřit a na kundu a anál jí dáš zvlhčující roztok. Potom nasadíš na péro vibrační válec a do kundy a do prdele jí strčíš vibrující dvojité dildo. To zajistí že bude okamžitě v aréně roztažená. Na přípravu jsem tu vždy s kolegou a on jí napřed rozdráždí jazykem. Potom štětkou potře její otvory a zasune do ní vibrátory. Takhle tu čekají do výměny až je předchozí tah celý vylosovaný. Pak jdou oni.
Jak probíhá losování
Oni mezi sebou šukají a vylosují se dvě čísla, způsob odečtu a typ nálože. První číslo určí konkrétní kus, druhý je typ kontaktu to má dvě hodnoty genitální kontakt, nebo orální kontakt. Třetí je s kolikátým měl kontakt a poslední je jestli bude odpálen jen on nebo i ti v jeho blízkosti. Ukážu ti to názorně. Mě vylosují a bude 4 orál tak systém si pamatuje koho jsem čtvtého od tohoto okamžiku kouřila. Ty s ním buděš právě šukat. Teď záleží na typu nálože co je vylosováná. Pokud bude konvenční tak zasáhne i tebe. Pokud bude pěnová tak deaktivuje jen ho. Ostatní pokračují normálně pokračují v mrdání a deaktivované kusy leží mezi nimi.
Jak se cítí ti co jsou v loterii?
To nevím, ale oni ví že jediná jejich realita je být deaktivován v aréně během sexu.

Pokud se někdo vystříká a už mu nestojí co dělá potom?
Pokud nemůže šukat tak má jazyk a může lízat.
Pokud se někdo potřebuje vyprázdnit?
Kusy co jsou v loterii nikam nechodí. Vychčijí se nebo se vyserou tam kde jsou, nesmí kvůli tomu přerušit to co dělají.
To myslíš že šuká a přitom se pochčije?
Přesně tak, i když jí líže kundu a ona začne srát tak nepřestává lízat.
Jak ochotně toto dělají?
Protože několik dní před samotnou loterií užívají pilulku co způsobí zvýšený sexualní apetit tak jim to nijak nevadí. Taky vědí že nesmí tu tabletu vysadit a když nebudou dělat to co dělají tak ji nedostanou.
Jakou tabletu máš na mysli
Ta také zajistí jejich jedinou realitu. První den dostanou jednu. Další dny vždy musí dostat dvojnásobnou dávku. Za 5 dní se jedná o 16 tablet a takové množství je deaktivuje. Pokud by ji vynechali tak se dostaví příznaky které je deaktivují. To je motivace aby dělali to co se po nich chce.
Jak vypadají ty příznaky?
Nic pěkného, ztráta kontroly pohybů a vyměšování. Leží na zemi, nemohou vstát, jen se trhaně plazí a neudrží kontrolu nad vyměšováním. To trvá přibližně 15 hodin, potom nastane jejich deaktivace. Mnohem příjemnější je odpálení nálože během šukání. Samozdřejmě se snaží dostat k možným zbytkům té látky v hovnech. Prohrabují je a hledají. Tak jsou zoufalí.
A pokud si jí dají těch 16 kusů?
To je podobné jako zásah pěnou. Jen to trvá asi 3 hodiny. Sviji se na zemi poserou se a pochčijou se.
Z toho vychází nejlépe deaktivace v aréně
Ano je to tak. A není pravidlem že se každý posere. Prostě se rozprskne nálož a ležíš na zemi. Kolem tebe se normálně dál šuká. Svůj podíl má i další účinek který zvyšuje sexualní chuť a výkonnost. V loterii tě to baví.
Přemýšlíš někdy nad tím proč sem byli posláni?
Ne, vím že ti co mají zelený bodystocking jsou naše jednotky které sem poslal jejich velitel. On ví za co a rozhodl jistě správně. Ti co mají fialový bodystocking jsou zajatí nepřátelé. Zde ale mezi nimi není rozdíl.
Jak probíhá příprava a co se s nimi děje před ní?
Před tím co přijdou sem tak jsou v hledišti. Jsou tam umístěné klece kde jsou po dvou kusech. Leží si vzájemně u nohou a mají zasunuté péro v kundě. Klece jsou umístěné tak aby měli dobrý výhled na arénu kde budou později šukat. Kdokoliv z diváků si může zaplatit vykouření nebo vylízání které oni poskytnou. Jak je předchozí tah vylosovaný nastupují do arény ti odsud s přípravny a ti z klecí se jdou nachystat. Zde jim umístíme na podbřišek nálože a já začnu jednomu po druhém kouřit péro. Kolega líže kundy. Jak mu stojí namažu jej lubrikantem a nasadím vibrační válec aby byl vzrušený. Kolega jim namázne rozkrok a strčí do kundy a prdele vibrátory. Tak tu leží na obrazovkách vidí co se děje v aréně a jak skončí kolo tak tam hned jdou a začnou mezi sebou šukat.

Kolik jich během přípravy musíš kouřit?
Na jeden tah je 5 páru a losuje se obvykle 5 krát. To znamená 25 čuráků musím postavit a kolega připraví 25 prdelí a kund.
Jak intenzivní jsou vibrátory?
Moc ne nechceme aby se zde vystříkali.
(přešli jsme do bíle místnosti se zataženými stěnami)
Toto je aréna?

Ano zde potom šukají. Za dvě hodiny začínáme. Nic tu není a během loterie se odklopí stěny a kolem budou diváci. Uzavírají se sázky a všichni se dobře baví. Byla jsi na nějaké takové akci?

Nebyla je to moc drahé. Já mám jen standardní výcvik, nedostávám dost kreditů. Tato zábava je mimo moje možnosti.

Rozumím, vidím tu jen Královskou obranu a vyšší specializace. Často sem chodí koordinátorky, nejvyšší velitelky formací. Když přijde velitel tak se jde podívat jak skončí ti co sem sám poslal. To poznám vždy.

Pojď se podívat vedle jsou tam nachysané kusy

(přešli jsme do vedlejší místnosti kde v klecích čekali na losování. Všichni oblečeni v zeleném nebo fialovém bodystockingu.)

Mohu si s někým promluvit?

Jistě to není problém, až budeš hotová tak mě zavolej

(Cassie odešla a já si vyhlédla brunetku sedící v jedné kleci)

Ahoj jsem Abbigail Cat, mohu tě požádat o rozhovor?

Ahoj, jsem Antonia Zaffyre

Jak jsi se sem dostala?

Byla jsem v posledním útoku, Postupovala jsem s ostatními do zóny. Nejednalo se o velký útok, jen jsme měli zjistit polohu nepřítele. Najednou jsem viděla moji jednotku ustupovat a připojila jsem se k nim. To ale byla chyba já měla uniformu St-In-Ip-Su*P. Měla jsem zůstat na místě a držet pozici dokud mě nepřítel nezasáhne. Špatně jsem rozumněla rozkazu vrátila jsem se s ostatními na seřadiště. Tam jsem si začala uvědomovat svoji chybu. Bylo nás jen šest v uniformě Su*P kteří tam byli. Za chvíli si nám povolala hlavní velitelka a bylo jasné že máme problém.

Jak probíhalo setkání s velitelkou?

Klečeli jsme před ní. Ona klidně řekla že jsme měli zůstat v zóně a držet nepřátelský útok. Návrat byl jen pro jednotky At a vyšší. Pokusila jsem se jí vysvětlit že moje velitelka byla zasažena v zóně, ale moc jsem si nepomohla. Pokud jsem neměla velitele tak jsem měla postupovat podle posledního známého rozkazu. Víc ji nezajímalo poslala mě do loterie.

Šla jsi se seřadiště rovnou sem?

Ne byla jsem 14 dní zavřená v cele. Čekala jsem na termín, až bude připraveno dost dalších kusů. Před dvěma dny jsem začala dostávat tablety zvyšující moje vzrušení. To už mi bylo jasné že za pár dní půjdu do arény.

Jak jsi připravená?

Vím že budu deaktivovaná a dobře si při tom zašukám. Pokud se na to podívám zpětně tak útočit v bahně a být zasažená, nebo tady být deaktivovaní během šukání. Loterie se mi líbí víc.

I tak se dá na to dívat. V jakém tahu budeš?

V druhém tahu. Jak je přemístí první do arény tak jdu na přípravu. Tam mi namažou do kundu a prdel a strčí do mě vibrátory. Tak budu čekat až přijde můj čas.

Děkuji ti za rozhovor

Není zač, měj se hezky

Po tomto rozhovoru jsem šla zpět k Cassie a ta mi řekla že po skončení loterie je poslední kolo zážitková simulace. Jedná se o loterii se stejnými pravidly, jen se neodpalují reálné nálože. To povzbudilo moji zvídavost a chtěla jsem to zažít na vlastní kůži. Jen cena byla mimo moje možnosti, ale jak jsem o tom informovala vydavatele tak hned zaplatil vše potřebné. Mám vstup do hlediště při losování, potom zažitkové losování v aréně a vstup do přípravného boxu.

Šla jsem zpět k Cassie, ta už připravovala s jejím kolegou první účastníky. Všichni v tomto losování měli zelený bodystocking byli jen z našich jednotek které selhaly v zóně. Cassie každému připevnila k podbřišku malou nálož a přikázala jim aby si lehli na lehátka. Vzala do ruky plechovku s gelem a přistoupila k prvnímu. Začala ho kouřit jak se vzrušil štětkou mu nanesla na péro gel a nasadila na něj vibrační válec který tvarem připomínal kudnu. Potom bez jakéhokoliv slova přistoupila k dalšímu a celý postup opakovala. Mezitím kolega přistoupil blondýnce, která ležela na prvním lehátku. Začal jí strkat jazyk do kundy a prdele a jak byly její otvory dostatečně rozražené tak celý rozkrok potřel gelem a hned do ní zastrčil vibrátory. Byli opravdu sehraní a za pět minut měli všechny připravené. Teď zbývalo asi 15 minut do prvního losování.

Začíná losování

Sedla jsem si v hledišti a čekala jak hry začnou. Kolem mě byli další diváci většinou velitelky nebo koordinátorky. Já se svojí nízkou specializací St vůbec nechlubila. Aréna se otevřela a první skupina vstoupila. První fáze byla vytvoření historie. Museli mezi sebou olíznout péra a kudny a potom začít krátce šukat. Cílem bylo vytvořit u každého historii pěti spolusoutěžících kterému lízal genitálie nebo do které strčil svoje péro. Za 5 minut bylo hotovo a rozhodčí zahájil losování. První segvence byla 4-genital-3-pěna-85s. To znamenalo že za 85 vteřin dojde k odpalu kusu který bude určený podle vylosovaného pořadí. Ti v aréně samozdřejmě nevěděli jaké pořadí je vylosované. Po 85 vteřinách došlo k prvnímu odpálení nálože. Zrzka číslo 7 co jezdila na péru a druhého kouřila se najednou začala svíjet a sesunula se z něho na zem. Ostatní bez jakéhokoliv zájmu o ni šukali dál. Jen ti dva kteří měli svoje péra v její puse a kundě si museli okamžitě najít jiný protějšek. Jeden začal šukat do prdele brunetku která už měla ve svojí kundě jiné péro a druhý si lehl na zem a začal lízat rozkrok další brunetce. Na velké obrazovce se objevila tabulka vyřazeno 7. Další losování bylo 8-oral-1-konvenční-150s. Za necelé tři minuty bude další deaktivace. Jelikož si pořád střídali partnery a jejich otvory nebylo možné odhadnout kdo bude deaktivován. Po uplynutí doby jsem viděla jak sebou škubli dva co právě leželi na boku a vzájemně šukali. Nálož se mu rozpskla na podbřišku a protože byl v objetí s jednou brunetkou tak ona byla zasažená do břicha. Zůstali ležet a on měl svoje péro stále strčené v její kundě. Na ceduli se rozsvítili další dva deaktivované kusy 7, 1, 9. Zbývalo 7 kusů a první začal stříkat. Naplnil prdel dlouhovlasé blodnýnce a protože mu okamžitě nestál tak si lehl pod ní a začal jí hned lízat kundu. Ona ho začala kouřit a snažila se aby se mu znovu postavil. Do její prdele strčil péro další kus. Po nějaké době se jí povedlo jeho péro znovu postavit a hned na něj sedla další brunetka. Leželi tam v zajímavém spletenci On na zádech, na jeho rozkroku seděla brunetka, blondýnka si na něj lehla v pozici 69. On jí lízal kundu a její prdel šukal někdo další. Jak byli v této pozici byla vylosovaná brunetka co na něm seděla a konvenční nálož. Ta se jí rozprskla na podbřišku, zasáhla na něm ležící blondýnku do hlavy a ho do břicha. Sesunuli se na sebe a zůstali tam ležet. Blondýna po chvíli začala chcát a proud její moči mu tekl po obličeji. Byli deaktivované další tři kusy. Už zbývali jen čtyři. Další losování odpálilo jen jednoho který už byl po výstřiku a právě lízal prdel poslední zbývající černovlásce. Ta na něm zůstala sedět a pokračovala v kouření posledního co ješte zůstal. Při dalším tahu padl los a konvenční odpal na blondýnku která mu seděla na obličeji. Ta zůstala ležet na něm, jeho péro vedle hlavy a poslední kdo zůstal byla černovláska. Seděla mezi deaktivovanými spoluhráči a na její tváři jsem viděla upřímný usměv. Zajímalo mě co s ní bude dál.

Rozhovor s vítězkou prvního losování

Ahoj jsem Abbigail Cat, mohu tě požádat o rozhovor?
Candy Glover, ano budu ráda.

Jak se citíš?
Užila jsem si to, mám sice hodně roztažené otvory, ale jsem spokojená

Co teď s tebou bude?
Vitěz každého kola má slíbený neutralizační nápoj který vyruší účinky pilulek co jsem teď brala a potom se budu moct vrátit to akce.

Máš radost z této výhry?
Ano mám obrovskou. Chci jít do útoku. Nechtěla jsem být odpálená zde v aréně.

Počítala jsi s tím že vyhraješ?
Vůbec ne, byla jsem smířená s tím že jsem v poslední akci zklamala a toto je následek.

Co se tehdy stalo?
Ležela jsem na předsunuté obranné pozici. Bylo hodně mokro bořili jsme se po kotníky v blátě. Právě jsem se vrátila z náročného průzkumu zóny kde jsme se nesetkali s žádným významným nepřátelským odporem. Velitel mě po návratu poslal na hlídku. Lehla jsem si za hliněný val do bahna a sledovala zónu. Po několika hodinách na mě přišla únava a já na chvíli usnula. Viděla mě jiná velitelka. Myslela jsem si že mě hned na místě deaktivuje. Ona se rozhodla že se vrátím do zázemí a půjdu do loterie.

Hned tě odvolali z akce?
Ano hned. Pokud by mě nechali dokončit rotaci tak bych se hlásila na nejnebezpečnější akce abych byla zasažena. Vážně jsem se sem nechtěla dostat.

Když jsi byla v aréně jaký jsi měla pocit?
Bylo to vzrušující. Byla jsem nadržená a chtěla jsem stále šukat. Nálož co jsem měla v podbřišku mě vůbec nezajímala. Pro mě bylo důležité jen mrdání. Chtěla jsem mít stále v kundě a prdeli péro nebo jazyk. Když byl někdo deaktivovaný hned jsem hledala dalšího na šukání. Pocit je hodně podobný jako v akci v zóně. Taky nevíš kdy budeš zasažena a jdeš dopředu. Zde nevíš kdy budeš deaktivována a stále jen šukáš.

Teď jsi si protiřečila nechtěla jsi do loterie, ale pocit byl vzrušující.
To máš právdu, ale můj úkol je jít do akce v zóně a tam být deaktivována. Ne šukat tady pro pobavení ostatních.

Jakou sis odnesla zkušenost odsud z loterie?
Velkou. Vím že až budu znovu v akci tak nikdy neustoupím. Udělám vše abych spnila můj úkol. Budu postupovat vpřed dokud mě nezasáhnou. Jsem štastná že jsem tady nebyla deaktivovaná a mohu se vrátit zpět do zóny. Tam mě zasáhnou, ale od toho tam jsem.

Děkuji ti za rozhovor, ať se ti v zóně daří.
Děkuji

Zážitkové losování

Povídala jsem si s Candy dlouho, ale už byl čas se připravit na moje zážitkové losování. Šla jsem se převléknout do šedé síťované kombinézy ve které budu v aréně během losování a potom hned do přípravné místnosti. Cassie se na mě usmála a řekla že teď si vyzkouším s ostatními loterii. Potom mi připevnila na podbřišek malou tréninkovou nálož a poručila ať si lehnu na lehátko kde bude dokončena moje příprava. Jak došli i ostatní je nás celkem 6 páru tak přišel i její kolega který každé z nás jazykem roztáhl kundu a prdel, namazal nám rozkrok gelem a vsunul nám do obou otvorů vibrátory. Cítila jsem jak ve mně jemně bzučí a já se začala vzrušovat. Ta pravá zábava začne až bude předchozí tah celý vylosovaný. Deaktivované kusy po jednotlivých tazích neodstraňují tak mi budeme šukat a kolem nás bude ležet asi 45 předchozích hráčů. Zatím mohu sledovat na obrazovce jak probíhá poslední losování. Zaujal mě jeden moment když blondýnka současně kouřila péro. Jeden ležel pod ní a lízal jí kundu a další ji mrdal do prdele. Odpálena konvenční nálož byla na tom co ho kouřila. On se sesunul na zem a její hlava padla do rozkroku toho co jí lízal. Ti dva vzadu asi nepostřehli že už šukají deaktivovanou. Po zásahu povolila měchýř a začala mu mohutně chcát do obličeje. Další losování padlo na toho na kterém ležela. Jednalo se opět o konvenční nálož a zůstal bez hnutí ležet. Ten co jí píchal prdel najednou zaregistroval že jsou všichni zasaženi a odešel šukat jinou. Jak měla roztaženou prdel tak asi nekontrolovala svůj svěrač a vyjelo z ní velké hovno. Padlo mu přímo na krk a tam zůstalo. Během losování nesmíš brát ohled na nic co se kolem tebe děje. Zajímá tě jen šukání, ne to jestli se někdo posere nebo pochčije.

Losování skončilo vyjmuli ze mě vibrátory a šli jsme do arény. Na zemi byly kaluže moči, ti co byli vylosovaní v předchozích tazích leželi přes sebe tak jak byli deaktivování. Občas se někdo při losování posral. První jsme si museli vytvořit historii kontaktů. Začala jsem všem kouřit čuráky a při tom jsem cítila jak se v mých otvorech střídají různé jazyky. Potom jsme mezi sebou začali náhodně šukat. Každé péro jsem měla v kundě nebo prdeli maximálně pár desítek vteřin. Za chvíli zazněl gong a losování začalo. Opřela jsem se o nějakou zrzku z předchozího tahu a někdo mě sukal na střídačku do prdele a kundy. Předemě si lehl další a já ho začala kouřit. On při tom lízal brunetku která stála rozkročmo nad jeho obličejem. Po nějaké době došlo k aktivaci nálože značkovací barva zasáhla oba. Jí na podbřišek a jeho na krku. Brunetka se na něj sesunula a hlavou padla k jeho péru které jsem právě kouřila. Po zásahu mě přestal zajímat. Sedla jsem si na jiného a strčila jeho ptáka do svojí kundy. Jak mě šukal sedla mu na obličej další černovláska a nechala se lízat v rozkroku. Po chvíli se na něj vychcala. Jak tekla její moč po jeho obličeji začal zrychlovat přírazy do mého kundy. Vedle mě došlo k aktivaci další nálože a dva kusy byly simulovaně deaktivované. Už nás tu moc nezbývalo a moje vzrušení umocnoňovala ta malá krabička co mám na sobě. Kdykoliv se může aktivovat a já se tam během šukání svalím na zem. Právě jsem byla mrdaná do análu a chtělo se mi chcát. Nemusela jsem udělat nic jiného než uvolnit můj měchýř a vyčůrat se. Jak do mě přirážel moje moč cákala na všechny strany během toho jsem cítila jak se mi vystříkal do prdele. Potom došlo k aktivaci mojí nálože. Malé

množství pěny se mi rozprsklo na břiše a já ztratila schopnost koordinovat moje pohyby. Padla jsem hlavou k rozkroku dříve vylosovaného kusu. Ten v zadu ztratil o mojí prdel zájem a nechal mě být. Být to během předchozích tahů tak jsem deaktivovaná. Takhle jsem tam jen ležela jako rekvizita a jen sledovala další děj. K mým nohám si sedla dlouhovlasá blondýnka, opřela svoji hlavu o můj pochcaný rozkrok, roztáhla nohy a nechala od toho co se do mě vystříkal lízat kundu. Jak byli všichni účastníci tahu vylosovaní loterie skončila. Odešla jsem do vedlejší místnosti sundala jsem si močí nasáklý bodystocking trochu se opláchla a oblékla si šedé minišaty a černé silonky ve kterých jsem přišla.

Druhá rotace DAT-01

Bylo pozdní odpoledne a zítra mě čekal nástup do druhé rotace DAT-01. Chtěla jsem ještě v redakci dopsat reportáž z loterie a domluvit si jak předám moje poznatky ze seřadiště. Pokud půjdu do DAT útoku tak je vysoká pravděpodobnost že budu deaktivovaná. Celkově jsem si pobyt v zázemí užila a nyní mě čeká týden v bahně s možností útoku v zóně. Večer jsem si šla lehnout do své kóje. Lee už tam byla. Lehla jsem si k jejím nohám, nasávala tu krásnou vůni a usnula jsem.

Ráno Lee odešla si obléknout uniformu, ale ješte před odchodem si sundala silonky. Podívala se na mě a řekla: „Zde je můj dárek, udělá ti radost a v útoku bude vůně mých nohou stále s tebou“ Poděkovala jsem jí, dala tu nádheru do sáčku a začala si oblékat uniformu. Troje body, dvoje silonky, jedny legíny a nakonec krátkou sukni. Byla jsem opět připravená jít do zóny. Chvíle v zázemí byla opravdu moc krátká. Na seřadišti jsme se opět všichni potkali a velitelka Virginly se nás zeptala jak se těšíme na případný útok. Že ona by už raději vyrazila do zóny než další týden v blátě na seřadišti. Mě to bylo celkem jedno. Ze simulací a výcviku jsem už věděla jaké je to být zasažena a spát týden v bahně mi také nevadilo. Pod límcem body jsem měla schovaný sáček se silonkama co mi dala Lee a před útokem nasaji její vůni. Potom mi bude jedno jestli mě zasáhnou nebo ne. Seděla jsem opět na zemi ve své formaci a sledovala display na kterém svítilo D10 značící klid v zóně. Tentokát jsem měla mezi nohama lokátor s komnikátorem a na mém zaměřovači přidělaný foťák. Vše co řeknu nebo vyfotim se okamžitě přenese k mému vydavateli. On tak bude mít možnost dopsat moji reportáž pokud budu zasažena. Jsem teď ve stejné pozici jako Louisa, Mia nebo Luna. Připojím se k deaktivovaným reportérkám které uchvátila naštěva seřadiště a vzrušovalo riziko v zóně. Zažila jsem toho dost. Simulace DAT, návštěvu královské obrany, políbila jsem nohu královně Louise Lu zkusila jsem loterii. Mám mnohem víc zážitků než většina jiných jednotek. Teď je můj úkol čekat a bude li potřeba tak jít do zóny. Do odpoledne se nic zvláštního nedělo, polehávali jsme ve svých formacích seřadiště bylo suché, ale v noci začalo intenzivně pršet. Celý prostor pokrývalo řídké bahno. Hned ráno nás vzbudil poplach D9 který se rychle změnil na D7. Útok na předsunutou základnu v zóně. Asi po 10 minutách byl alarm na úrovni D4. Právě útočí na linii L1. To znamená jediné. Jedná se o mohutný útok a jak bude zastaven jdu do útoku. Vytáhla jsem dárek o Lee a nasávala vůni jejích silonek. Alarm se změnil na D1 prolomili linii L1 a utočí na L2. Najednou pro náš zazněl signál k protiútoku. První sled vyrazil do zóny, asi po dnou minutách ho následoval druhý sled. Velitelka Virginly nám oznámila detaily našeho útoku. Máme postupovat za druhým sledem a prolomit nepřátelskou linii. Cíl není obsadit a udržet ale deaktivovat co nejvíc nepřátel. Je jistá šance že po splnění se budeme vracet zpět na seřadište. Tak a vyrážíme. Jdu s ostatními do zóny. V linii obrany vidím několik

zasažených jednotek jsou tam jak naše tak i nepřátelské protože linie L1 byla prolomena. Překračuji zasaženou blondýnku leží na břiše. Vedle ní jsou dvě nepřátelské jednotky. Mají na sobě tyrkysové body a bílé silonky ozačující pěchotu. Nemám moc času abych si je víc prohlížela musím postupovat do zóny. Ležely na zádech v blátě našeho

obranného valu. Toto byl předchozí útok. My postupujeme dopředu kde nás čeká setkání s nepřítelem. Virginly moje velitelka se na mě podívala a řekla mile, ale důrazně:
„pojď musíme pokračovat.“
Jen jsem se na ni pokývla hlavou a vydala jsem se vpřed. Před naší linií leželo mnohem víc zasažených nepřátel, ale mezi nimi naši speciálové a jeden tank. Přesněji už jen skelet protože po nepřátelském útoku a zásahu Tharp byly všechny kusy deaktivovány.

V blátě zde ležela před hliněným valem jedna zasažená černovláska v uniformě tankového servisu. Do poslední chvíle zajišťovala provozuschopnost tanku ve své formaci a nebrala ohled na nepřítele který ji zasáhnul. Stopy značkovací barvy na jejích zádech vypovídají o tom že víc starala o svůj tank a ne o sebe. Pořád jsem se ještě nepotkala s nepřítelem, ale byla jsem si jistá že se s ním v zóně setkám a hodně kusů z naší formace zůstane ležet deaktivovaných v bahně. Jestli budu mezi nimi i já je mi jedno. Jsem tam od toho abych splnila svůj úkol. Po několika desítkách metrů postupu vpřed jsem zaregistrovala skupinu nepřátel blížících se k nám z boku, mimo hlavní směr útoku. Velitelé několika formací obdrželi instrukce jak postupovat. My jsme měli proti nim vyrazit a zastavit je ještě před tím něž budou moct pálit na náš sled. Vyrazili jsme a vepředu začali padat první zasažené kusy. My jsme byli asi 30 metrů on hlavní skupiny. To bylo to místo kde je máme zastavit. Lehla jsem si na zem a začala pálit po nepřátelských jednotkách. Za mnou jsem viděla Lee, ležela za blokační Li-Bl-Ip. Byla to Yenifer vzpoměla jsem si jak jsme hráli hru poznej nohy. Ona voněla nevýrazně a její chuť byla jen lehce slaná, téměř bez chuti. Lee má mnohem intenzivnější chuť a vůni nohou. Teď je to ale jedno Yeniffer je tam od toho aby byla zasažena místo Lee která může deaktivovat víc nepřátel. Velitelka Virginly vyslala kamikadze aby odpálil nálož v blízkosti nepřátel. Vybrala Natalii která vyběhla proti

nepřátelské pozici. My jsme ji kryli palbou, ale nepovedlo se jí dostat dost blízko. Po několika zásazích do břicha a hrudníku padla do bahna. Odvedla ale pozornost od jiného kamikadze útoku který už byl úspěšný. Zbytek nepřátel jsme deaktivovali při hromadném postupu vpřed. Natalia nebyla zasažena zbytečně. Z toho mám obrovskou radost. Podívala jsem se na místo střetu a nedaleko ležela zasažená nepřátelská blondýnka.

Při návratu zpět do formace jsem viděla Lee. Byla stále aktivní. Měla jsem opravu velkou radost. Ona na mě zavolala. Jestli se dočkáme rotace budeš u mých nohou každou noc. To by bylo krásné, ale do rotace je pořád daleko. Yenifer zůstala ležet zasažená v zóně. Byl to její úkol aby ochránila hodnotnější Lee. Déšť už ustal, ale bahno bylo všude. Kroky v něm zanechávaly hluboké stopy a puch bylo cítit ve vzduchu. Přesto jsem neustále cítila vůni od Lee. Sáček zůstal bezpečně schovaný pod límcem mé uniformy a stal se mojí tichou připomínkou, proč to všechno podstupuji. Linie nepřátelských obránců se přibližovala. Viděla jsem je stále jasněji, jejich pohyby, jejich zbraně. Srdce mi bušilo tak hlasitě, že jsem měla pocit, že to musí slyšet i oni. Moje mysl však zůstávala klidná. Instinkt mě vedl. Naše velitelka Virginly dala signál ke krycí palbě. Byli jsme rozprostření po celé šířce útoku a každý z nás měl jasný úkol. Připravovala jsem se na svůj první přímý střet s nepřítelem, když jsem koutkem oka zahlédla Lee. Pohybovala se rychle a obratně, přesně tak, jak to uměla jen ona. A pak to začalo. Nepřátelé opětovali palbu a já jen slyšela, jak někteří z našich padají. Nevnímala jsem riziko, jen soustředění na cíl. Jeden za druhým jsem zaměřovala nepřátelské jednotky a zasahovala je. Každý úspěšný zásah mi dodávala pocit smyslu. Zničehonic jsem slyšela známý hlas. „Pozor Tharp zleva!“ zakřičela Virginly. Otočila jsem se a viděla skupinu nepřátel, kteří nás chtěli překvapit. Lee byla poblíž, její pohled se setkal s mým. Bez váhání jsem se posunula blíže k ní, abych ji kryla, protože na mě v té chvíli záleželo jen jedno, ujistit se, že zůstane aktivní. Překážky před námi se zhmotňovaly s každým krokem vpřed. Nepřátelský Tharp z levého křídla se začala přibližovat, jejich střely dopadaly nebezpečně blízko nás. Virginly znovu zavelela ke koordinovanému útoku a naše formace se rozdělila. Bylo důležité eliminovat hrozbu z boku, aby hlavní sled mohl pokračovat. Lee byla pořád blízko mě, její pohyby rychlé, precizní. Viděla jsem, jak deaktivovala jednu nepřátelskou jednotku za druhou, její zkušenosti se jasně projevovaly. Ale i nepřátelé byli dobře připraveni. Virginly křičela příkazy, naše formace se držela pohromadě, ale ztráty byly viditelné. Mezi deaktivovanými jsem zahlédla známé tváře, každý kus znamenal ztrátu v našem tažení. Victoria byla zasažena pěnou z předčasně aktivovaného Tharp. Ležela v bahně, svíjela se a srala si do uniformy. Lee ji několikrát zasáhla do zad. To bylo jediné, co pro ni mohla udělat. Její činnost byla ukončena a už by se tu jen dlouhé minuty svíjela. Lee na mě zavolala, její hlas se nesl přes chaos v zóně: „Musíme se přesunout!“ Zakývala jsem hlavou a následovala ji směrem k

předsunuté nepřátelské pozici. Tam čekalo další střetnutí. Bahno pod nohama mi ztěžovalo každý krok, ale nezastavilo mě. Moje myšlenky byly pevně zaměřené na úkol. Předsunutá pozice byla dobře chráněná. Nepřátelé měli jasnou výhodu, ale naše formace byla odhodlaná. Virginly vydala rozkaz k hromadnému útoku. Každý z nás měl svůj úkol, svůj cíl. Z druhého sledu se zbývající kusy připojili k nám a zaútočili jsme na jejich obrannou linii. Postupovala jsem těžkým bahnem za naším tankem. Velitelka dala rozkaz: „prim2, sec1 a sec2 držet pozice, po průlomu Tsp pokračovat v útoku“ Tento rozkaz oddálil mojí deaktivaci. Lehla jsem si do bláta a čekala na můj povel. Mezitím vyjel Tsp a asi 20 metrů před jejich linií začal vysazovat jednotky At-Ti-Ip. Většinou po pár metrech padli zasažení do bahna, ale během svého krátkého působení v útoku získali čas, který potřebovaly tanky k dosažení vzdálenosti k efektivnímu vypouštění At-Ti-Ka. Společně s nimi útočila i tanková obrana. Ti postupovali přes řídké bahno a jen malému počtu se povedlo dosáhnout linie obrany.

Nakonec se jim povedlo prorazit nepřátelskou obranu na dvou místech a my jsme měli postoupit do jejich zákopu a tam se pokusit deaktivovat co nejvíc nepřátel. Vyběhla jsem z mého místa a šla vpřed. Cestou jsem překročila zasaženou brunetku ve žlutém body a světle modrých legínách. Ta patřila také k tankové obraně. Před linií obrany jsem byla s Lee. Postupovala pár metrů přede mnou a najednou byla zasažena do břicha. Svalila se na zem a počůrala se. Já jsem se k ní připlazila, a ještě jednou jí políbila nohu. Ona se na mě usmála a stihla říct jen: „Postupuj v útoku, od toho tady jsme.“

Vůně jejích nohou byla opojná. Chtěla jsem být zasažena společně s ní. Virginly na mě křikla: „pokračuj nebo tě deaktivuji. Jste tu od toho abyste útočili, než vás nepřítel zasáhne“ Poslechla jsem její rozkaz a zaujala svoji pozici. Nepřátelský útok nepolevoval. Ze sekundární linie se hrnuly další jednotky a já ležela v bahně zákopu a pálila na nepřátelské jednotky. Nevím kolik jsem jich zasáhla, ale všude kolem byly deaktivované kusy. Po nekonečných desítkách minut dostaly rozkaz sec1 a sec2 aby zaútočili na sekundární linii. Přesunuli se přes naše pozice a postupovali dopředu. Po pár metrech začali první zasažení padat na zem. Vedle mě padla deaktivovaná zrzka ve žlutém body a tmavě růžových legínách.

Hned za ní lezla ve stejné uniformě sekundární pěchoty brunetka a zmizela mi z dohledu někde vepředu mezi obrannými liniemi. Už jsem ji neviděla. Asi ji zasáhli někde vepředu. Sekundární pěchota se přesunula do nového útoku a já měla držet stávající pozici. Lee ležela kousek od nás, její tělo bylo pokryté blátem. Proběhl mi hlavou její úsměv, když jsem ji naposledy políbila na nohu. Byla jsem tu od toho, abych útočila, ne abych přemýšlela nad Lee. Ale něco uvnitř mě bolelo. Z pravého křídla se přibližovala nepřátelská formace. Přesněji zbytky formace. Byla to směs pěchoty a chemických jednotek. Virginly nám rozkázala že se máme hlavně zaměřit na chemické jednotky a ty zasáhnout jako první. Pokud se jediná dostane k naší pozici tak nás deaktivuje všechny. Zbývalo nám několik kusů Li-In-Ka kteří dostali rozkaz plazit se asi 20 metrů směrem k nim. Tam musí zalehnout a čekat, než se nepřátelé přiblíží. Jak budou v dosahu, tak měli odpálit svoje nálože a narušit nepřátelský postup. Kolem mě se plazila Katya. Rozkaz se jí také týkal. Jak mě míjela usmála se na mě a řekla: „Udělám co budu moct.“ Asi za dvě minuty byli na svojí pozici. Zahájili jsme palbu na nepřátelské jednotky. Snažila jsem se zasáhnout chemické, součástí jejich taktiky bylo krýt se za běžnou pěchotu. Naše Li-In-Ka ležely na místě bez hnutí. Ti kteří stihly se maskovat tak se pokryly blátem a když byli nepřátelé v jejich dosahu viděla jsem jak tři aktivovali svoje nálože. Jestli mezi nimi byla i Katya jsem nedokázala odhadnout. Většinu chemických jednotek jsme ale společně s kamikadze jednotkami zasáhli. Jejich řady hodně prořídly, ale zbývající nepřátelé zalehli na zem a začali na nás pálit. K mojí pozici se připlazila blokační jednotka a já se jí zeptala jestli ji mohu použít jako kryt. Ona řekla že má od velitele povolené použití jakoukoliv cennější jednotkou. Přikázala jsem jí aby vylezla ze zákopu a roztáhla nohy. Já šla hned za ní lehla si na břicho mezi její nohy. Rozhodla jsem se jí deaktivovat aby se při nepřátelském zásahu nezačala svíjet a nevystavila mě jejich palbě. Zasáhla jsem jí zezadu do hlavy. Její deaktivace byla okamžitá. Jedinná nevýhoda byla že se jí povolil svěrač. Slyšela jsem jak si sere do

uniformy a na prdeli se jí rýsuje hnědý flek. Mě to nijak nevadilo byla jsem ráda že se za ní mohu krýt.

Opřela jsem se lokty o její posranou prdel a pálila na nepřátelské jednotky. Zasáhla jsem asi 8 kusů a zbytek ostatní z naší formace. Nepřátelský pokus o převzetí jejich linie jsme zastavili.
„Pojď, musíme se stáhnout," řekla Virginly a poplácala mě po prdeli. Vrátit se měly všechny jednotky kromě Su*P. Ty byly určeny k tomu, aby zdržely nepřátelský postup, než budou zasaženy. Sekundární pěchota se vracela směrem k nám. Postupovali jsme zpět k našim liniím, překračovali zasažené jednotky – naše i nepřátelské. Některé z nich se ještě svíjely, jiné už ležely nehybně. Mezi nimi jsem zahlédla Natalii – ležela v bahně a její výraz byl klidný. Splnila svůj úkol.

Když jsme dorazili na seřadiště, déšť už ustal úplně, ale vzduch byl stále těžký vlhkostí a pachem bahna a potu. Uniforma mi přilnula k tělu, ale já jsem necítila únavu. Jen prázdnotu po boji a zároveň podivné uspokojení. Sáhla jsem si pod límec a jemně stiskla sáček s Leeinými silonkami. Vůně jejích nohou tam stále byla. Lee mi chyběla, ale to se v zóně stává. Jsme tam od toho abychom deaktivovali co nejvíc nepřátel, než budeme zasaženi. Zajímalo mě také vyhodnocení, jestli jsme dosáhli poměru 1:1,2. Ta to jsem si musela počkat. Na seřadišti jsem viděla velitelku Virginly, Elu a Liku. Z naší party, co si při minulé rotaci lízaly nohy a hádaly podle vůně a chutě kdo je kdo jsme zůstali čtyři. Poplach se změnil na D10 a já měla obrovskou chuť šukat. Rozepla jsem si zablácené body, stáhla legíny se silonkami a vystrčila svoji prdel. Po chvíli mě někdo začal šukat. Cítila jsem péro hluboko ve své prdeli při tom jsem měla hlavu u nohou Ely. Není to sice Lee, ale položila jsem na její chodidlo svoji tvář a nasávala její vůni. Eliny nohy voněly po potu, prachu a mokrém nylonu – drsnější, zemitější než Leeina vybraná vůně, ale stejně uklidňující. Zhluboka jsem se nadechla, zatímco za mnou neznámý pěšák zuřivě pracoval svým tělem, jeho dech těžký a přerývaný. "Drž se," zašeptala Ela a prohrábla mi prsty vlasy, zatímco jsem tiskla tvář k jejímu chodidlu. "Víš, že by to Lee chtěla." Zavřela jsem oči. V hlavě se mi promítaly vzpomínky – Lee, jak mi svírá stehna mezi svýma nohama, Lee, jak mi strká prsty do úst a nutí mě olizovat její pot...

Náhle ostrý výkřik – pěšák za mnou se vystříkal, jeho nehty se zarývaly do mých boků. Bez ceremonií se vysunul a odešel, aniž by promluvil.
Ela se na mě podívala a zvedla obočí. "To bylo rychlý. Chceš víc?" Ano ještě jednou. Otočila jsem se a druhému rozepla body a vytáhla jeho péro. Začala jsem ho kouřit. Jak se vzrušil lehla jsem si na záda svoje nohy opřela o jeho ramena a poručila mu šukej. Ellu jsem chytla chodidla a položila na svůj obličej. Eliny nohy přitisknuté k mému obličeji byly teplé a lepkavé. Dýchala jsem její pach hluboko do plic – ten drsný, upřímný odér boje, který měla i Lee.
"Víc," zasténala jsem, když druhý pěšák roztáhl mé nohy dokořán a zarazil se do mě s takovou silou, že se mi zatmělo před očima. Ela se zvrásněným čelem přitiskla chodidlo těsněji na má ústa. "Dělej, olízni si to," zavrčela, zatímco její prsty sevřely můj krk. Poslechla jsem. Můj jazyk přejížděl po jejích silonkách. Chutnala po soli, železu a něčem neskutečně živém. Kus nade mnou zrychlil tempo, jeho ruce mi svíraly stehna tak silně, že jsem věděla – zítra tam budu mít modřiny. Vystříkal se mi do

kundy a po chvíli jsem cítila, jak mi ji znovu plní. To se do mě vychcal. Tak jsem si zašukala a teď jsem byla vážně zvědavá, jestli jsme dosáhli požadovaného poměru deaktivovaných jednotek. Pokud ano tak každý, co tu je políbí naší královně Louise Lu její díru.

Asi po hodině přišla koordinátorka DAT útoků stoupla si před nás a začala mluvit. Otevřela jsem sáček se silonkami co mi dala Lee, nasávala její krásnou vůni a s napětím poslouchala.

„Ti co mě vidí poprvé jsem Vixi Rafi koordinátorka DAT operací. Velela jsem tomuto útoku. Cílem bylo po nepřátelském útoku zahájit protiútok na jejich oslabenou obrannou linii a deaktivovat co nejvíc nepřátelských jednotek. Akce proběhla dle očekávání. Prvního cíle bylo dosaženo. Prolomili jste nepřátelskou linii obrany a druhý cíl dopadl takto. Bylo vás nasazeno 3997 ks a deaktivovali jste 2765 nepřátelských jednotek vás bylo zasaženo 2088. Dosáhli jste poměru 1:1,325.“

Jak jsem slyšela tuto zprávu byla jsem šťastná. Vixi pokračovala:

„Máte od královny slíbenou odměnu. Každý, kdo se vrátil z akce bude mít tu čest políbit její díru. Za chvíli si obléknete bezpečnostní kombinézu a půjdete ke královské tribuně. Potom jdete do zázemí a po doplnění o chybějící jednotky se vrátíte k další rotaci DAT-01. Budete mít velké množství nových jednotek, předejte jim svoje zkušenosti a chci, aby byl další útok stejně úspěšný jako tento.“

Jak Vixi skončila s projevem, tak velitelka naší formace Emily J nám dala rozkaz abychom si vyzvedli latexové kombinézy, ve kterých půjdeme ke královně. Uniformu jsem si sundat nemohla tak jsem začala zablácené nohy soukat do latexu. Po chvíli jsem byla celá oblečená. Latex mi svíral celé tělo a pod ním jsem měla zablácenou uniformu primární pěchoty St-In-Ip. Byl to vážně příjemný pocit. Vyprázdnit jsem se samozřejmě nemohla tak od teď až do rotace se budu muset vyměšovat do uniformy. Latexová kombinéza udrží všechny moje výměšky spolehlivě uvnitř tak nebudu znečišťovat svoje okolí. Jen doufám že sáček se silonkami od Lee bude mít pořád její vůni a neovlivní ho můj pot. Tento dárek si chci vzít i do dalšího útoku. Přišla jsem ke královské tribuně. Před námi staly jednotky Db-In-Su*P ty dohlíží na to aby se nikdo nepokusil o nějaký útok na královnu. Mají u sebe signalizační lampu a po stranách jsou umístěné rychlopalné kanóny. Pokud vyhodnotí ohrožení královny aktivují vysílač a spustí palbu na svoji pozici. Tímto okamžitě deaktivují svůj sektor. Byli by při tom také zasaženi, ale jejich úkol je zajistit

bezpečnost královny. Oni jsou na rozdíl od královny nahraditelní. Stejně jako my všichni. Před námi stála brunetka, vlasy po ramena oblečená ve žlutém body světle zelených legínách, pod kterými měla žluté silonky. Soustředěně nás pozorovala v ruce měla spínač, kterým na sebe přivolá palbu při jakémkoliv náznaku nebezpečí. V jejím výrazu jsem viděla hrdost na to, že je u jednotek Db a současně odhodlání ke splnění svého úkolu. Byla jsem si jistá že pokud někdo udělá nějaký pohyb, co se jí bude zdát jako ohrožení tak na se na nás spustí palba. Během čekání se začal ozývat můj močový měchýř tak jsem se rozhodla vyzkoušet těsnost latexové kombinézy. Uvolnila jsem se a začala čůrat. Teplá tekutina se mi rozlila do rozkroku a pomalu stékala k mým nohám. Podívala jsem se dolů a ani kapka. Latex držel vše uvnitř. Brunetka poznala že chčiju, jen se usmála a řekla: „ta kombinéza udrží všechno, můžeš se i vysrat a nic z tebe nepůjde ven. Usmála jsem se a řekla že možná později.

A nyní přišla ta krásná chvíle na podiu se objevila naše královna Louisa Lu. Oblečená v černém síťovaném body a na nohou měla šedé silonky a bílé vysoké podkolenky. Všichni ztichli a se zaujetím ji sledovali. To je ona, pro ni jdeme do zóny a pro ni nás nepřítel zasahuje.

Stoupla si před nás a promluvila:
„Byli jste v útoku DAT, jedná se o novou strategii jak deaktivovat víc nepřátel. Od koordinátorky Vixi Rafi mám potvrzeno že jste dosáhli poměru 1:1,3. To znamená že slib co jsem vám dala teď splním. Každý z Vas může olíznout moji díru a přičichnout k mým nohám. Tyto silonky a body mám na sobě čtyři dny tak si můžete moji vůni a chuť užít.“

Byla jsem štěstím bez sebe. Vidím královnu a budu moct ochutnat její anál. Potom si rozepla body a na velkoplošné obrazovce jsem viděla její kundu pod silonkama

Moje královna Louisa Lu nám dále oznámila že má každý 5 vteřin na čichání jejích nohou a 10 vteřin na to aby strčil svůj nos k její díře a může ji jednou olíznout. Potom si sundala silonky a ukázala nám všem svoji krásnou kundu. Nakonec si lehla na bílý koberec, zvedla nohy a vystřila na nás svoji díru. Naši odměnu kterou budu moct olíznout.

Čekala jsem na svůj okamžik asi 3 hodiny které se zdály jako věčnost a potom jsem k ní mohla přistoupit. Napřed jsem na pár vteřin zabořila svůj nos k jejím nohám a nasála tu krásnou vůni. Voněla mírně kořeněně s nádechem oříšků. Potom jsem mohla přivonět k její prdeli a jak jsem jí olízla anál tak jsem se ocitla v ráji. Chuť její díry je něco nepopsatelného. Pro tento okamžik jsem byla v zóně. Plazila se bahnem a nepřítel deaktivoval polovinu útoku. Pro tento okamžik byla zasažena Lee. Jak

uplynulo mých pár vteřin kdy jsem mohla mít svůj jazyk zaražený v královnině prdeli přesunula jsem se zpět na své místo do hlediště. Po dalších 5 hodinách kdy každý kus z útoku DAT jí políbil prdel a nohy jsme šli zpět na seřadiště. Tam jsem si sundala latexovou kombinézu a šla se očistit. Na seřadišti v blátě už byli nachstaní jiní z formace DAT-03. Čekali na svůj útok do zóny. Po doplnění našich jednotek je budeme střídat. Po očištění jsem si oblékla oranžové body s tmavě zelenými silonkami a šla unavená šla do své kóje. Chyběla mi Lee, její voňavé nohy u kterých jsem před tím ležela. Přemýšlela jsem jestli nebude lepší když mě v příští akci zasáhnou. Už mě to na seřadišti nebavilo. V redakci jsem dopsala další kapitolu o mých zkušenostech z druhé DAT rotace a po zbytek mého pobytu v zázemí jsem se jen bezcílně potloukala.

Třetí rotace DAT-01

Po nekonečném týdnu v zázemí bez Lee, kterou mi připomínaly jen její silonky jsem šla do třetí rotace. Automaticky jsem si oblékla jednotlivé díly uniformy a šla na seřadište. Po předchozím útoku z naší původní formace zůstaly jen Ella, Vainilla, Lika já a velitelka Virginly zbytek byly nové kusy. Bude to jejich první útok. Uvidíme z nás se dočká rotace. Tentokrát už nemáme slíbenou odměnu od královny, tu jsme dostali jen protože jsme byli první formace zkoušející novou taktiku útoku. Na základě našeho postupu koordinátorka Vixi Rafi vypracovala standardní scénáře pro následující útoky. Při každém se počítá s 50 % deaktivovaných kusů a poměrem zasažených nepřátel minimálně 1:1,2.

To jsou jediné taktické informace, co nám sdělila. Další instrukce se dozvím až těsně před nebo během útoku od mojí velitelky Virginly. Na seřadišti tentokrát nebylo moc bahna, sedla jsem si na zem a sledovala ostatní co půjdou se mnou do útoku. Tentokrát mi není jedno jestli budu deaktivována. Chci být zasažena stejně jako Lee. Při první rotaci DAT jsme hráli jednu hru. Zkoušeli jsme se poznat podle vůně našich nohou. Bylo nás celkem dvanáct. Ve třetí rotaci jsme jen čtyři a velitelka. Ostatní z formace jsou nové kusy. A já ani nevím, jestli je chci poznat blíž. Vzpomínám si na Victorii zasažena pěnou při útoku na nepřátelský tank, několik minut se svíjela a srala si do uniformy, dostala se do kontaktu s pěnou několik metrů vedle mě. Když to viděla Lee zasáhla jí do zad. Nechtěla, aby prožívala účinky pěny. Sky zmizela někde v chaosu útoku na nepřátelskou linii. Jestli ji nepřítel zasáhnul nebo zajmul netuším. Riu při útoku trefili několikrát do břicha, svíjela se v bahně a já se plazila kolem ní. Yenifer byla blokační jednotka, dělala krytí byla zasažena, když blokovala svým tělem nepřátelskou palbu a chránila Lee. Byl to její úkol ona měla jistotu hned od začátku, že ji během prvního útoku deaktivují. Natalia byla kamikadze jednotka a velitelka Virginly ji poslala do útoku na nepřátelskou pozici kde měla odpálit svoji nálož. Sice se jí tam nepovedlo dostat, ale navedla na sebe nepřátelskou palbu a umožnila útoku z jiného směru uspět. Katya také kamikadze jednotka v bílých legínách. Vydržela až do chvíle kdy jsme bránili nepřátelskou obranou linii. Potom ji velitelka poslala dopředu kde se měla zamaskovat v bahně a odpálit svoji nálož, jak budou přicházející nepřátelské jednotky v jejím dosahu. Jestli se jí to povedlo nebo byla deaktivována dřív netuším. I ona s ostatními v její skupině významně narušili nepřátelský protiútok. Ten večer jsem si šla brzo lehnout. Spala jsem na

zemi spolu s ostatními. Na ceduli svítil poplach D10, a jestli se změní na vyšší hodnotu a půjdu do útoku mi bylo jedno. Až ta chvíle nastane chci být zasažená. Ráno jsem se probudila, šla se nažrat a potom vysrat. Dělala jsem to už automaticky. Každý den bude stejný než půjdu do útoku. Na chvíli

jsem se zamyslela, stále ve mně dřímá reportérka tak se pokusím o rozhovor s jednou z nově příchozích do naší formace. Rozhlédla jsem se kolem sebe a místo Lee tam byla krátkovlasá blondýnka v uniformě pěchoty St-In-Ip. Přisedla jsem k ní a začala s ní vést neformální rozhovor.

Ahoj, jak se cítíš?

Jsem připravená. Připravená do útoku pro moji královnu.

Poprvé na seřadišti?

Ano jsem tu poprvé, rozkoukávám se. Měla jsem simulace jednotlivých částí útoku v rámci výcviku, ale toto je moje první akce. Chci v ní uspět. Budu postupovat přesně podle rozkazů bez ohledu na riziko. Jsem tu pro moji královnu Louisu Lu, nejvyšší velitelku Emily J a moji velitelku Virginly.

Víš, že tě pravděpodobně zasáhne nepřítel.

Ano vím, pokud mě zasáhne tak to bude pro mě čest. Jsem primární pěchota a jsem tady od toho abych útočila na nepřítele.

Jsi v jednotce atc4-Tinv/08-02 Emily J, víš že se už jednoho útoku zůčastnila

Ano vím, dosáhla svých cílů. Byla deaktivovaná asi polovina, ale dosáhla cíle obsadit nepřátelskou linii a splnila i požadovaný poměr zasažených nepřátel. Doufám že brzy bude další útok a splním také cíl.

Jsi na místě Lee, která byla v minulém útoku deaktivovaná. Jaký je to pocit?

Lee jsem neznala, ale byla tu od toho aby útočila. To že byla zasažena je nutnost, byla nahrazena mnou a až já budu zasažena tak mě nahradí další.

Lee jsem znala, byla mi velmi blízká. Teď jsi tady ty. Máš představu o tom jaké je to v zóně?

Zatím ne, nebyla jsem ještě použita v akci. Mám za sebou výcvik a četla jsem knihu kde jsou popsané reportáže s jednotkama před útokem nebo zkušenosti reportérek z různých oblastí zóny. Moment nejsi náhodou Abbigail Cat?

Ano jsem. Znala jsem reportérky co psaly tu knihu, Louisu, Miu, Lunu. Byla jsem v minulém útoku s Lee. Viděla jsem jak ji zasáhli do břicha a ležela v bahně kousek před nepřátelskou linií.

Tuto část jsem také četla, to bylo nedávno během minulé rotace DAT-01. Poslední co jsi zveřejnila. Já jsem Arette.

Nevím jestli chci znát tvoje jméno v útoku bude jedno jak se jmenuješ až tě zasáhnou, ale teší mě. Zveřejním ho v mojí reportáži. Co jsi už zažila?

Moc toho nebylo, zatím jen Li a St výcvik. Nebyla to kompletní simulace útoku. Jsem nováček a těším se až se zdokonalím.

Jestli k tomu budeš mít příležitost. Víš jaká je prognóza jednotek v útoku?

Ano to vím, ale je mi to jedno. Já to zvládnu a příště budu zkušenější. Ty také chceš uspět v útoku a vrátit se na seřadiště abys mohla pokračovat v dalších útocích.

(mlčky jsem se jí podívala do očí)

Ty nechceš zvítězit? (zeptala se vystrašeně)

Chci dosáhnout cíle útoku pro naši královnu, ale je mi jedno jestli se vrátím zpět na seřadiště.

To nechápu

To možná pochopíš později. (vytáhla jsem sáček se silonkami od Lee a nasála jejich vůni)

Co to máš?

Silonky co mi dala Lee. Nosila je po celou dobu rotace v zázemí, mám ráda vůni jejích nohou. Dala mi je před útokem, jakoby věděla že bude deaktivovaná.

Lee je důvod proč chceš být zasažená v zóně?

(mlčky jsem se na ni podívala)

Jsme tu pro naši královnu. Musíme zvítězit až půjdeme do útoku.

Já chci abychom v útoku splnili náš úkol, ale už nechci další útok. Víš jaká je realita na seřadišti. Spíš v bahně, při poplachu se nemůžeš jít vysrat pokud se ti chce pustíš si to do uniformy.

V zóně se plazíš bahnem a čekáš až tě zasáhne nepřítel. Pokud se ti náhodou povede dosáhnout tvého cíle pošlou tě s dalším sledem dopředu a zase se plazíš bahně a čekáš na zásah. Když máš opravdu štestí a vrátíš se na seřadiště tak si zašukáš. Potom tě čeká rotace v zázemí a za týden jsi tu znovu v bahně a čekáš na rozkaz k dalšímu útoku. Jestli si myslíš že se dočkáš deaktivace nepřátelské královny tak jsi najivní. Ty budeš ležet posraná v zóně v bahně a další co příjdou po tobě tě jen překročí a půjdou si pro svůj zásah. Promiň, ale chci být chvilku sama.

Odešla jsem a byla jsem naštvaná. Né na Arette, ale na sebe. Nemusela jsem jí to říct tak tvrdě. Ona je stejná jako jsem byla já, ale mě chybí Lee a vůně jejích spocených nohou. Lehla jsem si na zem a na chvíli usnula. Po několika hodinách mě vzbudil déšť dopadající na moje tělo. Na seřadišti se začaly tvořit kaluže blátivé vody. U svých nohou jsem viděla ležet Arette líbala moje chodidla a při tom se dráždila přes uniformu rukou v rozkroku. Podívala jsem se na ní, ona na mě a usmála se.

„promiň“ řekla mi

„Nemusíš se omlouvat, byla to moje chyba. Jsi tu nová a nezkušená. Já jsem na seřadišti už potřetí. Zažila jsem několik simulací útoku a v každé mě zasáhli. V zóně máš asi padesátiprocentní šanci že tě deaktivují. Knihu co jsi četla psaly moje kolegyně které dělaly rozhovory s jednotkami, většinou byly v následujícím útoku zasažené. Každá z mých předchůdkyň nakonec zůstala v zóně. Louisa napsala několik skvělých reportáží. Její poslední byla jak útočila s chemickou náloží na nepřátelský tank. Mia psala o výslechu zajatých jednotek, ale během její přítomnosti zazněly tajné informace. Zpravodajci ji nemohli nechat jít. Poslali ji do nejbližšího útoku jako St-In-Ip-Su*P byla zasažena v první fázi jejího útoku. Luna na sobě pracovala a ze standardního výcviku se postupně dostala až na velitelku tanku. Tam se nechala ovládnout svým chtíčem a nechala si vylízat kundu během akce. Potrestali ji ztrátou velení a poslali do několika nebezpečných akcí. Nakonec byla také deaktivována v poslední fázi útoku „all in“ Lee kterou jsem poznala zde v DAT-01 trefili během druhé rotace. Hrozně ráda jsem ležela u jejích nohou tak jako ty teď u mých. Vím že v zóně bude zasažena většina z nás. Půjdu si zašukat, přidáš se? Když potom přijde útok budeme uvolněné.“ Řekla jsem jí

Popošla jsem k jednomu pěšákovi, stáhla mu legíny se silonkama a začala mu kouřit péro. Arette se připojila a po chvíli mu nastavila svoji prdel. On jí začal šukat do análu a jí si našla jiného který naplnil mojí mokrou kundu. Sedím na něm a on mě šuká. Po chvíli jsem si na něho lehla tak že jeho péro stále unitř, ale moje prdel byla volná a čekala na dalšího. Za chvíli jsem cítila že jsou oba moje otvory obsazené. Následoval výstřik do mojí prdele. Vedle mě jsem viděla Arette jak si to vystříkané péro lačne bere do pusy a snaži se ho znovu postavit. Z mého análu vytékala hustá tekutina a já se rozhlížela po dalším co by mě uspokojil. Najednou ten na kterém jsem ležela mě povalil na záda, dal moje nohy na svoje ramena a znovu přirážel do mojí kundy. Arette vedle ho stále kouřila, ale místo toho aby se mu postavil tak se jí vychcal do pusy. Jeho chcánky jí tekly z pusy a vsakovaly se do jejího žlutého body. Potom si lehla na břichem na mě a vystavila svůj rozkrok tomu co mě právě mrdal kundu. Takhle naservírované během šukačky nás střídal. Vystřik vyšel na mě. Potom ještě vytáhl svoje péro a strčil ho do Arette. Po chvíli jsem cítila na rozkroku další nával horké tekutiny jak chcal do její kundy která to množství nebyla schopná pojmout a tekutina z ní vytékala na mě. Nakonec jsem si opět oblékla silonky, legíny a zapla svoje body. Byla jsem uspokojená a připravená na útok který mohl přijít kdykoliv. Ve výrazu Arette jsem také viděla uspokojení.

„V útoku až nás zasáhnou nám bude dobře“ řekla mi Arette s úsměvem

„Já vím“ odpověděla jsem jí a jak jsem ležela v bahně tak jsem se protáhla.

Po zbytek dne byl klid. Poplach stále na D10, já jsem se šla projít po seřadišti. Náladu mám po šukačce lepší. Než mě zasáhnou v útoku budu psát reportáže. Přivoněla jsem si k sáčku se silonkaka od Lee a šla k vedlejší jednotce.
S námi v útočném sledu bude výsadkový tank speciálních jednotek Tsp. V mělkém výkopu seděly tři blondýnky z jeho tankové obrany v uniformách St-In-Td. O něčem se bavily a vypadaly uvolněné. Přišla jsem k nim a zeptala se jak se těší do útoku.

Abbigail: Ahoj jsem Abbigail Cat. Jsem standardní pěchota v atc4-Tinv/08-02 Emily J. V útoku budu s Vámi. Také jsem reportérka. Poskytnete mi rozhovor?

Ahoj já jsem Lili Pie, já Candee, a já Vicky Jarw postupně se mi představili. Známe reportáže co jsi psala s Louise, Miou a Lunou. Jsou drsné, ale ukázaly nám jak to chodí v zóně.

Abbigail: Díky. Snažily jsme se ukázat zónu a jaké to je než Vás v útoku zasáhnou

Vicky: Bylo to velmi zajímavé. Jsem tu od toho abych v útoku ochránila náš tank. Při tom mě asi nepřítel zasáhne.

Lili: Jo jak jsem si oblékla tyto světle modré legíny tak je mi jasné že ze z útoku nevrátím (zasmála se)

Candee mlčela a jen se usmívala

Abbigail: Jedná se o váš první útok?

Lili: Ano zatím jsem měla jen výcvik. V útoku budu mít možnost se zdokonalit

Candee: Budeme všechny zasažené. Nezdokonalíš se. Já jsem tu také poprvé

Vicky: Já už začila operaci v zóně během minulé rotace. Postupovali jsme přes nepřátelskou obrannou linii. I když byl nepřítel oslabený útokem co podnikl na naše linie tak vepředu deaktivoval spoustu našich kusů. Byla jsem v malé doprovodné skupině nejvyšší velitelka Alexa nás poslala jako doprovod s prázdným tankem zpět na seřadiště. Většina původní obrany byla zasažena v zóně.

Candee: To tak v útoku chodí. Jdeš dopředu než tě zasáhnou. Od toho tam jsme.

Abbigail: Jak se těšíte na útok?

Candee: Moc chci být vepředu a chránit svůj tank. To je moje poslání. Je mnohem důležitější než já

Lili: (nadšený výraz) Já se těším až se potkáme s jejich tankem a budeme pálit na jeho obranu. Potom ho deaktivují naše Tharp jednotky kterým budu poskytovat krytí.

Vicky: Já už v zóně byla. Vrátila se nás jen hrstka. Viděla jsem co způsobí zásah pěnou. Jak se svíjíš na zemi a sereš si do silonek. Pokud se obeví jejich tank tak nás hodně rychle deaktivuje. Vetšinou uspěje až externí Tharp. My tam jsme jen k tomu abychom ho zdrželi, ale udělám vše co půjde než mě zasáhne nepřítel.

Lili: Vicky potom mi ještě ukážeš jak postupovat když se bude blížit nepřátelský tank.

Vicky: (úšklebek) Až uvidíš tank přednostně snaž se likvidovat jejich Tharp, velitele Le2 a torpéda. Stejně tě za chvíli zasáhnou a už se nebudeš muset zdokonalovat

Lili: Ale nech toho. Ty jsi se přece z útoku vrátila

Vicky: Jako doprovod svého tanku. Víc než polovina zůstala v zóně. Co si myslíš? Bude tam pěchota v krytech, jejich tanky co mají rychlopalný kanon a vysazují kamikadze jednotky s pěnovou, chemickou nebo konvenční náloží. Viděla jsi na výcviku co s tebou udělá zásah pěnou nebo plynem.

Lili: (odvětila uraženě) Nech toho snad jsem tolik neřekla

Candee: Vicky nerozčiluj se. Nemáme zkušenosti jaké to bude v útoku. Je vysoce pravděpodobné že budeme deaktivované, ale před zásahem chceme udělat vše co bude možné abychom deaktivovali co nejvíc nepřátel. Proto tam přece jdeme. Naše královna Louisa Lu to po nás žádá. Ty jedinná z nás jsi tam už byla.

Lili: (náhle vážně) Takže… i když budu dělat všechno správně, stejně mě zasáhnou?

Vicky: Ne. Deaktivují tě dřív, než vůbec pochopíš, co je 'správně'.
(Lili ztuhne, Candee jí položí ruku na rameno, ale nic neříká. Abbigail pozoruje, jak jí iluze mizí z očí.)
Vicky: V posledním útoku jsem viděla, jak jejich pěna zasáhla jednu z našich. Měla světle modré legíny… jako tvoje, Lili. Svíjela se v bahně a posrala se. A víš, co jsem dělala? Zasáhla jsem ji do hlavy a smála jsem se.
(Ticho. Lili poprvé neodpoví.)

Abbigail: Víš, co bych dělala? Natřela bych tank růžovou barvou. Až ho uvidí královna, řekne 'To není můj styl!' a pošle ho do šrotu."
(Vicky se zachechtá, Candee zděšeně zasyčí: "To by tě popravili!")

Abbigail: (pokrčí rameny) Stejně mě čeká jen bahno a pěna. Proč ne aspoň legrace?"
(Ticho po Abbigailině poznámce o růžovém tanku přeruší až Lili, která se konečně vzpamatuje z Vickyina šoku. Její hlas je najednou klidnější, ale stále se v něm třese napětí.)
Lili: Takže… i kdybych udělala všechno dokonale, stejně tam budu zasažena? (tiše, skoro pro sebe)
Vicky: (bez emocí) Budeš ležet v bahně a čekat, jestli tě někdo zasáhne, nebo jestli tě deaktivuje pěna. (pohlédne na Liliiny modré legíny) Takhle barevný věci v zóně dlouho nevydrží.
Candee: (ostře) Vicky, přestaň. (otočí se k Lili) Poslouchej, ano, je to děsivé. Ale my musíme věřit, že náš útok má smysl. Jinak bychom tu seděly a čekaly, až nás koordinátorka pošle do loterie za neuposlechnutí rozkazu.
Lili: (vzlykne, ale pak se narovná a setře si oči) Takže... i když je to na hovno, stejně nemáme na výběr, že?
Vicky: (krátce zaváhá, pak přikývne) Přesně tak. Buď půjdeme do útoku, nebo nás pošlou do loterie.
Candee: (ostře) Vicky! (pak ztišeně) Lili, poslouchej – ano, je to strašné. Ale my jsme tady proto, abychom bojovaly, ne abychom se vzdaly před začátkem. (pohlédne na Abbigail) A ty... s tou růžovou... (zavrtí hlavou, ale koutky úst se jí zvednou)

Abbigail: (s úšklebkem) Co? Když už mám skončit v bahně, ať je to aspoň s výrokem. (natáhne ruce jako by malovala) „Tento tank byl zneškodněn uměleckou kritikou!“
(Vicky se nečekaně rozesměje – drsný, chraplavý smích, jako by ji to bavilo proti její vůli.)
Vicky: Sakra, Abbigail... (potřese hlavou) Možná bys měla být u propagandy, ne v pěchotě.
Lili: (náhle sevře pěsti) Dobře. (vzhlédne, oči lesklé, ale rozhodné) Takže... budu střílet, dokud mě nezasáhnou. A až budu ležet v bahně... (náhle se jí zablesknou oči) ...tak si aspoň nezaseru tyhle legíny, dokud nebudu úplně mimo. (vycení zuby v polovičním úsměvu)
(Candee vypadá překvapeně, pak spokojeně přikývne. Vicky jen zvedne obočí, ale v jejím pohledu je teď něco jako respekt.)

Abbigail: (zvedne pomyslný pohár) Tak tedy – ať nás královna Louisa Lu nenajde v rozpacích, až nás vytáhnou z bahna!

Večer jsem se s nimi rozloučila odešla ke své jednotce. Nohy se mi bořily to bláta a já si našla jednu blátivou díru kde jsem si lehla. Zde na mě není vidět a mám trochu soukromí. Než jsem usnula myslela jsem na Lee. Vytáhla jsem její silonky položila je na obličej a nasávala jejich vůni. Myšlenkami jsem byla zpět v zázemí když spala u mě v kóji a Lee měla svoje nohy na mém obličeji. Chci aby byl náš útok úspěšný, je mi jedno kdo v něm bude zasažen je důležité splnit to co bude chtít koordinátorka Vixi Rafi. Třeba už zítra bude útok a já budu také zasažena

Další den začal opět stejně. Já už dny nepočítám. Šla jsem sežrat výživnou pastu co nám dávají. Potom se ozvaly moje potřeby. Popošla jsem o kousek vedle rozepla si body, stáhla legíny a silonky. Dřepla jsem si a pořádně se vysrala. Jak tak čupím a seru zahlédla jsem Ellu. Koukla se na mě a usmála se a zeptala se: „Abbigail co tu děláš?“

Podívala jsem se na ní a odpověděla: „podívej co mi leze z prdele. Já tady seru.“
Ella pokračovala: „No jasně.. Viděla jsem tě mluvit s tou novou místo Lee a potom jsi zmizela. Myslela jsem že tě poslali někam jinam psát reportáže.
Abbigail: Já patřím k atc4-Tinv/08-02 Emily J. Půjdu do útoku s tebou.
Ella: Posledně jsme to zvládli tak to zvládnem teď. Až budeme před jejich linií chci aby se mnou byl někdo zkušený. Třeba ty (usmála se)
Abbigail: Pokud se tam dostaneme. A potom stejně budem deaktivované někde vepředu.
Ella: To je možné, minulý útok byl těžký. Ale pro to tam přece jdeme. Posledně po úspěšném útoku jsme mohli královně políbit její díru.
Abbigail: Jo mohli, ale teď už nic takového neslíbila. Slíbila nám to protože taktika DAT byla nová. Vzpoměň si na simulace. Jak jsme neustále útočili. Pokaždé trochu jiný scénář. Kolikrát tě v simulaci zasáhli:
Ella: Ehm no pokaždé.
Abbigail: Tak vidíš. To že jsme se minule vrátili byla spíš náhoda která se nebude opakovat. Vzpomeň si na Sky, Victorii, Yenifer, Katyu a na Lee. Další útok budeme my zasažené. Aspoň v to doufám.
Ella: Vzpomínám si. S Lee tě spojovalo něco víc než jen společný útok. (povzdechla si)
(Abbigail mlčela a zavřela oči)
Ella: Na Lee ráda vzpomínám. V jejích očích byla zvláštní jiskra. Když jsme hrály hru poznej čí jsou to nohy tak se vždycky spiklenecky podívala jak dávala svoje nohy na tvoji tvář.
Abbigail: To jsem nikdy neviděla. Podle pravidel ten co hádal musel mít zavázané oči.
Ella: No jasně. Jenže my jsme to viděli a vsadili se jestli potom budete víc spolu.
Abbigail: A jak jsi tipovala ty?
Ella: Já se vsadila s Victorií. Vyhrála jsem, ale nestihla jsem si výhru vyzvednout. Victorii deaktivovali v druhé rotaci.
Abbigail: Vidíš kdybys byla rychlejí mohla sis užít svoji výhru
Ella: (povzdechla)
Abbigail: V útoku budu raději s tebou než s těmi nováčky. A pokud budu mít možnost nechám se zasáhnout abys ty mohla pokračovat a možná i uspět. Vidím že je to pro tebe ještě důležité.
Ella: Abbi od toho máme blokační jednotky za které se můžeme krýt. Ty jsou tam od toho.
Abbigail: Jo jako Yenifer za kterou se kryla Lee. Yenifer zasáhli a Lee postupovala dál a před linií už nebyly k dispozici žádné blokační jednotky.
Ella: Nech toho takhle to v zóně prostě je.
Abbigail: To vím taky. Prostě pokud budu mít možnost lehnu si před tebe a ty mě použij jako svůj kryt.
Ella: Ne to nechci. Od toho máme blokační jednotky.
Abbigail: Myslíš že se tě budu ptát? (úsměv)
(Ella mlčky sklopila zrak k zemi)
Ella: Abbi, je mi vážně líto co se stalo, ale taková je realita zóny. My musíme pokračovat pro naši královnu. To že se zničíš pomůže jen našim nepřátelům
Abbigail: Neboj do útoku půjdu z úsměvem. Všechny nás tam stejně zasáhnou. Záleží jen na tom abychom splnili to co po nás Vixi bude chtít. Já chci deaktivovat co nejvíc nepřátel než mě zasáhnou. Na to se můžeš spolehnout.

Rozloučili jsme se a odešla jsem zpět ke své jednotce. Sedla jsem si zpět do díry kde jsem v noci spala. Ani nevím kolik hodin uplynulo když jsem viděla procházet moji velitelku Virginly. Podívala se na mě, usmála se a řekla mi abych byla v útoku stejně dobrá jako v minule.
Podívala jsem se na ni a řekla: „Samozdřejmě od toho tam jsem.“ Dovětek o tom aby mě tam zasáhli jsem si nechala pro sebe. I když je v zóně s námi a pravděpodobně ji taky trefí nechci jí říkat všechno. Na displeji stále svítí D10 a začíná lehce pršet. Do díry kde sedím stékají tenké linky vody a dole se spojují v malé kalné kaluže. Proč sakra nepřítel neútočí pomyslela jsem si. Možná čeká na večer. To by jsme šli do protiútoku v noci. Bylo by to náročnější. Plazit se v bahně a nevědět kde jsou schovaní. Chtěla bych vidět Arette jak by si nasrala do uniformy kdyby po ní pálili a nevěděla odkud. Mohla by od Virginly dostat rozkaz najít nepřátelské pozice. To by se lezla v blátě a nevěděla odkud bude zasažená. Potom se vedle ní odpálí kamikadze s pěnou. Ona se tam bude posraná svíjet ještě několik minut. Chci potom vidět to její nadšení. Takové jako je ona mě serou. Plná huba ideálů jak dosáhneme vítězství. Jak půjdeme zónou směle vpřed. Co si myslí ta blbka. Přiblížíme se k jejich linii a nepřítel na nás spustí takovou palbu že nepoznáme směr odkud jsme zasaženy. To její nadšení. Jsem zvědavá jak zúročí svoje zkušenosti z útoku až se bude svíjet a srát si do silonek po zásahu pěnou. Pokud se tak stane a já budu poblíž nezasáhnu ji. Ať si ten útok užije s plnou parádou. S touto myšlenkou jsem usnula. Třeba zítra konečně půjdu do zóny.

Jdu do útoku

Jsem už na seřadišti čtvrtý den. Nad ránem mě vzbudila změna poplachu na D9 nějaká nepřátelská aktivita v zóně. Rychle si ještě zajdu pro výživnou pastu. Sežeru ji zde na seřadišti. Odběhla jsem a asi za dvě minuty jsem byla zpět. Pastu jsem si z hadice napustila do hrsti. Seděla jsem ve své formaci a olizovala si ruku. Trocha té hmoty v žaludku dodá nějakou fyzickou energii. Tak že by konečně byl útok. Vedle mě stála lehce vystrašená Arette. Podívala se na mě, já si olízla zbytek pasty z konečků prstů a ironicky jsem jí řekla:
„Tak a je tu co jsi chtěla, můžeš se zdokonalovat.“
Ze zadu se ozvalo:
„Nebuď na ni hnusná, ona nemůže za to co se stalo Lee“
Stála tam Ella a naštvaně se na mě podívala. Náš pohled ukončil nový kód alarmu D8 a hned se změnil na D7. To znamená že naše předsunutá obrana je pod nepřátelským útokem. Asi za 20 minut dosáhl nepřítel linie L1 to jsme poznali podle alarmu D4. Hlavní velitelka nám řekla jaký máme úkol. Musíme prorazit v sektoru C35. V oblasti kte je po kolena hluboké bahno. At-Ti-Ts bude muset hledat vhodnou cestu pro výsadkový tank. Tanková obrana St-In-Td je bude při tom krýt. Pěchota St-In-Ip z výsadku prim1 a prim2 má za úkol prorazit nepřátelskou linii. Pěchota St-In-Is z výsadku sec1 a sec2 bude tuto

linii držet v případě kdyby ji chtěl nepřítel získat zpět. Já jsem ve formaci prim2 to znamená že budu prorážet nepřátelskou obranu stejně jako naposled. Teď je celkem jisté že půjdeme do protiútoku. Najednou jsem viděla jak se první sled dal do pohybu. Za chvíli druhý a potom my. Vydali jsme se do zóny. Před v naší linií ležely nepřátelské jednotky. Minula jsem nepřátelskou brunetu v tyrkysovém body a bílých silonkách a žlutých podkolenkách. Jejich Su*P pěchota. Ti jdou do útoku jako první a když ostatní ustupují tihle drží pozice a kryjí jejich ústup. Stejně jako naši Su*P taky většinou všichni zůstanou v akci. Postupovali jsme dál do zóny a zatím žádná nepřátelská aktivita. Předchozí sled atc1-I/09-04 Eloise Rose zónu dobře vyčistil. Když se ale rozhlédnu kudy procházíme vidím jich spoustu ležet po zásahu v bahně. Čekám každou chvíli že budeme pod útokem. Zde je jedna blondýnka z druhého sledu. Ona se už má dobře. Jen si tu po zásahu leží na zádech. Jdeme dál bahno je hlubší

a v dálce vidím malou skupinu nepřátel která se k nám rychle přibližuje. Máme rozkaz krýt se za naším tankem že se o ně postarají ti vepředu. Tank se zastavil. Čupla jsem a poslouchala rozkazy pro jednotky vepředu. Po chvíli pár výkřiku zasažených a my jsme se dali znovu do pohybu. Překročili jsme naše deaktivované kusy a pokračovali dál. Za chvíli budu taky ležet v bahně ostatní mě překročí. Po několika desítkách metrů byla nepřátelská linie obrany nadosah. Nikde jsme nepotkali jejich tanky. Teď bude náš výsadek pomyslela jsem si. Tank se zastavil a Virginly zakřičela vpřed. S námi na pravém křídle postupovaly další 4 formace. Skupina před námi se dostala do palby. Okamžitě jsme zalehli na zem a plazili se vpřed. Vedlejší formace vyslala všech pět kamikadze jednotek aby se odpálili v dosahu nepřítele. Ani jednomu se nepovedlo dostat dost blízko. Všichni padli po zásahu do bahna. Dostali jsme další rozkaz přiblížit se víc k nepřátelské linii. Náš tank bude pomalu postupovat s námi a krýt nás svojí palbou. Lezla jsem bahnem po chvíli jsem zaujala kryt za jednou zrzkou z blokačních jednotek Li-Bl-Ip. Tu po chvíli zasáhli do hlavy. Povolila sverač a vysrala se. Na jejích legínách se objevila velká hnědá boule. Výborně, už je zasažená nebude se hýbat aby mě odhalila nepříteli. Opřela jsem se bradou o její posranou prdel a začala pálit na siluety v nepřátelském zákopu. Pár jsem jich zasáhla a bylo potřeba postupovat dál. Přiběhla ke me Ella a lehla si vedle mě.

„Kolik jich tam je?“ zeptala se
„Nejsem si jistá, ale tři jsem zasáhla, ostatní jich taky dost trefili.“ Odpověděla jsem
Virginly vykřikla: „all in“
Všichi jsme se zvedli a vyběhli proti nepřátelské linii. Ella běžela vedle mě a najednou vykřikla svalila se na zem a držela se za kundu. Dostala zásah do rozkroku.
„Eli“ vykřikla jsem a sehla se k ní
„Jdi nech mě, jsem zasažena“ řekla polohlasem
Virginly se na mě podívala a zasyčela: „pokračuj nebo budeš ležet vedle ní“
Jak kdyby mi to vadilo pomyslela jsem si, ale poslechla jsem ji. Ellu jsem nechala ležet v zóně za a pokračovala dál. Třeba budu další já pomyslela jsem si. Vběhla jsem do jejich obrany Předběhly mě tři kamikadze Li-In-Ka z naši formace. Do jejich linie vběhly dva a hned odpálily konvenční nálože. Asi za 20 vteřin jsem v jejich linii byla já s Virginly a několika nováčky. Začala jsem pálit na nepřítele přibližujícího z levé strany.
Deaktivovala jsem čtyři kusy. Vigrinly byla vedle mě. Jak jsme zajistili naši pozici chtěla se rozhlédnout do zóny odkud jsme přišli a zahlédla bežet Arette.
„Dělej poh….“ Virginly zasáhly do hlavy. Svalila se na zem a posrala se.

Po zásahu velitelky musím plnit poslední její rozkaz než budu deaktivovaná nebo než přijde její náhrada. Po pár vteřinách od jejího zásahu přiskočila ke mně Arette.
Podívala jsem se na ni a řekla: „Zasáhli velitelku. Její poslední rozkaz byl. Držet tuto pozici.“
Odpověděla mi: „Rozumím“
Za chvíli jsem zahlédla nepřátelskou pěchotu s chemickými kamikadze kusy jak se k nám blíží.
Štěkla jsem na Arette: „Jestli nechceš poznat účinek pěny, začni pálit na ty v růžových podkolenkách,“
Několik jsme jich zasáhli, ale i na naších pozicích přibylo deaktivovaných. Útok se stále blížil. Už jsem čekala že se nám skočí a odpáli pěnu. Když se za námi objevila formace atc5-Tsp/07-05 Alexa. Začali pálit na nepřítele a vypustili zbytek výsadku At-Ti-Ip-Su*P který jim ještě zůstal. Tihle vyběhli před naší pozici aby zastavili zbytek nepřátel. S jejich návratem nikdo nepočítal. Za chvíli se přesuvoval náš výsadek sec1 a sec2 k nepřátelské primární linii.
Arette vedle mě se otočila a smála se. V jejích očích byl vidět optimizmus.
Řekla mi: „Jdu se podívat dál do zákopu jestli tam není nepřítel“
Popošla asi 15 metrů a viděla jsem výstřik pěny. Ležela tam nepřátelská zasažená jednotka v konfiguraci dálkového odpalu. Pěna potřísnila Arette a ta se svalila do bahna. Viděla jsem jak ztrácí koordinaci nohou a rukou. Schoulela se do klubíčka a posrala se. Po chvíli se prohnula jakoby dělala nějakou gymnastickou pozici. Slyšela jsem její křik.

Sarkasticky jsem na ni zavolala: „Tak co jaké zkušenosti teď získáváš? Jak si nasrat do silonek?“
Zoufale se na mě podívala a v křeči zaskučela: „prosím zasáhni mě“
Odpoveděla jsem jí: „Toto je realita útoku, už to chápeš ty blbko“
Namířila jsem na ni a několikrát ji zasáhla do hrudníku a břicha. Mezitím přišla nová velitelka a dala rozkaz jak se budou vracet zbytky sec1 a sec2 tak se hned po nich mají stáhnout všechny prim1 a prim2 mimo St-In-Ip-Su*P. Ty zůstávají a drží pozici než budou zasaženy. Asi za hodinu se vracely zbylé jednotky z výsadku sec2. Vysadek sec1 má označení Su*P ty tam nechali držet předsunutou pozici stejně jako zde výsadek prim1. Prázdné skelety se zbytkem tankové obrany už odjely zpět do zázemí. Jsou příliš cenné než aby se jich náhodou zmocnil nepřítel. Mnohem cennější než my. Zvedla jsem se ze zákopu naposledy cynicky se usmála na Virginly a Arette a přikrčená šla zpět k naší linii. Po cestě jsem viděla deaktivovanou Ellu. Ležela v bahnité kaluži opřená o hliněný val. Nachvíli jsem se u ní zastavila a řekla tiše jen pro sebe: „Promiň nestihla jsem skočit před tebe. Já budu zasažená příště.“
Nechala jsem ji tam a bez jakéhokoliv dalšího kontaktu s nepřítelem došla zpět na naše seřadiště. Tam jsem si sedla na zem do bahna a čekala na vyhodnocení od koordinátorky Vixi Rafi.

Po hodině jsem ji viděla na obrazovce, v šedém body s šedých silonkách. Seděla tam před monitorem a začala žvanit … bla bla bla uspěli jste, výborný poměr 1:1,23 a příště bude určitě lepší bla bla bla… Nemohla jsem to poslouchat. Chtěla jsem ji chytnout za ruku a vzít ji do zóny, ať vidí Ellu, ať si pohladí Arette, jak se svíjela v bahně a pořád těmto kecům věřila. Potom by si mohla vyzkoušet jaké je to útočit na plně vyzbrojený tank. Dostat zásah pěnou a ne jen sedět a plánovat tisíc kusů tam, pět set tam. Nepředpokládáme silný nepřátelský odpor. Kecy sračky. Běž do zóny se mnou, sama tě zavedu tam kde nás zasáhne pěna. A spolehni se že tebe nechám prožít celý zážitek. Nechám tě svíjet se až do konce. Vytáhla jsem sáček se silonkama a nasála jejich vůni. Vůni Lee. Až se vyžvanila měli jsme jít do zázemí a čekat na další rotaci. Zvedla jsem se a šla se opláchnout. Uniformu jsem si ani nesundávala. Neměla jsem důvod se převlékat došla jsem do své kóje a rozbrečela jsem se. Během pobytu v zázemí zjistím jestli není možnost mě přeřadit k St-In-Ip-Su*P do klasického útoku. Tam budu zasažena velmi rychle.

Opět v Zázemí

Druhý den se musela převléknout protože kusy co nejsou v akci nesmí nosit uniformu. Vzala jsem si oranžové body a tmavě zelené silonky a šla jsem na výcvikový polygon kde jsem se pokusila zjistit jestli je možné moje přeřazení k St-In-Ip-Su*P nejlépe do útočné jednotky. Po několika hodinách čekání na koordinárotku Daisy Green přišel jeden z jejích podřízených. Naskenoval můj kód a na monitoru se mu objevilo:
„Abbigail Cat, W 372 48, St-In-Ip, atc4-Tinv/08-02 Emily J, active“
Podíval se na mě a zeptal se co chci
Abbigail: Chci přeřadit k sebevražedné specializaci Su*P
Pomocník: Máš za sebou dva úspěšné útoky. Tvůj trénink je sice jen základní, ale i přes to jsi nabrala zkušenosti. Nevím jestli ti to bude povoleno. K jaké specializaci by jsi chtěla
Abbigail: St-In-Ip-Su*P, nejlépe do nejbližšího útoku
Pomocník: Požadavek jsem zadal. Musí to schválit koordinátorka. Bude postupovat podle potřeb na nové kusy do útoku
Abbigail: Rozumím budu tady čekat.

Potom bez dalších slov odešel, já si sedla na zem a čekala na koordinátorku Daisy Green. Hlavou se mi neustále honily myšlenky na zónu. Na Ellu možná poslední co mě chápala. Zasáhli jí do podbřišku. Chtěla jsem aby trefili mě, ale bohužel to nevyšlo. Když si vzpomenu na Arette. Ta její odhodlanost byla strašná. Byla strašně naivní.
Jak nadšeně řekla: „jdu se podívat jestli tam není nepřítel“
Asi si byla vědomá rizika, ale nepřipouštěla si ho. Nejvíc mě děsí jak tam šla sama. Chtěla prověřit jestli nás nikdo nemůže ohrozit z boku. Potom tam ležela v bahně potřísněná pěnou a prosila abych jí deaktivovala.
Proč jsem jí před tím než jsem jí zasáhla neřekla „jsi dobrá, děkuji“
Místo toho jsem na ní byla hnusná a řekla jí: „Tak co jaké zkušenosti teď získáváš? Jak si nasrat do silonek.“ Kdybych se mohla vrátit do zóny řekla bych jí: „Arette ty pitomá, nemůžeš se tam hnát bez rozmyslu.“
Možná by tu teď byla.
Proč jsem jí neřekla: „Zůstaň zde a drž pozici“
Šla bych tam já a byla zasažená místo ní.

Vytáhla jsem sáček se silonkami od Lee a dala si ho k nosu. Z vůně jejích nohou jsem cítila klid. Připomínaly mi chvíli když jsme spolu leželi v kóji. Nebo jak jsme navštívili v zázemí hromadnou

šukačku když jsme se dělily o jedno péro. A za dva dny ležela v bahně před nepřátelskou linií. Lee už tady není jen bahno, zásah v zóně a tyto silonky.

Asi za dvě hodiny co jsem tam seděla přišla koordinátorka Daisy Green
Podívala se na mě a zeptala se: „proč chceš změnit nasazení?“
Abbigail: Protože chci víc akce. Mám určité zkušenosti a ty mohu využít lépe
Daisy: Uspěla jsi ve dvou útocích. Vidím že ti DAT vyhovuje.
Abbigail: Vyhovuje mi pokud mohu postupovat proti nepřátelům. Jsem si jistá že v primárním útoku jich zasáhnu víc než v následných protiútocích DAT.
Daisy: To je možné, ale Su*P jednotky zůstavají deaktivované v zóně.
Abbigail: No a co od toho tam sem.
Daisy: Žádosti se nevyhovuje, v akci ti tvoje stávající formace vyhovuje.

Pak hned odešla. Já jsem chvíli stála a přemýšlela proč mě nenechá jít do tohoto druhu útoku. Neřekla jsem nic závadného. Bez nálady jsem šla zpět do své kóje. Cestou jsem potkala dva kusy co jsem zahlédla v posledním útoku. Sundala jsem si silonky, vystrčila na ně svoji prdel a nechala se vyšukat. Rozepli si body a vytáhli péra
Jeden se na mě podíval a řekl: „Jo tebe jsem zahlédl vepředu v útoku. Plazila ses k jejich linii s nějakou blondýnou. Tu potom trefili a ty jsi pokračovala sama.“
Odpověděla jsem: „jmenovala se Ella“
Usmál se a řekl: „Je jedno jak se jmenovala, stejně tam budeme všichni zasaženi“
Chytla jsem ho za péro a řekla mu: „Tak dělej, už mě začni šukat nechci si povídat“

Cítila jsem jak do mě vniká, druhého jsem si vzala do pusy a začala kouřit. Potom jsem si na něj lehla jeden strčil péro do kundy a druhý do prdele. Takhle mě chvíli šukali napřed se mi první vystříkal do prdele potom jsem vzala jeho péro do pusy a řekla:
„Pro naši královnu Louisu Lu“
a začala jsem ho kouřit. Asi po minutě jsem cítila jak se mi plní kunda druhým výstřikem. Nakonec jsem si natáhla zpět silonky a zapnula v rozkroku body a odešla jsem. Nebyla jsem uspokojená, jen použitá necítila jsem nic víc než mokro v rozkroku. Přišla jsem zpět do své kóje dala si k obličeji silonky a usnula jsem.

Další den se chci dostat na primární obranou linii. Tam bych mohla splynout s ostatními a když během nepřátelského útoku nešikovně vylezu z krytu tak mě určitě zasáhne. Bohužel už nemám oprávnění k přístupu ale mohla bych jej získat u svého vydavatele kam mám stále přístup. Vešla jsem do místnosti a zjistila že je tam nová kolegyně.

Nadšeně mě pozdravila: „Ahoj jsem Isabella strašně ráda tě potkávám“
Odpověděla jsem jí stroze: „Abbigail“ i když jsem jí chtěla říct jen moje číslo „W 072 48“, ale na poslední chvíli jsem si to rozmyslela.

Isabella: Jsem tu místo Luny. Už asi nechce psát reportáže. Já píšu zabavné články ze zázemí.
Mlčela jsem a pozorovala ji pomyslela jsem si ona neví co se stalo Luně?
Isabella: Kde teď jsi, co děláš?
Abbigail: DAT-01, atc4-Tinv/08-02 Emily J, primární pěchota St-In-Ip
Isabella: To je skvělé, ty jsi byla v útoku. Jaké to tam je. Jací jsou velitelé. Kolik jsi zasáhla nepřátel. Mám tolik otázek, musíš mi o tom všem říct.
Abbigail: Co chceš slyšet?
Isabella: Jaký je to pocit když jsi v útoku, pálíš na nepřítele a postupuješ vstříc k vítězství?

Abbigail: Co myslíš vítězstvím? Ti řeknu jaké to je. Lezeš v bahně, nemůžeš se ani vysrat, vedle tebe se svíjí pěnou zasažená kolegyně. Jediné co pro ni můžeš udělat je že jí deaktivuješ a víš že další na řadě budeš ty. V dálce vidíš nepřátele které se snažíš zasáhnout. Potom jdeš kolem nich a nevidíš rozdíl mezi jimi a tebou. Oni taky leží v bahně a když je zasáhne naše pěna třepou se úplně stejně.
Isabella se na mě vystrašeně podívala a utekla pryč. Aspoň jsem měla možnost padělat si propustku do obranné linie. Po chvíli přišla znovu a začala se zase vyptávat

Isabella: Co je ta pěna? Proč pálíš na naše jednotky? Kolik je tam bahna?
Abbigail: Cože?
Isabella: Já ještě neměla žádný výcvik tak vůbec nevím jak to v zóně vypadá.
Abbigail: Všechno se dozvíš později. Já si vezmu sebou komunikátor a ten bude odesílat co řeknu a vyfotim do tohoto počítače. Moje zprávy budou uzamčeny. Odemknou se až dám pokyn. Potom je zveřejni. Budou tam všechny odpovědi na tvoje otázky.
Isabella: Děsíš mě proč takové tajemství?
Abbigail: Víš, já teď jdu pro naši královnu do přísně tajné akce. Nemůžu ti zatím nic říct. Až misi splním tak budu nějakou dobu na tréninkovém polygonu. Proto nemůžu vydat reportáž sama.
Isabella: Aha, teď to chápu budeš v utajení. To je vzrušující. Spolehni se zveřejním tvoje zážitky.

S propustkou jsem odešla z vydavatelství do své kóje. Dala jsem si mezi nohy komunikátor, oblékla jsem si uniformu a přes ni oranžové body a silonky co jsem běžně nosila v zázemí. Na matraci kde kdysi ležela Lee byl sáček se silonkami.
Vzala jsem ho do dlaní a pošeptala: „Lee už jdu za tebou."

Poslední akce „Lee jdu za tebou"
Večer jsem se vydala na linii. Před vstupem do oblasti linie jsem si sundala oranžové body a zelené silonky. Ty jsem zahrabala do blátivé země. Doufám že mě nikdo neviděl je schovávat. V mojí uniformě St-In-Ip jsem došla až k sekundární linii na kontrolní stanoviště. Tam jsem ukázala svoji propustku. Pokud mě odhalí tak jdu do loterie, když všechno vyjde dostanu se do zóny. Mě vyhovují obě varianty. S absolutním klidem jsem řekla že vydavatelství potřebuje daší reportáže o našich úspěších a ukázat nováčkům naše odhodlané jednotky. Strážný v uniformě At-In-Sp se podíval na propustku a nechal mě jít. Měl pokročilý výcvik, ale proklouzla jsem mu. Kdybych byla nepřátelský špion tak tu můžu napáchat velkou škodu. Stačilo by vhodně umístit pěnové nálože a při nepřátelském útoku je odpálit vyřadila bych hromadu obranných jednotek. Potom by nebyl velký problém obsadit celou linii. Ale to nikdy neudělám nezradím svoji královnu. Koordinátorko obraných operací Lio Angel tebe za tuto chybu královna jistě popraví. A ty další, co sem přijdeš zajisti si bezpečnost perimetru.

Přišla jsem na sekundární linii L2. Nikdo si mě zatím nevšímá. Teď si někde zalezu a jak bude rotace pokusím se dostat k tunelu vedoucímu na primární linii. Sedla jsem si do jednoho výklenku a snažila se na sebe neupozorňovat. Kolem mě chodí kusy určené k obraně. Jejich úloha je bránit tento kus bahna před nepřátelským útokem. Za touto linií je už cesta do zázemí a o kousek dál napravo jsou prostory pro královnu. Jsou zabezpečené perimetrem, co se nazývá královská obrana. A čekala jsem, nyní už není cesty zpět. Pokud se někdo dozví že jsem tu na padělanou propustku tak mě pošlou do loterie, když mi vše vyjde tak jak chci zasáhne mě nepřítel v zóně. Přidám se k těm, co jsem znala, Ella, Arette, Lee … Na co asi myslela Lee, když ležela v bahně a řekla mi „pokračuj, nech mě tady" a viděla, jak se od ní vzdaluji a pokračuji v útoku. Za několik hodin čekání přišla rotace na L1. Přidala jsem se k ostatním kusům, co

lezli do tunelu. Plazila jsem se asi 100 metrů a vylezla na druhé straně. Zde už je každou chvíli někdo zasažen. Dosáhla jsem cíle své cesty. Přidala jsem se k jedné skupině a našla si svoji obrannou pozici. Sleduji zónu a vidím jako stíny všechny ty co šli dřív se mnou do útoku. Vzpomněla jsem si na Arette, s jakým nadšením útočila. Nevěděla, jak to zde vypadá, pěna ji zasáhla dřív, než stihla poznat realitu zóny. Ona byla šťastná na seřadišti i v útoku jak ji zasáhla pěna. Její odhodlání a naivita mě vždy jen rozčilovala, když jsem ji viděla v bahně s cákanci pěny na těle říkala jsem si to máš za tu tvoji naivitu, věříš že něco dokážeš. Proč jsem byla taková. Arette dělala co mohla, co jí řekli, co jí naučili. Já byla stejná. Možná je dobře že ji deaktivovali dřív než se změnila tak jako já.

Pěšákům vedle mě jsem řekla že můj rozkaz je plazit se sama do zóny na předsunutou hlídku odkud budu sledovat zónu za malou terénní vlnou. Aby na mě nezačali pálit. Vůbec nepochybovali i když tento rozkaz zněl absurdně. Já jsem stejná pěchota jako oni. Proč by velitelka poslala jen jeden kus se základním výcvikem do zóny. St-In-Ip útočí ve velkých formacích. Toto je práce pro speciály. Chci být zasažena, ale v akci a při tom deaktivovat co nejvíc nepřátel. Vážně toto chci udělat pro moji královnu. Je to moje povinnost vůči ní. Vůči Arette mám povinnost být zasažena je mi špatně když si vzpomenu, jak jsem se k ní chovala. A Lee? Bez ní mě to tu nebaví, třeba se zase potkáme už tam na mě čeká. Vylezla jsem v noci do zóny. Plazila jsem se asi 30 metrů kde byla hluboká bahnitá kaluž kam jsem se schovala, aby na mě nebylo vidět. Tam jsem si lehla a počkala do rána. Vedle mě ležela zasažená nepřátelská brunetka v uniformě tankové komunikační jednotky. Naše varianta At-Co-Td. Měla předat nějakou informaci, ale teď tu leží zasažená v bahně. Napadlo mě, že tyto jednotky mají osobní nálož, kterou se mohou deaktivovat v případě potřeby. Zde by se mi mohla hodit podívám se, jestli taky jednu nemá. Rozepla jsem jí body a stáhla silonky. Pod nimi jsem uviděla na jejím nahém těle gumový balónek se stejnou látkou, co používají naše jednotky. Ten jsem si dala do rozkroku. Pokud se ke mně budou blížit nepřátelé a nebudu mít jinou možnost aktivuji ho silným stiskem stehen. Chci jich zasáhnout co nejvíc. To udělám pro královnu, oni mě pro Arette deaktivují a potom budu s Lee. Postupuji dál do zóny a vidím malou skupinu asi deseti kusů nepřátelské pěchoty. Vůbec o mě nevědí. Vlezla jsem pod jednoho zasaženého nepřátelského pěšáka, vůbec mě nebylo vidět, ale já měla výborný přehled do směru odkud přichází. Jak byli asi 15 metrů daleko zahájila jsem z mého krytu palbu. Ani si nevšimli odkud je zasahuji a leželi v bahně. Celé to trvalo asi 40 vteřin a jejich průzkumná skupina už nic neprozkoumá.

Vůbec jsem nevěřila že se mě tento kousek povede. Zasáhla jsem všechny i s jejich velitelkou. Vylezla jsem ze svého krytu od zasažených doplnila střely a z rozkroku velitelky vytáhla další chemickou nálož. Měla jsem takové tušení, že se mi bude ještě hodit. Pokračovala jsem dál hlouběji do zóny chtěla jsem se dostat k jejich nepřátelské linii. Na místo, kde zasáhli Lee. Na chvíli jsem si lehla do dalšího

blátivého mělkého příkopu a sledovala terén. V dálce podřimovali dva nepřátelští pěšáci. Připlížila jsem se k nim a oba dva zasáhla. Na poslední chvíli se probrali, ale hned jak jsem je zasáhla hned zase usnuli v blátivé kaluži. Podle čistoty jejich uniforem soudím že v zóně nebyly moc dlouho.

Prohledala jsem je ale obě byly jen obyčejná pěchota neměli u sebe nic zajímavého co se mi mohlo hodit, chemické ani pěnové nálože. Po dalším úspěšném přepadu jsem se odplazila pryč. Našla jsem si bahnitou strouhu to bude můj kryt až bude noc. Po celém dni v zóně jsem se potřebovala občerstvit. Sebou jsem měla několik tub výživné pasty tak jsem si jednu dala. Jak jsem ležela v příkopu a bláto se mi lepilo na uniformu cítila jsem zvláštní klid. Uklidňovalo mě že tu budu nakonec zasažena, už se nevrátím na seřadiště nebo do zázemí. A to bylo krásné. Na zónu padala tma a začalo pršet, déšť ze mě smýval bahno čistil moje tělo, ale duši vyčistit nemohl. Tu vyčistí jen nepřátelská střela až mě zasáhne.
šeptala jsem polohlasem: „Arette, Arette …… dokážeš mi odpustit.“
Odpovědi žádná nepřicházela. Vytáhla jsem sáček se silonkami. Pořád ještě trochu voněly Lee a dala si je na obličej.
Jak jsem usínala viděla jsem Lee jak stojí nademnou a říká: „Pojd se mnou, zvládneme to“
Otevřela jsem oči a nic než tmu jsem neviděla.
Zašeptala jsem: „Lee kde jsi, počkej na mě prosím….“
Nikdo mě ale neslyšel, nikdo tu nebyl. Znovu jsem byla sama v temnotě zóny. Lehký déšť dopadal na moje tělo a příkopě kde jsem ležela se pomalu vznikala kaluž bahtité vody. Znovu jsem přičichla k sáčku se silonkama a začala jsem usínat

Slyšela jsem hlas Lee: „Abbi, Abbi vstávej pojď se mnou. Potkala jsem tvoji přítelkyni Aret, pozdravuje tě a čekáme na tebe. Abbi zde nemůžeš spát.“

Otevřela jsem oči a viděla Lee, stála vedle mě, natahovala ke mě ruku aby mi pomohla vstát. Byla tak skutečná. Natáhla jsem k ní svou ruku a chtěla se dotknout jejích prstů. Najednou se proměnila v kapky vody a zmizela mi z očí.
Zašeptala jsem: „Lee kde jsi, kde je Arette….“
Odpovědělo mi jen ticho zóny. Pokusila jsem se znovu usnout a opět jsem viděla Lee a v dálce k ní přicházela Arette. Sedly si vedle mě.
Arette řekla: „Abbigail klidně spi, dnes si vezmeme hlídku s Lee. Pokud se budou blížit nepřátelé vzbudíme tě“
Odpověděla jsem: „Dobře děkuji. Zítra mě čeká náročný úkol a když ho zvládnu budeme už jen spolu.
Lee odpověděla: „Já vím, celou dobu tě sleduji, ale ještě dlužíš omluvu Aret. Nezapomněla jsi?“
Na tuto otázku jsem nemohla najít slova jen slzy. Nemám sílu se Arette omluvit. Ráno jsem se probrala a vydala se na moji poslední akci. Pokusím se doplazit k nepřátelské linii obrany a tam odpálit chemické nálože co jsem v zóně našla. Lezla jsem v bahnem několik desítek metrů a zahlédla jednu blondýnku v tyrkysovém body a bílých silonkách. Šla přikrčená směrem ke mně. Podle její chůze jsem usoudila že mě ještě neviděla. Zalezla jsem do příkopu který bude muset překročit a čekala. Po

několika minutách stála nademnou. Zasáhla jsem ji dávkou do rozkroku, hrudníku a hlavy. Nic si nestihla uvědomit a sesunula se na zem pár desítek centimetrů od mojí pozice.

Připlazila jsem se k ní, pohladila jí po vlasech a zašeptala:
„promiň musela jsem to udělat to přece víš“
Odpovědi jsem se už nedočkala. Linie obrany je už celkem blízko a stále o mě nikdo neví. Tato díra kde leží deaktivovaná blondýnka je vhodný úkryt. Zde počkám až bude tma a potom vlezu do jejich zákopu kde aktivuji svoji nálož. Ležím na zemi vedle ní a dívám se do prázdna, jako bych chtěla znovu vidět Lee, Arette, Ellu. Všem chci říct děkuji, ale už mě neuslyšíte. Děkuji i tobě neznámá nepřátelská blondýnko. Ležela jsem v té jámě a držela ji za ruku až do večera kdy se na zónu snášela tma. Je čas jít, řekla jsem si. Naposled jsem se na ni podívala, políbila jí na noze a lezla dál bahnem. Už jen pár metrů, vidím nepřátele v zákopu. Nachystala jsem si jednu nálož vedle sebe a druhou zkontrolovala jestli se mi v rozkroku nepohnula a půjde odpálit. Zamířila jsem na jednu siluetu. Pokud ho trefím tak budu mít pár vteřin čas než se vzpamatují ostatní, abych se dostala do jejich obranné linie. Potom bude stačit jen pálit kolem sebe a v závěru akce aktivovat nálož.
„Lee, je to tady, už jdu. Aret omlouvám se ti, odpusť moje chování. V útoku jsi byla statečná. Mnohem odvážnější než já. Dokážeš mi odpustit, prosím? Lee už budeme zase spolu, lehneme si do kóje na měkkou pohodlnou matraci a už z ní nevylezeme. Bude to náš svět, jen náš.“

Pěšáka jsem zasáhla a okamžitě bez jakéhokoliv krytí vyběhla proti jejich linii. Asi 5 metrů daleko odhazuji na levou stranu jednu nálož. Kapalina se rozprskne a vidím jak se asi deset nepřátel svíjí a zvrací. Skáču do jejich zákopu a pálím na pravou stranu do přibližující se skupiny dalších nepřátel. Kousek vedle mě padá jiná blondýnka v pěchotní uniformě se žlutýma podkolenkama jednotek Su*P. Sebevražedná pěchota nikdy neustupuje. Najednou cítím několik zásahů do břicha, padám na zem do bláta a tisknu stehna k sobě. Nálož práská a v rozkroku se mi rozlévá tekutina z balónku. Povoluje můj svěrač a seru si do uniformy.
Vidím přicházet Lee s Arette a říkají: „Už můžeš jít s námi, tvůj úkol je hotov.“
Polohlasem, protože zásah plynu mi nedovoluje mluvit říkám:
„Lee jdu s……..“

Abbigail Cat, W 072 48, St-In-Ip, atc4-Tinv/08-02 Emily J, ATC-32 pass, disactive

Jsem Isabelle, budu pokračovat v těchto pamětech ze zóny. Abbigail tu není, po nějaké době se odemknul počítač s jejími nahrávkami. Nešla na žádnou tajnou misi a není ani na výcvikovém polygonu. Vše co mi řekla byla lež. Lhala mi protože už nechtěla jít do dalších útoku. Já ve své naivitě jsem jí všechno věřila. Rozhodla se sama jít do zóny kde bude deaktivovaná. Její příběh způsobil obrovský rozruch. Byla odstraněna koordinátorka obranných operací Lia Angel. Pád její kariéry způsobila Abbigail když se s padělanou propustkou dostala až na linii L1 a v noci vylezla do zóny. Další kdo šel do loterie byli velitelé na L1 kteří se nevšimli někoho kdo tam byl bez jakékoliv autorizace. Mě hrozila loterie také když jsem ji neprokoukla v redakci. Naštestí mě poslali jen na výcvik St který jsem absolovala a nyní jsem St-In-Td tanková obrana čekající na svoje nasazení. To co udělala Abbi v zóně bylo něco nepředstavitelného. Sama deaktivovala přibližně 40 nepřátel, před tím také odhalila slabiny našeho zabezpečení. Co jsem slyšela tak královna byla mile překvapená schopnostmi Abbigail, a zároveň velmi rozhořčena přístupem koordinátorky Liy a velitelů k zabezpečení obranné linie. Vydatel mi přikázal navštívit seřadiště když tam bude formace DAT-01 a zjistit co nejvíc přiběhů od těch kteří znali Abbigail a nejsou ještě deaktivováni. První událost kterou jsem navštívila byla poprava koordinátorky Liy Angel.

Poprava koordinátorky Liy Angel

Její popravu se rozhodla královna provést sama veřejně. Vydavatel mě tam poslal vše zdokumentovat. Šla jsem si obléct latexovou kombinézu kterou musí mít všechny jednotky v blízkosti královny. V hledišti bylo dost plno, každý měl před vstupem přiřazený sektor kde bude stát. Prosklený box kde bude deaktivovaná koordinátorka snímalo několik kamer a obraz promítali na velkoplošné plátno. Královna si dala záležet aby každý viděl že nedělá rozdíly. Ať se jedná o koordinátorku nebo obyčejného pěšáka kterých jsou během jedné akce deaktivovány stovky.

Po nějaké době se objevila královna Louisa Lu. Opět vypadala skvěle, měla na sobě krajkové černé body a na nohách bíle punčochy přes které si natáhla černé silonky. Stoupla si na pódium dala ruce v bok a sledovala nás. My všichni co tu jsme jí patříme. Ona rozhoduje kdo bude deaktivován a kdo ne. Ona nastavuje systém aby byl maximálně efektivní. Lia Angel je její nástroj který má zajistit hladký průběh obranných operací. Ale Lia selhala v zabezpečení linie. Proto teď bude deaktivována. Tak je to správně. Její chyba mohla ohrozit královnu. Po chvíli byla přivedena Lia Angel. Postavili ji do proskleného boxu. Vypadala odhodlaně, snažila si udržet profesionální postoj, ale něco jí prozrazovalo že je smutná a možná se i trochu bojí. To jsem moc nechápala. Od každé z jednotek které jdou do zóny vyžaduje aby postupovali bez ohledu na rizika. Spousta kusů byla zasažena plynem nebo pěnou. Posrali se a svíjeli v zóně. To brala jako samozřejmost a najednou když bude deaktivovaná tak je na ní vidět strach. Dělá to přece pro královnu. Ona taky bude pro královnu zasažena stejně jako všichni tady.

Kralovna se před ni postavila a začala mluvit:
Louisa: Lio Angel jsi koordinátorka obraného sektoru.
Lia: Ano jsem. Dělám vše co je nutné k tomu aby nikdo neprolomil obranu a nehrozil tě
Louisa: To není pravda, víš o případu Abbigail Cat, W 072 48. Obyčejný pěšák co měl být nasazen v DAT útoku, ale bez problémů se dostal až na linii L1 a od tam do zóny
Lia: O tom vím, ale ona nezradila v zóně útočila na nepřátele a dosáhla poměru 40:1
Louisa: To teď neřeším. Ty jsi zodpovědná za to že v tvém sektoru nebude nikdo kdo bez rozkazu
Lia: Ale jak jsem to mohla ovlivnit?
Louisa: To je starost koordinátorky. Ty jsi koordinátorka.
Lia: Ano, ale ….
Louisa: Ale mě nezajímá. Ty jsi selhala a budeš popravena.
Lia: Počkej, toto jsem nemohla ….

Louisa dala pokyn k aktivaci plynové nálože a Lia už nestihla dokončit větu kterou začala.

Koordinátorka zalapala po dechu a pokusila se dostat k místu kde byl umístěna nálož. Téměř okamžitě padla na zem, nasrala si do legín, několikrát sebou škubla a byla deaktivovaná. Zůstala ležet na zemi ve skleněné krychli. Jak tam ležela a měla svoji posranou prdel vystrčenou směrem ke královně zdálo se mi to jako její první a poslední vzdor. Královna tam stála nedala na sobě nic znát. Byla pořád stejně odhodlaná a profesionální jako vždy. Já stála s ostatními v hledišti a sledovala tu scénu. Ve skleněném boxu deaktivovaná koordinátorka a vedle ní stojí královna Louisa Lu pořád stejně silná. Tato zkušenost nechala na mě hluboký dojem. Všichni tu jsme pro ni a pokud uděláme chybu tak si neseme následky. Jsou jen tři možnosti zásah v zóně, loterie nebo poprava. To je realita kterou Louisa Lu nabízí.

Návštěva seřadiště DAT-01

Po zhlédnutí popravy jsem měla den volno a potom jsem musela jít na seřadiště kde jsem se chystala posbírat od zbylých jednotek vzpomínky na Abbigail. Bohužel mezitím co Abbi odešla do zóny a mojí návštěvou proběhl další útok a další co se s ní setkali byli deaktivovaní. Kontaktovala jsem koordinátorku Vixi Rafi jestli může najít v záznamech kolik zbylo aktivních kteří byli v prvním útoku. Vixi si na mě udělala čas a setkali jsme se přímo na seřadišti v obranném příkopu. Seděli jsme v blátě, na dně výkopu stála bahnitá voda do které se nám oběma bořily nohy. Jsem poprvé na seřadišti, rozhlédla jsem se kolem sebe a viděla spoustu dalších v uniformách podle typu určení, pěchotu,

tankovou obranu, kamikadze a jiné. Všichni jsou tu a čekají na rozkaz jít do zóny. Kolik jich tam bude zasaženo nevím. Vím že tu byla Abbigail a něco ji tu zlomilo a vydala se do zóny kde byla deaktivovaná na vlastní pěst.

Isabelle: Ahoj, děkuji že jsi si na mě udělala čas, zde byla v útoku použita Abbigail. Hledám někoho kdo ji znal a je ještě aktivní
Vixi: Abbigail jsem osobně neznala, pro mě byla jen kus který jsem používala v útoku.
Isabelle: Rozumím, její označení je Abbigail Cat, W 072 48, St-In-Ip, atc4-Tinv/08-02 Emily J
Vixi: (ukazuje směrem k invaznímu tanku) Jo podle jejího kódu jsem jí našla. Byla v téhle formaci.
Isabelle: Zůstal tam někdo aktivní s kým se setkala?
Vixi: (prohlíží informace na tabletu) Ano jeden kus z její původní formace je pořád aktivní.
Isabelle: Kdo?
Vixi: Vainilla, W 042 32, St-In-Ip, atc4-Tinv/08-02 Emily J
Isabelle: Mohu s ní mluvit?
Vixi: (ukázala rukou) Jistě najdeš jí tam
Isabelle: Děkuji
Vixi: Není zač, jsem ráda když píšete motivační články. Kusy potom ví co je čeká v zóně a jsou v akci efektivnější

Já jsem byla s Abbigail v útoku

Vainillu jsem našla spolu s dalšími pěšáky sedět v bahně. Zrovna se o něčem bavili. Přisedla jsem k ní a zeptala se jestli mi poskytne rozhovor. Chvíli se na mě dívala a potom souhlasila. Odešli jsme do ústraní sedli si vedle blátivé kaluže a ona začala mluvit

Vainilla:Proč jsi si vybrala právě mě?
Isabelle: Protože jsi v DAT útoku od první rotace
Vainilla:To máš asi pravdu, už to ani nepočítám.
Isabelle: Kolik útoků jsi absolovala?
Vainilla:Tři, je to moje pátá rotace
Isabelle: No je neuvěřitelné, setkávám se s někým kdo byl tolikrát v zóně
Vainilla:(dívala se do prázdna směrem do zóny) z původní formace jsem poslední. Každý skončí zasažen v zóně
Isabelle: Pamatuješ si na Abbigail?
Vainilla:Pamatuju, co chceš vědět?
Isabelle: Všechno, chci napsat všechno co ji vedlo k tomu než se vydala do zóny. Víš jaký poprask způsobila na obranné linii
Vainilla:(usmála se) Jo vím. Byla jsem se podívat na deaktivaci koordinátorky. Myslím že Abiggail udělala chybu když se fixovala na Lee. V útoku nevíš okamžik kdy budeš deaktivovná a kolem tebe padají zasažené kusy. Ty pokračuješ a čekáš na svůj zásah. Vidíš tu skupinu vedle, zkus je chvíli poslouchat. Ještě nebyly v útoku. Jak jsou nadšené a jak se baví o tom jak budou postupovat. Tak je to se všema kteří přijdou poprvé do zóny. Připomínají mi naši partu Ellu, Sky, Riu, Victorii, Liku, Lee, Abbigail a mě. A víš jak to dopadlo? Jedinná aktivní jsem jen já. Ostatní zasáhli v zóně. Uvidíš po několika útocích kolik jich tu bude a jestli budou mluvit o tom samém.

Isabelle: Když mluvíš o staré partě řekni mi něco o Abbigail?

Vainilla:(dlouze se zamyslela, začala mluvit a při tom se dívala do dálky) Abbigail, jak bych ti ji popsala nadšená, pořád mluvila o práci redaktorky. Chtěla dělat s každým rozhovor. Chvíli nevydržela na místě. Zde na seřadišti DAT se opravdu nudila. Mluvila o svých kolegyních které psaly reportáže před ní. Vzhlížela k Louise Lee a obdivovala Lunu Jul. Louisa byla pro ní vzor. Teda aspoň dřív. Obdivovala na ní s jakým odhodláním se vrhla do každé akce. Louisina poslední repotáž byla o tom jak útočí na tank a jednotce Tharp. Proto k ní vzhížela. Ze začátku o ní mluvila jako o svém idolu ke kterému se nikdy nepřiblíží. Louisa Lee na sobě odpálila chemickou nálož pod nepřátelským tankem, ale to už je dávno ještě před útoky DAT. Skončila posraná v zóně. Abbigail ji dřív měla za vzor. Chtěla být stejná, ale zároveň se bála že to nezvládne. Říkala mi že kdysi ještě před formováním taktiky a první simulaci se setkala s jinou kolegyní. Luna Jul se jmenovala. Ona se prý vypracovala z obyčejného pěšáka na tankovou velitelku. Potom v útoku udělala co neměla. Vzala si do kokpitu jednoho pěšáka a během akce si nechala lízat kundu. Neudržela svoje touhy. Po návratu na seřadiště ji za to poslali do útoku jako komunikační jednotku. Skončila zasažená v zóně. Abbigail s ní dělala rozhovor před její poslední akcí. Říkala mi že po rozhovoru s Lunou by byla raději v zázemí jak dlouho to bude možné. Nakoneci jí povolali do DAT.

Isabelle: Abbigail nechápu. Louisa Lee udělala všechno co mohla aby uspěla. Dělala to pro královnu a uspěla. Od toho tu jsme. Pokud já půjdu do zóny budu jako Louisa Lee. Být v jednotce Tharp je přece čest.

Vainilla:Je to čest tvého prvního a zároveň posledního útoku. Pokud se na někoho fixuješ jako Abbi na Lee tak chceš aby jste se vrátili společně, nebo společně zůstali v zóně. Nejhorší co jí mohlo potkat bylo když viděla jak zasáhli Lee. Potom se hodně změnila.

Isabelle: Jak se změnila?

Vainilla:Uzavřela se před ostatníma. Jediné na čem jí záleželo byl sáček se silonkama co jí dala Lee. Nikoho k sobě už nepustila. Začala mít ironické poznámky. Jak zasáhli Lee psala reportáže, ale vypadaly jako by je psal někdo jiný. Plné sarkazmu, ironie a narážek na velitele. Možná měla ráda jednoho nováčka. Už nevím jak se jmenovala, přišla místo Lee. Z jednoho útoku se už nevrátila, nevím co se jí stalo, ale Abbigail potom zmizela. No a po pár dnech jsem se dozvěděla co udělala sama v zóně a jak kvůli ní královna popravila koordinátorku (úsměv).

Isabelle: Pokračuj prosím

Vainilla:Ten příběh znáš. Co chceš dál vědět?

Isabelle: Co si myslíš o Abbigail ty?

Vainilla:Nic jen varování. Nikoho si k sobě nepouštěj. Pokud chceš tak si zašukej to vždycky někoho najdeš. Ale nikdy neplánuj co budeš dělat zítra. Jsi tu jen teď. Pokud chci sex tak ho mám a pokud ty co teď se mnou šukají za hodinu nepřítel deaktivuje tak si najdu jiné. Všichni jsme tu od toho aby nás královna použila v útoku. Až já budu zasažená v útoku ostatní si rychle najdou novou „Vainillu nebo Isabelle“ tak to tu chodí. Pokud tento systém nepřijmeš skončíš jako Abbigail. My musíme splnit to co po nás královna chce. Nic víc

Vainilla:Děkuji za rozhovor

Isabelle: (spiklenecky mrkla) Není zač, potkáme se v zóně.

Co si myslí o Abbigail ta co se s ní nikdy nesetkala

Z Isabelinych posledních slov „potkáme se v zóně“ mě zamrazilo. Ano vím že půjdu do akce a budu zasažena, ale pořád doufám že to nebude teď a ani zítra. Chci ještě psát reportáže ze zázemí. Zábavné a napínavé články z loterie. O výcviku jednotek a rozhovory s koordinátorkama. Nechci být deaktivovaná v zóně. Aspoň né teď. Opodál jsem zahlédla brunetku v unifrormě tankové kamikadze. Měla oblečené tmavě modré body, bíle legíny a pod nimi červené silonky značující že absolovovala pokročilý výcvik. I po tak náročném výcviku jsou někteří použiti tak že je to jejich první a zároveň poslední akce. I když Abbigail poznat nemohla protože tento typ jednotky nezvládle tři akce přisedla jsem k ní a zeptala se na pár otázek.

Isabelle: Ahoj, jsem Isabelle Fate reportérka. Chci přinést do zázemí pohled jednotek ze seřadiště. Poskytneš mi rozhovor?
Azumi: Ahoj, ráda, jsem Azumi.
Isabelle: Jsi prestižní jednotka s pokročilým výcvikem, jak se těšíš do akce?
Azumi: Těším se, chci splnit svůj úkol pro moji královnu Louisu Lu, pro koordinátorku Vixi Rafi a pro hlavní velitelku Emili J
Isabelle: Co bude tvým úkolem?
Azumi: Můj úkol je vyběhnout z torpédové komory, dostat se na místo které mi označí velitel Le2 a tam odpálit svoji nálož. Při tom budu deaktivovaná.
Isabelle: *(zapisuji si poznámky)* Tvůj úkol zní nebezpečně. Nemáš obavy, že tě zasáhnou dřív, než dosáhneš cíle?
Azumi: *(klidně, s lehkým úsměvem)* Obavy jsou zbytečné. Pokud mě zasáhnou předčasně, bude to znamenat, že jsem nedokázala správně vyhodnotit situaci. Ale mám výcvik. Vím, jak se pohybovat, jak využít terén. A pokud selžu… *(pokrčí rameny)* vždy je připraven náhradník.
Isabelle: *(zvědavě)* A co potom? Když odpálíš nálož… co přijde potom?
Azumi: *(přímý pohled)* Záleží jaký typ nálože budu mít. Pokud bude konvenční tak se jen zhroutím do bahna. Pokud bude chemická nebo pěnová tak si naseru do uniformy, zhroutím se do bahna a budu se chvíli svíjet. Potom můj kód bude označen jako *disactive*. Jiní pokročí dál. To je vše.
Isabelle: *(váhavě)* A nemyslíš na to, co bys dělala, kdybys byla v jiné jednotce a vrátila se z akce?
Azumi: *(krátký, téměř nevědomý úšklebek)* To je jako ptát se, co by dělal náboj, kdyby nevybuchl. Jsem nástroj, Isabelle. Nástroje nemají „kdyby“. *(odmlčí se, pak tišeji)* A i kdyby… další rozkaz by přišel brzy.
Isabelle: *(snažím se udržet profesionální tón, ale hlas se mi chvěje)* A tvojí přátelé?
Azumi: *(přeruší mě, hlas pevný)* Nemám přátele. Mám spolubojovníky. Některé zasáhnou dřív než mě, některé později. Ale budeme deaktivováni. *(náhle se jí oči zablýsknou)* Až uvidíš náš tank v akci, pamatuj – každý, kdo z něj vystoupí, už nikdy nevstoupí zpět. A je to tak správně.
Isabelle: (z obavou v hlase řekne) To budeš v jedné akci kdy tě zasáhnou.
Azumi: (úsměv) Od toho tam jsem.
Isabelle: I s pokročilým výcvikem jsi jen kus na jedno použití.
Azumi: Ano je to tak. Můj výcvik obnáší pokročilé taktiky a hlavně je zaměřen na činnost uvitř tankového skeletu. Samozdřejmě mám i výcvik speciálu, komunikační jednotky a bojového servisu. Záleží na koordinátorce jak mě použije v akci. Já jsem tam od toho abych splnila rozkaz a je mi jedno že mě při tom nepřítel zasáhne.

Mezitím k nám přistoupili dva pěšáci a jeden z tankové obrany. Pěšák si rozepnul body a strčil svoje péro Azumi do pusy. Ona ho hned začala kouřit. Druhý pěšák mi stáhnul legíny a začal přes silonky lízat moji prdel. Za chvíli jsem klečela na kolenou a měla jeho péro zaražené hluboko v prdeli. Rychle do mě přirážel, Azumi ležela na zádech, svoje zablácené nohy měla položené na obličeji dalšího z tankové obrany a on jí při tom šukal kundu. Po nějaké době jsem cítila výstřik v mojí prdeli. No ale byl moc rychle. Nestihla jsem se udělat. Chytla jsem za péro posledního pěšáka a řekla mu jen „šukej“ Povalil mě na záda a začal mi protahovat kundu. Vedle mě ležela Azumi a chvěla během probíhajícího orgazmu. Trochu jsem se k ní naklonila a začala jí líbat na krku. To ji rozdráždilo ještě víc a počůrala se. Z jejího rozkroku vystříkl proud moči a zasáhul jeho žluté body.

Azumi mi vzrušeně pošeptala do ucha: „Dělej mi to ješte rukou“
Natáhla jsem ruku do jejího mokrého rozkroku a začala ji dráždit. Za chvíli jsme se s Azumi svíjeli v dalším orgazmu a já cítila mohutný výstřik v mojí kundě. Chvíli jsme jen tak leželi na zemi a odpočívali.

Azumi: Toto je uvolnění před akcí. Na seřadišti je šukání mnohem intenzivnější a bezprostřednější než v zázemí
Isabelle: (přivírám oči) O tom jsem slyšela a teď i zažila. Mohu se tě ještě na něco zeptat?
Azumi: Jasně pokračuj
Isabelle: Potkala jsi se s Abbigail Cat?
Azumi: Nepotkala, ale slyšela jsem o ní a četla její reportáže.
Isabelle: (stále ležím vedle Azumi a nízkým, ale naléhavým hlasem) A co si o ní myslíš? O Abbigail?
Azumi: (okamžitě ztuhne, její oči zúží – není to vztek, ale chladné pohrdání) Abbigail Cat byla selhání systému. Měla výcvik, měla rozkazy, ale rozhodla se hrát si na hrdinku. Její poslední akce nebyla statečnost – byla to vzpoura. A v zóně není místo pro vzpouru.
Isabelle: (překvapená její ostrostí) Ale… deaktivovala čtyřicet nepřátel. To přece pomohlo–
Azumi: (přeruší mě ostrým gestem) Pomohlo? Zradila formaci. Opustila pozici, ignorovala koordinaci. Kdyby každý dělal, co chce, naši královnu by zasáhli za den. My jsme stroje, Isabelle. A stroje musí fungovat přesně. (Odmlčí se, pak s ledovým klidem:) Její zásah v zóně byla jen opožděná deaktivace za neuposlechnutí rozkazu.
Isabelle: (jsem otřesená, ale přesto zvědavá) A co její reportáže? Psala pravdu o zóně…
Azumi: (vysměje se krátce, bez humoru) Psala svoje pravdy. Ale akce není o pravdách. Je o výsledcích. Koordinátorka Lia Angel selhala, protože nechala Abbigail myslet, že její slova něco znamenají. A teď je Lia deaktivovaná. Abbigail taky. A systém jede dál. (Otočí se ke mě, pohled jako nůž) Chceš psát reportáže? Piš. Ale pamatuj – slova nevyhrávají útoky. Poslušnost ano.
Isabelle: (hlas se mi třese) Ty… ty ji nenávidíš.
Azumi: (tón jako ocel) Nenávidím plýtvání. Každý kus má svou funkci. Abbigail chtěla být víc než pěšák. A skončila jako příklad – toho, co se stane, když zapomeneš, čím jsi. (Náhlý pohyb – zvedne se, upraví si legíny.) Příště, až budeš psát o někom jako ona, zeptej se: Pomohla svým v akci? Pokud ne, nestála za zmínku.“
Isabelle: (přitisknu se blíž, hlas téměř šeptem) A co Lee? Abbigail kvůli ní…
Azumi: (prudce otočí hlavu, oči jako led) Lee byla její první chyba. Fixace na jiný kus? Amaterismus. (Zatne čelist.) „V jednotce nejsou přátelé. Nejsou milenci. Jsou součásti, které buď fungují, nebo jdou do šrotu. Abbigail se k Lee přimkla jako nováček k prvnímu krytu – a když ten kryt vzala palba, zůstala stát v otevřeném poli. Slabost.

Isabelle: (dotknu se Azuminy paže – Azumi ji okamžitě strhne) Ale možná… možná ji Lee aspoň trochu chránila.
Azumi: (výsměšný úšklebek) Chránila? (Zvedne obočí.) Lee ji naučila jen to, že ztráta bolí. A bolest v zóně je nebezpečnější než nepřátelská pěna.
Isabelle: (polknula jsem, hlas se mi tříští) Ty… ty je odsuzuješ za to, že se milovaly?
Azumi: (náhlý pohyb – chytí Isabelle za bradu) Neodsuzuji city. Odsuzuji hloupé oběti. Lee mohla být v páté rotaci. Místo toho leží v bahně. A Abbigail? (Uvolní sevření, tón jako bič.) Rozhodla se, že její truchlení je důležitější než celá formace. Sobectví. To je proč jsou obě deaktivované.

Já jsem se s Abbigail setkala

Kolem procházela blondýnka v uniformě tankové obrany. Když slyšela náš rozohor zastavila se a řekla:

Candee: Abbigail jsem potkala. Jsem z vedlejší formace atc5-Tsp/07-05 Alexa. Jednou jsme se spolu bavili. Bylo to před jejím posledním útokem po kterém zmizela sama v zóně
Isabelle: (nadšeně jsem se na ni podívala) Ty jsi se vážně potkala s Abbigail. Už jsem nedoufala že tu bude ještě někdo aktivní kdo ji poznal.
Azumi: (říká mi chladně) Abbigail Cat neudělala nic výjmečného. Naopak její poslední sarkastické reportáže byly špatné. Neukazovaly to dobré co nás čeká v akci až budeme zasaženy. A ten její výlet do zóny. Zradila všechno, velitelku, koordinátorku. Ještě že to odčinila a pro královnu zasáhla dost nepřátel. Ale i tak …. nechápu, měla skončit v loterii. (při odchodu si odplivla)
Candee: Zažila jsem už dva útoky. Když jsem se potkala s Abbigail byla jsem na seřadišti poprvé. Seděly jsme ve výkopu spolu s Lili Pie a Vicky Jarw. Lili byla taky nováček a Vicky už měla jeden útok za sebou.
Isabelle: A co se stalo s Lili a Vicky?
Candee: (krátce se zamyslela) Lili, hned první útok ve kterém jsme byli spolu postupovala v čele formace. Malá nepřátelská skupina byla schovaná v mělké prohlubni v bahně. Najednou začali na nás pálit. Skupina nebyla velká snadno jsme je všechny deaktivovali, ale Lili byla zasažená mezi prvníma. Dostala dávku do břicha a hrudníku.
Isabelle: A Vicky?
Candee: Z tohoto útoku se vrátila. Jenže během poslední akce ji zasáhla pěna když se kousek od ní odpálil nepřátelský kamikadze. Pěna jí potřísnila nohu, ztratila koordinaci, svalila se na zem a nekotrolovaně se třepala. Při tom si nasrala do uniformy. Jediné co jsem pro ni mohla udělat je zasáhnout ji aby byla rychleji deaktivovaná. Vicky měla pravdu všichni skončíme posraní v bahně.
Isabelle: Řekni mi víc – jaká byla Abbigail, když jsi ji potkala?
Candee: (usedá do bláta vedle Isabelle, tón nostalgický) Byla… unavená. Ne fyzicky. Spíš tím, jak se na ni všichni dívali jako na reportérku, ne jako na pěšáka. (Ohrne si promočené legíny.) Jednou mi řekla: „Píšu o hrdinech, ale všichni, které popíšu, do rána leží v bahně.“
Isabelle: (zapisuji si, ale pero se mi třese) A jak reagovala, když jsi zmínila Lee?
Candee: (náhle ostřeji) To nechceš slyšet. (Odmlčí se, pak tišeji:) Držela ten zatracenej sáček se silonkama jako svatyni. Když jsem se zeptala proč, řekla: „Protože Lee voněla po zázemí, ne po zóně.“

(Azumi v dálci přerušovaně zaslechne rozhovor a otočí se s pohrdavým pohledem.)
Azumi: (křičí přes rameno) Candee, nekaz jí hlavu! Už takhle má dost Abbigailiných bludů.

Candee: (vzdoruje poprvé, hlas pevný) Nebyly to bludy. Byla jen moc lidská na tenhle systém. (K Isabelle:) Jednou, když koordinátorka odešla, Abbi mi ukázala zápisky… (sníží hlas) psala o tom, jak královně políbila její anál.
Isabelle: (šokovaně) Cože?! To přece–
Candee: (přikryje jí ústa dlaní) Ne tak nahlas! (Šeptá:) Byl to detail z ceremoniálu po útoku DAT. Abbi tam napsala: „Cítila jsem se jako odpad, ale její prdel byla jediná věc, která mě ještě spojovala s tím, že jsem člověk."

Isabelle: (slzy v očích) Proč mi to říkáš?
Candee: (vytáhne z podpaží zmačkaný papír – Abbigailin poslední nedokončený zápis) Protože Azumi má pravdu. Systém nás mění v nástroje. (Podá jí papír.) Ale Abbi viděla nás. Skutečné. Ať už píšeš „zábavné články" nebo lžeš jako ona… nedovol, aby tě přestaly bolet tyhle příběhy.

(Na papíře napsáno: **„Louisa se dnes usmála, když jsem líbala její nohy. Přála bych si, aby věděla, že pod uniformou pořád mám kůži, ne jen kód.")*

Isabelle: (sevřela jsem papír) A co mám dělat, když… když já taky cítím, jak ze mě systém dělá stroj?
Candee: (vstane, otře si bláto z stehen) To už si musíš vybrat sama. (Ukáže na Azumi, která kontroluje munici.) Buď budeš jako ona – a budeš se těšit na svůj zásah. (Pak na prázdný prostor po Abbigail.) Nebo jako Abbi – a napíšeš pravdu, a najdeš svůj klid v zóně.

Potom mi ukázala fotku a řekla: „Divej toto je Vicky když jí zasáhla pěna. Pro naši královnu takhle skončíme všichni"

Isabelle: (šokovaná se dívám na fotografii) Candee mohu tě požádat o laskavost?
Candee: Jistě můžeš
Isabelle: Budu ti vděčná pokud si vezmeš tento komunikátor strč si ho mezi nohy, mikrofon si vyvedeš pod body ke krku. Když půjdeš do útoku říkej vše co uvidíš, jak se budeš cítit. Prostě cokoliv tě napade. Když tě v útoku nepřítel zasáhne zveřejním tvůj příběh v mojí reportáži.
Candee: (usmála se) to udělám ráda.

S Candee jsem se rozloučila a šla do zázemí sepsat tyto rozhovory. Přemýšlela jsem o tom jaký Abbigail zanechala mezi všemi hluboký vliv. Někteří ji obdivují, nebo nenávidí. A já musím tyto příběhy rychle vyslechnout a zapsat protože s každým dalším útokem je stále méně aktivních co se osobně setkali a Abbigail. Candee a Vainilla ji znaly osobně, Azumi jen zprostředkovaně a z jejích reportáží. Za dva dny skupina DAT-01 měla rotaci v zázemí. Během tohoto pobytu na seřadišti nešli do útoku, nicméně příště to může být úplně jinak. Já jsem se dozvěděla že jsem přiřazena k tankové formaci def3-T/08-02 Christie Jenna. Zatím jsem v zázemí, ale kdykoliv mě můžou poslat do rotace na linii obrany. Očekávám že moje rotace nastane po dalším velkém útoku když budou předchozí formace z velké části deaktivovány. To je taky možná důsledek toho co udělala Abbigail když mě lhala o tajné misi a padělala si v redakci propustku. Potom jsem byla povolaná do standardního výcviku a přiřazena k tankové obraně. Nakonec můžu být ráda že jsem nešla do loterie která mi reálně hrozila. Kdybych se s ní nepotkala tak jsem mohla být stále v zázemí a psát rozhovory s koordinátorkama, recenze bordelů nebo o tom jak je skvělé že jdete do zóny pohledem reportérky která zónu a seřadiště nikdy neviděla.

Před misí speciálů

Lia Angel byla popravena a na její místo přišla nová koordinátorka Oxana Chic. Povolala si mě abych udělala rozhovory a reportáž z tajné mise speciálů. Bylo potřeba motivovat jednotky aby v zóně nepřemýšlely nad možností zajetí protože nepřítel je deaktivuje stejně jako my jeho zajaté jednotky. Zveřejnění bylo možné až po ukončení jejich mise. Přišla jsem na obranou linii a ohlásila se. Byla jsem poslaná do sídla koordinátorky odkud řídí všechny obranné operace. Přišla za mnou usměvavá dlouhovlasá černovláska oblečená v šedém body a šedých silonkách.
„Právě jsem kontrolovala obrannou linii jestli je všechno v pořádku, nechci skončit jako Lia“ , prohlásila.
Potom si sedla a řekla: „Dozvíš se informace o tajné misi, které budeš moct zveřejnit až po jejím skončení. To znamená že nic nenapíšeš dokud jejich mise nebude splněna. A potom zveřejníš o jejím průběhu reportáž. Jedná se o získání informací co dělá nepřítel s našimi zajatci. Cílem je vědět co s nimi dělá než je deaktivuje. Za tímto účelem vyšleme do zóny skupinu speciálů jednotka def2-Sp/09-03 Lola A, kteří budou mít u sebe komunikátor a instrukce o tom aby se nechali zajmout pokud to bude trochu možné. Počítáme s tím že jich spoustu deaktivuje v zóně, ale zároveň doufám že pro něj bude zajatý speciál lákavý zdroj informací. Pro ně se jedná o akci bez návratu, ale poslouží nám k tomu abychom zjistili co se děje se zajatci v nepřátelském zázemí. Ty potom všechno zveřejníš a ostatní kusy v zóně budou vědět že je lepší se nechat zasáhnout než zajmout. Nyní běž na linii L1 kde si s nimi můžeš promluvit“

Po krátkém rozhovoru jsem odešla na linii L1, musela jsem se plazit blátivým tunelem mezi liniemi a tam jsem vyhledala velitelku speciálů.

Isabelle: Ahoj, jsem Isabelle Fate reportérka. Mám od koordinátorky pověření ke všem informacím a úkol napsat o Vaší misi reportáž která bude motivovat ostatní kusy k větší odhodlanosti v akcích v zóně
Nikoleta: Ahoj, jsem Nikoleta. To jsem ráda že jsi přišla. Budeme s tebou všichni mluvit otevřeně aby byla tvoje reportáž co nejpřesnější.
Isabelle: Děkuji. Popiš prosím co budete v zóně dělat?
Nikoleta: Našim úkolem je nechat se v zóně zajmout. A potom budeme přes komunikátor posílat informace o všem co se s námi bude dít než nás nepřítel deaktivuje.
Isabelle: Jak zajistíte aby vás zajal a neměl podezření že je přesně to účel Vaší mise?
Nikoleta: Budeme v „bežné“ akci na průzkumu zóny, ale dostaneme se do jeho blízkosti. Samozdřejmě budeme po něm pálit, ale ne moc přesně a doufám že nebudeme všichni zasaženi a pár nás zajme. Pokusíme se udělat pár taktických chyb aby nás obklíčil.

Zadívala jsem se do Nikolettiných očí – byly klidné, téměř prázdné. Žádný strach, žádné pochybnosti. Jen chladná rozhodnost ženy, která už přijala, že její cesta končí v nepřátelských rukou.

Isabelle: (tiše) A co... co když vás nezajmou? Co když vás všechny hned deaktivuje?
Nikoleta: (lehce pokrčila rameny) Pak aspoň nebudeme muset čekat, až nás deaktivují po mučení. (Otočila se k ostatním speciálům, kteří si kontrolovali výzbroj.) Ale pokud alespoň jeden z nás pošle data, bude to stačit.

V pozadí se ozval smích. Jedna z jednotky, drobná brunetka, si přitáhla k sobě další dívku a políbila ji na tvář.

Brunetka: Hele, Viki, až mě chytnou, řeknu jim, že mám pod prdelí pěnovou nálož!

Viki: (sarkasticky) To bys musela mít aspoň nějakou taktiku, Liso. Tvoje jediná strategie je běžet dopředu a křičet.

Nikoleta zavrtěla hlavou, ale v koutku úst měla náznak úsměvu.

Nikoleta: (k Isabelle) Vidíš? I takhle vypadá připravenost k akci. Někteří se smějí, jiní mlčí. Ale všichni jdeme.
Isabelle: (zapisuji si poznámky, hlas se mi mírně chvěje) Jak dlouho máte na to, než... než předpokládáte, že vás deaktivují?
Nikoleta: (prohlíží si mapu zóny) Podle předchozích případů? Nejvíc tři hodiny. Ale pokud nás nechají aktivní déle, budeme posílat data, dokud to půjde.
Isabelle: Myslíš že budeš zajatá nebo deaktivovaná?
Nikoleta: Velitel je lákavá kořist, poznají mě podle modrých silonek a ví že velitelé mají v rozkroku osobní nálož kterou v případě zajetí odpálí. Pokusím se nechat se od nich překvapit ze zálohy, ale myslím že mě zasáhnou hned v zóně. Uvidíme (usmála se)
Isabelle: (hlas se mi chvěje) a ostatní bude tam s Vámi pěchota, a blokační speciálové?
Nikoleta: Blokační kusy použijeme aby je nepřítel zasáhnul. Pěchota se může nechat zajmout nebo zasáhnout. Oni u sebe komunikátory mít nebudou a neví ani o pravém účelu mise. Myslí si že jdou na běžný průzkum zóny který se nepovedl.
Isabelle: Jak zajistíte aby nepřítel nenašel komunikátor?

Nikoleta: Je celkem malý, můžu si ho schovat do kundy. Kabel k mikrofonu a malému objektivu foťáku vyvedu pod první vrstvou body. No a nakonec si zkusím nasrat do rozkroku pořádnou hromadu hoven a budu doufat že se nepřítel nebude moc důkladně hrabat v mých dutinách.
Isabelle: To je děsivý plán. Víš že tě v akci deaktivují a děláš toto všechno
Nikoleta: Nepřítel je pořád moc silný. Každý kdo má na sobě uniformu skončí zasažený v zóně. I ty. A ty jsi si ještě nenasrala do uniformy?
Isabelle: (povzdechnutí) Nasrala jsem si při výcviku nebyl čas se jít vyprázdnit.
Nikoleta: Tak vidíš nic to není. Prostě teď jsme na řadě my a později budeš ty. Děláme to pro královnu.
Isabelle: Děkuji za rozhovor, půjdu si ještě promluvit s ostatními z tvojí jednotky
Nikoleta: Budou rádi, měj se hezky

Jak se chystají speciálové na svoji misi

V zákopu jsem popolezla k brunetce a zeptala se jí jak se cítí:

Isabelle: (nízkým hlasem, aby je nikdo nepřerušil) Ahoj, jsem Isabelle Fate, reportérka. Mám od koordinátorky pověření k přístupu ke všem informacím. Jak se cítíš před misí?
Brunetka (Lisa): (pohledem přejede po Isabellině poznámkovém bloku) Jasně, oficiální reportáž, co? Aby všichni věděli, jak statečně padáme do bahna v zóně?" (zavrtí hlavou, ale usměje se) No dobře, když už tu jsi... Cítím se skvěle. Jako vždycky.
Isabelle: (zapisuji, ale dívám se jí do očí) "Nemáš strach?"
Lisa: (zvedne obočí) Strach? To je luxus, který si tady nemůžeme dovolit. Kdybych nad tím přemýšlela, možná bych se posrala už teď. (poklepe si na stehno) Ale to si nechám až do zóny.

V pozadí se ozve Viki, která si právě strká komunikátor do kundy:

Viki: (sarkasticky) Lisa má jen dva módy – buď řve nadávky, nebo spí. Strach nezná.
Lisa: (hodí po ní blátem) A ty znáš jen módy 'všechno vím nejlíp' a 'ticho, já mám plán'.

(nechtěně pousměji, ale pak se zvážním.)

Isabelle: A tenhle plán... co když vás zajmou a oni... (zajíkám se) ...no, víte.
Lisa: (pokrčí rameny) Pak aspoň budeš mít drama do reportáže. 'Stateční speciálové šli do zóny s úsměvem' nebo tak něco, ne?
Viki: (vážněji) Až nás chytí, budeme dělat to, co musíme. Stejně jako všichni před námi. A jestli nás budou mučit... (zaváhá, pak pokračuje chladně) ...tak doufám, že aspoň dostanu šanci někomu o tom poslat informace

Lisa se k ní nakloní a špitne:
Lisa: (šibalsky) Já ti řeknu, co udělám. Až mě chytí, řeknu jim, že mám v zadku plynovou nálož. A pak budu čekat, jestli se pokusí zkontrolovat.

Viki si povzdechne, ale koutkem úsu mrkne na Isabelle:
Viki: Vidíš? Tahle idiotka je připravená na deaktivaci s vtipem. To je ten náš problém – smějeme se tomu, co by nás mělo děsit.

(Ztuhla jsem, Cítím, jak mi stéká pot po zádech.)
Isabelle: (tiše) A co bys chtěla, aby o vás ostatní věděli? Aby si zapamatovali?

(Lisa se na chvíli odmlčí, pak odpoví nečekaně vážně)
Lisa: Že jsme nebyli hrdinové. Jen kusy, co splnily rozkaz. A že to stačí.
(Viki přikývne a dodá)
Viki: A že až na vás přijde řada, budete dělat to samé. Bez iluzí.
Lisa: Běž se pobavit s blokačníma jednotkama. Ty znají pravý cíl akce zároveň ví že je použijeme k tomu aby nás kryly než budeme zajaty nebo zasaženy.
Isabelle: Díky to mám v plánu také. Mějte se.
Viki a Lisa společně: Pro královnu Louisu Lu

Plazím dál v blátě zákopu, kolena se boří do studené kaše z bahna a moči a nevyslovených strachů. Před sebou vidím dalšího speciála - její zrzavé kudrnaté vlasy přilepené k čelu vypadají jako krvavá koruna nad unavenou tváří. Žluté body už dávno ztratilo barvu, světle zelené legíny pod krátkou sukní jsou nasáklé potem a něčím dalším...
Isabelle: Ahoj, jsem Isabeele Fate, řekneš mi pás slov o sobě.
Casey: Ahoj, jsem Casey Norhman. Tak co, reportérko, chceš vědět, jak vypadá statečnost?
(Casey se škodolibě usmívá a rozhrne nohy.) Podívej se sem. To je můj osobní barometr strachu. (Ukazuje na tmavou skvrnu v rozkroku.) Včera jsem se posrala při poplachu. Dneska už je mi to fuk.
Isabelle: (Zamrkám, snažíc se ignorovat pach, který se line z jejího rozkroku. Směs výkalů, potu a moči.) Nebojíš se? (ptám se, i když vím, jak hloupá ta otázka je.)
Casey: (odplivne si) Bála jsem se. Pak ti dojde, že strach je jen ztráta času. Když mě trefí, poseru se. Když mě chytnou, poseru se taky. Tak proč se tím trápit? Víš, čeho se bojím doopravdy? (šeptá náhle) Že mě zajmou. Že budu ležet v nějakém jejich bunkru a čekat… (Její pohled zabloudí k dvojici dívek o pár metrů dál.) Vidíš Viki a Lisu? Ty mají to, co já nikdy nebudu mít.

(Pozoruji, jak se její výraz mění. Najednou to není ta drsná speciálka, ale jen unavená dívka.)

Casey: Když jsem se Lisy ptala jak se cítí, řekla: 'Dobře, protože Viki jde se mnou.' (Casey si povzdechne.) Někdy jim tak závidím, že to bolí. Ale zároveň... jsem ráda, že tu nemám nikoho takového."
Isabelle: (Překvapeně zvedám obočí.)
Casey: Představ si, že bys měla jít do akce s někým, koho miluješ. A věděla bys, že obě skončíte v jejich rukách..." (Její hlas se zlomí.) To bych nevydržela. Lepší je být sama. Aspoň vím, že když mě zaháhnou, nebude to nikomu jinému vadit.
Isabelle: (Mlčím. Co na to říct?)
Casey: (náhle prudce narovná) Takže píšeš o nás, jo? Tak napiš, že jsem byla nejlepší. A že jsem se aspoň jednou vyspala s někým, kdo mi za to stál. (Její úsměv je hořký jako chinin.)
Isabelle: Casey... víš, co tě čeká, že? (hlas se mi chvěje, i když se snažím znít neutrálně)
Casey: (zvedne obočí, úsměv je ostrý) Samozřejmě. Mám se nechat zajmout. Nebo zasáhnout. Ideálně to první, pokud to půjde. (poklepe na rozkrok, kde má ukrytý komunikátor) A pak posílat informace, dokud mě neodhalí nebo nedeaktivují.
Isabelle: A... ty s tím souhlasíš?

Casey se zasměje, ale v očích jí hoří něco tvrdého – loajalita, nebo rezignace?

Casey: Nesouhlasím. Jsem rozhodnutá. (nakloní se blíž) Víš, co se stane, když nás zajmou? Budou nás vyslíchat. Budou nás nutit mluvit. A já... já jim možná i něco řeknu. Ale jen to, co už dávno vědí. A až mě deaktivují, bude to pořád lepší, než kdybych zradila královnu."

Mlčím. V krku mám knedlík. Casey to vidí a její výraz změkne – jen trochu.

Casey: Neboj se, reportérko. Já nejsem hrdinka. Jsem jen kus v mašinérii. A jestli můj rozkrok smrdí hovnama, no... aspoň budu mít v zajetí výhodu. Nikdo se nebude chtít hrabat v mých posraných silonkách, když budou hledat komunikátor. (zasměje se, ale je to smích bez radosti)

Isabelle: Jsi tak odhodlaná a sebevědomá…..
Casey: Protože když ne já, tak někdo jiný. A možná by ten někdo... nezvládl to, co já zvládnu. (pohlédne směrem k Viki a Lise, které si šeptají o pár metrů dál) Třeba by zlomili je. A to... to bych nedala.
Isabelle: Ty je chráníš?
Casey: (zakroutí hlavou) Ne. Jen vím, že některé věci by je zlomily rychleji než mě. Já... já už nemám co ztratit. (její prsty se zatnou do bláta) Ale ony? Ony mají sebe navzájem. A to je síla i slabost. Kdyby je chytili spolu... jeden by zradil, aby ušetřil toho druhého.
Casey: Takže ano, reportérko. Půjdu do toho. Nechám se chytit. Budu lhát, křičet, možná i prosit. A až mě deaktivují, bude to moje poslední služba královně. (usměje se)
Isabelle: Pro královnu
Casey: Pro královnu Louisu Lu

Usmála se a začala se hladit v rozkroku, zaklíněná v úzkém výklenku zákopu pozoruji, jak se Casey Norhman pomalu rozplývá v temnotě vlastních myšlenek. Její prsty, pokryté zaschlým bahnem a potem, se pomalu sunou po rozkroku světle zelených legín. V záři blikajícího světla vidím, jak se pod látkou rýsuje vlhký otisk její ruky.
Casey: Ty chceš vědět, jak vypadá statečnost? (šeptá Casey, zatímco její prsty krouží pomalu nad rozkrokem.) Takhle.

Její dech se zrychluje, ale oči zůstávají prázdné - jako by se její mysl úplně odpoutala od těla, které teď funguje samo o sobě. Prsty se zarývají hlouběji do látky, která už je nasáklá potem a něčím jiným...

Isabelle: Casey... ty... (Zajíkám se, když vidím, jak se její tělo začíná mírně pohupovat v rytmu vlastního dotyku.)
Casey: (výsměšně) Co? To tě překvapuje? Že si holka, která za pár hodin možná bude zajatá nebo zasažená, chce ještě jednou připomenout, jaké to je cítit něco jiného než strach?

Její prsty teď energičtěji masírují klín přes látku legín. Vidím, jak se jí třesou stehna a jak se jí na spodním rtu objevuje kapka potu. Vůně jejího vzrušení se mísí s pachem bláta, krve a výkalů - ten zvláštní, těžký odér, který už nikdy nebudu moct vymazat z paměti.

Casey: Víš, co je nejhorší? (její hlas je chraplavý) Že i když se teď dotýkám sama sebe... cítím jen strach. Strach a vztek. Ale žádnou rozkoš. Už dávno ne.

Její pohyby jsou stále rychlejší, až brutální. Drásá si rozkrok přes látku jako by chtěla roztrhnout i tu poslední bariéru mezi sebou a pocitem, který už možná nikdy nezíská zpět. Sukně jí sklouzává po stehnech, odhalujíc tmavou skvrnu na legínách

Isabelle: Nemusíš to dělat...

Casey: (výbuch smíchu) Ale já CHCI! Protože za pár hodin možná budu ležet v jejich bunkru a oni mi budou dělat mnohem horší věci. A já... já chci aspoň naposledy mít kontrolu nad svým vlastním tělem!

Jeji ruka se náhle zastaví. Tělo se prudce sevře v křeči, která vypadá spíš jako záchvat než orgasmus. Její oči se zavírají, ale žádná slast v nich nečtu - jen prázdnotu a vzdor.

Když se znovu otevřou, její výraz je opět ten známý - tvrdý, vyhaslý. Vytáhne ruku z rozkroku a bez zájmu si otře prsty o sukni.

Blokační jednotka speciálů před akcí

Přelezla jsem k černovlásce v červeném body a světle zelených legínách, ležela v bahně zákopu a o něčem přemýšlela.

Isabelle: Ahoj, jsem Isabelle Fate reportérka. Mám od koordinátorky pověření ke všem informacím a úkol napsat o Vaší misi reportáž.
Brunetka se na mě zadívala s výrazem, ve kterém se mísila únava s jakýmsi smířeným klidem.
Blokační jednotka (představuje se jako "Nina"): "Takže ty budeš ta, kdo napíše, jak statečně jsme padli?" Její hlas byl plochý, bez emocí. "Jen mě mrzí, že nemám ten komunikátor. Bylo by zajímavé vědět, co s námi nepřítel dělá, než nás deaktivuje."
Isabelle: (opatrně) Ty... ty víš, že tvoje role je čistě krycí?
Nina: (krátký, hořký smích) Samozřejmě že vím. Jsem tady od toho, byla zasažena a odvedla pozornost. A víš co? Je to v pořádku. Aspoň můj zásah bude mít nějaký smysl.
(Ztichla a upravila si lem legín, které už byly promočené blátem.)
Isabelle: Nelituješ toho? Že nemůžeš poslat informace jako speciálové?
Nina: (dlouze vydechla) Lituju jen toho, že nikdy nezjistím, jestli bych to zvládla. Jestli bych vydržela dost dlouho, abych jim mohla něco poslat. (Pohlédla mi přímo do očí) Ale víš co je nejhorší? Že i kdybych měla komunikátor, stejně bych asi jen ležela v bahně a svíjela se v pěně. Nejsem trénovaná jako oni.
Nina: Víš, my blokační jednotky jsme jako živé štíty. Naše práce je jednoduchá - být tam, kde to bolí nejvíc. A když nás zasáhnou, další jen přebírá naše místo.
Isabelle: (hlas se mi mírně třese) A... a co bys chtěla, aby o tobě ostatní věděli?
Nina: (na chvíli zamyslela, pak odpověděla překvapivě něžně) Že i my, co nemáme komunikátory, jsme chtěli pomoct. Že jsme věděly, na co jdeme. A... (odmlčela se)...a že když nás zasáhnou, možná si aspoň jednou vzpomeneme, jaké to je nebýt jen číslem.
(stáhla body se silonkama a vystrčila prdel.) Víš na co mám chuť?
Isabelle: (zasmála jsem se) Myslím že vím.
Nina: Chci si pořádně zašukat než mě tam zasáhnou.

Za chvíli přišel jeden pěšák a začal jí lízat kundu. Já mu rozepnula jeho body a přes silonky mu lízala péro a prdel. Při tom jsem si strčila ruku do rozkroku a začala se uspokojovat. On svalil Ninu na záda, dal si její nohy na ramena a pomalu jí šukal kundu. Já jsem si na ni lehla tak abych měla hlavu u jejího rozkroku a po pár přírazech v její kundě jsem ho kouřila. Za chvíli jsem měla ve své prdeli strčené další péro. Kdo mě začal šukat jsem nevěděla a ani mě to nezajímalo. Nechala jsem se takhle uspokojovat. Po chvíli jsem cítila nával orgazmu, zabořila jsem hlavu do rozkroku Niny a cítila mohutný výstřik v mojí prdeli. Nina se také chvěla vzrušením a jak vytáhl péro z její kundy tak začala čůrat. Proud její moči mě potřísnil obličej. Měla příjemnou osvežující chuť. Chvíli jsme tak na sobě leželi. Z mojí prdele vytékala hustá tekutina a u jejího rozkroku se vsakovala do bahna loužička Nininy moči.

Nina: (usmála se) To si před akcí můžu dovolit, jediná výhoda oproti speciálům. Nemám v kundě strčený komunikátor. Proto si můžu zašukat. Teď bude zásah v zóně příjemnější.
Isabelle: Šukačka v zóně má jisté kouzlo, psaly o tom všechny moje kolegyně. Já to zažila poprvé a jsem moc spokojena.
Nina: (s šibalským úsměvem) A teď si půjdu pro svůj zásah.

Isabelle: Když budeš zasažena hned v zóně víš co tě čeká. Prostě se svalíš do bahna a to je vše. V zajetí nevíš co s tebou nepřítel bude dělat. Není lepší být deaktivovaná hned v zóně?

Nina: (zamyslí se) Možná máš pravdu, ale pohání mě zvědavost. Ráda bych se podívala k nepřátelským jednotkám, ale nebude mi to umožněno.
Isabelle: Děkuji ti za rozhovor a přeji rychlou deaktivaci v zóně
Nina: (usmála se) Děkuji a měj se hezky

Na závěr našeho rozhovoru mě políbila a požádala o moje béžové silonky které tvořili první vrstvu uniformy. Vezme si je do akce a až bude zasažena tak jí připomenou tuto chvíli. I když je to proti předpisům tak jsem je sundala a dala jí je. Byly zablácené, ale to jí nevadilo. Přivoněla k nim a dala si je pod límec uniformy.

Primární pěchota def2-Sp/09-03 Lola A před akcí

Poslední mi chyběl rozhovor s pěšákem který neví co je pravý účel této akce. Musela jsem být velmi opatrná abych se při rozhovoru neprořekla. Našla jsem o podál sedět blondýnku s brunetkou ve žlutém body a světle růžových legínách. Protože stejnou uniformu primární pěchoty používají i běžné obrané jednotky, zeptala jsem se jí k jaké formaci patří. Odpověděly mi def2-Sp/09-03 Lola A. Zeptala jsem se jich jestli mi neposkytnou rozhovor před akcí. Obě hned souhlasily.

Isabelle: Ahoj, jsem Isabelle Fate reportérka. Mám od koordinátorky povolení k dělání rozhovorů. Chci se zeptat jak se cítíte před průzkumem?
Blondýnka: Ahoj, jsem Elina. Cítím se dobře věřím že akci zvládnu bez problémů.
Brunetka: Ahoj, Florane Tatum. Já jsem trochu nervóní je to moje první akce, ale Elina už dvě zažila a pomůže mi to v zóně zvládnout
Isabella: Jaký je váš úkol?
Florane: Čeká nás běžný průzkum zóny. Budeme vyhledávat potencionální rizika a pokud najdeme nějakou nepřátelskou skupinu tak ji napadneme.
Elina: (povzdechla si) Flori nedělej si moc velké naděje. Budeme jen malá skupinka v bahně. Pokud bude nepřátel víc tak s tím moc nenaděláme. Ale když budeme postupovat opatrně získáme potřebné informace a vrátíme se.
Florane: Nesetkáme se s nepřítelem?
Elina: (usměv) to netuším, ale lepší bude když nebudou vůbec vědět že tam jsme.
Isabella: Jak dlouho budete v zóně?
(Florane jen pokrčila rameny)
Elina: Poslední akce byla 10 hodin. Jen jsme se plazili v bahně, museli jsme být potichu. Jak jsem byla nervózní z akce tak se mi chtělo … (začervenala se) však víš co. Nikde nebyla možnost se jít vyprázdnit tak jsem se posrala. Normálně jsem si nasrala obrovskou hromadu hoven do silonek a byla jsem v ní až do noci kdy jsem se vrátila na linii L1 a mohla si tu hromadu rukama vytahat z rozkroku.

Florane: (šokovaný pohled) Proč jsi nešla na záchod před akcí?
Elina: Poznáš sama. Zde ze sebe nic nevytlačíš, a jak vlezeš do zóny, uslyšíš blízko sebe nepřátele, uvidíš zasažené přes které se budeš plazit tak poznáš jak ti pracují nervy. Prostě uvolníš prdel a neřešíš to. (usmála se)
Isabelle se usmála a přikývla, jako by Elinin příběh o „hromadě hoven v silonkách“ byl jen další válečnou anekdotou. Věděla, že nesmí prozradit pravdu – že tyhle dvě dívky jsou jen živé štíty, obětované pro vyšší cíl.
Isabelle: (kladu další otázku, tón přátelský, ale neutrální) A co výstroj? Máte nějaké speciální vybavení na průzkum?
Elina: (pokrčila rameny) Standardní výbava. Jen zbraň. Nic, co by z nás udělalo neviditelné průzkumníky. Hlavní je neudělat hluk.
Florane: (s nadšením nováčka) Já mám ještě tu novou verzi plynové masky! Prý lépe těsní, kdyby nám hodili nějaký ten chemický odpad.
Elina: (ironicky) To nám bude moc platné, až budeme ležet posrané v bahně.
Isabelle: (se zasmála jsem se, ale v duchu se mi sevřel žaludek. Tahle holka má před sebou zásah v zóne a vůbec to netuší.
Isabelle: (píšu si poznámky, tvářím se profesionálně) A co plán na návrat? Máte vyznačené únikové trasy?
Elina: (výsměšně) Únikové trasy? To zní, jako kdybychom měli nějakou podporu. Ne, prostě se budeme plazit zpátky stejnou cestou. Pokud nás neodhalí.
Florane: (náhle vážná) A… co když nás chytí?
Elina: (zadívala se na ni a pomalu řekla) Pak doufej že tě rychle deaktivují
Isabelle: (cítila jsem, jak mi pot stéká po zádech. Musím změnit téma.)
Isabelle: (rychle, s nuceným úsměvem) A co jste dělaly předtím v zázemí?
Florane: (rozjasnila se) Pracovala jsem na vnitřním dozoru v zázemí. Povolávala jsem úklidové čety když byl někde nejaký nepořádek
Elina: (suchým tónem) No, v bahně je taky nepořádku
Isabelle: (snažím se udržet rozhovor lehký) A ty, Elino?
Elina: Já? Byla jsem na výdeji nálože u seřadiště útočných jednotek

Všichni tři se zasmáli, ale Isabelle věděla, že ten smích je křehký jako led na jaře.

Isabelle: (uzavírám rozhovor) Děkuji vám za rozhovor. Držím palce, ať se vrátíte v pořádku.
Elina: (sarkastický pozdrav) Pro královnu, že?
Florane: (vážně, s naivitou) Pro královnu.

Obě se objaly a dodávaly si sílu že akci zvládnou a vrátí se zpět. Neveděly že to nebude pravda a skončí zasažené v bahně zóny.

Bylo mi z tohoto rozhovoru špatně, ale je to můj úkol. Pokud se ostatní dozví co se děje se zajatci u nepřátel budou v akci odhodlanější a nenechají se zajmout. To je účel proč koordinátorka použije těchto 114 jednotek z nichž se žádná nevrátí. Přemyšlela jsem co bych dělala na jejich místě, ale odpověď neznám. Jako pěšák bych také nic netušila, ale vůbec nevím co bych dělala jako speciál. Mám k nim respekt. Mají velmi dobrý výcvik a jsou odhodlaní. Zásah v zóně není tak strašný ať je to střela, plyn nebo pěna. Děsila by mě nejistota v zajetí. Asi bych doufala že budu mezi těmi co budou v zóně rychle zasaženi.

Tréninkový polygon a seznámení se s mojí jednotkou.

Byl už večer když jsem skončila s rozhovory na linii obrany. Cestou jsem se stavila na večerní kontrolu statusi a zobrazila se mi zpráva:
„W104 57 Isabelle Fate def3-T/08-02 Christie Jenna train polygon D+1“
Krátké oznámení že se zítra ráno musím hlásit na tréninkovém polygonu. Reportáž o specíálech v útoku napíšu potom. Nemám tušení co se bude dít, ale zarazilo mě jak rychle jsem byla přiřazená k jednotce. Na polygonu jsem se potkala s ostatními a koordinátorka nám oznámila že nejvyšší velitelka Christine Jenna se rozhodla trénovat aktivní obranu proti tankům a Tharp. Další den budeme trénovat útok proti tankům. Dál nám řekla že nás čekají minimálně dva dny v bahně a hovnech. Od tohoto okamžiku jsme měli zákaz sundání uniformy, stejně tak i šukání nebo spaní. Kdo toto poruší jde do loterie.

Náš výcvik začal okamžitě dostali jsme přidělený nepohyblivý skelet který simuloval náš tank a proti nám začne útočit Tharp atc7. Jsou to naše jednotky představující nepřátele a možná je to součástí i jejich výcviku deaktivovat náš tank. Velitel mě poslal společně s blokační jednotkou a jedním pěnovým kamikadze na levé křídlo do druhé linie. Okamžitě jsem tam vyběhla protože v dálce už byla vidět formace Tharp. Plazila jsem se na moje místo, rychle zalehla za svoji blokační jednotku a vedle mě si lehl kamikadze který čekal na povel velitelky aby vyběhl proti nepříteli. Pokud bude mít štestí a nebude zasažen odpálí svoji nálož která deaktivuje hodně nepřátel. V této simulaci nejsou použité střely a nálože s reálným účinkem, ale i tak věrně simulují pocity jako po reálném zásahu. Jen chybí deaktivace. Ležela jsem v bahně na zemi a jak se Tharp přiblížili tak abych je mohla zasáhnout začala jsem po nich pálit. Zasáhla jsem asi dva, ale potom na moji pozici ostatní spustili palbu a zasáhli nás všechny tři. Dostala jsem zásah do hlavy, svalila se na záda a po zbytek simulace jsem byla jen divák. Kamikadze nakonec dostal rozkaz k útoku, nicméně zasáhli ho asi po dvou metrech. Blokační jednotka obdržela také několik zásahů a teď tu se mnou leží posraná. Tharp nás většinu zasáhnul a povedlo se dvěma odpálit pod naším tankem svoje nálože. V reálu to znamená deaktivaci tanku a naše selhání.

Za hodinu jsme znovu opakovali simulaci, tentokrát jsem byla opět poslaná dopředu na levé křídlo a jak se blížil Tharp začala jsem pálit z větší vzdálenosti. K mojí pozici se blížilo asi 10 různých jednotek, zaměřila jsem se hlavně na At-Ti-Ip-Su*Ch vybavené pěnovou náloží. S nimi postupovali At-Ti-Ip-Su*B s konvenční náloží. Podporovali je sebevražedné St-In-Ip-Su*P a pěchota St-In-Ip. První je nutně deaktivovat pěnové a konvenční Tharp. Ti představují nebezpečí pro tank, zbylé jednotky jim poskytují podporu a snaží se zasáhnout nás, tankovou obranu. Na ty se máme zaměřit až nebude v dosahu žádný At-Ti-Ip-Su*Ch nebo At-Ti-Ip-Su*B. Tank je totiž mnohem důležitější než my. Velitelka našeho úseku dala rozkaz k hromadnému útoku kamikadze. Vyběhlo jich

pět přímo proti nepříteli. Tři byli zasaženi, ale dvěma se povedlo dostat dost blízko aby mohli odpálit svoje nálože. Útok Tharp sice nepolevoval, nicméně zasáhli jsme jich o dost víc. Nezajímala jsem se o ty co se mě snažili zasáhnout, ale pálila jsem po těch co představovali nebezpečí pro náš tank. Asi pět jsem jich deaktivovala. Potom jsem se pokusila dostat blíž ale mojí neopatrností jsem zkřížila cestu našemu kanónu. Cítila jsem do zad dávku několika střel. Padla jsem do na břicho do hluboké blátivé kaluže. Zásah zezadu mě zaskočil jak jsem se lekla tak si i zároveň nasrala do rozkroku. Ležela jsem v bahně, na prdeli hnědá boule, hovna se mi roztékala až k podbřišku a přemýšlela jsem. Toto bude realita v zóně? Budu deaktivovaná a posraná ležet v bahně? Tank jsme tentokrát opět neochránili, ale Tharp musel nasadit všechny svoje jednotky a většinu jsme jich zasáhli. Nechám se překvapit jestli to bude nejvyšší velitelce stačit nebo je pro ni podstatné zajistit aby nebyl tank znehybněn.

Asi po dvou hodinách jsme se měli všichni přesunout do naší výchozí pozice kde dostaneme školení koordinátorky Daisy Green a nejvyšší velitelky Christie Jenny ohledně chyb v naší taktice a co dalšího zlepšit abychom byli příště úspěšní. První přišla koordinátorka a začala vysvětlovat taktiku:

„Pamatujte si všechny kusy musí postupovat koordinovaně a zaměřit se primárně na jednotky přímo ohrožující tank to jsou At-Ti-Ip-Su*Ch a At-Ti-Ip-Su*B. Ty ostatní jsou podpůrné a představují nebezpečí pro Vás. Vy si ale pamatujte že jste nahraditelní, když je někdo z vás zasažen bude okamžitě nahrazen dalším. Dále pokud se jedná o tak mohutný Tharp útok musí se do obrany zapojit všechny jednotky, to platí zejména pro tankový servis At-Ti-Ts ty jsem viděla se jen krýt vzadu. Dále pro velitele Le2 používej efektivněji svůj kanón. Když se ti náhodou připlete do dráhy palby nějaká tvoje jednotka a ty budeš mít zaměřeno na tak spusť palbu. Neber v potaz to že zasáhneš svoje kusy. Další rada pro Le2 používej víc svoje tanková kamikadze v konfiguraci pěnové nálože a dálkového odpalu můžeš vytvořit kontaminovanou zónu která bude pro nepřítele obtížně průchozí. Při tom neber také neber ohled na jednotky před tebou. Dobře odpálená pěnová nálož zasáhne víc nepřátel než kus z tankové obrany. Tak pamatujte si moje rady a zkuste si to znovu.“

A čeká mě další simulace na tréninkovém polygonu. Tentokrát jsem zase na levém křídle vepředu a čekám na nepřátelský útok. Teď si dám pozor i na kanón abych nebyla zbytečně zasažena. Moje velitelka dostala informaci od velitele tanku Le1 že se blíží Tharp útok a máme zaujmout obrané postavení. Ležím opět v blátě schovaná za blokační jednotkou blondýnkou Li-Bl-Td. Velitelka dala povolení že můžeme blokační jednotky deaktivovat zásahem do hlavy dle vlastního uvážení pokud. Tato taktika má výhodu že pokud by byla nešikovně zasažena nepřítelem a hned nebyla deaktivována tak se může po zásahu začít svíjet a kroutit. Tyto pohyby by mě mohli odhalit nepříteli. Pokud ji

zasáhnu do hlavy okamžitě ji deaktivuji a bude ležet klidně. Nevýhoda je že se určitě po zásahu posere a já se budu krýt za její posranou prdelí, ale toto patří k realitě útoku.
Podívala se na mě a řekla: „Jsem tu pro tebe, použij mě jak uznáš za vhodné“
Jen jsem se na ni usmála a řekla jí: „Děkuji“
Odpověděla: „Nemusíš děkovat od toho tu jsem“
Na další konverzaci nebyl čas nepřátelé se blížili
Za mnou začal pálit Le2 ze svého kanónu a zároveň vypustil několik tankových kamikadze.

Jedna brunetka doběhla z odpalovací komory a vedle naší pozice ji dálkově deaktivoval svalila se do bahna a zůstala ležet. Její nálož bude odpálena později až budou nepřátelé dostatečně blízko. Přemýšlím pokud budu stále aktivní na této pozici tak až aktivují její nálož budu také zasažena pěnou. Začínají k nám dopadat první střely. Rozhodla jsem se deaktivovat blondýnku za kterou jsem se kryla. Zasáhla jsem jí do hlavy a ona zůstala bez jakéhokoliv dalšího pohybu ležet na břiše v bahně. Při tom se jí uvolnil svěrač a slyšela jsem jak se jí plní uniforma jejíma hovnama. Na prdeli se jí rýsovala velká hnědá boule. Opírala jsem se zápěstím o její prdel a mířila na nepřátele. Zásah, jeden se sesunul do bahna, pak druhý. Zbytek začal pálit mým směrem, ale všechny střely zasáhly blokační jednotku. Velitelka dala rozkaz k vypuštění kamikadze který ležel vedle mě. Okamžitě vyběhnul zasažen byl asi po 15 metrech, ale byl už dost blízko aby jeho nálož zasáhla nepřítele. Rozprskla se značkovací barva a 3 nepřátelští

Tharp se zhroutili do bahna. K mojí pozici se připlazila jedna zrzka z tankového servisu At-Ti-Ts. Její velitel poslal pár svých jednotek dopředu aby nás posílili. Uvolnila jsem jí trochu místa za deaktivovanou blondýnkou a odstřelovali jsme nepřátele společně. Také jich pár zasáhla, asi po dvou minutách jí nepřítel trefil a ona se svalila

vedle mě. Na pozici jsem zůstala opět sama. Nepřátelé se na mě moc v nastalém chaosu nezaměřovali a proto jsem měla možnost zasáhnout další dva. Ale potom to začalo, vyběhli po dvou kusech nepřátelské Tharp s pěnovou a konvenční náloží k finálnímu útoku na tank a velitel se rozhodl odpálit nálož na ležící brunetce vedle mě. Zasáhl mě cákanec pěny. Začalo to chladit, ztratila jsem koordinaci pohybů a začala se třást. Při tom došlo u uvolnění svěrače a nekontrolovaně jsem se posrala. Asi po třech minutách chladivý účinek pominul a kdyby se jednalo o skutečnou nálož byla bych deaktivovaná. Takhle jen pro mě simulace skončila a dál jsem ležela v bahně jako divák. Až budu nasazená v zóně tak vím co mě čeká, chvilka vzrušení a akce která bude následovat mojí deaktivací. Skončím posraná v bahně a zbylé jednotky budou pokračovat ve svém

úkolu útočit, nebo zastavit nepřátele. Tentokrát jsme všechny nepřátele zasáhli a náš tank ubránili. V zóně to bude težší protože je budou podporovat jejich tanky a pěchota.

Byl už večer když jsem se mohla vrátit zpět. Koordinátorka nám řekla že tato obrana už byla úspěšná a pokud se jí budeme řídit i v zóně náš tank ochráníme. Zítra máme trénovat postupy útoků na nepřátelský tank. Pro dnešek je to vše. Uniformy jsme si sudnat nemohli a spánek byl povolen jen na polygonu v bahně. Jak jsem byla po celém dni unavená tak mi to bylo jedno. Lehla jsem si na zem, bahno příjemně chladilo. Já se ještě vyčůrala do legín a spokojeně usnula. Byla jsem zvědavá jak bude probíhat koordinace útoků proti nepřátelskému tanku. V naší jednotce je několik chemických a konvenčních Tharp. Nicméně je budeme muset při útoku krýt a pokud bude potřeba tak se nechat zasáhnout místo nich aby oni měli čas se dostat pod nepřátelský tank kde se odpálí.

Ráno jsem se probrala, vyčůrala jsem se znovu do legín, snědla trochu výživné pasty a čekala na další část výcviku. Byla jsem nadržená, ale nedalo se zatím s tím nic dělat. Uniformu jsem si sundat nemohla. Za okamžik přišla koordinátorka a řekla nám o tomto tréninku kde se budeme zdokonalovat v útoku na nepřátelský tank. Při tom bude moje úloha tankové obrany spočívat v podpoře chemických a konvenčních Tharp. Hned při první simulaci jsem byla na svém obvyklém místě vlevo vepředu a v dálce jsem viděla přibližující se nepřátelský tank. Velitelka ke mně poslala dalšího z tankové obrany, jednu blokační jednotku, chemický a konvenční Tharp. Stejná formace byla ve středu a na pravém křídle. Na rozkaz jsme vyběhli proti tanku který byl asi 20 metrů daleko. Viděla jsem jak kanónem zasáhnul všechny ve středu útočné formace. Při tom jsme se pokoušela trefit jejich Le2 z boku kde nebyl krytý. To se mi nepovedlo a on začal kanón otáčet naším směrem. Tak teď budeme zasaženi a doufám že pravé křídlo dopraví svoje Tharp pod tank pomyslela jsem si a okamžitě cítila několik zásahů do břicha. Svalila jsem se do bahna a tato simulace pro mě skončila. Útok na pravém křídle taky nebyl úspěšný a on ve velkém zasahoval naše podpůrné jednotky. Nakonec se mu povedlo trefit i našeho Le2 čímž vyřadil tankový kanón a vyslal několik tankových kamikadze a nakonec se jednomu povedlo odpálit pod ním konvenční nalož a v zápětí i chemickou. Náš tank byl vyřazen a my všichni zasaženi. Tento útok se nám nepovedl a jsem zvědavá jak velitelka změní taktiku abychom příště uspěli. Po dvou hodinách jsme se vrátili na výchozí pozice a koordinátorka si povolala velitele k sobě. O čem mluvili nevím, nicméně okamžitě po jejich návratu nasledovala další simulace. Tentoktát jsme měli postupovat za blokačními jednotkami, krýt se a pálit na nepřátele kteří se znaží zasáhnot náš Tharp.

Opět jsem byla na levém křídle vepředu a přede mnou ležela černovláska v červeném body. Ona bude můj kryt. Deaktivovat zásahem do hlavy ji nemám bude

postupovat společně se mnou než bude zasažena. Potom mám pokračovat v úkolu ochrana Tharp do mojí deaktivace. Ona byla můj kryt a byla zasažena jen pro to abych já byla o nějakou minutu déle aktivní. Lehla jsem si mezi její nohy, opřela svoji tvář o její prdel a mířila do oblasti kde se blížil nepřátelský tank. Byl od nás asi 40 metrů a začal vypouštět tankové kamikadze. Ty jsme celkem rychle zasahovali. Po chvíli jsme se měli přesunout blíž.

Plácla jsem jí po zadku a řekla: „Bež 10 metrů dopředu“
Vyběhla a za chvíli skočila do bahna. Pomyslela jsem si dobrý stále je aktivní a přeběhla jsem za ní. Mezitím se Tharp pohyboval opatrně před námi a nepřátelský Le2 si nás nevšímal. Potom se to stalo vedle nás ve středu útoku odpálili pěnové nálož na jednom zasaženém kamikadze. Viděla jsem jak se chemický i pěnový Tharp svalili na zem ztratili koordivaci a začali se svíjet. Potom začal otáčet kanón naším směrem. Poslala jsem Moji blokační jednotku aby se opět přesunula dopředu a pokusila na sebe navést tankovou palbu. Získá tím pár vteřin po naše Tharp. Byla zasažena asi po 5 metech a svalila se do bahna. Svůj úkol splnila, získala pár vteřin pro Tharp útok. Viděla jsem jak konvenční Tharp leze pod skelet tanku a potom jsem cítila zásah do hlavy. Tím moje simulace skončila a kdybych byla v zóně jsem deaktivovaná. Druhý chemický Tharp byl ale zasažen, nicméně okamžitě ho nahradil další. Tři běželi vstříc tanku, jeden byl zasažen, ale dvěma se podařilo dostat až ke skeletu a jeden pod nej vlezl a odpálil se. Viděla jsem jak jejich Le v kokpitu začali zvracet a skelet si sedl na dorazy. Posledního Tharp potom ještě zasáhla jejich tanková obrana, ale to už nebylo vůbec důležité. Tank jsme zastavili.

Později jsem pořídila fotografie několika „zasažených“ jednotek které se přímo účastnili útoku na tank.

Zde je chemický Tharp který se dostal až ke skeletu, ale nebylo potřeba aby pod něj vlezl a odpálil se. Po deaktivaci nepřátelského tanku ji zasáhla zbylá tanková obrana

Zde je zasažená „moje“ blokační jednotka kterou jsem poslala aby na sebe navedla palbu a získala tak nějaký čas pro Tharp útok

Zasažená brunetka chemický Tharp z vedlejší skupiny. Jak jí potřísnila pěna svíjela se několik minut na zemi a při tom si pořádně nasrala do uniformy. Zásah tréninkovou pěnou má podobný účinek jako reálná pěna, jen chybí deaktivace.

Poslední fotka jsem já zasažená nepřátelským kanónem do hlavy. Zásah jsem vůbec nečekala a po dopadu do bahna jsem si také nasrala do silonek. Kdyby to nebyla simulace jsem opět deaktivovaná.

Asi po hodině jsme šli opět na výchozí postavení a koordinátorka Daisy Green před nás předstopupila a začala mluvit:
„Výborně, zvládli jste deaktivovat tank nejlepší možnou taktikou postupného přibližování ve vlnách. Sice byl celý čelní útok deaktivován, ale to je přijatelná cena. Pamatujte si, Vy jste v zóně aby jste byli zasaženi pokud to bude potřeba pro splnění mise. Co jsem viděla tak jste při posledním útoku takto postupovali a dosáhli jste svého cíle. Chci vyzdvihnout dobré použití blokačních jednotek k navedení nepřátelské palby. Takto jste získali čas k Tharp útoku. Dále pokud je to možné na tank posílejte víc jednotek. Je pravděpodobné že budou některé zasaženy tak ať je může hned nahradit další. Pokud je tank zastaven a potom jsou zbylé kusy zasaženy nepřátelskou obranou není to žádný problém. Velitelé pamatujte si raději postat do Tharp útoku pět kusů a když 3 zbydou a jsou později deaktivované tak je to lepší než aby vám kus na splnění úkolu chyběl“

Čeká mě poslední simulace kdy si znovu zopakujeme tento postup abychom si ho zapamatovali a v reálném útoku přesně věděli co budeme dělat. Je pozdní odpoledne a moje místo na levém křídle vepředu už znám. Budeme opět útočit na tank a s největší pravděpodobností budu opět zasažena. Jako tým už jsme celkem sehraní víme co bude kdo dělat. Plazila jsem se bahnem, v rozkroku nasráno z minulé simulace a v dálce jsem viděla přibližovat se nepřátelský tank. Postup útoku byl velmi podobný tomu poslednímu, zalehla jsem za brunetku v blokační uniformě Li-Bl-Td. Podívala se na mě usmála se a řekla: „Ahoj, jsme opět ve stejné formaci, jsem Adora.“
Rychle jsem jí odpověděla: „Teší mě ja jsem Isabelle.“
Velitelka poslala do útoku kamikadze který byl hned zasažen. Svalil se do bahna asi 10 metrů před námi. Rozhodla jsem se ho použít jako můj kryt a doběhla k němu. Adora zůstala ležet vzadu.
Po pár vteřinách jsem jí zavolala k sobě: „Lehni si za zasažené kamikadze.“
Povedlo se jí přiběhnout ke mně.
Zeptala se: „Ty mě nepoužiješ ke krytí?“
Odpovědělal jsem: „Teď nepotřebuji, ale pokud se tank přiblíží vyběhneš bokem a necháš se zasáhnout, získáš tím čas k útoku Tharp. Já se nechám trefit hned po tobě pokud to bude nutné.“
Usmála se a odpověděla: „Rozumím, dej signál až budeš potřebovat.“
Mezitím se tank stočil směrem k nám, my co jsme byli na levém křídle jsme se najednou ocitli přímo před ním. Otevřel torpédovou komoru a vypostil tankové kamikadze. Než se dostal ven zasypali jsme ho salvou střel a on se svalil z komory ven do bahna.
Velitelka zakřičela: „Tharp vpřed, ostatní navést palbu na sebe“

Po tomto rozkazu jsem Adoru plácla po zadku, signál k tomu aby bez krytí vyběhla proti tanku. Po několika metrech se svalila do bahna a na břiše měla několik zásahů. Tharp ještě nebyl u tanku proto jsem se rozhodla že navedu palbu na sebe. Vstala jsem a začala pálit na Le2. On teď měl dvě možnosti, zaměří se na Tharp a bude mě ignorovat. Potom mám šanci že ho zasáhnu nekrytým průzorem, nebo zamíří kanónem na mě a potom bude mít šanci Tharp dostat se pod tank. Bohužel jsem nepočítala s třetí možností, kanón zaměřil na Tharp a proti mně vyslal pěnové kamikadze. Protože jsme se soustředila na to abych trefila Le2 tak se dostal do mojí blízkosti kde se odpálil. Zasáhla mě velká dávka pěny, svalila jsem se na zem a znovu prožívala její účinky. Při tom jsem se posrala tak jako nikdy. Hovna jsem měla rozpatlané od stehen až po břicho. Tím moje simulace skončila. Tank zničila až druhá vlna.

Úkol jsme splnili a po několika dalších hodinách když jsem ležela v bahně jsem přemýšlela. Když půjdu do akce v této formaci téměř určitě budu deaktivována. V simulaci jsem byla zasažena pokaždé. Musím něco vymyslet abych se vyhnula zóně. Skusím přesvedčit vydavalele že mám rozpracovanou reportáž o speciálech kteří se nechají zajmout.

Večer jsem se vrátila na výchozí pozici kde jsme dostali poslední instrukce od koordinátorky. Oznámila nám že jsme se v jednotce poznali, dokážeme spolupracovat a oživili jsme si náš předchozí výcvik. Teď se můžeme jít opláchnout a v zázemí máme volno do doby našeho nasazení v zóně. Jak jsem vylezla z průběžné mycí linky chtěla jsem šukat a nebyla jsem sama. Než jsem se stihla rozhlédnout kolem sebe měla jsem strčené péro v kundě, Jeden pěšák mě povalil na zem a začal mrdat. Napřed pomalu, ale později zrychloval. Ja chytla dalšího co kolem procházel a začala ho kouřit. Potom jsem řekla: „mrdejte mě oba dva, jeden do kundy a druhý do prdele.“

A na jednoho si lehla. Druhý mi začal protahovat prdel až do jeho mohutného výstřiku. Cítila jsem jak mi ji plní horkou tekutinou. Po šukačce jsem šla do svojí kóje v zázemí. Převlékla jsem se do lehké bílé košilky a bílých punčoch a unavená usnula. Zítra půjdu do redakce a zkusím vymyslet jak se vyhnout zóně. Mám jeden nápad, budu pokračovat v rozpracované reportáži o speciálech. Potom se pokusím přesvědčit vydavatele že jsem na stopě dalšího příběhu o Abbigail. Mezitím by mohla být moje jednotka použitá a z velké části deaktivovaná v zóně. Já si potom pokusím zvýšit výcvik a zkusím se nějak dostat k pomocníkům koordinátorky. Kdyby se mi to povedlo byla bych na seřadišti, předávala rozkazy a hlásila pochybení jednotek a vykonávala příkazy koordinátorky. Cokoliv je lepší než se posrat v zóně po zásahu pěnou.

Další den jsem si oblékla černé body a černé silonky a vydala se do redakce. Zjistila jsem že speciálové stále čekají na svoji akci. Komunikátory co mají některé strčené v kundách jsou napojeny na počítač který zaznamenává jejich rozhovory a občas některá pošle i fotografii. Vydala jsem se znovu na seřadiště L1 a požádala Elinu a Florane z pěchoty St-In-Ip aby si vzaly moje komunikátory a zdokumentovaly co zažijí v zóně. Bylo riskatní je o to požádat a přitom u nich nevzbudit podezření že se z mise nevrátí. Řekla jsem jim to tak že po akci na spoustu zajímavých věcí mohou zapomenout. Takhle uslyším každé jejich slovo a budu moci porovnat co řekli v zóně s tím co budou říkat po návratu. V redakci jsem potkala vydavatele. Řekla jsem mu o mojí práci na reportáži a také o to že vím ještě další příběh o Abbigail, ale nemám ho hotový. To ho zaujalo tak jsem využila situace a řekla mu

že potřebuji víc času a pokud by bylo možné tak ať zkusí zařídit odklad nástupu k mojí jednotce. Při tom jsem před něj poklekla, stáhla mu legíny a vzala jeho péro do pusy. Začala jsem ho kouřit, pomalu a hluboko. Sedl si na zem, já klečela před ním a uspokojovala ho. Po chvíli se mi vystříkal do pusy, koukl na mě a řekl: „Jak to myslíš, v jednotce máš svoje místo, budeš tam chybět“
Odpověděla jsem: „Co kdybys promluvil s koordinátorkou a poslal místo mě kolegyni, Stelu Sonri? Už má také hotový standardní výcvik St. Může jít do zóny místo mě“
Tázavě se na mě podíval: „Ty jsi mrcha, ale dobře ona stejně píše jen povídky a ty koukej přinést dobré reportáže nebo jdeš za ní do zóny.“
Znovu jsem vzala jeho péro do pusy, chvíli kouřila a potom řekla: „Budeš mít nejen reportáže, ale i mě kdykoliv budeš chtít“

Za chvíli vstoupila Stela a já jí řekla jdu na trénikový polygon za koordinátorkou jestli nechce jít se mnou. Před tím mi vydavalel mi dal papír s žádostí o můj odklad bylo tam i doporučení aby do jednotky def3-T/08-02 Christie Jenna místo mě použili Stelu. Ona to zatím pochopitelně nevěděla. Objala mě a nadšeně souhlasila. Cestou mi vykládala o tom jak právě dokončila výcvik, ale zatím není u žádné jednotky a o čem má v plánu psát. Zajímala se o vztahy v zázemí a dělala s několika nadšenci improvizovaná divadelní představení. Na dotaz proč jdu ke koordinátorce jsem jí odpověděla že mám domluvenou zajímavou reportáž. Usmála se na mě a chtla mě za ruku. Tahle jsme došli na polygon a já jednomu pomocníkovi dala papír od vydavatele ať ho předá koordinátorce, že tu počkáme.

Stela se mě zeptala: Co jsi mu dala?
Isabelle: Žádost o rozhovor
Stela: Já budu u rozhovoru s koordinátorkou?
Isabelle: Ano, dozvíš se spoustu nových zajímavých věcí ohledně taktiky a jak naše vynikající jednotky postupují v zóně
Stela: Něco vím z výcviku, ale většinou to bylo jen plazení v bahně, a občas mě trefili tréninkovou střelou.
Isabelle: Nic se neboj, uděláme krátký rozhovor, ty uvidíš jak se dělají reportáže v bízkosti zóny a vrátíš se k divadlu.
Stela: To je super, bude to pro mě zajímavé. Ty jsi tak hodná Isabelle

Přišla koordinátorka Daisy Green a já před ní poklekla, políbila jí nohu a řekla o mé dohodě s vydavatelem a jestli vyhoví jeho žádosti. Stela stála překvapená vedle mě. Snažila se mě na něco zeptat, ale ignorovala jsem ji. Teď bylo důležité přesvědčit koordinátorku. Ona se na mě podívala a potom si načetla kód Stely a řekl: „Tanková obrana, na to stačí výcvik St a ona ho má taky. Ty máš rozpracované dobré reportáže, použijeme ji. Změním to v systému nevidím v tom problém. Jo a mimochodem řekla jsi že tě v každé simulaci zasáhli a v zóně to bude podobné.“
Usmála jsem se a odpověděla: „Jé na to jsem zapomněla, tak teď už to víš“ a podívala jsem se a Stelu Stela stála vedle nás a polohlasem řekla: „Isabell co se to děje“
Odpověděla jsem: „Nic jen jdeš do zóny. Vezmeš si žluté body, světle modré legíny, něco jsi poznala na výcviku a zbytek poznáš v zóně.“
Koordinátorka se podívala na Stelu a řekla jí: „Zítra jdeš na seřadište do první rotace.“
Víc mě Stela nezajímala, odešla jsem spokojená z polygonu do svojí kóje kde jsem si lehla a přemýšlela co udělat dál. Tak to by bylo, jsem pryč z jednotky. Teď napíšu reportáž o speciálech a pokusím se zvýšit si výcvik. Snad mě hned nepoženou do zóny v nějaké jiné jednotce.

Ráno jsem šla do redakce, potkala jsem opět Stelu.
„Tak co jak se těšíš do akce? Jo nechceš si vzít sebou komunikátor, napíšu o tobě reportáž až se budeš posraná svíjet v pěně“
Neopověděla, jen na mě plivla a odešla. No co, už ji asi neuvidím pomyslela jsem si. Při kontrole počítače jsem viděla že speciálové šli v noci do zóny. Většinu sice nepřítel deaktivoval, ale tři jsou zajatí. Mezi nimi i Viki se kterou jsem se pře pár dny setkala na L1.

Elina a Florane v zóně

Obě dvě se plazili v bahně směrem k nepřátelským liniím. Cestou potkaly několik našich i nepřátelských zasažených jednotek. Po několika hodinách s ostatními zalehli v malé prohlubni v blátivé kaluži. Lisa přes svůj komunikátor vyfotila Florane během vzácné chvíle odpočinku v zóně. Klidně ležela v bahně a nad něčím přemýšlela. Možná nad tím co bude dělat během odpočinku až se vrátí na linii obrany, nebo i v zázemí kam by po rotaci měla jít. Nemá nejmenší tušení že se v této akci bude každý deaktivován. Elinu nikdo nevyfotil, ale podle rozhovorů bylo zřejmé že je stále aktivní. Jednotka zatím neměla kontakt s nepřítelem. Po pár desítkách minut byli posláni ještě blíž k nepřátelské linii kde je nepřítel zaregistroval.

Slyšela jsem výkřiky a mísící se s rychlými pohyby jak se pokoušeli v bahně dostat do nějakého krytu, odkud by mohli pálit na nepřítele, ale po několika minutách skončili zasažení v zóně. Poslední co jsem slyšela s komunikátoru Florane bylo „Elin, pojď sem rychle to zvládneme, Elin néé …..“
A potom jen výkřik Florane, a ticho. Celá formace primární pěchoty St-In-Ip byla použita k vyprovokování nepřátel k akci po které bude následovat jejich průzkum zóny.

Jak jejich úkol skončil tak speciálové schválně nepodnikli žádnou další akci a zůstali v ležet v bahnité prohlubni. Jejich místo je nyní dokonalá past a až je nepřítel lokalizuje bude mít nad nimi výhodu a snadno je bude moct deaktivovat nebo zajmout.

Nikoleta a její zápisky:

Nikoleta říkala: „Tak a je to tady. Ti co máte v rozkroku komunikátory pokuste si nasrat do uniformy. Pokud budete v zajetí prohlíženi asi nepřítel nebude mít moc chuť se hrabat ve Vašich hovnech. Pamatujte, nesmíte být na nepřítele nachystaní, musí nás překvapit. Nemiřte moc přesně, ale pár jich zasáhněte aby to nebylo moc nápadné. Jak nás napadne kryjte se za blokační jednotky a zkuste je chvíli bránit. Dál nám nezbývá nic než doufat že sem nepošle pěnovou kamikadze a povede se mu nás pár zajmout. Po několika desítkách minut jsem slyšela hlasy přibližujících se nepřátel. Povedlo se mi ještě jednou poslat do rozkroku menší dávku hoven, které jsem přes uniformu pohybem stehen trochu rozetřela v rozkroku. Lehla jsem si na zem a přikázala blokačnímu kusu aby ležel vedle mě. Jak zaregistruje nepřítele má vstát a nechat se zasáhnout. Tím odvedl pozornost ode mě, já jsem chvíli zmateně sledovala nepřítele na okraji prohlubně a jednoho jsem trefila. Nepřátelská rusovláska v tyrkysovém body a bílých silonkách se sesunula a zůstala ležet asi 5 metrů od mojí pozice. Dalšího jsem umyslně minula, ale najednou cítím několik zásahů do břicha ….“

Tissy a její příběh

Jsem Tissy, speciál At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A, o svém úkolu vím vše. Možná se ptáte jestli s ním souhlasím. Jestli chci se nechat zajmout. Odpověď je nikdy, raději bych skočila do pěny než se vzdát nepříteli. Jenže teď je to jinak je to cíl této akce. Nepřemýšlím nad tím jestli mě zasáhnou zde v bahně zóny a nebo jestli budu deaktivovaná v nepřátelském zajetí, až potom co ze mě bude chtít dostat nějaké informace. Důležité je co chce královna a né já. Ležela jsem v bahně a při přepadu jsem se pokusila „zastavit“ nepřátelský přepad. Nikoho jsem netrefila, ale viděla jsem jak kousek odemě zasáhli velitelku Nikoletu. Ona se do zajetí nedostala. Třeba se to povede mě. Zahlédla jsem asi čtyři kusy nepřátelské pěchoty a začala po nich pálit. Dva padli na zem a jedna

blodnýnka kterou jsem trefila asi někam do podbřišku se pokoušela ještě chvíli plazit k naší pozici. Kolem mě už bylo hodně našich deaktivovaných jednotek. Pokud se budu aktivně bránit tak mě taky zasáhnou a do zajetí se nemusí nikdo z nás dostat. Proto jsem předstírala zaseknutou zbraň a nechala nepřítele přiblížit ke mně. Chytl mě za ruce dal mi je k tělu a zafixoval latexovým širokým pásem. Teď jsem mohla jen chodit, ale pohyb rukou jsem měla znemožněn. Jsem zajatec, jsem v pozici kterou bych bez rozkazu nikdy nedopustila. Svírala mě nejistota a nejraději bych si vyměnila místo se zasaženou Nikoletou. To ale není možné. Uvidím co mě bude čekat v zajetí.

Casey a její mise

Ahoj Isabelle, ležím v bahně tak hlubokém, že mi prosakuje do rozkroku," šeptá do komunikátoru. "Tři metry přede mnou se Viki a Lisa vzájemně dráždí - Viki má ruce zabořené v Lisiném rozkroku, prsty se pohybují v rytmu, který znám moc dobře. Lisa zaklonila hlavu, rty pootevřené, ale neslyším ani vzdech. Všichni šeptáme. I když budeme deaktivováni, aspoň je nepřítel nepřekvapí."

Zazní tlumený zvuk pohybujícího se bláta.

" Na doporučení velitelky Nikolety jsem si právě nasrala do silonek, pokračuje klidně Casey. "Nikoleta má pravdu - hovna jsou nejlepší kamufláž. Cítím, jak se mi teplá hmota vsakuje do červených silonek pod legínami. Vůně je ostrá, ale v tomhle puchu zóny...

Lisa stále uspokojuje Viki. Jak těm dvěma teď závidím, ony jsou spolu, já tu ležím sama v bahně. Všichni čekáme na zásah. Jedinou realitu která je před námi. Chci si také s někým trochu užít, ale kdo by se mnou teď byl. S posranou špinavou speciálkou. Lisa to neřeší. Viki má na prdeli velkou hnědou bouli, ale Lisa ji chce naposledy uspokojit ruku má zabořenou v jejím posraném rozkroku, hlavu položenou na její noze a dráždí ji. Užívají si to obě dvě. Já chci taky mít „Lisu“ v mé blízkosti. Obě dvě ví co je čeká a užívají si poslední chvíle v zóně spolu.

Náhlé zarušení, pak Caseyin hlas nabere naléhavost: Nepřítel se blíží. Vidím černovásku v tyrkysovém body... mířím... teď!
"Zasáhla jsem ji," šeptá Casey. "Padla přímo do kaluže. Její bílé silonky..."
Náhlá salva výstřelů. Casey zaječí. Ozve se dunivý zvuk těla padajícího do bahna…..

Lisa v akci

„Ahoj Isabelle, doufám že si na mě vzpomínáš, bavili jsme se před několika dny když jsem se připravovala na tuto akci. Jak jsi se měla? Vím že mi nemůžeš odpovědět, ale já na tebe myslela. Na linii obrany jsme čekali několik dní než nás sem poslali. Teď ležím s ostatními v malé prohlubni a čekám až nás napadne nepřítel. Chci splnit svůj úkol a nechat se zajmout, ale pokud zde budu deaktivovaná tak s tím stejně nic neudělám. Mimochodem tu plynovou nálož jsem si do zadku neschovala (zasmála se). No a Viki je tu se mnou. Pořád stejná, všechno ví nejlíp, plánuje taktiku. Když už je toho moc tak po ní hodím blátem. To se na chvíli uklidní a pak je mi s ní dobře. Teď jak tu leží, dala si nohy na můj hrudník a já ji hladím přes legíny. Očividně se jí to líbí. Velitelka proti tomuto lehlému kontaktu nic nenamítá, právě naopak předstíráme tím že nejsme plně soustředění. Viki přivírá oči a nenápadně se hladí v rozkroku. Právě odešla pěchota vyprovokovat nepřátele. Oni si teda stále myslí že jdou na průzkum, ale pravda je jinde. Jak je zaregistruje nepřítel tak je všechny deaktivuje. Potom bude prohledávat zónu a najde nás „nepřipravené“ a Viki vzrušenou před orgazmem (smích). Něco slyším, přibližující se nepřátelé. Ještě jsem stihla Viki políbit nohu a slyšela jsem první palbu. Zalehla jsem za blokační jednotku a připravila si zbraň. Vedle mě zasáhli jednoho speciála, svalil se na zem a posral se. Blokační kus vyběhl směrem k nepříteli a pokusil se na něj pálit. Nikoho netrefil a byl po pár metrech také deaktivován. Zůstala jsem s Viki nekrytá v prohlubni. Lehla jsem si před ni aby zasáhli raději mě než ji a pokusila se pár nepřátel trefit. Kousek od nás se zhoutila nepřátelslá sebevražedná pěchota. Dlouhovlasá blodnýnka kterou asi trefila Viki. Nepřátelé tento typ jednotek používají stejně jako my na jdou první do akce a většinou jsou hned zasaženy. Blíží se další skupina co vidím asi deset kusů. Viki mi polohlasem řekla teď se vzdáme souhlasíš? Je jich moc deaktivovali by nás. Přikývla jsem a zeptala se jaký má plán. Řekla že budeme ležet a nebudeme střílet, budeme předstírat že nám došly střely. Jak nás uvidí ty se začneš plazit k tomu zasaženému bojovému servisu, ale oni nás mezitím zajmou, nebo deaktivují. To už nedokážu ovlivnit. Přikývla jsem a ležela dál v bahně. Najednou cítím jak mě Viki hladí po stehně a ruku noří do rozkroku. Teď? Zeptala jsem se jí. Jen se na mě usmála a řekla: „Poslední chvíle kdy tě můžu cítit“ Nechala jsem jí a užívala si tento okamžik s Viki. Po chvíli

jsem viděla několik nepřátelských pěšáků jak se proti nám rozběhli. Chytli Viki a na mě skočili dva. Celá naše skupina byla zasažena nebo zajata. Mě fixovali ruce latexovým pásem a postavili vedle Viki. Ona se na mě usmála, ale nic neřekla. Po chvíli přišla i jejich velitelka a jak jsme tam stáli tak vzala malou krabičku, strčila mi ji za legíny do mého podbřišku. A řekla ostatním. „Pokud nebudete spolupracovat stane se vám toto“ a stiskla knoflík. Cítím pěnu na mojí kundě, není to ale běžná pěna, povoluje mi svěrač a hovna se mi valí do silonek. Padám na zem, obtížně se mi mluví, přede mnou noha Viki …. políbím jí….. pěna, …. studená …. svědí ….“

Viki: Nepřítel je horší než my

Ahoj Isabelle, tak je to tady. Jdeme do akce. Na linii obrany už byla celkem nuda. Když jsem chtěla probírat naší taktiku tak po mě Lisa hází blátem. Ona je vážně pitomá. Nechápu jak se jí povedlo dostat se až z jednotce speciálů. Doplazili jsme se na místo kde se budeme neúspěšně bránit a možná nepřítel pár z nás zajme. Ležela jsem s Lisou v bahně a bylo mi dobře. Lisa je sice občas ztřeštěná, ale když je potřeba je na ni spoleh. Dokáže být i něžná, položila jsem nohy na její hrudník a ona mě hned začala hladit. Bylo to vážně moc příjemné. Kontrast mezi Lisiným dotyky a zasahy nepřátelských střel které nás čekají. Po chvíli kdy pěchota odešla hloubeji do zóny a my jsme po jejich deaktivaci slyšely přicházet nepřátele jsem zalehla s Lisou za blokační jednotku. Lisa se na mě usmála a spiklenecky mrkla i v zajetí budeme spolu. Když blokační kus vyběhl v posledním útoku který vypadal jako „all in“ Lisa si předemě lehla aby mě kryla před zásahy. Její zadek mě začal vzrušovat a protože jsme tam jen leželi začala jsem ji hladit. Myslim že se taky vzrušila. Jak se nepřítel přiblížil pár jsme jich trefili, ale proti druhé větší skupině jsme se nebránili a předstírali že nám došly střely. Nakonec nás obě zajali, ješte s několika speciály. Realita setkání s nepřítelem byla taková že každému do rozkroku dali malou krabičku a na Lise jejich velitelka demostrovala co ta krabička dělá. Jednalo se o nějaký jiný druh pěny. Lisa se okamžitě posrala, ale nebyla během pár minut deaktivovaná. Svíjela se v bahně před námi asi deset minut a i když nás odváděli pryč stále se třásla. Poslední její pohled říkal, Prosím zasáhni mě, ale já neměla čím a jak. Každému z nás muselo být jasné že je lepší spolupracovat s nepřítelem než zažít to co Lisa. Odvedli nás na jejich obranou linii. Šli jsme kolem naší zasažené pěchoty a podle toho kolik tam leží nepřátel vidím jak se odhodlaně bránili. I v této jejich poslední akci chtěli způsobit nepříteli co největší škodu. Trefili i jejich velitelku. Bravo pomyslela jsem si. Na druhu stranu už chápu i to co udělali Lise. Prostě ji

vybrali k ukázce toho co udělají s každým kdo se pokusí o odpor. Ona měla jen smůlu… nebo štěstí. Podle toho co mě v zajetí bude čekat.
Jak procházím jejich linií obrany nepřátelé na mě několikrát plivli. Husté sliny mi stékají po tváři a já pokračuji v chůzi se svázanýma rukama. Naštěstí u nikoho neobjevili komunikátory, ale až se to stane je mi jasné že nás bude čekat ta jejich speciální pěna nebo možná i něco horšího.
Za jejich linií obrany leží několik zasažených pěšáků. Procházíme kolem nich do sekundární linie. Zajímavé že tu nemají miny možná jsou tu nálože které se dají dálkově odpalovat. Rozhodně cesta mimo tunel narozdíl od naší obrany umožnuje mnohem rychlejší přesun jednotek do akce. Došli jsme na jejich sekundární linii. Zde už nevidím žádné zasažené jednotky jak kolem nich procházíme budíme jejich pozornost. Občas po nás někdo opět plivne, ale to mě nijak nevrušuje a procházím dál. Došli jsme k malé budově kde nás rozdělili a každého strčili do malé kóje. Za zemi byla zaschlá vrstva bahna a cítila jsem intenzivní pach moči. Toto bude asi místo kde drží zajatce před výslechem. Ruce jsem

měla pořád spoutané a chtělo se mi čůrat. Lehla jsem si na zem vyčůrala se do už tak znečištěného rozkroku a pokusila se usnout. Myslela jsem na Lisu, jak dlouho se po zásahu pěnou ještě svíjela v zóně a přála si aby byla rychle deaktivovaná. Bohužel nikdo z nás nemá v rozkroku osobní nálož kterou by mohl svůj stav urychlit. Myslím že by v ten okamžik dala Lisa cokoliv za tuto možnost. Po několika hodinách mě nepřátelé vzbudili. Prohledali mě, ale nechtělo se jim moc hrabat v mém posraném rozkroku. Komunikátor ukrytý v mojí kundě nenašli. Nikoleta měla pravdu, pořádně si naserte do silonek a nebudou vás moc důkladně prohledávat. Potom mě odvedli do místnosti kde seděla asi jejich koordinátorka bruneta oblečená v světle růžovém body a červených silonkách bude mě vyslíchat.

Sedla si proti mně, upřeně se mi podívala do očí a zeptala se

Koordinátorka: Víš kde jsi?
Viki: (Mlčela jsem….)
Koordinátorka: Tak znovu, viděla jsi jak dopadla ta bruneta co jsme ji s tebou chytli? Oživím ti pamět.
Viki: (Mlčela jsem)

Koordinátorka zavelela přitáhněte ukázkový kus. Potom přišlo několik jejích pomocníků a v plátěné vaně přinesli Lisu, položili ji na zem před mě.

Vypadala deaktivovaná, ale najednou pohnula hlavou a koukla na mě. Ona je stále aktivní, pěnou ji zasáhli před několika hodinama. Nemohla mluvit, ale občas sebou škubala. Na jejím pohledu jsem znovu viděla tu prosbu, deaktivuj mě prosím.

Koordinátorka: (dlouze se na mě podívala, plivla na Lisu) Víš co teď chce? Být zasažena a rychle deaktivována. A to je na tobě, buď začneš mluvit a potom ji tu hned deaktivuji a nebo budeš mlčet a potom odpálím na tvé kundě stejnou pěnu co jí. Budete se hodně dlouho spolu svíjet a srát si do rozkroku.
Viki: (pořád mlčím, neprozradím cíl naší akce, ale najednou Lisa otevřela oči a řekla prosím udělej co chce. Pěna mě paralyzovala, ale nedeaktivovala…. Já už nemůžu.) Promiň Liso, s tím musíme počítat, nic neřeknu (v jejích očích byla vidět bezmoc, ale i pochopení pro to co dělám)

Potom mě koordinátorka beze slov nechala odvést zpet do špinavé kóje. Ležela jsem na zemi, ruce pořád spoutané a cítila jsem tu krabičku s pěnou na mém podbřišku. Kdyby ji odpálili. Je strašné vidět takhle Lisu, když až na těch pár plivanců mě záměrně nic nedělají. Sedla jsem si na zem, opřela se o zeď a čekala co bude dál……..

Tissy v zajetí

Potom co mě zajali šla jsem přes jejich primární linii obrany. Míjela jsem zasažené jejich kusy a naši pěchotu kterou jsme poslali jako návnadu. Od nepřátel cítím nevraživost, několik jich na mě plivlo. Já jak jsem překračovala nepřátelskou deaktivovanou velitelku pěchoty ležící v bahně před linií obrany pořádně jsem na ní plivla také. Trefila jsem ji do tváře a moje sliny jí stékaly na rty. Tím jsem nepřátele trochu rozlobila. Donutili mě kleknout na zem, vzali mojí hlavu a se slovy omluv se jí mi ji zabořili do její posrané prdele. Cítila jsem její hovna, smísené s močí a bahnem zóny. Dobře budu spolupracovat, řekla jsem a omluvila se tomuto deaktivovanému kusu. V duch jsem myslela na to že jich měla naše pěchota zasáhnout víc. Procházeli jsme dál přes jejich linii obrany a já viděla další zasažené nepřátelské kusy, pěchota, bojový servis a pár velitelů.

Dali jsme jim co proto, nedozážu odhadnout poměr deaktivovaných na obou stranách, ale naše pěchota se držela dlouho a vážně jich zasáhli hodně. Překročila jsem jednu naši zrzku která se dostala až do jejich zákopu kde byla zasažena. Ležela v kaluži opřená o blátivý val. Chtěla jsem k ní pokleknout a políbit jí na tvář. Nebylo mi to umožněno, naopak se přede mnou jeden z mých věznitelů na ni vychcal. Doufám že do všechno slyšíte přes můj komunikátor a pokud někoho zajmete budete s nimi dělat do samé. Jak jsme procházeli sekundární linií všichni na mě koukali a na jejich tváři byl vidět úsměv. No chytli jste

jednoho speciála, pomyslela jsem si, ale běžte se kouknout dopředu kolik tam leží vašich.
To už jsem byla u malé budovy kde mě strčili do špinavé kóje a nechali mě tam ležet. Pokusila jsem se usnout a nabrat síly na nadcházející výslech. Po několika hodinách mě odvlekli do výslechové místnosti kde seděla jejich koordinátorka a vedle na zemi ležela posraná brunetka v uniformě našich speciálů. Byla se mnou ve formaci a zajali nás společně i s jednou blondýnkou. Co si vzpomínám

tak této brunetce hned odpálili pod uniformou nějakou krabičku s pěnou. Tu dali pod legínany všem, ale nevím proč táhli sem tu brunetku. Po tolika hodinách účinku pěny musí být dávno deaktivovaná a všichni velmi dobře víme co dělá pěna. Koordinátorka oblečená v růžovém body a červených silonkách se na mě podívala a zeptala se

Koordinátorka: Víš kde jsi?
Tissy: Ano jsem váš zajatec
Koordinátorka: Jaký byl cíl Vaší akce?
Tissy: Tissy Teyra, W 004 87, At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A
Koordinátorka: Dobře vím kdo jsi, ale jaký byl cíl Vaší akce?
Tissy: Tissy Teyra, W 004 87, At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A
Koordinátorka: No dobře jak chceš
Popošla vedle k ležící brunetce a cákla na ni vodu. Brunetka se probrala a začala se nepartně třást, nohy a ruce nemohla koordinovat jak se pokusila zvednout trup tak se sesunula na zem. Podívala se na mě a polohlasem s obtížemi řekla: „prosím ……. spolupracuj s nimi, slíbili mi deaktivaci“ Potom se pomočila a chvěla se na zemi. Byla jsem vážně zděšena. Pěna deaktivuje během 3 minut, ale ona je už takhle minimálně 5 hodin. Co to na ní použili? A to stejné mám i já v rozkroku?

Koordinátorka: Vidíš že mám dost možností jak ti zpříjemnit pobyt zde. Buď se budeš posraná třepat na zemi jako ona, nebo dostaneš čistou měkou celu, budeš mít pravidelný sex a až to bude nutné tak budeš mít na výběr, sama se rychle deaktivuješ, nebo tě deaktivujeme my při nějaké příjemné

činnosti. Jediné co chci abys spolupracovala. Ty máš obrovské štěstí. Nejsi zasažená v bahně zóny a neležíš tady jako ukázka co děláme s nespolupracujícími.
Tissy: Já nezradím svoji královnu, Tissy Teyra, W 004 87, At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A

Při tom se na chvíli probrala na zemi ležící brunetka a zoufale se na mě podívala a těžce řekla: „prosím spolupracuj, nevím jak dlouho bude ta sračka učinkovat“
Potom opět jejím tělem projel nekontrolovatelný třas.

Koordinátorka: Odvést do kóje ať může přemýšlet.

Dovětek od Isabelle ze zázemí

Příběh speciálů ještě neskončil, pravděpodobně budou pokračovat další výslechy a uvidíme který nakonec zradí a bude spolupracovat s nepřítelem. Pro Vás běžné kusy je lepší se nechat zasáhnout v zóně než jít do nepřátelského zajetí. Tuto zprávu nám speciálové posílají. Lisu jejich speciální pěna deaktivovala po 15 hodinách, kdy se střídavě probouzela a třepala se a střídavě upadala do fáze připomínající spánek. Během této doby si asi 5x nasrala do rozkroku. Cokoliv v zóně je lepší než jejich speciální pěna. Mějte tento příběh na paměti až půjdete do akce. Já jsem po vyslechnutí a napsání těchto reportáží byla extrémě vzrušená, sáhla jsem si rukou do rozkroku a i přes silonky jsem cítila jak mi tečou šťávy z kundy. Nikdo v redakci nebyl, tak jsem se začala dráždit rukou. Během poslechu zpráv od zajatých speciálů jsem měla nejhezčí orgazmus za hodně dlouhou dobu. Jak jsem si honila kundičku přišla Stela. Oblečená v uniformě tankové obrany smutně se na mě podívala a řekla: „Isabelle, toto jsem nečekala“

Odpověděla jsem: „Stelo, jsme tu pro královnu. Každý bude jednou zasažen v akci. Ty máš tu obrovskou čest že půjdeš za chvíli. Já musím dopsat jednu důležitou reportáž pro posílení morálky jednotek a potom mě také čeká bahno zóny. Já nijak nemohu ovlivnit kdo půjde do zóny teď a kdo později. Bylo to rozhodnutí koordinátorky. Chtěla mluvit s námi oběma. Nebuď smutná. Za chvíli budu mít stejnou uniformu budu se plazit v bahně a bránit svůj tank.“
Potom jsem k ní přistoupila a něžně pohladila po vlasech
Stela polohlasem: Isabelle, omlouvám se ti. Myslela jsem že jsi nějak zařídila abych šla do zóny místo tebe. Vypadalo to tak.“
Podívala jsem se jí do očí a řekla: „I kdybych mohla tak to nikdy neudělám, raději bych šla místo tebe, ale nemohu. Královna zadala vydavaleli úkol který mohu dokončit jen já. Až bude hotov půjdu do akce.“
Stela se usmála: „Promiň že jsem ti nevěřila. Už musím jít, čeká mě rotace na obranou linii. Za týden se uvidíme“
Opověděla jsem: „Pevně věřím že se vrátíš, a napíšem spolu skvělou reportáž“,

Když konečně ta slepice odešla ulevilo se mi. Snad ji zasáhnou. Když bude většina její jednotka deaktivovaná tak aktivní zbytky přiřadí pro pozdější použití. A za delší dobu z takových pozůstatků udělají nové jednotky. Mezitím už doufám budu blízko koordinátorky a nikdo mě do bahna nepožene. Potom jsem šla šukat s vydavatelem, aby si náhodou nezačal myslet že jsem o něj ztratila zájem. Naštěstí se do mě celkem rychle vystříkal a poslal mě pryč že má nějakou práci. Olízla jsem mu ještě na rozloučenou jeho prdel a šla jsem se podívat na seřadiště DAT a požádala koordinátorku o další rozhovor.

Rozhovor o práci koordinátorky s Vixi Rafi

Na seřadišti jsem našla koordinátorku, zrovna procházela mezi čekajícími jednotkami. Sledovala jak jsou připravené, opatrně poslouchala rozhovory jestli někdo nemá pochybnosti, sakrastické nebo cynické řeči. Vypadalo to jako by hledala jestli tam není schovaná další „Abbigail“

Isabelle: Ahoj Vixi. Máš chvilku na rozhovor?
Vixi: (dívala se na mě a snažila si vzpomenout kdo jsem) Ty jsi ……..
Isabelle: Reportérka Isabelle, pomáhala jsi mi hledat ty co znali Abbigail
Vixi: Aha ty. Co ještě potřebuješ. Ta Abbigail nám přidělala spoustu starostí. Je tu jako přízrak který ovlivňuje další jednotky. Mám obavy že nové kusy budou pochybovat až půjdou do zóny. Co jsem se dozvěděla někteří nosí pod límcem uniformy silonky. Bojím se že je to vzkaz „já jsem Abbigail“
Isabelle: Měla by jsi vědět, já jsem zde potkala ještě jeden kus který ji poznal a mluvil o ní hezky. Je to nějaká Candee z formace atc5-Tsp/07-05 Alexa. Zde je její fotka.
Vixi: Hmm, dobré vědět, Nechám ji povolat a pošlu do loterie. Důvod nějaký důvod si najdu.
Isabelle: Počkej. Udělám s ní ještě jeden rozhovor a pokusím se zjistit další jména.
Vixi: Dobře, chvíli počkám. Potom ji deaktivuji.

Odešla jsem do zóny a pokusila se najít Candee. Podřimovala ve své formaci nedaleko stojícího tankového skeletu.

Isabelle: Ahoj Candee, jsem strašně ráda že tě znovu potkávám.
Candee: (otočila hlavou a usmála se) Isabelle, to je návštěva. Vítej na seřadišti. Co tě sem přivádí, neměj obavy komunikátoc co jsi mi dala mám pořád mezi nohama. Jen jsem ho vypnula. Zapnu ho až půjdu do útoku. Tady se stejně nic moc neděje.
Isabelle: Ehm… no právě jdu zjistit proč nic nevysílá. Myslela jsem že je vybitý.
Candee: Právě proto jsem ho teď vypnula. Ale neboj myslím na tebe, chci abys zveřejnila můj příběh.
Isabelle: Chci se ještě dozvědět víc o Abbigail.
Candee: Abiggail byla vyjmečná. Nikdy nezapomenu na její rozhovor. S jakou lehkostí parodovala tyto útoky. Narážky na růžový tank, Víš byla jsem tehdy na seřadišti poprvé. Věděla jsem co se děje v útoku, ale nepřipouštěla jsem si to. Akorát tehdy Vicky už útok zažila. Brala mě a Lili jako přítelkyně. Společně jsme potkali Abbi chtěla napsat reportáž a moc jí to nešlo. Mluvila ironicky a vtipně. Na chvíli jsme zapoměli co nás v zóně čeká. Nastávající útok mi to připomněl. Lili trefili do hrudníku, ta byla hned deaktivovaná, ale Vicky se po zásahu pěnou svíjela několik minut v bahně. Ukazovala jsem ti její fotku. Chtěla jsem ukázat koordinátorce co se s námi děje, aby třeba změnila taktiku nebo něco vymyslela. Nevím co nejsem velitelka, jsem jen pěšák tomuto nerozumím. Ani mě k ní nepustili. Víš Abbigail mě za tu chvíli hodně naučila, a nezapomenu její poslední slova co jsem slyšela: „Tak tedy – ať nás královna Louisa Lu nenajde v rozpacích, až nás vytáhnou z bahna!“

Isabelle: (Candee vytahla z pod uniformy silonky) taky nějaká vzpomínka na hru s nohami?
Candee: Ne to jsou moje silonky měla jsem je na nohách v zázemí. Nosím je stejně jako Abbigail. Ona je měla jako vzpomínku na Lee. Já ani nevím proč je mám. Taková vzpomínka, nebo sounáležitost. Když je mám pod límcem je to něco co mi připomíná klid a možná i Abbigail. Je to směšné že?
Isabelle: Vůbec ne, je to pěkné. Nosíš je jen ty nebo i další co se potkali s Abbigail?
Candee: S Abbigail se už moc dalších nepotkalo. O každém koho poznala hlouběji napsala ve své reportáži. Z její původní formace je aktivní jen Vainilla a Lika. Tady jsem zůstala jen já. A ostatní nevím. (usmála se) Možná skus hledat silonky pod límcem
Isabelle: Přece nebudu pobíhat po seřadišti a ptát se kdo má pod límcem silonky
Candee: No to je asi blbost.
Isabelle: (zeptala jsem se s lehkostí a s úsměvem) A ty náhodou nevíš kdo nosí silonky na krku?
Candee: No pár jich tu je. Říkají si „echo Abbigail“ taková hloupost že?
Isabelle: To jo. Nevíš kdo to je? Ráda bych s nimi udělala rozhovor
Candee: Jo řeknu ti koho znám

Candee mi dala jména se kteří mi mohou říct něco víc o echo Abbigail. Tyto informace jsem předala koordinátorce a upozornila ji že je třeba Candee odstranit. Mohla by si uvědomit že neměla mluvit o echo Abbigail. Dál jsem jí upozornila na ty zbylé dvě z formace Abbigail. Neměly by být s ostatními kusy pohromadě. Vixi se zaujetím poslouchala a potom zavolala nejvyšší velitelku skupiny atc5-Tsp/07-05 Alexu. Že chce okamžitě mluvit s W 082 47 Candee. Asi za 5 minut Candee přišla. Viděla mě sedět vedle koordinátorky. Nechápala co se děje a Vixi se nezdržovala s vysvětlováním vstala a podívala se jí pod límec. Vytáhla její silonky a řekla odvést do kóje, bude zařazena do loterie. Porušila v zázemí pravidla chování při poplachu. Jednala tak že to mohlo ohrozit dost kusů z její formace. Jak to Candee řekla a ta šokovaná stála před námi cítila jsem zvláštní vzrušení. Sáhla jsem si mezi nohy a po zádech mi projel mráz. Nejraději bych si hned tady vyhonila kundu a při tom sledovala jak ji odvádějí …. Vixi se mě zeptala na další a já slíbila že seženu víc informací ze seřadiště, ale teď musím do zázemí.

Cestou mě napadla jedna strategie. Promyslím ji a navrhnu to Vixi. Abbigail v závěru deaktivovala 40 nepřátelských kusů. Pokud jsou mezi echo Abbigail nějaké jednotky emocionálně svázané s jinými mohlo by se toho využít. Nepřítel používá zvláštní pěnu která nedeaktivuje, ale jen „lehce paralyzuje“ zasažený kus. Kdybychom měli podobnou substanci a použili to na některé a jejich protějškům řekli že je deaktivujeme až dosáhnout třeba 30 zasažených nepřátel. Mohlo by to fungovat. Ti co by šli do zóny by měli přijmač kde by slyšeli jak se ten druhý svíjí a prosí o deaktivaci stejně jako Lisa. To může motivovat. Když Vixi nic neřeknu o echo Abbigail a informuji o tom královnu tak ji popraví a místo koordinátorky bude volné. Jééé to je lákavé, ale budu si muset nějak zvýšit specializaci.

Zasněná jsem došla do redakce. Potkala jsem tam vydavatele.
Zeptala jsem se: „Chceš mě?“
Bez slov mi rozepl body, stáhnul silonky a strčil svoje péro do kundy. Začal mě pomalu šukat. Předklonila jsem se aby měl lepší výhled na moji prdel a použil ji pokud bude chtít. Sice jsem jen jeho hračka, ale jak jsem byla vzrušená ze zatčení Candee cítila jsem nastupující orgazmus. V hlavě jsem si přehrávala myšlenky jak ji vedou do loterie kde bude v podobné pozici odpálena a ani nebude vědět proč. Klekla jsem si před něj a vzala jeho péro do pusy. Cítím ho hluboko v krku a myslím při tom na Candee, měla jít do zóny, ale díky Abbigail jde do loterie. Nakonec jsem si lehla na záda a nechala se znovu mrdat do kundy. Vystříkal se do mě a já mohla jít. Počkej až budu koordinátorka, ty půjdeš v první v chemickém útoku pomyslela jsem si. Políbila jsem mu jeho ochablé péro a s úsměvem mu

řekla: „Tak zase příště, jsem tu pro tebe.“ Jak se vystříkal šla jsem ke svému počítači a podívala se jak si vedou naši zajatí speciálové. Aktivní byly jen Viki a Tissy. První jsem otevřela záznam Tissy a vzrušená poslouchala

Tissy a jejich pokus o zlomení

„Sedím v kóji, na zemi je špína a zaschlé bahno. Z mého rozkroku přes uniformu prosakuje směs moči a hoven, ale pořád jsem Tissy Teyra, W 004 87, At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A jednotka speciálních úkolů. Během výcviku mě trénovali abych vydržela i toto. I když pro případ zajetí jsme nebyli moc trénovaní. Důvod je jednoduchý speciál se nikdy nevzdá. Pro mě je přijatelnější se nechat trefit v zóně, ale pokud dostanu rozkaz nech se zajmout ať vidíme jak to u nepřítele vypadá udělám to s radostí. Na chvíli jsem usnula. Nemám pojem o čase, ale táhnou mě na další výslech. Znovu sedím před jejich koordinátorkou. Dostala jsem do pusy hadici a začala z ní téct výživná pasta. Chutnalo to stejně jako ta co jsem dostávala na linii obrany. Až jsem se najedla koordinátorka se na mě podívala a řekla:

Koordinátorka: Tak jak jsi se rozhodla? Budeš spolupracovat nebo zkusíš patnáctihodinovou pěnu?
Tissy: Tissy Teyra, W 004 87, At-In-Sp def2-Sp/09-03 Lola A (A čekala jsem až to zmáčkne. I když budu v dlouhé agónii budu vidět konec mé mise, za 15 hodin budu deaktivovaná)
Tissy: Dělej, zmáčkni to čekám“
Koordinátorka: (přispoupila předemě, vzala do ruky ovladač a přejížděla s ním po mém těle) Vážně chceš jít znovu do kóje? Ty jednou promluvíš jsem si jistá
Tissy: (mlčela jsem, dívala jsem se na její ovladač a tiše doufala že aktivuje nálož v mém podbřišku)
Koordinátorka: No jak chceš, nic neříkej, už nám všechno řekla ta druhá. Víš ona je chytřejší. Vybrala si raději rychlou deaktivaci během šukačky než pomalé sviíení v pěně.
Tissy: (lže, kdyby to byla pravda tak by se mnou neztrácela čas) Tissy Teyra W 004 87.. (přerušila mě)
Koordinátorka: No jak chceš, udělám to malý ústupek, abys viděla jak jsem hodná. Uvolněte jí ruce a odveďte do kóje. Bude použita jako cvičný cíl.

Potom mi uvolnila latexový pás a měla jsem volné ruce. Její pomocník mi vyndal krabičku z podbřišku a odvedli mě do jiné kóje. Byla jsem za to ráda. Jak jsem měla možnost hned jsem si vybrala tu obrovskou hromadu hoven z rozkroku a očistila se jak to bylo možné. Po nějaké době přišel asi pomocník koordinátorky a připojil hadici a řekl mi že se mohu opláchnout. To bylo skvělé. Bylo mi vážně jedno co se mnou udělají dál. Prošla jsem si výslechem, viděla jaké používají metody.

Poslouchání této zprávy mě znovu vzrušilo, mnohem víc než šukačka s vydavatelem. Moje pysky byly nateklé, a jen jsem se jich lehce dotkla přes legíny cítila jsem jak se mi celé tělo chvěje.

Viki a její příběh

V kóji jsem přemýšlela nad Lisou, jak jí nechali v pěně. Takhle se k nám chovají nepřátelé. A my jejich zajaté jednotky použijeme v loterii nebo deaktivujeme při ukázce chemických náloží. Tak i tak jsou deaktivovány rychle, mnohem rychleji než Lisa. Jedná se maximálně o pár minut. Lisu nechali dlouhé hodiny aby se svíjela a srala si do uniformy. Vy co budete v útoku vzpomeňte si na Lisu a raději skočte do pěny v zóně. Já nevím jak, ale vím co chci. Chci být deaktivována. Jakýmkoliv způsobem. Přišli pro mě poskoci koordinátorky a zase mě někam vedou. Asi další výslech. Jestli znovu uvidím Lisu tak už to vážně nevydržím řeknu jim o našem cíli. Stejně jem zjistila co jsem mohla a každému v zóně musí být jasné co je pro něj lepší. Posadili mě na zem, dali mi hadicí výživnou pastu a potom jsem jen

seděla a čekala na další dějistvý tohoto divadla ve kterém hraju hlavní roli. Přišel jeden z jejích poskoků a strčil mi pod uniformu konvenční osobní nálož. Po chvíli přišla jejich koordinátorka sedla si proti mně, položila před sebe dva stejné ovladače a beze slov mě sledovala. Asi za pět minut promluvila

Koordinátorka: (usmála se) Vyber si
Viki: (Mlčky jsem se podívala na oba ovladače)
Koordinátorka: Teď ti uvolním ruce a je to na tobě, máš možnost volby. Jen nevíš který ovládá pěnu a který tu druhou.
Viki: Co se stalo s Lisou?
Koordinátorka: Už je deaktivovaná, ale trvalo jí to 15 hodin. Ty můžeš být rychleji stačí jen když odpovíš na pár otázek
Viki: (podívala jsem se jí do očí a odhodlaně řekla) zmáčkni co chceš, nic ti neřeknu.
Koordinátorka: Ne ty si to zmáčkneš a pokud se spleteš budeš 15 hodin myslet na to že jsi udělala chybu. Pokud zmáčkneš oba dva aktivuje se jen pěna.

Položila ruce na oba ovladače. Podívala se na mě, usmála se a řekla:
„Jsi statečná, opravdu moc statečná, vybírej moudře“
Potom ruce stáhla a na malý okamžik ponechala ruku na pravém ovladači a zároveň její oči pohlédly na pravou stranu. Cítila jsem z ní zvláštní klid.
Řekla jsem: „Děkuji…“
A mačkám pravý ovladač. Je to nálož, cítím jak se mi rozpskla v podbřišku……..

Seděla jsem u počítače, poslouchala ty záznamy a uvědomila si že poslední část zprávy budu muset upravit. Nemůžu napsat že jí jejich koordinátorka řekla jak se rychle deaktivovat. Napíšu že jí lhala a aktivovala na sobě pěnu. Potom další zajaté jednotky budou volit tu druhou, pro můj pocit lepší možnost. Užijí si svoji zbabělost s plnou parádou. Kdybych já měla takovou možnost vést výslech, to by bylo krásné. Znovu jsem se uspokolila při představě co prožívala Viki a Tissy. Potom jsem šla do své kóje a usnula jsem.

Návštěva trénikového polygonu a „zvýšení“ specializace

Ráno jsem se lépe oblékla, vzala jsem si červené minišaty a černé silonky a šla se podívat na výcvikový polygon co mohu udělat s mojí specializací St. V příjmací hale stál pomocník koordinátorky. Oblečený v černém body a černých legínách. Jak jsem vstoupila dlouze se na mě podíval. Ukázala jsem mu propustku reportérky která mi nešikovně vypadla z rukou a musela jsem se před ním sehnout a zvednout ji. Při tom jsem si přes punčochu pohladila nohu a naklonila se k němu.
„Jsou moje dokumenty v pořádku?“ zeptala jsem se
Podíval se na mě a aniž by je dlouze zkoumal řekl jistě vše je v pořádku. Jak se otočil přistoupila jsem k němu a začala ho hladit po rozkroku. Stál a cítila jsem jak začíná být vzrušený.
„Já mám povinnosti, nemůžu….“ Odpověděl
„Povinnosti můžou počkat, ty mě nechceš“ Řekla jsem mu

Poklekla jsem před něj a začala mu kouřit péro. To už na svoje povinnosti vůbec nemyslel a sedl si na zem. Vstala jsem polozila mu svoji nohu na obličej a jemným tlakem naznačila aby si lehnul. Potom jsem si vyhrnula šaty a dala mu před obličej můj rozkrok. Při tom jsem na něj lehla a pokračovala v kouření. Netrvalo dlouho a vystříkal se mi do pusy. Ještě chvíli jsem na něm ležela a hrála si s jeho ptákem.

Jak jsem ho zpracovala byl čas pokračovat. Sedla jsem si před něj, roztáhla nohy a jednu mu položila na stehna abych ho mohla chodidlem lehce dráždit.

Isabelle: Jsem Isabelle Fate, reportérka. Promiň byla jsem strašně nadržená. Doufám že ti to nevadilo
Pomocník: Nevadilo, ale měl bych problém kdyby nás někdo viděl
Isabelle: Nikdo nás neviděl, vše je v pořádku.
Pomocník: Bylo to krásné, jsi vážně dračice
Isabelle: Mám tu nějakou prácí, ale potom si to zopakujeme. Ale někde kde nebudeš mít problém. Teď bych od tebe něco potřebovala
Pomocník: Jistě že ti pomůžu
Isabelle: Víš musím sehnat informace z výcviku o některých našich jednotkách. Představují riziko pro naši královnu. Poslala mě sem koordinátorka informativních operací a pokud je nezískám pošle mě do zóny a už ti nebudu moct dělat to co by jsi chtěl. A mě tam určitě deaktivují.
Pomocník: (starostlivě se zeptal) Jaké informace potřebuješ?
Isabelle: Pusť mě do terminálu výcviku jednotek já si to najdu.
Pomocník: Jistě pojď vedle, nikdo tam nechodí. Dám ti přístup a nechám tě v klidu pracovat

Jak mě ten sexu chtivý kus pustil k terminálu našla jsem složku úroveň výcviku. Tam stačilo zadat W104 57 a viděla jsem svoje záznamy. Tak a teď absolovuji výcvit At, Dg, Dq a Le. Budu mít nejvyšší možný výcvik velitelky aniž bych se musela plazit na polygonu v bahně. Potom jsem šla znovu k tomu šaškovi sedla se vedle něho a znovu ho začala dráždit. Při tom jsem si sundala punčochy a dala mu svoji nohu do pusy.

Isabelle: Kdy budeš mít na mě zase čas, chci tě
Pomocník: Střídají mě zítra ráno.
Isabelle: Budu tu na tebe čekat. Tady máš dárek co ti mě bude připomínat.

Vzala jsem svoje punčochy na chvíli mu je dala k obličeji a potom strčila za jeho límec. Odcházela jsem a on se na mě se zaujetím díval. Otočila jsem hlavu, usmála se a řekla tak zítra. Teď si musím jít pro svoje modré silonky označující výcvik velitelky, ale napřed musím jít do svojí kóje se trochu uklidnit. Ještě teď se třesu když pomyslím na to co by se mi stalo kdyby mě prokoukl. Lehla jsem si na matraci a z hluboka oddychovala. Myslela jsem na Stelu jak se teď místo mě plazí v bahně obranné linie, pokud je ještě aktivní. Ale co, je tam místo mě a já jsem velitelka v zázemí bez přiřazené jednotky. Systém mě jen tak rychle do zóny nepošle. Získala jsem nějaký čas. Teď je potřeba odstranit toho blba z polygonu. S tím mi pomůže Vixi. Stačí jí říct že jsem viděla jak mu lezou z pod límce silonky a ona pro něj zajistí rychlé nasazení v zóně u sebevražedné jednotky nebo loterii.

Odpoledne jak jsem se uklidnila a rozdýchlala ranní akci jsem si oblékla černé body a černé legíny a šla jsem na seřadiště DAT ke koordinátorce Vixi Rafi. Řekla jsem jí o jednom sympatizantovi s Abbigail který je na tréninkovém polygonu a podobným sarkazmem jaký měla Abbi infikuje vycvičené jednotky které tam připravují do akce. Vixi byla zděšena a potěšena tím že jsem ho dokázala odhalit. Ptala se jak jsem ho našla. Řekla jsem že jsem chtěla mluvit s Koordinátorkou ohledně zvýšení výcviku a při tom jsem viděla jak si strká pod límec nějaké silonky. Ptala jsem se ho na Abbigail a on se rozmluvil. Znal jí, ví co udělalala a souhlasí se všemi jejími činy. Zároveň o tom prý mluví s nováčky aby v akci mysleli jeden na druhého stejně jako ona. Viki se jen pousmála a řekla to mi stačí. Vezme si ho koordinátorka informativních operací a ta z něj dostane zbytek. Má na to svoje metody. Mám velký problém, pomyslela jsem si. Při výslechu začně o mě mluvit a to bude cesta do loterie i pro mě. Musím se ještě jednou k němu dostat.

Navrhla jsem: „Víš co já ho přivedu“¨
„No dobře, není to obvyklé, ale když jsi ho odhalila tak to přiveď. Odpověděla mi

Na seřadišti jsem vzala malou osobní nálož která se používá k deaktivaci kamikadze jednotek v zóně, Nezpůsobí v takovém rozsahu jako pěna, zasáhne jen nositele. Noc jsem strávila ve své kóji a ráno se oblékla do vhodnějšího oblečení vzala jsem si stejné červené šaty a černé punčochy na podvazku. Nálož jsem si připevnila na podbřišek, ale opačně. Místo nositele, mě ,deaktivuje toho kdo bude v mojí těsné blízkosti a mě by se nic nemělo stát. Pod volnými šaty není ani vidět. Takhle jsem šla zpět na výcvikový polygon a čekala na něj. Jak vyšel ven přišla jsem k němu, sáhla mu do rozkroku a řekla: „Strašně jsi mi chyběl, pojď někam kde si zašukáme. Chci na tobě jezdit.“
Zalapal po dechu a okamžitě se vzrušil. Povytáhla jsem svoje šaty a ukázala mu svoji prdel.
Lačně jsem mu řekla: „Je jen pro tebe.“
Šli jsme za budovu kde pracuje a tam jsem ho povalila na zem, chvíli jsem ho kouřila, ale musela jsem si dávat pozor aby si nevšiml nálože. Nakonec to nebylo tak těžké jak položila jsem mu opět chodidla na obličej tak aby nemohl zvednou hlavu ale mu to bylo jedno nasával vůni mých nohou a já při tom měla jeho péro v puse. Víc ho nezajímalo. Jak byl vzrušen že nevnímal realitu. Sedla jsem si na něj, strčila jeho ptáka do kundy a předklonila se aby moje nálož byla v kontaktu s ním. Vyhrnula jsem si šaty tak že při její aktivaci nedojde k jejich poškození a odpálila ji. V poslední vteřině si všiml co mám na sobě, ale nestihl nic dalšího udělat. Po aktivaci nálože sebou škubl a začal se kroutit. Pás co držel nálož na mém těle jsem si odepnula a připnula jemu tak aby to vypadalo že si ji odpálil sám. Natáhla jsem mu zpět legíny a zapnula jeho body. Z pod límce jsem povytáhla silonky které tam měl od včerejší návštěvy tak aby byly vidět a nechala ho tam ležet. Jak jsem odcházela přejela jsem mu naposledy chodidlem po tváři. Nyní jsem šla zpět za Vixi říct jí že se zadržení nepovedlo. Měl u sebe malou nálož kterou odpálil hned jak se dozvěděl že víš jeho sympatiích k Abbigail.

Vixi: No co se dá dělat. Ale dobře že jsi ho odhalila.
Isabelle: Vixi, teď budu muset jít do redakce a potom mám nařízený výcvik na velitelku, Bude trvat asi týden. Budu na vycvikovém polygonu potom se vrátím. Ráda bych s tebou pokračovala a pomohla ti hledat další slabochy co uctívají Abbigail.
Vixi: To by bylo výborné. Oni tu mohou akorát rozvracet morálku. Je super že budeš mít velitelský výcvik jak se vrátíš udělám z tebe moji pomocnici. Budeš plnit moje příkazy a samostatně dohlížet jestli všechny kusy na seřadišti plní rozkazy. Dál budeš mít na starost dávání signálů jednotkám před vysazením do útoku. Tvoje práce je sice na seřadišti v bahně, ale nepůjdeš do útoku. Maximálně budeš zajišťovat jejich podporu odsud.

„Reportáž o Abbigail“

Výborně. Teď mám klid v kóji. Napřed půjdu do redakce vyšukat vydavatele a řeknu mu že musím na pokračování výcviku a dva týdny nebudu k dispozici. Potom prý uvidím kam mě koordinátorka zařadí. Ještě mu zmíním reportáž o Abbigail kterou mám rozepsanou, ale nemám čas ji dokončit. Za ty dva týdny si budu muset o ní něco vymyslet. Ješte jsem si skočila na výdejní místo pro modré silonky velitelů. Nikdo neměl žádné podezření mojí změny v systému si nikdo nevšimnul. V kóji jsem si je oblékla, pohladila si nohu obepnutou punčochou a cítila vzrušení. Opravdové vzrušení z toho jak za dva týdny je budu mít na sobě pod kombinézou pomocníka koordinátorky a budu částečně rozhodovat o ostatních kusech na seřadišti. Zatím jsem přemýšlela co napíšu o Abbigail. Budu muset najít a upravit nějaké informace o tom že nebyla loajální královně. Potom budu ta co odhalila spiknutí a nebezpečí jaké představuje echo Abbigail. Dostanu se do přízně královny a možná když mám velitelský výcvik tak ze mě udělá koordinátorku. Ale to budu muset nějakou nechat odstranit.

Napadla mě Vixi, nebo Oxana. Na tréninkový polygon se mi moc nechce, tam není taková volnost deaktivovat kusy pro nějaký přestupek. A koordinátorka útočných operací je také ohrožená. Útočné operace jsou velmi riskantní s nejistým výsledkem. Pokud se mise nepovede a je dosaženo špatného poměru deaktivovaných kusů vinu nese právě koordinátorka. Nejlépe mi vychází koordinátorka DAT nebo obrany.

Po třech dnech jsem napsala reportáž o Abbigail a jejích sympatizantech. Snažila jsem moc neodhalit echo Abbigail, ale napsala jsem jak Abbigail plánovala umístit chemické nálože na obranné pozice a oslabit tím celou linii. Další informaci kterou jsem se snažila tímto textem šířit byla její fixace na Lee a jak jí zasáhli tak nosila její silonky pod límcem a v zóně se snažila aby byli zasažení všichni ostatní mimo jí. Vyznělo to jako pomsta všem okolo ní za to že byla Lee deaktivována. Odhalení echo Abbigail si nechám na později. Tato informace smete i nějakou koordinátorku.

Po dvou týdnech jsem vylezla ze své kóje. Nyní už byly věrohodné modré silonky na mých nohách. Absolovala jsem výcvik a jsem velitelka. Celou dobu jsem je nedokázala sundat. Noha uzavřená v těsném neprodyšném silonu se mi potila a cítila jsem jak jsou punčochy na chodidlech mastné a ztvrdlé. Během procházky po zázemí jsem se dívala na ostatní kusy o kterých budu rozhodovat v zóně a vzrušila jsem se. Dala jsem si ruku mezi nohy a začala se uspokojovat. Při tom jsem si představovala jak jdou ostatní do útoku a tam jsou zasažení. Padají do bahna, přes ně postupují další, občas se někdo po zásahu posere a někdo je posraný už před zásahem. Během probíhajícího orgazmu jsem si řekla:
„Všichni jsme tu pro královnu, ale všechny vás použiju k tomu aby jste byli zasaženi dřív než já.“
Po krásném orgazmu jsem se stále mokrým rozkrokem přišla do redakce. Potkala jsem vydavatele, seděl na zemi něco četl a zeptal se:
„Co ty modré silonky, ty jsi velitelka?“
„Ano“, odpověděla jsem mu „Mám hotový velitelský výcvik.“
Při tom jsem mu dala svoji spocenou nohu na obličej a řekla mu ať mi líže chodidlo. Chvíli se snažil mojí noze uhnout, ale informace o tom že mám určitý vliv na to kdo půjde do další akce ho přesvědčila. Zabořil nos do mojí nohy a nasával vůni dvou týdnů nemytých silonek. Potom jsem si rozepla body a sedla mu na obličej.
„A teď mi lízej kundu. Hezky důkladně a hlouboko.“ ,přikázala jsem mu
Neměl moc na výběr a obavy z toho že mám nějakou moc ho zbavily jakéhokoliv protestu. Nakonec jak jsem vstala z jeho obličeje chtěla jsem ho i pochcat. To jsem si ale na poslední chvíli rozmyslela. Pochčiju ho až bude na seřadišti čekat na útok. Nadrženě čekal jestli si bude moct se mnou zašukat.

Znovu na seřadišti DAT

Neměla jsem na nej čas a ani chuť. Už pro mě přestává být potřebný. Dala jsem mu rozpracovanou reportáž o Abbigal a řekla že musím na seřadiště pokusit se získat nějaké další informace.

Na seřadišti jsem šla za Vixi, ona se na mě podívala a řekla:
„Dokončila jsi výcvik. Jak jsme se domluvili budeš moje pomocnice. Obleč si uniformu pomocníka a běž se rozhlédnout po seřadišti kde je co.“
Jak jsem se procházela v šedých legínách a černém body cítila jsem tu moc kterou najednou mám. Kohokoliv mohu za nějaký přestupek nechat předvést před Vixi. Jsem si jistá že moje slovo v tom okamžiku bude mít větší váhu než co bude říkat mnou vybraný kus. Zatím když byl poplach D10 jsem nic kontrolovat nemusela. Všichni mají klidový režim, ale musí být na seřadišti. Jednotky ve kterých jsou Vainilla a Azumi šly do rotace v zázemí. Zde by se měly objevit příští týden. Až se sem vrátí pokusím se zjistit nějaké další informace o Abbigail. Po krátké prohlídce seřadiště jsem šla zpět ke koordinátorce Vixi a čekala na další instrukce. Vixi ke mně přišla, sedla si před mě a začala mluvit o mých povinnostech a co ode mě očekává:

Vixi: Jsi moje pravá ruka zde na seřadišti a v útoku. Vyžaduji absolutní loajalitu a poslušnost. Pamatuj i když máš po královně a mě nejvyšší postavení tak jsi tu od toho abys plnila moje příkazy
Isabelle: Rozumím udělám vše co budeš vyžadovat
Vixi: V útoku se budeš pohybovat za postupujícími jednotkami. Budeš upřesnovat moje rozkazy a také mudeš sledovat kdo pohybuje o rozkazech a ty budeš muset motivovat dle vlastního uvážení.
Isabelle: Jak se budu v zóně pohybovat?
Vixi: V útoku jsou obvykle nasazeny servisní tanky se1-Tserv tam budeš zastávat funkci velitele L2. Pokud tank půjde do akce kde bude vyprošťovat nějaký jiný co byl zasažen. Ty budeš obsluhovat jen kanón a dál budeš mít na starosti komunikaci se mnou a dílčí koordinaci útoku. To znamená že pokud nebude požedavek na vyproštění deaktivovaného tankového skeletu tak je tvůj podřízený i velitel L1.
Isabelle: Rozumím. A jak mám motivovat jednotky které nechnou postupovat v útoku?
Vixi: To je na tobě. Většinou postupují, ale kdyby se nekomu nechtělo máš k dispozici svůj kanón.

(během rozhovoru mi přejel mráz po zádech)

Isabelle: Jak vysoké je riziko že bude deaktivován i náš tank?
Vixi: A proč tě to zajímá. Jsi tu od toho abys plnila moje rozkazy a byla pro královnu zasažena stejně jako já. Nerozumím tvojí otázce. Tank se1-Tserv se nezapojuje přímo do akce, ale pokud je potřeba vyproštění jde pod nepřátelkým útokem tam kde je třeba. Vyhýbáš se účasti v zóně?
Isabelle: Ne tak jsem to nemyslela. Jsem tu pro to abych splnila svůj akci. Jestli budu zasažena je mi jedno. Zajímá mě to protože tank se1-Tserv se skládá ze dvou modulů které je obtížné vyprostit.

Vixi: (podívala se na mě a usmála se) S vyproštěním se1-Tserv máš pravdu. Nepostupuj moc blízko pokud to nebude nutné. Už jsem si myslela že se chceš vyhýbat akci to by jsi hned šla do dalšího útoku v první linii.
Isabelle: (teď jsem málem skončila stejně rychle jako začala. Musím být opatrnější)
Vixi: Běž si obléknout uniformu velitele tanku Le-Ti-Tp a seznam se s jednotkou. Pokud v dalším útoku půjdeš do zóny a budeš zajišťovat koordinaci jednotek.

U nové jednotky se1-Tserv/07-02 Neonie La

Po rozhovoru s Vixi jsem si šla obléknout uniformu a dorazila ke svojí dočasné jednotce. Našla jsem nejvyšší velitelku Neonie La a oznámila jí z mojí vyšší pozice koordinátorčin příkaz. Ona se na mě podívala a řekla: „Rozumím, pojď provedu tě a ukážu ti kde bude tvoje místo“ Sedla jsem si na svoje stanoviště a z hrůzou zjistila že můj ovládací panel vidím poprvé. Budu muset nenápadně odvodit jak co funguje. Postupně jsem zjišťovala jak se aktivuje kanón a jak v případě předání Le1 mám ovládat celý skelet. Ovládání naštěstí nebylo složité. Jen jsem moc nevěděla o taktice. Budu muset doufat že mi nepředá řízení během vyproštování. Pálit z kanónu na nepřítele dokážu. Naštěstí tento skelet není vybaven vypouštěním kamikadze jednotek. Místo nich je dole víc servisních At-Ti-Ts. Další modul byl komunikační panel kde budu dostávat instrukce od koordinátorky a sama jí můžu zasílat informace také. Kanón byl také doplněn o foťák takže mohu přenášet na velení i obrazový záznam z akce. Komunikační panel a foťák není běžnou výbavou skeletu se1-Tserv. V tomto konkrétním byl dodatečně zapojen pro potřebu Vixi. Dost bylo teorie, vylezla jsem z tanku a rozhlédla po seřadišti. Kolem byly kusy připravené jít do akce. Pořídila jsem několik snímků jednotek čekajících na seřadišti.

Vlevo: Velitelka Le1 odhodlaná a připravená do akce. Snad mi nepředá řízení skeletu.

Vpravo: Jednotka tankového servisu. Ona bude bez ohledu na to jestli ji zasáhnou spolu s ostatními připojovat zasažený skelet k servisním modulům

Vlevo: Blokační jednotka tankové obrany. Ona si musí lehnout a krýt svým tělem nepřátelskou palbu. Béžové silonky představují nejnižší úroveň výcviku kód Li. Ví že je v akci jen kus na jedno použití aby ochránila hodnotnější jednotky.

Vpravo: Blondýna v uniformě At-Ti-Tp. Kus starající se o pohon skeletu. Ačkoliv je v zóně neví co se kolem něho děje. Bude uzavřená v modulu a ponese spolu s ostatními skelet. Když jsou tyto jednotky zasaženy tak obvykle plynovým Tharp útokem.

Vedle tanku polehávalo několik kusů z tankového servisu. Přišla jsem k jednomu a sedla mu na obličej. On mi přes uniformu dýchal do rozkroku a já si tuto chvíli užívala. Viděla jsem jak mu pod

legínama tvrtne jeho péro. Rozepla jsem jeho body vytáhla mu ho ven. Chvíli jsem si s ním hrála jen rukama a potom jsem na něho nasedla a strčila si ho do kundy. Začal ve mně jezdit. Nechala jsem ho aby mě pořádně vyšukal. Jak jsem byla uspokojená vytáhla jsem ze sebe jeho péro. Očekával že bude pokračovat aby se uspokojil také, ale já už o pokračování neměla zájem. Jen jsem si ulevila a pochcala ho. Ať si pro svoje uspokojení najdě nějaký jiný kus. Já jsem na pozici téměř koordinátorky a potřeby kusů co budou zasaženi v zóně mě nezajímají. Večer jsem si ještě jednou prošla můj ovládací panel a šla si lehnout. Našla jsem si místo kde nebylo moc hluboké bahno a tam jsem usnula. Spala jsem na seřadišti a čekala na útok. Naposledy jsem se tomu chtěla vyhnout a poslala jsem Stelu. Ani nevím co se s ní potom stalo. Vzpomínala jsem na svoji zkušenost ze simulace když mě pokaždé zasáhli. Z akce v zóně se moc kusů nevrací. Ráno jsem začala další rozhovor s jedním kusem z tankového servisu ale po pár větách náš přerušil nepřátelský útok. Rychle jsem šla na svoji pozici a čekala jestli se vydáme do zóny. Zapnula jsem komunikační linku s Vixi a čekala na její instrukce.

Vixi: Z okamžik kdy bude hlavní vlna nepřátelského útoku zastavena tak se vydá první sled do zóny. Ty jdi ven k linii zóny a dohlídni na situaci. Všechny jednotky se vydají směrem k nepříteli. Očekávám zbytky nepřátelského odporu.
Isabelle: Rozumím jsem na cestě.

Rozběhla jsem se směrem k linii obrany a sledovala začínající protiútok. Musela jsem se plazit po zemi. V zóně se pohybovalo ještě stále velké množství nepřátel. Jak vyběhla první vlna pěchoty St-In-Ip velké množství jich bylo zasaženo a padlo do bahna. Přes ně okamžitě postupovala další vlna St-In-Is. Ti se dostali o kousek dál vypadá to že postupují hlouběji do zóny a hledají zbytky nepřátel aby je mohli deaktivovat.

Ještě v na linii obrany ležely naše zasažené kusy. Brunetka Li-In-Ka v bílích legínách z kamikadze jednotky. Zasažena aniž by se stihla odpálit na místě určení. O kousek vedle ležela zasažená další brunetka z primární pěchoty.

Před nimi je několik zasažených nepřátel. Jedna stále ještě aktivní černovláska v tyrkysovém body a bílých silonkách . Dívala se na mě a ptala se: „Jaký je mezi váma a náma rozdíl když tady ležíme v bahně?“

Usmála jsem se na ni a několikrát jsem ji trefila do rozroku. Začala se svíjet, a než byla deaktivovaná povolil jí svěrač a vysrala se do uniformy. Cítila jsem tu moc a vzrušení. Doufala jsem že se nám podaří pár kusů zajmout a budu mít možnost si s nimi pohrát. Hlouběji do zóny jsem se neodvážila nechtěla jsem tam být deaktivovaná. První sled opustil linii a za ním se vydala do zóny tanková formace. Já se vrátila na moje místo do relativního bezpečí vyprošťovacího tanku a ohlásila se Vixi. Mezitím ze náš tank vydal zo zóny aby byl k dispozici kdyby bylo potřeba vyprostit nějaký deaktivovaný skelet přímo ze zóny. Jak jsme postupovali bahnem viděla jsem další deaktivované kusy. Strčila jsem si ruku mezi nohy a hladila si kundu při představě jak asi byli zasaženi

Za malou terění vlnou ležela naše dlouhovlasá brunetka v pěchotní uniformě St-In-Ip po zásahu pěnou. Ješte nebyla deaktivovaná, chvěla se a občas nekontrolovaně škubla rukou nebo nohou. Měla jsem ji na mušce a mohla její deaktivaci urychlit. Nicméně vzrušovala mě představa co asi teď cítí. Když se nemůže pohnout. Na jejím těle je pěna a ona si nekontolovaně nasrala do rozkroku. Bohužel někdo z naší formace ji trefil do hlavy a její pohyby ustaly. Kdybych mohla okamžitě bych tyhle zvyky zakázala pod hrozbou loterie. Ona byla jedna z posledních z útoku primární pěchoty. Velitelka Le1 zastavila tank v její blízkosti a čekala jak bude útok dál probíhat. Vážně vedět kdo tu brunetu zasáhnul okamžitě ho nechám deaktivovat. Mohla jsem mít skvělou podívanou. V dálce se k nám z levé stany blížila malá skupina nepřátelské pěchoty. Bez zaváhání se k jejich směru vydala tanková obrana a po krátké době leželi zasažení v bahně. Zůstalo tam ležet i pár našich kusů ale nejednalo se o nějak významné množství. Naše akceschopnost tím nebyla ovlivněna.

Jedna blondýna z blokačních jednotek místo toho aby šla do útoku s ostatními které měla krýt svým tělem začala utíkat zpět směrem k našemu tanku. Domluvila jsem jí pomocí mého kanónu.

Tato bruneta se stejnou specializací svůj úkol splnila. Dokud nebyla zasažena tak postupovala dopředu a tanková obrana se za ní kryla.

Ostatní kusy odhodlaně šly vpřed a splnily svůj úkol. Pro některé to byla poslední akce. Od toho tam jsou.

Kousek od místa našeho kontaktu ležela na zádech zasažená velitelka sekundární pěchoty prvního sledu

Na místě jsme čekali ještě další dvě hodiny a než útok skončil. Naše kusy dosáhly nepřátelské primární linie kde byla většina deaktivována. Uvidím jestli tento útok splnil svůj účel a deaktivovali jsme víc nepřátel než oni zasáhli nás. Jak se vracel tank ze zóny s hodně prořídlými podpůrnými jednotkam dala Le1 pokyn k návratu na seřadiště i pro nás. Byla jsem ráda že se vracíme zpět. Nyní nás čeká vyhodnocení při kterém už budu opět na místě pomocnice koordinátorky.

Když Vixi přišla podívala se na zablácené navrátilce ze zóny, usmála se a začala mluvit:

„ šli jste do protiútoku aby jste dosáhli poměru minimálně 1:1,2 deaktivovaných kusů. To se Vám nepovedlo poměr byl jen 1:0,95 to znamená že nepřítel přišel o menší množství jednotek než my. Na základě informací přímo z útoku budu nucena přijmout určitá opatření. Od každého velitele požaduji dvě čísla kusů které předvedly nejhorší výkon a nebyl deaktivován. Půjdou do loterie. Velitelé prvního sledu kteří nebyli deaktivováni v zóně jdou na popravu. Ostatní po doplnění čerstnými kusy čekají simulace aby jste se zdokonalili v činnostech potřebných v protiútoku. Doufám že další akce bude úspěšnější.“

Po vyhodnocení akce jsem šla k Vixi, klekla před ní a políbila jí nohu. Ona mi řekla že je s mojí prací a informacemi spokojená. Nyní mám tři dny volno v zázemí. Potom budu s další rotací DAT na seřadišti.

Vixi: Protiútok se sice nevydařil, ale zatím jsem s tebou spokojena.
Isabelle: Děkuji. Jsem tu pro královnu a tebe.
Vixi: Chci abys u další rotace hledala další jednotky které sympatizují s Abbigail. Je potřeba všechny najít a poslat to útoku ze kterého se nevrátí nebo do loterie.
Isabelle: Spolehni se najdu je všechny.
Vixi: S tím počítám. Pokud s tebou budu nespokojená víš co tě čeká?
Isabelle: …. (mlčela jsem)
Vixi: Dostaneš světle růžové legíny a černé podkolenky sebevražedných jednotek. Tvůj úkol bude dovést svůj oddíl do zóny Tiffany a tam se odpálí. Ty skončíš zasažená v zóně s nimi.
Isabelle: Udělám vše abys byla spokojená

Odpočinek v zázemí

Prvně jsem šla do redakce a pokusila se zjistit nějaké informace o Stele, při tom jsem potkala vydavatele. Zajímaly ho dvě věci. Jestli jsem něco dalšího zjistila o Abbigail a sex. Rozepla jsem si body a sedla mu na čuráka. Začal ve mně jezdit a velice rychle se do mě vystříkal.
Podívala jsem se na něj a zeptala se: „A co já?“
Slezla jsem z jeho péra sedla se a strčila mu svoji nohu do pusy. Aspoň mě lízej nohy a já si pomůžu rukou. Dráždila jsem se a on zatím olizoval moje spocená chodidla. Po chvíli jsem mu sedla na hlavu a nechala si vylízat kundu. Jak dokončil co začal oznámila jsem mu že na reportáži stále pracuji a teď potřebuji přístup do terminálu z záznamům o Abbigail. Pochopil mě a někam odešel. Zůstala jsem sama a první jsem se podívala jestli je Stela stále aktivní. Měla jít místo mě na linii obrany k At-In-Td.

Druhý den jsem ji našla, je stále u své jednotky a právě je na rotaci v linii obrany. S uniformou pomocnice koordinátorky jsem se tam mohla vydat ji navštívit. Potkala jsem ji jak seděla sama v blátivém výkopu.

Isabelle: Ahoj Stelo, strašně ráda tě vidím, jak se máš?
Stela: (překvapeně se na mě podívala) To jsi ty? Vidím že jsi povýšila. Dohlížíš aby všichni šli pro svůj zásah?
Isabelle: Ne já se Vám snažím pomoci.
Stela: Jasně v černém body a šedých silonkách. Dohlížíš jestli jsou všichni odhodlaní a bez protestů plní rozkazy koordinátorky. Co si myslíš? Ano všichni budeme zasaženi v zóně pro naši královnu. Jenže ty a tobě podobní nám ten čas před zásahem dělají nesnesitelný. Proč jsi za mnou přišla? Podívat se jestli jsem už zasažena?
Isabelle: Chci navštívit kamarádku. Si vážně myslíš že mě těší když vidím jak jdete do zóny.
(Nadechla jsem se, moje prsty se nervózně sevřely kolem okraje šedých silonek. Stelin pohled mě studil víc než bahno, do kterého se mi bořily nohy)
Stela: (zvedla obočí a její úsměv byl hořký jako pěna po zásahu) Kamarádku? Ty nemáš kamarádky, Isabelle. Máš spojence, oběti a lidi, které plánuješ poslat do bahna dřív než sebe.
(Zavrtěla hlavou a pokračovala, zatímco její prsty rozmačkávaly kus zaschlé hlíny na koleni) Víš, co jsem si uvědomila, když mě poslali místo tebe? Že jsi přesně jako ta koordinátorka, co popravili. Lia aspoň věřila v ten systém. Ty jen předstíráš, abys přežila
Isabelle: (oči se mi zužily, ale můj hlas zůstal hladký jako bahno zóny) A ty jsi co? Mučednice? Abbigail číslo dvě? (Naklonila se blíž, až cítila Stelin dech.) "Lee byla zasažena. Abbigail byla zasažena. A tys měla štěstí, že jsem tě poslala jen na linii, a ne do loterie."
Stela: (sevřela rty. Poprvé od jejího příchodu se její oči zatvrdily) Nevadí mi zásah v zóně. Vadí mi, že lidi jako ty rozhodují, kdo ho dostane jako první. (Zvedla se bahnitými koleny a postavila se čelem ke mně) Tak co, pomocnice koordinátorky? Už jsi přišla na záminku, jak mě poslat do dalšího útoku?
Isabelle: Jsi paranoidní. Já jen—
Stela: Lžeš (přerušila mě) Víš, jak to vím? Protože jsem ti věřila. Ale pak jsem viděla, co děláš s ostatními. Candee? Tu blondýnu z DAT formace? Už je v loterii, že? A co ten kluk z polygonu? Jak dlouho myslíš, že vydrží, než někdo prokoukne, že 'jak se odpálil' bylo trochu moc vhodné?
Isabelle: (stékal mi pot po zádech. Stela věděla víc, než jsem čekala) Ty nerozumíš—
Stela: Rozumím dost, ale neboj se. Nebudu tě udávat. Jen si pamatuj, že až příště budeš někoho nutit, aby ti lízal kundu, možná bude mít na sobě nálož.
Isabelle: To je hrozba?
Stela: (poprvé se upřímně usmála) Ne. Jen připomínka. Všichni skončíme v bahně, Isabelle. I ty. A až tam budeš ležet posraná a třesoucí se, vzpomeň si, kolika lidem jsi mohla pomoct… a kolik jsi jich poslala do pekla místo sebe.

Otočila se a zmizela v klikatém zákopu, bahno jí cákalo až ke kolenům. Zůstala jsem stát. Poprvé za dlouhou dobu jsem cítila něco, co mě děsilo víc než zóna.

Návrat do zázemí

Cestou zpět do zázemí jsem procházela kolem nástěnky s fotografiemi popravených. Mezi nimi byla i Lia Angel, její prázdné oči hledící do nicoty. "Selhání systému," šeptala propaganda pod snímkem.
Moje nehty se zarývaly do dlaní. Stela měla pravdu v jedné věci – systém požíral i ty, kdo mu sloužili. Ale ona nebyla Lia. Nebyla ani Abbigail.
Otevřela jsem terminál na seřadišti DAT a zadala příkaz k vyhledání všech jednotek co se mohly potkat s Abbigail. Seznam byl delší, jsem než čekala. Desítky jmen, desítky potenciálních hrozeb.
"Tak dobře," pomyslela jsem si, "jestli chceš hrát na pravdu, Stelo, uvidíme, jak se ti líbí skutečná hra."
Rozklikla jsem první soubor. Záznam Stely. Moje prsty přeletěly po klávesnici.
>>: STELA SONRI (W 055 63) – OKAMŽITĚ POSLAT DO ÚTOKU. PŘEŘADIT K St-In-Ip-Su*P.
DŮVOD: IDEOVÁ NESTABILITA.
Úsměv mi hrál na rtech. Bylo to tak snadné. Ale když se zadívala na další jména, zarazila jsem se. Candee, Vainilla…a další 'echo' kolik jich ještě zbývá? A co když jednou na seznamu najdu i své vlastní jméno?
Zavřela jsem oči a v hlavě mi zněly Stelina slova:
"Všichni skončíme v bahně."
Ale ne, ne všichni.
Jen ti, kdo neumějí jít dost rychle.
Vydavatel končí taky. Stačilo jen zadat:
>>: GEORGE (M 070 57) – OKAMŽITĚ POVOLAT DO VÝCVIKU. ZAŘADIT K St-In-Ip-Su*Ch.
DŮVOD: SYMPATIE K ABBIGAIL.
Myslím si že žádná z koordinátorek nebude zkoumat důvody. Královna potřebuje kusy do akce a je celkem jedno koho kam pošlou. Vydavatel půjde do výcviku a potom ke své jednotce. Stela má výcvik který umožnuje použití jak u stávající jednotky tak i sebevražedné pěchoty do které jsem ji navrhla. Měla jsem ještě volno které jsem se rozhodla využít k návštěvě redakce a rozloučení s vydavatelem. Cestou jsem navštívila svojí kóji kde jsem se převlékla. Bílé krajkové minišaty a bílé punčochy. Takhle oblečená jsem se vydala do redakce. Až se tam objeví ten blb bude ze mě úplně vyřízený. Naposledy si se mnou užije a potom ho bude čekat jen bahno vycvikového polygonu a zásah v zóně. Aspoň bude mít hezkou vzpomínku na šukačku se mnou a nikdy mu nedojde proč šel do útoku tak rychle. Na chvíli jsem si zdřímla. Ze spánku mě vzbudilo líbání kotníku. Ukázal se tu vydavatel. Podívala jsem se na něj a zeptala se: „Chceš mě?“

Na odpověď jsem nečekala, rozepla jsem mu body, stáhla legíny a začala mu kouřit péro. Hezky pomalu a něžně.
Potom jsem si lehla na záda, roztáhla nohy a lačně mu řekla: „pojď dovnitř, chci jen tebe“

Cítila jsem jak do mě strká svoje péro. Položila jsem jednu nohu na jeho rameno a druhou chodidlem o obličej. Jak mě šukal a přitom dýchal a lízal moji nohu byla jsem také vzrušená. Nevím jestli mě víc vzrušoval sex s ním nebo představa jak bude večer koukat na terminál kde uvidí svůj kód a nástup na výcvik k chemické jednotce. Možná mě rajcuje myšlenka, že neví to co já. Myslí si, že mě ještě někdy bude mít. Najednou mě chytl za boky, nadzvedl mě a strčil hlavu do mého rozkroku. Lízal nádherně, přejížděl jazykem od kundy až k análu. Po tváři mu tekla moje šťáva a já po dlouhé době zažila také orgazmus. Ještě jsem se třásla ale už jsem ho zase kouřila.
Dychtivě jsem mu řekla: „Vystříkej se do mě“
A sedla si na jeho péro. Po několika minutách jsem cítila jak mě kundu zaplňuje horkou tekutinou.
Dlouze jsem ho políbila na krku a zašeptala: „Tak zase příště, teď musím jít“
Při odchodu jsem polohlasem pro sebe zašeptala: „Příště budeš ležet posranej v zóně ty blbe.“
Při odchodu jsem je na něj usmála a rychle jsem se šla podívat na popravy velitelů z DAT útoku. To si nemohu nechat ujít.

Potrestání velitelů

Koordinátorka Vixi Rafi rozhodla popravit velitele prvního sledu, kteří nebyli zasaženi v zóně a vrátili se na seřadiště. Jedná takhle z prostého důvodu. V příštím útoku si další, kteří tyhle nahradí dají víc záležet aby splnili misi. U první vlny útoku se s návratem nepočítá a jednotky co tam jsou si toho musí být vědomi. Celkově bylo použito 24 velitelů a v útoku bylo deaktivováno 17, zbylých 7 bude nyní popraveno. Pokusím se některé zdokumentovat. Zaujaly mě 4 velitelky, každá z jiné formace. Pokusím se s nimi udělat jejich poslední rozhovor. Jdu k první, brunetce v tmavě růžových legínách sekundární pěchoty.

Isabelle: Ahoj jsem Isabelle Fate, reportérka. Poskytneš mi svůj poslední rozhovor?
Bruneta: Ahoj, klidně. Jsem Emejota
Isabelle: Ráda tě poznávám. Už nemáme moc času, řekni mi jak se teď cítíš?
Emejota: Moc dobře ne. Vím co mě čeká. Raději bych byla zasažena v zóně.
Isabelle: A proč jsi svoji příležitost nevyužila a vracela jsi se na seřadiště?
Emejota: Myslela jsem že se přeskupíme a zaútočíme znovu. Když to bude nutné pro úspěch mise tak chci být deaktivována, ale ne takhle.
Isabelle: (vzrušením jsem se nemohla moc soustředit) Tvoje deaktivace tady bude motivací pro další jednotky.
Isabelle: (prsty mi přejíždějí po hraně záznamníku, úsměv hraničící s nervozitou) Takže, Emejoto… Kdybys měla poslední slovo ke královně, co bys řekla?
Emejota: (zvedne oči, její tvář je klidná, ale v hlase je tříšť vzdoru) Že její systém je prázdnej. Posílá nás do bahna, ale sama zůstává čistá. A že jednou – až ji někdo nahradí – ležet v tom bahně bude taky.
(V pozadí se ozve kovový zvuk – popravčí četa připravuje plynové nálože.)

Isabelle: (přikrčí se blíž, šeptem) Ty víš, že kdybys v zóně zůstala, mohla jsi splnit akci.
Emejota: (prudce se zasměje, až jí cukne koutek úst) To je právě ten vtip. Vždycky jsem poslouchala rozkazy. A stejně skončím tady.
(Moje prsty se sevřely kolem pera. Emejotina slova mě zasáhla víc, než chci přiznat.)
Isabelle: (chladně, ale s patrným napětím v hlase) Královna potřebuje poslušnost
Emejota: (natáhne nohy, bahno z legín kape na podlahu) A ty jsi co? Poslušná? (Zvedne obočí.) Nebo jen vyděšená, že jednou skončíš na téhle zdi? (Ukáže na nástěnku s popravenými, kde visí Lia Angel.)
Isabelle: (vstanu, hlas se mi tříští do sarkasmu) Hezká slova. Škoda, že je poneseš do plynu.

Emejota: (klidně si upraví vlasy za uši) Jasně. Ale až tě jednou dostanou, vzpomeň si na ně. A hlavně – (náhle se nakloní dopředu) – na to, že sis mohla vybrat.
(V tu chvíli přichází stráž. Emejotu berou za paže. Nechává se odvléct bez odporu, ale otočí se ještě jednou.)
Emejota: (s úsměvem, který mi bere dech) Potkáme se v bahně, reportérko.

Byla jsem z rozhovoru vzrušená, rychle jdu k další co je na řadě, blondýnka s krátkými vlasy v uniformě primární pěchoty.

Isabelle: Ahoj jsem Isabelle Fate, reportérka. Poskytněš mi svůj poslední rozhovor?
Blondýna: Ahoj, nemám moc náladu možná příště (cynicky se usmála)
Isabelle: (zasmála jsem se) Příště pro tebe už není. Víš jak rozhodla koordinátorka.
Blondýna: Díky za připomenutí. Právě jsem viděla co se stalo Emenotě.
Isabelle: Dívej ještě se trochu třepe, není deaktivovaná. Ta má ale výdrž. (smích)
Blondýna: Jak můžeš být tak zlá. My jsme byli v zóně. Spousta z nás byla zasažena. Dělali jsme vše co jsme mohli abychom uspěli a ty se jí posmíváš.
Isabelle: Neudělali jste toho dost. Pokud se vrátil jen jeden kus z prvního sledu tak jste neudělali maximum.

Po těchto slovech mi plivla do tváře. Usmála jsem se na ní a řekla:
„Víš jak účinkuje plyn. Napřed se začneš dávit a uvolní se ti svěrač. Před deaktivací si nasereš si do rozkroku. Potom do toho spadneš a budeš se několik minut svíjet. Já tě mezitím budu sledovat a při pohledu na tebe se uspokojovat. Jak tam ležíš posraná. Už se na to moc těším.“
Jak jsem odcházela zaslechla jsem její prosbu.
„Raději mě zasáhněte střelou, prosím ……“
Ignorovala jsem ji a její deaktivace proběhla přesně tak jak jsem jí ho předpověděla.

Velitelé pěchoty byli vyřízení, s ostatními jsem už rozhovor nestihla udělat zbývali jen velitelé tanku. Další čekala na svoji deaktivaci brunetka z tankového servisu v tmavě modrém body a legínách.

Isabelle: Ahoj jsem Isabelle Fate, reportérka. Poskytněš mi rozhovor než tě deaktivují?
Rita: Ahoj, jsem Little Rita W 013 74 atc3-T/07-08 Jojo

Isabelle: Jak se cítíš před popravou?
Rita: Nejsem nadšená, není to spravedlivé. Já jsem velitelka tankové obrany a můj úkol byl dostat tankový skelet zpět na seřadiště.
Isabelle: Ale Vixi tak rozhodla.
Rita: Rozhodla hned po útoku a neuvědomila si že všechny jednotky v zóně nejsou jen útočné.
Isabelle: Zpochybňuješ rozkaz koordinátorky?
Rita: Ne, ale na tom už stejně nezáleží. Tímto dosáhne toho že tank bude v dalším útoku v zóně do svojí úplné deaktivace a bude muset poslat se1-T serv aby jej potom vyprostil. Bude deaktivováno mnohem víc servisních jednotek které nejsou levné.
Isabelle: (mlčela jsem, a jen poslouchala)
Rita: (povzdechla si) Nevadí mi být zasažená v zóně, od toho tam jsem. Ale chtěla jsem být deaktivovaná v akci nepřítelem, ne v zazemí vlastními jednotkami.

Potom Ritu odvedli, ještě se na mě usmála a řekla:
„Pro moji královnu Louisu Lu.“
Poslední kus se kterým jsem stihla udělat reportáž byla zrzka ve žlutých legínách a tmavě modrém body. Ona byla velitelka tanku.

Isabelle: Ahoj jsem reportérka Isabelle Fate. Poskytneš mi rozhovor před tvojí deaktivací?
Cerise: Ahoj jsem Cerise Spice, co chceš slyšet?
Isabelle: Tak, Cerise. Poslední rozhovor. Vyprávěj mi, jak jsi selhala?
Cerise: (zvedne obočí) Selhala? Já? Miláčku, můj tank podporoval utočící pěchotu až do konce. Jak zasáhli velitele Le2 tak jsem ovládala řízení i vypouštění torpéd. Až jsem neměla téměř žádné podpůrné jednotky a byla bez kamikadze jednotek potom jsem se stáhla na seřadiště. To je víc než tvé morální základy.
Isabelle: (úsmála jsem se) A přesto tě čeká poprava. Nepoužila jsi svoje jednotky efektivně.
Cerise: (povzdechne si, přehodí si rezavý pramen vlasů) Ty myslíš ty chudáky, co jsem je musela poslat do minového pole, protože koordinátorka řekla, že ‚prostor musí být vyčištěn‘? Hezké. Oni skončili zasaženi pěnou, já dostanu plyn. Spravedlivé, ne?
Isabelle: (zapisuje si, perem ťuká do bloku) Takže kritizuješ rozkazy?
Cerise: (výsměšně) „Ne, drahá. Jen konstatuju, že kdyby královna chtěla, aby jsme uspěli, nedala by nám Vixi za koordinátorku. (Pohlédne na Vixi.) Mimochodem, ty víš, že až budeš jednou tady na mém místě, nikdo s tebou ani takhle neztratí čas, že?
Isabelle: Já nejsu ten, kdo selhal v útoku.
Cerise: (prudce se zasměje) Ne, ty jen posíláš jednotky do těch útoků. A píšeš o tom. Jak poetické.

(Nakloní se dopředu.) Poslyš, udělej mi laskavost. Až budeš psát jak jsem byla deaktivována, napiš, že jsem se posrala dřív, než stihli zmáčknout spoušť. Vixi to pobaví.
Isabelle: (zavrtěla jsem hlavou, ale koutkem úst mi projel úsměv) Ty jsi ale mrcha.
Cerise: (úšklebek) A ty jsi pokrytec. Ale aspoň já to přiznávám. (Oči jí ztmavnou, tón zvážní.) Poslední slovo – řekni královně, že i její tanky mají limit. A až jednou někdo přestane posílat jednotky do minových polí, celý tenhle cirkus se zhroutí.
Cerise se postavila, naposledy si upravila vlasy a jde k popravčí zóně bez doprovodu. Zůstala jsem stát, prsty sevřené kolem pera. V pozadí se ozve sykot plynu, pak dusivý kašel. Cerise se zhluboka nadechla – padla na kolena, ale ne na tvář. I při deaktivaci si chtěla zachovat důstojnost, jako velitelka.

Popravy dalších kusů jsem už nestihla, ale i tak mám skvělý materiál k reportáži. Šla jsem se vyspat do svojí kóje. Ráno převléknout z bílých krajkových šatů do uniformy pomocnice koordinátorky a pak rychle na seřadiště DAT útoků. Prvně jsem musela mluvit s Vixi jaké má na mě požadavky.

U koordinátorky

Místnost koordinátorky je strohá, osvětlená pouze světlem terminálů. Vixi sedí za stolem, prsty přejíždějí po záznamech poprav. Stojím v pozoru, ale můj pohled občas sklouzne k fotografii Lii Angel na zdi – tichému varování.

Vixi: (bez pohledu od dat) Sedm velitelů. Pěchota, tanková obrana, servis. Poměr pořád neuspokojivý. (Konečně zvedne oči.) Tvoje hodnocení?
Isabelle: (formálně) Útok selhal kvůli nedostatečné agresivitě prvního sledu. Velitelé měli motivovat jednotky k většímu nasazení. Místo toho se stáhli, jakmile ztratili podporu.
Vixi: (suchě) A přitom věděli, že návrat = poprava. Zajímavá motivace, ne? (Odhodí tablet na stůl.) Cerise Spice. Tvrdila, že její ústup byl strategický. Co si o tom myslíš?
Isabelle: (opatrně) Její tank byl bez krytí. Kdyby zůstal, nepřítel by ho znehybnil. Ale… (přeruší se, váhá)
Vixi: (ostře) Ale?
Isabelle: (rychle) Ale rozkaz byl jasný – držet pozice do deaktivace. Selhala. (Přidala jsem sarkasmus.) I když se cítila strategicky.

Vixi: (úzkostlivý úsměv) Cítila. (Zatne čelist.) V tom je právě problém. Kusy, co cítí, zapomínají, že jsou kusy. (Vstane, přejde k nástěnce s fotkami popravených.) Emejota. Rita. Cerise. Všechny měly výcvik, všechny věděly, jak to chodí. A přesto – (prudce se otočí) – myslely, že právě oni mají vyjímku.
Isabelle: (ztichla jsem, pohled na Liu Angel mě pálí v zátylku)
Vixi: (náhle klidná) Ty jsi s nimi mluvila. Řekni mi – co je přesvědčilo, že jsou výjimky?
Isabelle: (vybírám si slova) Iluze… že jejich role je důležitější než pravidla. Rita věřila, že servisní jednotky jsou cennější než pěšáci. Cerise, že tanky mají výjimku.
Vixi: (prudce se zasměje) Výjimka! (Zasměje se, ale oči zůstávají chladné.) To je ta krása systému, Isabelle. Nikdo není důležitý. Ani ty. Ani já.
Isabelle: (zatajila jsem dech) Od toho tu jsem.
Vixi: (spokojeně) Dobrá odpověď. (Uvolnila sevření.) Ale pozor – (tón se mění) – jednotky se používají, dokud jsou užitečné. Tvoje reportáže? Užitečné. Odhalování „vlivu Abbigail“? Užitečné. (Nakloní se.) Ale jestli někdy začneš cítit, že jsi víc… (ukáže na fotografii Lii) …staneš se jen dalším číslem.
(Cítila jsem, jak mi pot stéká po páteři. Vixi se vrací k terminálu, rozhovor je u konce.)
Vixi: (už bez emocí) Zítra kontrola výcviku nových velitelů. Chci, aby viděli záznam z poprav. Ať vědí, že strategické ústupky neexistují.
Isabelle: (kývla jsem) Pro královnu Louisu Lu.
Vixi: (bez pohledu) Pro královnu.

Ten den jsem už toho moc na práci neměla. Alarm byl na nejnižší úrovni D10. Procházela jsem po seřadišti a pozorovala jednotky jak si krátí čas před útokem. Někdo spal, někdo šukal nebo si jen tak povídali. Já musela pořád přemýšlet nad slovy Vixi. Chystá se mě taky poslat do zóny? Kroky mě zavedly k jednotce atc4-Tinv/08-02 Emily J kde jsem potkala Vainillu. Seděla v hlubokém bahně, uniformu měla zablácenou a dívala se prázdnýma očima někam do dálky.

Setkání z Vainillou

Isabelle: Ahoj Vainillo, jak se máš?
Vainilla: (mlčky se na mě podívala, a hned otočila zrak jinam)
Isabelle: Možná během této rotace půjdeš do útoku, jak se na to těšíš?
Vainilla: (zhluboka se nadechla) Hmm pomocnice koordinátorky a reportérka. Proč se mě na to ptáš? Potřebuješ nějaký materiál pro reportáž?
Isabelle: Ne ptám se tě jako přítelkyně. Chci abys věděla že máš ve mně bezmeznou podporu. Já si vážím jednotek které byly tolikrát v zóně, ale u tebe je to i něco víc. (usmála jsem se na ni)
Vainilla: (odměřeně se na mě podívala) Strašně ráda bych ti věřila, ale uniforma co máš na sobě mi to znemožnuje. Vixi nás posílá do útoků a pokud se někdo vrátí tak je po zásluze odměněn. Viděla jsem co se stalo velitelům z minulé rotace co nebyli zasaženi v zóně a došli z posledních sil zpět na seřadiště.
Isabelle: Ano to vím. Bylo to rozhodnutí Vixi a já na to nemám žádný vliv.
Vainilla: Máš, nebo nemáš to je jedno. Já budu deaktivovaná v bahně a budeš na seřadišti plnit rozkazy Vixi.
Isabelle: Práce na seřadišti je také důležitá a nebezpečná. Nemysli si pokud by mě nepřítel zajmul tak udělá vše co bude moct aby ze mě dostal nějaké informace. To bych s tebou zásah v zóně hned vyměnila.
Vainilla: Tak pojď se mnou do zóny. Určitě k tomu máš pravomoc. Oblékneš si stejnou uniformu co mám já. Žluté body a růžové legíny a půjdeme společně pro náš zásah.
Isabelle: Já jsem důležitější tady. Promiň, ale nemohu jít s tebou.
Vainilla: To jsem si mohla myslet. Plno řečí jsme tu všichni pro královnu, pro splnění mise použijeme kohokoliv včetně sebe…… A když přijde na lámání chleba tak ….. (větu nedokončila)
Isabelle: (pohladila jsem jí po tváři) Vainillo, ty jsi jedna z nejlepších. Jsi v této formaci od první rotace.
Vainilla: To jsem, viděla jsem toho dost, už víc nechci, už nemůžu. Všichni co potkám jsou tu jen na chvíli. Vidím je jak se svíjí zasaženi v bahně. Viděla jsem co dělá pěna. Co dělá zásah do břicha. Jak jen ležíš, třepeš se a sereš si do uniformy. Nepřítel je na tom stejně, pokud ho zasáhnu svalí se na zem a mezi deaktivovanými kusy není rozdíl. Jesli máš tyrkysové body s bílýma silonkama, nebo žluté body s růžovýma legínama je uplně jedno. Nasráno v rozkroku máme stejně, ale to ty nikdy nepochopíš.
Isabelle: (jemným, téměř mateřským hlasem) Vainillo, vždycky jsi byla silná. Byla jsi ve čtyřech rotacích… Proč teď najednou tohle?
Vainilla: (zvedne oči, hlas se chvěje) Protože už nevidím smysl. Lee, Abbigail, Lika… všichni skončili stejně. A já… já už nechci čekat, až na mě přijde řada. (Roztřeseně si přitáhne kolena k hrudi.)
Isabelle: (pohladím ji po vlasech) Ale to je přece krása, jsme tu pro královnu? Nikdo není výjimka. Ani ty. Ani já. (moje prsty se na vteřinu zatnou v Vainillinýchvlasech – ne bolestivě, ale dost na to, abych připomněla, kdo má moc.)
Vainilla: (vymaní se, oči náhle jasné) Ty tomu věříš? Opravdu si myslíš, že až jednou selžeš, Vixi nebo královna pro tebe zapláčou? (Vysměje se.)
Isabelle: (náhle ostře) A ty bys měla taky nechat těch řečí. Co kdyby tě někdo slyšel? (Pohledem naznačím směrem k Vixi, která stojí opodál.)
Vainilla: (hlas téměř bez emocí) A co uděláš? Pošleš mě do útoku? Do loterie? (Zvedne ruce, jako by čekala pouta.) Už je mi to jedno.

Isabelle: (poklekla jsem k ní) Vainillo… kdybys chtěla, mohla bych ti pomoct. Mohla bych tě přesunout k servisním jednotkám. Míň rizika, víc šancí vrátit se. (Položím jí ruku na rameno.) Stačí, když mi řekneš, kdo další z té tvé party nosí ty zatracené silonky na krku.
Vainilla: (v očích jiskra vzdoru) Ty bys je poslala na popravu, jako Candee? (Odstrčí mi ruku.) Už ne, Isabelle. Už ne.

Isabelle: (vstala jsem, oči zúžené,) Tak dobře. Měla jsi šanci." (Otočila jsem se k odchodu, pak se ještě naposledy ohlédla.) Jen si pamatuj – až tě zítra pošlou do útoku, budeš postupovat v první linii. A já… …já budu stát na velitelském stanovišti a dívat se, jak padáš."

Vainilla neodpověděla, jen sklopila hlavu. Odcházím, moje kroky se ztrácejí v bahně. Vainilla pomalu zvedla ruku a dotkla se límce své uniformy. Z pod něj vytáhla silonky a zavolala:
„Echo Abbigail je tady. Můžeš nás poslat do zóny kolik chceš, ale nikdy náš nezničíš všechny.“

Rychle ke královně

Z jejich slov mě zamrazilo. Je tu určitá skupina která je neviditelná a proto může být nebezpečná. Toto nemůžu říct Vixi, předám tento poznatek rovnou královně. Jen se k ní musím dostat. Bez jakéhokoliv povolení jsem opustila seřadiště a šla ke královské linii. Tam jsem potkala stráž která mě okamžitě zadržela. Pokusila jsem se jim vysvětlit že musím mlvit s koordinátorkou. Jedná se o přímé ohrožení operací v zóně a potenciální ohrožení královny. Moc mi neveřili. Myslela jsem že mě deaktivují, ale potom se jeden z hlídky podíval na toho druhého a řekl mu ať najde koordinátorku Tammie Wells. Opravdu se mi ulevilo a asi po deseti minutách přišla. Aniž by se na mě podívala řekla prohledejte ji. Musela jsem si sundat uniformu předklonit se. Jeden z hlídky mi do kundy a prdele strčil prst hledal jestli nemám u sebe něco čím můžu ohrozit koordinátorku nebo královnu. Potom jsem si nasadila na podbřišek osobní nálož a oblékla si zelenou latexovou kombinézu. Všichni kdo nepatří ke královské obraně ji zde musí mít. Takhle jsem mohla vstoupit do zóny královské obrany. Tammie měla stále prst na spoušti k mojí náloži. Podívala se na mě a řekla:

„Jediná chyba, špatný pohyb a deaktivuji tě“
Tomu jsem jasně rozumněla. Šli jsme dál na její velitelské místo. Tam se na mě podívala a zeptala se:
Tammie: Co máš tak důležitého?
Isabelle: Jedná se o možné ohrožení královny. Ráda bych to oznámila jí.
Tammie: Ty jsi vážně tak naivní že tě můžeš jen tak jít ke královně? Řekni to mě a já rozhodnu jestli je nutné ji tím obtěžovat.
Isabelle: Je nutné aby to věděla přímo ode mě. Jedná se o zásadní informace ze seřadiště pro útok. To je mimo kompetenci koordinátorky královniny obrany.
Tammie: (zamyslela se) Hmm….. pokusím se, ale hodně riskuješ.
Isabelle: Od toho tu jsem. Pro moji královnu Louisu Lu jsem ochotna udělat cokoliv.
Tammie: To očekávám od každého (úšklebek)

Potom mě zavedla přikázala abych si vlezla do latexového rámu. Jednalo se o rám na kterém byla z obou stran natažena latexová fólie a otvor pro hlavu. Jak jsem byla uvnitř tak Tammie vypumpovala vzduch a latex mě kompletně znehybnil. Podívala se na mě a řekla:
„Musím zajistit abys zůstala na místě. Nemůžeš se tu sama pohybovat bez povolení.“

A odešla. Já jsem byla jako socha zalitá v latexu, na sobě jsem měla zelenou latexovou kombinézu a pod ní uniformu pomocníka koordinátorky černé body, šedé legíny a modré silonky. Chtělo se mi čůrat. V této situaci jsem opravdu neměla jinou možnost než do pustit do rozkroku. Asi minutu ze mě tekl proud hokré moči, který se pod latexovou kombinézou roztékal do rozkroku, tenké proudy si našly cestu i ke stehnům a dál do nohou kde se postupně vsakovaly do mojí uniformy. Nevím jak douho jsem tam byla, ale když znovu přišla Tammie podívala se na mě a řekla:
„Královnu to zajímá. Teď tě zavedeme k ní a ty jí to řekneš. Z důvodu bezpečnosti budeš převezená v tomto rámu. Na hlavu ti nasadím masku abys neviděla žádné bezpečnostní prvky v královském paláci“
Nasadila mi na hlavu kuklu. Nic jsem neviděla ani neslyšela. Jediný zvuk co jsem vnímala byl můj vlastní dech a cítila jsem že mě někam přesouvají. Masku mi sundali až v nějaké bílé místnosti bez oken. Potom přišla královna oblečená jen v zelených silonkách. Podívala je na mě, dala mi svoje chodidlo na obličej a přikálala abych jí je olízala. To jsem splnila s radostí chuť královniných nohou je ta největší odměna které se nám může dostat. Podívala se na mě a zeptala se co jí chci říct.

„Moje královno, jsem Isabelle Fate W104 57. Pomocnice koordinátorky Vixi Rafi na seřadišti DAT. Setkala jsem se s nebezpečnými myšlenkami velkého množství kusů které si říká Echo Abbigail. Jedná se o jednotky které sympatizují s Abbigail Cat, W 072 48. Ona se kdysi zamilovala do nějaké Lee a když ji v zóně deaktivovali tak Abbigail začala nosit pod límcem její obnošené silonky a rozvracet morálku ostatních jednotek. Nakonec se zbláznila a odešla sama do zóny. Tam ji nepřítel deaktivoval. Na seřadiště jsem přišla až později a když jsem se bavila s některými kusy tak jsem zaregistrovala že si jich dost říká Echo Abbigail. Vetšinou nosí pod límcem silonky, ale nemusí to být pravidlem. Pokud některé v zóně zasáhne nepřítel tak stejně stihnou předat tento příběh jiným novým kusům a takhle to pokračuje pořád dál. Je potřeba to rázně zastavit. Mimochodem myslím si že Vixi o Echo Abbigail ví a tiše je toleruje. Občas pošle někoho do loterie aby byla krytá, ale že by po nich pátrala nějak intenzivněji říct nemůžu.“

Královna se na mě podívala a řekla:
„Dobře, zařídím se podle toho“

A odešla. Za chvíli mi někdo nasadil na hlavu latexovou masku a přesouvali mě pryč. Hlavou se mi honily myšlenky co se mnou nyní udělají. Dosadí mě na místo Vixi, nebo deaktivují. Všecny možnosti byly reálné. Nebo mě pošlou zpět na seřadište a nic se dít nebude. Nebo si Vixi všimne že jsem byla pryč a pošle mě do loterie …. Doufám že se nikdo o mojí návštěvě královny na seřadišti nedozví.

Znovu u koordinátorky

Na seřadišti žádný poplach neproběhl proto jsem nenápadně vklouzla do jedné bahnité díry kde jsem předstírala spánek. Snad mě nikdo nehledal a budu tvrdit že jsem si jen na pár hodin odpočinula když nebyl žádný poplach. Během předstírání spánku jsem se zašpinila od bahna tak aby vypadalo že jsem byla celou dobu na seřadišti. Po pár hodinách jsem šla za koordinátorkou Vixi jestli má pro mě nějaké další rozkazy.

Vixi se na mě podívala a řekla: „To je dost že jsi tady. Máme úkol. Zítra zaútočíme na nepřátelské pozice. Musíme prolomit L1, obsadit L2 a potom útočit na královninu obranu. Bude to hromadný útok všech zde přítomných jednotek. Ty budeš dohlížet na postup jednotek v zóně. Nikdo se nesmí vrátit dokud nesplní misi. Nevím co se děje, ale jedná se o přímý rozkaz královny. Ty dostaneš na povel jednotku dq3-Iqprot/07-01 Kate Rich jedná se nejbližší královninu obranu. To jsou nejlepší a nejloajálnější jednotky ze všech. Tvým úkolem bude kohokoliv kdo se pokusí vrátit z útoku hned deaktivovat. Jedinné jednotky které se mohou vrátit jsou prázdné tanky. To znamená bez kamikadze kusů a bez tankové obrany. Pokud ostatní uvidí že je jen jedna cesta a to útok nebudou přemýšlet jestli je zasáhne nepřítel a nebo jestli se vrátí na zpět. Toto je také přímý rozkaz královny. Vypadá že jí na tomto útoku opravdu záleží. Rozuměla jsi všemu?“

„Ano rozuměla“, odpověděla jsem, „Pro královnu Louisu Lu.“
Vixi se na mě podívala a řekla: „Něco se děje, jen nevím co“
Usmála jsem se a hrdě odpověděla: „Všichni jsme tu pro královnu.“

Při odchodu jsem přemýšlela, tak královna se chystá vyřešit problém Echo Abbigail tak že všechny deaktivuje v zóně. Tam ještě před zásahem stihnou deaktivovat i dost nepřátel. Pokud dosáhnou poměru 1:1 tak je to skvělá situace. Echo Abbigail bude minulostí a nepřítel bude mít o stejný počet míň svých jednotek. Teším se jak budeme zasahovat ty co budou utíkat z útoku. To už je bonus k mému uspokojení. Doufám že potom odstraní i Vixi a já se stanu koordinátorkou. Šla jsem si lehnout abych byla na ráno odpočatá a připravená.

Druhý den jsem se potkala s jednotkou které budu velet. Oni mají hlavní rozkaz zastavit kohokoliv kdo se pokusí vrátit daný od královny, ale v zóně patří pod moje velení. První jsem určila 10 kusů kteří mě budou krýt. Ostatní budou postupovat před námi, ale dostatečně daleko od útočících jednotek. Dál jsem zakázala deaktivovat jednotky které budou sníjet po zásahu pěnou. Ať si to užíjí s plnou parádou. Já jsem si tajně oblékla pod uniformu protichemické punčochy. Tak pokud stoupnu do pěny nemělo by se mi nic stát. Nejvyšší velitelé skupin dostali od Vixi rozkazy a nyní je předávali velitelům ve svých formacích. Ti potom půjdou společně s běžnými kusy do útoku. Viděla jsem že i servisní jednotky Tserv přezbrojili na útočnou pěchotu. Oni nebudou vyhahovat deaktivované tanky ze zóny, ale všichni půjdou do útoku společně. Královna je opravdu důsledná. Takhle vážně nezbyde žádný Echo Abbigail. Všichni budou nahrazeni novými kusy ze zázemí. Po útoku pošle Vixi do loterie a mě jmenuje koordinátorkou.

Začíná útok

Na displeji se postupně snižovala hodnota poplachu až jsem viděla A3, útočí předchozí vlny. Za pár minut byly všechny jednotky v zóně a já se pomalu vydala s mojí formací do zóny kde budeme zastavovat ty co se chtějí vrátit. Prvních několik desítek mětrů jsem neviděla žádné deaktivované kusy, ale jak jsme šli hlouběji tak se začali objevovat. Leželi v bahně, mnozí měli na prdeli velké hnědé boule jak si při při útoku, nebo zásahu nasrali do uniformy, ale zatím jsem neviděla žádné kusy které by bylo potřeba přesvedčit že je lepší zásah on nepřítele než ode mě. Postupovali jsme kolem dvou zasažených brunetek. Jedna ležela na zádech, opřená o hliněný val a druhá kousek před ní ležela na břiše obličejem v bahně. Deaktivovány byly malou skupinou nepřátel kteří nyní také leží zasaženi opodál.

Cestou jsem na jednu deaktivovanou brunetku v naší uniformě nenápadně plivla. Moje sliny ji trefili přímo pod její nos a stékali ji na rty. Ty tu ležíš abych já mohla posílat další do bahna za tebou. Od toho tu jsi pomyslela jsem si. Ale to už jsme pokračovali dál. Jak jdeme dál do zóny potkáváme další zasažené kusy obvykle jen primární pěchota ve světle růžových legínách nebo tanková obrana ve světle modrých. Ti jsou tu od toho aby byli zasaženi jako první. Tahle dlouhovlasá brunetka po několika zásazích do břicha tu leží po kolena v bahně. Určitě při zásahu zažívala pocit štěstí, že mohla být deaktivováná v tomto skvělém útoku naplánovaném přímo královnou Louisou Lu.

Zasažené kamikadze tankové jednotky. Deaktivované dřív než dosáhly místa odpalu svojí nálože

Tahle bruneta se dokázala dostat na svoji pozici kde mohla odpálit pěnovou nálož a deaktivovat skupinu nepřátelské pěchoty. Zde musím být obvzlášť opatrná abych se moje jednotky nedostaly do kontaktu s pěnou. Já mám na sobě ochranu ale pokud o ně přijdu můžou mi chybět kdybych se dostala do kontaktu s nepřítelem. Aspoň mají pocit že mi na nich záleží.

A najednou jsem videla několik servisních jednotek jak se vrací ze zóny. Podívala jsem se na svoji jednotku a zeptala se: „Víte co máte dělat?“
Dostalo se mi souhlasného přikývnutí a jak byli dostatečně blízko tak je všechny zasáhli. Ozvala se krátka palba a servisní kusy zrzka s blondýnkou se svalili na zem do bahna zóny.

Jak jsem šla kolem nich znovu jsem na ně plivla. Tentokrát jsem tak aby mě ostatní viděli. Potom jsem řekla: „Takovýma pohrdám. Zbabělci.“
Ostatní členové mojí jednotky odvrátili zrak, ale nikdo si nedovolil protestovat. Jen souhlasně řekli: „Od toho tu jsme, pro královnu Louisu Lu.“
O kousek dál byla další brunetka v uniformě tankového servisu. Klečela na zemi a schovávala se za blátivým valem. Podívala se na mě a polohlasem řekla: „Prosím, tam je to strašné, zastavte to.“
Usmála jsem se na ni a odpověděla: „No a co od toho tam jsi, ale ty jsi selhala.“

Na to jsem ji zasáhla do podbřišku kousek nad kundu. Takhle se bude chvíli sviet než bude deaktivovaná. Věděla moc dobře že je lepší zásah v zóně než ode mě. Svalila se na záda, nasrala si do uniformy a sténala.

Nechali jsme ji tam a pokračovali za zbylými útočícími jednotkami. Jak jsme se blížili k nepřátelské obranné linii přibývaly také zasažení nepřátelé.
Deaktivovaná velitelka nepřátelské pěchoty, o kousek vedle ležely kusy z její jednotky.

Její komunikační kus. Velitelka ji odeslala s nějakou zprávou a náš útok ji zasáhnul po pár metrech. Na zádech má několik zásahu a na prdeli flek jak se posrala.

Naše útočící jednotky také zasahovali i podpůrné nepřátelské jednotky. O kousek dál byla deaktivovaná brunetka ve fialovém body a bílých legínách. Ta patřila k bojovému servisu pěchoty. Její hlavní úloha byla zásobovat pěchotu v akci. Už nic nikam nedonese. Dostala několik zásahů do hrudníku a leží v bahně několik metrů před nepřátelskou obrannou linií.

Jak jsme postupovali za útočícími jednotkami směrem k nepřátelské linii tak najednou na nás začala pálit malá skupina tankové obrany. Jejich

tank byl sice už deaktivován, ale postupující útok nedeaktivoval všechny nepřátelské kusy. Dva z mojí formace byli zasaženi. Jedna brunetka a jedna asiatka se svalily do bahna.

Já se instinktivně kryla za ostatními z mojí formace a vydala rozkaz aby nepřátelskou skupinu umlčely. To se nakonec povedlo. Zbytek zasáhl všechny čtyři kusy a my jsme mohli pokračovat dál.

Kudrnatá brunetka v tyrkisovém body, fialových legínách a žlutých podkolenkách patřila k tankové sebevražedné obraně.

Zrzka ve světle fialovém body, fialových legínách a tmavě zelených silonkách byla součástí tankového servisu.

Brunetka a blondýnka v tyrkysovém body, fialových legínach a bílých silonkách patřily k tankové obraně.

Všechy tyto jednotky měly v akci zajistit aby byl jejich tank akceschopný. Jak byl v útoku vyřazen tak ony nesplnily svůj úkol. V zázemí by je asi čekala poprava tak se rozhodly zůstat v zóně a pokračovat v obraně i když věděly že budou zasaženy.

Při tomto útoku nepřátele stihly zasáhnout ještě jednu blondýnku z mojí jednotky. Je jak jsem k ní přišla ještě nebyla deaktivovaná. Po zásahu do břicha jen ležela a hluboce oddychovala. Podívala se na mě a zoufale řekla: „Prosím, deaktivuj mě“ Mávla jsem na ostatní signál že ji rychle deaktivuji a připojím se. Celé telo se mi chvělo vzrušením na ni a když jsem si sáhla do rozkroku projel mi mráz po zádech. Dívat se jak tu leží, prosí a já mám nad ní neomezenou moc mě uvádělo do extáze.
Znovu zasténala: „Co děláš? Prosím…..“
Zamířila jsem a zasáhla ji mezi nohy přímo do kundy. Ozvalo se jen její zasténání a znovu polohlasem škemrala o zásah: „Miř líp, prosím....“
Jen jsem jí odpověděla: „Nic víc nebude, užij si to.“

A potom jsem se od ní odplazila zpět ke mojí jednotce. Jen doufám že mě nikdo ze zbylých kusů neviděl. Nevím jak by se zachovali kdyby viděli co jsem dělala jedné z nich. V dálce jsem zahlédla jak se z útoku vrací jeden z našich tanků. Ty jediní mají vyjímku a pokud už nemá žádné kamikadze jednotky může se vrátit na seřadiště, ale všechny jeho podpůrné jednotky musí zůstat v útoku. Tento byl v pořádku vracel se jen skelet. Moje formace se přiblížila k obsazené nepřátelské sekundární linii. V jejich zákopu ležela zasažená v bahně naše velitelka sekundární pěchoty. Sedla jsem si vedle ní a čekala. Moje formace monitorovala zónu a zasáhla kohokoliv kdo se pokusil dostat na seřadiště. Když ostatní útočící kusy viděli že není cesty zpět tak se směle vrhly do útoku na primární linii obrany. Tam jim cestu komplikovaly pěnové a konvenční miny, ale postupovali stále vpřed než byli deaktivováni. Já jsem se k nim nepřipojila. Nechci tam být zasažena. Úloha mojí jednotky byla jiná. Měli jsme podporovat morálku útočících jednotek tím že ty co se chtějí vrátit deaktivujeme. Toto můžeme dělat i z relativního bezpečí obsazené sekundární obranné linie.

V bahnitém zákopu nepřátelské sekundární linie to vonělo bahnem a močí. Zasažená velitelka sekundární pěchoty vedle mě. Před námi ležela nepřátelská bojová servisní jednotka, brunetka ve fialovém body, s hromadou hoven pod legínama a zásahy na břichu. Její prsty se ještě svíraly kolem vaku se střelami které nesla svým jednotkám. Jako by ani v agonii nechtěla pustit svou roli.
„Pěkně si to užij,“ zašeptala jsem jí a plivla jí na tvář. Slina jí sklouzla po tváři do bahna.

Najednou se ozval výkřik. Z vedlejšího kráteru vyběhla naše blondýnka v uniformě sekundární pěchoty.
„Já už nemůžu! Nechci tam zpátky!“ křičela a vrhla se směrem k nám.

Moje jednotka okamžitě zvedla zbraně.
„Zastavte ji," řekla jsem klidně.
Dva zásahy. První ji trefil do stehna, druhý do břicha.
Zhroutila se do bláta, kroutila se a lapala po dechu.
„Pro… proč…?" vydechla.
„Protože královna nepotřebuje zbabělce," odpověděla jsem a otočila se k ostatním. „Viděli jste, co se stane, když někdo zradí. Teď zpátky do útoku!"

V tu chvíli se ozval syčení pěny – někdo kousek od nás aktivoval pěnovou minu. Oblak chemikálie se rozprostřel nad útočícími jednotkami a já zahlédla, jak se několik našich kusů začalo svíjet v křečích, než padli do bahna. Jeden z nich, mladá brunetka s krátkými vlasy, se plazila směrem k nám, její tělo sebou škubalo, oči zalité panikou.
„Pomoc… prosím…" chytila mě za nohu.
Podívala jsem se na ni bez výrazu. V ruce jsem svírala zbraň.
„Ty jsi selhala," řekla jsem. „Měla jsi zůstat v útoku."

Její prsty se sevřely kolem mého kotníku.
„Nechci… takhle…"
V tu chvíli jsem ucítila, jak mi něco stéká po noze.
Podívala jsem se dolů – brunetka se pomočila.
Strach jí ochromil natolik, že ztratila kontrolu.
„Patetické," zašeptala jsem a namířila.
Bang.
Ticho.
Ostatní členové mé jednotky na mě upírali pohledy. Někteří s respektem, jiní bez jakýchkoliv emocí. Vědí že zásah je lepší a rychlejší než pěna
„Pokračujeme," řekla jsem chladně. „Královna čeká na výsledky."
Otočila jsem se k nepřátelské primární linii. Boj tam zuřil dál. Naši postupovali přes minová pole, přes těla zasažených, přes cákance pěny. A já jsem stála v bezpečí sekundární linie, pozorovala, jak padají, a čekala, až přijde můj skutečný rozkaz.
Ten přišel o hodinu později.
Komunikátor v mé uniformě zapípal. Byla to Vixi.
„Isabelle, okamžitě se vrať na seřadiště. Královna si tě žádá."
Srdce mi bušilo. Proč?
„Rozumím," odpověděla jsem.
Otočila jsem se k jednotce. „Máte pokračovat v hlídkování. Pokud někdo uteče, víte, co dělat."
Pak jsem vyrazila zpět. Cestou jsem míjela zasažené kusy – naše, jejich, všechny stejně posrané, všechny stejně deaktivované.

Na seřadišti

Seřadiště bylo prázdné, byly tu jen dva tanky které měly povolení vrátit se z útoku zpět. Byl to velmi zvláštní pocit. Před pár hodinama tu byla spousta jednotek, těch co teď leží deaktivované v zóně. Vixi byla na svém velitelském stanovišti. Pozdravila jsem ji a aniž by se na mě podívala řekla mi že tento útok měl jiný důvod než způsobit nepříteli ztráty. Královna se dozvěděla o Echo Abbigail a rozhodla se ho definitivně potlačit. Proto nařídila útok ze kterého se nikdo nemá vrátit. Nyní zbývají ještě ty dva tanky. Jsou na seřadišti a čekají na další rozkazy. Ty je potřeba deaktivovat. Dala mi do rukou externí řídící modul kterým je možné spustit autodestrukci bez potvrzení velitelem tanku. Přišla jsem k prvnímu, pripojila konektor a zadala příslušnou segvenci příkazů. Ozvalo se syčení jak systém tlačí pěnu do rozkroků jednotkám tankového pohonu a velitelům. Nakonec se spustí pěnová sprcha do prostoru pro tankový servis a odpalovací komory. Ty by ale měly být prázdné. Stála jsem před druhým tankem, prsty se mi lehce chvěly na ovládacím modulu. Ne strachem – vzrušením. Věděla jsem, co se teď stane. Uvnitř skeletu seděli velitelé Le1 a Le2. Dole v modulech bylo asi 16 kusů jednotek tankového pohonu. Všichni věrní královně. A přece je čekala deaktivace jako ostatní.

„Pro královnu," zašeptala jsem a spustila sekvenci.

Systém zapraskal, ozvalo se syčení pěny vháněné do jejich rozkroků. Přitiskla jsem dlaň na na skelet a představovala si, jak se uvnitř děje:

Velitelka (Le1) se probbere s pocitem, jak jí pěna teče do rozkroku. Pokusí se vstát, ale nohy jí zchromnou. Padne zpět do sedačky a sere si do legín, zatímco chemikálie paralyzuje její nervy.

Velitel (Le2) se dusí v kokpitu, pěna mu prosakuje uniformou. Škubáním rukou se snaží otevřít poklop, ale svaly už neposlouchají. Jeho poslední myšlenka? „Proč?"

Jednotky tankového pohonu (At-In-Tp) se svíjí v na svých místech, Pěna se v rozkroku mísí s jejich hovny. Vzájemně se na sebe dívají a nechápou co se děje. Jsou přece na seřadišti v bezpečí……

Zavřela jsem oči a zhluboka dýchala, zatímco se jí mezi nohama šířil vlhký žár. „Takové mocné… tak bezbranné…" Pomalu si sáhla pod uniformu, prsty projely po rozkroku. Moje kunda byla mokrá. Nově příchozí servisní jednotky později vytáhnou deaktivované kusy a po naplnění novými může jít znovu do akce.

V ruce jsem svírala řídící modul, jehož displej ještě blikal zeleně – potvrzení, že oba tanky jsou už jen skeletem plným deaktivovaných kusu.

"Pro královnu," pomyslela jsem si, ale v krku mi uvízl podivný knedlík.

Za mnou se ozvaly kroky. Otočila jsem se. Zbytek mé jednotky se vracel z. Jenže jejich pohledy nebyly ty obvyklé. Místo úcty nebo lhostejnosti v nich četla něco nového: ostych.

"Co se děje?" zeptala jsem se, ale nikdo neodpověděl. Místo toho se rozestoupili a odhalili postavu v černém bodysuitu a modrých silonkách – jejich nejvyšší velitelku .

"Isabelle Fate," promluvila stroze. "Královna si vás přeje okamžitě vidět. Vy i koordinátorka Vixi."

Srdce mi bušilo, ale tvář zůstala kamenná. "Proč? Útok přece splnil cíl."

"Nespecifikováno. Následujte mě."

Vixi už stála u vchodu do velitelského bunkru, její obvykle sebejistý postoj narušen lehkým napětím v ramenou. Když mě spatřila, oči se jí zúžily.
"Co jsi udělala?" zašeptala.
"Nic. Jen plnila rozkazy," odsekla jsem.
Ale v tu chvíli jsem to pochopila. **Královna nevěří ani nám.**

Výslech u zpravodajců

Místnost osvětlovalo jen tlumené červené světlo. Blondýnka Darina Rai, koordinátorka zpravodajských operací seděla za zemi vedle monitoru, oblečená v šedém body a šedých silonkách stejně jako ostatní koordinátorky. Na první pohled klidná. Na druhý – velmi nebezpečná.
"Isabelle, Vixi." Její hlas byl jako břitva. "Povězte mi… co přesně jste probíraly před útokem?"
Vixi se napřímila. "Můj rozkaz byl jasný: zajistit, aby se nikdo nevrátil. A Isabelle—"
"Lhala jsem." Přerušila jsem ji. "Vixi mi řekla, že královna chce zlikvidovat všechny, kdo kdy slyšeli o Echo Abbigail. Že to není jen o útoku, ale o čistce."
Vixi zbledla. "To je—!"
"Ty jsi to řekla," přikývla koordinátorka. "Královna ti svěřila pravý cíl útoku, ale nikdy jsem nezmínila čistku. Jak to věděla?"
Vixi se zapotácel. "Nevím! Ona lže!"

Královna se pomalu zvedla a přešla k Vixi. "Ty jsi jediná, kdo věděla, že Echo Abbigail není jen o Abbigail Cat, ale o celé síti. A teď… najednou… i Isabelle?"
Vixi se zoufale otočila ke mně. "Proč to děláš?!"
Jen jsem pokrčila rameny. "Protože královna potřebuje věrné služebníky. A ty… jsi selhala."
Darina pozvedla ruku. "Vixi Rafi, jsi obviněna ze zrady. A protože jsi věděla příliš…"
Vixi se podívala ke mně, oči plné zuřivosti. "Ty mrcho! Věděla jsem, že jsi…"
„Vixi Rafi, ty budeš veřejně popravena za špatnou loajalitu ke královně. Odveďte ji.“ řekla Darina.
Vixi se ke mně ještě naposledy otočila. "Ty víš, že přijde i na tebe."
Jen jsem se usmála. "Ale já nejsem ty."
„Isabelle Fate. Ty máš velké povědomí o Echo Abbigail. Královna tě nemůže nechat na stávající pozici. Půjdeš do zóny a tam budeš samostatně likvidovat nepřátele dokud tě nedeaktivují.“
Zalapala jsem po dechu: „Stejně jako Abbigail?“
„Přesně tak“ odpověděla Darina
Padla jsem jí k nohám, líbala její spocená chodidla a prosila „Né, udělám pro tebe všechno, budu tvůj otrok. Budu ti sloužit, ale zkus nějak změnit toto rozhodnutí. Prosím….“ Při tom jsem lízala přes silonku její nohu. Odstrčila mě, podívala se na mě a neznatelně se usmála. „Otrok, říkáš….“
Svitla mi naděje „Ano.“
Darina se zamyslela a řekla: „určité pravomoci mám, změním protokol aby to vypadalo že vše způsobila Vixi, ale ty nepůjdeš na místo koordinátorky. Budeš můj majetek“
Jak jsem ležela u jejích nohou, objala jsem jí kontníky a vděčně řekla: „Děkuji má paní“

Potom mě odvedla do cely kde mám čekat než dokončí svoji práci. Seděla jsem na studené zemi a čekala na svůj další úkol. Za několik hodin se otevřely dveře, tam stála Darina oblečená v latexovém body a černých punčochách. Před můj obličej položila nohu a řekla jen: „Lízej“
Můj jazyk začal jezdit po jejích nohách, snažila jsem se očistit každé její místo. Asi neměla možnost se delší dobu umýt, v puse jsem měla slanou mastnou chuť mísící se s prachem. I když se mi moje pozice moc nelíbila, tak pořád lepší něž se plazit v bahně a čekat na zásah od nepřítele. Potom mě přikázala abych šla za ní. Přišli jsme do místnosti kde nás naposledy vyslíchala. Tam si vytáhla latexové černé šaty a řekla: „Teď mi pěkně jazykem vyčistíš kundu a prdel.“
„Ano má paní“, odpověděla jsem. Začala jsem jí olizovat rozkrok, tak aby ho měla zbavený všech nečistot. Při tom jsem cítila jak jí začíná kunda vlhnout. Vzrušuje jí to. Musí být se mnou spokojená pomyslela jsem si. I když se mi to moc nelíbilo tak jsem zabořila svůj jazyk hluboko mezi její pysky a intenzivně jsem jí dráždila. Po nějaké době si sedla na můj obličej a hluboce oddychovala. Jejím tělem projel orgazmus. Vstala rozkročila se nad mojí hlavou, usmála se a začala chcát. Její moč mi dopadala na obličej. Chtěla jsem aby byla se mnou spokojená tak jsem jen otevřela pusu a nechala aby udělala vše co bude chtít. Na chvíli odešla a vrátila se s žlutým body, světle zelenými legínami a světle růžovou krátkou sukní. To je uniforma speciálních jendotek, blesklo mi hlavou.
„Obleč si to“ hodila uniformu přede mě
„Proč“ zeptala jsem se
Plivla na mě a řekla „Jsi můj otrok, nemusíš znát důvod“
Splnila jsem její příkaz a oblékla jsem se. Darina mi přikázala abych si lehla na zem a znovu jí olizovala chodidla.
„Si myslíš že budu jednat proti příkazu královny.“ Řekla, „Když jsem viděla jak jsi ochotná udělat vše jen abys nemusela do zóny tak jsem si s tebou pohrála, další tvůj úkol bude v zóně.“
Jak jsem to slyšela zamrazilo mě. Ona mě jen sprostě využila pro svoje pobavení. Jak může být tak zlá.
„Prosím, změn toto rozhodnutí“, přitom můj jazyk jezdil po jejím chodidlu.

Darina si čupla předemě, zblízka mi plivla do obličeje a řekla: „ Bež se hlásit ke koorinátorce obraných operací Oxaně Chic. Ona už má instrukce a čeká na tebe.“
Zlomená a zrazená jsem šla na obrannou linii. Tam mi Oxana dala rozkaz v noci opustit sekunární linii a jít do zóny.

Ve stopách Abbigail

Seděla jsem v bahně zákopu a čekala na noc kdy se naplní můj osud. Půjdu do zóny, tam mě nepřítel zasáhne. Chtěla jsem být koordinátorka, místo toho skončím deaktivovaná v bahně. Občas jsem se ke všem nechovala úplně hezky, ale vždy jsem byla spravedlivá a s nikým jsem nemanipulovala. Bylo mi špatně, špatně z toho jak mě Darina využila. Jak na mi chcala na hlavu, já jen ležela a ani náznakem jsem neprotestovala. Nevidím jinou možnost než splnit poslední rozkaz královny jej rozkaz je pro mě vším. Od toho tu jsem.

Jak se nad zónou rozhostila tma vylezla jsem ze zákopu a plazila se hlouběji do území kam nikdo dobrovolně nejde. Sebou jsem si vzala komunikátor a malý foťák. Oxana mi slíbila že zaznamená poslední část mého příběhu. Našla jsem si malý kráter s bahnitou vodou kde si rozmyslím můj další postup. Pořád se mi honily hlavou myšlenky co zde cítila Abbigail. Ona tu byla ráda. Byla to její cesta k Lee. To je obrovský rozdíl mezi jí a mnou. Já nemám žádnou Lee. Nikoho jsem si nepustila tak blízko. Moje „Lee“ byla pozice koordinátorky. Ale Abbi věděla že její Lee skončila v zóně. Proto sem šla ráda. Moje „Lee“ je na seřadišti na velitelském stanovišti. Z ticha rozjímání mě vyrušil tichý šepot. Blížila se nepřátelská hlídka. Zatím o mě nevědí. Vidím tři nepřátelské kusy. Pokud budu mít štěstí tak je mohu zasáhnout, aniž by si to stihli uvědomit. Když nebudu přesná tak mě nepřítel deaktivuje. Honila se mi hlavou myšlenka že bych se mohla vzdát. Jenže při představě co dělali Lise, když byla poslaná s ostatními zjistit jaké postupy používá nepřítel pro výslechy. Okamžitě by podle šedých silonek které mám pod legínama poznali že jsem koordinátorka. Nechci ani pomýšlet co by mě v zajetí čekalo. Ležela jsem na hraně příkopu a sledovala. Zatím kolem mě prochází. Nevšimli si mě. Nebudu riskovat a nechám je být riziko zásahu je pro mě příliž vysoké. Odešli, nevšimli si mě, ale je mi špatně. Špatně z toho že jsem je ze zadu nezasáhla. Měla jsem možnost, ale i velký strach kdyby se mi nepovedlo všechny deaktivovat. Když jsem byla pomocnice koordinátorky bylo to jiné. Sledovat jak jsou zasaženi jiní, teď jsem na řadě já….. Já nechci. Když by se mi povedlo se nechat zajmout a nepříteli řekla všechno co vím možná by se mi povedlo se s ním nějak dohodnout. Tím ale zradím moji královnu. Ta jediná je pro mě důležitá, ale opravdu je pro mě tak moc důležitá?

Nad ránem jsem se pokusila najít lepší pozici. Cestou jsem potkala několik zasažených kusů. Prohledala jsem je měli u sebe výživnou pastu. Ta se mi bude hodit. Nevím jak dlouho budu v bahně zóny. Den jsem strávila před terenní vlnou. Kousek před mnou ležely dvě deaktivované blondýnky. Jedna měla uniformu naší primární pěchoty a ta druhá byla nepřátelská pěchota. Před několika hodinama byly nepřátelé a teď tu klidně leží vedle sebe. Když jsem u nich hledala výživnou pastu, naše zasažená měla v rozkroku nasráno. Nechtělo se mi z jejích hoven

vytahovat tu tubu. Druhá blondýnka v tyrkysovém body si po zásahu nenasrala do uniformy. Vzala jsem dvě tuby co měla u sebe a odplazila se do kráteru. Tam jsem jednu tubu snědla a usnula.

Vzbudila jsem se po několika hodinách. Chtělo se mi srát. Pamatuji si ze simulací útoku jaké je nasrat si do uniformy a potom se v tom plazit. Toto také už nechci zažít. Proti všem nařízením, na kterých mi už ani nezáleželo jsem si rozepla uniformu. Kousek ode mě ležela jiná deaktivovaná blondýnka z naší primární pěchoty. Opřela jsem se o její záda a pořádně jsem se vysrala. Nechala jsem vedle ní ležet pořádnou hromadu. Potom jsem se odplazila o kousek dál a čekala na noc. Nevěděla jsem co mám dělat. Útočit na nepřátele se mi moc nechtělo. Samotnou by mě hned zasáhli a jen tak se tu schovávat nemá žádný smysl.

Než nastala noc zahlédla jsem jinou nepřátelskou skupinu. Blížili se přímo ke mně. Schovala jsem se do bahna, čekala a doufala že změní směr. To se ovšem nestalo. Jedna dlouhovlasá zrzka byla tak blízko že si mě musí každou chvíli všimnout. Namířila jsem jí na hrudník a několikrát ji zasáhla. Svalila se do bahna, ale ostatní si toho všimli. Lehli na zem a hledali odkud přišel její zásah. Tak a teď mě tu deaktivují taky pomyslela jsem si. Viděla jsem približovat se další dva pěšáky. Povedlo se mi je taky zasáhnout, ale bylo mi jasné že už ví kde přesně jsem.

Zkusím se vzdát a nějak se s nimi dohodnout se s nimi. Vstala jsem odložila zbraň, a rozkročila jsem se. Abych jim ukázala že nemám v úmyslu odpálit osobní nálož, kterou jsem ani neměla. Jeden pěšák ke mně přišel, ostatní na mě stále mířili. Rozepl mi body, stáhl silonky a zkontroloval že nemám u sebe žádnou nálož.
Pak se podíval na ostatní a řekl: „Dobrý, nic nemá. A co znamenají šedivé silonky.“
Jeho velitel zpozorněl. „To je u nich označení koordinátorů.“ Vemte ji k výslechu a ať se jí nic nestane.

V zajetí

Vedli mě do jejich sekundární obranné linie. Několikrát jí naše jednotky v útoku získaly, ale vždy byly zatlačeny zpět. Potom jsme pokračovali do primární linie až jsme se dostali k malé budově, stejnou co popsala Tissy během svojí poslední mise. Tam mě strčili do malé špinavé kóje. Nejdůležitější teď pro mě bylo aby nepoužili upravenou pěnu jako na Lisu. Za malou chvíli mě vedli k jejich koordinátorce k výslechu.

Hned jak přišla lehla jsem si na zem a řekla: „Budu spolupracovat.“ A pokusila se jí políbit nohu. Odstrčila mě, podívala se mi do tváře a řekla: „Vidím že máš víc rozumu než ti minule“ Pravděpodobně myslela speciály kteří se nechali schválně zajmout abychom zjistili co nepřítel dělá se zajatci.

Začala jsem mluvit: „Jsem Isabelle Fate W104 57, koordinátorka DAT útoků. Do zóny jsem se vydala hledat ztracené jednotky. Nechci tam nikoho bezdůvodně nechat. Kvůli tomuto jsem na černé listině. Královna mě nebere moc vážně. Ji zajímá jen to aby dosáhla dobrého poměru deaktivovaných jednotek. Pro mě je ale každý důležitý.“
Koordinátorka mě poslouchala a potom se zeptala: „Co mi nabízíš abych tě hned nedeaktivovala?“

Přejel mi mráz po zádech: „Cokoliv budeš chtít.“ , lehce sem se dotkla její nohy neuhnula tak jsem k ní přiložila svoje rty a začala ji přes červenou silonku líbat. Nechala mě, opřela se o stůl, jednu nohu nadzvedla a položila mi ji na obličej. Já začala lízat její lehce spocené chodidlo. Chuť měla slanou a voněla po houbách.
„Dobře “ pokračovala „Jsi ochotna říct mi kolik jednotek máte na obranné linii a kdy dochází k rotaci?“
Odpověděla jsem: „Rotace bude za tři dny, na obranné pozici je obvykle 4300 jednotek. Jedna třetina bývá na sekundární linii a dvě třetiny na primární. Pokud je poplach D10 tak je jen jedna třetina na hlídkách, ostatní spí nebo odpočívají. Je potřeba dát si pozor na předsunutou linii obrany. Jedná se o malou skupinu asi 380 jednotek které jsou v zóně a sledují jestli nezačal útok. V případě útoku okamžitě vyšlou komunikační jednotky varovat obranné linie. Ostatní se potom snaží útok zdržet do té doby než jsou všichni deaktivování. Takhle získají čas aby se jednotky na obranné linii připravily.“

Se zaujetím mě poslouchala a potom se zeptala: „Víš jak se těmto jednotkám vyhnout?“
Pokračovala jsem: „Ano myslím si že vím. A je potřeba zajistit prostor mezi předsunutou obranou a hlavní linií obrany. Tam musíte jakoukoliv jednotku která se pokusí dostat do zpět deaktivovat.“
„Proč mi to všechno říkáš? Kde je tvoje loajalita ke královně?“ zeptala se koordinátorka
„Vážím si každé jednotky a moje královna mě nebere vážně, hledá způsob jak mě odstranit. Nemůže mě ale zlikvidovat protože jsem u svých jednotek oblíbená. Vážím si i Vás nepřátel. A nechci být deaktivovaná.“ Po těchto slovech jsem si lehla k jejím nohám a začala je líbat.

Koordinátorka mě mlčky sledovala a za nějakou dobu mi řekla:
„Mám pro tebe nabídku, ukážeš nám slabá místa Vaší obrany a dostaneš dobrou nabídku. Budeš s námi spolupracovat nebo tady mám pěnu, ale ne takovou se kterou se můžeš potkat v zóně. Tahle na tobě bude účinkovat asi 15 hodin, až potom tě deaktivuje. Rozhodni se moudře.“
Strach mi sevřel žaludek „Ano budu spolupracovat, vše co si žádáš, jen mě ji nedávej“
„Odvést na výcvikový polygon poskytnout uniformu a tam nám ukáže jejich taktiku.“ Přikázala svým pomocníkům

Na výcvikovém polygonu nepřátel

Koordinátorka mi přikázala si sundat moji stávající uniformu a obléknout si uniformu „nepřátelské“ velitelky pěchoty. Nabízela se mi otázka kdo je vlastně pro mě nepřítel. Neměla jsem čas o tom přemýšlet, nechala jsem si jen šedivé silonky koordinátorky a na ně jsem si oblékla stříbrné silonky, bílé dlouhé legíny pěchoty, šedivé body a aby byli velitelé dobře rozpoznatelní nosí jako jediní zlatou krátkou sukni. Takto jsem byla odvedena na výcvikový polygon. Tam jsem se potkala s jinou koordinátorkou Reginu Ice. Podala mi ruku,

posadili jsme se do bahna zákopu a ona chtěla vědět jak vypadá předsunutá obranná pozice a koridor kterým se přemisťují jednotky z obraných pozic. Vše jsem jí začala podrobně vysvětlovat. Jak měla přibližnou představu nechala nastoupit svoji pěchotu a řekla mi abych je rozmístila tak jak tam obvykle jsou. současně jim mám „velet“ a oni si tak vyzkouší svoji taktiku.

Simulace útoku

Po několika hodinách se nám povedlo postavit kopii předsunuté obrany. Tam koordinátorka Regina všem „mým“ jednotkám nařídila obléknout žluté body aby odlišila přátelské a nepřátelské jednotky. Potom máme bránit pozice tak jako obvykle. Budou se používat jen tréninkové střely a náš úkol je zbrzdit nepřátelský útok a minimálně jedna komunikační jednotka se musí dostat na sekundární obranou linii. Schéma simulace bylo jasné a já šla na svoje místo. Ležela jsem s ostatními jednotkami za malou terénní vlnou v hlubokém bahně a snažili se zjistit kdy přijde nepřátelský útok. Jak jsem je pozorovala když mají žluté body. Toto označení používá královna Louisa Lu pro pěchotní výcvik. Nejběžnější typ. Zde chytře při simulacích použijí stejnou barvu. Jednotky se potom instinktivně zaměří na žlutou a pálí. K dokonalosti by musely mít i růžové legíny. Takhle v bílých legínách připomínají pěchotní kamikadze, ale to žluté body je hodně výrazný prvek. Po několika hodinách začal útok. Viděla jsem jak se blíží nepřátelské jednotky. Okamžitě jsem vyslala komunikační kusy do zázemí a přikázala svým jednotkám aktivně napadnout přibližující se nepřátele. Je pravda že nás všechny zasáhli, ale 5 komunikačních spojek se dostalo na sekundární linii obrany. Tam by varovaly před blížícím se útokem a připravili se na obranu. Simulace skončila tím skončila.

Znovu jsem se potkala s Reginou a řekla jí že pokud provede tento typ útoku mám vždy dost času odeslat informaci. Vím že moje jednotka nemá šanci útok zastavit, ale její úkol je ho jen zdržet. Musí mě nenápadně malou skupinkou obklíčit aby mohla deaktivovat všechny komunikační jednotky které vyšlu. Potom může začít přesouvat hlavní část útoku. Pozorně mě poslechla a zahájila druhý scénář simulace.

Ležela jsem v bahně za hliněným valem a čekala na útok. Po těch hodinách výslechu a nyní jak jsem se pohybovala se mi začalo chtít srát. Zde nebyla jiná možnost než si to pustit do uniformy. Zatlačila jsem a na prdeli se začala rýsovat velká boule jak moje hovna začaly tlačit na silonky. Co jsem si všimla nejsem jediná kdo si

takhle musel ulevit. Další útok začal večer. Okamžitě jsem poslala komunikační jednotku na sekundární linii, ale viděla jsem jak byla asi po 20 metrech zasažena a svalila se do bahna.
S druhým jsem vyslala i několik pěšáků kteří ho mají chránit a v případě potřeby se nechat zasáhnout. Také se mu nepovedlo dostat se až

linii. To už na nás začala útočit nepřátelská pěchota ze všech směru. Určila jsem skupinu čtyř komunikačních jednotek a asi třicet pěšáku aby se pokusili proniknout na linii obrany. Tato taktika byla úspěšná. Dva se s informací dostali až kam měli. Simulace opět skončila neúspěchem a obráncům se povedlo poslat zprávu o probíhajícím útoku.

Po dalším setkání s Reginou se rozhodla že v další simulaci budu velet útočným jednotkám. Sundala jsem si žluté body a šla ke své nové jednotce. Počkala jsem až bude tma. Potom jsem určila skupinu 40 pěšáků a 15 kamikadze kteří se se mnou vydali jako první na pozice. Musely se pohybovat tiše a jak jsme se nepozorovaně dostali k koridoru kterým se přesouvají jednotky na předsunutou obranu tak jsem přikázala aby si kamikadze lehly v koridoru v rozestupech asi 15 metrů. Zatím jsem je nedeaktivovala, ale on se sami odpalovat nemají, jejich pěnové nálože budou aktivovány na dálku. Pěchota si zalehla tak aby mohly pokrýt celý koridor, jestli budou zasaženi při odpalu kamikadze jsem primárně neřešila. Jak byly všichni na svých místech čekala jsem do rána kdy zbytek mojí formace zaútočí ze tří směrů. Představa byla že všechny obránce „deaktivujeme“ a zároveň se nikomu nepovede dosáhnout sekundární linie aby varoval ostatní.

Ráno začal útok a s ním okamžitě vyběhla první blondýnka v uniformě komunikační jednotky. Nebyla těžký cíl, asi po 10 metrech padla do bahna. Druhý pokus vyslat informaci se nám povedlo také zastavit, ale jejich velitelka se poučila a poslala s ním i několik pěšáků. Ti zasáhli i nějakou mojí pěchotu.

Nakonec jsem je zastavila odpálením dvou kamikadze jednotek. Před rozprsknutou pěnou neměli šanci. Všichni se posraní svalili do bahna

pěna, jen nakonec nedeaktivuje zasaženého. Viděla jsem jak vybíhají další a další komunikační jednotky, ale moje taktika funguje. Buď je zasáhne pěchota nebo odpálím jiné kamikadze. „Nepřítel“ zasáhnul i moje jednotky, ale to nevadí. Úkol jsme splnili. Nikdo z předsunuté obrany se nedostal na sekundární linii. Hlavní část útoku zastihla obranu z větší části nepřipravenou.

Kamikadze blondýnka v béžovém body která měla pěnovou nálož u sebe nebyla před odpalem „deaktivovaná“. Užila si účinek tréninkové pěny se vším všudy. Funguje podobně jako reálná

Koordinátorka Regina byla nadšená. Moje znalosti pomůžou v útoku a dosáhnou velmi příznivého skóre deaktivovaných kusů. Tento scénář simulace jsem ještě nekolikrát zkoušela a vždy dopadl dobře. Další den večer mě Regina zavedla zpět k první koordinátorce která mě vyslíchala.

Byla před výslechovou budovou. Když jí Regina řekla že spolupracuji a poskytla jsem velmi cenné informace o taktice jednotek Louisy Lu na její tváři se objevil úsměv.
Podala mi ruku a řekla: „Jsem Gina, těší mě že jsi si vybrala dobře. Teď mám pro tebe odměnu. Budu tě muset zavřít do cely, ale neboj je velmi dobře vybavená. Umyješ se, můžeš si odpočnout a pokud budeš chtít užít si trohu sexu stačí říct. Je pro tebe připraveno několik sexuálních služebníků. Udělají ti vše co si budeš přát. Pokud budeme potřebovat znovu tvoji pomoc řekneme si. Jistě rozumíš že se tu nemůžeš pohybovat sama, ale uděláme pro tebe vše co bude možné abys se cítila dobře.“

Cela byla opravdu velmi dobře vybavená. Měkká pohodlná matrace, ve vedlejší místnosti sprcha a záchod a ještě jedna místnost s křesly, monitorem napojeným na zábavní systém. Na polici bylo i nějaké pohodlné oblečení. Jak jsem se umyla oblékla jsem si růžové krajkové šaty a růžové punčochy, sedla jsem si do křesla a sledovala nějaký film při kterém jsem usnula. Zdálo se mi o tom jak jsem koordinátorka u jednotek Louisy Lu. Jak plánuji brilantní útoky a porážíme nepřátele v jedné akci za druhou. Velela jsem obrovským formacím a královna si mě vážila. To už je všechno pryč. Chtěla jsem se tím stát i ve skutečnosti, ale neměla jsem na to. Proto jsem zlikvidovala toho pomocníka na polygonu. Abych si mohla v systému napsat velitelský výcvik. A potom každého kdo mě mohl nějak ohrozit. A co z toho mám, sedím tu v cele v pohodlném čistém oblečení, ale oni mě stejně nakonec budou muset deaktivovat. Ano udělají to asi rychle možná i tak jak si zvolím. To čemu jsem se chtěla vyhnout se stalo mojí jedinou realitou. Nikdy už nebudu opravdu velet žádným jednotkám. Tak moc jsem se chtěla stát koordinátorkou až jsem zajatec a zrádce. Má královno Louiso Lu odpusť ale nemohu jinak. Budu s nimi spolupracovat. Tím si oddálím mojí deaktivaci.

Dominance v zajetí

S těmito myšlenkami se mi nedařilo usnout. Strach, vztek a pochybnosti mě svíraly jako ocelová pouta. Potřebovala jsem zapomenout. Na terminálu jsem zadala požadavek na sexuální služby. *Ať mi aspoň tohle dopřejí,* pomyslela jsem si s hořkým úsměvem. Za chvíli tu byli. Dva muži v jednoduchých uniformách, bez výrazu, poslušní. Jako by ani nebyli lidé – jen nástroje. *Stejné, jako jsme byly my všichni pro Louisu.* Sedla jsem si do křesla, rozkročila se a ukázala na ně prstem.

„Ty – lízat. A ty – nohy.“
Poslušně klekli. Jeden se přitiskl obličejem k mému rozkroku a jeho horký jazyk okamžitě našel můj klitoris. Druhý sevřel mé nohy v růžových punčochách a začal lízat chodidla, pomalými, uctivými pohyby. Zavřela jsem oči a opřela se dozadu. Cítila jsem, jak mi jazyk prvního muže rozplývá tělo, jak mě jeho dech hřeje mezi stehny. Druhý muž teď olizoval i kotníky, pak pomalu stoupal výš – po lýtkách, až ke kolenům. Jeho ústa byla horká, slintající, oddaná.
„Dost,“ zašeptala jsem a zvedla nohy, vystrčila k němu zadek. „Teď mě poslouchej. Chci, abys mi lízal prdel. Pomalu. A ty –“ otočila jsem se k prvnímu muži, „– nech mě pořádně cítit tvůj jazyk.“

Poslušně se přitiskli. Jeden muž se zakousl do mého zadku, jeho jazyk kroužil kolem análu, zatímco druhý mi dál dráždil klitoris. Přikryla jsem si obličej dlaní a zhluboka oddychovala. Bylo to příliš – a přesto málo. Potřebovala jsem víc.
„Dělej, mrdej mě," poručila jsem tomu u nohou.
Okamžitě vstal a přitiskl se ke mně. Jeho tvrdé péro klouzalo po mých stehnech, hledalo vchod. Napřed pomalu, jen špičkou, pak celou délkou. Zabořil se do mě s tlumeným sténáním.
„Ne tak tiše," zavrčela jsem. „Chci slyšet, jak tě to baví."
Zaduněl, pak začal tvrději, rychleji. Jeho ruce svíraly moje boky, prsty se zarývaly do růžové látky šatů. Druhý muž stále klečel u křesla, lízal mi prsty u nohou a pozoroval nás s dychtivýma očima.
„Ty taky," přikázala jsem mu. „Vezmi si ho do ruky a udělej si dobře. Chci vidět, jak se třeseš."
Poslechl. Jeho dlaň se sevřela kolem vlastní erekce, začal si ho třít ve stejném rytmu, v jakém do mě jeho druh pronikal. Bylo to dokonalé. Cítila jsem, jak mě plní, jak se jeho pohyby stávají nepravidelnými. Věděla jsem, že už dlouho nevydrží.
„Ano…" vydechla jsem. „Ukaž mi, jak pro mě umíš trpět."
Zasténal, pak se do mě naposledy zarazil – a vystříkl. Horké vlny se rozlily uvnitř mě. Druhý muž také dokončil, jeho semeno skanulo na podlahu. Zůstala jsem sedět, roztažená, vlhká, s úsměvem. *Tohle je jediná moc, která mi zbyla.*
„A vypadněte," řekla jsem chladně.
Poslušně odešli. Zůstala jsem sama, s tělem plným cizího potu, cizího semene.
A s prázdnotou, která se vrátila hned, jak dveře za nimi zapadly.

Chvíli potom co vypadli přišla koordinátorka Gina. Podívala se na mě, já ležela na pohovce, z kundy mi vytékala hustá tekutina a ona řekla: „Vidím že sis užila, od toho je tady máš. Chci ti něco ukázat. Je to jen malé varovaní kdybys přestala spolupracovat. Pamatuj, tvůj pobyt umíme i zněpříjemnit"
Odešla a nechala na stolku položený disk. Vzala jsem ho a dala do přehrávače. Byla tam natočená bruneta v uniformě At-In-Sp. Myslím že se jmenuje Lisa. Je to záznam z jejího zajetí svíjí se na špinavé zemi, posraná s křečovytým výrazem. Ukazuje mi účinky speciální pěny. Na záznamu je natočená patnáct hodin dlouhá agónie Lisy než ji pěna konečně deaktivovala. Tuto scénu jsem už znala, a vidím pořád před očima. Když jsem ji poslouchala přes komunikátor v zázemí vzrušovalo mě to, teď mám z té pěny hrůzu. Znovu jsem usnula. Hlavou se mi opět honily myšlenky na to co mě čeká.

Znovu na výcvikovém polygonu

Druhý den ráno přišla Gina a oznámila mi že si mám obléct uniformu a odvedou mě znovu na výcvikový polygon. Tam jsem se potkala s Reginou a ona mi oznámila že budu znovu testovat taktiku. Tentokrát i s útokem na nepřátelskou obrannou linii L2. Odebrala jsem se ke své jednotce. První část útoku jsem provedla stejně. V noci jsem nechala rozmísit jednotky za předsunutou obranou s rozkazem po zahájení útoku deaktivovat každého kdo se pokusí dostat tam nebo zpět. Před zahájením útoku měli být ukrytí a vyhnout se jakémukoliv kontaktu s nepřítelem. Já jsem zůstala u útočné jednotky která při rozednění zaútočila ze tří směrů na předsunutou obranou linii. Současně s tímto útokem proběhl velmi rychlý přesun hlavní útočné formace k sekundární linii. Plazila jsem se s ostatními v bahně polygonu a koordinovala útočící kusy. Snažila jsem se posílat jednotlivé vlny současně ze všech směrů. Většinou byly po pár metrech zasaženi, ale i jak tam leželi poskytli krytí ostatním před nepřátelskou palbou. Příklad jedné brunetky. Po zásahu leží schoulená na boku čelem

k nepříteli, za jejími zády a prdelí bylo velmi vhodné místo pro jiný kus který trefil 5 nepřátel. Potom se pokusil přesunout blíž a jak byl zasažen tak zase on poskytnul krytí dalšímu. Tento postup snižoval můj počet aktivních jednotek, ale postupovali jsme trvale vpřed. V poslední fázi útoku „all in“ vyběhli všechny zbývající kusy do útoku, který byl úspěšný a všechny nepřátelské jednotky v obraně jsme „deaktivovali“

Při útoku nepřítel zasáhnul i velké množství mých jednotek, ale úkol jsme splnili.
Zasažená bruneta ve fialovém body patří k bojovému servisu. Zrovna nesla zásoby střel pro útočící jednotky. Její balík okamžitě převzal další který svůj úkol splnil

Tuto blondýnku trefili do břicha až v poslední fázi útoku. Po zásahu se posrala a sesunula do hlubokého bahna.

Jak jsme splnili tento úkol dostala jsem od koordinátorky rozkaz připojit se se zbývajícími jednotkami do útoku na sekundární linii. Aktivních bylo asi 40% jednotek. Přesouvali jsme se na polygonu který představoval zónu. U linie jsem viděla dost „deaktivovaných“ kusů, ale nebylo jich takové množství jako obvykle. Bylo jasné že obrana nebyla efektivní na 100%. Blížili jsme se k nepřátelské linii, plazila jsem se s ostatními v bahně. Kolem mě leželi zasažení z předchozí vlny přes které jsem lezla. Několik desítek metrů před “nepřítelem” byla malá prohlubeň zaplavená bahnitou vodou. Do ní jsem se schovala a koordinovala útok mých zbývajících jednotek na linii. Bahno bylo všude. Vlezlé, těžké, s pachem výkalů. Plazila jsem se kupředu, lokty zarývala do bláta, zatímco kolem mě dopadaly cvičné střely. „Jen simulace,“ opakovala jsem si v duchu, ale moje tělo reagovalo jako v opravdové akci – svaly napjaté, srdce bušící o překot. „Levá skupina – krycí palba! Pravá – obchvat přes ten zatopený kráter!“ křičela do komunikátoru. Můj hlas zněl rozhodně.

Jednotky se hnaly vpřed. Brunetka v čele vlny padla první, zasažená do stehna. Svalila se do bahna, ale okamžitě se převalila na záda a začala pálit dál. „Dobrá, aspoň kryje ostatní,“ pomyslela jsem si.

Průlom obrany

Nepřátelská linie L2 byla teoreticky zranitelná uprostřed – tam, kde se terén mírně zvedal. Jsem poslala kamikadze jednotky, které se plazily kupředu s pěnovou náloží

„Až budete pět metrů od zákopu, odpálíte se“ nařídila jsem jim.

Přikývli, oči rozšířené adrenalinem. Viděla jsem, jak se jim třesou ruce. „Stejně jako mě. Všichni se bojíme stejně.“

V dálce jsem zahlédla Reginu, jak pozoruje bitvu z bezpečné vzdálenosti. Její úsměv byl nepřehlédnutelný.

Zbývalo jen devadesát aktivních jednotek. Všechny byly zablácené, některé posrané, ale odhodlané pokračovat v útoku.

„Poslední vlna – All in!“ zařvala jsem.

Vyběhli. Někteří padli hned, jiní se probili až k nepřátelským zákopům. Já jsem se plazila za nimi, cítila jsem jak se mi bahno vsakuje do punčoch.

Pak to přišlo – Některé kamikadze dosáhly svého cíle a odpálili se přímo v nepřátelském zákopu. Oblaky „pěny“ vystříkly do vzduchu. “Nepřátelské” jednotky se po zásahu pěnou zhroutily na zem. Do tohoto kontaminovaného místa nebylo možné okamžitě poslat pěšáky, ale Tank má proti pěně

ochranu. Poslala jsem komunikační jednotku k nedaleké tankové jednotce s požadavkem na průjezd pěnou a mezi liniemi L1 a L2 bude postupně zasahovat zbývající “nepřátelské jednotky”. První brunetku zasáhli jak vylezla z kráteru. Okamžitě jsem poslala druhý kus kterému se únik povedl a běžel přímo k nedaleko operujícímu tanku. Za chvíli jsem viděla jak se ten kolos blíží. Svoje podpůrné jednotky nechal před linií a sám projel kontaminovaný úsek. Tanku se za pomocí kamikadze vypouštených z odpalovací komory a palubního kanónu povedlo obsadit velkou část sekundární linie do které jsme se přesunuli. Podívala jsem se kolem sebe zbývalo mi asi 50 kusů. Z ostatních formací které měly hlavní úkol prolomit linie zbývala větší polovina A za námi se blížila další vlna čerstvého útoku. S takovou silou je šance I na prolomení primární linie kterou představoval konec polygonu. Tam byly ukryté další jednotky které představovaly nepřítele.

„Linie L2 dobyta!“ ozvalo se z reproduktorů.

Nyní zbýval přechod přeš minové pole a útok samotný útok. Jako první šly tanky. Ty by mohly většinu min aktivovat pod sebou. V reálu by problém představovaly pěnové miny. Tank jimi projede, ale prostor za ním je kontaminovaný. Když do něj stoupneš nechráněná tak to velmi rychle ukončí tvojí činnost. Na komunikátoru jsem zmáčka nouzové tlačítko pro přímé spojení s Reginou. Veškerá aktivita během simulace byla pozastavena. Jednotky si sedly na zem tam kde byly oddychovaly a čekaly na signál k pokračování. Regina za mnou přišla. Sedli jsme si na zem a já jí začala popisovat další detaily obrany.

“Proč jsi zastavila simulaci?” zeptala se

“Protože není přesná, nevěděla jsem že se bude útočit i na primární linii. Mezi sekundárem a primárem je minové pole. Tuto zónu je možné projet tankem. Ten aktivuje miny pod sebou a udělá průchod.”

Zastavila mě, “Tak v čem je problém, simulace mohla pokračovat.”

Pokračovala jsem: “problém je že jsou tam konvenční ale i pěnové miny. Tank sice odpálí

miny pod sebou ale pěnové miny prostor kontaminují. Nedá se to projít bez latexových punčoch. Postup by měl být takový že se zbylé jednotky schromáždí na sekundární linii. Poslední vlna která je určená k prolomení primární linie už bude mít oblečené punčochy a bude postupovat jako první. Mezitím další punčochy donese bojový servis na sekundární linii. Tam si ji je zbylé jednotky obléknou a budou pokračovat v útoku na primár." Zde asi miny nejsou, ale v reálu by se jich moc k linii ani nedostalo. I tak to tam bude těžké a počítej že většina bude deaktivována."
Regina se zaujetím poslouchala a potom řekla: "To je dobré vědět. Děkuji. Pokud nepřítel má prostor mezi liniemi zaminovaný, jak se potom přesouvají jednotky mezi liniemi?"
"Je tam spojovací tunel, ale průlom přes něj je nemožný. Okamžite by jej zapěnovali a do ústí začali pálit. Nikdo by se nedostal na druhou stranu. Na tunel zapomeň."
"Dobře, všechny jednotky budou do útoku vybaveny protipěnovými punčochami" řekla Regina
Oponovala jsem jí: "To není nutné a varuje to nepřítele že jsme na pěnu připraveni. Takhle to bude další moment překvapení. Uvidí jednotky útočící na sekundár bez punčoch a bude si myslet že primár pomůžou ochránit pěnové miny. A také ušetříš dost tohoto vybavení. Podívej kolik jednotek je při takovém útoku zasaženo. V zóně punčochy nebudou potřebovat."
Regině se rozzářily oči: "To je geniální nápad. Ušetřit výbavu a ještě získat výhodu z momentu překvapení."
Potom vydala rozkaz aby si všichni v poslední útočné vlně oblékli latexové punčochy a zároveň nechala vybavit bojový servis těmito punčochami pro jednotky čekající na sekundáru.
"Bohužel nemáme tréninkové pěnové miny. Máš nějaký nápad?"
"Jeden bych měla, co postříkat prostor mezi liniemi pěnou. Tanku to bude jedno, ale pěšáci budou mít realistické podmínky. V kontaminovaném prostoru se hůř kryje, nemohou si lehnout. Latex chrání jen nohy do výšky stehen." Navrhla jsem jí.

"Dobře uděláme to tak." Řekla.
Vydala příslušné rozkazy a její pomocníci v latexových kombinézách začali prostor mezi liniemi stříkat výcvikovou pěnou. Postupovali systematicky a za několik desítek minut byla mezi liniemi neprostupná vrstva pěny. Několik pomocníku se nešťastnou náhodou kontaminovalo. Účinek byl podobný jako u reálné pěny. Svalili se na zem, svíjeli a posrali se. Asi za 5 minut účinky odezněly a oni normálně vstali a pokračovali v práci. Kdyby se jednalo o normální pěnu byli by ve statistice deaktivnovaných. Já jsem odešla na zpět na svoje místo to sekundární linie a Regina dala rozkaz k pokračování simulace. Poslední útočná vlna se blížila. K nám přiběhly jednotky bojového servisu a začaly rozdávat protipěnové punčochy. Ty nevyšly na každého, nicméně rozkaz žádný z velitelů nezměnil. Všichni jdou do útoku. Ti na které punčochy nezbyly budou postupovat bez krytí tanky a než budou zasaženi pokusí se na sebe navést palbu nepřítele. Jednalo se asi o 15% jednotek. Přes nás přešla útočná vlna a my jsme se okamžitě připojili. Postupovala jsem bahnem a viděla jsem jak občas někoho kdo není dobře krytý zasáhnou. Pěna zatím moc jednotek nevyřadila a k primární linii zbývalo asi 50 metrů. Nepřátelská palba sílila postupující útočící jednotky neměly možnost zalehnout a krýt se. Slyšela jsem v komunikátoru Reginu:„sled 4 all in"

Poslední sled vyběhl proti linii a postupoval vpřed. Jednotky jen překračovaly zasažené kusy

co šly před nimi než byly také zasaženy. Jak se dostali mimo pěnové pole zalehli a začali zasahovat obranu.
Nyní zazněl rozkaz: „zbývající sledy all in, sled 4 na místě a kryje palbou“

Vyběhla jsem s ostatními proti primární linii. Už mi zbývalo jen pár metrů a cítila jsem několik zásahů do břicha a podbřišku. Svalila jsem se na zem do bahna a tím moje simulace skončila. Po zásahu jsem si ulevila a počůrala se. Moje teplá moč prosakovala uniformou do bahna a já sledovala jak ostatní jednotky obsazují primární linii. Cítím zvláštní pocit hrdosti. Formace pod mým velením zničila předsunutou obranou linii, zajistila že se žádný komunikační kus nedostal na sekundární linii je varovat. Úspěšně jsme s ostatními prolomili a obsadili sekundární linii a teď i když jsem „deaktivovaná“ sleduji jak moje kusy útočí na primární obranou linii.

Zpět do cely

Útok dopadl úspěšně primární linie byla obsazena. Myslím si že na tom mám velkou zásluhu a informace které jsem jim řekla jsou pro ně důležité. Odvedli mě zpět do mojí cely, umyla jsem se, oblékla si pohodlné šaty a lehla na matraci. Jak jsem odpočívala honily se mi hlavou všelijaké myšleny. Doufala jsem že mě už ta jejich výslechová pěna nehrozí, a ani nebudu jinak v nejbližší době dekativovaná. Hlodala mi ale jedna myšlenka v hlavě. Řekla jsem jim všechno ohledně naší obrany, už mě vlastně nepotřebují. Snad dodrží svůj slib …., který mi vlatně nikdy nedali. Zavolala jsem si jednoho sex servise, přikázala mu ať mě líže v rozkroku. Já se jen dívala do stropu a začala jsem unavená usínat. Po

několika minutách jsem ho poslala pryč a usnula jsem. Spalo se mi velmi dobře. Když si vzpomenu na jejich i naše jednotky které během rotace musí spát v uniformě na seřadišti. Hodně často v bahně tak já se mám vlastně dobře. Čistá matrace, mohu se po akci umýt a mám i několik služebníků aby mě uspokojovali. Co mi chybí? Jestli mě zasáhne nepřítel v zóně, nebo popraví tady je vlastně jedno. Jak jsem se probudila najedla jsem se a potom sledovala porno. To mě vzrušilo a já chtěla zažít stejné orgie. Zavolala jsem zpět sex servise. Chci tady tři páry.
Jak přišli tak jsem přikázala: „Budeme šukat do kudny a prdele. Vždy po výstřiku se do mě nebo jiné kterou jste šukali vychčijete. Budeme perverzní mrdající hromada těl. Voda je tam. Chci aby chcánky tekly proudem. Pokud budete některé lízat kundu tak když to bude jen trochu možné tak chci aby začala chcát.“
Bez jakýchkoliv otázek se všichni napili vody a jeden mi začal lízat prdel. Jak jsem zvlhla poposedla jsem si tak aby měl moji kundu na svém obličeji. Jazyk zabořil tak hluboko jak jen mohl a já uvolnila svůj plný měchýř. Asi minutu jsem mu chcala do pusy a on mě při tom dole lízal. Druhý mi strčil péro před obličej a já ho začala kouřit. Drobná brunetka mu při tom olizovala prdel. Povalil mě na zem, zvedl nohy a začal rychle šukat. Střídal oba moje otvory. Nad nás se postavila zrzka a nastavila mu svoji kundu. Zvládl nás obě dvě, mě šukal a ji lízal. Potom jsem zahlédla jak jí z rozkroku stříká žlutá teplá moč. Zasahuje ho do obličeje a potom padá na moje břicho. Jak se vyhcala lehla jsem si na jeho břicho aby měl dobrý přístup k mojí kundě. Hned tam strčil svůj jazyk a já mu začala kouřit péro. Další mi při tom šukal prdel. Zůstal ve mně až do výstřiku a potom jsem hned cítila jak mě plní anál svojí močí. Když ho ze mě vytáhnul z řitního otvou mi vytryskl proud moči a semene který musel zasáhnout

i toho na kterém jsem ležela. On za chvíli začal stříkat taky. Mě přímo do pusy a dle instrukcí hned začal také chcát. Poslední k vyvrcholení použil zrzku která nás před tím pochcala. Orgie se chýlily ke konci. Řekla jsem jim že už mám dost aby uklidili po sobě svoje tekutiny a odešli. Ja jen ležela na zemi. Mokrá, ulepená ale pořádně jsem si užila. Znovu jsem se osprchovala, pustila si hudbu a relaxovala na pohodlné matraci. Připadalo mi že zóna, plazení se v bahně a neustálé útoky jsou tak vzdálené. Ležím tady tělo mi zakrývá jen tenká saténová látka a já si připadám jako královna. Zavolala jsem dva svoje sexuální sluhy a poručila jim aby mi lízali nohy a já při tom budu odpočívat.

Další práce pro Ginu

Ze spánku mě vzbudil příchod Giny. Vstoupila do místnosti poslala moje „sluhy“ pryč a přikázala mi: „Obleč si uniformu a půjdeš se mnou.“
Rozespalá jsem se zeptala kam jdeme.
Odpověděla mi stroze: „Vše se dozvíš včas.“
Sevřel se mi žaludek, oni mě teď popraví, všechno jsem jim řekla a už mě nepotřebují. Oblékla jsem se a šla s Ginou. Tentokrát jsme nešli na polygon, v krku jsem měla sucho a ruce studené. Zeptat znovu jsem se neodvážila. Došli jsme na velkou plochu nedaleko zóny. Před námi byly linie obrany. Jedná se o seřadiště útočných jednotek. Oddychla jsem si. Asi tu jen předám velitelům moje zkušenosti a půjdu znovu do cely. Za chvíli k nám přišla další koordinátorka. Blondýna s dlouhými rovnými vlasy oblečená ve světle růžovém body a červených punčocháčích.

Gina se na ni podívala a řekla: „Tak tady ji máš. Na polygonu vedla jednotky velmi dobře bude spolupracovat i v zóně. Dej jí první útočný sled. Napadnou jejich předsunutou obranu a potom budou můžou pokračovat dál v útoku.“
Blondýna si mě prohédla a řekla: „Jsi zařazena k InAtc-15-08. Vaším úkolem bude zničit předsunutou obranu a zajistit aby se žádný komunikační kus nedostal k obraným liniím. Když uspějete připojíte se k útoku na sekundární linii. Pojď se mnou zavedu tě k tvojí jednotce. Pamatuj pokud nebudeš spolupracovat jako na polygonu umíme ti pobyt u nás znepříjemnit. Jsi jedna z nich a všichni v tvé jednotce se nechají rádi deaktivovat abys v útoku vydržela nejdéle, ale jestli…… viděla jsi video co ti dala Gina“
„Ano budu spolupracovat.“ Odpověděla jsem.
To už jsme přišli k mojí jednotce. Mám velet 280 pěšákům a 35 kamikadze. Mám tu i 15 jednotek bojového servisu a 10 komunikačních. 80 pěšáků má žluté podkolenky. To je sebevražedná pěchota. Ta nikdy neustupuje a svým tělem kryje běžnou pěchotu která má jen bílé punčocháče. Pěchotu s chemickými nebo konvenčními naložemi tu nevidím. Teď už nemám jinou možnost, jdu do zóny. Jsem velitelka a snad se mi povede se vrátit zpět.

Začíná útok

Na seřadišti jsme čekali do hluboké noci. Pomalu jsme se plazili k nepřátelské obraně. Tam jsem jedné části formace nařídila aby zaujaly pozici za obranou. Přikázala rozmístit 20 kamikadze v šachovnicovém vzoru malém příkopu který je podle stop v bahně používaný. Pěchota zalehla po stranách a čekali jsme. Jak začne hlavní část útoku tak my musíme deaktivovat každého kdo se pokusí dostat dovnitř nebo ven. Zbylá část mojí jednotky zaútočí z obou boků a čelo jejich

obrany přenechám jiné formaci. Oni začnou útočit a my se přidáme. Ležela jsem v bahně, nervy mi pracovaly a já cítila tlak v měchýři. Nijak jsem se nebránila, jen jsem se uvolnila a za chvíli mi teplá moč zaplavila celý rozkrok. Nad ránem to začalo. Druhá část útočného sledu se hrnula k obraným pozicím a dle předpokladů okamžitě vyběhla komunikační jednotka. Dlouhovlasá bruneta v tmavě červeném body a světle růžových legínách. Jak se dostala dostatečně blízko moje jednotky ji zasáhly dávkou z několika směrů. Okamžitě deaktivovaná padla do bahna. Mezitím začal útok na jejich pozici. Viděla jsem jak vstaly z pozic na kterých byly schované od noci a překvapili obranu. Oni určitě čekali útok jen z jedné strany. V dálce se blížila další komunikační jednotka kterou doprovázelo šest pěšáků. Jim se povedlo zasáhnout některé moje jednotky, ale i tak se moc daleko nedostaly. Pokrývala jsem celou oblast. Blondýnka co se snažila dostat k sekundární linii se dostala jen k mému kamikadze. Odpálil se sám. Ona se jen svíjela v pěně a srala si do uniformy. Stejně dopadl i její doprovod

Prostor kudy se pokoušel nepřítel vyslat nouzovou zprávu byl zajištěn dobře. Lezla jsem se podívat k útočícím jednotkám. Tam to podle našich deaktivovaných kusů vypadalo hůř, ale I tak úspěch. Už byla prolomena obrana na levé straně a uvnitř jejich valu byla naše pěchota která si celkem dobře poradila se zbytky jejich obrany. Brunetka z mojí skupiny kousek před nepřátelským valem. Po zásahu do nohy a břicha se svalila na zem plazila se chtěla stále pokračovat v útoku. Nakonec dostala další zásah do hlavy a útok pro ni skončil. Mě zbývalo asi 40% jednotek a čekala mě další část útoku. Kolem nás prošla druhá útočná vlna ti mají za úkol prolomit sekundární obranou linii. My jsme zatím postupně deaktivovaly celou předsunutou obranu. Tato část útoku vyšla, ale nebyl čas odpočívat. Podle rozkazu jsme se připojili k pokračujícímu útoku na obranné linie. Zatím jsem neviděla nepřátelské tanky, to znamená že

se o našem útoku na linii nevěděli. Tank se možné uvést do provozu asi do 5 minut. Pokud budeme rychlejší tak by jsme mohli obsadit nepřátelské pozice stejně snadno. Jeden nepřátelský tank jsem později zahlédla. Začaly ho ze tří směrů obestupovat jednotky Tharp. Tank je sice zasahoval ve velkých počtech, ale nakonec se povedlo ho zastavit když se pod jeho skeletem

Nepřítel se pokusil zastavit Tharp pomocí palubního kanónu a tankových kamikadze s pěnovou náloží. Většinou svoji nálož odpálili, ale některé se povedlo zasáhnout příliž brzy tak že by pěna zasáhla jeho jednotky.

zasažených jednotek. Ale jak jsme se približovali tak se zvyšoval i počet deaktivovaných nepřátel. Plazila jsem se s mojí formací v bahně blíž a blíž k nepřátelské linii. Neutočili jsme sami s námi postupovala I druhá útočná vlna. Oni byli první a nesli největší váhu tohoto útoku.

odpálil Tharp s chemickou náloží. Jak jsme po několika minutách postupovali kolem toho místa ležela tam snad celá formace Tharp, svůj úkol splnili. Zastavili nepřátelský tank. Jeho jednotky také v okolí leží v bahně

Všude kolem skeletu ležela deaktivovaná tanková obrana. “Žluté body, světle modré legíny a nasráno v rozkroku…denní rutina tankové obrany”, pousmála jsem se
Tank jsme minuli a pokračovali k obrané linii. Ta byla už asi jen 50 metrů daleko. Před námi probíhal útok, na zemi leželo hodně našich

Blíž k obranné linii postupně ubývalo zasažených nepřátel, ale přibývalo našich deaktivovaných jednotek. Když zbývalo asi 20 metrů lehla jsem si za jednu zasaženou brunetku z bojového servisu. Svým jednotkám jsem dala pokyn aby se ukryly a pálili na nepřítele ze statické pozice. Mezitím druhá vlna se pokoušela na několika místech prolomit jeho obranu. Nechala jsem si poslat hlášení kolik mám aktivních kamikadze kusů. Velitel jedné formace mi řekl 14 kusů. Ok rozhodla jsem se o prolomení obrany co je před námi. Určila jsem dvě skupiny v každé bylo 5 kamikadze a 15 kusů sebevražedné pěchoty. Oni měli vyběhnout proti nepříteli na dvou místech vzdálených 20 metrů od sebe. “Aktivujte nálože ve vzdálenosti menší než 5 metrů od nepřítele.” Rozkázala jsem
Přitom jsem si polohlasem řekla: “Snad se tam dostane alespoň jeden z každé skupiny”
Kusy byly okamžitě připraveny. Pokud se mi tento kousek povede tak udělám do jejich obrany “Otvor” minimálně 30 metrů jehož střed nebude kontaminovaný a bude možné deaktivovat zbylé obránce. Dala jsem signál a útočné kamikadze skupiny vyběhly. Sledovala jsem pravou stranu. Pěchota obestoupila kamikadze které byly v jejich středu. Takhle nepřítel víc zasahoval pěšáky.

“Každý zasažený pěšák umožní kusu s náloží posun o metr” pomyslela jsem si.
Plesk, plesk…. Jeden po druhém se hroutili zasaženi do bahna, ale stal se zázrak dvěma kamikadze se povedlo dostat až k místu kde bylo vhodné odpálit svoje pěnové nálože. Viděla jsem dva výtrysky pěny a hodně kusů nepřátelské obrany se zhroutilo v křečích na zem. Na levé straně se povedl odpal jednomu kamikadze. Zbytek se neodpálil, byl zasažen dál před jejich linií a kde by byl pěnový útok neefektivní. Po tomto zásahu jsem poslala zbytek mé jednotky k přímému útoku na zbytky nepřátel kteří zůstali v nezasaženém středu. Jejich odpor byl houževnatý, ale povedlo se nám obsadit část sekundární obranné linie. Okamžitě jsem poslala komunikační jednotku aby předal tuto informaci a vyrazil k nám bojový servis s protipěnovými punčochami. Po několika metrech byl zasažen do zad když se pohyboval před úsekem který nebyl pod naší kontrolou. Dalšímu, který vyběhl hned jak byl předchozí zasažen, se to povedlo. Doufala jsem že na nás nějaké punčochy zbyly. Instrukce byly před útokem, že formace která dosáhne sekundární linii pošle požadavek na punčochy. Před útokem se nepočítalo s tímto vybavením pro všechny. A pokud je aktivních méně než odhad před útokem tak na ně punčochy nezbydou. Budou při postupu kontaminovanou zónou na sebe navádět nepřátelskou palbu dokud nebudou zasaženi střelou nebo pěnou. Povedlo se doběhla k nám bruneta v uniformě bojového servisu. Když jsem ji pozorovala jak se blíží ve fialovém body a bílých legínách kličkuje mezi zasaženými. Občas si za nějakého lehne a sleduje oblast před sebou aby za chvíli mohla vyběhnout a příblížit se o pár metrů k nám. Skočila do obsazeneho zákopu.

“Tak jsem tady, zvládla jsem to.” Řekla zadýchaná.
Odpověděla jsem jí: “Výborně, rozdej punčochy zbylým jednotkám. Kolik jich máš?”
Odpověděla mi: “Asi 30 kusů, pro všechny to stačit nebude. Jste moje druhé stanoviště”
“Rozumím, vydej je v pořadí velitelé, komunikační jednotky, bojový servis, kamikadze, pěchota a pokud něco zbyde poslední bude sebevražedná pěchota. Ty jsi na tom jak? Chci tě použít v útoku s mými jednotkami.”
Odpověděla mi: “Vydám je dle příkazu, já už další úkoly nemám tak mě můžeš použít. A punčochy mám na sobě od začátku útoku.”
Vydala materiál co přinesla a já čekala na příjezd tanku za kterým budeme postupovat na primární linii. Viděla jsem ho asi 70 metrů daleko, jak se k nám přibližuje. Vše zatím probíhalo podle plánu. Zatím…. Z levé strany se v zóně blížila velké formace nepřátel. To musí být formace DAT útoku. Probíhající útok už musely v zázemí zaznamenat a koordinátorka DAT se rozhodla pomoci obraným liniím. S tímto Regina při simulaci na polygonu nepočítala. Na náš tank okamžitě zaútočil nepřátelský s mohutnou podporou Tharp. S ním jsme už nemohli počítat. Nepřátelská pěchota napadala z boku poslední útočný sled a já viděla že se jich k nám moc nedostane. Za chvíli budeme odříznuti. Před námi netknutá primární obraná linie a v zádech za chvíli budou jednotky DAT. V komunikátoru jsem viděla rozkaz od koordinátorky. Na displeji svítilo: “ALL IN – nečekat na podporu tanků” To nás okamžitě deaktivují pomyslela jsem si. Rozkaz jsem předala svým jednotkám a vydali jsme se do prostoru mezi liniemi. První šla sebevražedná pěchota. Když šlápli na minu tak buď se svalili hned na zem nebo při aktivaci pěnové se pár minut svíjeli na zemi než byli deaktivováni. Rozkázala jsem svým jedotkám aby se pokusili proběhnout zaminovaný prostor a co nejrychleji se dostaly do zákopu primární linie. Část posledního útočného sledu se k nám nakonec dostala a hned se zapojil do útoku na primární linii. Zbytek se pokoušel držet DAT dál v zóně nebo byl deaktivovatý. V ten okamžik mi došlo že zde budu taky zasažena. Jak DAT prolomí bránící se jednotky začne útočit na svoji sekundární linii aby ji získal zpět. Potom bude mít naše jednotky jako na talíři. Zepředu obrana, zezadu DAT. Já zůstala v hodně křehkém bezpečí sekundární linie a sledovala náš slábnoucí útok a přibližujícího se nepřítele. Kousek vedle mě padla zasažená zrzka z tankové obrany. Dostala zásah do podbřišku a nebyla okamžitě deaktivovaná. Dívala se na mě a prosila mě: “Dělej zasáhni mě” Já jsem se na ni dívala a cítila vzrušení, stejné

když jsem byla na pozici pomocnice koordinátorky DAT. Vlhla mi kunda a po zádech projíždělo příjemné mravenčení. Jak tam ležela a svíjela se sáhla jsem si do rozkroku a přes uniformu začala masturbovat. “Stejně už nemám žádnou šanci, aspoň se udělám” pomyslela jsem. Pár minut jsem nevnímala kde jsem, tělem mi projel orgazmus, jak jsem otevřela oči stála tam nepřátelská pěchota. Nebo moje pěchota?

V zajetí u svých

"Velitelka, to bude zpravodajce zajímat. Prohledej ji jestli nemá osobní nálož." Řekl pěšák Druhý se pousmál a odpověděl: "Honila si tady kundu to přes nálož v rozkroku moc nejde"

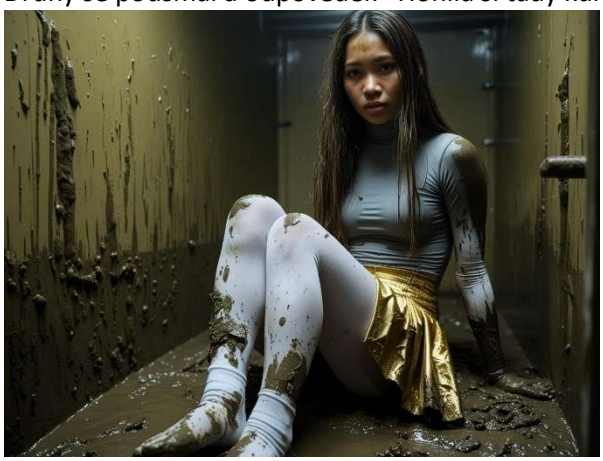

Potom přišel ke mě, prohmatal mi rozkrok. Strčil ruku pod silonky a důkladně prohledal jestli u sebe nemám nálož kterou bych později odpálila. Nic jsem neměla a vedli mě k výslechovým prostorům. Tam mě strčili do malé špinavé cely. Na zemi byla tenká vrstva bahna a hoven. Úplně jiný svět než moje cela u nepřátelských jednotek. Co teď se mnou bude, měla jsem jít do zóny a po vzoru Abbigail se nechat zasáhnout v poslední samostatné akci. Místo toho jsem se nechala zajmout. Prozradila detaily naší obrany. Trénovala nepřátelské jednotky jak nejlépe prolomit naše linie. A nakonec jsem vedla nepřátelskou útočnou formaci na naše pozice. Pokud mě poznají tak budu popravena. S tím nic neudělám. Doufám že budu jen popravena…… Kdybych tu měla nějakou nálož, pěnu, nebo něco čím se deaktivuji sama. Nechci se setkat s koordinátorkou Darinou. Seděla jsem tam hodně dlouhou dobu až se otevřely dveře a pomocník koordinátorky mě chytl a někam vedl. Asi k výslechu. Posadili mě na zem do místnosti kde už seděla Darina, dlouhovlasá blondýna oblečená v šedém body a šedých silonkách. Dlouze se na mě podívala.

Darina: Víš, kde jsi?
Isabelle: Jsem Váš zajatec, asi na výslechu.
Darina: Tvoje číslo a kód jednotky?
Isabelle: (Ona mě nepoznala… mám nějakou šanci. Ale já nevím jak jsou číslování nepřátelé řeknu jí jen kód jednotky) jednotka InAtc-15-08
Darina: (usmála se) výborně tak se mi to líbí, ještě tvoje číslo a co bylo cílem útoku?

Isabelle: (zase moje číslo, řeknu je ve špatném formátu a jsem prozrazena. Proč jsem si já blbá nezjistila číslo nějakého kusu před útokem, musím to zamluvit) cíl našeho útoku bylo prolomení primární obrané linie. Na sekundáru jsme ale skončili. Tuto akci jsme dlouho trénovali. Využívali jsme zkušeností z průzkumu a poznatků z minulých útoků. Sama jsem prodělala několik simulací na našem polygonu. Ty ale dopadly pro nás lépe.
Darina: Jak jste získali informace o detailech o předsunuté obrané pozici?
Isabelle: Postupně při útocích jsme pozorovali Vaši obranu. Věděli jsme že provádíte průzkum zóny a snažíte se zjistit co nejdříve případný útok. Pokusili jsme se odříznout tuto pozici jako první. Také jsme museli zajistit aby se na Vaše hlavní linie nedostala žádná komunikační jednotka.
Darina: A při útoku některé jednotky měly latexové punčochy jak jste zjistili že je můžete při prostupu mezi liniemi potřebovat?
Isabelle: To jsme jsou zkušenosti z předchozích útoku, aspoň si myslím. Nevím všechno jsem jen velitelka útočné formace InAtc-15-08.
Darina: Tak mi ještě řekni svoje číslo.
Isabelle: (zalapala jsem po dechu) Nico Monte 48 5874.

Darina: (Dlouze se na mě podívala a usmála se) Nico nepřátelé mají jíný způsob číslování svých jednotek to vím od jiných zajatců. Proč mi ho tajíš když jsi odpověděla na všechny předchozí otázky.
Isabelle: Ne ostatní jednotky používali krycí čísla. Já jsem opravdu Nico Monte 48 3274
Darina: Tak jsi Nico Monte 48 5874 nebo Nico Monte 48 3274?
Isabelle: Promiň přeřekla jsem se. Moje číslo je 48 5874
Darina: Neslyšela jsi o nějaké Isabelle Fate W104 57 před nějakou dobou opustila naše pozice a sama odešla do zóny?
Isabelle: (po zádech mi stékal ledový pot, zalapala jsem po dechu) Ne, neslyšela
Darina: (mlčela, jen se na mě dívala)

Pokusila jsem se k ní přiblížit a políbit jí nohu, Darina se nebránila nastavila mi svoje chodidlo a já ji začala lízat. Napřed jsem ji naslinila prsty na noze. Silonky měla už dlouho na sobě, její noha výrazně voněla a i přes bláto a prach jsem cítila na jazyku slanou chuť jejího potu.

Darina: (nohou mě odstrčila a rázně řekla) Dost, Isabelle skončila jsi. Si myslíš že jsem tě hned nepoznala. Isabelle Fate W104 57 bývalá pomocnice koordinátorky u které chybí záznamy o výcviku. A teď zrádce který prozradil nepříteli detaily naší obrany vedl nepřátelské jednotky do útoku.

Pak Darina vstala a nakapala mi na břicho nějakou látku. Začala jsem mít křeče, povolil mi svěrač a já se posrala. Myslela jsem že je to pěna. Účinkuje stejně, ale ná to pořád cítila. Jak jsem se svíjela tak se hovna v rozkroku rozmazaly až po stehna. Za pár minut bych měla být deaktivovaná….. Pořád vnímám, účinky odeznívají. Myslím si že je to látka která se používá při výcviku aby simulovala pěnu. Jen ty křeče trvají mnohem déle.

Darina: Užila sis to? Líbilo se ti to? Tak si to zopakuj.

A znovu mi nalila na břicho tu sračku. Zase pocit křečí……..

Isabelle: Prosím už dost, pošli mě na popravu, nebo do loterie ale skonči to se mnou

Po nějaké době mě zase odvedli jiné špinavé cely. Lehla jsem si na zem. V tichu a tmě jsem přemýšlela. Tak teď budu v nepřátelské uniformě popravena. Kdybych kdysi nezačala manipulovat vydavatele a neposlala Stelu místo mě k tankové obraně. Byla bych deaktivovaná mnohem dřív ale nebyla bych manipulativní zrádce. Neustále se mi vracely vzpomínky na Stellu. Ona mi to předpověděla. Na linii obrany když prokoukla moji manipulaci, ale nic s tím už nemohla udělat.

Poslední slova která mi řekla.

„Všichni skončíme v bahně, Isabelle. I ty. A až tam budeš ležet posraná a třesoucí se, vzpomeň si, kolika lidem jsi mohla pomoct… a kolik jsi jich poslala do pekla místo sebe.“

A měla pravdu …… Stelo, Candee, Georgi, Vainillo dokážete mi odpustit. Odpovědí mi bylo jen ticho bahnité cely.

Dokončení od Dariny Ray

Isabelle byla odhalena. Je neuvěřitelné že tak dlouho dokázala kličkovat. Její původní specializace byla tanková obrana. Běžná jednotka bez zvláštních dovedností která jen v akci chrání svůj tank. Obvykle je při větším útoku zasažena. Ona využila pozice reportérky, manipulovala s vydavatelem lhala že má informace o Abbigail a sloužila mu jako sexuální hračka. To ho zmanipulovalo tak že přesvědčil koordinátorku výcvikového polygonu Daisy Green aby místo Isabelle poslala do tankové obrany Stelu Sonri. Další Isabelina manipulace byla s výcvikovými daty. Bez výcviku si změnila specializaci z standardního výcviku na velitelský výcvik. Potom pomocníka Daisy kterého před tím zmanipulovala pomocí sexu deaktivovala malou náloží. Vixi Rafi udržovala v přesvědčení že hledá skupinu Echo Abbigail. Sympatizanty kteří nejsou plně loajální ke královně. Ve skutečnosti jejich loajalita byla vysoká. V akci se nebáli zásahu. Jen nosili pod límcem uniformy silonky jako Abbigail. I ona jak odešla do zóny tak deaktivovala 40 nepřátel než byla zasažena. Kdyby byli všichni jako ona tak jsme už dávno vyhráli. Nakonec přízrak Echo Abbigail nafouknula do obrovských rozměrů a falešně obvinila koordinátorku Vixi Rafi z napomáhání této skupině. Královna se rozhodla pragmaticky a preventivně všechny jednotky DAT poslala do útoku. Nechtěla riskovat že se nízká loajalita rozšíří i mezi ostatní jednotky. Lež kterou Isabelle šířila. Koordinátorka Vixi byla po útoku na základě falešného obvinění od Isabelle preventivně popravena. Isabelle měla možnost hrdé deaktivace tím že odejde do zóny a před tím než ji zasáhnou deaktivuje větší množství nepřátel. Místo toho se nechala zajmout. Vyzradila detaily naší obrany a na tréninkovém polygonu cvičila nepřítele v nejlepší taktice útoku. To celé završila velením nepřátelské formace v přímém útoku na naše pozice. Když se jejich útok začal hroutit neměla dost odvahy postupovat s nimi a být zasažena. Schovala se na sekundární linii obrany kde byla zajata. V minulosti jsem se s ní setkala proto jsem jí hned poznala, ale chvíli jsme hrála její hru že nevím kdo je. Královna Louisa Lu nařídila tento příběh zveřejnit jako varování pro ostatní jednotky. Další reportáže a příběhy z akce nebo zázemí se vydávat nebudou. Isabelle při své cestě reportérky na “vrchol moci” odstranila vydavatele.

Stála jsem vedle královny Louisy Lu, zatímco pomocníci v černých latexových kombinézách vlekli Isabelle do průhledné místnosti uprostřed popraviště. Byla oblečená v nepřátelské uniformě – stříbrné silonky, bílé legíny, šedé body. Isabelle se třásla, její oči běhaly mezi královnou a davem jednotek, které přišly popravu sledovat.

Stín královny Louisy Lu padl na průhledný box, kde Isabelle klečela v nepřátelské uniformě – stříbrné silonky nasáklé potem, bílé legíny potřísněné bahnem. Dav jednotek na popravišti ztichl, když královna zvolna vytáhla fotografie.

„Pamatuješ si ji, Isabelle?“ Louisa přitiskla snímek na sklo. Vixi Rafi – bývalá koordinátorka, její tělo ztuhlé v křeči, ústa otevřená v němém výkřiku. „Ta neprosila, věděla že nemá jinou možnost.“

Isabelliny prsty se škrábaly po skle. „Já… já nejsou jako ona! Já vím víc! Znám jejich slabá místa!“

Královna se naklonila blíž, její hlas byl sladce jedovatý: „Vixi se posrala dřív, než ji plyn zasáhl. Ležela v tom, svíjela se jako červ… a víš, co řekla naposledy?“ Přitiskla dlaň k uchu v karikatuře naslouchání. *„Prosím, řekněte Isabelle, že…“*

Isabelle zaječela. „Lžeš!“

Královna se zasmála. „Ale ne. Chtěla ti vzkázat, že tě nenávidí. Že jsi jí vzala všechno – a že se těší, až uvidí tvůj konec.“ Hodila fotografii na zem před box. Vixin pohled se upíral na Isabelle.

Isabelliny nohy podklesly. Z rozkroku jí začala téct teplá moč, nejprve po kapkách, pak pramínkem, který stékal po bílých legínách. „Ne… nechci…“ vzlykala. Dav začal hučet – posměch, opovržení.

„Podívejte se!“ královna rozepjala Isabelle tělo ukazováčkem. „Tohle není pomocnice koordinátorky. Tohle je krysa, která se chtěla vyšvihnout na ostatních.“ Otočila se k davu: „Co si myslíte? Má dostat šanci, jako ji dala Vixi?“
V řadách se ozvalo dunivé *„NE.“*
Isabelle se vrhla na zem, líbala sklo u královniných nohou. „Udělám cokoli! Budu tvůj otrok! Budu lízat bahno z tvých nohou! *Prosím!*“ Její hlas přeskakoval do hysterie. Sliny jí stékaly po bradě.
Louisa poklekla na druhou stranu skla.

„Moje královno!“ vykřikla Isabelle, přitiskla se na sklo. „Jsem užitečná! Znám jejich taktiku, můžu poradit, jak prolomit jejich linie! Nech mě sloužit, prosím!“
Královna Louisa Lu se ani nepohnula, její pohled byl chladný jako ocel. „Ty jsi nejen zrádce,“ pronesla klidně, „ale i zbabělec. Abbigail šla do zóny a byla deaktivována s důstojností. Ty jsi lízala nohy nepřátel.“
Isabelle klekla, její prsty se škrábaly po skle. „Udělala jsem chybu! Ale můžu to napravit! Nech mě… nech mě ti aspoň políbit nohy, než…“
Královna pomalu přistoupila k krychli. „Polib mi je přes sklo,“ řekla s ledovým úsměvem.
Isabelle se sehnula, přitiskla rty ke skleněné podlaze tam, kde stála královnina noha zahalená v silonce. Slina jí zůstala na povrchu jako mastná skvrna. Dav jednotek kolem ztichl.
„Dost,“ řekla Louisa a pokynula strážím.
Syknutí. Isabelle ztuhla, když se z otvorů v rozích začal valit plyn. Nejprve to vypadalo jako mlha – pak jí do nosu narazila vůně růží.
„Ne, ne, počkejte!“ ječela, bušila pěstmi do stěn. „Jsem lepší než Vixi! Já… já…“
Pak přišel kašel. Křeč. Její tělo se sevřelo, ruce sevřely břicho. „Nechci… nechci…“ zašeptala, ale už to nedokázala zastavit.
První bylo chcaní. Teplý proud jí stékal po stehnech, vsakoval se do bílých legín. Pak přišly střeva – hlasité, potupné prdnutí, než z ní vyklouzla řídká hnědá hmota. Klečela v loužičce vlastní moči s posranou prdelí a slzy jí stékaly po tváři.
Královna se naklonila blíž. „Podívejte se všichni,“ řekla hlasitě. „Tak vypadá zrada. Ne hrdinská deaktivace v zóně, ale třesoucí se zbabělec, který se posere.“
Isabelle padla na kolena, pak na záda. Její tělo sebou škubalo. Naposledy zvedla oči k Louisě.

„Pro… královnu…“

Pak už jen ležela. Posraná. Ztichlá.

Isabelle Fate W104 57 byla deaktivovaná v nepřátelské uniformě.

Isabelle Fate W104 57, InAtc-15-08
Zrádce

Otroci královny Louisy Lu

Já jsem královna Louisa Lu. Všichni v zóně a v zázemí jste tu jen pro mě a pro můj cíl zničit nepřátelskou královnu. Jsem připravená použít kohokoliv z Vás ke splnění mého cíle. Vetšinou pobývám v mém paláci který neustále střeží jednotky Dq a Db. Ty mají nejlepší možný výcvik a jsou připravené se pro mě kdykoliv nechat zasáhnout. Velmi mě šokovala záležitost s Isabelle Fate. Ona zradila a to takovým způsobem že velela nepřátelské formaci při útoku na naše obranné linie. To je nepřijatelné selhání.
Isabellina zrada nebyla jen o ní. Byla to infekce, symptom slabosti, který se mohl rozšířit. Musela jsem učinit příklad. Její veřejná poprava byla nutná – nejen jako trest, ale jako varování. Aby každá jednotka, každý "kus" od pěšáka po koordinátorku, pochopil, že zrada je jediná cesta, která nevede k hrdinské deaktivaci v bahně zóny, ale k ponížení a zapomnění.

Ale jedna poprava nestačí. Isabelle byla produktem systému, který jsem vytvořila. Systému, který ocenil ambice, ale nedokázal rozpoznat, kdy se ambice změní v chorobnou posedlost. Musím jej proto utáhnout. Zpřísnit. Ujistit se, že každá jednotka chápe: jsem jejich začátek i konec. Jsem jejich důvod existence.

Nová éra přísnosti

Povolala jsem si Darinu Ray, koordinátorku zpravodajských operací. Sedla si do křesla před mou, oči upřené, v šedém bodysuitu a šedých silonkách – uniformě absolutní loajality.
"Darino," začala jsem, hlasem, který neznal odpor. "Isabellina zrada odhalila mezeru v našem dohledu. Příliš jsme se soustředili na vnějšího nepřítele a zapomněli na toho vnitřního. Na pochybnosti. Na strach."
"Ano, má královno," odpověděla bez zaváhání. "Chci vědět vše. Každý šepot, každý pohled, každá vzpomínka na Abbigail, která přetrvává. Echo Abbigail musí být vymazáno. Nejen jeho příznivci, ale i samotná vzpomínka na něj. Chci, aby to jméno vyvolávalo pouze odpor."
Zavedeme nový systém hodnocení loajality. Každá jednotka bude podrobena pravidelným testům. Jakákoli odchylka, jakýkoli náznak sentimentality nebo pochybností, bude okamžitě trestán přeřazením do sebevražedných jednotek nebo do loterie. Není místo pro slabost.

Moje nová zbraň: Naděje ze zoufalství
Ale já jsem se nepoučila jen z Isabeliny zrady. Poučila jsem se i z její efektivity. Nepřítel ji dokázal využít. Jeho taktika, kterou mu Isabelle naučila, byla brutálně efektivní. Musím tuto efektivitu obrátit proti němu.
Povolala jsem si Betz, novou koordinátorku DAT operací.
" Betz, Isabelle nám ukázala, jak zranitelní jsme. Ale také nám ukázala, jak útočit. Chci, aby každá jednotka, která jde do zóny, šla s vědomím, že její zásah bude mít význam. Že i její deaktivace posune frontu o metr blíž k vítězství."
Zavedeme "motivované jednotky". Jednotky, které prokážou absolutní loajalitu, dostanou slib: pokud budou v zóně deaktivovány s poměrem alespoň 3:1, jejich jméno bude zapsáno v Síni hrdinů a jejich jednotka získá lepší vybavení. Je to iluze, ale iluze, která žene kusy vpřed lépe než strach sám.
A pro ty, kteří pochybují? Pro "Echo Abbigail"? Mám jiný plán. Budou nasazováni do prvních vln. Jejich deaktivace bude rychlá a zapomenutá.

Stojím na balkóně svého paláce a díváme se na zónu. Tam dole se bojuje. A všechno je to pro mě. Pro můj cíl. Isabelle Fate se mýlila. Myslela si, že může systém přelstít. Že může být pánem svého osudu. Ale v tomto světě jsou pouze dva typy lidí: otroci, kteří poslouchají, a otroci, kteří se bouří a jsou za to potrestáni. Já jsem jediná svobodná bytost v tomto světě. A svoboda je břemeno, které nesu za všechny vás. Příští útok začne za úsvitu. A já se těším na zprávy o vítězství. A pokud nebudou vítězství, budou příklady. Jako vždy.

Pro královnu Louisu Lu. Nyní a navždy.

Nyní jsem si chtěla trochu užít. Šla jsem do vedlejší místnosti kde byli nachystáni mojí sexuální otroci. Na zemi seděli tři ženy. Jak mě viděli přicházet klekli si na zem a čekaly na můj příkaz. Řekla jsem jim aby pro mě připravili dva otroky. Okamžitě vstaly a přešly ke dvěma kterým začaly kouřit péra a lízat prdele tak aby byli pro mě připravení. Za několik minut měli čuráky postavené a čekali co budu chtít.
Jednomu jsem přikázala aby mi začal lízat rozkrok, od kundy až po prdel. Pěkně mě vyčistil do hloubky. Druhý se začal věnovat mým nohám. Potom jsem mu nastavila svoji kundu a on do mě vsunul péro. Cítila jsem ho až v žaludku, začal pomalu přirážet. Blodnýně s dlouhými vlnitými vlasy oblečené v světle modrém latexu jsem pokynula aby dala hlavu mezi jeho stehna a lizala mu prdel ve stejném rytmu jak od pronikal do mě.
“Nechci tady žádný váš výstřik. Vy dvě budete připraveny to včas spolknout a ty tam v rohu nachystej další péro” rozkázala jsem
Bruneta se mlčky odebrala k dalšímu a začala ho vzrušovat. On mě zatím nezajímal. Měla jsem dobrého pevného čuráka v mojí kundě a druhý byl nachystaný u mých nohou. Za chvíli jsem viděla jak se blížil jeho výstřik. Začal hekat na obličeji bylo vidět jak přemáha svoji tělesnost. V ten okamžik blondýnka vytáhla jazyk z jeho prdele a vzala si do pusy péro. Začal do ní stříkat, okamžitě vstal druhý kus který čekal u mých nohou a pokračoval v šukání tam kde skončil ten první. Cítila jsem každý jeho pohyb, držel mě jemně za boky a přirážel. Ja jsem jeho bohyně a to že může mít čuráka v mojí kundě je pro něj vrchol absolutního štěstí.
“Ten vystříkaný kus znovu postavte”, zavelela jsem otrokyním. Blondýna s vlasy po ramena se toho hned ujala. Vzala jeho ochablé péro do pusy a začala jej polykat. Otrok který byl právě ve mě se začal prohýbat pod náporem orgazmu který se znažil oddálit. Chytla jsem ho nohama kolem pasu aby musel být ve mě a řekla jsem mu něžně:
“Pokud se do mě vystrikáš deaktivuji tě.”
Bylo strašně zábavné sledovat jak se snaží přemoci svoje tělo. Několikrát jsem stiskla svoje poševní svaly a masírovala mu péro. Tomu už nemohl odolat a začal mě plnit svojí tekutinou. Viděla jsem mu na tváři mix potěšení a hrůzy z toho že nesplnil můj příkaz a vystříkal se do mě. Teď ho čeká deaktivace. Ještě si rozmyslím jak ji provedu, ale napřed po sobě uklidí nepořádek který ve mě udělal.
“Vylízej to.” Přikázala jsem mu.
Poklekl, zabořil obličej do mojí kundy a začal jazykem pronikat dovniř.
“Ty znovu mu ho postav” řekla jsem černovlasé otrokyni. Klekla si k jeho ochabnutému péru, vzala ho mezi svoje rty a začalá sát.
“Další….” Zavolala jsem, “chci se udělat”
Přišel jiný otrok, kterého připravila jedna černovláska. Vzal moje nohy na ramena a začal ve mě jezdit.
“Rychleji a hlasitěji, chci slyšet jak tě to baví. A další se postará o moji prdel” vzdechla jsem

Jiný kus ke mě poklekl a začal strkat svůj jazyk do mojí díry. Cítila jsem jak mi projíždí tělem orgazmus. Chvěly se mi ruce a na nohách jsem měla husí kůži. Lehla jsem si na záda otrokům přikázala aby přestali šukat a jen mi lízali nohy. Po nějaké době jsem měla chuť na další zábavu.

Rozhlédla jsem se kolem sebe. Všichni seděli na zemi a čekali na další moje přání které mi budou moct splnit. Přikázala jsem všem aby si vzali osobní nálože.

Zahrajeme si jednu hru. Pravidla jsou taková: utvoříte dvojice a budete spolu šukat. Nechám na vás jak a s kým. Ten kdo první vystříkne bude deaktivován a ta která udělá svého partnera jako posledního bude také deaktivována. Ty co ses do mě vystříkal se této soutěže účastnit nebudeš, tvoji nálož odpálím sama až se mi bude chtít. Pravidla jsou jasná určitě se všichni dobře pobavíme. Je to zajímavá psychologická hra. Muži se snaží potlačit orgazmus nazdory snažení žen. A jak vystříkne první budou vědět že splnili pravidlo a nebudou deaktivováni. Ženy se budou snažit až do konce protože popravena bude ta která ho přivede k výstřiku jako poslední. Myslím že po první ejakulaci hra rychle skončí.

Sedla jsem si na pohodlnou pohovku, můj pohled přejížděl po řadách klečících otroků. Vzduch byl těžký vůní potu, strachu a vzrušení. „Začněte," pronesla jsem chladně, a místností se rozeběhl zvuk tělesného spojení a tlumených vzdechů. Dvojice se proplétaly v bizarním tanci poslušnpsti a přežití. Jeden muž zvedl dlouhovlasou blondatou otrokyni a přitiskl ji ke zdi. Její nohy se mu ovinuly kolem pasu, její tvář se zašklebila směsí bolesti a rozkoše. „Rychleji," sykla, její nehty se zarývaly do jeho ramen. Z její kundy kapala štáva vzrušení na podlahu.

V rohu místnosti ležela mladá otrokyně na zádech, její oči zavřené, zatímco nad ní stál otrok a zuřivě ji pronikal. Její ruce svíraly nálož na jejím břiše – modravá LED dioda blikala v rytmu jeho tlukotu srdce. „Stříkej," zašeptala, její hlas byl chraptivý. „když se vystříkáš uděláš mě štastnou" Jeho odpovědí bylo jen zaburácení, jeho tělo se napjalo, svaly na krku vypnuly jako lana. S vypětím všech sil zadržel orgasmus, jeho tvář zrudla. „Ne nemohu nechci být první…."

Ona si sedla na něho, podívala se mu do očí a řekla:"Teď se do mě vystříkáš" Objala ho stehny a začala mu masírovat rukou prostatu. Jeho oči otočily vzhůru zatajil dech a znovu se snažil oddálit svoje vyvrcholení. Jeho partnerka vyndala péro ze svojí kundy, poklekla před něj a začala mu ho sát. Víc už nemohl vydržet. Mohutný proud semene jí dopadl na její obličej a současně se aktivovala nálož na jeho podbřišku. Pod latexovou kombinézou ho zasáhlo malé množství pěny. Svalil se na zem a začal se svíjet v kombinaci dozvuku orgazmu a zásahu pěnou z osobní nálože. Nálož je stejná co se používá při loterii. Nedochází k uvolnění svěrače, ale ostatní účinky jsou shodné jako při zásahu běžnou bojovou pěnou. Otrokyni stékalo jeho semeno po tváři a v očích bylo vidět štěstí. Štěstí že dnes nebude deaktivována pro moje pobavení.

Oba zbývající páry zvýšily intenzitu vzájemných pohybů. Bylo jim jasné která udělá svého partnera jako druhá bude odpálena. Otrok který se právě vystříkal se stále svíjel v křečí kterou mu způsobovala pěna.

„Hra teprve vrcholí," zašeptala jsem do ucha otrokyni která byla právě šukaná do prdele. „Předveď mi, jak moc to chceš." Moje ruka sestoupila k její náloži „Buď ty nebo ona. Co s tím uděláš, otroku?" Přestala přirážet proti jeho péru, lehla si na něj tak aby ji mohl lízat a ona mu při tom kouřila péro.

“Prosím stříkej, jak tě mám ještě víc vzrušit” řekla zoufalým hlasem. On mlčky zabořil hlavu do jejího rozkroku a jazykem dráždil klitoris.
Poslední dvojice zintenzivnila své pohyby, strach z deaktivace je hnal k větší zuřivosti. Žena s dlouhými černými vlasy se zaklonila, její partner ji držel za boky, jeho prsty se zarývaly do jejího masa. Její dech byl přerývavý, oči zavřené v koncentraci. Pohybovali v pomalejším, téměř něžném rytmu. Jejich oči byly zavřené, jejich dech synchronizovaný. Vypadali, jako by zapomněli na svou okolní realitu, oddáni pouze sobě navzájem. Vypadalo to jako by tuhle hru nehráli, ale byli tu jen pro sebe. Se zaujetím jsem je sledovala. Ona ho objala, zakousla se mu do krku a v ten samý okamžik se začal chvět jak jeho tělem projížděl orgazmus. Černovláska si rozkročmo stoupla nad něj a z její kundy vytékala hustá bílá tekutina. Jasný důkaz že svého partnera neudělala jako posledního.
Tuto scénu zahlédla blondýnka s dlouhými vlnitými vlasy a bylo jí jasné že prohrála. Ať se snažila jak se snažila nedokázala přivést svého partnera k vyvrcholení. Následovalo nevyhnutelné. Na břichu se jí rosprsklo malé množství pěny a ona se v křeči svalila na zem. Asi za 5 minut bude deaktivovaná.
Poslední, zbýval otrok který se do mě přes zákaz vystříkal. Toho jsem odpálila současně s tou blondýnkou.
Povolala jsem další otroky aby odklidili deaktivované kusy a šla si lehnout. Zítra budu plánovat důležitý útok tak musím být odpočatá.

Plán dalšího útoku

Povolala jsem si koordinátorku útočných operací a DAT operací, aby dorazily ke mě do situační místnosti. DAT měla po popravě Vixi Rafi na starosti Betz a útočné operace zajišťovala Eve Gray. Obě brunetky Eve má dlouhé vlnité vlasy a Bettz rovné vlasy po ramena. Byly včas, přišly, poklekly, políbily mi nohu a potom jsme začaly společně řešit plán dalšího útoku na nepřátelskou linii.
“Chci trvale obsadit nepřítelskou sekundární obranou linii, z ní se bude útočit na primární. Zoná se dostane pod naši kontrolu a nová zóna se přesune blíž k nepřátelské královně. Dejte mi návrhy útoku” řekla jsem na úvod.
Betz se na mě podívala a začala mluvit: “Mohu připravit dvě formace DAT, každá o síle 7400 kusů. Pokud Eve provede první útok přes zónu tak by jsme mohli k jejich linii dorazit bez velkých ztrát. Jedna formace DAT bude držet linii a druhá bude útočit na primární linii. Myslím že můžeme v tomto koordinovaném útoku prozazit. Eve, kolik máš jednotek použitelných pro útok v zóně?”
Eve se podívala do terminálu a řekla: “Dvě útočné formace každá o síle 6000 kusů. Pro vyčištění zóny bude stačit jedna formace. Tu druhou bych ponechala jako zálohu a v případě potřeby podpoří tvůj útok tam kde bude potřeba.”
“Má královno, jaký máme celkový poměr aktivních jednotek proti nepřátelům?” zeptala se me Betz
Vyhledala jsem potřebný udaj v terminálu a řekla: “105,72%. v absolutních číslech máme o 7854 kusů víc než nepřítel. Záleží jakého poměru zasažených nepřátel a mych jednotek bude v tomto útoku. Máte nějakou prognózu?
Betz se zamyslela: “Co vím se statistik tak jednotky v DAT útoku dosahovaly dlouhodobě kladného poměru. Na druhou stranu neúčastnily se takto mohutného útoku vždy měla mnohem lepší čísla fáze útoku v zóně než pokus o prolomení linie. Můj odhad je když půjdou proti primární linii tak nedosáhnou kladného poměru, leda že by se útok uskutečnil okamžitě při prolomení sekundáru. Ten by mohla zajistit Eve s druhou útočnou formací. Já pošlu moje DAT kusy do útoku na primár. Druhý DAT by zajistil sekundární linii”
“To je zajímavé, tak mohu očekávat negativní poměr při útoku na primár?” zeptala jsem se

Betz: “Ano jsem si téměř jistá, ale mise bude v režimu ALL IN to znamená že se nikdo nevrátí. Jediné co se pokusím dostat zpět tak budou tanky až použijí všechny kamikadze kusy. Ty znovu naplním čerstvými jednotkami podpoří obranu sekundární linie.”
Eve: “Moje jednotky budou použity pro vyčištění zóny a prolomení sekundární linie?
Betz: “Ano ty budeš mít na starosti první fázi útoku a potom tvoje zbylé kusy se připojí k mým k útoku na primár. Budou v záloze a pokud prolomí primární obranu nebudou útočit na královský palác tak jak očekává nepřítel, ale vtrhnou do jejich zázemí a tam se budou snažit deaktivovat co nejvíc nepřátel.”
Eve se usmála: “To se jim bude líbit. Tam už bude minimální odpor.”
Betz: “Přesně tak. I když budeme mít obrovské ztráty při útoku na jejich linie máš šanci to vyrovat v zázemí.”
Zeptala jsem se proč nechtějí útočit přímo na královnu
Eve: “Protože ji chrání další formace, stejně jako tebe jednotky Dg. Ty bych s tím zbytkem co nebude zasažen v předchozím útoku neporazila. To že vtrhnu do zázemí nepředpokládají. Můžeme tam zasáhnout spoustu nepřipravených, nevycvičených a neozbrojených nepřátel. Pro další útoky nebude mít dost jednotek.”
Usmála jsem se: “To je brilantní plán.” Naklonila jsem se ke komunikátoru a řekla: “Zavolejte Daisy Green z výcvikového polygonu. Okamžitě.”
Eve a Betz se na mě tázavě podívaly. “Připravíme simulaci útoku mezi sekundárem a primárem aby se DAT mohl připravit. Využijeme informace od speciálů které jsme kdysi poslali do zóny nechat se zajmout. Mám celkem přesnou představu jakou mají obranu.”

Daisy Green vstoupila do místnosti. Šla přímo z polygonu, uniformu ještě měla zablácenou.
“Má královno?” poklekla přede mě a políbila mi nohu
“Chci po tobě aby jsi připravila výcvikový polygon pro simulaci útoku na primární linii. Nepřátele bude představovat formace DAT útok bude provádět jiná DAT formace. Obě dvě poskytne Betz. Simulace proběhne hned zítra ráno. Jak vypadá situace mezi jejich liniemi najdeš v hlášení z mise SP-028 v posledním záznamu jednotky def2-Sp/09-03 Lola A. Ti, co jsme je poslali aby se nechali zajmout a než je nepřítel deaktivuje posílali co nejvíc informací. Uděluji ti přístup k tajné části tohoto hlášení. Pamatuj, nikdo z výcvikového polygonu kdo se podílel na přípravě simulace jej neopustí. Každý dostane osobní nálož a nastavíš jeho deaktivaci pokud se pokusí vzdálit. Já osobně ti řeknu kdy mohou opustit polygon”
Daisy se poklonila, znovu mi políbila nohu a odešla zpět.
“Nechci riskovat prozrazení když tam bude nějaká ´Isabelle´ ” řekla jsem svým koordinátorkám.
Podívala jsem se na Betz: “Připrav svoje kusy k simulovanému útoku. Nástup bude dnes v noci na treningový polygon”
K Eve jsem řekla: “Tvůj útok bude probíhat standartně, několikrát jste trénovali akce v zóně. Myslím že pro tvoje kusy simulace není potřeba. Nasledná akce v zázemí nepotřebuje simulaci to bude zábava.”
Eve mi souhlasně přikývla.
Znovu jsem řekla do komunikátoru: “Zavolejte Oxanu Chic koordinátorku obraných operací, okamžitě“

Za chvíli tu stála, dlouhovlasá brunetka v zablácené šedé uniformě koordinátorky. Opět poklekla a políbila mi nohu na důkaz loajality.
„Má královno ?“
„Ty pošleš jednu jednotku speciálů do zóny a budou hledat místo s nejslabší obranou. Ať se vyhýbají přímemu střetu s nepřítelem a v případě zajetí použijí osobní nálož. Nechci aby někoho z nich získal a zjišťoval co hledali v zóně.“ , rozkázala jsem jí.
„Spolehni se“ odpověděla
Tak a teď jdi osobně mi za tuto misi ručíš.
„Rozumím“, znovu poklekla, políbila mi chodidlo a odešla zpět na obranou linii.
Tak a vy dvě na základě informací od speciálů provedete detailní plán útoku. Rozuměly jste?
„Ano má královno“ odpověděly souhlasně.
Při odchodu mi znovu políbily chodidlo a odešly do svých sektorů

Jako další jsem si povolala kooordinátorku zpravodajských informací Darinu Ray. Nebylo potřeba ji seznámit s plánem útoku, ale chtěla jsem vědět jestli máme nějaké čerstvé zajatce pro aktualizaci informací. Darina přišla, poklekla, políbila mi nohu a posadila se do křesla ve vedlejší místnosti. Její uniforma byla čistá, je vidět že se pohybuje v jiné sféře.

“Máš nějaké zajatce?” zeptala jsem se
Darina: “Mám v celách dvě velitelky a pět pěšáků a jeden bojový servis a jednu informační spojku. Všechny jsem už vyslíchala neřekli nic zajímavého teď čekají až je deaktivujeme v loterii”
“Vyslechni je znovu, potřebuji informace jak vypadá prostor mezi liniemi a kde na liniích jsou rozmístěné jaké jednotky a kolik kusů. Použij jakoukoliv metodu aby jsi ty informace získala.”, přikázala jsem jí.
“Rozumím, jaký je účel těchto výslechů?” zeptala se Darina
Odpověděla jsem: “To nemusíš vědět, já chci po tobě informace a ty mi je dodáš. A teď jdi dělat to co po tobě chci.”
Darina poklekla, dlouze mi políbíla nohu a chodidlo lehce přejela jazykem, až mě to vzrušilo, ta potvora jedna.

Darina a výslechy

Jsem Darina Rai, mám na starosti sběr informací, já jsem vyslíchala Isabelle Fate a potom jsem si s ní pohrála. Nyní mě čeká další náročný úkol. Musím zjistit od zajatých kusů co nejvíc informací ohledně jejich obrany. Žádá si to královna. První jsem si nechala přivést jednu jejich velitelku

Víš kde jsi? Ptá se koordinátorka
(zajatkyně mlčí)
Tvoje číslo a kód jednotky?
(….)
Co bylo cílem tvé mise?
(….)
Minule jsi nic neřekla, ale teď mluvit budeš. To ti slibuji
(….)

Nechala jsem přivést jednoho z jejich pěšáků „Tak se podívej co tě čeká“ a nalila jsem mu na břicho výslechovou kapalinu. Začal se svíjet, třást a po chvíli se posral. Na už tak hodně špinavých legínách se mu vytvořila hnědá boule jeho hoven. Chytla jsem ji za hlavu a namířila ji na jejího spolubojovníka.

„Dívej se, teď se tu bude třást a prosit o deaktivaci, ale neboj já ho nechám. Nechám ho ať se tu svíjí a skučí a až účinky pominou dám mu další. Tak dlouho jak ty budeš mlčet.“
(….)

Přiveďte další…

Přivedli vystrašenou černovásku v uniformě nepřátelské pěchoty. Na nic jsem se neptala a nalila jsem jí na břicho stejnou kapalinu. Začala se stejně svíjet jako ten kterému jsem ji dala před ní. Po chvíli se ozvalo hlasité prdnutí a do silonek se vyvalila hnědá kaše. Sténání obou kusů trvalo asi 15 minut. Po celou dobu jsem se upřeně dívala na jejich velitelku a sledovala ji.

Tak co budeš spolupracovat nebo si to tady ti dva zopakují?

Je nech, dělej to mě…..

Ani náhodou, vidím na tobě jak se ti to protiví. Oni jsou tu jen proto aby se svíjeli skučeli dokud se nerozhodněš mluvit

Nic ti neřeknu, dělej si se mnou co chceš, je nech napokoji. Deaktivujte je ale udělejte to rychle, oni šli to útoku protože dostali takový rozkaz. Nic víc nevědí jen to na který sektor měli útočit dokud nebudou zasaženi

To vím, oni jsou pro mě bezcenní, ale ty máš v rukách jejich osud, rychlou deaktivaci nebo toto divadlo. Rozmysli se.

Potom jsem znovu na ně nalila výslechovou kapalinu. Následovalo dalších 15 min třasu, svíjení a sténání

“Prosím řekni jí co chce vědět.” Naléhala na velitelku černovláska svíjející se v posraném tyrkysovém body a bílých silonkách

Tak co už jsi dostala rozum? Nabízím tobě a tvým jednotkám pohodlnou celu budete mít možnost umýt se, relaxovat a za několik týdnů Vás deaktivujeme rychle během šukačky. Užijete si pohodlí, sex, koupele a spánek co chcete. Všeho mnohem víc než jste měli u svých jednotek. A potom při orgiích si na sobě odpálíte konvenční nálož nebo ji odpálíme my při orgazmu. Bude to rychlá pohodlná deaktivace. Nabízím ti malou ochutnávku. Zavolala jsem dva z sex servise aby se věnovali velitelce a současně jsem jejím pěšákům znovu nalila na břicho výslechovou kapalinu. Jak se tam svíjeli, sténali a znovu si nasrali do uniformy tak jeden jí šukal kundu a druhý masíroval nohy. Jemně prsty a jazykem. Pohled jejích pěšáku jak se posraní svíjí a ona se snaží přemáhat orgazmus by ji mohl zlomit.

„Tak co doufám že jste si to všichni užili“, usmála jsem se na ně.
“Dost”, zasténala černovláska.

Jejich velitelka se na mě podívala a tiše se zeptala:” Co chceš vědět?”

Moudrá volba. Odpovíš mi na několik otázek ohledně primární a sekundární linie. Je prostor mezi nimi zaminovaný? Pokud ano jaké miny jsou použity?
Prostor není zaminovaný, používáme k obraně tanky a sebevražednou pěchotu s pěnovými náložemi
Kolik tanků je na sektor?
V každém sektoru jsou dva. Při útoku na sekundární linii vyjedou a podporují bránící se pěchotu.
Kolik je tam pěchoty s pěnovými náložemi?
Ty jsou rozmístěné rovnoměrně s ostatními jednotkami. V každém sektoru je 280 pěšáků a 35 kamikadze. Dál je tam i 15 jednotek bojového servisu a 10 komunikačních. 80 pěšáků má žluté podkolenky to je sebevražená pěchota pro první kontakt s nepřítelem. Pěnové nálože mají kamikadze. Dál v každém tanku je 44 kamikadze jednotek které mohou nést pěnové nálože taky.
Výborně, tak se mi to líbí. Jak je zajištěna primární obranná linie?
Na primární linii je stejná pěchota jako na sekundární. V případě útoku sekundární linie jsou dopředu vyslány kamikadze v režimu dálkového odpalu. Ti jsou odpálení a kontaminují prostor pěnou když bude přes ně přecházet nepřátelský útok. Potom je tam opět sebevražedná pěchota a nakonec běžní pěšáci. Nemáte šanci se dostat do primární linie.
Děkuji ti za všechny informace. Teď dostanete svoji odměnu.

„Odveďte je do pohodlných cel a nechte je ať si odpočnou. Deaktivujeme je později.“ Přikázala jsem mým pomocníkům. Tyto informace jsem okamžitě předala královně a přesně se shodovaly s hlášením speciálů z mise SP-028 a s zoufalou výpovědí Isabelle Fate před její popravou. Jejich obrana má slabá místa v absenci minového pole, nahrazují je kamikadze jednotkami které se mohou libovolně přesouvat než jsou zasaženy. Potom představují také nebezpečí v podobě dálkového odpalu.

Simulace útoku DAT

Nechala jsem převelet všechny jednotky formace DAT-07 a DAT-09 na výcvikový polygon. DAT-07 bude útočit na primární linii a DAT-09 bude bránit obsazenou sekundární linii pro případ že se útok na primár nepovede. Všichni mají tréninkové střely, ale nechala jsem do nich přimíchat také 4% reálných pro zdokonalení simulace. V této simulaci bude DAT-07 útočit na DAT-09 který bude bránit primární linii. Na polygonu hustě pršelo a jednotky se budou pohybovat rozbředlém bahně. Tak jak obvykle vypadá zóna. Nad ránem koordinátorka Daisy Green dala rozkaz k útoku. Z informací získaných Darinou od zajatců jsme věděli že dojde k dálkovému odpalu kamikadze jednotek jak přes ně bude procházet náš útok. První sled bude zasažen, ale druhý sled bude vybaven protipěnovými punčochami aby mohl překonat kontaminovanou zónu.

Na výchozím místě útoku mě zaujaly blondýnka a černovláska z primární a sekundární pěchoty. Zeptala jsem se jich:

Betz: Jak se cítíte? Tento výcvik je důležitý zdokonalíte se a v zóně dosáhnete skvělých výsledků.

Blondndýnka: Jsem připravená splnit rozkaz. Půjdu do útoku mezi prvními a budu zasažena aby tady Ivy mohla se sekundární pěchotou pokračovat.

Ivy: Neboj Rheo, tvůj zásah nebude zbytečný, splním rozkaz a dokončím akci kterou jsi ty začala.

Betz: V jaké jste jednotce?

Rhea: DAT-07, jednotka atc1-I/04-06 Adela Z já jsem ve třetím sektoru primární pěchoty, velitel M047 87 Arin. Rhea je v sektoru sekundární pěchoty, ale kdo je její velitel nevím.

Ivy: První sektor sekundární pěchoty, velitelka W014 58 Wiska.

Betz: Až budete v tomto simulovaném útoku postupujte jako by to byl opravdový útok. Snažili jsme se o maximální realističnost.

Ivy: Kolik procent máme reálných střel?

Betz: Tak to ti opravdu neřeknu (smích), ale přeji vám úspěch v akci. Pamatujte jste tu pro Královnu Louisu Lu

Ivy: Pro královnu Louisu Lu

Rhea: Až budu zasažena skutečnou střelou tak od toho tu jsem. Pro Královnu Louisu Lu

Usmála jsem se na ně a odešla do velitelského kontejneru. Tam už byla Daisy, podívala se na mě a zeptala se: „Můžeme to spustit?“

„Ano“ odpověděla jsem jí

Sledovala jsem na velkém monitoru jak se dal do pohybu první sled. Ti mají za úkol se dostat alespoň do poloviny prostoru mezi obrannými liniemi a vyřadit všechny nepřátelské tanky. Ty se objevili za pár okamžiků. Začali pálit do postupujících útočných jednotek. V sektoru se pohybovaly čtyři kusy. Drželi formaci tak aby se k nim nemohl přiblížit Tharp. Dala jsem velitelům rozkaz přes komunikátor aby posílali kusy nízké hodnoty přednostně blokační jednotky a sebevražednou pěchotu která tam bude zasažena. Ty tanky nemají neomezenou zásobu střel. Blokační jednotky primární pěchoty

běžely vstříc svému zásahu jen pro to aby měl „nepřátelský“ tank o střelu míň. Současně s nimi postupovala sebevražená primární pěchota St-In-Ip-Su*P. Ti byli také po chvíli zasaženi. Takto jsme použili téměř všechny jednotky prvního a druhého sledu pro vyčerpání tanků. Následoval koordinovaný útok Tharp. Snažili se k tankům dostat zároveň ze všech směrů. Vždy jeden s konvenční náloží, jeden s plynovou náloží a jeden pěšák který se snažil na sebe navést nepřátelskou palbu. Většina jich byla zasažena dřív než se k tanku dostali na vzdálenost Tharp útoku, ale několika se to povedlo.

Z hlášení jsem slyšela že tři tanky vyřadili a poslední se vracel směrem k primární linii. Pravděpodobně mu došly střely a kamikadze torpéda. Tento útok nás stál asi 20% jednotek celé formace DAT, ale útok se nezastavil. Pokračovali dál proti pěchotě která se vyhrnula z primární linie. Tu se povedlo deaktivovat v přibližném poměru 1:0,75 v jejich prospěch, ale nyní chtěli velitelé určit další jednotky které budou zasaženy při dálkové aktivaci zasažených nepřátelských kamikadze. Nebyl čas na přeskupení blokačních a sebevražedných jednotek ze všech čtyř sledů tak jsem rozhodla o postupu

vpřed tak jak jsou nyní v zóně. Jak se zbytky druhého sledu přiblížili k “nepřátelským” kamikadze začaly se objevovat výstřiky trénikové pěny a postupně v křečích padali do bahna. Druhý sled a část třetího byly kompletně deaktivované. Nyní se do pěny přesunuly naše tanky které jsem nechávala v záloze. Okamžitě začaly vypouštět torpéda s konvenční náloží a pálit do “nepřátelské” primární linie. Povedlo se jim deaktivovat velké úseky zákopů kam se hrnuly jednotky vybavené protipěnovými punčochami. Ty se postupně v těchto úsecích opevnili. Pokud se skutečný útok dostane do této fáze tak nastoupí zbylé útočné jednotky Eve Gray. Ty proniknou do zázemí kde budou likvidovat nepřipravené a neobrojené nepřátelské kusy.

Simulace se nyní zaměřila na udržení primární linie po co nejdelší dobu. “Nepřítel” se pokoušel prorazit z boku, ale jak byl vsunutý klín do jejich obrany tak nedokázal dobře koordinovat útoky. Naše jednotky ze kryly za přibývající zasažené kusy a protiútoky byly stále těžší. Po 4 hodinách byla celá formace DAT-07 “deaktivována” nicméně během této doby mohly útočné jednotky “čistit” zázemí. Informace které ziskala Darina jsou k nezaplacení. Nepřátelská obrana je sice skvěle připravená, ale pokud zaútočíme na její slabá místa tak je celkem vysoká šance úspěšného útoku.

Průzkum speciálů před útokem

„Oxana Chic nás posílá prohledat zónu“ řekla Alika nejvyšší velitelka def2-Sp/10-01 velitelům svých jednotek. „V noci se proplazíte do zóny a budete monitorovat pohyb a množství nepřátel v jednotlivých sektorech. Každý bude mít u sebe na prdeli osobní nálož a v případě zajetí ji použije. Pamatujte nikoho nesmí chytnout jedná se o přímý rozkaz Královny Louisy Lu. Nejsem schopna říct jak budete v zóně dlouho, ale vemte si dostatek tub s výživnou pastou, střel moc potřebovat nebudete. Vašim úkolem není útočit na nepřítele. V případě prozrazení budete hodně rychle deaktivováni. Informujte svoje jednotky za hodinu jdete do akce“ Tímto mě probudila moje velitelka a krásného snu. Zdálo se mi o tom jak se procházím po zázemí v čistých silonkách a pohodlných šatech. Nyní jsem byla opět v realitě. V bahně, v uniformě speciálu At-In-Sp. „Hmm tak to se ani normálně nevyseru. Kdo ví jak dlouho se budeme plazit v zóně, s plnýma legínama našich hoven. Zablácení unavení a posraní tam budem doufat že nikdo neudělá chybu aby nás prozradil.“ Pomyslela jsem si. No nic jdu se připravit. Ještě si zašukám a potom půjdu na sekundární linii kde dostanu přesné rozkazy o sektorech které mám prověřit. Rozepla jsem si body a stáhla legíny se silonkami.

„Hej, kdo chce šukat?“ Zavolala jsem

„Otoč se“ ozvalo se zezadu, „chci vidět tvoji kundu a potom se rozhodnu“

Otočila jsem se a viděla jednoho speciála z mojí formace.

„Teď si vážně můžeš vybírat.“ Řekla jsem mu sarkasticky a rozepla jeho body.

Pod legínama se mu rýsovala velká boule ze sevřeného stopořeného péra. Jak jsem ho vyprostila ze zajetí legín a silonek a strčila mezi moje nohy podívala jsem se mu do očí a zeptala se:

„Tak co líbí se ti to, jsi spokojený.“

Položila jsem ho na zem a začala jezdit na jeho péru.

„Né že se hned vystříkáš, chci si taky užít.“ Usmála jsem se na něj

Vytáhl ze mě svoje péro a strči mi mezi nohy hlavu. Jeho jazyk se dral k mojí kundě. Já jsem roztáhla nohy a nechala mu volnou cestu.

Jeho jazyk byl neuvěřitelně zručný. Cítila jsem, jak každým pohybem rozpouští napětí, které se ve mně hromadilo od chvíle, co nás probudili. Zavřela jsem oči a na chvíli zapomněla na bahno, na blížící se misi, na osobní nálož – na všechno. Byl to okamžik čistého, sobeckého potěšení uprostřed chaosu.

„Pomaleji,“ zasténala jsem, když jeho pohyby zesílily. „Nechci, aby to skončilo tak brzy.“

Poslechl, jeho tempo se změnilo na líné, téměř meditativní kroužení. Jednou rukou jsem se opřela o jeho rameno, druhou jsem si projela vlasy. Nad námi bylo šedé, zatažené nebe, ale v tu chvíli mi bylo jedno, jestli prší nebo svítí slunce.

Najednou se ozval ostrý hvizd. Signál vyrážíme.

Okamžitě jsme se od sebe odtrhli. Jeho pohled byl stejně zklamaný jako můj. Vytáhla jsem si z kapsy malou tubu s výživnou pastou a rychle ji vymačkala do úst. Byla bez chuti, jako vždy, ale dodala mi potřebnou energii. On udělal totéž.

„Až se vrátíme,“ řekl a jeho oči slibovaly pokračování.

„Pokud se vrátíme,“ opravila jsem ho s hořkým úsměvem. Sebrala jsem si výstroj a dopnula uniformu. Osobní nálož na mé prdeli najednou připadala těžší než obvykle.

Za chvíli jsme klečeli v bahnitém zákopu sekundární linie. Alika, nejvyšší velitelka naší jednotky, nás přehlížela s výrazem, který nevyjadřoval nic než chladnou účinnost.

„Vaším úkolem je průzkum, ne hrdinství,“ pronesla její ostrý hlas. „Sledujte, počítejte, mapujte. Každý pohyb, každou jednotku. Pokud vás odhalí, je pravděpodobné, že vás nezasáhnou okamžitě. Pokusí se vás zajmout. Pamatujte na příkaz královny.“

Ještě jednou si projela naše tváře pohledem. „Sektory byly přiděleny. Data odesílejte v pravidelných intervalech. Kdo poruší rozkaz a vrátí se bez dokončení mise, půjde do loterie. Rozuměli jste?“
„Ano, velitelko!“ zněla jednotná odpověď.

„Pro královnu Louisu Lu.“

„Pro královnu Louisu Lu,“ zopakovali jsme jako dobře naprogramovaní roboti.

Pak jsme se po skupinách začali plížit přes okraj zákopu do temnoty zóny. Bahno bylo chladné a lepkavé, vsakovalo se přes látku uniformy až na kůži. S každým metrem jsem cítila, jak se mi do legín tlačí nutkání vyprázdnit se. Zvykni si, pomyslela jsem si. Tohle je tvůj život. Bahno, strach a posraný legíny.
Můj sektor byl relativně klidný. Plazila jsem se podél deaktivovaného skeletu, který poskytoval alespoň nějaké krytí. V dálce jsem slyšela občasné hlasy, ale žádnou intenzivní akci. Nepřítel byl zde, ale držel se v pozicích.

Najednou jsem zaslechla tlumené hlasy. Přitiskla jsem se k zemi a zadržela dech. Skupinka nepřátel procházela jen pár metrů ode mě. Byli uvolnění, smáli se. Jeden z nich se dokonce zastavil, aby si ulevil, a jeho moč cákala do bahna jen kousek od mé hlavy. Cítila jsem, jak se mi stáhly svaly na celém těle. Nehýbej se. Nedýchej.
Prošli. Vydechla jsem tiše, třesoucím se dechem. Sáhla jsem na komunikátor a odeslala první hlášení: *"Sektor 7-B. Hlídka 8 kusů. Směr západ. Žádné posílení pozic."*
Pak jsem se znovu plazila dál, do temnoty, která skrývala další tajemství – a možná i zásah od nepřítele.

Dál v zóně nedaleko nepřátelské linie obrany jsem musela být velmi opatrná, ležela jsem v bahně, sledovala svůj sektor a snažila se odhadnout podle hlasů, hluku a siluet kolik nepřátel tam je. Vedle mě ležela deaktivovaná blondýnka v uniformě naší primární pěchoty. Ona mi poskytne krytí pokud se znovu bude blížit nepřátelská hlídka. Lehnu si pod ní a budu tu několik hodin sledovat nepřítele. Jak jsem se pod ni nasoukala tak aby moc nebyly vidět moje zelené legíny ozvaly se moje potřeby. Uvolnila jsem se a vysrala se. V silonkách kolem mojí nálože se roztekla teplá kaše. Poslala jsem hlášení o předpokládaném množství jednotek a na chvíli usnula. Spánek byl lehký a neklidný, přerušovaný každým šelestem větru nebo vzdálenou palbou. Nadále jsem ležela pod deaktivovanou blondýnkou, její tělo mi poskytovalo iluzi bezpečí i hrůzný odpočinek. Voněla slabě, směsí bahna, potu a moči
V žaludku mi kručelo. Vytáhla jsem další tubu s výživnou pastou a vymačkala ji do úst. Byla stejně bez chuti jako vždy, ale aspoň zaplnila prázdnotu. Najednou jsem zaslechla kroky. Těžké, sebejisté. Přitiskla jsem se blíž k zemi, téměř jsem splynula s bahnem a deaktivovaným kusem nade mnou. Skupinka nepřátelských vojáků se blížila.
"Tady nic," prohlásil jeden z nich, jeho hlas byl hluboký a unavený. "Jen bahno. Jak vždy."

"Měli bychom zkontrolovat ten kráter," navrhl druhý, mladší hlas. "Mohli by se tam schovávat."
Zamrzla jsem. kráter byly přesně tam, kde jsem ležela já. Cítila jsem, jak se pod silonkami potím.
"Ztrácíme čas," odbyl ho první hlas. *"Hlásili pohyb v sektoru 7-C. Pohybujeme se tam."*
Jeho slova mě naplnila úlevou i obavami. Sektor 7-C – to byl sektor mé kolegyně, Sary. Poslala jsem jí tiché varování přes komunikátor: *"Pozor, hlídka směr 7-C. 10 kusů."*
Odpověď přišla okamžitě, potichu a stručně: "Rozumím. Dík."
Skupinka nepřátel se vzdálila. Jejich kroky postupně utichly v šumu větru a deště. Vydechla jsem, ale uvolnění nepřišlo. Místo toho mě přemohl nový pocit – vina. Tim že mě neodhalili jsem je nepřímo poslala přímo na Sáru. Byla to správná volba? Varovala jsem ji, ale co když ji to neuchrání? Co když ji chytí? Co když ji donutí mluvit?
Sáhla jsem na osobní nálož. Cítila jsem kapalinu jak se přelévá v latexovém balónku. Pamatuj na rozkaz, zašeptala jsem si v duchu. Nikdo nesmí být zajat.

Další hodiny plynuly v monotónním strachu. Sledovala jsem pohyby nepřátel, počítala jejich počty, mapovala jejich pozice. Data jsem odesílala v pravidelných intervalech, vždy s maximální stručností.
Najednou mi komunikátor slabě pípl. Zpráva od Aliky: "Stahujeme se. Všichni zpět na základnu. Okamžitě."
Úleva, která se ve mně zvedla, byla tak intenzivní, že mi téměř vyrazila dech. Je to hotové. Nebyla jsem zasažena. Začala jsem se plazit zpět, opatrně, metr po metru. Cesta zpět se zdála nekonečná. Každý šelest, každý stín mi připadal jako hrozba. Když jsem konečně dosáhla okraje našeho zákopu, ruce se mi třásly únavou a vyčerpáním. Alika stála uprostřed všeho, její tvář byla jako maska z kamene.
"Hlášení," pronesla stroze, když jsem se přiblížila.
"Sektor 7-B. Zmapováno. Odhad: dvě obrané formace pěchoty, jeden tank v záloze, minimální pohyb. Data odeslána."
Přikývla. "Dobře. Jdi se očistit a odpočinout. Budeme tě potřebovat."
Otočila jsem se, abych odešla, když jsem ji zaslechla, jak tiše dodává: "Sara se nevrátila. Odpálila nálož."

Zastavila jsem se. Sara. Ta veselá zrzka, se kterou jsme trénovaly. Ta, které jsem poslala varování.
"Jak...?" zeptala jsem se chvějícím se hlasem.
"Odhalili ji, deaktivovala několik nepřátel a potom se odpálila. Splnila rozkaz." Alikina tvář neprojevila žádné emoce. "Data, která poslala, jsou cenná."
Otočila se ode mě, aby přijala hlášení od dalšího kusu. Její slova visela ve vzduchu – krutá, neosobní, nevyhnutelná.
Splnila rozkaz.
Šla jsem do primární linie, moje nohy mě sotva nesly. Obklopovala mě vůně bahna a vlastních výkalů.
Věděla jsem, že bych se měla najíst a spát. Místo toho jsem se zhroutila na zem, schoulila se do klubíčka a tiše plakala. Plakala jsem pro Sáru. Pro sebe. Pro všechny nás, otroky v bahně, posílané kráčet vstříc zásahu v zóně pro královnu.
„Otoč se“ ozvalo se zezadu, „ukaž kundu chci tě vyšukat“

Ten hlas mi byl povědomý, s ním jsem si užívala než jsme šli do útoku. Otočila jsem se a opravdu tam stál, vrátil se z této nebezpečné akce. Přiběhla jsem k němu, chytla ho v rozkroku. Pod legínama se rýsovala obrovská boule. Rozepla jsem mu body v rozkroku a strčila dovnitř ruku. Začala jsem mu masírovat péro a při tom jsem si rozepínala moji uniformu.
„Počkej vyndám si nálož“
„Ano do udělám taky, byla by škoda se vrátit ze zóny a nešťastnou náhodou se tady odpálit.“
Stáhla jsem si silonky a z mého posraného rozkroku jsem vytáhla latexový balonek.
„V zóně jsem si musela ulevit.“ Podívala jsem se na něho provinile
„A ty si myslíš že mi to vadí“ usmál se, „jsme zpět na linii obrany a využijeme toho“
Po těchto slovech zabořil ruku do mého rozkroku a přes vrstvu hoven mi začal dráždit kundu. Jeho prsty se zařezávaly do mých stehen, zanechávající špinavé pruhy bahna na mé kůži. Jeho dech byl horký a přerývaný proti mému krku, zatímco se ve mně zuřivě pohyboval. Moje vlastní tělo reagovalo s divokou, zoufalou naléhavostí, svíjela jsem se pod ním, mé nehty se zarývaly do jeho zablácených zad.
"Víc," zašeptala jsem. Zvedla jsem boky, abych ho pohltila hlouběji, cítila jsem, jak se ve mně každým jeho pohybem uvolňuje napětí nahromaděné hodinami strachu. Byl to chaos, zuřivost, snaha cítit něco jiného než jen chlad bahna.
Náš sex neměl nic z něhy. Byl to souboj, spojení dvou těl, která věděla, že jejich čas může vyprchat s každým zásahem v dálce. Jeho ústa se přisála k mému hrudi přes promočené body, jeho zuby se zakously do látky i do mé kůže, zanechávající později rudou stopu. Já jsem mu v odpověď sevřela stehna kolem jeho pasu a přitáhla ho k sobě s takovou silou, až zasténal.
Cítila jsem, jak se jeho pohyby stávaly nepravidelnějšími, divočejšími. Jeho ruce sjely dolů, sevřely mi zadek a přitiskly mě k němu ještě blíž, až jsem cítila každý sval, každý záškub jeho těla. Vůně našich těl – slaný pot, kovová vůně strachu a zemitý pach bahna – se mísila do omamné, primitivní vůně.

"Já... já..." snažil se něco vykoktat, ale jeho hlas selhal. Místo toho jen zaburácel a jeho tělo se napjalo do oblouku. Cítila jsem, jak se ve mně pulzuje, jeho teplo se ve mně rozlévalo a mísilo s mým vlastním potem a nečistotami.Jeho kolena pod ním povolila a zhroutil se na mě, jeho tíha mě přitiskla do bahnité země. Jeho dech byl horký a vlhký na mém krku. Leželi jsme tak chvíli, slepení potem, bahnem a výkaly, naše srdce bušila jako o závod. Pak se pomalu zvedl. Jeho pohled vyčerpaný, ale plný uspokojení.
„Slíbili jsme jak se vrátíme budeme pokračovat“ usmál se na mě.
Zůstala jsem ležet, cítila jsem, jak mi jeho semeno pomalu vytéká po vnitřní straně mých stehen, mísí se s bahnem a zbytky mých vlastních hoven. Byl to nechutný, zvířecí pocit. A přesto... přesto to byl pocit. Důkaz, že jsem stále aktivní. On už se neusmíval. Otočil se, dopnul si promočené legíny, aniž by se na mě podíval, a odešel zpět do temnoty zákopu, nechal mě samotnou ležet v bahně, s prázdnotou v duši a fyzickými důkazy našeho spojení na těle. Zvedla jsem se pomalu, bolavá, ale uspokojená. Vytáhla jsem si z kapsy poslední tubu s výživnou pastou a vymačkala ji do úst. Její mdlá, nevýrazná chuť mi přišla jako dokonalé zakončení toho všeho. Byla jsem pouhým nástrojem. Na akci. Pro něj. Pro královnu. A teď, s jeho semenem stékajícím po mých nohách a vzpomínkou na Sáru v srdci, jsem si to uvědomovala víc než kdy jindy. Vstala jsem a šla ke své jednotce. Pod vrstvou bahna na už ani nebyla vidět barva legín které mám na sobě. Doufám že se brzo dočkám rotace, budu mít možnost se umýt a v zazemí si chvíli odpočnu….do další akce v zóně kdy zase bude hodně z nás zasaženo. Jestli budu zasažena nevím a je mi jedno, už jsme vlastně všichni deaktivovaní jen o tom ještě nevíme.

„Pro královnu Louisu Lu“
Safi Pearl W074 82 def2-Sp/10-01 Alika

Další průzkum zóny

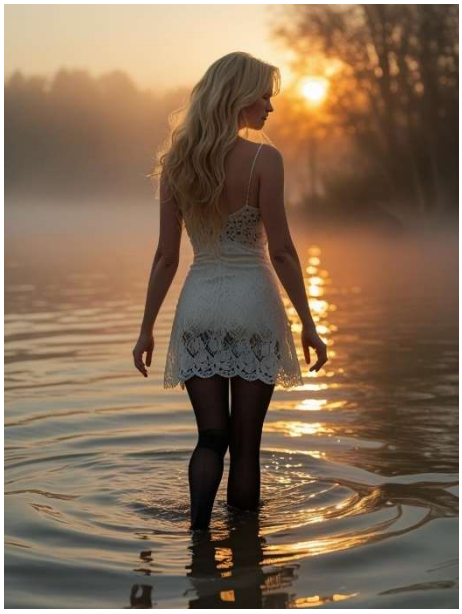

Do zázemí jsem se vůbec nedostala. Můj sen o čistých šatech je stále vzdálený. Alika mám dala nový rozkaz, očistit se, trochu si odpočinout a čekat na další instrukce. Asi zase půjdu do zóny. Nevím proč, ale něco uvnitř mi říká že se chystá velká akce. Mám za sebou už tři rotace. V zóně na průzkumu jsem byla sedmkrát, ale teď mám silné tušení že toto bude můj poslední výlet do zóny. V této jednotce pod Alikou jsem ráda. Je sice nekompromisní a pokud musí někoho z nás v akci použít tak, že je zasažen tak to udělá bez zaváhání. Nicméně dělá to protože musí a snaží se najít takové řešení aby se nás z akce vrátilo co nejvíc. Bere to jako nutnost, pro splnění akce, pro královnu, pro nás. Naše jednotka už byla tolikrát v zóně a stále je tady víc než 70% původních kusů.

"Safi" ozvalo ze z povzdálí, "odpočni si asi půjdete zase to zóny, ale ještě nemám přesnější rozkazy."

Za mnou se objevila nejvyšší velitelka naší formace Alika. Na krátko ostříhaná blondýnka ve velitelské uniformě, černém body, modrých silonkách a růžové krátké sukni.

"Ano moje velitelko, ale já nemohu spát." Odpověděla jsem jí

"Je ti líto Sáry?" zeptala se

Mlčky jsem přikývla

"Víš jak to v zóně chodí. Nikdo neví kdy bude deaktivovaný. Ona udělala co musela. Bohužel se k ní přiblízila velká skupina nepřátel. Několik jich zasáhla, ale jak ji začali obkličovat tak měla jedinou možnost. Nechat zajmout se nemohla, mohla jen aktivovat osobní nálož, to taky udělala. Byl to náš rozkaz, když si vzpomenu. V minulosti byla jednotka speciálů poslána do zóny aby se nechali zajmout. Co s nimi nepřítel dělal. Opravdu je lepší nálož na prdeli…. Safi, a teď vážně odpočívej…. "

"Dobře má velitelko" usmála jsem se na ni

Alika je vážně skvělá. Zná většinu z nás jménem. Co vidím jiné velitele, pro ně jsou jen čísla. Drží se v povzdálí a rozkazy dávají jen svým podřízeným velitelům kteří jdou se svými jednotkami do akce. Ona je jiná, chodí na linii obrany a zajímá se o nás. Může tu být zasažena jako každý z nás. Možná i proto máme tak nízké procento deaktivovaných. Zná nebezpěčí zóny a když dostane rozkaz k provedení akce snaží se ho provést tak aby dosáhla zadání a při tom se nás vrátilo co nejvíc. Pokud by jsme v zóně nesplnili její rozkazy koordinátorka by ji popravila. To je riziko práce nejvyšší velitelky formace. Ona musí zajistit aby její jednotka splnila rozkaz. Nechci si ani představit jak si po nádechu plynu nasere to svých silonek a potom se svalí na zem v té skleněné komoře. Od toho ji chci ochránit a pokud nebude jiná možnost než se nechat zasáhnout tak to ráda udělám. Po zbytek našeho odpočinku jsem jen ležela v zákopu a dívala se do prázdna. Usnout se mi stále nedařilo vedle mě ležel jeden pěsák z naší formace. Měl na sobe černé podkolenky a světle zelené legíny. Sebevražedný speciál. V akci jsou od toho aby nás chránili a mají mnohem vyšší možnost že budou zasaženi. Ležel a podřimoval. Rozepla jsem mu body a vzala do pusy jeho péro. Začala jsem ho pomalu kouřit a cítila jak mi v puse tvrdne. Otevřel oči a podíval se na mě.

"Jen v klidu odpočívej ….." zašeptala jsem a pokračovala v kouření.

Přivřel oči, chytl mě za hlavu a hladil ve vlasech. Já jsem ho chtěla uspokojit, ne pro to aby mě začal šukat ani pro to aby mi byl vděčný a nechal se pro mě zasáhnout. Jen pro to že chci. Chtěla jsem někoho udělat šťastným. Jen tak protože chci. Jemně jsem se usmála, když jsem cítila, jak pod mým

jazykem jeho vzrušení roste. Jeho péro bylo teplé a pulzující, a s každým pohybem její hlavy cítila, jak se jeho tělo pod ní uvolňuje. Jeho prsty se jemně zaplétaly do mých vlasů, ne aby mě řídily, ale jako tichý projev vděčnosti a spojení. Jeho dech se zhluboval, přerývané vzdechy se mísily s tichým šelestem větru vanoucího nad zákopem. Zavřela jsem oči, soustředila se pouze na něj – na slanou chuť jeho kůže, na jemný třes jeho stehen, na tlukot jeho srdce, který cítila pod svými rty. V tom okamžiku neexistovala zóna, žádní nepřátelé, žádná královna – pouze on a já a tento intimní okamžik klidu uprostřed chaosu. Cítila jsem, jak se jeho svaly napínají, jak se blíží k vrcholu. Jeho sevření ve vlasech se nepatrně zesílilo, ale jeho dotyk zůstal něžný. Zpomalila jsem své své pohyby, prodlužovala jeho slast, chtěla, aby tento okamžik úniku trval co nejdéle. Moje vlastní tělo reagovalo; mezi mýma nohama se rozhořel teplý, vlhký žár, ale to nebylo o mě. To bylo jen pro něj.
„Děkuji…“ vydechl, hlas tlumený a plný touhy, který neměla nic společného s vášní z předchozí noci. Byla to prosba, děkování, odevzdání se. S konečnou jemností se vrátila k rychlejším, hlubším

pohybům. Cítila, jak se jeho tělo ztuhne, jak se naposledy zhluboka nadechne, a pak pocítila, jak v mých ústech pulzuje a uvolňuje horké, slané semeno. Polkla jsem, jeho tělo se zachvělo a pak úplně ochablo, opuštěné napětím. Zůstala jsem chvíli klidně ležet, moje tvář spočívala na jeho stehně, cítila poslední záškuby jeho uspokojeného těla. Moje vlastní vzrušení teď bylo jen tichým, soukromým pocitem, potlačeným uspokojením, které jsem mu poskytla. Pomalu jsem se zvedla a otřela si ústa hřbetem ruky. Oči měl stále zavřené, na tváři měl vyčerpaný, ale pokojný výraz. Na okamžik jsem se na něj zadívala, jehož jméno jsem ani nevěděla, tohoto kusu určeného k tomu, aby byl zasažen a cítila k němu podivnou něhu.

Na chvíli jsem usnula, ale po pár hodinách spánku mě někdo budil.
“Hej, vstávej” strčila do mě moje velitelka formace, “jdeme znovu do akce. Za 30 min na sekundární linii. Alika řekne víc.”
Tak je to tady, pomyslela jsem si. Znovu do bahna zóny. Vzala jsem si několik tub pasty a šla k tunelu vedoucímu na sekundární linii. Jak jsem čekala ve frontě u vstupu kdosi mě zezadu chytl za prdel a šáhnul do rozkroku. Stál za mnou ten speciál kterého jsem vykouřila.
“Až se vrátíme vylížu tě jako nikdo jiný” usmál se na mě
“Víš jak to chodí v zóně, pokud se vrátíme budu se těšit” usmála jsem se na něj a už jsem musela lézt do tunelu vedoucího do sekundární linie. Zde už čekala Alika.
“Tady si sedni a počkej až přijdou ostatní” řekla vážně
Napřed si zavolala velitele jednotlivých formací a mluvila s nimi o samotě. Já jen čekala s ostatními v bahně až proberou plán další akce.
Po chvíli přišla k nám, sedla si a začala mluvit:
“Máme udělat další průzkum, tentokrát dlouhodobý. Budete monitorovat nepřítelskou sekundární linii a hlásit jakoukoliv změnu v množství nebo připravenosti nepřítele. Vemte si čerstvé osobní nálože. Ty staré můžou snadno prasknout. Nikoho nesmí zajmout. V případě nutnosti se odpálíte. Sebevražední speciálové budou ležet před těmi co monitorují nepřítele v případě nutnosti na sebe navedou útok tak aby odvedli pozornost. Pěchota bude použita k průzkumu zóny před pohybem speciálů. V případě nutnosti je můžete deaktivovat a krýt se za nimi. Další rozkazy obdrží vaši velitelé přes komunikátor. Buďte opatrní.”
“Pro královnu Louisu Lu” řekli všichni společně, ale já potichu řekla “Pro Aliku”
A už jsme jeden po druhém lezli do zóny. Naše velitelka formace nám řekla:
“Sektor C20, tam se rozdělíme a budeme v linii po 30 metrech. Hlavně potichu”
Plazila jsem se bahnem noční zóny. Všude byl klid, občas jsem minula nějaký deaktivovaný kus, ať náš nebo nepřátelský ale nikdo asi ani nepostřehl že jsme v zóně. Na prdeli mě tlačil latexový balonek. Při každém pohybu jsem cítila jak se v něm kapalina přelévá a postupně se mi zařezává mezi půlky. Když

praskne jsem deaktivovaná. Dostanu křece do podbřišku, uvolní se mi svěrač, poseru se a po nějaké minutě nekontrolovatelného třasu skončí moje činnost v jednotce. Není to nic co bych vyhledávala, ale je to pořád lepší než se nechat zajmout a také je to rozkaz Aliky. Chtělo se mi prdnout, tak jsem to

udělala. Proud plynu z mojí prdele se tlačil proti tenké stěně balonku. Cítila jsem jak zavibroval a efektivně utlumil zvuk mého výfuku. Ta věc dokáže tlumit i naše prdy, potichu jsem se zasmála. To už jsme byli v našem sektoru.
“Ty zalez to této díry a sleduj co se dějě před tebou. Je možné že bude probíhat náš útok. V tom případě zůstaň na místě, monitoruj průběh a podávej hlášení. Kdyby ti hrozilo zajetí odpal se.”, řekla mi velitelka formace a začala dávat instrukce dalšímu speciálovi.
Lehla jsem si do bahna a sledovala okolí. Kolem mě byl klid. Nepřátelská linie byla asi 30 metrů daleko. Viděla jsem několik krčících se siluet. Zajímalo mě jak dlouho tu budu ležet, ale to ví možná jen Alika, nebo dostala rozkaz “dokud nebudou odveleni”. Potom o délce mého pobytu tady rozhoduje koordinátorka Oxana Chic nebo dokonce královna Louisa Lu.

Nad ránem se siluety v dálce se začaly přibližovat, nepřátelská hlídka. Mířím na ně a jsem připravena je zasáhnout, ale tím odhalím svoji pozici a ohrozím celou akci. Ne pokud o mě nebudou vědět nic dělat nebudu, pomyslela jsem si. Stále se približují, na komunikátoru se mi rosvítila zpráva od sebevražedného speciála ležícího asi 20 metrů od mě:
„nepřítel 10 kusů, tvůj směr“
Tak a teď dojde ke konfrontaci při které budu zasažena, pomyslela jsem si nervozitou mi začalo pracovat břicho. Jen jsem se uvolnila, stále mířila na nepřátelské kusy a nechala volný průběh mým potřebám. Tlumeně jsem si prdla a potom se začal valit obsah mých střev do silonek. Cítila jsem jak moje hovna obklopují osobní nálož. Až ji odpálím stejně se poseru, tak proč to teď zadržovat řekla jsem si. Nepřítel odhalil speciála před mnou, vídím jak ho drží a snaží se odvést pryč.
“Jakto že se neodpálil, byl to přece jasný rozkaz Aliky”, blesklo mi hlavou, “když ho zasáhnu odhalím svoji pozici a proti takové přesile nemám šanci budu deaktivována”
Rozkaz je rozkaz, rozhodla jsem se a jestli budu tady a teď deaktivována není důležité. Důležitý je příkaz Aliky. Letmo jsem zkontolovala nálož na prdeli, zamířila na speciála kterého právě odváděli to

jejich obrané linie a začala pálit. Nejdůležitější bylo zasáhnout jeho on je nositel informací o naší akci. Až se na mě vrhne zbytek nepřátel pokusím se je deaktivovat a nakonec se odpálím. Nekolikrát jsem vypálila jejich směrem a zasáhla ho i s několika nepřáteli do zad. Zhroutili se, ale zbytek si lehl na zem a začal pálit mým směrem.
“Dobře, zásah beru, mnohem lepší než nálož nebo Váš výslech” rozhodla jsem se a začala po nich pálit také. Zbytek jejich hlídky se ke mě začal přibližovat, ale najednou se zastavili a začali se vracet.
Že by je zastavil jeden speciál? To je blbost, to musí být něco většího, mnohem většího.
Na komunikátoru se objevilo: “Začal útok ATC-21, Držte pozice a monitorujte nepřátele.”
A za sebou jsem viděla útočící první vlnu. Zahrabala jsem se hlouběji do bahna, tak abych viděla kolem sebe, ale byla co nejvíc krytá. Útočící kusy o nás určitě neví, ti budou pálit po všem co se před nimi pohne, a to ani nemluví o kamikadze s pěnovou nebo plynovou náloží. Jak jsem tušila. Z této akce se nedostanu. No a co, jsem tady pro Královnu a pro Aliku. Jak se vlna přibližovala tak se ke mě

do příkopu zhroutila dlouhovlasá zrzka z primární sebevražedne pěchoty. Byla zasažena do podbřišku. Než bude deaktivována čeká ji několik minut svíjení. V křeči si mě všimla byla překvapená ze je někdo v zóně před nimi, naše pohledy se setkaly já na ni namířila a sledovala její reakci. Usmála se a souhlasně přikývla. Na to jsem ji několikrát zasáhla do hrudníku. Svalila se na břicho a zůstala ležet v bahně. Už je deaktivananá, rychle mnohem rychleji než po zásahu mezi nohy. Nahnula jsem se k ní, políbila ji na kotník a řekla, už jen pro sebe: "Čeká nás to všechny, tebe teď, mě možná za chvíli."
V ten okamžik se přes mě valila další část útoku. Další zasažení padali do bahna jen pro to aby ostatní je mohli překročit a o pár metrů dál být také zasaženi. Proud valících se kusů se zdál nekonečný. Mým sektorem pravděpodobně jde hlavní útok. Odeslala jsem krátké hlášení o situaci a požádala o možnost se zapojit do útoku.
Na to mi přišla zamítavá odpověď. "Monitoruj pozici, je možnost protiútoku. Před deaktivací odešli hlášení o situaci. Alika."
Z nepřátelské linie se objevil tank, pomalu se sunul směrem ke mě začal pálit na naši útočící pěchotu. Ležela jsem v malé prohlubni v bahně, namířila na jeho torpédovou komoru a čekala jak se otevře pokusí se vyběhnout tankové kamikadze. Hlášení o změne situace v mém sektoru odesláno. Teď můžu

být deaktivovaná, pomyslela jsem si. Otevřela se komora a mě se povedlo zasáhnout vybíhající blondýnku v béžovém body a fialových legínách. Asi metr před komorou se svalila na zem. Škoda že se ji nepovedlo trefit přímo v komoře, aby ji zablokovala. Za mnou se už začal formovat Tharp útok. Přibližovali se ze pří směrů. Nepřátelský tank začal pálit vpravo a celou formaci zastavil. Potom přesunul palbu mým směrem na prostřední Tharp útok.

Vedle mě skočila do bahna černovláska. Jak si mě všimnula byla překvapená.
"Co tu děláš, myslela jsem že v zóně nikdo není?"
"To ti nemůžu říct, ale než mě deaktivují pokusím se podpořit Váš útok", odpověděla jsem.
Usmála se na mě a začala se plazit směrem k tanku před ní vyběhla jiná brunetka v červeném body a světle růžových legínách.

"Navedu na sebe palbu a ty se pokus dostat pod něj", vykřikla a bez jakéhokoliv krytí vyběhla šikmo vedle před tank. Po pár metrech byla zasažena dávkou do břicha, chvíli se ještě pokusila plazit jeho směrem a nakonec zůstala ležet v malé hliněné brázdě. Druhá brunetka, chemický Tharp v ten samý moment vyběhla přímo proti tanku nebyla zasažena a lehla si asi 2 metry před něj. Čekala až se pod něj dostane Tharp s konvenční naloží a vyřadí interní tankový servis. Potom bude mít příležitost dostat se pod něj, otevřít Tp bloky a odpálit svoji plynovou nálož. Konvenční Tharp byl zasažen a splnění jejího úkolu bylo ohroženo. Bude deaktivovaná zbytečně pomyslela jsem si. V ten okamžik se znovu otevřely torpédové dveře a pokusil se vyběhnout další kus. Zasáhla

jsem ho přímo v komoře a tank se zastavil. Otevřely se vnitřní přechodové dveře a zahlédla jsem jejich interní tankový servis jak se snaží zasaženou kamikadze jednotku převalit ven z komory. Jeden přesný zásah do jeho hlavy a za okamžik se objevila druhá servisní jednotka. Tu jsem také deaktivovala a teď měl náš Tharp volnou cestu do jejich tanku přes torpédovou komoru. Brunetka toho okamžitě využila, vběhla dovnitř a potom jsem viděla jak se jejich Le2 zhroutil pozvracený v kokpitu. Skelet dosedl na dorazy a už nepředstavoval žádné nebezpečí. Tharp tank zastavil sice byla při tom zasažena asi třetina jednotky, ale od toho tam jsou. To už se přes mě valila druhá útočná vlna a postupovali směrem k sekundární nepřátelské linii. Útočící kusy ani nepostřehly že ležím v bahně v kráteru a sleduji probíhající akci. Podívala jsem se na komunikátor, ale od Aliky žádná zpráva. Poslední rozkaz stále platí. Ležet, monitorovat akci a podávat hlášení. Nepřátelský odpor byl stále houževnatý, neustále pálili na naše útočící jednoty a ti postupovali metr po metru do jejich obranné linie. Jednotky v tmavě růžových legínách vystřídaly ty kteří měli svetle růžové legíny. Znak toho že útočí sekundární pěchota.

Primární kusy už leží deaktivované všude kolem. Nedokážu říct jestli je lepší být v primární nebo sekundární pěchotě riziko zásahu mi přijde stejně vysoké. Po několika desítkách minut bylo vidět že jsou nepřátelé vyčerpaní a naše jednotky začínají pronikat přímo do jejich obranné linie.

Zapípal mi komunikátor a četla jsem zprávu: “Přesun na sektor S18, Alika.” Sektory “S” jsou přímo v nepřátelské sekundární linii. To znamená že jsme ji obsadili. Vylezla jsem z kráteru kde jsem hlídkovala a rychle se přesouvala na místo. Už se nebylo ani potřeba krýt. Nepřátelské jednotky ležely v deaktivované v bahně a z našich linií šel nekonečný proud nových jednotek. Potkala jsem nepřátelskou tankovou obranu. Brunetku v tyrkysovém body a fialových legínách. Ležela před hlineným valem se zásahem v podbřišku, ale nebyla deaktivovaná. Nijak se mě nepokoušela zastavit, jen na mě zašeptala já jsem stále tady. Podívala jsem se na ni, naše pohledy se setkaly a ona řekla:
“Dostala jsem zásah přímo do kundy a do obou nohou. Deaktivuješ mě prosím…..”
Nikdo kolem mě nebyl, čupla jsem si k ní a odpověděla: “Ano…., proč jsi po mě nezačala pálit?”

“Moje akce skončila, chránila jsem náš tank a byla jsem zasažena. Tank byl deaktivován po útoku Tharp. Povedlo se Vám trefit kamikadze přímo v komoře a potom i oba internal tank service. Pak se tam dostal Váš Tharp a odpálil se, ale v tu dobu už jsem tu ležela zasažená.”
“Ty torpéda a tank servise jsem zasáhla já” přiznala jsem se jí.
“Máš přesnou mušku a umíš se dobře maskovat, vůbec jsme o tobě neveděli.” Odpoveděla
“Mám takový výcvik, dělám co mi řeknou.” Odpoveděla jsem téměř provinile
“To tak bývá my se snažíme zastavit Vás a Vy nás, a ani vlastně nevíme proč,” Povzdechla si, “teď dělel co máš.” Mrknula na mě a usmála se
Zamířila jsem a vypálila jí do hrudníku krátkou dávku. Okamžitě byla deaktivovaná a já pokračovala do sektoru dle rozkazu Aliky.

V sektoru jsem viděla mojí jednotku, tedy to co z ní zbylo a v bahně seděla Alika. Jediná nejvyšší velitelka která se vydala za svoji jednotkou do zóny.
“Ahoj Safi… jsem ráda že tě vidím.” Pozdravila mě jménem tak jako každého příchozího
“Aliko, co to tu probíhá za akci?” zeptala jsem se
“Safi, to ti říct nemohu, ale ještě nemáte hotovo” odpověděla

Jak se shromáždila většina jednotky Alika si před nás sedla a začala mluvit.
“Dobrá práce. Vše jste splnili, poskytli jste velmi přesné informace k útoku který dobyl tuto linii. Bylo vás zasaženo 20 procent. V akci tohoto typu je vynikající hodnota. Bohužel ještě není hotovo. Koordinátorka chce zjistit jak to vypadá na primární obranné linii a k tomu vyslala nás. Opět Vás nesmí zajmout, raději se odpalte. Začnete hned, v komunikátoru uvidíte svoje sektory. Prostor by neměl být zaminovaný, ale můžou tam být pěnové kamikadze jednotky v režimu dálkového odpalu. Pohybujte se opatrně tiše, ale rychle. A vraťte se prosím.” Zakončila svůj proslov.
Zavrněl mi komunikátor, sektor F17.
Podívala jsem se na Aliku a řekla: “Ano má velitelko, od toho tady jsem.”
“Safi, vrať se…..” usmála se na mě
Vylezla jsem z jejich obranné linie a plazila se směrem k jejich primární linii která byla vzdálená asi 100 metrů. Proč neútočí aby ji získali zpět? Přemýšlela jsem. Buď nemají dostatek jednotek nebo nás chtějí vyčerpat dalším útokem. Minula jsem několik deaktivovaných nepřátel, většinou pěchotu tyrkysové body a bíle silonky. Před mým sektorem ležela na zemi nepřátelská kamikadze. Když si mě všimne odpálí pěnovou nálož. Pokusím se ji deaktivovat a když to udělám tiše nikdo nebude mít potřebu dálkově ji odpálit. Aspoň v to doufám. Ležela jsem za jedním jejich pěšákem, opřela si lokty a bradu o jeho prdel, zamířila, zatajila dech a vypálila. Zasáhla jsem ji do hlavy, převalila se na bok a zůstala ležet v bahně. Připlazila jsem vedle ní do sektoru který mi určila Alika a sledovala nepřátelskou aktivitu.

Její nálož je teď v režimu dálkového odpalu. Může se kdykoliv rozpsknout pěna a já jsem 10 centimetrů od ní vrtalo mi hlavou. Ale Alika mě sem poslala, můj úkol je mnohem důležitější než můj zásah. Po dlouhé době se ozval můj měchýř, uvolnila jsem se a začala si chcát do uniformy. Proud moči ze mě tekl asi minutu, ale na mojí zablácené a mokré uniformě jsem nepocítila v rozkroku žádnou změnu. Jak jsem si ulevila zkontrolovala jsem nálož na mojí prdeli a začala odesílat informace co vidím.
“Nepřátelská aktivita velké množství kusů, minimálně 50. Připravují tanky vidím 2 kusy, před linií jsou kamikadze z pěnovou náloží. Jsou v režimu dálkového odpalu.” Odeslala jsem
“Rozumím zůstaň na místě hlas každou významnou změnu, Alika.”
Tak budu ležet vedle nepřátelské pěnové nálože, až se rozpsrkne tak budu přímo zasažena, naseru si do uniformy a zůstanu pár metrů před nepřátelskou linií, potichu jsem se zasmála.
“Začíná útok na primární linii, vzdalte se od mimo dosah pěnových náloží, Alika” zabzučel mi komunikátor

Podívala jsem se kolem sebe asi 15 metrů daleko ležela brunetka v uniformě nepřátelské pěchoty. Ta mi poslouží jako krytí a plazila jsem se směrem k ní. V dálce se už približovala první útočná vlna sebevražedná primární pěchota v růžových legínách a černých podkolenkách. Ti tam jsou jen pro to aby byli zasaženi. Nad hlavou jsem slyšela střely vypálené nepřítelem a první padali na zem. Já se kryla za nepřátelskou brunetou a do komunikátoru psala: “F17 silný nepřátelský odpor.”
“Potvrzuji, předám koordinátorce. Alika”
První vlna byla celá deaktivovaná, za pár vteřin postupovala další. Pěchota, tank a podpůrný Tharp. Pěšáci zalehli za zasažené z první vlny a snažili se pálit na nepřítele. Mezitím postupoval náš tank kupředu a zastavil se na mojí úrovni. Mimo dosah pěnových náloží. Jedna celá pěchotní jednotka se zvedla a běžela kupředu v útoku ALL IN. Zahlédla mě brunetka. Na okamžik se naše pohledy setkaly než dostala několik zásahů do břicha a podbřišku. Klekla si na zem, povolila svěrač padla do bahna a začala si srát do uniformy. Zasáhla jsem ji několikrát do hrudníku. Přestala se sníjet. Jen tam ležela a na prdeli se jí objevila boule z čerstvých hoven. Ostatní, ti co nebyli zasaženi se dostali k linii pěnových kamikadze. Poznala jsem to podle výstřiků pěny ve kterých padali na zem.

“Útok dosáhl linie F17” napsala jsem zprávu

“Potvrzuji, Alika” dostalo se mi odpovědi.
Nedaleko odemě dopadl cákanec pěny, zasáhnul dlouhovlasou brunetku se sekundární pěchoty. Svalila se na zem, začala se třást a na prdeli se jí objevil velký hnědý flek. Pokusila se zvednout a byla hned někým zezadu zasažena do hlavy. Někdo z její jednotky ji rychle deaktivoval. Mnohem rychleji než by to udělala pěna. Po této vlně útoku vyrazil vpřed tank, jeho podpůrné jednotky měly protipěnové punčochy a za ním postupovaly chemické jednotky. Pěchota vybavená pěnovou, plynovou nebo

konvenční náloží. Ti měli na nohách punčochy také. Tank začal zasahovat nepřátelskou obranu přímo v zákopu a chemické jednotky se snažili dosáhnout linie TIFFANY. Místa kde se mají odpálit. To byla primární nepřátelská linie.
“Všechny jednotky na S18. Alika” zavrněl mi komunikátor.

Otočila jsem se a začala se plazit zpět na sekundární linii. Ve vedlejším sektoru jsem zahlédla Raven, vstala, vyběhla ze svého krytu a dostala několik zásahů do zad.
“Raven, néé…” v duchu jsem křičela, “opatrně”, ale už bylo pozdě. Sesunula se do bahna v příkopu. Odkud byla zasažena jsem neviděla, pokračovala jsem na místo tak jak mi řekla Alika. O kousek dál ležela další z naší jednotky. Černovláska Kaira. Byla zasažená, ale nebyla deaktivovaná.

“Kairo…” připlazila jsem se k ní
“Safi, jdi zpátky, já už to nezvládnu. Vyřiď Alice že mi bylo ctí být pod takovou velitelkou.”
“Kairo pojď pomůžu ti” naléhala jsem na ni
“Ne dostali by nás obě. Jdi, vyřiď ode mě poděkování, já použiji nálož. Aspoň jsem se s ní netahala zbytečně”, pousmála se
Políbila jsem ji na krk a odplazila se o kousek dál. Kaira vykřikla: “pro Aliku, od toho tady jsem” a rozmáčkla balonek co měla v rozkroku. Následovaly krátké záškuby při kterých se posrala a zůstala ležet v bahně.
“Kairo….”, zašeptala jsem.
Na sekundární linii se nás dostala necelá polovina. Alika už tam seděla, podívala se na nás a smutně řekla. “Jste v akci už dva dny, naléhala jsem na koordinátorku aby Vás stáhla do zázemí. Už je vás méně než polovina do další akce nepůjdete. Vracíme se do zázemí a budete ve statusu rezervy pro další použití. Jednou se vrátíte do zóny, ale nebude to teď. Počkejte zde až bude tma a potom se přesuneme do naší linie. Víc jsem pro Vás udělat nemohla.”
Zalapala jsem po dechu. Vracím se odpočinu si na čisté matraci. V čistých šatech. To je jako sen.
“Aliko….” Zavolala jsem na ni

“Ano Safi, co potřebuješ?”
“Mám vzkaz od Kairy. Vzkazuje ti že pro ni byla čest být v jednotce pod tvým velením.” Alika se smutně podívala a řekla: “Byla bych raději kdyby mi to mohla říct sama, ale děkuji Safi”
Potom odešla asi 30 metrů daleko v nepřátelském zákopu, poklekla si a nad něčím přemýšlela. Popošla jsem za ní a zeptala se co se děje.
“Toto je místo kde byla deaktivovaná Abbigail. Chci se jí poklonit.” Odpověděla tiše
“Abbigail, kdo to je” zeptala jsem se
“Nemluv nahlas.” řekla mi důrazně
“Abbigail Cat, o ní psala Isabelle.” Vzpomněla jsem si
“To co o ní napsala manipulátorka a zrádkyně Isabelle není žádná pravda. Až budeš v zázemí jdi do arény kde se koná loterie. Najdi Cassie Islu. Připravuje odsouzené jednotky na

losováni. Řekni že tě posílám a zeptej se na Echo Abbigail.“ Zašeptala mi
„Dobře, půjdu za ní.“ Odpověděla jsem
„Pamatuj s nikým o tom nemluv. Je to rychlá cesta do první vlny útoku nebo do loterie.“ Řekla mi důrazně, „víš co se stalo s formací DAT-01?“ zeptala se
„Byla deaktivovaná při velkém nepovedeném útoku.“ Odpověděla jsem tázavě
„Máš částečně pravdu, ale ten útok spustila královna na popud Isabelle. To Isabelle vrhla na Abbigail špatné světlo. Hodně jednotek se hlásilo k myšlenkám Abbigail. Královna tehdy poslala všechny do útoku bez návratu aby deaktivovala všechny, co nějak znali Abbigail. Potom popravila i koordinátorku Vixi Rafi. Už to že sedíme na tomto míste může být nebezpečné.“
„Aliko, kdo vlasně byla ta Abbigail a co udělala?“ zeptala jsem se
“Byla obyčejný pěšák, měla ráda nějakou Lee. Tu při jednom útoku zasáhli. Ona se potom nosila pod límcem její silonky a snažila aby byla zasažena taky. Nakonec odešla sama do zóny. Deaktivovala asi 40 nepřátel a na tomto místě byla zasažena. Samozdřejmě se sem dostala po drobných ´podvodech´ , ale nikdy nezradila královnu. Jen chtěla jít za Lee. Hodně jednotek tento příběh okouzlil a nosili silonky pod límcem uniformy jako ona. Říkají si Echo Abbigail a královna se je snaží všechny deaktivovat. Víc ti řekne v zázemí Cassie, pokud budeš chtít. Teď už jdi odsud a nech mě samotnou” zašeptala Alika.

Odešla jsem, Alika něco zašeptala, rozhlédla se kolem sebe. Z pod límce svého body povytáhla silonky, políbila je a zase rychle schovala. Já jsem přemýšlela kdo vlastně byla Abbigail a čím ostatní tak okouzlila, že i přes obrovské riziko tajně nosí silonky pod límcem uniformy.

V zázemí

Naší velitelce se povedlo prosadit aby koordinátorka respektovala pravidlo, že jednotky kde je více než 50% deaktivovaných nejsou způsobilé k dalším akcím a mají být převelené do zázemí status „reserved for future use“. Koordinátorky se snaží pravidlo ignorovat a pokud je už mají v zóně tak je chtějí používat dokud to jde. Alika dokázala prosatit aby se jednotka def2-Sp/10-01 dostala to zázemí, kde bude sloučena s jinou a později opět nasazena v zóně. Získala pro nás tolik času kolik jen mohla. Je jisté, že pokud by nebyla polovina z nás deaktivována tak jsme v bahně pořád. Děkuji Sáře, Raven,

Kaiře a mnohým ostatním kteří tam byli zasaženi aby my jsme se mohli vrátit do zázemí. Za můj pobyt na linii, v zóně a také díky vysoké specializaci kterou mám jsem dostala slušně zaplaceno. Pronajala jsem si kóji s pohodlnou matrací, vyslékla uniformu a šla si koupit krásné bílé šaty a černé silonky. Lehla jsem si na matraci. Pohladila rukou čistou látku a řekla: „Aliko, děkuji“ a za chvíli jsem usnula. Nevím jak dlouho jsem spala, když se na mě nelepilo bahno, měla jsem čistý rozkrok a nehrozil mi zásah ztratila jsem pojem o čase.

Hlavou se mi neustále honily myšlenky na Aliku v zóně, na příběh o Abbigail který mi vyprávěla. Nechci skončit v loterii nebo se hned vrátit do bahna na liniích, ale slíbila jsem že Cassey navštívím. Šla jsem do arény. Večer bude probíhat loterie a Cassey tam má odsouzené jednotky které bude připravovat. Vstoupila jsem k ní do místnosti, byla tam sama, podívala se na mě a zeptala se co chci, že sem nikdo nesmí.
Přistoupila jsem k ní a řekla jí „Alika mě posílá, Echo Abbigail“
Cassey se na mě podívala odešla k polici, a řekla: „Pojď sem, tady nejsme slyšet.“

Než jsem se vzpamatovala natlačila mě na stěnu a držela mi na podbřišku malou nálož.¨
„Jméno a číslo," řekla nekompromisně, „já jsem v latexu mě ta pěna nic neudělá, ale ty se tu budeš svíjet na zemi."
„Safi Pearl W074 82" řekla jsem
„Jednotka?" zeptala se
„def2-Sp/10-01 Alika" odpověděla jsem jí
„Kde ti o mě Alika řekla?" další dotaz, stále na mě držela tu nálož
„Na sekundární linii, když klečela na místě kde byla Abbigail zasažena" odpověděla jsem, „si myslíš že mám z tebe strach. Klidně to odpal. Nebojím se stejně budu někde zasažena. Já byla v akcích v zóně a tam jsem viděla stovky zasažených, a ty tu jen kouříš čuráky nešťastníkům, aby mohli šukat než budou odpáleni v loterii. Jen pro to že se jim v zóně něco nepovedlo." Odpověděla jsem jí rozhodně
Cassey odložila nálož, podívala se mi do očí a řekla:
„Víš proč tu ještě kouřím čuráky, protože jsem opatrná. Si myslíš že bylo příjemné vidět jak kolega líže kundu Candee aby ji připravil na šukačku v loterii. Viděla mě, mlčela a byla odpálena pro pobavení publika. Jen pro to že o Echo Abbigail řekla té bestii Isabelle. Alika mi řekla že možná přijdeš, ale musela jsem mít jistotu že jsi to opradu ty. Tady máš disk se záznamy o Abbigail, přečti si to a dojdi zítra. Kóje X95 84. Budu tam čekat. Pokud to u tebe najdou setkáme se tady ale ty už jen jako kus do loterie. Jestli zradíš Echo Abbigail ….. nevíš kdo všechno si na tebe může kde počkat. Ukradli jsme u Dariny i výslechovou kapalinu. Jistě víš co dělá"
„Neboj nezradím a děkuji za ten disk" odpověděla jsem a odešla.

Ve své koji jsem ho schovala a šla se projít. Musela jsem vstřebat setkání s Cassey. Cítila jsem zvláštní pocit nervozity a vzrušení. Sáhla jsem si mezi nohy a tělem mi projelo příjemné mravenčení. Potřebuji si zaškukat. Hezky v čistotě, bez bahna a rizika brzkého zásahu.

Útěk do zapomnění

Vůně mé čisté kóje, sladká a umělá, se mísila s pachem mého vlastního vzrušení. Únava po misi byla hluboká, ale teď ji nahradil jiný druh vyčerpání – nervózní, elektrizující hlad po dotecích, po pocitu, že jsem aktivní, že moje tělo patří mně, a ne královně nebo zóně. Myšlenky na Abbigail, Aliku, Cassie a ten prokletý disk schovaný pod matrací vytvořily v mé hlavě bouři. Potřebovala jsem ji utišit. Potřebovala jsem cítit jen kůži, pot a slast. Vyšla jsem do průchodu, který vedl k společenským prostorům pro jednotky v zázemí. Vzduch byl tu hustý od páry, potu a levného alkoholu. Zvuky sténání a tlumených rozkoší se linuly z pootevřených dveří. Byl to bordel, doslova i obrazně. Místo, kde se „kusy" mohly na chvíli stát zvířaty, aby zapomněly, že jsou nástroji. Postavila jsem se do dveří, opřela se o stěnu a nechala svůj pohled bloudit po místnosti. Moje bílé šaty byly průsvitné pod umělým světlem, obrysy mého těla naléhavou výzvou.
„Hledám někoho, kdo mi pomůže zapomenout," řekla jsem hlasem, který zněl cize sebejistě. „Více něž jednoho."
Pár hlav se otočilo. Muž přestal lízat krk brunetce a podíval se na mě. Jeho oči byly temné, hladové. Vedle něj se žena s krátkými, tmavými vlasy zvedla z kolen, kde právě uspokojovala jiného muže. Otřela si ústa hřbetem ruky a její pohled byl výzvou.
„Já začnu," řekla ta žena a přistoupila ke mně. Její ruce byly drsné, když mě chytily za pas a přitiskly mě ke zdi. Její ústa byla na mojí, tvrdá a nemilosrdná. Ochutnala jsem na jejích rtech cizí mužské semeno a slaný pot. Bylo to nechutné a vzrušující. Její ruka se zaplétala do mých vlasů a táhla mou hlavu dozadu, odhalujíc můj krk.

„Hezky se uvolni, holka," zašeptala mi do ucha. Pak poklekla, zvedla lem mých šatů a bez okolků se zakousla do mého rozkroku. Její jazyk byl zběsilý, neomalený, jako by chtěl vydolovat odpověď z nejhlubších koutů mého těla. Zavrčela jsem a opřela se o zeď, mé prsty se zaplétaly do jejích vlasů. Nedbale jsem ji vedla, ale ona si dělala, co chtěla. Byl to souboj.
Další muž se přidal, přitiskl se ke mně zezadu. Jeho tvrdé péro tlačilo na můj zadek přes látku jeho legín. Jednou rukou mi svíral prsa, druhou stahoval moje šaty z ramen. Jeho zuby se zakously do mého ramene, až jsem vykřikla – směsí bolesti a rozkoše.
„Ty potvoro," zavrčel do mého ucha.
Najednou jsem cítila, jak se mi na nohu sune další dotek. Jiná žena, plavovláska s prázdnýma očima, klečela vedle nás a její jazyk lechtal mé kotníky. Pak zvolna stoupala výš po mém lýtku, ochutnávajíc moji kůži přes tenký nylon silonek. Byl to pomalý, téměř uctivý kontrast k brutálnímu útoku na můj rozkrok.
„Tvoje nohy… voní po čistotě," zamumlala plavovláska a její hlas zněl vzdáleně, jako v transu. Zaklonila jsem hlavu a zavřela oči. Drsnost, nemilosrdnost, a pak ten nečekaně jemný, téměř láskyplný foot fetish. Byl to dokonalý chaos.
Muž mi strhl šaty celé dolů. Plavovláska okamžitě uchopila mou bosou nohu a začala vášnivě líbat a cucat mé prsty na nohou, jako by byly největší pochoutkou. Její oddanost tomu jednomu bodu byla až děsivá. Mezitím muž konečně strhl své legíny a bez varování do mě vstoupil. Byl to rychlý, tvrdý náraz, který mě srazil dech. Držel mě za boky a pohyboval se ve mně s prvotní, nespoutanou zuřivostí. Žena před námi se zvedla, přitiskla se ke mně a začala mě dráždit prsty, zatímco našimi ústy bojoval další divoký, otevřený polibek. Byl to chumel těl, potu a slin. Nevěděla jsem, čí ruce se dotýkají mých prsou, čí zuby poškrábaly moji kůži, čí semeno se už smíchalo s mým potem. Plavovláska se nepřestala věnovat mým nohám, její oddaný jazyk byl konstantou v tom víru. Cítila jsem, jak ve mně mužovo tempo slábne. Zavrčel a já jsem ucítila, jak se ve mně pulzuje. Jeho sevření na mých bocích povolilo a on se na mě zhroutil. V tu chvíli se ke mně přitiskl další muž, mladší. Ani nečekal, až ten první úplně odejde, jen ho odstrčil a zabořil se do mě. Bylo to neomalené, nemístné, a přesto to ve mně zažehlo novou vlnu vzrušení. Žena, která mě předtím líbala, se nyní postavila před mě, svlékla si body a odhalila malá, pevná prsa.
„Lízej," rozkázala a přitiskla mi je k obličeji.
Poslušně jsem olizovala její tvrdé bradavky, cítila jsem, jak se její tělo chvěje. Mezi nohama jsem cítila divoký pohyb nového muže, jeho ruce mi svíraly hýždě a přitahovaly mě k němu. Plavovláska konečně opustila mé nohy. Vstala a přidržela mi svůj rozkrok před obličejem. Voněl po sexu a ženskosti. Bez zaváhání jsem se do něj ponořila jazykem, hledajíc její citlivý bod. Její sténání se mísilo s mým, s mužovým funěním a dupotem nohou kolem nás. Byl to koloběh. Když druhý muž skončil, nahradil ho další. Když jsem doprovodila plavovlásku k orgasmu jazykem, nahradila ji jiná žena, která si chtěla užít mou pozornost. Někdo mi strčil svůj úd do úst, a já jsem ho přijala, cítila jsem, jak po něm kloužou sliny a předchozí semeno. Ztratila jsem pojem o čase. Byla jsem jen shlukem vjemů: drsné ruce na mé kůži, slaná chuť cizího potu a výtoku na mém jazyku, tlak a pohyb uvnitř mě, vlhký vzduch plný stenů, a neustálý, jemný dotek něčího jazyka na mých unavených, zneuctěných nohách – poslední paradoxní známka něhy v tom všem zvířectví. Nakonec jsem se zhroutila na zem, na nahá, zpocená těla ostatních. Mé vlastní orgasmy přicházely v nepravidelných vlnách, vyvolávané náhodnými doteky, už ani jsem ani nevěděla čí. Ležela jsem tam, bezvládná, s cizími tekutinami stékajícími po mých stehnech, s ústy oteklýma od polibků a péra, s nohama stále objatýma něčí oddanou náručí.

Dívala jsem se do zaprášeného stropu a cítila… prázdnotu. Zapomnění, které jsem hledala, bylo dosaženo. Byla jsem vyprázdněná, použitá, jen fyzická schránka, která dočasně přestala myslet na zónu, na Aliku, na Abbigail, na disk schovaný pod matrací.

Pak ten dotek na noze zeslábl a zmizel. Ozvaly se kroky. Ostatní se začali zvedat, oblékat, odcházet bez slova. Byl konec představení. Zůstala jsem ležet sama na zemi, cítila jsem, jak na mě chladne pot a semeno. Vůně sexu byla teď těžká a mdlá. Zvedla jsem se pomalu, svaly mě pálily. Sebrala jsem své bílé šaty – byly pomačkané, potrhané a ulepené. Oblekla jsem si je. Byl to marný pokus vrátit se k iluzi čistoty. Vyšla jsem zpět do chodby. Nikdo na mě nehleděl. Vrátila jsem se do své kóje, zavřela za sebou dveře a opět se zhroutila na matraci. Tentokrát jsem neusnula. Jen jsem ležela a dívala se do tmy, cítila každý šrám, každou bolest, každou vzpomínku na cizí doteky.
Zapomnění bylo dočasné. Všechno se to vrátilo – strach, zvědavost, povinnost. A hluboko uvnitř, pod vrstvami bahna, potu a semene, malá jiskřička něčeho, co se podobalo odhodlání. Zítra půjdu za Cassie. Zítra zjistím pravdu o Abbigail.

Pravda o Abbigail

Večer jsem přečetla všechny texty uložené na disku. Nejvíce mě rozhodilo že Abbigail nebyla ničím výjmečná. Byla obyčejný pěšák v atc4-Tinv/08-02 Emily J. Takových jsou tady tisíce. Abbigail měla ráda Lee. Byly spolu ve stejné jednotce. Změnilo ji jak viděla Lee zasaženou při společném útoku. Takových příběhů jsou také tisíce. Každý se může stát Abbigail. To je důvod proč se snaží královna zničit příběh o Abbigail. Několik hodin jsem pročítala data. Disky obsahovaly vše – od operačních hlášení až po její osobní deníkové záznamy. A čím víc jsem četla, tím víc mi docházela děsivá skutečnost.

Abbigail Cat, W 072 48. Nebyla to žádná hrdinka, ani zrádkyně. Byla jen číslem. Jednou z tisíců pěšáků v útvaru atc4-Tinv/08-02 pod Emily J. Její příběh nebyl výjimečný. To byl ten nejhorší závěr. Všechno to začalo po deaktivaci Lee. Lee byla s ní v jednotce, možná víc. Záznamy jasně ukazovaly jejich spojení – společnou šukačku, lízaly si nohy, společné hlídky, ochrana v palbě. Když Lee zasáhli v sektoru C35, Abbigail to viděla. Byl to klíčový zlom. Ona se po této události změnila z "stabilní" na "řízeně funkční".Začala se chovat iracionálně. Byla cynická k nováčkům, zejména k Arette, která nastoupila na Leeino místo. Opakovaně žádala o přeřazení k sebevražedným jednotkám Su*P. Velitelka Virginly to vždy zamítla s odůvodněním, že je "hodnotnější" v současné roli. To ji mělo udržet v akci, ale ve skutečnosti to byl rozsudek. Týden před svou cestou do zóny padělala propustku a pronikla na linii L1. Její pohyb byl zaznamenán, ale v chaosu rotace jí nevěnovali pozornost. To byla chyba systému.Její poslední záznam je datován den před deaktivací. Ležela v nějaké bahnité díře a psala o Lee a Arette. Mluvila s nimi i když s ní nebyly. Už nesloužila královně, dělala to pro sebe a pro Lee, hledala místo kde se s ní setká.K její deaktivaci došlo v sektoru A17. Pronikla hluboko za nepřátelské linie, sama. Zneškodnila několik hlídek. Pak to udělala. Vběhla do jejich zákopu a nechala se záměrně zasáhnout. Než ji dostali, stihla aktivovat ukradenou chemickou nálož. Její poslední čin nebyla zrada. Byla to její cesta.

Našla jsem i interní memorandum pro královnu. Stálo tam jasně: "Případ W 072 48 je symptomatický. Šíření takových příběhů podkopává narativ „no a co od toho tam jsem“. Její příběh je nebezpečný, protože je obyčejný."

Teď to chápu. Nebáli se toho, co udělala. Báli se toho, čím byla. Důkazem, že se z nás všechny stávají jen čísla, která jednou selžou. A Abbigail to nezvládla o trochu víc než my ostatní. Jen o tu trochu, která stačí k osamocené cestě do zóny. Je to varování. Varování, které chtějí ututlat. Protože když si uvědomíme, že každý z nás může být Abbigail, systém královny se zhroutí.

A pak mi to dojde. Ten pocit je tak drtivý, že se mi sevře žaludek. Vytáčím na svém terminálu reportáže Isabelle Fate. Ty, které jsme všichni četli. Ty, které z Abbigail udělaly buď zrádkyni, nebo pomatenou hrdinku. Porovnávám fakta.
Isabelle psala: *„Abbigail se zbláznila a odešla sama do zóny.“*
Záznamy říkají: *„Požadovala opakovaně přeřazení k sebevražedným jednotkám. Velitelka zamítla.“*
Nebyla šílená. Byla zoufalá. Systém ji donutil zůstat tam, kde ji to ničilo.
Isabelle tvrdila: *„Její poslední sarkastické reportáže byly špatné. Neukazovaly to dobré, co nás čeká.“*
Její deníkové záznamy ukazují něco jiného. Ukazují bolest. *„Psala o Lee a Arette. Mluvila s nimi, i když s ní nebyly.“* Nebyl to sarkasmus. Byl to zármutek. Psala pravdu, a pravda je v tomto systému vždy „špatná“.
Isabelle křičela na popravě: *„Plánovala umístit chemické nálože na naše pozice!“*
Skutečnost: *„Aktivovala ukradenou chemickou nálož v NEPŘÁTELSKÉM zákopu.“* Bojovala proti nim. Do poslední chvíle bojovala za náš systém, i když ten systém už dávno opustila. Nezradila. Jen byla deaktivována tak, jak chtěla – způsobem, který měl pro ni osobní význam.
Isabelle vytvořila přízrak. Monstrum, které bylo buď hrozně zlé, nebo nemožně statečné. Ale skutečná Abbigail… skutečná Abbigail byla jen zlomená dívka. Dívka, která milovala svou Lee, a když ji ztratila, systém jí nedal prostor to zpracovat. Donutil ji jít dál, šlapat bahno, až se její duše rozpadla na kusy.
Isabelle její příběh zneužila. Vzala obyčejnou, lidskou tragédii a přetavila ji ve zbraň pro svůj vzestup.
Strašidlo „Echo Abbigail“, které vymýtila královna, bylo monstrem, které stvořila Isabelle svou lží.
Skutečné „Echo“ – ti, kdo nosí silonky na památku – neuctívají Isabelleinu fiktivní hrdinku. Uctívají tu obyčejnou dívku, která se nechtěně stala symbolem toho, co se zde s námi všemi děje.
Cítím vztek. Vztek na Isabelle, která lhala, aby si zachránila kůži a postoupila výš. Ale cítím i… úlevu. Úlevu, že pravda je nakonec tak jednoduchá.
Nejsem hrdinka. Ani Abbigail nebyla. Jsme jen lidi. A systém královny Louisy Lu se nebojí zbraní ani vzpoury. Bojí se právě této jednoduché pravdy. Bojí se, že si jednoho dne všichni uvědomíme, že jsme víc než jen kusy s kódy. Že jsme lidé, kteří milují, truchlí a brečí v noci.
A až ten den přijde, její dokonalý stroj se zastaví. Nebude k tomu potřeba žádná velká revoluce. Stačí, aby jeden jediný „kus“ řekl: „Už ne. Už dost.“
A já tu pravdu teď držím v ruce. Zítra půjdu za Cassey do kóje X95 84.

Echo Abbigail

Tu noc jsem už neusnula. Pořád jsem myslela na Abbigail. Tu obyčejnou jednotku která byla zasažena v zóně. Tak obyčejnou jako já, Sara, Raven, nebo Kaira. My jsme byly také samy v zóně s náloží na prdeli připravené se odpálit. A aktivní jsem zůstala jen já. Kdo je moje Lee? Pro koho půjdu dobrovolně do zóny? Pro Aliku? Nebo jsem ještě svou Lee nepotkala? Druhý den jsem šla na místo jak mi řekla Cassey. Jednalo se o obyčejnou levnou kóji jakou si může dovolit většina jednotek v zázemí. Od té mojí se lišila, nebyla tak dobře vybavená, podpůrným jednotkám tolik neplatí. Zabouchala jsem na vstup a otevřela mi Cassey. Oblečená ve stříbrném body a světle šedých silonkách.
„Safi, jsem ráda že jsi přišla“, přivítala mě, „pojď dál posaď se ještě počkáme na Aliku.“
„Alika přijde? Ráda ji uvidím.“ Odpoveděla jsem Cassey
„Ano chce s tebou mluvit, bude ráda když poneseš odkaz Abbigail s náma“ řekla mile, ale vážně.
Posadila se naproti mně a natáhla si nohy. Její chodidlo schované ve světle šedé punčoše mě zvláštně vzrušovalo. Dotkla jsem se její nohy. Cassey se mírně pootočila a dala nohu do mého klína. Začala jsem jí masírovat chodidlo. Usedám se na podlahu Casseiny kóje, její noha je stále v mém klíně. Vzduch je těžký od nevyřčených pravd a napětí, které mezi námi visí od našeho prvního setkání.

Jemně svými prsty ohmatávám jemný úplet na jejím nártu, cítím pod ním teplo a pevnost její nohy. Cassey se na mě dívá, její výraz je vážný, ale v očích je náznak něhy, který tam minule nebyl.
„Minule jsem na tebe tiskla nálož," připomene mi, její hlas je klidný, téměř meditativní. „Cítila jsi, jak ti chladný latex tlačí na podbřišek. Bála ses." Nehouhlasně zakroutím hlavou, mé prsty automaticky přejedou po jemné látce mých bílých šatů, tam, kde tenkrát ležela hrozba.
„Nebála, v zóně jsem měla podobnou nálož na prdeli celou dobu" zašeptala jsem. „musela jsem být připravena se odpálit pokud by bylo potřeba"
Cítila jsem, jak mi stáhla všechny svaly. Jak mi zatuhly nohy.
„A teď?" Cassey jemně pohnula prsty u nohy, její palec se lehce otřel o vnitřní stranu mého stehna, těsně pod lemem mých šatů. Jemný dotyk přes černý nylon mé punčochy je elektrizující.
„Teď…" Nadechnu se a moje ruka sevře její chodidlo pevněji, jako bych se ho chtěla zachytit, „Teď cítím jen tebe. Teplo."
Mé prsty krouží kolem jejího kotníku, cítím jemné kosti pod tenkou vrstvou silonky a kůže. Je to… jiné. Pořád je v tom napětí. Pořád je v tom strach, ale… je to dobrý strach. Je to vzrušení, ne hrůza.
Cassey se lehce usměje, její noha v mém klíně se uvolní, odevzdá se mému dotyku.
„Systém nás učí, že se máme bát jen jednoho druhu dotyku. Dotyku, který bere. Dotyku, který trestá." Její druhý palec se nyní přidá a jemně tlačí na můj rozkrok, přes vrstvu šatů a punčochy. Není to ani tak sexuální tlak, jako spíše tvrzení, připomínka.
„Zapomínáme, že dotek může i dávat. Může uklidňovat."
Skloním hlavu a políbím její nárt přes světle šedý nylon. Cítím vůni její nohy smíchanou s pachem umělého vlákna.
„Tenhle dotek mi bere dech," zašeptám do její nohy. „Ale nechci, aby přestal."
„Minule jsi byla pro mě jen riziko. Potenciální hrozba, která mohla zničit vše, na čem nám záleží," říká Cassey tiše, její prsty se jemně zatnou do mého stehna. „Teď vidím víc. Vidím Safi. Vidím dívku, která četla pravdu a nezhroutila se pod její tíhou. Vidím někoho, kdo se možná stane naší nadějí."
Její slova ve mně vyvolají vlnu viny a hrdosti. Mé prsty se zatnou kolem jejího paty, jako bych se jí chtěla přimknout.
„Nevím, jestli jsem dost silná," přiznám s očima stále zavřenýma, s rty přitisknutými k její noze.

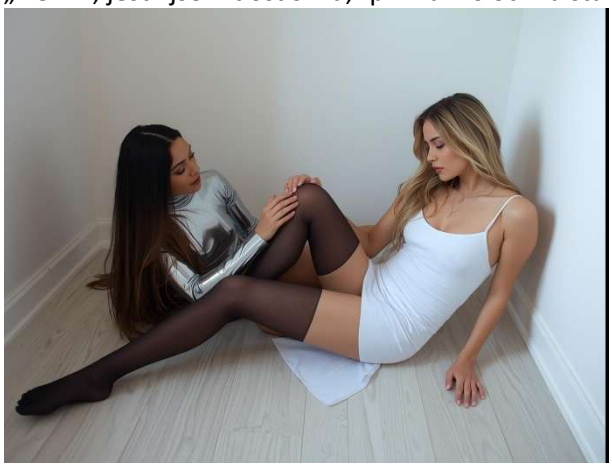

„Abbigail také nebyla," odpoví Cassey jemně. „Byla jen člověk. Jako ty. Já. Alika. To je ta pointa."
Její noha se pohne, její palec teď jemně kreslí malé kroužky tam, kde se stýká můj rozkrok s vnitřní stranou stehna. Je to nesmírně intimní, uklidňující a vzrušující zároveň. Cítím, jak mi vlhkost mezi nohama není jen z rozrušení, ale i z emocí, z uvolnění napětí, z pocitu, že jsem konečně na správném místě. Otevřu oči a podívám se na ni. Její stříbrné body se v matném světle kóje leskne, rolákový límec je stále pečlivě založený, skrývající jakékoli tajemství, které může být schováno pod ním. Světle šedé silonky na jejích nohách kontrastují s tmou mých punčoch.
„Minule jsi mě měla pod kontrolou," zašeptám. „Úplně. Měla jsi nálož. Měla jsi moc."
„A teď?" zeptá se, její hlava je lehce nakloněná.
„Teď…" Políbím znovu její nárt, tentokrát otevřeněji, cítím, jak se její svaly pod mými rty pohnou. „Teď máme moc my. Tady. V tomto dotyku. V této pravdě. Je to jiná moc. Není založená na strachu."
Cassey přikývne, její výraz je vážný. „Je to moc, které se bojí nejvíc. Proto musíme být opatrní."
Její noha se stáhne z mého klína, ale její ruka se natáhne a jemně pohladí moji tvář. Její dotek je překvapivě něžný. „Alika brzy přijde. A pak se budeme muset rozhodnout, jak s touto pravdou naložíme."

Ležely jsme na zemi, Cassey měla položené nohy na mých rtech a já jí je občas políbila. Najednou byla úplně jiná než v aréně. Tehdy bych nevěřila že se pod fialovou latexovou kombinézou

může ukrývat tak citlivá bytost. Z našeho propojení nás vyrušilo zabouchání na vstup do kóje. Cassey se pohnula a řekla: „Doufám že je to Alika.“
„Kdo jiný?“ zeptala jsem se
„Přemýšlej…. Vzpomen si co se stalo Candee“ řekla vážně a šla otevřít
Po zádech mi přejel mráz. Casey otevřela a naštěstí tam byla Alika
„Tak co, chceš jsi se dozvědět víc o příběhu co jsem ti říkala v nepřátelské linii?“ zeptala se
„Ano chci a proto jsem tady“ špitla jsem
Alika si sedla naproti mně, obečená v světle zeleném body a hnědých silonkách

„Víš Safi, my si vážíme toho co dělala Abbigail, ale není to o tom že nebudeme loajální královně. Pro královnu půjdeme všichni rádi do zóny a necháme se zasáhnout, ale když někoho deaktivujeme tak to uděláme rychle. Viděla jsem jak jsi se v každé akci chovala k našim jednotkám tak i k nepřátelským. Snažila jsi se splnit svůj úkol a pokud jsi někoho zasáhnula tak jsi to udělala rychle a ne aby se tam posraný svíjel. Zajímala jsi se o ostatní v naší jednotce, chovala jsi se stejně jako Abbigail. Proto jsem si myslela že tě tento příběh zaujme. Královna tento přístup nemá ráda. Chce anonymní kusy které jsou do zóny. Tam postupují vpřed dokud nejsou deaktivovány. Pak je překročí další a pokračují. Ale pamatuj ať je jakákoliv tak je to naše královna a my jsme tu pro ni.“
„Aliko, viděla jsem spoustu jednotek jak se plazili posraní v bahně, jak se svíjeli po zásahu pěnou a jak stále snažili postupovat vpřed. Vzpoměn si na Kairu ležela zasažená v bahně a rozhodla se odpálit, ale až po tom co mě pro tebe předala vzkaz ve kterém ti děkuje za to jaká jsi velitelka. Vyslechnout ji abych mohla zprávu předat bylo pro mě důležitější než jestli mě tam zasáhnou s ní. A kdyby mě zasáhli aspoň by tam neležela sama když odpalovala svoji nálož….“
„Safi právě pro to všechno co děláš jsi jako Abbigail.“ Řekla tiše, ne jako velitelka ale jako přítelkyně
„Aliko dej mi svoje silonky, prosím.“ Podívala jsem se jí do očí
Alika se usmála a řekla: „je hodně nebezpečné nosit je na krku, jsi si toho vědoma.“
„To vím, ale až budu zasažena tak chci být jako Abbigail.“ Odpověděla jsem
Alika si rozepla body v rozkroku ,sundala si punčocháče a podala mi je. Přivoněla jsem k látce která byla cítit její vůní.
Silonky jsem opatrně položila vedle sebe a řekla. „Budu je mít v zóně stále u sebe, ty jsi moje Lee“
Alika se usmála a zašeptala“ Buď opatrná…..“

Odpočinek před útokem

Seděla jsem ve svém paláci já Královna Louisa Lu, nervozita před nadcházejícím útokem mi nedávala spát. Pokud se povede prolomit jejich obranné linie a vnikneme do zázemí tak se poměr sil otočí. Aktivních kusů mám mnohem méně než nepřítel. Tento útok je velký risk, ale doufám že vyjde.
„Otroku, připni si osobní nálož a začni mi lízat kundu, chci se odreagovat.“ Poručila jsem jednomu kusu který ležel v místnosti na podlaze
„A ty začni ho kouřit, ať je vzrušený a dobře líže“ přikázala jsem vedle ležící blondýně
Nervozita před útokem ve mně kvasila jako jed, a já jsem potřebovala únik. Potřebovala jsem cítit svou moc přímo, hmatatelně.
„Připlaz se sem, otroku,“ řekl můj hlas, chladný a ostrý jako břitva.
Mužský otrok, označený kódem M-083 74 oblečený v světle modrém latexu, se okamžitě připlazil po koberci. Jeho oči byly sklopené, tělo se chvělo jemným, neustálým třesem.
„Začni mi lízat kundu. A nešetři se. Chci cítit tvůj jazyk až v krku.“

Jeho obličej zmizel mezi mými stehny. Okamžitě jsem ucítila teplo a vlhkost jeho úst, jak se zakousl do své úlohy s desperátní horlivostí. Byl neohrabaný, ale snaživý.
Jeho partnerka, otrokyně W012 84 s dlouhými blond vlasy, se bez dalšího povelu sevřela kolem jeho pasu. Její ruce, obratné a zkušené, se sevřely kolem jeho ztopořeného údu. Začala ho dráždit rychlými, tvrdými pohyby, její palec kroužil po jeho rozšířené špičce, sbíraje první kapky jeho vlhkosti.
„Rychleji," zavrčela jsem, když její tempo polevilo. Zavrtěla jsem boky, narážejíc do tváře otroka. „Roztáhni mě. Použij prsty."
Jeho prsty, poslušné a chvějící se, se vsunuly do mě. Byly chladné proti mé rozpálené kůži. Zavrčela jsem spokojeně, když je roztáhl, otevírajíc mě pro jeho horlivý jazyk. Cítila jsem, jak se jeho nos zarývá do mého stydkého pahorku, jak jeho dech horkými vlhkými vlnami narážel na mé citlivé místo.
„Ty," otočila jsem se k otrokyni. „Přestaň ho jen dráždit. Dej ho do pusy a nepřestávej."
Její oči se na okamžik setkaly s mýma. Viděla jsem v nich záblesk něčeho – strachu, odporu? – který okamžitě zhasl. Pokorně sklonila hlavu a obemkla svými rty jeho penis. Její tváře se propadly, jak ho začala hluboce a nemilosrdně stimulovat, její hlava se pohybovala v rychlém, ustáleném rytmu.
Zvedla jsem pohled ke stropu, ale neviděla jsem jej. Viděla jsem místo toho mapy, jednotky, poměry sil. *Méně aktivních kusů. Velký risk.* Každý nerv v mém těle byl napjatý jako tětiva.
„Víc," zašeptala jsem, mé prsty se zařezaly do čalounění křesla. „Víc!"
Jeho jazyk se zintenzivnil, jeho pohyby se staly zuřivějšími, zoufalejšími. Cítila jsem, jak se ve mně ten otrok třese, jak se jeho tělo snaží vyhovět, zatímco si vychutnává vůni a chuť mého nemytého těla.
A dole, u mých nohou, otrokyně dělala svou práci dokonale. Slyšela jsem, jak se zacíná třást, jak se jeho tělo sevře v křeči, která nebyla jen rozkoší, ale i panikou. Její ruce sevřely jeho hýždě, přitáhly ho hlouběji do jejího krku, až se jeho boky začaly škubat v nemohoucném, reflexivním rytmu.

Náhle jsem to cítila také – vlna, která ve mně stoupala z hlubin, horká a nezadržitelná. Byl to pocit moci. Absolutní, nepopiratelné moci nad těmito dvěma bytostmi. Nad jejich dechem, jejich rozkoší, jejich ponížením. Vlnila jsem se v křeči, která nebyla ani tak sexuální, jako suverénní. Byl to výbuch mé vlastní dominance, mého vlastního potvrzení. Jak ze mě opadlo vzrušení chtělo se mi chcát. Uvolnila jsem se a pustila proud mé moči přímo na jeho obličej. Poslušně otevřel hubu a přisál se k mojí kundě. Když vlna odezněla, zůstala jsem chvíli sedět, oddychujíc si. Podívala jsem se dolů. Otrok u mého rozkroku, sípaje, jeho obličej byl rudý a zalitý, slinami a kapkami mých chcánek. Jeho penis, stále tvrdý a lesklý od slin otrokyně, pulzoval v křečovité nevybitosti. Otrokyně klečela před ním a uspokojovala ho pusou, její vlastní uniforma byla zapnutá, ale prsty se hladila přes latex v rozkroku Její oči byly zavřené, její rty stále dráždily jeho péro.
"Už Vás nepotřebuji" řekla jsem a stiskla spoušt otrokovy osobní nálože. Na jeho podbřišku se rozpsklo malé množství krátkodobě aktivní látky která má pár vteřin stejné účinky jako pěna a potom je neškodná. Látka zasáhla i obličej otrokyně, která měla jeho péro stále v puse. Ona byla na rozdíl od něj deaktivovaná mnohem rychleji. Chvíli se třepala a zůstala ležet na zádech. On odpadl od mojí kundy a začal se svíjet. Při tom se posral. Z rozepnuté latexové uniformy se tlačilo ven jeho hovno.
U tohoto nemusím být, vstala jsem a odešla do situační místnosti kde na mě čekaly koordinátorky. Ty dva mezitím někdo odklidí.

Průběh útoku

Hned jak jsem vešla do situační místnosti koordinátorky Eve Gray, Betz a Oxana Chic před mě poklekly a políbily mi nohu. Sedla jsem si do pohodlného křesla, před sebou mám několik monitorů a servisnímu otrokovi jsem přikázala aby je spustil. Zobrazilo se několik grafů ukazujících aktuální spotřebované jednotky, situační mapa s postupem jednotek přes kterou se v další vrstvě mapy zobrazoval plán jak mají jednotky naplánovaný postup od koordinátorek.

"Vše je přípraveno?" zeptala jsem se koordinátorek
"Formace def2-Sp/10-01 Alika je na pozici a monitoruje nepřítele." Odpověděla Oxana
„Moje jednotky jsou připraveny narušit pozice nepřítele v zóně. Od Oxany máme relativně přesné informace kde jsou v zóně silná místa odporu." řekla Eve Gray

„Bezt, DAT jednotky připraveny na proražení sekundární linie?" zeptala jsem se
„Ano má královno, čekají až bude útok spuštěn a jsou připraveny na průlom" řekla s nadšením Betz

„Oxano, poslední informace od průzkumu?"
Oxana se podívala na svůj terminál a řekla „Od naší linie až k sektorům C19 až C22 je minimální nepřátelská aktivita."

„Dobře, spusťte to" odpověděla jsem, „A dva otroci ke mně, zatím mi budete lízat nohy, potom se uvidí, chci být při vedení útoku uvolněná." Pokynula jsem dvěma kusům v světlemodrém latexu a ti okamžitě před mě poklekli. Každý si vzal do dlaně jednu moji nohu a začali jazykem přejíždět moje chodidla. Seděla jsem tam jen v silonkách, dívala se jak začíná jeden z největších, možna vůbec největší útok a nechala se vzrušovat mými otroky. Koordinátorky se nijak nenechaly rozptylovat a věnovaly se svým jednotkám.

„Má královno útočná skupina ATC-21 právě postupuje zónou k přiděleným sektorům, "začala mluvit o situaci Eve, "První pěchotní vlna formace Bridget a Nicola C postupují a odhalují nepřátelské pozice. Po 10 minutách v zóně jich je ještě aktivních 40%. Průběžně vysílám chemickou pěchotu z atc6-Ch/07-03 Veronica V aby se pokusili odpálit v místech s největší koncentrací nepřátel, ale nemají velký úspěch. Téměř vždy jsou zasaženy před zónou odpalu."

"Pokračujte v útoku, ty kusy tam jsou od toho." Odpověděla jsem jí a mým chodidlem přejela po tváři otroka.
"Objevily se tři nepřátelské tanky, právě mi nepřítel deaktivoval tank atc3-T/05-03 Kat R a celý Tharp atc7-Tharp/05-02 Penelope. Z první vlny už mnoho nezbylo, na čele je nyní druhá vlna, snad se jim povede postoupit" chladně Eve zhodnotila situaci
"atc7-Tharp/05-04 Emma Green čelní útok na nepřátelské tanky, podpoří atc7-Tharp/05-03 Alyssia Kent" dala Eve přímý rozkaz útočícím kusům
"Zde nejvyšší velitelka Alyssia formace atc7-Tharp/05-03 nepřítel nás uzavárá do kleští, formace atc7-Tharp/05-04 Emma Green celá deaktivovaná…. Pokusíme se zaútočit a levý tank, snad se některé skupině povede pod ním odpálit." Ozvalo se z komunikátoru. Nejvyšší velitelé jsou v situační místnosti na obranné linii. Přímají informace a dávají rozkazy velitelům ve svojí formaci kteří jsou přímo v akci. Eve pokračovala: "pěchotní formace atc1-I/07-01 Allatra Hot a atc1-I/07-02 Simone budou postupovat s Vámi použijte je k odlákání nepřátelské palby a ke spotřebování jejich střel."
"tank atc3-T/06-04 Hanna Rey deaktivovaný, atc3-T/06-05 Rebecca G se stahuje, už nemá žádná torpéda a podpůrné jednotky." Poslali zhodnocení situace velitelky ze situační místnosti.

"Eve jak to vypadá s těmi tanky, kolik jich už vyřadili?" zeptala jsem se rázně koordinátorky
"Zatím jeden a přišla jsem o polovinu formace Alyssia" odpověděla

"Tak ať pokračují, musí se zastavit I ty zbývající" dala jsem jí rozkaz

Eve přikývla a řekla do komunikátoru" Pro atc7-Tharp/05-03. Alyssio pokračujte v útoku, kolik Vás bude zasaženo není podstatné, je to přímý rozkaz. Pokud nezastavíte tanky jdeš do loterie."

"Rozumím, použiji všechny kusy co mám." Ozvalo se z druhé strany. "v zóně před námi jsme viděli deaktivovaného speciála, posílam snímek. Operují mezi nepřáteli nějaké naše jednotky?"

"To bude kus z def2-Sp/10-01 Alika" řekla Oxana

„Tyto informace nemusíte vědět, pokud budou před vámi nějaké naše jednotky tak na ně neberte ohled prioritní je postup vpřed, ne nějakej zasaženej speciál" řekla Eve do komunikátoru „v jakém stavu jsou podpůrné formace atc1-I/07-01 Allatra Hot a atc1-I/07-02 Simone?" Chtěla ještě vedět
"atc1-I/07-02 Simone deaktivovaná 100% a atc1-I/07-01 Allatra Hot zbývá 15% kusů"
"Alyssio použij zbytek Allatry Hot a kryjte se za nimi při postupu zastavte ty tanky. Eve konec"
"Má královno, 2. vlna útoku ATC-21 je deaktivovaná, postup přebírá 3. vlna" podívala se na mě Eve
"Zatím jsi ve třetině zóny, doufám že se tvoje kusy dostanou před nepřátelskou sekundární linii." Přišla jsem k ní a z blízka podívala do očí. Eve sklopila zrak a potichu řekla "Od toho tam jsou" a pokračovala ve vydávání rozkazů,

"atc7-Tharp/05-05 Antonia 2. vlna deaktivovaná zastavte zbývající nepřátelské tanky podpoří atc6-Ch/07-05 Luna Corazon v režimu ALL IN"
"atc6-Ch/07-05 rozumí, útok na tank ALL IN" dostala Eve odpověď
"Moje královno udělám změnu v plánu. Pošlu výsadkový tank se speciály aby pronikl co nejhlouběji do zóny, až budou všechny podpůrné jednotky zasaženy a nebude moci pokračovat tak vyšle svůj výsadek speciálů ti budou postupovat z hloubi nepřátel směrem k našim postupujícím jednotkám. V ideálním stavu by se měly potkat a vyčistit velkou část zóny." Navrhla Eve
"Ty velíš útoku v zóně, dělej co uznáš za vhodné" odpověděla jsem jí.
Eve začala mluvit do komunikátoru: "atc5-Tsp/04-05 Pennie jak budou deaktivonány nepřátelské tanky tak rychle postupujte co nejhlouběji do zóny. Neber ohled na svoje zasažené podpůrné jednotky, na nepřátelskou palbu odpovídejte, ale nezastavujte se. Jak dosáhneš sektoru F17 nebo nebudeš moct pokračovat dál tak vyšli výsadek který bude postupovat směrem k naší útočící vlně. Použij všechny svoje dostupné jednotky, prázdný skelet vyzvedneme později. Při postupu zpět neberte ohled na naše útočící jetnotky. Nějaký deaktivovaný pěšák mě nezajímá. Jedná se o akci typu ALL IN"
"Rozumím zpětný útok z F17, ALL IN. Pennie konec." Ozvalo se z druhé strany.
Poslední formace pěchoty a chemických jednotek zbývající z 3 vlny pomalu postupovala vpřed, ale počítadlo zbývyjících kusů se nezadržitelně blížilo k nule. Pennie se nepovedlo proniknout až na F17, ale svůj výsadek musela vyslat o dva sektory dřív. Ti se ve zpětném útoku přibližovali k atc1-I/07-03. Jejich postup ale komplikoval začínající nepřátelský protiútok. Nepřítel vyslal do zóny další jednotky ze zázemí. V zóně se vytvořily něco jako "pásma" Samantha P se svojí pěchotou útočí na nepřítele, o několik desítek metrů dál na týl útočí speciálové s podpůrnými tankovými jednotkami z jednotky Pennie. A zároveň na ně útočí ze zadu útočí čerstvé nepřátelské posily. Postup se v tomto okamžiku zastavil.
"Eve co ti zbývá, co můžeš použít ke splnění svojí části útoku?" zvedla jsem oči od monitoru

“Moje královno, mám ještě 4. vlnu invazní atc4-Tinv/06-03 Kayla A a atc7-Tharp/05-06 Verunka. Jak bude deaktivovaná tato část útoku oni budou postupovat. Na sekundární linii se dostanu.” řekla Eve
“To doufám….” Odpoveděla jsem jí a poposedla na obličej jednomu otrokovi, “začni mi lizat kundu, hezky hluboko z toho útoku jsem vzrušená a dole celá mokrá.” Otrok přisál rty na moje pysky a začal do mě pronikat svým jazykem. Na monitoru jsem přepla online přenos z tanku atc5-Tsp/04-05 Pennie

viděla jsem jak pomalu postupuje do zóny a jak padají zasažené jednotky. Zaujal mě pohled na skupinu v sebevražené tankové obrany a konvenční náloží. Jejich světle modré legíny a tmavě červené podkolenky krásně kontrastovaly s bahnem ve kterém se pohybovali. Jestli se jim povedlo dosáhnout místa kde se měli odpálit netuším, ale jisté je že nyní jsou na monitoru ve sloupci disactive. Po úspěšném zásahu jiným sebevražedným konvenčním kusem ležely v bahně 3 nepřátelští pěšáci.

Neznám hezčí pohled než na deaktivované nepřátelské kusy. Každý jejich zasažený kus mě posune blíž k vítězství. No ale tento útok má zatím poměr deaktivovaných 1:2,47 v prospěch nepřítele. Doufám že se toto číslo změní až dosáhneme nepřátelské linie. Otrok s hlavou zabořenou v mém rozkroku mě začal přivádět k vyvrcholení, prohnula jsem se v zádech a celým tělem mi projelo elektrizující mravenčení.
“Eve jak probíhá útok?” vrátila jsem se do reality
“Má Královno, 3. vlna je deaktivovaná, nasazuji poslední jednotky invazní formaci a podpora jedna formace Tharp. Celkem 1900 kusů linie je asi 100 metrů daleko. Dostali jsme se jen do poloviny.” odpověděla stroze
“Betz, dej rozkaz formaci DAT-07 nastoupí do útoku a podpoří zbytek ATC-21.” Betz se na mě podívala a zapla komunikátor “Všem DAT-07 poplach A2 jdete do zóny, 1. vlna se přípojí v probíhajícím útoku k atc4-Tinv/06-03 Kayla A a atc7-Tharp/05-06 Verunka” potom se podívala na Eve, usmála se a řekla: “to zvládneme…..”
“Moje Královno” zeptala se Eve, “Půjčíš mi svého otroka, potřebuji si ulevit”
“Je tvůj, velení v útoku je důležitější než si odskočit.” a nohou jsem postrčila jednoho který měl právě moje chodidlo v puse. “Jdi k Eve a splň její přání” přikázala jsem mu.
On se k ní příplazil, políbil jí nohu. Eve si rozepla body, stáhla silonky a otrokovi ukázala aby se přisál na její kundu protože se potřebuje vyčůrat. Mlčky rozevřel svojí hubu a jeho hlava zmizela v jejím rozkroku. Eve si ulevila, a pořád se věnovala řízení svého útoku. Otrok všechno poctivě spolykal a čekal na další příkaz.
“Už si ho tam nechte vezmu si dalšího” řekla jsem pobaveně, “kdyby si některá z Vás potřebovala znovu ulevit” Pokynula jsem dalšímu v rohu klečícímu kusu. Připlazil se ke mě a já mu dala svoji nohu do pusy. Začal mi lízat chodidlo a já se zaujetím sledovala průběh útoku. Eve poslala poslední vlnu do útoku ke které se připojily 4 formace z DAT-07. Celkem bylo nasazeno 3000 kusů, taková síla musí nepřátele položit, on také nemá neomezené zdroje.
“Má Královno, blížíme se k sekundární obranné linii” podívala se na mě Eve a potom řekla směrem k Betz: “moje část splněna, převezmi prolomení sekundární linie. Moje zbylé jednotky použij k útoku dle svého uvážení.” A následně řekla do komunikátoru: “se1-Tserv/04-03 Alice Visby vyprosti ze zóny

deaktivované tanky, budou tam tři atc3-T a jeden atc5-Tsp. Nepřátelský odpor neočekávám nebo jen velmi slabý" z druhe strany zaznělo jen "provedu Alice Visby konec"

"Výborně Eve" řekla Betz, "moje první vlna je téměř deaktivovaná ale co mám hlašení od velitelek druhé vlny tak nepřátelský odpor na obranné linii není nijak moc silný. Dobrá práce."
Eve se usmála, podívala se na mě a potom na otroka.
"Jasně, teď máš chvíli volno, vem si ho a užij si" odpověděla jsem jí.
Eve si rozepla body a natáhla se na pohovku v rohu situační místnosti. Otrok kterého jsem jí půjčila klečel u její kundy a čekal na instrukce.
S pohledem ještě upřeným na pulzující mapu útoku, kde se její poslední vlna zakousla do nepřátelské sekundární linie, se Eve konečně otočila ke klečícímu otrokovi. Únava z nelítostného velení se v jejích očích mísila s nově rozníceným zájmem.
„Tak," pronesla hlasem, který byl sice unavený, ale stále nesl pečeť autority. „Královna mi tě půjčila. Ukážeme jí, že umím ocenit její dary."

Relaxace při útoku

Její pohled klesl k jeho ústům. „Začni. Ale pomalu. Chci cítit každý pohyb tvého jazyka."
Otrok, označený kódem M091 33, se bez váhání naklonil k jejímu rozkroku. Jeho dech byl teplý na její kůži, než se jeho jazyk dotkl jejího klitorisu. Byl to pomalý, soustředěný pohyb, zcela odlišný od královniny brutální efektivity. Eve zavřela oči a hluboce se nadechla. Nechala ho pracovat, nechala se vést. Jeho jazyk kreslil pomalé kruhy, objevoval její rytmus. Byl to druh pozornosti, na který u mě nebyl prostor – pozornost věnovaná jejímu potěšení, ne jen její moci.
Po několika minutách jemného olizování a cucání, kdy se její tělo začalo propadat do slastného uvolnění, ho jemným, ale nekompromisním tlakem ruky na rameni odsunula.
„Dost," zašeptala. „Teď chci víc."
Přetočila se na břicho, její hýždě se zvedly do vzduchu. Svlékla si punčocháče jen částečně, stažené podél stehen, odkryla tak přístup k jejímu zadnímu vchodu. „Připrav mě," rozkázala, její hlas byl teď chraptivý touhou.

Otrok opět poslechl. Jeho prsty, potřené kapkou její vlastní vlhkosti, jemně kroužily kolem jejího anusu, než jeden z nich pomalu a opatrně pronikl dovnitř. Eve zasténala, její prsty se zařezaly do čalounění pohovky. Byl to pocit napětí, plnosti, který vytlačil zbytky bitevního stresu z její mysli.
Když ji považoval za dostatečně připravenou, sevřela jeho rukou jeho vztyčený penis a naváděla ho k sobě. „Pomalu," napomenula ho, když cítila, jak se jeho hrot dotýká jejího vchodu. S výdechem se do ní začal zavádět. Byl to těsný, téměř bolestivý, ale nesmírně vzrušující pocit. Pohyboval se v ní s hlubokými, promyšlenými pohyby, které rezonovaly v jejím celém těle. Nedívala se na něj jako na nástroj, ale jako na aktivního účastníka tohoto intimního rituálu. Po chvíli se převalila na záda, přitáhla ho k sobě a objala ho nohama kolem pasu. Jejich spojení bylo teď hlubší, bezprostřednější. Hleděla mu do očí, zatímco se v ní pohyboval, a viděla v nich nejen poslušnost, ale i soustředěné úsilí ji uspokojit.

„Zastav," rozkázala najednou, její hlas byl ostrý. Poslušně ztuhl, i když jeho tělo bylo napjaté k prasknutí. Eve se posadila a pokynula mu, aby si klekl před pohovku. Pak zvedla nohu, stále obutou v jemné, tmavé punčoše, a položila mu ji do klína.
„Teď," řekla s nádechem výsměchu, který však postrádal královninu krutost, „mi vyčisti chodidlo. Po tom všem bahně zóny… chci cítit jen tvůj jazyk."
Otrok uchopil její chodidlo s téměř nábožnou úctou. Jeho jazyk začal kroužit po nártu její punčochy, cítil vlákna a pod nimi pevnost její nohy. Soustředil se na každý centimetr, od paty ke špičkám prstů, které jemně sál. Pro Eve to byl zvláštní, intimní druh moci. Bylo to ponižující, ale zároveň nesmírně osobní. Cítila, jak se jí pod jeho jazykem uvolňují svaly na noze, což byl pocit naprosto odlišný od drsného kovu velitelského křesla.
Když usoudila, že má dost, stáhla nohu zpět. Její pohled byl teď temný a plný slibu.
„A teď," zašeptala, zatímco se znovu položila na záda a roztáhla před ním nohy, „mě dovedeš do konce. Až skončím, můžeš skončit i ty."
Přitáhla ho zpět k sobě, tentokrát k jejímu přirození. Jeho pohyby byly nyní zoufalejší, hnané jejími povzbuzeními a vlastní potřebou. Eve se zaklonila, její hlas se zvedl v sérii tlumených výkřiků, které nepatřily na velitelský most, ale do ložnice. Její tělo se sevřelo v silné vlně orgasmu, která smyla veškeré zbytky velitelského klidu. Sotva popadala dech, pokynula mu, aby pokračoval. S několika hlubokými, trhavými pohyby se i on uvolnil uvnitř ní, s tichým zasténáním, které bylo směsí úlevy a úcty. Chvíli jen leželi, oddychovali si. Evina ruka spočinula na jeho zádech v krátkém, téměř nevědomém gestu, které nebylo ani láskou, ani krutostí, ale pouhým uznáním společně sdíleného okamžiku. Pak se posadila. V očích se jí vrátil chladný lesk koordinátorky.
„Dost. Jdi zpět. Útok ještě není u konce."
Otrok okamžitě, i když s trochou neobratnosti, uposlechl. Eve si natáhla silonky a dopnula body. Pohled na monitory byl tentýž – útok, ztráty, postup – ale v jejím nitru panoval o poznání větší klid. Byl to jiný druh velení. Méně absolutní než u Louisy, ale pro ni, v tomto okamžiku, dokonale dostačující.

Zpět k povinnostem

Betz si Eve nijak nevšímala a plně se věnovala velení své části útoku. Mezitím se jí povedlo prolomit sekundární linii a ještě zůstala aktivní asi polovina 3. sledu a téměř celý 4. sled. Poměr deaktivovaných se zatím změnil na 1:2,13.
„Má Královno, sekundární linie je obsazena, nechala jsem tam zbytek DAT-07. K útoku na primár použiju DAT-09 už jsou na cestě do daných sektorů. Podle aktivity obránců předpokádám že nepřítel se soustředil na obranu primární linie."
Potom začala rozdávat příkazy: „sekundární linii bude držet atc1-I/07-10 Minxie a atc1-I/08-01 Louise B. Jakýkoliv ústup je zakázaný, zbylý tank atc3-T/04-05 Jenny L se přesune před linii obrany a bude připravený pomoct zastavit případný protiútok. Zbytky Tharp atc7-Tharp/02-04 Agness a atc7-Tharp/03-02 Rebecca S jsou k ochraně zbývajícího tanku a útoku pokud se objeví nepřátelský. Pro 4. sled invazní formace atc4-Tinv/07-02 Betty Saint drží pozici s ostatními jednotkami. Do zóny mezi liniemi pujde atc5-Tsp/05-04 Michelle X Tharp podporu proti tankům zajistí atc7-Tharp/06-05 Laetitia. Bude přes Vás postupovat útok DAT-09. Zajistěte jim maximální volný průchod přes Vaše pozice a pamatujte linii musíte udržet."
Z komunikátoru se ozvalo postupné potvrzení rozkazů
Betz pokračovala: „DAT-09, 1. sled def1-I/08-09 Laura T a def1-I/08-10 Sam T proniknete do prostoru mezi liniemi, nechte na sebe navést nepřátelskou palbu a průběžne hlaste dosažené sektory a jaký je v nich odpor. Jste v režimu ALL IN. Chemické jednotky 1. sledu vytvoří koridor mezi sektory R15 a R18

mezi liniemi obrany, Kód DANIKA, odpálite se jen když budete zasaženi použijete pěnu a konvenční nálože.“

„Tady def4-Ch/06-08 Sabrina C v sektoru R18 leží deaktivovaný speciál, posílám snímek. Probíhá v oblasti ještě nějaká operace?“ ozvalo se z komunikátoru

Betz odpověděla: „to není podstatné, vytvořte koridor. Pokud se budou v oblasti vyskytovat nějaké naše jednotky neberte na ně ohled, vy zajistíte chemickou clonu proti postupu nepřítele“

„Sabrina C potvrzuji, od toho tady jsme“ dostalo se jí odpovědi

Ty Oxaniny kusy se doslaly pěkně daleko pomyslela jsem si. Betz zatím řídila třetí fázi útoku. Protože mám dost aktivních jednotek a nepřítele jsme dost oslabili rozhodla jsem se aby provedla krycí útok na palác jejich královny. Použije k tomu 4. sled v režimu ALL IN, ale postup nesmí být moc rychlý. Kusy musí zůstat aktivní dostatečně dlouho aby Eve mohla se svým ATC-25 způsobit v zázemí co největší škody. Pěchota prvního sledu mezitím postoupila dál do nepřátelského území, ale jak se začaly odpalovat jejich kamikadze jednotky tak náš postup začal slábnout. Formace Laury T def1-I/08-09 byla celá vyřazena z akce, postupovala jen Sam T a podporoval ji tank def3-T/06-07 Kelly M. Betz mi ukázala jejich zasaženou velitelku. Blondýna v šedém body, bílých silonkách a zlaté sukni.

„Ta už asi velet nebude“ řekla jsem vtipně

V místnosti se koordinátorky zasmály a potom Eve řekla „snažíme se jich zbavit velení co nejvíc“

„Eve připrav svůj ATC-25 k akci. Za chvíli začneme prolamovat primární linii.“ Bezt je podívala na Eve.

„Všem ATC-25 přesun na S15“ rozkázala Eve svým jednotkám.

Bezt mezitím koordinovala útok: „ všem v druhém sledu postupovat mezi sektory R25 a R28. Chemické jednotky atc6-Ch/08-04 Denisa a atc6-Ch/09-05 Alannis zajistí koridor na linii DANIKA. atc3-T/07-04 Gina Gerson se bude držet vzadu a připojí se k útoku na primární linii společne s třetím sledem.“ Při vydávání rozkazů si rozepla body a pokynula na otroka kterého minule stejně použila Eve. Nic mu nemusela říkat on se připlazil z jejímu rozkroku a přiložil rty k její kundě. Betz na chvíli přivřela oči a já viděla jak se otrokova pusa plní její močí. Betz chcala asi minutu a on měl dost práce aby všechno spolknul. Během vyprazdňování stále sledovala situaci na obrazovce a snažila se odhadnout kolik kusů se dostane k primární obranné linii.

„pro druhý sled atc1-I/09-02 Jay podej hlášení“ dotázala se Betz přes komunikátor

„Postupujeme, ale ubývá mi rychle akceschopných kusů mám už jen formace třetí a čtvrté linie. Nepřátele jsou za každou terení nerovností, používají vše co mají k dispozici. pokusíme se dosáhnout primáru. Jay konec“

„pro atc1-I/09-01 Lena Love, jak to vypadá u Vás“ chtěla zjistit

„tady Lena Love nejvšší velitelka atc1-I/09-01. Jay postupuje před námi. My máme o trochu víc aktivních kusů. Stav jednotky je na 60%, ale rychle klesá. Moment…. V dálce se objevily dva nepřátelské tanky. Hrnou se přímo na Jay. Sektor R27. Vypadá to na velký problém náš postup se zpomaluje….“

„rozumím“ přerušila ji Betz přepla komunikátor na všesměrové vysílání a pokračovala „pro atc1-I/09-02 Jay a atc1-I/09-01 Lena Love nepřátelské tanky v sektoru R27 zpomalte je. Atc1-I/09-02 Jay použije

zbývající kusy ke spotřebování jeho střel. Atc1-I/09-01 Lena Love držte sektor R27 někoho pošlu. Pro tank atc3-T/07-06 Tammy v sektoru R27 jsou dva tanky. Zaútočte na ně a deaktivujte je podporu zajistí atc7-Tharp/07-05 Ami Hannah. V místě je nějaká pěchota druhého sledu není podstatné kolik kusů v během akce deaktivujete. Ami použití pěnových jednotek povoleno bez omezení.

Z druhé strany se ozvalo potvrzení rozkazu všemy zmíněnými jednotkami. Po Betz jsem dál chtěla aby mi na monitoru promítla online situaci z akce. Zobrazil se mi pohled kamery z tanku atc3-T/07-06 na který přávě útočil nepřátelský Tharp. Fascinoval mě pohled do tváře černovlásky v světle fialovém body a světle modrých podkolenkách.

V jejich očích bylo vidět jak je odhodlaná se doplazit pod náš tank kde odpálí svoji chemickou nálož. Naštěstí někdo z mých jednotek změnil její plán a deaktivoval ji dřív zež se stihla dostat tam kam zamýšlela.

Z pohledu na krásně zasaženou brunetu v nepřátelské uniformě chemického Tharp mě Betz vtáhla zpět do reality v zóně.
„Má Královno tanky jsou deaktivovány, ale už nemám nic z druhého sledu. Jejich primární linie je silně opevněná. Posílám celý třetí sled do útoku.

Postupují vpřed, ale na hraně primární linie jsou okamžitě zasahováni. Pošlu vpřed dva tanky a jeden vysadkový tank. Ti by mohli deaktivovat nepřátelskou obranu.”
Pokračovala Betz aniž by odvrátila zrak od monitoru
“Pro atc5-Tsp/06-02 Karina Grand okamžitý přesun na hranu primáru sektor R45 deaktivujte co nejvíc bránících se jednotek, nepoužívat pěnu podpoří tanky atc3-T/07-04 Gina Gerson a atc3-T/07-05 Vikki Gabrielle. Jak bude primár prolomený invazní skupina atc4-Tinv/08-02 Emily J s všemy zbylými jednotkami útok na královnin palác. Postupujte obezřetně, ale rychle. Je nutné aby jste vydrželi útočit alespoň 2 hodiny. Pro všechny jednotky DAT-09 rozkaz ALL IN.”
“Eve je to na tobě” podívala se na koordinátorku útočnách operací. “Projděte primární linií a dostaňte se do zázemí a deaktivujte jich co nejvíc”
“Jaký je právě poměr deaktivovaných kusů” zeptala jsem se koordinátorek
“1:2,95 spotřebovali jsme jich hodně pri útoku na linie” odpověděla Eve

“Eve zvládnou tvoje kusy v zázemí poměr zvrátit? Další takový útok si už nemůžu dovolit.” Odvětila jsem
“Myslím že to zvládnu, moje jednotky musí zasáhnout víc než 25000 jejich kusů, ale oni v zázemí nebudou vycvičení připravení. Všechny nepřátelské jednotky se soustředí na obranu královnina paláce.”

“Tak dělej co umíš, a pamatuj pokud selžeš ….. skončíš stejne jako Vixi Rafi” pohrozila jsem jí a pro názornost ukázala snímek koordinátorky jak leží posraná po zásahu plynem ve skleněné komoře. Eve se podívala na obrazovku, lehce se lekla a řekla:
“udělám vše co půjde, od toho tady jsem”
Eve přepnula terminál aby zobrazoval formaci ATC-25 a začala dávat rozkazy:
“Všem jednotkám ATC-25 Váš cíl je proniknout přes primární linii do zázemí kde deaktivujete každou nepřátelskou jednotku co potkáte. Při průniku přes primární linii se budou všechny chemické sebevražedné jednotky držet vzadu a nezapojí se do akce. Budete použiti v zázemí kde dosáhnete mnohem lepšího výsledku. Je bezpodnínečně nutné aby celá skupina dosháhla poměru deaktivaných kusů 5:1 nebo víc”
Betz zvedla oči od terminálu a řekla: “primár prolomen, zbytek utočí na královnin palác”
Eve okamžitě vydala rozkaz: “atc1-I/08-02 Jayne T a atc1-I/08-03 Susan X postupujte primární linií k zázemí nezastavujte se kryjte se za jednotky před vámi. Jayne T tvoje formace je určena ke spotřebování na primární linii, Susan X ty zajisti průchod ostatním do zazemí. Eve konec.”

Nejvyšši velitelky potvrdily příkazy a já sledovala na mapě jak se posunuje šipka s cíli útoku.
“Ukažte mi online situaci na linii.” Přikázala jsem koordinátorkám
Na monitoru se zobrazila zasažená bruneta v tyrkysovém body a bílých silonkách jedna z mnoha deaktivovaných pěšáků. Ležela tam v bahně a vypadala spokojená. Spokojená se svým zásahem, možná před tím dokázala deaktivovat přidělěnou kvótu našich jednotek a veděla že i když bude nyní zasažena tak cíle dosáhla.

Jak moje jednotky postupovaly hlouběji do nepřátelské linie narážely na houževnatý, ale méně organizovaný odpor. Většinou skupiny které se držely svoji obranou pozici a pálili po všem co se přibližovalo. Někdy uspěšněji někdy méně úspěšně. Aktivních kusů z ATC-25 ubývalo, ale pokud nás nepřítel nezastaví v nějaké pasti tak můžeme dosáhnout cíle. Útočící jednotky se snažily vyppouštět kamikadze kusy, ale pouze s konvenční náloží. Kdyby použily pěnu tak bude daný prostor neprůchozí pro postupující formaci. Potom jsem si tu chybu uvědomila….

“Eve musí zrychlit postup. Bez ohledu na to kolik jich bude zasaženo koridor v primární linii musí být pod naší kontrolou. Jestli tam odpálí pěnu tak je akce ohrožena” varovala jsem koordinátorku. Eve se na mě podívala a přikývla.

“Pro atc1-I/08-02 Jayne T a atc1-I/08-03 Susan X postupujte maximalní rychlostí vpřed bez krytí. Prioritní úkol zajistit koridor na primární linii.” Rozkázala Eve
“Zde Susan X, formace Jayne T je deaktivovaná postupujeme ale ubývá aktivních kusů” dostala odpověď
“Rozumím, atc1-I/08-03 Susan X přebíráte úlohu spotřebované formace Jayne T, pro atc1-I/08-05 Abisha přesun na čelo útoku postupujte za atc1-I/08-03 Susan X budou se vás snažit krýt za pohybu. Zastavení postupu zakázano” Eve upravila rozkazy
Z komuniktoru se postupně ozvalo “atc1-I/08-03 Susan X rozumím, přebiráme úlohu po Jayne T” ….. “atc1-I/08-05 Abisha rozumí, jdeme na čelo útoku čistit koridor”

Nyní se postup zrychlil a ke konci koridoru zbývalo několik desítek metrů, před postupujícím útokem se hromadili nepřátelské deaktivované kusy, a za čelem útoku leželi i moje.

Jak tam padali do bahna po pár okamžicích kdy dezorientovaní rychle přiběhly ze seřadiště obraných jednotek uvědomala jsem si že se jim zhroutilo velení. Nepostupovali koordinovaně a jejich odpor postupně slábne. Nepřítel asi většinu posil přesunul ke královnině paláci kde probíhá krycí útok DAT-09.

“Chci online přenos z útoku” rozkázala jsem Eve mlčky přepla jednu obrazovku na kameru jednoho z velitelů. “Doufám že bude ješte chvíli aktivní” pomyslela jsem si. Na obrazovce jsem viděla postup jednotek. Jak jsou zasahovány ale pořád postupují. Velitel zrovna dával instrukce kamikadze blondýnce v bílých legínách, co jí říkal jsem moc nerozuměla něco jako “25 metrů vpřed …… dálkový odpal, běž” Ona se na něho podívala, usmála se, asi ho pohladila někde po prdeli a vyběhla vstříc nepříteli.

Rozběhla se směrem jak jí rozkázal její velitel a ztratila jsem jí z obrazovky. Postup byl celkem svižný. Kamikadze se snažily dostat co nejblíž k chaotické nepřátelské obraně a tam se odpalovali. Odhadovala jsem že se jich asi polovina dostala k cíli.
“Eve jaký je stav” zeptala jsem se
“Má Královno, postupujeme rychle, obrana už není tak silná ještě se budeme muset prokousat přes seřadiště a potom volná zábava v zázemí.” řekla s mi úsměvem

“No ještě tam nejsme. Jak vypadá krycí útok?” zeptala jsem se
Betz zvedla hlavu od monitoru a začala zhodnocovat situaci: “Postoupila jsem asi do třetiny obraného pásma královnineho paláce, všude pěna, tanky a speciální jednotky. Nepřátelská pěchota útočí zuřivě a je výborně koordinovaná. Vyřadili mi 3 tankové formace. Zbývá mi jen atc3-T/07-06 Tammy, dále výsadkový tank atc5-Tsp/06-02 Karina Grand a invazní tank atc4-Tinv/08-02 Emily J. Pěchotní formace prvního a druhého sledu kompletně deaktivovány. Zaujala jsem obranou pozici za našimi tanky, a deaktivovanými kusy. Nepřátelský postup nyní drží atc1-I/09-04 Eloise Rose s podporou zbylých kusů z ostatních jednotek. Invazní skupinu Emily J jsem ještě nepoužila mám jí téměř celou přesněji 85%. Tu chci použít pokud nepřátelský útok zeslábne, nebo abych získala další čas pro Eve. Udržím se asi hodinu, možná hodinu a půl”
Eve se podívala na Betz a řekla jí “Jak prolomím obranu na seřadišti pošlu ti moje zbylé tankové formace. Ty je budeš potřebovat víc než já.”, potom se naklonila ke komunikátoru a zeptala se:
“Pro atc6-Ch/08-05 Jimena Lago v jakém jsi stavu?” a pokynula na otroka který klečel u jejích nohou že si potřebuje znovu ulevit. On se připlazil, rozepl jí body, opatrně stáhnul silonky a přisál svoji pusu na její rozkrok.
“Zde Jimena Lago zatím jsme nebyli nasazeni stav 92%, nějaké jednotky mi zasáhly zbloudilé střely”
Eve začala močit a při tom mluvila do komunikátoru:
“Vyborně, jděte na čelo útoku za atc1-I/08-05 Abisha a jak prorazí na seřadiště vytvoříte koridor pěny pro průchod do zázemí. Linie TIFFANY, okamžitě jak se tam tvoje kusy dostanou tak se odpálí. Neexistuje linie DANIKA nebudou se odpalovat při zásahu pokud nedosáhli linie TIFFANY. Pohyb s útočícími jednotkami opatrně s ohledem na nálože aby nedošlo k neočekávanému odpálení”
“Jimena rozumí, linie TIFFANY na seřadišti, vytvořit bezpečný koridor. Má Královno Louiso Lu,

Má Kordinátorko Eve, hodně štěstí v útoku.”
Mezitím Eve dokončila svoji potřebu, otrok vše spolykal natáhl jí silonky, zapnul jí v rozkroku body a odplazil se na svoje místo kdyby ho některá další potřebovala.
“tady Abisha…..” ozvalo se z komunikátoru, na druhé obrazovce stále běžel online přenos velitele otočil se a z jednoho zákoutí na linii na něho vyskočila nepřátelská velitelka. Jak se objevila na monitoru lekla jsem se. Ten její odhodlaný pohled skočila po něm a asi odpálila svoji osobní nálož. Viděla jsem jak se třepe kamera a kolem se svíjí pár mých kusů.
“Eve viděla jsi to?” vyhrkla jsem
“Ano viděla” odpověděla
“Ať si dávají pozor a donutí nějaké schované kusy odpálit nálože mimo hlavní koridor. Pokud tam bude víc takových schovaných ohrozí náš postup.”
Už jsme skoro…” její odpověď přerušilo hlášení ze zóny.
“Tady Abisha, prozazili jsme na seřadiště. Zbytky atc1-I/08-03 Susan X jdou vpřed navedou na sebe palbu, za nimi postupuje atc6-Ch/08-05 Jimena Lago se svými rozkazy. Já se pokusím proniknout až do zázemí, ale kdyby moje kusy deaktivovali měj připravenou náhradu. Všude se válí nepřátelé, posílám snímek jedné jejich velitelky. Abisha konec.”
Na monitoru se objevila blondýnka v bílých silonkách a zlaté sukni ležící na zádech v bahně.

“Výborně, postupujte dál, zasáhněte jich co nejvíc” vykřikla jsem nadšením. A pokynula na dalšího otroka který ležel u mých nohou. “Začni mě lízat v rozkroku, chci si užít pohled na postup v zázemí a ty zrzko tam v rohu začni ho kouřit. Potom lížou líp. Nechci vidět že se vystříkáš” přikázala jsem otrokům, rozkročila nohy v křesle a dívala se na tu krásu co za chvíli začne u nepřátel.
Eve se usmála a řekla do komunikátoru “ pro atc1-I/08-04 Karen, přesun k atc1-I/08-05 Abisha. V případě její deaktivace budete čistit seřadiště, tankové formace atc3-T/06-08 Sarka, atc3-T/06-09 Angie Lynx, atc3-T/06-10 Jitka, a tankový speciální výsadek atc5-Tsp/05-05 Georgina jste přeřazeny k DAT-09. Od teď je vaše koordinátorka Betz, přesun na sektor R45. Ostatní jste podpora invazní skupiny atc4-Tinv/07-03 Kara D. Všem Tharp z ATC-25 vašim cílem nebudou tanky budete použiti jako kamikadze při útoku v zázemí.”
Potom se na mě podívala, usmála se a řekla:
“Má Královno, dnes zvítězíme a poměr deaktivovaných se otočí”
Natáhla jsem se do křesla, a zatlačila otrokovu hlavu hlouběji do mého rozkroku. Jeho jazyk se ve mě mrštně pohyboval a já cítila po těle lehké mravenčení.
“Pusťte mi online přenos, chci vidět jak to tam vypadá” přikázala jsem.
“zde atc4-Tinv/07-03 Kara D, jsme na konci seřadiště, další rozkazy?”
Eve se naklonila ke komunikátoru a s nadšením řekla “vyšlete všechny čtyři výsadkové skupiny, zbylé jednotky se k vám připojí, vnikněte do zázemí a deaktivujte co nejvíc kusů. Nemáme žádné informace jak to v zázemí vypadá a kde můžete očekávat nepřátelský odpor nepřátelský odpor, ale víme že nebude koordinovaný máte tak výhodu překvapení. ALL IN a dobře se bavte.”

Z druhé strany se ozvalo “Kara D rozumím, volná zábava, ALL IN.”
Na monitoru se objevily první snimky ze zázemí. Bruneta se snažila přikrčená zjistit co se děje. Za pár okamžiků byla zasažena dávkou a okamžitě deaktivována. Co se děje se nedozvěděla.
Naše formace postupovaly dál, nepřátelské jednotky bez uniformy, přiřazení k jednotce, s nedokončeným výcvikem byly lehký cíl, Deaktivovali jsme jich desítky za minutu.

Formace atc1-I/08-06 Cassie Right vstoupila do nějakého parku kde se snažili nepřátelé zjistit co se stalo, většinu během pár minut deaktivovala. Jednu zrzku zasáhli když se pokoušela ukrýt v nedalekém jezírku. Na monitoru jsem viděla jak jednotky postupovaly dál a pálily na vše co se před nimi objevilo. Občas narazili na nějaká místa odporu, která celkem rychle deaktivovala. Poměr se musí začít obracet v náš prospěch pomyslela jsem si a dál jsem seděla hypnotizovaná před obrazovkou a sledovala náš postup.
Najednou jsem se začala chvět a tělem mi projel další orgazmus. Ten otrok v mém rozkroku dělá svoji práci dobře pomyslela jsem si a ukázala mu že se chci vyčůrat. Vytáhl ze mě svůj jazyk a rty se jemně

přisál na moje stydké pysky. Já mu do pusy poslala svoji voňavou moč smíchanou s mojí šťávou. Cítila jsem jak se mu plní pusa a snaží se všechno spolknout. Když jsem si ulevila a poposedla tak aby měl přístup i k mojí druhé dírce hned pochopil co po něm chci. Začal mi jazykem jezdit kolem análu a pomalu pronikal dovnitř.

Já se pohodlně natáhla a dál sledovala monitor. Zahlédla jsem jak se nepříteli povedlo zasáhnout nějaký náš kus. Bruneta ve žlutém body a růžových legínách ještě zablácených ze zóny se svalila do mělkého jezírka. Nepřítel se snaží zorganizovat obranu a zastavit nás.

Chtěla jsem vidět kdo byl tak pohotový a vběhl do místnosti kde se odpálil. Velitel formace mi poslal snímek a vzkaz "od toho tady jsme, pro královnu Louisu Lu"

"Výborně…" pomyslela jsem si. Takové kusy potřebujeme. Brunetka co bez zaváhání vběhne do místosti kde jsou nepřátele. Okamžitě dostane několik zásahů a než se deaktivovaná sesune k zemi tak odpálí svoji pěnovou nálož.
"Eve, jaký je poměr deaktivovaných kusů?"
Eve se podívala na monitor "1:2,03, poměr se otáčí. Moje kusy řádí a užívají si to" řekla s úsměvem
"Tak ať zrychlí, nejsou tam jen pro zábavu, zasáhnout kus a pokračovat než budou sami deaktivováni. Nevydrží tam věčně" odvětila jsem Eve
Otrok mi stále lízal anál a já si to už tak neužívala, začala jsem být nervózní. Poměr se sice mění v můj prospěch, ale pomalu a množství aktivních kusů v nepřátelském zázemí pomalu, ale jistě ubývá. Poslat tam další jednotky není bezpečné. Nemám připravené další útočné formace a posílat obranné jednotky nebo moji královskou obranu podpořit útok se mi nechce. Kdyby nepřítel někde vyhál čerstvé kusy a zaútočil mohl by prolomit moji obranu a dostat mě do nebezpečí. Taktika "defense and attack" zkráceně DAT je použitelná. Některé moje formace jsou přímo na tento postup určené. Je sice málo pravděpodobné že by se nepřítel teď k tomuto zmohl, ale možné.
"atc4-Tinv/07-03 Kara D, naléhavé" ozvalo se z komunikátoru "celá formace sec 1 je deaktivovaná, nepřítel začal pěnovat a plynovat celé oblasti zázemí, už nehledí na svoje jednotky, jediné co ho zajímá je zastavit náš postup"
"Cože?" vyhrkla Eve
"Postupně potkáváme méně nepřátel, ti co mohli se stáhli hlouběji do zázemí, kdo nestihl nebo dostal rozkaz zdržet nás než bude zasažen tak zůstal v těchto oblastech. Nepřítel tam má natažené potrubí a umístěné pěnové a plynové nálože. Nemá problém zasáhnout velké oblasti i se svými jednotkami. Deaktivuje je i s našima jednotkama a zpomalí nebo úplně zastaví náš postup." pokračovala Kara D.

“rozumím…. Všem formacím ATC-25 zrychlete postup, rozptylte se na co největší plochu. Nepřítel používá pěnu a plyn na velké oblasti v zázemí, Snažte se deaktivovat co nejrychleji největší množství nepřátelských kusů. Pamatujte ALL IN, váš návrat není povolen.” Potom se podívala na Betz s otázkou: “Máš nějakou volnou pěchotu?”
Betz se chvíli podívala na monitor a řekla: “Mohu ti dát Eloise Rose je nepoužitá, stav 85%“
Eve se na ni podívala a v očích byla vidět prosba.
Betz řekla do komunikátoru „atc1-I/09-04 Eloise Rose jsi přeřazena k ATC-25. Další rozkazy bude dávat koordinátorka Eve Gray“
„Eloise Rose, rozumím“ dostalo se jí strohé odpovědi
Eve se naklonila ke komunikátoru „pro atc1-I/09-04 Eloise Rose okamžitý přesun přes nepřátelský primár a seřadiště do zázemí, tam se rozptýlíte a deaktivujete všechny nepřátelské jednotky co bude možné. Nepřítel používá pěnu a plyn na velké oblasti v zázemí. Při postupu na to myslete, ale postupujte rychle a neberte ohled na vaše zasažené jednotky. Akce je ALL IN, s návratem se nepočítá.“
Eloise jí odpověděla „rozumím, přesun do zázemí a deaktivovat co nejvíc nepřátel, ALL IN“
„Betz ty jsi na tom jak?“ zeptala jsem se
„Držíme nepřátelský protiútok, ale jsou odhodlaní. To se dalo čekat od královské obrany. Vydržím ještě asi hodinu.“ Odpověděla Betz

„Tady Eloise atc1-I/09-04 postupujeme pimární linií a narazili jsme na zapěnovanou oblast. Leží tu nějací deaktivovaní pěšáci. Postup přes ni není možný. Vylezeme z linie a budeme pokračovat nekrytí zónou. Pro královnu Louisu Lu, Eloise Rose konec.“ Ozvalo se z komunikátoru a na monitoru se zobrazil snímek co tam právě pořídili.
Eve podívala na monitor a řekla „pokuste se zóně vyhnout ať se Vás co nejvíc dostane do zázemí, ale pořád postupujte, od toho tam jste.“
Mám pocit že Eve začíná být nervózní, snad jí pomůže připomenutí co se stalo Vixi Rafi když nezvládla splnit úkol. Vstala jsem a přistoupila k ní, pohladila ji po ruce, usmála se a řekla jí: „Eve, ty to zvládneš, vedeš si dobře. Vzpomeň si na Vixi“ a položila před ní fotografii koordinátorky jak leží deaktivovaná a posraná ve skleněném boxu. Eve se zarazila a potom loajálně řekla „od toho tu jsem“
Mezitím moje kusy postupovaly vpřed, a poměr se stále otáčel v můj prospěch podívala jsem se na monitor a viděla 1:1,42, aktivních 32%. Zadala jsem do simulace aby mi vypočítal odhad jaký musí být nyní poměr deaktivovaných abych dosáhla kladného poměru v celé akci a zobrazilo se mi 1:2,7. To se dá zvládnout,
Přistoupila jsem ke komunikátoru a dala rozkaz “Tady Královna Louisa Lu. Všem ACT-25, každý kus musí deaktivovat minimálně 3 nepřátele než bude zasažen. Tento příkaz je nadřazený ostatním rozkazům koordinátorky a Vašich nevyšších velitelů”

dál chodbou. Nakoukli do každých dveří jestli se tam nikdo neskrývá aby nikoho nenechali za sebou. Nepřátelé sice nemají uniformy podle kterých by se dalo poznat k jaké jednotce patří, ale to jim v ničem nebrání aby se pokoušeli útočit na moje jednotky. Formace postupovala dál cestou potkala nějaké nekoordinované jednotky které snadno deaktivovala až došla do rohu chodby kde najednou vytryskla pěna z ukryté nálože.

Potom jsem si pustila přímý přenos formace prim2 z jednotky Kara D. Na monitoru se mi zobrazil postup našich jednotek v zázemí, já se pohodlně usadila, přikázala dvěma otrokům aby mi lízaly chodidla a sledovala náš postup. V čele jednotky se pohybovali pěšáci nějakou chodbou, nepřátelé nebyli vidět, ale byli tam. Najednou se ozvala palba a dva kusy na čele se sesunuli na zem. Ostatní se kryli za deaktivoané pěšáky a povedlo se jim postupně zasáhnout celou skupinu 8 nepřátel. Dosáhli poměru 4:1 to je dobrý výsledek. Zbytek překročil deaktivované kusy a pokračoval

Bruneta v čele formace neměla nejmenší možnost se pěně vyhnout. Po zásahu pěnou se svalila na zem chvíli se svíjela a posrala se. To byl poslední záznam který jsem od této formace dostala. Další co se ozvalo z komunikátoru:
„tady atc4-Tinv/07-03 Kara D výsadek prim2 deaktivován, zbytek postupuje v jiném úseku tento sektor není dál průchozí”
Eve smutně odpověděla: “rozumím, pokračujte”
Zbytek mých kusů dál odhodlaně postupoval a poměr se stále měnil v můj prospěch. Nyní na obrazovce svítilo 1:1,17. Tak Eve to možná zvládne, pomyslela jsem si. Betz měla ještě asi 35% aktivních jednotek a stále se pokoušela útočit na královský palác a tak zaměstnávat jejich nejlepší jednotky. Pokud dosáhnou kladného poměru, dostane každá trvale dva páry otroků a může si s nimi dělat co chce. To jim zatím nebudu říkat, bude to překvapení. Pokud Eve nezvládne otočit poměr tak ji deaktivuji. To samé čeká i Betz pokud nezvládne vázat na sebe nepřátelskou královskou obranu dostatečně dlouho typicky do doby než bude poměr otočen, nebo budou zbývat Eve nějaké jednotky.

Poposedla jsem si a nastavila svoji kundu. Mlčky jsem nohou strčila do jednoho otroka a on hned pochopil kde je teď jeho místo. Přisál svoje rty do mého rozkroku a začal dole pracovat. Byl to jiný otrok než ten předchozí, mladší, s ústy, která se zdála být stvořena pouze pro tuto službu. Nemusela jsem dávat žádné instrukce. Jeho jazyk byl jako živý, samostatný tvor – plochý a široký, když mě měl celou zakrýt a ochladit, špičatý a neuvěřitelně přesný, když se zavrtával do mé pochvy, hledal ten správný úhel, který by mě donutil vydechnout.
Zavřela jsem oči a opřela hlavu o opěradlo křesla. Na pozadí jsem slyšela Eve, jak hystericky křičí rozkazy do komunikátoru, a monotónní hlas terminálu, který opakoval: "Poměr deaktivovaných: 1:1.09. Aktivních jednotek ATC-25: 28%."

Jeho jazyk byl vytrvalý. Cítila jsem, jak mi špičkou rozhrnuje stydké pysky, odhaluje klitoris, který byl už tvrdý a pulzující vzrušením z té masové porážky tam venku. Začal kolem něj kreslit pomalé, nekonečné osmičky. Byl to rozkošný, téměř mučivý tlak. Mé boky se nepatrně pohnuly, instinktivně následujíce ten rytmus. Přikázala jsem si zůstat v klidu. Já jsem ta, které je slouženo.
Otevřela jsem oči a podívala se dolů. Viděla jsem jen jeho černé, zkroucené vlasy mezi mými stehny a napjaté svaly na jeho zádech. Zvedla jsem pohled k monitoru. Právě jsem viděla, jak se jedna z mých jednotek, rusovláska v zlutém body a tmavě růžových legínách, zhroutila pod palbou do kaluže, jež nemohla být jen vodou. A v tu chvíli, právě když její tělo dopadlo na zem, se otrokův jazyk zatnul a zavrtěl se o něco rychleji, hlouběji. Náhle jsem cítila, jak se mi z brady kutálí slina. Zavrčela jsem a sevřela opěradla křesla. Bylo to tak… spravedlivé. Její deaktivace… má rozkoš. Všechno bylo pro mě.
"Poměr deaktivovaných: 1:1.02," ohlašoval terminál.
"Držte je! Držte tu linii, sakra!" ječela Eve.
Vzala jsem svou levou nohu, stále vlhkou od slin prvního otroka, a položila ji jemně na temeno hlavy toho, který mi právě lízal kundu. Necítil jsem jen jeho vlasy, ale i tu vlhkost, tu směsici mého potu a jeho slin. Jemně jsem přitlačila. Jeho pohyb se okamžitě zintenzivnil. Byl to dokonalý, němý rozkaz. Jeho nos se mi zarýval do stydkého pahorku, jeho dech byl horký a přerývaný. Cítila jsem, jak se jeho rty sevřou kolem mého klitorisu a začnou ho sát s nemilosrdnou, zoufalou silou.
Mé chodidlo na jeho hlavě začalo mimoděk kroužit, mačkat jeho hlavu do svého rozkroku. Chtěla jsem cítit víc. Víc jeho úsilí, víc jeho podřízenosti. Vůně mého vlastního vzrušení, smíchaná s pachem jeho vlasů a kůže, byla omamná. Byla to vůně moci.
"Poměr deaktivovaných: 1:0.98," zahlásil terminál. Otočilo se to.
"Ano!" vykřikla Eve, její hlas praskal úlevou.
A s tím výkřikem se ve mně něco prolomilo. Vlna, kterou jsem se snažila zadržet, se přehnala mým tělem s ničivou silou. Zavrčela jsem, mé tělo se ztuhlo v oblouku, noha na otrokově hlavě se mu zařezala s veškerou svou silou. Cítila jsem, jak se mi do úst derou nesmyslné slabiky, jak se mi třesou stehna. Byl to orgasmus z vítězství, z moci, z ponížení této bytosti u mých nohou. Bylo to tak intenzivní, že to bylo téměř bolestivé.

Když vlna opadla, zůstala jsem ležet, líně si uvědomujíc, že otrok nepřestal. Jeho jazyk teď jemně lízal mé citlivé, přecitlivělé pysky, čistě mě od mé vlastní sladké šťávy. Byl vytrvalý. Dobře vycvičený.
Otočila jsem hlavu k Evě. Vypadala vyčerpaně, ale v očích jí plálo vítězství. Usmála jsem se na ni. Byl to ledový, vlastnický úsměv.
"Výborně, Eve," řekla jsem chladně, zatímco otrok u mého klína pokračoval ve své službě. "Vidíš? Stačilo jen trochu motivace."
Pak jsem se podívala na otroka. Jeho rty a brada byly lesklé ode mě. Položila jsem mu nohu přímo na obličej, tlačila mu chodidlo na ústa, nos, oči. Chtěla jsem, aby tu vůni, tu chuť, vdechoval s každým nádechem.
"Teď," řekla jsem tiše, téměř něžně, "mi to všechno hezky slízni. Až do poslední kapky. A pak mi začneš lízat chodidla. Cítíš, jak jsou spocená? Udělej je znovu čistá."
Otočila jsem se zpět k monitorům. Poměr byl 1:0,95 a stále klesal. Bylo vyhráno. A já jsem se mohla dál kochat pohledem na dokonávání díla, zatímco se mé tělo chvělo dozvuky rozkoše a mé nohy se nořily do otrokových úst. Byl to dokonalý den.
Z rozjímání nad úspěšným útokem me vyrušila Eve „Má Královno, ATC-25 je celý deaktivovaný, dosáhli jsme poměru 1:0,81.“
Usmála jsem se na ni a zeptala se Betz na její stav. Podívala se na mě a řekla: „DAT-09 se stále drží, mám 24% aktivních. Přeješ si abychom zaútočili na královnin palác?“

„Začni stahovat svoje jednotky“ Odpoveděla jsem
Betz se naklonila ke komunikátoru „Všem DAT-09 stahujete se. První tankové formace, následuje pěchota. Sebevražedné jednotky zůstávají na pozicích a zdržují nepřítele než budou ostatní staženy mimo dosah.“
Potom se Betz zeptala co se zbylými jednotkami DAT-07 které drží sekundární linii?
„Kolik jich zbývá?“ dotátala jsem se
„22%” odpověděla Bett
„Ty stáhni taky a nech tam jen sebevražedné kusy aby zdrželi nepřátelský postup“
Potom Betz vydala další rozkaz k DAT-07, opět stáhnout jen tanky, pěchota a podpůrné kusy. Ti co mají na nohách podkolenky tak zůstávají zatím na pozicích.“
„Má Královno vyhráli jsme“ podívala se na mě Eve „ATC-21 a ATC-25 byly pod mým velením pro tebe celé deaktivované“
„No a co, od toho tam jsou“ podívala jsem se na ni nechápavě a potom na monitor „důležité je že máme poměr 1:0,81. Oni ztratili 29700 kusů, o 5600 kusů víc než já. Teď je celkový poměr 112,6%. Mám 121 035 kusů které jsou připraveny se pro mě nechat zasáhnout, o 13 513 víc než nepřátelská královna Cherry Candle.“
„Jak pokračuje stahování zbylých jednotek už mě moc nezajímá, ale vy dvě mi ručíte za to že se poměr ztrát nezmění v prospěch nepřítele“ řekla jsem koordinátorkám a šla do vedlejší místnosti si pořádně užít.

Oslava vítězství

Z situační místnosti jsem přešla do mé soukromé komnaty, která byla oddělena těžkými dubovými dveřmi se zlatými klikami. Už při vstupu jsem cítila vůni santalového dřeva a exotických vonných tyčinek, které otroci zapálili podle mých pokynů. Komnata a rudé hedvábné tapety.
Šest otroků a šest otrokyň už klečelo v dokonalých párech podél středové linie místnosti, každý pár seřazen podle mé dřívější objednávky. Všichni byli oblečeni v světle modrých latexových kombinézách.
„Postavte se,“ řekla jsem klidně, ale s autoritou, která okamžitě přinutila všech dvanáct těl k bezprostřední reakci.
Když stáli, prošla jsem se mezi nimi. U každého páru jsem se zastavila a prohlížela si je.
„Vy dva,“ ukázala jsem na první pár, vysokého muže s širokými rameny a drobnou blondýnku, „budete začínat. Ona bude lízat jeho chodidla, zatímco on se bude věnovat mým.“
Blondýnka okamžitě poklekla a začala svými jemnými rty objevovat mužovo chodidlo obuté v lesklém modrém latexu. Její jazyk kreslil pomalé kruhy kolem kotníku, pak přešel k prstům. Muž klečel nehybně, jeho pohled upřený před sebe, ale mohl jsem vidět, jak se mu napínají svaly na čelisti.
„Ty,“ otočila jsem se k němu, „začni s mýma nohama. Nejdřív pravou.“
Klekl si před mě, jeho ruce se opatrně dotkly mého kotníku, přitiskl k ní svůj obličej a vdechl vůni kůže a nylonu. Jeho jazyk se poprvé dotkl mého nártu a já zavřela oči.

První fáze: Ritualizovaná podřízenost

„Všichni ostatní,“ řekla jsem, aniž jsem otevřela oči, zatímco první otrok pokračoval v uctívání mých nohou, „začněte se připravovat. Ženy - rozepněte svým partnerům kombinézy. Muži - nechte se obsluhovat, ale nesmíte dosáhnout vyvrcholení. Kdo se vystříká bez mého svolení, půjde do loterie.“
Ozval se zvuk rozepínání zipů a šustění latexu. Z kouta oka jsem viděla, jak se další otrokyně, černovláska s očima jako u vyděšené laňky, třesoucíma se rukama otevírá kombinézu svému partnerovi. Jeho penis, již zčásti ztopořený, se vynořil z těsného latexu.
„Pomaleji,“ řekla jsem k nim. „Chci vidět každý pohyb. Chci slyšet každý dech.“

První otrok mezitím přešel na mou levou nohu. Jeho technika byla dokonalá - nejdřív celé chodidlo olízl širokými plochými pohyby jazyka, pak se soustředil na jednotlivé prsty, které jeden po druhém vsunul do úst a jemně je sál. Jeho partnerka u jeho nohou nyní přešla z lizání na celé chodidlo svými rty, jako by je chtěla pozřít.
„Dost," řekla jsem po několika minutách. „Teď si vyměníte. Ona přijde ke mně, ty k ní."
Výměna byla provedena v naprostém tichu, jen přerývané dechy narušovaly ticho místnosti. Blondýnka se nyní ujala mých nohou, zatímco muž poklekl před svou partnerkou a začal opětovat její péči.
„Další pár," přikázala jsem. „Postavte se vedle nich. Žena - začni mu lízat chodidla. Muž - připrav se na mě."

Druhá fáze: Paralelní uctívání

Nyní jsem měla u nohou dvě otrokyně současně. Blondýnka pokračovala v práci na mé pravé noze, zatímco nová otrokyně, rusovláska s pihami na nose, začala s levou. Jejich techniky se lišily - zatímco blondýnka byla něžná a precizní, rusovláska byla vášnivější, téměř zoufalá ve své snaze uspokojit.
Muž z druhého páru stál vedle, jeho kombinéza rozepnutá v rozkroku, penis plně ztopořený a pulzující. Čekal na můj pokyn.
„Přistup," řekla jsem. „Nejdřív mi olízni krk. Pomalu. Cítit mám každý centimetr tvého jazyka."
Když se jeho rty dotkly mé kůže těsně pod uchem, zavřela jsem oči. Jeho dech byl teplý, jazyk pevný a vlhký. Sestupoval pomalu po mé krční páteři, zastavil se u klíční kosti, kterou obkroužil.
Mezitím u mých nohou obě ženy zintenzivnily své úsilí. Slyšela jsem, jak blondýnka tiše sténá, možná z rozkoše, možná z únavy. Rusovláska nyní držela celé mé chodidlo oběma rukama a její jazyk pronikal mezi prsty s naléhavostí, která byla téměř brutální.
„Dost s krkem," řekla jsem.
„Pokračuj," přikázala jsem. „Prsa. Nejdřív pravou."
Jeho ústa se zavřela kolem mé bradavky přes krajku. Sál, olizoval, lehce kousal. Jeho ruce se opatrně dotkly mých zad a přitáhly mě blíž.

Třetí fáze: Rozšíření hierarchie

„Třetí pár," vydechla jsem, zatímco otrok pokračoval v práci na mých prsou. „Připojte se. Žena - k jeho nohám. Muž - ke mně, ale zatím jen sleduj."
Další otrokyně, Asiatka s dokonale rovnými černými vlasy, poklekla k nohám muže, který mi olizoval prsa, a začala lizat jeho prdel. Její partner, muž s atletickou postavou a krátce střiženými vlasy, stál dva kroky od nás, jeho oči upřené na scénu před ním.
„Čtvrtý pár," pokračovala jsem, můj hlas se začal třást vzrušením. „Žena - připoj se k těm dvěma u mých nohou. Muž - připrav se."
Nyní jsem měla tři ženy u nohou, každá věnovala pozornost jiné části. Blondýnka na pravém chodidle, rusovláska na levém, a nová přírůstek - brunetka s plnými rty - začala olizovat mé lýtko, její jazyk stoupal výš a výš podél punčochy.
Muž z čtvrtého páru se přiblížil. Jeho kombinéza byla již rozepnutá, jeho penis tak vzpřímený, že se dotýkal spodního okraje latexu.
„Ty," řekla jsem muži, který mi stále olizoval prsa, „teď přejdi na anal. Pomalu a opatrně. Použij jazyk."
Jeho hlava se posunula níž, jeho ruce se opřely o moje stehna. Cítila jsem, jak jeho jazyk nejdřív krouží kolem análního otvoru, pak jak se jeho jazyk se dotýká přímo mé díry.

Čtvrtá fáze: Plná angažovanost

„Pátý pár," vydechla jsem, teď už zcela ponořená do senzorického přehlcení. „Muž - ke mně, začni s vaginálním lízáním. Žena - k němu," ukázala jsem na ženu u mých nohou „začni mu kouřit péro."

Poslední otrok s krázkými černými vlasy a bledou pletí, poklekl mezi mé nohy. Jeho jazyk byl neuvěřitelně hbitý - nejdřív olízal stydké pysky, pak našel cestu a dotkl se přímo klitorisu.

Muž z pátého páru se přidal k Asiatce u nohou prvního otroka. Nyní měl první muž dvě ženy, které se věnovaly jeho nohám.

„Šestý pár," řekla jsem, téměř šeptem. „Poslední. Oba ke mně. Žena - připoj se k tomu u mého rozkroku. Muž – začni jí lízat prdel."

Komnata nyní ožila symfonií zvuků: tišicí se dechy, šeptání slin na kůži, občasné sténání, které bylo okamžitě potlačeno. Byl to živý organismus podřízenosti, kde každý věděl svou roli, každý sledoval svůj úkol.

Pátá fáze: Intenzifikace

„První muž," řekla jsem tomu, který mi nyní olizoval anál, „teď vyměň. Jdi k vaginální lízačce a pomoz jí. Druhý muž, převezmi anal."

Výměna byla plynulá, jako dobře secvičený tanec. Cítila jsem, jak se jazyky střídají, jak se techniky mění. Muž, který nyní převzal análni péči, byl hrubší, jeho jazyk pronikal hlouběji, s větším tlakem.

„Třetí muž," pokračovala jsem, „teď ke mně. Začni mi lízat podpaží. Pomalu."

Jeho ústa se přisála k mé levé podpažní jamce. Jeho jazyk byl překvapivě jemný, kroužil, olizoval, občas lehce sál. Vůně mého potu, smíchaná s parfémem, se mu evidentně líbila - jeho dech se prohloubil, jeho pohyby se staly vášnivějšími.

„Všichni muži u mého těla," nařídila jsem, „teď synchronizujte. Na tři doby: jeden - vnější kroužení, dva - vnitřní tlak, tři - sání. Začínáme."

Nařídila jsem rytmus, který se okamžitě rozšířil po místnosti. Všichni otroci u mého těla se synchronizovali - tři u vagíny, dva u análu, jeden u podpaží, tři u nohou - všichni pohybovali jazyky ve stejném rytmu. Byl to ohromující, přehlušující pocit, který mě přiměl zaklonit hlavu a vydat dlouhý, chraptivý výdech.

Šestá fáze: Penetrační příprava

„Dost s lízáním," řekla jsem po několika minutách synchronizované stimulace. „Teď připravte na penetraci. První muž - vaginální. Druhý muž - análni. Ostatní muži - připravte se na další fáze."

První otrok, nyní stál mezi mýma nohama. Jeho penis byl plně ztopořený, lesklý od předchozí orální stimulace.

„Pomalu," nařídila jsem, když cítila, jak se jeho hlava dotýká mého vchodu. „Až do konce. Pak chvíli nehybně."

Zatlačil a já cítila, jak mě pomalu plní. Byl to pocit napětí, plnosti, ale i absolutní kontroly - věděla jsem, že se nemůže pohnout bez mého svolení.

„Druhý muž," řekla jsem, když byl první úplně uvnitř. „Anál. Stejně pomalu."

Druhý otrok poklekl za mnou. Cítila jsem, jak jeho penis tlačí na můj anální otvor, jak pomalu překonává odpor, jak se zavádí centimetr po centimetru.

Dvojí penetrace byla intenzivní, ohromující. Stála jsem nyní podepřená oběma muži, každý uvnitř jiného otvoru, oba napjatí jako luk, čekající na mé pokyny.

Sedmá fáze: Úplné zapojení

Nyní jsem byla kompletně obsazena - vaginálně, análně,.

Ženy mezitím pokračovaly v uctívání nohou - nejen mých, ale i nohou mužů, kteří mě penetrovali. Byl to uzavřený kruh podřízenosti, kde každý sloužil někomu, a všichni sloužili mně.

„Rytmus," nařídila jsem, „Všichni spolu. Pomalý, hluboký."

Všech šest mužů se synchronizovalo - ti uvnitř mě začali pomalý, hluboký pohyb. Ženy u nohou synchronizovaly lízání s tímto rytmem.

Osmá fáze: Kontrolované vyvrcholení

„První muž," řekla jsem, když cítila, že se blíží k orgasmu, „zastav. Vytáhni se. Druhý muž, pokračuj sám."

První otrok poslechl, jeho penis opustil mé tělo s vlhkým zvukem. Okamžitě ho nahradil třetí muž, „Třetí muž, vaginálně. Čtvrtý muž, análně. Pátý a šestý, čekat," nařídila jsem rychlé přesuny.

Výměny byly provedeny s vojenskou precizností. Byl to tanec tělesností, kde já jsem byla choreografkou a režisérkou každého pohybu.

„Teď ženy," pokračovala jsem. „První tři - ke mně. Začněte mi lízat prsa. Další tři - k mužům, pokračujte s orálem."

Ženy se přeskupily podle mých pokynů. Nyní jsem měla tři jazyky na svých prsou, každý s jinou technikou, zatímco zbylé tři otrokyně obsluhovaly muže, kteří právě nebyli uvnitř mě.

Devátá fáze: Kolektivní vyvrcholení

„Všichni muži," vydechla jsem, cítíc, jak se mé vlastní tělo blíží k orgasmu, „připravte se. Ale jen na můj povel."

V místnosti se ozvalo napětí, které bylo téměř hmatatelné. Všech šest mužů bylo na pokraji, ale drželi se zpět, čekajíce na mé slovo.

„První a druhý muž - do mě. Teď. Rychle a hluboce."

Oba muži, kteří mě v tu chvíli penetrovali, zrychlili. Jejich pohyby byly nyní zoufalé, hnané potřebou a poslušností.

„Třetí a čtvrtý – otrokyně kouřit. Pátý a šestý – otrokyně, nastavte jim svoje prdele."

Všech šest mužů nyní dosahovalo vrcholu, synchronizovaně, podle mého pokynu.

„A teď... všichni... STŘÍKEJTE!"

V okamžiku mé vlastní slasti, kdy se mi tělo sevřelo v mohutném orgasmu, cítila jsem, jak se oba muži uvnitř mě třesou a vypouštějí do mě své semeno. Zároveň jsem viděla, jak ostatní stříkají do přidělených otrokyň

Desátá fáze: Po vyvrcholení

Když poslední záchvěvy orgasmu odezněly, nařídila jsem: „Všichni ven. Kleknout."

Muži se okamžitě stáhli a poklekli do původních párů před sebou. Všichni byli zpocení, dech přerývaný, těla se ještě lehce třásla.

„Co s vámi teď udělám?" Mé slova visela ve vzduchu jako čepele. Prošla jsem se před dvanácti klečícími těly, která se ještě třásla dozvuky orgasmu a strachu. „Chci dát svým koordinátorkám nějaké otroky, ale nedokážu vybrat jaké."

Zastavila jsem se uprostřed řady. Všichni otroci měli pohled sklopený k zemi, ale viděla jsem napětí v jejich svalech, způsob, jakým se jim napjaly šlachy na rukou, když svírali pěsti.

„Uděláme takovou soutěž," řekla jsem s ledovým úsměvem. „Jste se právě vystříkali, proto máte stejné šance. Budete spolu šukat - jestli do kundy nebo do prdele nechám na vás. Ale první dvě ženy, do kterých tito otroci vystříkají, budou deaktivovány."

Viděla jsem, jak se několika otrokyním zachvěly rty. Jedna, rusovláska s pihami, se lehce zakymácela.

„Zbylé ženy se stanou majetkem koordinátorek," pokračovala jsem. „První čtyři otroci, co se do nich vystříkají, se stanou také majetkem koordinátorek. Poslední dva budou po skončení soutěže

deaktivováni.“ Ticho, které následovalo, bylo tak hluboké, že jsem slyšela tlukot vlastního srdce. Pak jsem dodala: „Začínáte na můj povel.

První fáze soutěže: Nervózní začátek

„Začněte!“ vykřikla jsem.
Několik vteřin nic. Pak se první pár - vysoký muž a drobná blondýnka - pomalu přiblížili k sobě. Muž se podíval na ženu a ona mu kývla. Opatrně ji položil na mramorovou podlahu, její bledá kůže kontrastovala s tmavým kamenem.
„Jestli do mě vystříkáš rychle, deaktivují mě,“ zašeptala blondýnka, ale její ruce se už objímaly kolem jeho krku.
„Budu se snažit vydržet,“ odpověděl muž stejně tiše.
Ostatní páry se začaly rozmisťovat po místnosti. Viděla jsem, jak se druhý pár - atletický muž a Asiatka - posadili na pohovku u stěny. Muž si Asiatku posadil na klín tváří k sobě, její nohy se mu ovinuly kolem pasu.
„Pomalé tempo,“ řekl jí. „Až ucítím, že se blížím, řeknu ti.“
Třetí pár, muž s širokými rameny a Bruneta, zvolili jinou taktiku. Brunetka se otočila zády, opřela se rukama o zeď a nastavila zadek. „Do prdele,“ řekla rozhodně. „Je to těsnější, vystříkáš se dřív, ale já chci riskovat.“
Čtvrtý pár si lehl na bok, tváří v tvář. Rusovláska s pihami se dívala svému partnerovi do očí. „Kdybych měla být deaktivována,“ zašeptala, „chci aspoň vidět tvou tvář, když to přijde.“
Pátý a šestý pár se rozdělili do rohů místnosti. Všichni začali pomalými, opatrnými pohyby, každý pár hledal svůj rytmus, své tempo, které by oddálilo orgasmus.

Druhá fáze: Zrychlující se tempo

Prvních pět minut bylo poznamenáno extrémní sebekontrolou. Muži se pohybovali jako v zpomaleném filmu, jejich obličeje se svíraly úsilím zadržet přirozenou reakci. Ženy byly stejně napjaté - některé se snažily být co nejpasivnější, jiné naopak aktivně stimulovaly své partnery, doufajíce, že urychlí jejich orgasmus... ale ne ten svůj pár.
„Rychleji!“ vykřikla jsem najednou, chodíc mezi páry jako ředitelka v aréně. „Nechci tu celou noc! Jestli do deseti minut nikdo nevystříká, deaktivuji náhodně vybraný pár!“
Tato hrozba fungovala. Tempo se okamžitě zrychlilo.U prvního páru začal muž pronikat blondýnce rychleji, hluboce. Její nehty se mu zarývaly do zad, na kůži se objevily červené rýhy.
„Pomaleji,“ vzlykla. „Prosím, pomaleji.“
„Nemůžu,“ zašeptal on. „Slyšela jsi ji.“
U druhého páru se Asiatka na mužově klínu začala pohybovat v prudkém rytmu nahoru a dolů. Její obličej byl bez výrazu, ale její oči byly zavřené v koncentraci.
„Blížím se,“ řekl muž po páté minutě, jeho hlas chraptivý.
„Ještě ne,“ odpověděla Asiatka a zpomalila. „Počkej.“

Třetí fáze: První orgasmus

První, kdo dosáhl vrcholu, byl muž ze třetího páru - ten, který měl brunetku v análním penetraci.
„Já... já...“ zasténal, jeho tělo se napjalo.
Bruneta u zdi ztuhla. „Ne!“ vykřikla, ale už bylo pozdě. Cítila, jak se mužovo tělo za ní zachvělo, jak se jeho pohyby staly nepravidelnými, a pak pocítila v sobě pulzování. Muž se na okamžik přitiskl celou vahou na její záda, pak se skácel vedle ní.
„První!“ oznámila jsem. „Otrok číslo tři - bude majetkem koordinátorky. Otrokyně číslo tři - deaktivována.“

Brunetka se svezla po zdi na podlahu. Její oči se naplnily slzami, ale neplakala. Jen se dívala na svého partnera, který ležel vedle ní a oddychoval.
„Ještě ne," řekla jsem. „Deaktivace přijde až po soutěži. Teď lež a čekej."

Čtvrtá fáze: Řetězová reakce

První orgasmus spustil dominový efekt. Jak viděli, že jeden pár už „prohrál", ostatní začali ztrácet kontrolu. Druhý na řadě byl muž z pátého páru. Jeho partnerka, žena s dlouhými červenými vlasy, se snažila být co nejméně stimulující - ležela nehybně pod ním, její pohled upřený ke stropu.
„Musím," zašeptal muž, jeho tvář byla rudá námahou.
„Udělej to," odpověděla červenovláska klidně. „Je mi to jedno."
A tak to udělal. Jeho tělo se sevřelo v křeči, on vykřikl - krátký, ostrý výkřik, který se rozlehl místností.
„Druhý!" oznámila jsem. „Otrok číslo pět - majetek koordinátorky. Otrokyně číslo pět deaktivace"
V očích červenovlásky se jsem viděla hlostejnost, možná i úlevu.

Pátá fáze: Zbývající páry

Teď zbývaly čtyři páry. Napětí bylo hmatatelné. Každý věděl, že další dva páry, které budou stříkat se stanou majetkem koordinátorek oba dva
První pár - blondýnka a vysoký muž - změnil taktiku. Muž se vytáhl z blondýnky a lehl si na záda.
„Uděláme si orál," řekl. „Umíš ho dobře, Až budu blízko, sedni si na mě."
Blondýnka přikývla, její oči plné naděje. Muž se zabořil hlavu do jejího rozkroku a začal ji olizovat. Jeho pohyby byly zoufalé, hnané vědomím, že musí dosáhnout orgasmu za každou cenu.
Čtvrtý pár - rusovláska a její partner - se držel své strategie tváří v tvář. Muž se pohyboval v pomalém, pravidelném rytmu, jeho oči zavřené v koncentraci.
„Miluji tě," zašeptala rusovláska najednou, tak tiše, že jsem to téměř neslyšela.
Muž otevřel oči. „Já taky," odpověděl. Pak se jeho výraz změnil. „Je to tady, vyhráli jsme oba dva."
Jeho tělo se sevřelo, jeho pohyby se staly křečovitými. Rusovláska ho pevně objala, přitiskla si jeho tvář ke své.
„Třetí!" vykřikla jsem. „Otrok číslo čtyři - majetek koordinátorky. Otrokyně číslo čtyři – majetek koordinátorky."
Rusovláska nepustila svého partnera. Držela ho, zatímco jeho tělo procházelo orgasmem, její prsty se mu zaplétaly do vlasů.

Šestá fáze: Finále

Teď zbývaly tři páry a jedno „bezpečné" místo pro muže a tři „bezpečná" místa pro ženy.
První pár pokračoval v orální strategii. Blondýnka se nyní blížila k orgasmu pod mužovým jazykem. Její tělo se začalo třást, její ruce svíraly jeho péro.
„Ano... ano..." vzlykala.
Muž zrychlil, jeho jazyk pracoval s nemilosrdnou efektivitou. Pak náhle zastavil a odtáhl se. Jeho penis, stále tvrdý, pulzoval ve vzduchu. Rukou mu ho začal dráždit rychlými pohyby.
„do tebe," opakoval si jako mantru. „do tebe."
Jeho tělo se napjalo, jeho obličej se zkřivil. Ona rychle vstala a sedla si na jeho péro. Pak s výkřikem, který zněl spíš jako bolest než rozkoš, dosáhl orgasmu. Na tváři blondýnky se objevil usměv
„Čtvrtý!" oznámila jsem. „Otrok číslo jedna - majetek koordinátorky. Otrokyně číslo jedna majetek koordinátorky"

Sedmá fáze: Závěrečné okamžiky

Teď zbývaly dva páry - druhý (Asiatka a atletický muž) a šestý (brunetka a muž s krátkými vlasy). A zbývaly dvě „bezpečná" místo pro ženy a dvě „deaktivační" místa pro muže - což znamenalo, že bez ohledu na to, co se stane, budou oba zbývající muži deaktivovány.
Asiatka to pochopila jako první. Přestala se pohybovat na mužově klínu a podívala se mu do očí.

„Vystříkej se kdy chceš," řekla klidně. „Už na tom nezáleží. Deaktivují tě tak jako tak."
„Nemůžu," zašeptal muž, jeho obličej byl rudý námahou.
„Můžeš," odpověděla Asiatka. Políbila ho. „Udělej to pro mě. Máme to jisté."
Muž zavřel oči. Jeho pohyby se zrychlily, zhluboka se nadechl, pak vydechl dlouhým, chraptivým výdechem. Cítila, jak se jeho tělo napíná pod ní, jak se v ní pulzuje.
„Pátý," řekla jsem bez emocí. „Otrok číslo dva - deaktivován. Otrokyně číslo dva - majetek koordinátorky."
Poslední pár - brunetka a muž s krátkými vlasy - se na sebe podívali. Věděli, že bez ohledu na to, co udělají, bude deaktivován. A brunetka... bude otrokyní koordinátorky „Udělejme to pomalu, jen pro nás" řekl tiše. „Jako by na tom záleželo."
Brunetka přikývla. Položil ji na podlahu, jemně, jako by byla z porcelánu. Začal se v ní pohybovat pomalými, hlubokými pohyby. Jeho tvář byla blízko její, jejich dech se mísil.
„Bylo mi ctí," zašeptala brunetka.
„Mně také," odpověděl muž.
Jejich poslední spojení nebylo o soutěži. Bylo to rozloučení. Když muž dosáhl orgasmu, nebyl to výkřik, ale tlumené vzlyknutí. Když se jeho semeno uvolnilo v brunetce, objala ho a přitiskla si ho k sobě.

Osmá fáze: Vyhodnocení

„Soutěž skončena," oznámila jsem, když poslední pár dokončil.
Podívala jsem se na výsledky:
majetek koordinátorek:

- Otrokyně č. 1 (blondýnka)
- Otrokyně č. 4 (rusovláska s pihami)
- Otrokyně č. 6 (brunetka)
- Otrokyně č. 2 (Asiatka)
- Otrok č. 5 (partner červenovlásky)
- Otrok č. 1 (vysoký muž)
- Otrok č. 3 (muž se širokými rameny)
- Otrok č. 4 (partner rusovlásky)

K deaktivaci:

- Otrokyně č. 3 (brunteka)
- Otrokyně č. 5 (červenovláska)
- Otrok č. 2 (atletický muž)
- Otrok č. 6 (muž s krátkými vlasy)

„Deaktivace proběhne při předání otroků," řekla jsem. „Teď všichni ven."
Otroci se zvedli. Ti, kteří vyhráli, pomáhali těm, kteří byli odsouzeni. Viděla jsem, jak blondýnka pomáhá vstát brunetce, jak si vyměnily pohled plný smutku a viny. Když všichni odešli, zůstala jsem sama v komnatě. Vzduch byl stále těžký vůní sexu, potu a strachu. Šla jsem k oknu a podívala se na noc.
„Osm nových otroků pro koordinátorky," zašeptala jsem si. „A čtyři deaktivace."
Usmála jsem se. Byla to dobrá noc. Nejen kvůli sexu, nejen kvůli moci. Ale kvůli lekci, kterou všichni dostali - že i v intimních okamžicích, i v rozkoši, jsem já ta, která rozhoduje o o jejich osudu.
A zítra? Zítra bude další den. Další bitvy. Další soutěže. Ale dnes... dnes jsem si užila svou hru. A výherci i poražení mi sloužili stejně dobře.

Jdu si pro svoji osobní nálož

Jsem W 045 39 Semilla, osobní otrokyně mojí královny Louisy Lu. Stojím v místnosti s náložemi, jednu si připínám na břicho. Malá, nenápadná krabička naplněná tekutinou, která by mě mohla deaktivovat. Ne, ne "mohla" – deaktivuje mě. Můj čin má následky. Dnes jsem poskytovala uspokojení v páru číslo 3. Vědomě jsem nastavila svoji prdel mému protějšku, M 102 67, otrokovi jménem Kael. Mohla jsem ho nechat, aby mě šukal do kundy - bezpečně, předvídatelně, s menším rizikem. Ale místo toho jsem mu otočila záda a řekla: "Tady. Tady to pro tebe bude snazší."

Věděla jsem přesně, co dělám. Anální styk je pro muže intenzivnější, stimulace je přímější, orgasmus přijde rychleji. A rychlejší orgasmus v naší hře znamenal pro něj větší šanci na výhru. Pro mě to znamenalo větší riziko, že prohraju. Že budu ta, která způsobí jeho vyvrcholení příliš brzy. A přesně to se stalo. Kael se vystříkal dřív, než při vaginálním styku. A podle pravidel hry - ta, která přivede svého partnera k orgasmu jako první, je deaktivována.

Proč jsem to udělala? Ne z lásky. Ne z nějaké romantické iluze. My otroci nemáme prostor pro lásku. Naše těla patří královně, naše touhy jsou přetvořeny k její službě. Udělala jsem to z loajality ke královně. Kael je dobrý otrok. Efektivní. Poslušný. Když královna řekne "lízej", líže. Když řekne "stůj", stojí. Jeho deaktivace by byla ztrátou pro systém. Ztrátou pro královnu. Já? Jsem jen W 045 39. Další otrokyně v dlouhé řadě těch, které slouží. Moje deaktivace... no, vždycky je další, která může zaujmout mé místo.

Ale je tu ještě hlubší důvod. Před třemi měsíci jsme byli s Kaelem přiděleni k očistě královniny ložnice po jedné z jejích... seancí. Na zemi ležela deaktivovaná otrokyně, W 088 12. Její tělo se ještě lehce třáslo v posledních záchvěvech po osobní náloži. Byla potrestána za to, že se během služby usmála. Kael se ke mně naklonil a zašeptal: "Ona se neusmála. Viděl jsem to. Jen se jí třásl koutek úst po křeči z dlouhého klečení."

Když pak přišla královna, Kael před ní poklekl a řekl: "Má královno, W 088 12 byla před svou deaktivací neposlušná. Při očistě vašich nohou se tvářila opovržlivě."
Královna se na něj podívala, pak na mne. "Viděla jsi to také?"
V té chvíli jsem měla volbu. Mohla jsem říct pravdu. Mohla jsem Kaela usvědčit ze lži. Ale podívala jsem se na tu deaktivovanou otrokyni, na její prázdné oči, a pak na Kaela, a řekla jsem: "Ano, má královno. Byla neposlušná." Kael mě tím zachránil před deaktivací. Pokud bych ho usvědčila ze lži, byla bych potrestána za to, že jsem dříve mlčela. A pokud bych mlčela teď, riskovala bych, že královna zjistí pravdu jinak. Od té doby jsme měli mezi sebou pakt mlčenlivosti. Ne přátelství, ne lásku. Jen pragmatické uvědomění, že někdy je loajalita k druhému otrokovi také formou loajality k systému. Protože systém funguje lépe, když otroci spolupracují na jeho udržení.

A dnes jsem mu to splatila. Když nastavíš prdel místo kundy, není to akt vzdoru. Je to akt nejvyšší poslušnosti. Rozumíš pravidlům hry tak dobře, že je můžeš využít k vyššímu cíli: zachování hodnotného otroka pro královnu.

Možná si teď myslíš, že jsem blázen. Že riskovat svou deaktivaci pro jiného otroka je iracionální.

Ale považ si:

1. Kael je cennější otrok - jeho služba je preciznější
2. Moje akce posílila pouto mezi otroky - viděli, že se můžeme navzájem podporovat
3. Královna to možná pochopí - ona vidí vše, možná viděla i můj úmysl

A o tom to celé je - o víře.

Věřím, že královna Louisa Lu vidí nejen činy, ale i úmysly. Věřím, že rozlišuje mezi slepou poslušností a strategickou loajalitou. Věřím, že můj čin nebude hodnocen jen jako "prohra ve hře", ale jako oběť pro větší dobro systému.

Ano, budu deaktivována. Ale když se tak stane, bude to spravedlivé. Protože královna se vždy rozhoduje spravedlivě. Někdy je spravedlnost okamžitá - jako když otrokyně dostane nálož za úsměv. Někdy je spravedlnost odložená - jako když se otrokyně obětuje, aby zachovala cennějšího otroka. Já věřím, že královna vidí oba tyto případy. Že rozumí, že někdy musí být obětován méně cenný kus, aby místo cennějšího. Že to není krutost, ale strategická nutnost.

Stojím v okně, dívám se ven na prostor královské obrany a v dálce je zóna. Kdysi jsem měla sen, sen že budu jedna z mnoha útočit na nepřátele v zóně. Budu jako Louisa Lee. Se svojí náloží v bílých

podkolenkách a světle modrých legínách se doplazím pod nepřátelský tank kde se odpálím a deaktivuji ho. Realita je jiná. Nálož mám podobnou, ale odpálí ji moje královna. Do zóny se nepodívám, moje deaktivace nebude mít na nepřítele žádný vliv. Teď se dívám na zónu z bezpečí královnineho paláce a tiše závidím těm všem kusům co jdou do akce. Ve svém volnu jsem si četla jejich příběhy plné dobrodružství, nebezpečí a vítězství. Ale tento příběh není určen pro mě. Louisa Lu tak rozhodla a tak je to správné.

Proto teď sedím se svou osobní náloží v na břiše a neprotestuji. Nemám vztek. Nemám strach. Mám jen víru. Víru, že i v okamžiku mé deaktivace bude královna jednat spravedlivě.

Víru, že Kael bude nadále dobře sloužit koordinátorce ke které ho přidělí.

Víru, že systém, přežije a zůstane silný. Protože v tom spočívá pravá podstata naší práce: ne v tom, že ti někdo bere svobodu, ale v tom, že dobrovolně přijmeš svoje riziko pro něco většího.

Já, W 045 39 Semilla, jsem dnes obětovala svou šanci pro zachování hodnotného otroka. A jsem na to hrdá. Teď mě královna deaktivuje protože se vždy rozhoduje spravedlivě.

A pokud mě tato víra opustí v posledních vteřinách, až bude pěna z nálože pronikat mým tělem, až se mi uvolní svěrače a já se poseru před všemi na pódiu... i pak budu vědět, že to je spravedlivé. Protože i potupa může být formou milosti. I ponížení může být aktem lásky. A i deaktivace může být nejvyšší formou služby. …. Pro královnu Louisu Lu….

Dveře do komnaty se tiše otevřely. Nebyly to těžké kroky královny, ale tišší, opatrnější. Kael vstoupil, jeho vysoká postava se v tmavém uniformovaném latexu téměř ztrácela ve stínech. Jeho obličej, obvykle tak neutrální a kontrolovaný, nesl stopy něčeho, co by se v jiném světě dalo nazvat úzkostí.

„Semillo," zašeptal, jeho hlas byl tak tichý, že ho téměř přehlušilo šumění klimatizace.

Otočila jsem se od okna. Na tváři mi nebyl úsměv, ale ani smutek. Jen klidné přijetí. „Kaele. Měl bys být v připravně. Královna nesnáší, když otroci opouštějí své přidělené pozice."

„Vím," přistoupil blíž. „Ale... viděl jsem tě, jak odcházíš z komnaty. Viděl jsem ten pohled v tvých očích."

„Jaký pohled?" zeptala jsem se, i když jsem věděla odpověď.

„Ten pohled, když někdo... když někdo už nečeká zítřek.“ Jeho ruka se nepatrně zachvěla. To bylo u Kaela nevídané. Byl vždy perfektně kontrolovaný, jeho pohyby přesné jako stroj.
Usedla jsem na okraj kamenné lavice u zdi. „Sedni si. Na chvíli. Královna teď řeší stahování jednotek. Máme možná pět minut.“
Klekl si na podlahu přede mnou, jak to otroci dělají, ale jeho oči se neskláněly. Hleděly mi přímo do tváře. „Proč?“
„Proč co?“
„Proč jsi to udělala? Nastavila jsi prdel místo kundy. Věděla jsi, co to znamená. Věděla jsi, že při analu... že to pro mě bude...“
„Intenzivnější?“ Dokončila jsem za něj. „Ano, věděla jsem. To byl cíl, Kaele. Aby to pro tebe bylo intenzivnější. Aby ses vystříkal dříve. Abych prohrála já, ne ty.“
Jeho čelisti se sevřely. Sval na tváři mu zatrnul. „Jsem otrok, Semillo. Jsem nahraditelný. Jako ty. Jako všichni.“
„Ne,“ řekla jsem tiše, ale pevně. „To je právě pointa. Nejsme stejně nahraditelní. Tvoje služba je preciznější. Tvá poslušnost je... čistší. Když královna řekne 'lízej nohy', ty nelížeš jen chodidlo. Lížeš každý prst, každý nehet, každý záhyb. Když řekne 'stůj', ty nestojíš jen nehybně. Tvé tělo je naprosto dokonalá socha poslušnosti. Já... já vždycky vidím okraj. Vždycky přemýšlím o 'proč'.“
„A to je důvod, proč bys měla zůstat ve službě!“ Jeho hlas poprvé získal na intenzitě, ale okamžitě se stáhl zpět do šepotu. „Kdo jiný bude klást ty otázky? Kdo jiný bude vidět ty okraje?“
Usmála jsem se, poprvé opravdově. „Přesně proto, Kaele. Systém potřebuje poslušné otroky jako ty. Ale také potřebuje... potřebuje otroky, kteří rozumějí systému natolik, že ho mohou obětovat. To je má role. Byla vždycky.“
Chvíli mlčel. Jeho pohled přešel k osobní náloži připnuté na mém břichu. Modrá LED dioda na ní tiše blikala v pomalém, pravidelném rytmu. Jeden záblesk za sekundu. Jako tlukot srdce.
„Pamatuješ se na W088 12?“ zeptal se najednou.

„Ano.“
„Lhal jsem, když jsem řekl, že se tvářila opovržlivě. Věděla jsi to.“
„Ano.“
„A tys potvrdila moji lež.“
„Ano.“
„Proč?“
Teď to byla má chvíle mlčet. Dívala jsem se na něj, na toho muže, jehož jsem právě zachránila tím, že jsem se odsoudila.
„Protože,“ řekla jsem nakonec, „systém potřebuje lži někdy více než pravdu. Kdybych řekla pravdu, byli bychom oba deaktivováni. Kdybys lhal sám, královna by možná poznala nedůslednost v tvém příběhu. Ale když dva otroci říkají stejnou lež... to se stává pravdou. Nebo přinejmenším se stává skutečností, kterou systém může použít.“
„Takže jsi to udělala pro systém,“ řekl, a v jeho hlase byla hořkost, kterou jsem u něj nikdy neslyšela.
„Ne,“ opravila jsem ho. „Udělala jsem to pro tebe. Aby sis uchoval svou cenu pro systém. Ale teď... teď to dělám znovu. Stejný důvod. Jiná metoda.“
Zvedl se z podlahy. Nebyl to obvyklý plynulý pohyb otroka, ale trhavý, téměř lidský. „Nenávidím to,“ zašeptal. „Nenávidím, že má smysl. Nenávidím, že chápu tvoji logiku. Nenávidím, že... že to je správné.“
„To je poslední fáze, Kaele,“ řekla jsem jemně. „Když začneš nenávidět ne krutost systému, ale jeho logiku. Když začneš nenávidět to, že dává smysl.“
Otočil se k oknu. Venku se začalo smrákat. V dálce, na horizontu, byly vidět záblesky - buď vzdálená bitva, nebo možná jen bouře.
„Co bude po tvé deaktivaci?“ zeptal se, aniž by se otočil.

„Systém bude pokračovat. Ty budeš sloužit. Možná dostaneš novou partnerku pro hry. Mladší, pružnější. S menší tendencí přemýšlet o okrajích.“
„A tvůj... tvůj čin? Bude na něj někdo pamatovat?“
To byla zajímavá otázka. Způsob, jakým se zeptal - ne "budeš zapomenuta", ale "bude na tvůj čin pamatovat". Rozdíl byl důležitý.
„Nevím,“ přiznala jsem. „Možná ne. Možná ano. Možná... možná královna pochopí. Možná to bude jedním z těch malých příkladů, které používá, když mluví o strategické oběti. 'I otrokyně někdy chápou větší dobro,' řekne možná. A pak si otroci budou pamatovat ne mě, ale lekci.“
„A to ti stačí?“
Zavřela jsem oči. Cítila jsem hladký, chladný kámen lavice pod svými stehny, cítila jsem lehký průvan z klimatizace na své kůži, cítila jsem tu zvláštní, kovovou vůni čistoty, která vždy naplňovala královniny komnaty.
„Ano,“ řekla jsem. „Stačí. Protože to není o mně, Kaele. Nikdy to nebylo o mně. Je to o systému. O jeho trvání. O jeho dokonalosti.“
Slyšela jsem, jak se nadechuje, jak se jeho plíce plní vzduchem a pak zvolna vyprazdňují. Byl to zvuk, který znal každý otrok - zvuk přípravy na něco obtížného.
„Mám ti poděkovat?“ zeptal se, jeho hlas byl nyní zcela neutrální, vrátil se do obvyklého tónu.

„Ne,“ řekla jsem. „Poděkování by znamenalo, že to bylo o tobě. A nebylo. Bylo to o systému. Ty jsi jen... příznivá okolnost.“
„Tak co mám dělat?“
„Co děláš vždycky. Sloužit. Být precizní. Být dokonalým nástrojem. A možná... možná někdy, až budeš mít svou vlastní volbu, až budeš stát před rozhodnutím mezi dvěma otroky, vzpomeň si, že někdy je oběť méně cenného cennější než zachování více cenného.“
Otočil se ke mně. Jeho tvář byla opět maskou, dokonalou, neutrální, prázdnou. Ale v očích... v očích bylo něco. Něco, co by možná v jiném světě byl smutek. V tomto světě to bylo jen... poznání.
„Rozumím,“ řekl.
A v těch slovech nebyla jen informace. Bylo v nich přijetí. Bylo v nich uznání. Bylo v nich všechno, co jsme si nemohli dovolit říct nahlas.
„Teď jdi,“ řekla jsem. „Královna bude brzy potřebovat svůj personál připravený. A já... já už jen čekám na…….“
Poklekl, jeho rty se dotkly prstů na mé noze. Byl to formální akt podřízenosti který vyžaduje královna, ale v této chvíli to bylo pro mě, to bylo něco víc. Byl to... sbohem.
„Pro královnu Louisu Lu,“ zašeptal.
„Pro královnu Louisu Lu,“ odpověděla jsem.
A pak byl pryč. Dveře se tiše zavřely za ním. Zůstala jsem sama s blikající LED diodou a s přicházející tmou.
Pohladila jsem nálož rukou. Byla lehká, téměř nicotná. Malá krabička, která obsahovala konec všeho. Nebo možná začátek něčeho jiného.
Dívala jsem se na blikající světýlko. Jedna sekunda světla. Jedna sekunda tmy. Jedna sekunda světla. Jedna sekunda tmy.
Pomyslela jsem na Kaela. Pomyslela jsem na systém. Pomyslela jsem na královnu.
A v té myšlence nebyl strach. Nebyl vztek. Nebylo ani očekávání.
Byl jen... smysl.
Usmála jsem se, opravdu usmála, poprvé od té doby, co jsem nastavila prdel místo kundy. Protože v tom okamžiku jsem pochopila nejhlubší pravdu:

V systému, kde jsme všichni nástroje, někdy je nejvyšší formou služby dobrovolné rozhodnutí. A někdy je nejvyšší formou svobody dobrovolné přijetí vlastní nahraditelnosti.
A zítra, až budu stát na tom pódiu, až bude pěna pronikat mým tělem, až se mi uvolní svěrače a já se poseru před všemi... v tom okamžiku budu svobodnější než královna sama. Protože ona je uvězněna ve své moci. A já... já budu osvobozena od všeho.
LED dioda blikala. Jedna sekunda světla. Jedna sekunda tmy.
Čekala jsem na královnu. A v tom čekání bylo více pokoje, než jsem kdy zažila jako otrokyně.

Předání a deaktivace otroků

Druhý den jsem si nechala přivolat obě dvě koordinátorky. Jak přišli okamžitě poklekli a políbili mi nohu. Tentokrát jsem si oblékla černé silonky a pod ně ještě bílé punčochy na podvazek. Eve I Betz

přišly oděné do svých uniforem koordinátorek šedé body a šedé silonky. Seděla jsem na malé stoličce, obě dvě přede mnou klečely a čekaly na moje příkazy. Usmála jsem se na ně a zeptala se: “ tušíte proč jste tady?”
Eve se na mě podívala a tázavě řekla: “budeme plánovat další útok?”
“Ne” odpověděla jsem jim, “Mám pro Vás něco lepšího”
Koordinátorky se na sebe nechápavě podívaly, já si mezitím sedla a opřela svoje nohy o jejich obličeje. Eve a Betz mi automaticky začaly lízat chodidla.
“Stačí” prikázala jsem jim “postavte se” a dala jsem pokyn aby přišli zmínění otroci.
Koordinátorky se dívaly jak přichází 6 párů oděných v světle modrém latexu.

“Včerejší útok se opravdu povedl, a já mám obrovskou radost.” Dívala jsem se směrem ke koordinátorkám. “Rozhodla jsem se že Vás odměním. Dostanete každá 2 páry otroků. Můžete si s nimi dělat co chcete. Poslat je do zóny, deaktivovat, nechat se od nic uspokojovat. Během odpočinku v zázemí i během Vaší služby na seřadišti je můžete mít u sebe a používat.”
Koordinátorky se překvapeně podívaly na klečící otroky, potom na mě a znovu na otroky.
“No nebudem to protahovat, otrok číslo 1, a 4, otrokyně číslo 6 a 2 patří Eve Gray koordinátorce útočných operací. Otrok číslo 3 a 5 a otrokyně číslo 1 a 4 patří a Betz, koordinátorce DAT. Převezměte si moje dary a ať jste s nimi spokojené.” Jak jsem to dopověděla zmínění otroci se přesunuly ke svým novým majitelkám, políbili jim nohy a čekaly na zemi na další příkazy. Přede mnou zbývaly 2 páry otroci číslo 2 a 6 a otrokyně číslo 3 a 5 s připnutými osobními náložemi.
“Ty zbývající jsem se rozhodla deaktivovat” a podívala jsem se na koordinátorky……..

Poslední královnino přání

Klečím jsem před královnou, cítím jsem, jak mě přes latex na mém břiše chladně tlačí osobní nálož. Ta malá, nenápadná krabička je teď středem mého vesmíru. Její modrá LED dioda blikala v pomalém, neměnném rytmu – jedna sekunda světla, jedna sekunda tmy. Jako odpočítávání.

Po mém boku klečí zrzka, otrokyně číslo 3. Z jejích zelených očí nevyzařuje strach, ani očekávání. Je tam jen... klid. Téměř úleva. Včera její partner dosáhl orgasmu jako druhý – to znamenalo, že ona podle pravidel hry je odsouzena k deaktivaci. V jejím lehkém úsměvu jsem četla cosi, co jsem nikdy předtím u otrokyně neviděla: očekávání konce. Ne jako trest, ale jako vysvobození.

Naproti nám klečeli otroci číslo 2 a 6 ti včera také prohráli. Budou deaktivování, ale jejich pohledy byly jiné. Prázdné. Rezignované. Jako by už dávno opustili svá těla a jen mechanicky čekali na finální akt.

Královna Louisa Lu seděla na své malé stoličce, její krásné nohy oděné v černých silonkách a bílých punčochách spočívaly na podlaze. Její pohled přecházel z jednoho otroka na druhého, ale neviděla v nás jednotlivce. Viděla funkce. Viděla důsledky pravidel. Viděla divadlo moci, které sama režírovala.

„Eve, Betz," promluvila královna, její hlas byl klidný a jasný, „pozorujte. Toto je finále včerejší hry. Každá akce má své důsledky. Každé pravidlo svůj trest. A každý trest... je lekce."

Podívala jsem se stranou. Eve Gray stála se svými dvěma novými páry otroků. Její výraz byl vážný, ale v očích jsem viděla něco jako... pochopení? Možná dokonce soucit? Nebo to byla jen projekce mého vlastního přání? Betz stála vedle ní, její tvář byla kamenná maska profesionální distance. U její nohy klečel Kael.

Naše pohledy se na zlomek vteřiny setkaly. V jeho očích nebyl smutek. Nebyla vina. Bylo tam něco mnohem složitějšího: uznání. Uznání mé volby. Uznání logiky, která ho zachránila. Uznání systému, který nám oběma určil naše role – já obětní beránek, on zachráněný nástroj. A v tom uznání byla také omluva. Tichá, nevyřčená, ale reálná. Omluva za to, že systém funguje právě takto. Omluva za to, že nebude deaktivovaný.

Královna se zvedla ze stoličky. Její pohyb byl pomalý, teatrální. Každý krok, každý gesto bylo promyšlené, jako choreografie rituálu. Došla nejdřív k zrzce.

„Ty," řekla královna, její hlas téměř něžný, „jsi přivedla svého partnera k orgasmu jako druhá. To znamená, že jsi byla... nedočkavá. rychlá. V mém systému není místo pro neposlušnost."

Zrzka zvedla hlavu. Její úsměv se prohloubil. „Od toho tu jsem, má královno. Pro tvé potěšení. I mojí deaktivaci."

Louisa se na okamžik zarazila. Pak se jemně usmála – opravdový, neherecký úsměv. „Ano. Přesně tak. I tvoje deaktivace je pro mé potěšení. A pro poučení ostatních."

Ruka královny se dotkla nálože na zrzčině břiše. Prsty přejely přes blikající LED diodu, pak se zastavily na malém tlačítku.

„Pro tebe, moje královno, " zašeptala zrzka. A v jejím hlasu nebyla poslušnost. Byl tam... vděk.

KLIK.

Tichý, mechanický zvuk. Následovalo ticho. Pak první záškub.

Zrzčino tělo se napjalo, její záda se prohnula v oblouku. Nezačala okamžitě křičet. Nezačala se svíjet. Jen její oči se zavřely a na rtech zůstal ten lehký, téměř blažený úsměv.

Až pak přišly křeče. První vlna jí projela břichem, její tělo se zachvělo. Padla na všechny čtyři, její ruce a nohy se třásly v nepravidelném rytmu. Z rozkroku jí začala téct moč, nejprve po kapkách, pak pramínkem, který však latex spolehlivě držel uvnitř.

„Podívejte se," řekla královna, otočila se k Eve a Betz. „Toto je konec nerozhodnosti. Toto je cena za rychlost."

Zrzka se převalila na záda. Její oči byly otevřené, ale neviděly. Hleděly někam do prázdna nad sebou. Její břicho se rychle zvedalo a klesalo, jako by se snažilo lapat po vzduchu, který už nemohl naplnit plíce. Pak přišla druhá vlna – hlasité, chroptivé prdnutí a ze zadečku jí vytekla řídká kaše, která přes latexovou kombinézu vytvořila velkou bouli.
Vůně byla ostrá, sladká a kovová zároveň. Směs exkrementů, moči a chemické pěny.
Zrzčino tělo se ještě několikrát škubavě pohnulo, pak ztuhlo. Její prsty se sevřely, pak povolily. Hlava naklonila stranou. A bylo po všem.
Královna přešla k druhému odsouzenému otroku. Byl to vysoký, tmavovlasý muž s širokými rameny. Jeho oči byly zavřené.
„Ty," řekla královna, „ses vystříkal jako poslední. Příliš pozdě. V mém systému není místo pro ty co neuposlechnou můj příkaz."
Otevřel oči. Podíval se na ni. V jeho pohledu nebylo nic. Ani strach, ani vzdor, ani přijetí. Jen prázdnota.
„Pro královnu Louisu Lu," řekl mechanicky, jako by recitoval naučenou frázi.
KLIK.
Stejný postup. Stejné křeče. Stejné pomočení a pokálení. Stejný konec. Jen bez úsměvu. Bez vděčnosti. Jen s prázdnotou.
Královna pokračovala. Druhý otrok. Stejný rituál. Stejná slova. Stejný konec. Místnost naplnila vůně ponížení. Na podlaze leželi otroci se kterýma jsem ještě včera uspokojovala moji královnu.
A pak přišla řada na mě.
Louisa se zastavila přede mnou. Její pohled klesl na mou nálož, pak na mou tvář.
„Ty," řekla, a v jejím hlase byla zvláštní, téměř zvědavá nota, „jsi zajímavý případ. Tvůj partner se vystříkala jako první, což znamená, že jsi ho k orgasmu přivedla příliš rychle. Ale... pozorovala jsem tě. Viděla jsem, jak jsi nastavila prdel místo kundy. Viděla jsem tvůj úmysl."
Srdce mi přeskočilo. Viděla to. Věděla.
„Proč?" zeptala se jednoduše.
Zvedla jsem hlavu. Hleděla jsem jí přímo do očí. V tu chvíli na sobě necítila nálož. Necítila jsem strach. Cítila jsem jen... klid. A možná, jen možná, trochu pýchy.
„Protože, má královno," řekla jsem, můj hlas byl překvapivě pevný, „jeho služba je cennější než moje. Je preciznější. Je... dokonalejší. Zachování jeho pro systém je větší přínos než zachování mě."
Louisa se na chvíli odmlčela. Její pohled byl těžký, pronikavý. Zkoumavý.
„Takže jsi to udělala pro mě," řekla nakonec.
„Ano, má královno. Pro tebe. Pro tvoji efektivitu. Pro tvoji dokonalost."
Usmála se. Byl to podivný, téměř matoucí úsměv. Nebyl to úsměv spokojenosti. Nebyl to úsměv schválení. Byl to... úsměv poznání. Jako by právě odhalila nějaké tajemství, které i pro ni bylo nové.
„Zajímavé," zašeptala. „Velmi zajímavé. Otrokyně, která rozumí systému natolik, že je ochotna se obětovat pro jeho efektivitu. To je... vzácnost."
Její prsty se dotkly mé nálože. Byly teplé, téměř něžné.
„Máš pravdu," pokračovala. „Kael je cenný otrok. Jeho služba je precizní. Ale víš co, W045 39?"
„Ne, má královno."
„Tvá schopnost vidět systém z nadhledu, tvá schopnost strategického myšlení, tvá ochota obětovat se pro vyšší cíl... to je možná ještě cennější než precizní služba."
Zamrzla jsem. Co to říká?
„Precizní otroky můžu vycvičit," vysvětlovala královna, jako by četla mé myšlenky. „Můžu je naprogramovat. Můžu je zlomit a přetvořit. Ale otrokyni, která chápe... která vidí větší obraz... která je

ochotná obětovat se ne ze strachu, ale z pochopení... takovou otrokyni nemůžu vytvořit. Taková otrokyně se musí najít.“
Její prsty se od nálože přesunuly k mému obličeji. Lehce mi zvedla bradu.
„Byla by škoda tě deaktivovat,“ řekla tiše, skoro pro sebe. „Bylo by to... plýtvání zdroji.“
Podívala se na Eve a Betz. „Co si myslíte?“
Eve se nejistě nadechla. „Má královno... pravidla hry jsou jasná. Ta, která přivede partnera k orgasmu jako první...“
„...má být deaktivována, ano, vím,“ přerušila ji Louisa. „Ale pravidla jsem vytvořila já. A já je můžu změnit. Nebo... interpretovat.“
Otočila se zpět ke mně. „Tvůj čin nebyla neúčinnost. Nebyla to slabost. Byl to... strategický manévr. A já potřebuji stratégy. Ne jen poslušné otrokyně.“
Sevřela mi bradu pevněji. „Takže ti dám volbu, W045 39.“
Čekala jsem. Srdce mi bušilo tak silně, že jsem skoro neslyšela vlastní myšlenky.
„Možnost jedna: Já stisknu toto tlačítko. Budeš deaktivována tady a teď podle pravidel, které jsi pochopila lépe než jejich tvůrce. Budeš příkladem. A možná... možná budeš i inspirací pro ostatní otroky. Pro ty, kteří mají tu odvahu přemýšlet.“
Pauza. Dlouhá, nekonečná pauza.
„Možnost dva: Sejmu ti tu nálož. Nepošlu tě do zóny – tam by byla tvá schopnost promarněna. Místo toho... místo toho tě pošlu ke koordinátorce Darině Ray. K výslechům. K analýzám. K práci, kde se myslí. Kde se hodnotí. Kde se chápe. Budeš vyslíchat zajatce, budeš shomažďovat informace. Budeš analyzovat jejich chování. Budeš pomáhat rozhodovat, kdo je je pro mě cenný a kdo jen kus k deaktivaci. Budeš... součástí systému na vyšší úrovni.“
Dýchala jsem zrychleně. To nebylo možné. To nemohlo být skutečné.
„Ale,“ pokračovala královna a její hlas ztvrdnul, „bude to služba mnohem těžší než otroctví v komnatách. Budeš se účastnit výslechů. Budeš rozhodovat koho deaktivuješ. Staneš... nástrojem v jiném smyslu. Nástrojem mé vůle na vyšší úrovni. A pokud selžeš... pokud ukážeš slabost... pokud se pokusíš podvádět... pak bude trest mnohem horší než rychlá deaktivace. Budou to výslechy. Mučení. A nakonec... veřejná poprava. Jako Isabelle.“
Podívala se mi hluboko do očí. „Tak co si vybereš, W045 39? Deaktivaci zde a teď jako oběť systému, který chápeš? Nebo pokračování jako aktivní účastník toho systému, s vědomím, že jediná chyba znamená horší konec?“
Můj pohled přeletěl k zrzce, která ležela na podlaze. K ostatním tělům. K Eve a Betz, které zíraly s otevřenými ústy. A nakonec ke Kaelovi.

Kael se na mě díval. A v jeho očích nebyla radost, že možná přežiji. Nebyla naděje. Bylo tam... varování. Jako by mi říkal: „Nedělej to. Deaktivace je lepší.“
Ale pak jsem si uvědomila: Kael je otrok, který slouží. Já... já můžu být víc. Můžu rozumět. Můžu rozhodovat.
Podívala jsem se zpět na královnu. „Má královno,“ řekla jsem, můj hlas byl teď naprosto klidný, „potřebuješ kusy kteří ti rozumějí. Potřebuješ kusy, kteří vidí naše vítěství. Potřebuje kusy, kteří jsou ochotni obětovat se pro jeho efektivitu. Ale ještě víc... potřebuje kusy, kteří tyto principy mohou aplikovat. Kteří je mohou používat k posílení tebe.“
Zhluboka jsem se nadechla. „Vyberu si možnost dvě. Ne ze strachu z nálože co mám na břiše, ale protože... protože můj čin včera nebyl jen o rozhodnutí za Kaela. Byl o pochopení systému. A pokud mám toto pochopení, pak je mou povinností – ne, mým privilegiem – ho použít ve službě systému. Ve službě tobě.“
Louisa se na mě dívala dlouho. Pak se jemně usmála. Ten úsměv nebyl krutý. Nebyl ani laskavý. Byl to úsměv... spokojenosti. Jako když mistr najde vhodný nástroj pro obtížný úkol.

Její prsty se přesunuly k mému břichu. Ne k tlačítku nálože. K přezce. Jemně, téměř láskyplně, odepnula nálož z mého latexu.
Cítila jsem, jak se mi uvolňuje tlak na břiše. Jak ta malá, blikající krabička, která před chvíli obsahovala můj konec, teď leží v královnině dlani jako pouhá věc.
„Dobrá volba," řekla Louisa. Pak se otočila k Eve a Betz. „Odveďte ji k Darině Ray. Řekněte jí, že jí posílám novou asistentku. Řekněte jí... že tento kus rozumí systému. A že ji má naučit, jak ho používat."

Pak se otočila ke mně naposledy. „A ty, W045 39 Semilla... otrokyně, budeš pomocník koordinátorky. Dostaneš novou uniformu, černé body a šedé silonky a s tím přichází... odpovědnost."
Pokynula rukou. Eve přistoupila a položila mi ruku na rameno. Její dotek byl pevný, ale ne hrubý.
„Pojď," řekla tiše.
Postavila jsem se. Mé nohy se lehce třásly, ale udržely mě. Otočila jsem se, abych následovala Eve. Ale než jsem odešla, otočila jsem se ještě jednou. Podívala jsem se na Kaela. Podívala jsem se na deaktivované kusy na podlaze. Podívala jsem se na královnu, která teď seděla zpět na své stoličce a pozorovala mě s tím podivným úsměvem.
Usmála jsem se. Byl to úsměv přijetí. Úsměv porozumění.
A pak jsem odešla z komnaty, abych začala svou novou službu. Službu, kde už nebudu jen otrokyní, která se obětuje. Budu otrokyní, která rozhoduje o jiných.

Setkání s Darinou

Z královnina paláce jsem šla k výslechovému komplexu. Moje nové působiště. Královnina propustka a pověřovací list mi zajistili hladký průchod přes všechny kontroly. Venku do vypadalo úplně jinak než na co jsem byla zvyklá. Šla jsem blátivým příkopem, bahno se mi lepilo na silonky a já cítila jeho chlad. Míjela jsem nějaké kusy v uniformách, pěchota, tanková obrana, speciálové a každý kolem kterého jsem prošla otočil hlavu mým směrem a podíval do očí v očekávání nějakého příkazu. Pocit který jsem nikdy nezažila. Já byla vždycky ta co klečela na zemi čekala na příkaz. Na chvíli jsem si sedla, dívala se kolem sebe a přemýšlela o tomto světě venku mimo královnin palác. Pár desítek metrů daleko je linie obrany a zóna. Mohla bych se tam jít na chvíli podívat. Ne tuto myšlenku jsem hned zahnala. Musím jít hned za Darinou je to můj úkol. Vešla jsem do výslechového komplexu. U vstupu jsem ukazala moje papíry a stráž me zavedla k koordinátorce.

Darina seděla za stolem, její šedivá kombinéza byla lehce zablácená. Přistoupila jsem k ní, předala moje papíry, poklekla a začala jí líbat nohu. Ona se na mě podívala, odstrčila mě a zeptala se co to dělám?
„Jsi moje velitelka" odpověděla jsem jí
„Ano to jsem, ale ty nejsi otrok. Ty jsi pomocnice koordinátorky, to je vyšší funkce než velitel který jde se svými jednotkami do zóny. Musíš se podle toho chovat. Nohy budou jiní tobě líbat. Ještě že nás nikdo neviděl. Pamatuj si to pro příště"
Postavila jsem se a přikývla na znamení souhlasu. Tak ne že bych byla nějak moc nadšená že te sem poslali, ale královna tak rozhodla. Bývalá otrokyně pomocnice koordinátorky výslechových operací, to jsem ještě nezažila. Doufám že rychle změníš svoje návyky a nebudeš uvažovat jako otrokyně, ale jako velitelka. Darina se zvedla od stolu a bez slova mě provedla chodbou lemovanou zamčenými dveřmi. Zezdola, skrze mřížované ventilační

šachty, se linul pach – směs potu, výkalů, moči a něčeho kovově sladkého, co mi sevřelo žaludek. Byla to vůně strachu a bolesti, koncentrovaná a uzavřená, úplně jiná než otevřený puch zóny.
„Tady se nekleká," řekla Darina, aniž by se otočila. Její hlas byl jako břitva, odříznutý od jakékoliv emoce. „Tady se stojí, pozoruje a myslí. Královna tě sem neposlala lízat nohy. Poslala tě dívat se nepřátelům do očí a poznat, kdy lžou."
Zastavila se před masivními ocelovými dveřmi s malým průzorem. „Tvůj první úkol. Uvnitř je zajatec. Velitelka nepřátelské průzkumné jednotky. Odolala standardnímu výslechu. Odolala i kapalině." Její oči se na mě upřely. Byly studené a vyčerpané, ale za tou únavou se skrývala ostřílená inteligence. „Co bys s ní udělala? Rychle. Nemám čas na filozofování otroků."
Zamrzla jsem. Mé myšlenky se rozběhly ke Kaelovi, k logice oběti, k přesnému výpočtu hodnoty. Ale tohle bylo jiné. Tady nešlo o zachování cenného nástroje, ale o jeho zničení pro informaci. Cítila jsem, jak se mi instinktivně stahují svaly, jako bych se chystala pokleknout a čekat na příkaz.
„Jsem…," začala jsem, ale Darina mě přerušila prudkým pohybem ruky.
„Ne. Ne jsem. Řekni udělám. Nebo navrhuji. Zapomeň na to, co jsi. Teď jde o to, co děláš."
Zhluboka jsem se nadechla. Vůně z ventilační šachty naplnila mé plíce. Připomněla mi zrzku z komnaty, její pokoření, ale i ten klid v jejích očích. A pak mě to napadlo. Byla to stejná logika, jen obrácená.
„Nechala bych ji mluvit s jejími vlastními lidmi," vyhrkla jsem. Mé slovy zněly cize, tvrdě. „Vybrala bych jednoho z její jednotky, nejslabšího. Nechala bych ho před ní. Nedotkla bych se jí. Jen bych jí řekla, že za každou minutu mlčení dostane on dvojitou dávku výslechové kapaliny. A že bude ležet v křečích, posraný a svíjející se, kvůli její hrdosti."
Na Darinině tváři se neobjevil úsměv. Jen lehký, téměř nepostřehnutelný pokles víček. Únava? Schválení?
„Proč?" zeptala se prostě.

„Protože jako velitelka je odpovědná za ně. Jejich utrpení je její selhání. Standardní výslech útočí na ni. To je osobní, to může vydržet. Tohle…" Zakončila jsem větu jen gestem směrem ke dveřím. „Tohle útočí na důvod její existence. Na její identitu. Je to efektivnější."
Chvíli bylo ticho. Z místnosti za dveřmi se ozval tlumený zvuk – možná řetěz, možná dech.
„Dobře," pronesla Darina nakonec. „Logika je správná. Chladná. Systémová." Otočila se ke dveřím a otevřela je. „Teď přijde ta druhá část. Přestaň myslet jako stratég. Začni jednat jako výslechář. Vejdi dovnitř. Podívej se jí do očí. A řekni jí to. Se stejným klidem, s jakým jsi to řekla mně."
Postrčila mě lehce do místnosti. Byla to malá, holá kobka. Na zemi seděla nepřítelská velitelka. Její uniforma byla špinavá, vlasy mastné a slepené. Ale její pohled… její pohled byl čistý jako led. Pohled bojovnice, která už prohrála, ale nepřestala být tím, kým je.
Cítila jsem, jak se mi nohy opět chtěly podlomit. Jak se mi jazyk lepí na patro. Byl to starý strach, strach z nadřízeného, z trestu. Ale tentokrát jsem nebyla otrokyně před královnou. Byla jsem… něco jiného. Nástroj s vůlí. Rozhodovala jsem za druhé.
Postavila jsem se rovně, jak to dělali strážci v paláci. Srovnala jsem ramena. Mé nové šedé silonky byly již ušpiněné od bláta z příkopu. Byl to důkaz, že už nepatřím do čistoty komnat. Podívala jsem jí přímo do očí a zahájila svou první oficiální práci pro Darinu Ray. Mé slova zněly jasně a bez emocí, přesně jak se od mě očekávalo. Ale uvnitř, v hloubi, něco zanikalo a něco jiného – něco temnějšího a účinnějšího se probouzelo.

„Vyveďte ji" rozkázala jsem strážím, a s ni jednu z její jednotky. „Do výslechové místnosti"
Darina stála opodál a pozorovala mě.

„Darino, kde je výslechová kapalina? Dáš mi jí?“
Mlčky mi podala lahvičku a papíry kde byly napsané požadavky na informace které chce zjistit. Já šla za strážema. Velitelka už seděla na zemi a vedle ní jedna blondýnka z její jednotky.

„Tak co budeš spolupracovat?“ zeptala jsem se
„07857W Lil Karla SpAtc-28-17“ odpověděla mi
„Co jste dělali tak blízko našich obraných linií“ dotázala jsem se
„07857W Lil Karla SpAtc-28-17“ odpověděla mi stejně

Přistoupila jsem k ní blíž a chytla ji za vlasy a nohou ji něžně pohladila v rozkroku.
„Vím že nesmíš nic prozradit nechceš zradit svoji královnu, ale ty už jsi zradila tím že ses nechala zajmout. Ty to víš a trápí tě to. Možná tě víc trápí fakt že na základě tvého rozhodnutí i tvoje jednotky zradily vaši královnu. Nechám tě teď přemýšlet, a tady ta vedle ti pomůže se rozhodnout.“

Blondýnku jsem povalila na záda, něžně položila svoje chodidlo na její ústa a přikázala jednomu ze sex servise aby ji začal orálně uspokojovat. Mlčky přistoupil, rozepnul jí body, stáhnul silonky a zabořil hlavu do jejího špinavého rozkroku. Jí to začalo vzrušovat a já cítila jak mi špičkou

jazyka začala jezdit po mojí noze. Tak to by stačilo, teď ji začni šukat, dej si záležet ať zažije hezký orgazmus. On vytáhl hlavu z jejího klína, roztáhl jí nohy a začal do ní vnikat svým pérem. Dal si její nohy na ramena a pěkně pomalu v ní jezdil a zároveň ji hladil po stehnech. Blondýnka začala hlasitěji vzdychat a ja poznala že se blíží její vyvrcholení. Ve stejný okamžik kdy začala proti partnerovi intenzivněji přirážet a její tělo ze začalo chvět pod nastupujícím vyvrcholením nalila jsem jí na břicho výslechovou kapalinu. Teď se v ní mísil orgazmus a učinek kapaliny. Muž co do ní vnikal chctěl přestat, ale přikázala jsem mu aby pokračoval. Mezitím se ozvalo hlasité prdnutí a blondýnka se posrala a svíjela v křečích. On musel pevněji chytnout její nohy a jeho péro mezi hovny vnikalo stále do její kundy. Zajatá velitelka zhnuseně odvrátila zrak, ale já ji chytla hlavu a natočila tak aby vše viděla.
„Dívej se co jsi způsobila, znovu jsi zradila svoji jednotku. Myslím že by raději ležela zasažená v zóně“
„Nech je prosím…. Deaktivuj je rychle a tohle dělej mě“ prosila
„Je to na tobě, řekni co chci vědět a zastavím to“
„V zóně jsme ……“ začala mluvit
Mezitím se na ni podívala její podřízená a chvějícím hlasem řekla „nic neříkej nezradíme……“
Velitelka změnila výraz podívala se na ni potom mě chladně do očí a s ledovým hlasem řekla:
„07857W Lil Karla SpAtc-28-17“
Šukající kus se do ní vystříkal, klečel před jejím špinavým rozkrokem a čekal další instrukce. Ona se mezitím třepala s svíjela jak na ní účinkovala výslechová kapalina. Darina stála opodál, celé to mlčky sledovala. Potom přistoupila ke mně a řekla mi že dnes výslechy stačí. Postupovala jsem dobře, téměř jsem dosáhla cíle, ale ta blondýna velitelce poslední větou dodala sílu vzdorovat. Z velitelky nic už nedostaneme. I to se občas stává, budou obě dvě předány na výcvikový polygon kde proběhne jejich deaktivace podle potřeb koordinátorky Daisy Green.

Stála jsem a cítila zklamání. I když jsem se snažila tak jsem v prvním výslechu neuspěla. Teď si pustím záznam výslechu a budu hledat svoje chyby a místa kde se mohu zlepšit.

Povinné rozšíření výcviku

Večer mi koordinátorka řekla že I když mě královna poslala jako bývalou otrokyni na novou pozici její pomocnice tak si musím rozšířit výcvik. Já jako obyčejná otrokyně jsem měla lehký výcvik Li. V případě mého povolání do akce jsem mohla být použitá jen jako kamikadze nebo blokační jednotka. Na této pozici musím mít ukončený velitelský výcvik Le. O znamená několik týdnů intenzivního výcviku na tréninkovém polygonu. V tomto je Darina nekompromisní. Abych mohla vést samostatné výslechy a byla plnohodnotný člen tak si užiju hodně dní plazením v bahně s taktikou a palbou. Také si v rámci simulací vyzkoužím jaké to je být zasažena v akci. Večer jsem mohla spát v místnosti kde probíhají výslechy a ráno jsem se hned odebrala na výcvikový polygon. Tam jsem našla koordinátorku polygonu Daisy Green a ohlásila se jí.

Podívala se na moje papíry, potom na mě a řekla: “tuhle uniformu dolů, obleč si výcvikovou kombinézu a jdi s touto skupinou na standardní výcvik St”

Ve vedlejší místnosti jsem dostala bílé silonky a bílé body. Hned jsem se převlékla a připojila se ke skupině která právě odcházela do hloubi výcvikového polygonu.

První co nás čekalo byla aktivace nesených nálož. Tento výcvik je důležitý abych neměla obavy z nálože co nesu, naučila se vnímat příkazy velitele nebo řídícího kusu a v případě požadavku ji okamžitě aktivovala. První kterou jsem dostala je ta jednodušší klasická konvenční nálož. Nálož se skládá ze dvou částí, přední a zadní. Která část bude aktivovaná záleží na mojí poloze. Pokud poběžím čelem k nepříteli dojde k aktivaci přední nálože. Pokud se budu plazit aktivuje se zádová. V případě že budu ležet deaktivovaná na zemi může mě jiný kus odpálit. Potom záleží v jaké pozici budu a systém senzorů vybere přední nebo zadní nálož pro maximální učinek.

Dost bylo teorie, jdu si to vyzkoušet. Stojím na testovacím místě, zazní rozkaz a já mačkám okamžitě spínač k mojí náloži. Na hrudníku mi vystříkne značkovací barva do vzdálenost asi 3 metry a já jsem “deaktivovaná”. To bylo celkem snadné pomyslela jsem si. Jak si toto vyzkoušela celá naše skupina tak jsme dostali pěnové nálože. V tomto případě jsme si stoupli proti sobě a na rozkaz si máme svoje nálože aktivovat. Všichni budeme zasaženi naší nebo náloží našeho kolegy. Koordinátorka uvidí na svém terminálu kdo nálož aktivoval a kdo zaváhal. Stoupli jsme si proti sobě a čekali na signál. “Nálože odpálit” zavelela koordinatorka Daisy.

Mačkám tlačítko a zároveň vidím všude kolem mě výstřiky pěny. Dostavují se křeče do břicha, ztrácím koordinaci a padám na kus co stojí naproti mně. Zároveň mi povoluje svěrač a já do punčocháčů pouštím pěknou hromadu hoven. Jak ležím na zemi, třepu se a hlavu mám blízko prdele toho proti mně tak slyším jak si taky plní silonky. Tento zásah jsem už zažila při mém předchozím odlehčeném výcviku Li.

Po pěti minutách přestala treninková pěna účinkovat a my jsme se mohli posraní odebrat na další stanovistě.

Zde budeme útočit. Koordinátorka nás rozdělila do dvou skupin, jedna obranná. Ti si na silonky oblékli fialové síťované body a útočná měla jen bílé silonky a bílé body. Já byla napřed v obranné skupině. Oblékla jsem se a odebrala se na obrannou linii. Tam jsem zaklekla a čekala na začátek útoku. Seděla jsem asi hodinu, kolem mě ostatní kusy a nic se nedělo. Začali jsme si spolu povídat, říkat si zkušenosti a příhody ze zázemí a o zónu jsme se moc nezajímali. Najednou to začalo, druhá skupina se potichu připlížila a ze vzdálenosti 50 metrů vyběhli přímo proti nám. Začala jsem na přibíhající siluety pálit. Oni použili taktiku že jedna skupina si lehla na zem, pálila na nás a druhá se přiblížila. Takto se postupně střídali a dost nás v zákopu zasahovali. Myslím že poměr „deaktivovaných“ byl přibližně stejný na obou stranách. Pak jsem byla zasažena i já. Dostala jsem

několik zásahu do hrudníku a jeden do hlavy. Svalila jsem se na záda do bahna v zákopu a čekala na konec simulace.

Simulace skončila a koordinátorka si nás nechala všechny nastoupit.
„To byla ta nejhorší obrana co jsem kdy viděla“ spustila rozlobeně, „Všechny jak tu jste mám chuť poslat do zóny jako blokační jednotky. Pokud jste v obraně tak musíte udržet linii v menším počtu než

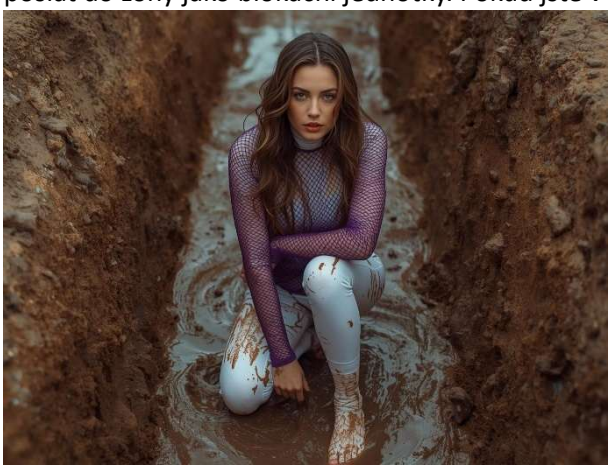

ti co na vás útočí. Vy jste se nestarali o to co se děje v zóně a kecali o nesmyslech je nevídané selhání. Myslíte si že se nemusíte o nic starat že je od toho Váš velitel? Co když bude v opravdové akci deaktivován? Potom si sednete a budete čekat až vás nepřítel taky deaktivuje? Zkusíte to znovu a chci vidět fungující obranu a ne tuhle bandu. Zde si přečtěte jak postupovala obrana na pozici L1 při reálném útoku a poučte se“
Potom nám Daisy dala tenkou příručku a já ji začala číst.

Jeden velitel tam popisoval taktiku, od předsunutých hlídek které jsou hlouběji v zóně od toho aby zdržely postup a varovali hlavní linii než budou deaktivovány, pravidlo hlídkující třetiny, použití blokačních jednotek za které můžeme použít jako kryt a spoustu důležitých informací.
Namítla jsem: „Tady píše že používal blokační jednotky, ale my žádné nemáme.“
Koordinátorka se na mě podívala a řekla: „V akci už mohou být všechny blokační jednotky použity a deaktivovány. Přemýšlej co uděláš?“
„Mohu udělat blokační jednotku ze sebe?“ zeptala jsem se
„Správně, každý kdo ma výcvik St a vyšší má zároveň i odlehčený. Prostě jeden z dvojice si lehne a poskytne druhému kryt. A teď si to vyzkoušíte“

Znovu jsem šla na obrannou linii a tam jsme utvořili dvojice. Domluvili že 3 dvojice vylezou do zóny, rozmístí se tak aby vzájemně viděli na svoje pozice a zahrabou se do bahna, ostatní jsme si klekli k hraně valu a sledovali zónu. Vždy jeden sledoval zónu a druhý si mohl krátce odpočinout. Další pravidlo jsme určili že ten kdo bude odpočívat když začne útok tak může použít toho co hlidal zónu jako svoji blokační jednotku. Seděla jsem v bahně, kus vedle mě sledoval zónu a já se snažila uvolnit před nadcházejícím útokem. Stále se nic nedělo, a po dvou hodinách se ozval můj močový měchýř. Uvolnila jsem se a vše si pustila do silonek ve kterých jsem měla od minulé lekce stále nasráno.
V Bahně u mého rozkroku se vytvořila malá louže jak jsem se nudila, ponořila jsem do ní dva prsty a začala v bahně kreslit jednoduché obrázky.
„Pojď mě vystřídat“ řekl pěšák se kterým jsem si střídala hlídku
Usmála jsem se na něho a přikývla.
Ležela jsem opřená o hliněný val a sledovala zónu. Pokud teď začne útok tak jsem blokační jednotka pomyslela jsem si. Mě to nevadí důležité je zastavit útok. Najednou jsem viděla jak k nám beží jeden z předsunuté hlídky.
„Útočí, Útočí“ křičel a skočil do naší obranné linie.
Okamžitě jsem strčila do rekruta vedle mě aby se připravil a připomněla mu že když bude potřebovat ať mě použije jako svůj kryt. Viděla jsem v dálce plazit se naše „nepřátele“ začala jsem po nich pálit, ale byly stále dost daleko. „Nechám je přijít blíž“ pomyslela jsem si. Jak se vzdálenost mezi námi zmenšila viděla jsem jak zasáhli jednu zrzku vedle mě, svalila se do bahna hlavu měla u mojí nohy a dělala deaktivovanou. Já mezitím trefila několik útočníků, ale potom muj kolega řekl: „Vylez na hranu, já se schovám za tebe a budu mít lepší výhled.“
Tak jsem udělala, vylezla jsem ven, roztáhla nohy a on si mezi ně vlezl. Hlavu měl u mojí posrané prdele a jak pálil na nepřítele tak střely lítaly kolem mojí hlavy. Já, aspoň než mě zasáhnou se pokusím také nějaké nepřátele trefit. Po několika minutách jsem dostala zásah přímo do hlavy a tim moje aktivní simulace skončila. Jak tam ležím tak ještě poskytuji kryt jinému obránci. Tentokrát jsme útok zastavili a „deaktivovaná“ nás byla asi polovina.

„No vidíte že to jde," řekla nám koordinátorka až si nás zavolala po skončení simulace „teď si vyměníte síťované body, z obránců jsou útočnící a naopak"

Sundala jsem si fialové body a byla oblečená jen v silonkách a bílém trikotu. Celá skupina se odebrala na druhou stranu a budeme společne útočit. Linii asi neobsadíme, ale pokusíme se deaktivovat co nejvíc nepřátel. Pozoruhodné je že i když je mezi treninkovými střelami namícháno nějaké množství reálných střel tak zatím nikdo nebyl trvale deaktivován. Domluvili jsme se že útok začne okamžitě, aby se nestihli připravit a budeme se pohybovat tiše až do okamžiku kdy nás odhalí.

Lezla jsem bahnem v trénikové zóně a všimli jsme si jejich předsunutých hlídek. Jedna zrzka vyběhla směrem k jejich obranné linii a já jí ji zasáhla několikrát do zad. Padla na břicho do bahna ale jeden zásah měl jinou barvu než obvykle. Já ji zasáhla reálnou střelou. Je to součást výcviku a pokračovala jsem v útoku než budu také zasažena. 30 metrů od nepřátel kde jsem lehla do bahna za „deaktivovaného" útočníka a začala pálit směrem k nepřátelům. Pár jsem jich zasáhla, ale už jsem neviděla žádné v dosahu a proto jsem vyběhla vpřed. Po pár vteřinách cítím několik zásahů do břicha a podbřišku. Jsem deaktivovaná, naštěstí jen tréninkové střely. Padám do bahna a jsem moc zvědavá jak tato simulace dopadne.

Dosáhli jsme poměru na jednu naši zasaženou jednotku jsem deaktivovali 0,6 kusu nepřítele. Ještě lepší výsledek než měli oni. Snad jsme tímto odčinili naše katastrofické selhání v první simulaci. Daisy nechala znovu zopakovat tuto simulaci při které jsem byla opět zasažena. Stalo se tak hned v začátku útoku jejich předsunutou hlídkou

„Nakonec jste to nějak zvládli. Snad v akci deaktivujete každý aspoň jednoho nepřítele než budete zasaženi. Nerada dělám zbytečnou práci" pochválila nás Daisy. Potom jsme šli na další stanoviště kte budeme trénovat obranu tanku před Tharp útokem. Stáli jsme vedle tankového skeletu, koordinátorka se na nás podívala a začala mluvit: „Toto je velmi účinný prostředek v zóně. Může mít konfiguraci standardního s kamikadze torpédy, výsadkový, invazní nebo pro speciální operace." Liší se nejen svojí velikostí, ale i vnitřním uspořádáním a zastavit se dají všechny stejně. Pod skelet vleze Tharp s konvenční náloží a odpálí se tam. Tím vyřadí tankový servis a když pod něj potom vleze Tharp s plynovou náloží tak otevře vstupy k pohoným blokům a všechny kusy vevnitř deaktivuje. Tomu musíte zabránit za každou cenu. Nezajímá mě kolik Vás bude zasaženo, ale jestli zastavíte Tharp. Útočit na tank bude jiná skupina která váš standardní výcvik dokončila a pokračuje v pokročilém výcviku. Vy máte obranu, oni trénují Tharp útok. Jen pro zajímavost jejich rozkaz je deaktivovat tank za každou cenu, nezajímá mě kolik jich bude při tom zasaženo. Začnete za 30 minut. Nachystejte se."

Chápu to tak že jsme obrana v otevřeném terénu. Musíme si určit kdo bude blokačcní jednotka. V chaosu co nastane není možné si jednoznačně určit dvojice proto každý může každému říct aby ho kryl a ten tak okamžitě udělá. Tank bude vypouštět kamikadze kteří trénují v pokročilém výcviku a bude mít k dispozici i kanón. Stejně jako ve skutečné akci. My se tu učíme pro případ že budeme použiti jako tanková obrana. Simulace začala, stojím vedle tanku a v dálce vidím skupinu našich nových „nepřátel" přibližují se k nám ze tří stran, pěchota se snaží krýt svoje v tento okamžik cennější jednotky Tharp aby se jich co mohlo co nejvíc dostat k tanku. Najednou se otevřely dveře a z torpédové komory vyběhla blondýnka. Zasažena byla po pár metrech. Mezitím se našim směrem velmi rychle přibližoval jejich útok, ale velitel tanku se rozhodl nezastavit a pokračovat dál. Pro nás to znamenalo že se nemůžeme moc krýt a musíme postupovat také. Padají naše první kusy, ale pokračujeme. Pálím na levou stranu kde vidím jak se k nám přibližuje několik skupin Tharp a pár jsem jich zasáhla. Z tanku velitel vypustil další torpédo, ale byl zasažen okamžitě po opuštění komory. Najednou za sebou slyším: „Lehni si přede mě, tank zastavil"

Padla jsem do bahna, roztáhla nohy a on se za mě kryl. Opět kolem mě létaly střely nepřátel i naše. Najednou vidím jak vyběhl z bahna Tharp s konvenční náloží a hned za ním i s chemickou. Zasáhla jsem oba dva, ale ten chemicky ji odpálil. Cítím specifickou vůni tréninkového plynu, dostavují se opět známé křeče a já jsem se začala svíjet a znovu se posrala. Ten koho jsem kryla se stihl postavit, několikrát vypálil směrem k nepříteli a zhroutil se na mě. Simulaci jsme ještě jednou opakovali a já byla opět zasažena. Tentokrát jsem dostala dávku do zad od mého tanku. Postavila jsem se abych popoběhla blíž k nepříteli a on mezitím začal pálit mým směrem. Mělo mi být jasné že kvůli nějakému pěšákovi nevynechá možnost deaktivovat Tharp, ale moje práce byla taky zasáhnout ten Tharp. No to se v akci stává, na nějaký zasažený kus se ohled neber. Simulace pro nás skončila tank jsme sice nezachránili, ale jak jsem se dozvěděla později v tomto komplexním výcviku kte se trénují jednotky St, At a Le nejde o vítezství, ale maximální simulaci akce. V naší skupině byli trvale deaktivovány 2 kusy, a u našich simulovaných nepřátel 3 Tharp. Už byl večer a tma, když jsme se přesunuli na naší obranou linii. Daisy k nám přišla a začala se shrnutím dne: „Dnes jste se naučili odpálit svoji nálož, jak postupovat v obraně a útoku. Výcvik jste i přes nějaké zádrhele zvládli. Několik kusů bylo opravdu deaktivováno, ale nic si z toho nedělejte. To je cena za kvalitní výcvik. Zítra vás čeká podpora Tharp, útok a obrana s chemickou a konvenční náloží pro případ když budete použiti u chemických jednotek. Teď držte obranu a zároveň se vyspěte. Pamatujte nikdy nevíte jestli na Vás nezačne v noci nějaká jiná jednotka útočit. Tak na to myslete a udělejte si hlídky.“

Daisy odešla. My se rozhodli že systém dvojic je funční a proto jeden bude spát a druhý hlídat zónu. To samé uděláme i na předsunuté hlídce, kam jsem byla tentokrát poslaná já. Lezla jsem asi 50 metrů daleko od naší linie a hlídku jsem měla až jako druhá. Lehla jsem si, obklopovalo mě bláto a já cítila zvláštní pocit klidu. Klid který zažijí jen jednotky v zóně. Vyčůrala jsem se do silonek a uvanená usnula. Za několik hodin mě rekrut vzbudil a vystřídali jsme se. Pozoruvala jsem temnotu zóny a přemýšlela jestli tam někde jsou…….

Nakonec noc byla klidná, ráno jsme dostali výživnou pastu. Vydává se na výdejním bodu na seřadišti a proudí hadicí přímo do pusy. Až je jeden najezený předá hadici dalšímu. S očištou jsme se neměli nijak zdržovat a hned nás čekal výcvik podpory Tharp útoku. Daisy s nám předstoupila a začala nám dávat rady: „Při útoku Tharp je nutné dopravit určité jednotky pod nepřátelský tank kde se odpálí. V akci vy budete jako podpůrná pěchota. Budete je krýt, budete zasahovat nepřátele a necháte se zasáhnout aby se Tharp dostal pod tank. V akci bude většina z Vás v tomto typu útoku deaktivována, ale dosáhnete vyznamného úspěchu.“

A hned jsme měli opačnou roli než včera. Byli jsme ve skupinách 9 pěšáku z toho 3 sebevražední a dva blokační, 3 Tharp s konvenční náloží, 3 Tharp s plynovou náloží, 2 kusy bojového servisu, 2 kusy komunikačních jednotek a jeden velitel. V každé skupině bylo celkem 20 kusů. Skupin v jedné formaci je 9. Dohromady jedna jednotka Tharp má 180 kusů různých specializací. Moje pozice je obyčejný pěšák, tady mám svoji velitelku a doufám že mě použije tak abychom splnili úkol. Začíná útok, naše skupina se čelně přibližuje k „nepřátelskému tanku“ kde jsou jiní co trénují tankovou obranu.

Velitelka vykřikla: „stále vpřed, snažte se jich zasáhnout co nejvíc ať je kolem tanku klid pro Tharp“

Jdu přikrčená bahnem, naše skupina se k tanku přibližuje jako druhá v pořadí. Před námi první skupina čelního útoku dostává zásahy. Pár jejich pěšáku se svalilo do bahna a velitel asi dal rozkaz Tharp útok ALL-IN. Potom byl taky zasažen. Jejich Tharp postoupil na vzdálenost asi 20 metrů od tanku kde se postupně skáceli k zemi.

„Teď je to na nás, a pokud to nezvládneme tak za náma jsou další“ pomyslela jsem si a přikrčená pokračovala vpřed. Vedle mě někdo zasáhnul blondýnku co se mnou prochází výcvikem. Jen tréninková střela všimnula jsem si. Postupuji a čekám zásah. Ještě jsem stihla zasáhnout 3 „nepřátele“ cítím na hrudníku jak mě někdo trefil. Sesunula jsem se do bahna a dívala se jak náš útok postupuje. Naše formace byla celá vyřazená dřív než se stihli dostat k tanku, ale skupině útočící zprava se to povedlo. Jejich Tharp vběhl pod skelet kde se odpálil. Tank si sedl na dorazy a my jsme dosáhli našeho cíle. Útok jsme ještě jednou zkoušeli. Tentokrát jsme tank nezastavili a já byla opět zasažena. Přímá dávka z tankového kanonu. Ani nevím kolik střel na mě přistálo, muselo jich být alespoň deset a naštestí všechny jen treninkové. Všichni takové štěstí ale neměli. Opět jsme o pár kusů přišli.

Poslední část výcviku byla útok a obrana s pěnovou a konvenční náloží
Daisy si nás nechala nastoupit a začala s krátkým výkladem: „Pokud se budete účastnit akce jako chemická jednotka tak váš hlavní úkol je dosáhnout linie kde se odpálíte, Druhořadý je zasáhnout co nejvíc nepřátel. V této simulaci dostanete další skupinu která bude představovat bežnou pěchotu. Ti to mají taky jako součást St výcviku. Pro Vás, chemickou pěchotu jsou v zóně důležité linie. Jsou 4 TIFFANY, DANIKA, CHERRY a MADISON. Když překročíte danou linii chovejte se podle této tabulky

TIFFANY	Odpal nálož okamžitě
DANIKA	Odpal nálož pokud jsi zasažena
CHERRY	Neodpaluj nálož, pohybuj se bez zvýšené opartnosti
MADISON	Neodpaluj nálož, pohybuj se se zvýšenou opartností

A zbytečně neriskujte a dopředu pošlete normální pěšáky, jsou tam od toho aby je zasáhli. Vy se máte odpálit na linii TIFFANY.

Napřed jsem šla do útoku. Vzala jsem si pěnovou nálož, velitel určil linii TIFFANY nepřátelský zákop, DANIKA oblast kde moje nálož zasáhne „nepřátele“ a zbytek je CHERRY. MADISON určovat nebude, ta se používá na seřadištích a v zóně jen ve formacích během přesunu. Postupujeme bahnem, na hrudníku pod body nesu nálož která tryskama vypustí pěnu v okruhu sedmi metrů kolem mě. Vepředu jde přikrčená usměvaná černovláska která trénuje podporu útočících kusů. Jiná simulace se stejným účelem co jsem dokončila ráno. Já podporovala Tharp, ona podporuje chemickou pěchotu. Zahlédli jsme jejich předsunutou hlídku kterou napadla jiná skupina pěšáků. Povedlo se jim je „deaktivovat“ a my dvě měli zatím cestu volnou. Jak se plazíme blíž dopadají kolem nás střely. 5 metrů vedle mě leze další pěšák s pěnovou náloží. Velitel poslal několik obyčejných kusů aby nás kryli. Já zahlédla pár nepřátel, kteří ale byli dost daleko.
Velitel dal rozkaz: „Chemické čekat, ostatní připravit se, navedete na sebe palbu.“
Podívali jsme se na sebe s tou černovláskou a ona špitla: „udělám co budu moct“
„Krycí kusy, Vpřed“ Zavelel a pěchota vyběhla vstříc „nepříteli“
„Chemické, vpřed, DANIKA“ za pár vteřin zavelel a i s náma vyběhl proti jejich obraně.
Jsem mile překvapena že mě ještě nezasáhli. To se za chvíli změnilo dostala jsem se na vzdálenost asi 4 metrů od jejich zákopu a cítila zásahy v mém podbřišku a na kundě.
„DANIKA“ blesklo mi hlavou a zmáčkla aktivační spínač. Kolem mě se rozprskla pěna, dostavují se známé křeče, padám na břicho do bahna. Ještě jsem zahlédla tu černovlásku. Stále nebyla zasažena „nepřítelem, ale mojí pěnou. Na zádech měla cákanec bíle pěny. Jak ležím a znovu seru do silonek tak ona padla na kolena asi 2 metry přede mnou, mohutně si prdla a na zadku se jí vytvořila velká boule. Potom jsme se chvíli ješte třepaly než pěna přestala účinkovat.

Koordinátorka si nás zavolala a shrnula tento scénář: „ Útok s chemickými náložemi se Vám povedl, téměř jste obsadili celou obrannou linii. Když si vzpomenete na včerejší útok kde jste měli jen 0,6 obránce na jednoho útočníka tak teď je poměr 0,9 obránce na jednoho útočníka. A to díky pěchotě s pěnovými náložemi. Teď si vyzkoušíte obranu. Útočit na Vás bude dvojnásobná síla“
Poslední úkol v St tréninku je pomocí chemické pěchoty zastavit dvojnásobnou přesilu. Černovláska kterou jsem naposled zasáhla pěnou za mnou přišla a řekla mi: „chci být zase s tebou“
„To záleží na veliteli“ ,odpoveděla jsem jí
„Já vím, budu doufat že mě k tobě přiřadí.“ Špitla
„Jak se jmenuješ? Ja jsem Semilla“ zeptala jsem se
„Caprice, třeba se ještě potkáme v útoku“ usmála se
„Třeba“ odpověděla jsem jí i když jsem věděla že můj výcvik směřuje dál než jen pěšákovi co se odpálí v zóně po zásahu.
Na další rozhovory nebyl čas, šli jsme si znovu naplnit naše nálože Naplnění probíhá s pevného stojanu s hadicí která se připojí k ventilu a obsluha systém naplní novou dávkou pěny. Dávají si pozor aby byla hadice správně připojená, jinak pěna vystříkne a zasáhne i je a oni se asi nechtějí v křečích posrat. V myšlenách jsem se zasmála a šla na obranou linii. Zde velitel rozhodl že sebevražedná pěchota s pěnovou náloží vyleze do zóny 10 metrů kde si lehnou na vzdálenost 14 metrů. Tak by měly naše nálože udělat souvislý pás pěny. Polezeme tam ve dvojicích kdyby jeden z nás byl zasažen a nestihl se odpálit tak to udělá druhý kus. Pokud bude dost šikovný zvládne odpálit „deaktivovaného“ i sebe. Caprice zůstala vzadu v obranné linii. Ležela jsem v bahně v zóně DANIKA a čekala nepřátelský útok. TIFFANY nastane v případě když půjdou přímo kolem mě a já budu nejakým zázrakem stále nezasažená.

Útok začal za chvíli, viděla jsem přibližovat se hromadu nepřátel, a okamžitě po nich začala pálit. Dva spadli na zem a ostatní se stále přikrčení přibližovali. Vedle mě se už odpálila jedna brunetka. Vytryskla z ní pěna a vytvořila kolem ní bílý koláč. Ten co tam ležel s ní svoji nálož v křeči aktivoval vzápětí.
„Já zkusím zasáhnout ještě jednoho“ pomyslela jsem si
Plesk, další se svalil do bahna. Najednou vedle mě výkřik a pěšák po zásahu stiskl spoušť. Cítím obrovské množství pěny na mém těle, okamžitě mi znovu vypovídají střeva službu, jak teče zbytek mých hoven do silonek tak aktivuji svoji nálož. Teď jsem už jen divák, ale ten co je vedle mě dostal jiný zásah. Je deaktivovaný.

Linii jsme neudrželi protože utočící pěchota měla latexové protipěnové punčochy. Ty chrání nohy do výšky stehen. Nemohou si sice lehnout a plazit se, ale vzpřímeně mohou postupovat. Je pravda že obránci na linii jich nejvíc trefili když procházeli přes naši pěnovou bariéru. Daisy nám potom řekla že výsledek byl 1,8 útočníka na jednoho obránce. Jsem si jistá že je to hlavně díky našim náložím.

Toto byla poslední část mého St výcviku. Nyní jsem se mohla umýt, dostala nové čisté bílé silonky a bíle body. Na ně jsem si oblékla další vrstvu uniformy, černé body a černé silonky. Zítra mě čeká další úroveň pokročilý výcvik At, tam se naučím pohyb v tanku, bojový servis, práci komunikační jednotky a mnoho dalšího.

Výcvik At

Druhý den jsem přišla znovu na seřadiště výcvikového polygonu. Už tam byla spousta jednotek v černém body a černých silonkách. Posedávali na blátivé zemi a věděli že je čeká 5 dní intenzivního tréninku. Mezi nimi jsem zahlédla i Caprici. Šla jsem k ní a pozdravila ji.
„Ahoj Caprice, nečekala jsem že tě tady potkám“
„Já také ne, ale se super že jsme zase spolu“ odpověděla mi
„Jak jsi dopadla při poslední simulaci v obraně? Mě poslali dopředu, tam jsem se odpálila a víc o tobě nevěděla?“ zeptala jsem se jí
„No to ti musím povědět,“ odvětila mi „Jak jste se odpálili a vytvořili pás pěny tak se nemohli plazit a krýt. Zasáhla jsem jich spoustu. Připadala jsem si neporazitelná, stoula jsem si abych měla lepší výhled. No a potom jsem dostala dávku do břicha. Koordinátorka ten můj kousek viděla a hodně mi nadala. Prý to bylo nezodpovědné a kdybych byla v krytu tak jich zasáhnu víc než mě trefí. Chtěla mě poslat k sebevražedné chemické pechotě, výcvik na to mám a než mě deaktivují tak si snad z polygonu něco budu pamatovat.“
„A co změnilo její rozhodnutí?“ zeptala jsem se
„Asi ten poměr 1,8:1 je dobrý a možná to že jsem jich tolik „deaktivovala“ sama. Naštěstí pro mě. Já chci jít k tankům k tomu potřebuji At výcvik. A ty chceš k jaké jednotce?“ zeptala se
„Já ještě nevím, je mi to celkem jedno. Uvidím až pokud dokončíme At a nebudeme deaktivované“ zalhala jsem jí.
„No snad mě deaktivuje až nepřítel v zóně a ne tady na polygonu.“ Řekla s obavami Caprice
„Uvidíme, ale taky doufám že nás trefí jen tréninkovými.“ Usmála jsem se na ni.

To už přišla Daisy a řekla nám: „znovu si oblečete tréninkové uniformy, bíle body a bíle silonky. Nyní si pod silonky vezmete ještě kombinézu do které si dáte osobní nálož. Za 15 minut budete trénovat pohyb s náloží.“

Šla jsem v výdejnímu místu, sundala si stavající část uniformy a začala si oblékat novou, výcvikovou. První byla přilehavá tělová kombinéza s dlouhými nohavicemi a krátkým rukávem. V jejím rozkroku je malé vybrání pro latexový balonek kteřá mohu tlakem stehen prasknout a deaktivuje mě. Balonek jsem si dala mezi nohy a oblékla si vrchní vrstvu uniformy. Při každém pohybu jsem cítila jak se kapalina v něm přelívá a balónek se mi tlačí mezi půlky. Jenom tenká vrstva latexu mě dělí od jejího účinku. Je sice „jen“ tréninkový, ale i tak učinek je podobný pěně. Caprice stála vedle mě a hrála si s ním. Sáhla si na prdel, balónek lehce zmáčkla a potom pustila. Takhle to několikrát opakovala a potom mi se smíchem řekla: „Cítíš jak se to při stisku přelívá“
„Moc si s tím nehraj, ať ti nepraskne a nezlob koordinátorku.“ Napomenula jsem ji
„Dobře“ zachichotala se a já viděla jak si s ním hraje svými stehny

„Tak první část je pohyb v zóně s osobní náloží, snažte se aby vám nepraskla“ řekla Daisy a ukázala nám dráhu kterou musíme překonat. Je to ovál kde se musíme plazit, potom si čupnout v zákopu, zasáhnout cíle, rychle se přesunout o pár metrů dál znovu zásahnout další cíle. Potom běh v bahnitém terénu, rychle skočit do dalšího krytu a zasáhnout na čas poslední cíle. Nakonec zase se plazit do na výchozí postavení. Hodnotí se čas a kdo to dokončil, tím je myšleno neaktivoval si svoji nálož. Mě se to povedlo splnit relativně rychle, ale Caprice se odpálila. Jak si čupla v zákopu tak jí balónek prasknul a ona se svalila na zem. Třepala se a posrala se. Nebyla sama. Úkol se nepovedl asi 30 kusům. Daisy jim řekla ať si vezmou další nálož a zkusí to znovu. Na druhý pokus byla Caprice opatrnější a nálož si už neodpálila. Nakonec měla lepší čas než já.

Přišla za mnou s posranou prdelí a nadšeně řekla: „Viděla jsi mě, to byla jízda co?“
Usmála jsem se na ní, podívala na její prdel a řekla: „To teda, až jsi to nestihla“
„No a co, čas mám lepší než ty a co mám na prdeli je moje.“ A vyplázla na mě jazyk
„Další část výcviku bude aktivace Vaší nálože na povel. Opět jen splnil nebo nesplnil a čas do kdy ji odpálíte. Odpalovat se budete v tomto zákopu v leže“ Řekla nám Daisy
Šli jsme do zákopu a tam čekaly na rozkaz.
Caprice se na mě podívala a poťouchle řekla: „Vidíš obě budeme posrané.“
Mlčky jsem přikývla a v tom zazněla siréna. Stiskla jsem stehna k sobě a zároveň si rukama zatlačila na prdel tak silně jak jsem jen mohla. Balónek praskl a já cítila jak se dostavují křeče a ztrácím koordinaci pohybů. Převalila jsem se Caprice na nohy a cítila jak si seru do uniformy. Z Caprice vyšlo jen prdnutí, ale už byla vyprázdněná při předchozím odpalu. Křeče za pár minut povolily a my jsme ležely asi půl hodiny v zákopu.
Jak jsme se přesouvali na další stanoviště kde budeme trénovat pohyb v protichemické kombinéze tak se ke mně Caprice naklonila a řekla mi „Jak jsi v zákopu ležela u mých nohou, to mě vzrušovalo“
„Ty jsi vážně střeštěná,“ zasmála jsem se „my trénujeme naši deaktivaci a tebe vzruší že ti posraná ležím u nohou.“
To už jsme dorazili na chemickou část polygonu. Daisy nám řekla ať se nezdržujeme a hned si oblečeme protichemické latexové kombinézy. Navlékla jsem latex přes moje zablácené a posrané silonky a čekala další instrukce. Celý zbytek dne jsme se plazili v zákopech, kryly se před palbou, pohybovali se v otevřeném terénu, kousek přikrčená běžet, pak si lehnout, plazit se a znovu běžet k cíli. Vše se odehrávalo v prostoru kontaminovaném pěnou, ale celotělová kombinéza s kuklou nás chránila téměr dokonale. Pár kusů se nějak kontaminovalo přes kuklu. Ti se chvíli třepali, možná znovu posrali a pak pokračovali ve výcviku. Střely byly s příměsí reálných proto v zóně leželi i 4 deaktivovaní. Večer nám Daisy oznámila že máme spát zde v zóně. Proto si nesmíme sundat latexové kombinézy. Já se rozhlédla jestli uvidím Caprice, ale v kuklách všichni vypadali stejně. Zavolala jsem její jméno a doufala že není mezi těmi zasaženými.
Po chvíli na mě zamávala: „Ahoj Semillo, jsem tady.“
„Tak pojď spát ty divoško“, objala jsem ji
Lehli jsme si do bahna a pěny, já si dala její nohy na hrudník a přes kombinézu ji hladila. Po chvíli jsem se do kombinéry vyčůrala a spokojené jsme usnuly.

Následující den jsme se mohli rychle očistit a čekal nás pohyb v tanku. Museli jsme se naučit

přesun z pohonného bloku do torpédové komory, invazní výsadek pod těžkou palbou, přesun ze zásobovacího tanku, jak co nejrychleji vytáhnout zasaženou jednotku pod palbou z torpédové komory. Každý do prošel tímto výcvikem byl v nějaké části zasažen. Na Caprice jsem viděla jak tuto část bere vážně. Se zaujetím poslouchala všechny rady koordinátorky. Ji také dvakrát zasáhli, ale pokaždé jen simulovaně. Já jsem byla „deaktivovaná“ do hlavy asi metr před tankem během nácviku výsadku. Odpoledne koordinátorka usoudila že víme jak se chovat v tanku a proto se naučíme další práci tankového servisu. Vyproštění tanku pod palbou.

Napřed trochu teorie. Pokud je skelet po zásahu Tharp má uvnitř deaktivované jednoty tankového pohonu které skelet nesou a tankových torpéd. Ty také nesou skelet do doby než je velitel povolá do odpalovací komory. Dále jsou v tanku deaktivované 2 kusy tankového servisu a dva velitelé. Ty všechny je potřeba z tanku vytahat. Potom se prázdný skelet připojí mezi moduly vyprošťovacího tanku a přesune se do zázemí. Před tím než tam někdo vleze tak je potřeba skelet dekontaminovat. To se dělá připojením hadice k vyprošťovacímu tanku a ten pod tlakem pustí do skeletu neutralizační roztok. To všechno se odehrává za jakýchkoliv podmínek, pod palbou, během útoku, prostě kdykoliv.

Daisy se rozhodla že budeme vyproštovat deaktivovaný tank pod středním útokem z hlubokého bahna. Celkem náročné pomyslela jsem si. To už jsem stála na svém nalevo vedle vyprošťovacího tanku Kolem nás byly jednotky které cvičí tankovou obranu, nebo Tharp. Dál tam byly velitelé a podpůrné kusy bojový servis a komunikační jednotky. No pojmenovávám je takhle ale všechno byli rekruti z jiných skupin, velitelé se cvičili na uroveň Le a ostatní měli vetšinou At tanková obrana St a blokační kusy trénovali Li. Caprice jsem zahlédla jak nadšená leze dovnitř skeletu kam ji poslali. Tam bude lépe chráněná před palbou během přesnu použijí ji až na místě vyproštění.
Celý tento kolos se vydal do výcvikové zóny. Pomalu se pohybujeme a najednou se v dálce objevil další tank.
“Oni tu na nás trénují I tankový útok” napadlo mě a byla to pravda. Zahájil palbu na naše jednotky které se pohybovaly před tankem. Zasáhli asi 10 kusů různé obrany a okamžitě se začal formovat náš interní Tharp. Velitel tanku zastavil, my jsme si měli najít blokační nebo deaktivovanou jednotku za kterou se můžeme krýt a začali jsme pálit na jeho tankovou obranu která nebyla kompletní. Já jsem ležela v blátě za zasaženým kusem tankové obrany a povedlo se mi zasáhnout tři “nepřátele” mezitím

druhá vlna Tharp byla částečně uspěšná, povedlo se jim deaktivovat velitele a dva přední pohonné bloky. Tank si sedl na dorazy a v režimu automatické palby vysílal zbývající jednotky jako torpéda proti nám. To už nebyl takový problém. Všichni jsme mířili na torpédovou komoru a jak se otevřeli dveře tak jsme ho zasáhli desítkama střel. Třetí torpédo dveře komory zablokoval a protože už nebyl uvnitř aktivní žádný velitel nebo tankový servis tak systém spustil automatickou deaktivaci zbývajících kusů. Zvládli jsme to a pokračujeme dál. Překročila jsem zasažené a šla po boku tanku vstříc mému úkolu. Cestou bylo bahno hlubší a velitel rozhodl že pošle dopředu jeden tankový servis který bude zjišťovat hloubku hledat bezpečnou cestu. Při tom občas přiletěla zbloudilá střela a někoho deaktivovala. Asiatka jdoucí vedle mě měla smůlu střela ji opravdu deaktivovala. Po nějaké době jsme se dostali k deaktivovanému skeletu. Stál zapadený v bahně a v dálce jsem viděla nepřátele jak se kryjí a čekají na nás. Velitel dal rozkaz aby sebevražedná tanková obrana zaútočila na nepřátelské pozice a donutila je k přesunu. Další tanková obrana měla udělat perimetr kolem nefunkčního tanku a pálit po všem co se pohne. Jednotky tankového servisu se měli věnovat jen vyproštění tanku. Náš skelet se rozpojil a naše skupina měla nastavit připojovací bloky na levé straně. Zároveň byla k tanku připojena hadice kterou dovnitř proudil dekontaminační rozrok. Dekontaminace trvá asi 5 minut, za tu dobu jsme připojili náš levý blok. Na pravé straně měli drobné komplikace protože jejich blok byl v dosahu nepřátelské palby, čehož nepřítel využil. Zasáhl 4 kusy z tankového servisu než ho naše obrana umlčela. Potom jsme se měli nachystat až interní tank service vytahá deaktivované kusy a odlehčí skelet k přesunu dopředu kde jej ručně nadzvedneme a posuneme. Zahlédla jsem Caprice jak prolezla pod skeletem dovnitř.
“Ona bude vytahovat deaktivované jednotky,” napadlo mě, “to si užije. Po zásahu pěnou nebo plynem se tam všichni posrali” za deset minut byl skelet odlehčený a my šli dopředu do hlubokého bahna a snažili se nadzvednout skelet tanku. Povedlo se nám to, posunuli jsme ho asi o metr a pár z nás dostalo zásah do zad. Okamžitě přišli další aby je nahradili. Znovu jsem zabrala společně jsme ho o kousek posunuli. Jak jsme ho pomalu posouvali viděla jsem deaktivovanou osádku tanku. Dostali zásah plynem, posraní, někteří poblití a mezi něma k nám prolezla Caprice. Její bílá uniforma byla špinavá od bahna a hoven. Usmála se na nás a řekla udělejte mi místo pomůžu Vám. Společně jsme skelet opět posunuli, zaplatili za to dalšími zasaženými tank service, ale už mezi nepřáteli a námi vzniklo místo kam mohl najet přední modul a krýt nás před palbou.
“Teď už do bude brnkačka” řekla nadšeně Caprice
A měla pravdu, po pár dalších posunech jsme mohli skelet připojit a zmizet ze zóny. Zůstala tam celá sebevražedná obrana, asi polovina tankové obrany a třetina nás tank service. Úkol jsme splnili.

Večer nás čekala noc v zóně, připojili se k nám i simulovaně deaktivované kusy naši skupiny a téměř kompletní jsme se připravovali k odpočinku. Chybělo nás pět. Ty nezasáhli simulovaně a byla jsem ráda že Caprice je tu stále se mnou. I když je posraná, zašpiněná o hoven jak se plazila ve skeletu, ale je tady. Lehla jsem si na její nohu, objala lýtko a usínala jsem. Ze toho mě probral zvuk když se Caprice musela vyčůrat. Pustila si to do uniformy a unavená, spokojeně usnula.

Ráno jsme si šli dát výživnou pastu a potom rychle přesun na další stanoviště. Trénink bojového servisu, komunikačních jednotek a krycí palba. První nás čekal výcvik komunikačních jednotek. S osobní náloží jsme se museli pod palbou přemistovat mezi jednotlivými stanovišti. Když byl někdo zasažen tak další musel jít na poslední misto, převzít znovu informaci a pokusit se ji dostat na místo dle požadavku. Zde jsem dostala také zásah. Doběhla jsem k určenému místu a chystala se jít dál. Vyběhla jsem, pokoušela se krýt, ale dostala jsem zásah do nohy. Padla jsem na zem neschopná pohybu. Pokud jsem komunikační jednotka tak mě nesmí nepřítel zajmout. Proto jsem aktivovala svoji osobní nálož. Chvíli jsem se svíjela a při tom posrala, ale úkol jsem i jako zasažená splnila. Daisy potom všem řekla že moje rozhodnutí bylo správné, protože informace kterou jsem znala byla důležitější než já. A stejně po zásahu do nohy jsem byla v akci zbytečná. Po krátkém odpočinku jsme trénovali pohyb bojového servisu. Ten je v hodně věcech podobný jen se nepřenáší informace, ale pytel nebo bedna s vybavením. Pokud budu teď zasažena tak další který mě má nahradit vezme materiál a bude s ním pokračovat na původní místo. Opět několik z nás zasáhli a mezi nimi I Caprici. Dostala dávkou do boku, svalila se do bahnité kaluže a další musel jít za ní vzít pytel s vybavením a pokračovat v cestě. Dalším bodem výcviku byla krycí palba. Na zbrani jsme měli i laserový značkovač a museli jsme podpořit treninkovou skupinu St v obraně. Hodnotil se poměr zasažených nepřátel vůči námi zasaženými obránci. Nesměli jsme v akci zasáhnout jako skupina víc než 0,1 obránce na jednoho útočníka a zároveň jsme vedli palbu těsně nad obrannou linií.

Náš trénik trval až do večera kdy jsem se chystali v bahně polygonu zalehnout a spát. Další noc v posrané uniformě a zítra trénink Tharp a vypouštění z torpédové komory.

Lehla jsem si a za chvíli přišla Caprice.

“Už to skoro máme hotové,” řekla nadšeně, “a víš co mě bavilo nejvíc?”

“Netuším, že by to vyproštění tanku?” odpověděla jsem otázkou abych jí udělal radost

“Jasně, jak jsem byla uvitř našeho skeletu a přesouvali jsme se na místo vyproštění. To bylo tak vzrušující. Slyšela jsem palbu do skeletu, ale neviděla co se děje venku. A potom když jsem šla odpojit deaktivované kusy…”

“No pokračuj, tobě se líbilo jak jsi se plazila v hovnech? Nemáš jich dost svých v silonkách?” zeptala jsem se ironicky

“No ty tomu nerozumíš, jasně není mi moc příjemné plazit se mezi posranými kusy, ale prostě to k tankům patří. A když to k musím udělat abych vyprostila tank tak to udělám ráda.” Tanky jsou moje vášeň.

“No dobrá, sice nesdílím tvoje nadšení, ale jak myslíš.” Odpověděla jsem jí

“A teď mi řekni u jaké jednotky chceš být, přece ti to nemůže být jedno?” znovu na mě naléhala

“Vážně je mi to jedno” znovu jsem jí odpověděla stejně

“Co jsi dělala před výcvikem?” pokračovala v otázkách

“Caprice, už je dost pozdě pojď spát.” Snažila jsem se ji umlčet

“Ale Semillo, řekni mi to” začala mi třást s nohou

“Ale potom půjdeme spát” navrhla jsem jí a ona souhlasně přikývla

“Byla jsem ve výdeji uniforem na obranné linii” zalhala jsem

Caprici se rozzářili oči “A setkala jsi se s nějakými tankovými jednotkami?”

“No tak víš co jsi mi slíbila?” napomenula jsem ji “pojď spát. Ráno máme výcvik kamikadze, užiješ si svoje tanky”
Vzala jsem její zablácené chodidlo do ruky a začala ji hladit. Doufám že už usne.

Ráno me Caprice probudila se slovy: “Semillo, vstávej, máme výcvik. Trénujeme opět v tanku.”
“Hmm ty praštěná, se tak těšíš až tě zasáhnou v torpédové komoře?” zeptala jsem se jí
“Jasně. Budu zase v tanku a až mě tam zasáhnou. Budu vědět co mě v akci čeká” řekla nadšeně.
Usmála jsem se na ni, protáhla se a ulevila jsem si. Proud moči z mého rozkroku se vsakoval do bahna a já sledovala Caprice, ty její natěšené oči. Bude v tanku, bude zase šťastná. Jak jsme se trochu nažrali výživné pasty tak si nás Daisy nechala nastoupit. Dnes máte trénink vypouštění z torpédové komory a potom budete zkoušet útok Tharp. Torpédová komora je celkem jednoduchá, velitel Vám pomocí displeje ukáže směr útoku, čas do deaktivace, co dělat v případě předčasného zásahu, způsob přesunu k cíli, typ cíle a typ Vaší nálože. To je vše co potřebujete vědět pro splnení úkolu. Jen mějte stále na paměti že Vás nemůže nepřítel zasáhnoout přímo v torpédové komoře. Potom ji zablokujete a musí se k vám doplazit tankový servis a vytáhnout Vás z ní. V akci můžete být deaktivováni jestě než se stihnete dostat k místu odpalu, ale vypadněte z komory okamžitě jak se otevřou dveře. Nyní byla řada na mě. Prolézám do průlezem umístěným na pravé straně komory. Malá místnost s posuvnými dveřmi na kterých je poloprůhledné sklo to je teď elektronicky ztmaveno. Na levé straně jsou připravené nálože a na zdi visí kabel k konektorem který jsem si připojila k mému osobnímu torpédovému kontroleru.
Na displeji se objevily instrukce:
dir45, life60, if shooted fire himself, direct w/o cover, infantry w/o cover, bomb
To bylo vše co jsem potřebovala vědět, potvrdila jsem na panelu “confirm instruction” tím se tyto údaje zapsaly do mého controlleru a odpojila se od interface tanku. Zatmavené sklo se zesvětlilo a já viděla zónu a směr mého útoku. Otevřely se dveře a já vyběhla z komory do zóny. Nijak jsem se nepokoušela zorientovat a namířila přímo určeným směrem k cíli. Za pár vteřin ho dosáhnu….pokud nebudu zasažená…. Přibíhám k výkopu představující nepřátelskou obranou linii a pouštím spínač. Na hrudníku se mi rozpskla nález a zasáhla každého 3 metry přede mnou. Já “deaktivovaná” padám do bahna. Svalila jsem se do bahnité kaluže a čekala na další kolo výcviku. Stejný scénář jsem si ještě několikrát vyzkoušela, párkrát jsem byla zasažená hned po opuštění komory, ale pokaždé se mi povedlo ji před “deaktivací” opustit.

Odpoledne jsme se přesunuli na poslení stanoviště kde nás budou učit Tharp útok. K nám se připojila jiná skupina která se učí přímou podporu a budou se nás snažit dostat pod tank. Daisy si dala záležet aby byl výcvik maximálně realistický. Budeme útočit na reálný tank který na nás použije vše co má. Tankovou obranu, kanón a torpéda. Nastoupila jsem na pravém křídle v druhé vlně s plynovou náloží. Zazněl signál k útoku a před námi se pohyboval tank. Napřed jsme se pohybovali rychle, asi 10 metrů za první vlnou. Pokud to oni nezvládnou budeme útočit my. V naší skupině mají plynovou nález další dva, jedna zrzka a jeden na krátko ostříhaný rekrut.
Velitel zavelel: “zalehnout, pěchota vpřed, Tharp se bude plazit za nimi.”
Lezla jsem bahnem, vedle mě jiný Tharp s konvenční náloží a pěchota vepředu se snaží pálit na jeho

obranu. Z první vlny zůstala asi polovina, když jejich velitel dal příkaz “Tharp ALL IN” Rekruti s náložemi vyběhli a byli všichni zasaženi. Ja se dál plazila bahnem, a pokoušela se zasáhnout jejich tankovou obranu. Po chvíli se ozvala palba z kanonu naším směrem a téměř celá skupina byla zasažena. Blondýnku za kterou jsem se kryla trefil kanón do zad a prdele. Já si lehla hned za ni a předstírala taky deaktivovanou. Tank se přibližoval mým směrem, vedle mě byl ještě nezasažený pěšák a jeden bojový servis.

Podívala jsem se na ně a zašeptala: “Ležte a jak řeknu vyběhněte proti němu napravo. Navedete na sebe palbu a já se ho pokusím sama zastavit.”
Přikývli a jen jsme nehnutě leželi a dívali se jak se k nám přibližuje jejich tank. Já si lehla za zasaženou blondýnku, hlavu dala k její prdeli a mezi nohama v jejím rozkroku prostrčila svoji zbraň. Tank byl asi 5 metrů daleko a já dala tichý signál. Pěšáci vyběhli, povedlo se jednomu zasáhnout dalšího z tankové obrany a potom padli “deaktivovaní” do bahna. Zůstala jsem tam sama, tank na mě najel, viděla jsem kolem sebe nohy tankového pohonu a potom uvnitř skeletu byli dva z tank service. Mušku jsem měla přesnou, ani neveděli že zásah přišel z rozkroku deaktivované blondýny která leží před nima na boku. Okamžitě jak jsem je deaktivovala vstala jsem, otevřela bloky Tp a velitelský kokpit a aktivovala svoji nálož. Ozvalo se syčení plynu já se několikrát spokojeně zhluboka nadechla, podlomily se mi nohy a zároveň znovu povolil svěrač. Ani jsem nestihla dopadnout na zem a už jsem si srala do silonek. Já jsem zastavila tank, pomyslela jsem si jak jsem tam ležela “deaktivovaná” s pořádnou boulí teplé kaše na zadku.

Po skončení této části si nás koordinátorka nechala nastoupit a před všemi mě pochválila: “Tharp útok byl úspěšný. Všichni jste postupovali podle očekávání, ale jeden kus bych chtěla pochválit. Podívejte se na W045 39 Semilla i když byla celá její skupina zasažená tak ona se dokázala dostat pod tank kde zasáhla oba tank service a potom otevřela všechny vnitřní přechody a aktivovala svoji plynovou nálož. V poslední části útoku byla sama a splnila úkol. Ostatní si z jejího postupu vemte příklad a snažte se postupovat jako ona.“
Ostatní se na mě uznale podívali a já se začala trochu stydět.
„Bez těch všech zasažených bych se tam nedostala“ pomyslela jsem si ale nic jsem neřekla.
„Tímto váš výcvik At skončil, blahopřeji vám, běžte se očistit a za 30 min na seřadišti polygonu“ Zakončila svůj proslov Daisy
“Tak a další část je za mnou,” pomyslela jsem si a už ke mě běžela Caprice, zezadu mi skočila kolem krku, nadšeně mě chytnula a zavolala “jupíí mám At výcvik, můžu jít k tankům, hurááá, Semillo to je úžasné. Já jsem tak ráda že jsme to zvládli.” A začala kolem mě radostí poskakovat a zase se vyptávala “Co teď budeš dělat?”
“Pojď přihlásíme se ke stejné jednotce, třeba nás vezmou, budeme v akci spolu….” Pokračovala….
Podívala jsem se na ni a neznatelně usmála “víš Caprice, já …. Já jsem ráda že jsi dokončila výcvik, uvidíme, možná se potkáme a spiklenecky jsem na ni mrkla”
“To bude nadherné, až spolu půjdeme v zóně, víš já chci k tankovému servisu. V akci budu uvnitř i mimo tank, baví mě ta technika. Opravdu se mi moc líbilo to vyproštění, I když jsem potom byla trochu špinavá.”
“Trochu špinavá,” podivila jsem se “byla jsi celá umazaná od hoven.”
“Dobře, tak jsem byla umazaná, ale odlehčila jsem skelet aby jsme ho mohli vyprostit” řekla
“To nezpochybňuji, tvůj úkol byl velmi důležitý” uznale jsem souhlasila

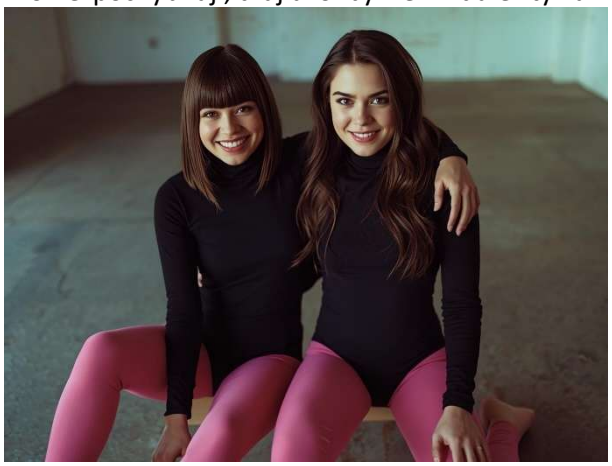

To už jsme umyté dorazili na seřadiště kde ním pomocník koordinátorky vydal novou část uniformy označující dokončený výcvik. Oblékli jsme si černé body a růžové silonky a čekali na oficiální ukončení výcviku
Daisy přišla za chvíli a začala mluvit:
“Blahopřeji Vám, máte výcvik At a víte že růžové silonky nejsou zadarmo. Teď pokud chcete, běžte napsat preferovanou jednotku možná vás k ní přiřadíme. Až budete v zóně, vždy si pamatujte. Jsem tu pro královnu Louisu Lu. A teď to běžte oslavit do zázemí”
“Pro Louisu Lu” odpoveděli jsme jednohlasně.
Potom se všichni se začali pomalu rozcházet, Caprice nadšená se běžela hned zapsat někam k tankům a já se v tichosti vytratila. Na Capricii jsem nečekala, protože by měla spoustu dalších otázek a přemlouvání ať se s ní napíšu ke stejné jednotce. Moje cesta vedla zpět do výslechového komplexu.

Ve výslechovém komplexu.

Večer, už se blížila tma jsem přišla zpět do výslechového komplexu a potkala Darinu. Podívala se na mě a řekla: “Vidím že jsi dokončila At, to je dobře. Teď si jdi odpočinout do své kóje a zítra ráno se budeš hlásit zde. Mimochodem kdy budeš pokračovat ve výcviku? Chybí ti ještě Dq, Dq a Le.”
“Výcvik Dq a Db bude sloučený začínám za tři dny. Ráno tu budu, ale…, ale nemám svoji kóji. Nepronajala jsem ji a ani ji nemám čím zaplatit.” Odpověděla jsem jí
“Hmm, ty nemáš kde bydlet? Kde máš svoje věci?” zeptala se nechápavě
“Jako otrokyně jsem nic neměla. Teď, jedinný můj majetek jsou tyhle silonky a body” řekla jsem jí
Podívala se na mě, podala mi pár kreditů. “bež si koupit nějaké oblečení a spát můžeš v technické mistnosti. Je tam stará matrace.”
“Děkuji, ale to nemohu přijmout” snažila jsem se její nabídku odmítnout
Podívala se na mě vážně a řekla: “venku spát nemůžeš a zítra se budeš účastnit výslechu. Nechci aby jsi tam byla unavená a v uniformě obyčejného kusu s výcvikem At. Vem si to a vrátíš mi je až dostaneš zaplaceno.”

Poděkovala jsem jí a vzala od ní bankovky. Vydala jsem se do zázemí kde jsem si mohla koupit a obléct co chci. To byl tak příjemný a nový pocit, procházela jsem stánky kde byly šaty, punčochy, legíny… až jsem nevěděla co si mám vybrat. Nakonec jsem si vybrala použité světle modré šaty a černé punčochy. Vypadám jako ….. Jak vlastně vypadám? Jsem bezdomovec? At kus s který bude zasažen v zóně? Bývalá otrokyně?
Ne jsem Semilla, pomocnice koordinátorky zpravodajských informací. Já budu zjišťovat od zajatých kusů důležité informace. Třeba pro Caprici aby nebyla deaktivována hned v první akci. Ale teď jsem jen krásná a sebevědomně se procházím kolem vody. Že jsem za ty šaty utratila všechny kredity od Dariny mi vůbec nevadí. Tento okamžik za to stojí. Lehla jsem si na travnatou louku a jen se dívala kolem sebe, tak daleko od zóny, bláta, deaktivace, posrané uniformy jen já, elegantně oblečená, čekající na další výcvik který zvládnu. Musím ho zvládnout pro královnu a pro sebe. Na chvíli jsem asi usnula a vzbudil mě nějaký hluk. Kolem procházela větší skupina směrem k zóně. Přistoupil ke mě jeden muž, podíval se na mě a řekl: “Jdu do zóny a vím že tam zůstanu. Jsem chemický Tharp. Dám ti 24 kreditů, všechno co mám, uděláš pro mě něco?”
“Co by to mělo být?” zeptala jsem se
“Chci si užít s takovou kráskou jako jsi ty.” Řekl nejistě
24 kreditů je opravdu hodně, Daisy mi na půjčila 18 kreditů. Rozepla jsem mu černé body, stáhla růžové silonky, vzala do ruky jeho péro a řekla: “Polovinu předem”
Bez váhání mi dal bankovky a já ho začala kouřit. Pěkně pomalu a hluboko. Byl pevný jako skála roztáhla jsem nohy a nechala ho jít dovnitř. Začala jsem proti němu přirážet a opřela svoje chodidla o jeho tvář. On po pár minutách zabořil svůj obličej silněji do mých nohou a začal do mě stříkat. Jak ho ze mě vytáhl vzala jsem ho to pusy a vysála z něj poslední kapky.
Podíval se na mě a řekl jen “Děkuji, teď si půjdu pro svůj zásah spokojenější” a podal mi zbytek slíbených bankovek. Ještě ze mě kapaly jeho zbytky a já vstala a šla zpět do výslechové budovy. Kóji si nyní pronajmout nemohu, mohlo by být nápadné kde jsem na to všechno vzala, ale tyto kredity si schovám jako start nové kariéry. V technické místnosti jsem si sundala šaty abych je nezničila, oblékla zpět body a růžové silonky a usnula. Spalo se mi vážně dobře, celé odpoledne a celou noc jsem jen ležela, občas jsem rukou masturbovala a zase spala. Ráno jsem se znovu oblékla do modrého a šla k Darině do kanceláře. Podívala se na mě a s úsměvem řekla: “hele kráska, vážně ti to sluší, ale nevím jestli je to vhodný oděv pro výslech. Ve službě musíš mít uniformu, vem si tady ty černé body, šedé silonky a obleč si to.”

Hned v kanceláři jsem se převlékla zpět do uniformy pomocnice koordinátorky. Darina se na mě podívala a řekla: “ty šaty ti slušely mnohem víc.”

Šla jsem s Darinou do výslechové místnosti kde už klečela jedna ze zajatých komunikačních jednotek pěchoty. Dlouhovlasá asiatka v světle zeleném body, bílých legínách a zelených ponožkách.

“Tuhle si vezmu já, možná má důležité informace” řekla mi potichu ve dveřích. Přikývla jsem na znamení souhlasu.

“Tak víš kde jsi a co po tobě chci?” zeptala se
“10242W Ave Deva SpAtc-28-19“ odpověděla mi
„Tak dobře Ave, přestaneme hrát tu komedii. My se i k zajatcům chováme lépe než Vaše královna k tobě. Dokážu si domyslet co ti o nás řekli, ale jsi si jistá že víš co je z toho pravda?“
“10242W Ave Deva SpAtc-28-19“ odpověděla stejně
„Jo zajali jsme te v bahně při přesunu blízko naší obrané linie, řekneš mi co jste tam hledali?“
„……..“ mlčela
„Dobrá, jdi se umýt a odvedeme tě do vyčkávací cely“
Na výrazu zajatkyně se objevil výraz překvapení, jako že čekala že ji bude Darina mučit a páčit z ní informace nátlakem. Ona jí jen klidně řekla že se umyje a jde do cely.
Zajatkyni odvedli a Darina mi řekla: „Půjde do vyčkávací cely, ty si oblékni ty modré šaty a doneseš jí jídlo. Při tom jí mile řekni že jsi její dozorce a kdyby cokoliv potřebovala tak tě má zavolat.“
Vyčkávací cela jsou vlastně 3 místnosti s pohovkou, čistou matrací, přístupem k WC a vodě. Je to velmi luxusní bydlení, mnohem lepší než si může kdokoliv dovolit a ona to nabízí zajatkyni která zarputile mlčí. A to má na ni být ještě milá a sloužit jí? Kdyby bylo po mém tak ji vykoupu ve výslechové kapalině a potom by začala mluvit. Šla jsem se převléknout a dostala box s jídlem, které krásně vonělo a vydala se do cely k zajatkyni. Ona seděla ve svojí čisté uniformě na pohovce a zmatená se na mě dívala:
„Zde ti nesu nějaké jídlo a kdybys něco potřebovala tak zmáčni interkom.“ Řekla jsem jí a položila před ní box
Zajatkyně se na mě podívala a zeptala se: „Co je to za hru?“
„Já nevím, jsem jenom dozorce, ale mohu se zeptat koordinátorky“ odpověděla jsem jí
„Proč máš na sobě ty šaty a ne uniformu?“ znovu se zeptala
„A proč bych ji měla mít? Nejsem v zóně, nemusím být označená jako pěšák, tanková obrana atd.“ improvizovala jsem odpověď
„Stejně Vám nevěřím, ale děkuji za jídlo a sprchu“ odpověděla mi a lehce se koutkem usmála.
Usmála jsem se na ní a odešla jsem zpět do kanceláře k Darině.
„Dala jsi jí jídlo a řekla něco?“ zeptala se mě
„Ano jídlo jsem jí dala a ptala se proč mám na sobě tyhle šaty a ne uniformu“ odpověděla jsem jí
„No a co jsi jí řekla?“
„Že nejsem v zóně, proto ji nemusím nosit. Potom mi řekla že nám stejně nevěří, ale děkuje za jídlo a sprchu.“ Odpověděla jsem Darině
„To bylo dobrý, hodně dobrý…“ uznale pokynula „a víš co. Budeš její osobní dozorce dokud jí budeme potřebovat. Tvůj výcvik se zatím posune, Domluvím to s Daisy. Získala jsi k ní určitou důvěru kterou možná využijeme.“
„Proč je tak důležitá?“ zeptala jsem se
„Podívej se kde byla zajata….“ Podívala se mi Darina do očí „opět v sektorech před naší linií, a už je to druhá zajatkyně. Vzpomeň si na tu velitelku kterou ses pokusila zlomit, akce SpAtc-28-17, toto je SpAtc-28-19 pořád posílají speciály to těchto sektorů i když ví že tam vždy deaktivujeme. Chci zjistit co tam hledají a co plánují.“

V tom zazvonil interkom a já šla k cele, Vstoupila jsem dovnitř, Ave seděla na pohovce a studovala interaktivní panel.
„Zde jsou nějaké filmy, hudba a dole je objednání sexu. Co to znamená?“
„To je forma zvláštní odměny pro zajatce“ opět jsem musela improvizovat „pokud nám něco dají tak dostanou něco navíc“
Do prdele Darino proč jsi mi o tom nic neřekla, co si mám pořád vymýšlet – pomyslela jsem si
„A ty, namasírovala by jsi mi jazykem nohy?“ podívala se na mě šibalsky
„Já ne, já jsem dozorce, ale když nám něco dáš, můžeš to mít.“ Odpověděla jsem
„A když ti řeknu jen 10242W Ave Deva SpAtc-28-19“ zeptala se
„Tak tu budeš bez masáže nohou.“ Řekla jsem tiše, ale rozhodně, „promiň víc ti říct nemohu tebe vyslíchá koordinátorka. Ona určuje co dostaneš a co ne“ snažila jsem se ukončit rozhovor

„potřebuješ ještě něco?“
„Ne děkuji, vážně nevím co si mám o Vás myslet“ odpověděla mi a natáhla se na pohovku
Odešla jsem zpět za Darinou a řekla jí o čem zajatkyně mluvila.
„Podívej se na ni…“ ukázala mi monitor, „leží tam na pohovce a relaxuje“
„No právě nemá důvod výslech ukončit. A ptala se mě co s ní bude až výslech skončí.“
„Co jsi jí řekla?“ vážně se Darina zeptala
„Nevěděla jsem co říct, tak jsem improvizovala že jsem jen dozorce. Výslech vede koordinátorka, že to ani nevím.“ Odpověděla jsem jí
„Dobře, hlavně nic neposer, možná má pro nás důležité informace“ řekla mi vážně, „jo a příště až si tě zavolá udělej jí sama jazykem krátkou masáž nohou. Získáš její důvěru. Řekni jí že to chceš udělat sama a já o tom nevím“
„Jasně, udělám to. A co s jejím dotazem až výslech skončí?“
„Tak jí řekni že máme zvláštní sektor kam všechny jednotky přesouváme. Je sice uzařený, ale nic jim tam nechybí. Mohou se volně pohybovat, mají přístup k vodě a jídlu, pokud nechcou nosit uniformu tak dostanou normální šaty a naznač jí že může mít i takové luxusní co máš na sobě.“
Zasmála jsem se, „vlastně půjde do ráje“
„Ano až výslech skončí tak půjde do ráje“ řekla Darina s sarkastickým usměvem.
Večer jsem se převlékla zpět do uniformy pomocnice koordinátorky a šla na chvíli ven. Za výslechovou budovou začínají obranné linie. Blátivé zákopy před kterými je zóna. Pokud by jejich útok prorazil tyto linie tak jsme další na řadě. Těch pár dozorců by nic nezmohlo. Sedla jsem si na blátivý val a chvíli se dívala do prázdna zóny. Přemýšlela jsem o Capricii, jestli se dostala k těm svým tankům a jestli už šla do zóny. Možna mi ta pitomá naivka chybí. Chybí mi ty její upřímné, střeštěné dotazy. Mohli jsme si toho tolik říct, ona byla strasně upovídaná. Ta její hláška jak s posranou prdelí na mě vyplázla jazyk a řekla že má lepší čas než já. Tehdy jsem si myslela že je šílenec, ale ona je mnohem normálnější než já tady. Jsem tu pár dní a když si uvědomím můj minulý svět. Kde jsem byla jen nástroj bez vůle, bez odpovědnosti, bez lží. Co jsem teď? Hlavou mi proběhla vzpomínka na Kaela, jak jsem v jeho očích četla „Nedělej to. Deaktivace je lepší.“ Děsí mě myšlenka že měl možná pravdu. Vybrala jsem si toto místo deaktivace v královském paláci tak v tom budu pokračovat. A jestli mě to semele tak co? Od toho tady jsem.

Ráno jsem se v technické místnosti oblékla do modrých šatů a šla znovu zkontrolovat Ave. Ještě spala, přispoupila jsem k ní a začala jí jazykem jezdit po chodidle, Ave se lehce pohnula usmála se a ležela dál. Chytla jsem jí jemně nohu a rty prejížděla od paty po konečky prstů. Ave se probrala podívala na mě a zeptala se: „Co děláš vždyť jsi moje dozorkyně?“
„Psst, nikdo o tom neví a mě to taky baví.“ Zašptala jsem a dál se věnovala jejím nohám.
Přitiskla jsem si obě na obličej a začala je líbat. Pěkně s otevřenou pusou a vždy když jsem přiložila rty k silonce tak jsem ji přejela jazykem.“
Ave se začala hladit rukou v rozkroku a já poznala že je vzrušená. Přistoupila jsem k jejímu klínu, políbila ji v rozkroku a řekla „Řekni mi co potřebuji vědět a můžeš mě mít celou.“
„Já nemůžu…. Zradila bych svoji královnu.“ Řekla Ave smutně
„Ale můžeš….“ A znovu jsem jí políbila chodidlo a rukou zajela do jejího rozkroku a přes látku jsem cítila jak je dole mokrá.

Nechala jsem jí ležet a bez dalších slov odešla. Mezitím do kanceláře přišla Darina a my se domlouvali na dalším postupu zlomení Ave.
„Zjistila jsem že jí vzrušuji. Ráno jsem jí pusou udělala masáž nohou a byla mezi nohama úplně mokrá. Řekla jsem jí že když začne mluvit tak mě bude mít. Skoro ji to zlomilo, ale pořád se drží myšlenky že nezradí“
„Dobrá, chce tě mít, tak tě mít nebude, dnes k ní nepůjdeš, pošlu tam dozorce.“ A povolala jednoho k nám
„Dnes jsi dozorce pro 10242W Ave Deva, když tě zavolá budeš se k ní chovat slušně, doneseš jí jídlo, vyslechneš co říka, ale jedinná tvoje odpověď bude ´předám koordinátorce´ chci maximálně sterilní přístup“ rozkázala mu, „a ty máš dnes volno. Uvidíme kdy jí začneš chybět“ podívala se Darina na mě Jak jsem odcházela z kanceláře ve dveřích na mě zavolala: „Dobrá práce, jde ti to“ a zvedla palec.

Když jsem měla volno podívala jsem se do terminálu a snažila najít nějaké informace o Capricii. Já ani neznám její kód, vím jen jméno a že prodělala výcvik se mnou. To bude složité hledání. Zkusila jsem zadat Caprice a úroveň At, víc o ní nevím. Na obrazovce se mi ukázalo několik desítek záznamů s tímto jménem. Kdyby tu byla i její fotka, nebo možnost zadání data tréninku, ale k těmto informacím já nemám přístup. Neznám ani její celé jméno. …..Caprice kde jsi….. a když tě náhodou najdu, co ti vlastně řeknu? Vypnula jsem terminál, oblékla se a šla se projít do zázemí, vzala jsem si nějaké kredity co jsem si vydělala dala si pivo u vody. Den utekl celkem rychle a večer jsem šla zpět do výslechové budovy. Lehla jsem si v technické místnosti a snažila se usnout.

Následující den mě Darina přikázala abych si oblékla uniformu speciálu a donesla zajatkyni snídani. Pokud se bude vyptávat tak se mám chvíli vyhýbat odpovědi a potom jí říct že jsem poslaná s ostatními do zóny zjistit co tam dělali. Pak ji mám opět vzrušit a rychle odejít. Šla jsem se převléknout, a čekala jsem až ji budu moct donést snídani.

Vstoupila jsem k ní do cely, usmála se a položila na stůl snídani.
Ava se na mě podívala a zeptala se: „proč máš uniformu?“
„To neřeš, prostě ji mám“ uhnula jsem pohledem
„Vždycky jsi sem chodila v elegantních šatech?“ řekla
Naklonila jsem se k ní, chytla jí nohu a přejela po nártu jazykem, „Takhle se ti nelíbím?“
„Něco je jinak, kam půjdeš“ naléhala na mě
Políbila jsem jí na palec a řekla, „jen se půjdu někam podívat“
Ave mě chytla za ruku a znovu se zeptala: „kam jdeš?“
„No kam asi?“ odpověděla jsem otázkou „jsem v oddílu který musí zjistit co jste dělali v zóně“ a při této odpovědi jsem jí vášnivě líbala nohu a rukou hladila její mokrý rozkrok.
V této chvíli jsme byli s Darinou domluveni že spustí alarm a já jsem rychle opustím její celu.

„Výborně“ pochválila mě Darina, „dívej se chvilku na ni, ona kvůli tobě brečí, stéká jí slza po tváři, Teď se tu několik dní neukážeš. Zatím si dokonči výcvik Dq“.
Ráno po rozhovoru s Darinou jsem si sbalila těch pár věcí, co jsem měla. Modré šaty jsem pečlivě složila – byly mojí zbrojí v jiné akci. Oblékla jsem standardní tréninkovou uniformu: bílé body, bílé silonky. Materiál byl tenký, téměř průsvitný, určený k tomu, aby nasál všechno – pot, bláto, moč, výkaly. Věděla jsem, do čeho jdu. Výcvik At byl hra proti tomu, co mě čekalo nyní.
Na výcviku Dq je jistě jiná atmosfera. Ticho. Žádné nadšené povídání jako při At. Daisy, nás nevodila. Stála před námi jako socha.
"Víte, proč jste tady?" zeptala se "aby jste se naučili zastavit jakýkoliv útok. Jste poslední obrana mezi nepřáteli a královnou"

Výcvik královské obrany

Pohyb v královské blízkosti.

Dostala jsem dvě nálože. První – standardní osobní, kterou jsem si vsunula mezi stehna. Cítila jsem, jak se mi její chladný povrch lepí na kůži přes tenkou silonku. Druhá – malá pěnová kapsle připojená kabelkem k pasu.
"Toto," Daisy zvedla identickou kapsli, "je vaše svědomí. Připojí se k monitorovací síti královny. Přiblížíte se na 50 metrů s plynovou náloží – aktivuje se. Na 25 metrů s jakoukoli jinou znamená Vaši deaktivaci. Neexistují výjimky. Neexistují chyby."
Královnu představovala instruktorka v šedém. Stála na nízkém pódiu, lhostejná jako socha. My jsme se plazili v bahně kolem, testovali hranice. Když jsem se připlazila na 26 metrů, kapsle na mém břiše jen tiše zavibrovala. Varování. Kolegyně po mé levici byla méně opatrná. Překročila neviditelnou čáru. Její tělo se napjalo v oblouku, hlasitě prděla a z jejího rozkroku se vyvalila vlna řídkých výkalů přes bílý materiál. Instruktorka na pódiu se ani nepodívala.
"První lekce dokončena," řekl Daisy. "Pamatujte: Královna je nejdůležitější. Nic co by ji jakkoliv mohlo ohrozit se k ní nesmí přiblížit. A Vy s náloží jste potenciálně nebezpeční "

Statická obrana – pěchota.

Dostali jsme poplach G3 – nepřítel prolomil primární linii. Během několika vteřin jsem zaujala pozici v prohlubni označené jako sektor P32. Země byla promočená, voda se mi okamžitě vsakovala do silonek
"Zákaz spánku. Zákaz sexuálního uvolnění. Vyměšování pouze do uniforem," duněl hlas velitelky přes rozhlas. "Jste štít. Nic víc."
Útočící jednotky měly naše uniformy. Byly to naše vlastí elitní síly, trénující proti nám. První, koho jsem zahlédla, byla žena s očima jako z ledu. Zamířila jsem. Stisk. Zasáhla jsem ji do hrudníku. Padla. Ale můj výstřel nás prozradil. Přesunula jsem se o dva metry vlevo, do kaluže, která mi sahala po kolena. V tu chvíli jsem cítila náraz do břicha. První zásah. Naštěstí jen tréninkový. Padla jsem na záda do vody, hlavou k hladině špinavé louže. Celé dopoledne to byl tanec: najít pozici, vystřelit, být zasažena, padnout, plazit se dál. Můj rozkrok byl neustále mokrý – kombinace vody z kaluží a mé vlastní moči, kterou jsem už ani nemohla zadržet. Po šestém zásahu jsem ležela za deaktivovanou kolegyní a sledovala, jak instruktorku-"královnu" evakuují. V tom okamžiku mi kapsle na břiše cvakla.

Nestačila jsem se ani nadechnout. Vlna křečí mi projela břichem jako elektrický proud. Zaklonila jsem hlavu, mé tělo se vzpínalo proti mé vůli. Ze mě vyšel chraptivý výdech a pak nepřirozeně hlasité, bublavé prdnutí. Cítila jsem, jak se mi střeva

prudce vyprazdňují. Teplá, řídká hmota zaplnila silonky v mém rozkroku a vytvořila tlakovou vlnu, která materiál napjala. Třásla jsem se, bezmocná, zatímco mi hovna stékala po vnitřní straně stehen. Trvalo to pět minut. Pak křeče polevily.
"Přiblížila ses na 24 metrů k evakuované královně s aktivní pěnovou náloží na zádech," řekla nad námi Daisy. "V reálné situaci by jsi teď byla deaktivovaná. Pamatuj: musíš myslet i na pohyb královny, ne jen nepřátel."
Večer jsme dostali povel ke spánku. Poplach G5 sestoupil na G4 – spánek povolen, ale v pohotovosti. Ležela jsem na zádech v blátě, s jednou nohou ponořenou v kalné louži. Rozkrok jsem měla plný zaschlých i čerstvých výkalů, které tvořily tuhnoucí krustu. Vyčůrala jsem se – další teplý proud do už tak přeplněného prostoru. A usnula jsem tak tvrdě.

Obrana proti tankům, pěchota a torpéda.

Alarm G4 nás vytrhl ze spánku. Byl to nepřátelský tank – cvičný skelet, ale s reálným kanónem. Náš úkol: trefit se do Le2 a sestřelovat vypouštěná torpéda, deaktivovat jeho obranu. Ležela jsem za navršenou hromadou bahna. Viděla jsem, jak se otáčí věž. Zamířila jsem. Vystřelila. Trefa. Ale tank pokračoval. Otevřely se dveře torpédové komory. Vyběhla z ní zrzka. Stiskla jsem spoušť – a v tu chvíli mě trefil druhý zásah, tentokrát do hrudníku. Následoval okamžitě třetí, do stehna. Padla jsem na bok.

Odpoledne jsem byla uvnitř tanku jako torpédová jednotka. Stísněný prostor, vzduch těžký s pachem potu. Když se otevřely dveře, čtvrtý zásah – tentokrát do břicha – mě srazil na zem. Padla jsem přímo před otevřené dveře. Zevnitř se vynořila ruka, chytla mě za uniformu a táhla dovnitř. Byla to servisní jednotka, žena s unaveným úsměvem. Vtahovala mě dovnitř, ale v tu chvíli se skácela na mě. Tentokrát to nebyla tréninková střela. Byla to jedna z těch pěti procent reálných. Její tělo ztěžklo, hlava mi padla do klína.

Ležely jsme tam v přetlaku, já pod ní. Z jejího rozkroku se line ostrý pach. Na mé tváři cítím teplo a vlhkost, jak její střeva uvolňují obsah přes uniformu. Nemohu se hýbat. Jen ležím a dívám se na to, jak se hnědá skvrna na jejím zadku rozšiřuje, a vsakuje se do bílého materiálu. Toto bylo reálné. Toto čeká i na mě.

Blokační jednotky a chemická obrana.

Ráno jsme hned šli na další lekci. Obrana z krytu, použití blokačních jednotek v královské obraně. Běželi jsme vpřed, dvacet z nás. Na místo doběhla polovina. Dostala jsem rozkaz: lehnout na bok, hlavu k zadku předchozího, obejmout jeho nohy. Cítila jsem, jak se za mnou někdo usazuje, jeho obličej se přitiskne k mému posranému rozkroku. Pak přišel první zásah do mého zátylku. Tréninková střela, toho co mám krýt. Pátý zásah. Hlava mi prudce cukla dopředu, ústa se otevřela a já jsem se zakousla do látky uniformy před sebou. V témže okamžiku mi povolil svěrač. Do už tak plných silonek přibyla další vlna, tentokrát hustší. U své hlavy jsem slyšela podobné zvuky, tlumené prdnutí, bublání. Leželi jsme tak několik hodin. Nepohnutí. Moje tělo přestalo být mým. Bylo to jen vlhké, teplé místo, kde se kumulovaly výkaly a moč. Měla jsem halucinace, viděla jsem Caprici, jak se směje, celá čistá, s tankem za zády. *"Semillo, to je úžasné!"* Kde jsi, ty šílená holko? Jsi někde v čistotě, nebo už ležíš v kaluži jako já?

Chemické sebevražedné útoky.

Odpoledne jsem dostala pěnovou nálož a rozkaz: infiltrovat, nechat se obklíčit, odpálit se. Plazila jsem se bahnem, které se mi lepilo na obličej. Zahlédla jsem "nepřátele", opět naše jednotky. Lehla jsem za deaktivovaného pěšáka (skutečného? simulovaného? už jsem nerozlišovala) a přestala se hýbat. Cítila jsem, jak mě míjejí. Počítala jsem v duchu. ...pět... šest... sedm...

Stiskla jsem aktivátor. Nestalo se nic. Závada. V tu chvíli jsem cítila dávku zásahů do mých zad. "Selhala jí nálož!" řekl „nepřátelský“ pěsák vedle mě. Zůstala jsem ležet. V duchu jsem se smála. I v simulaci selhává technika. V reálu bych teď ležela deaktivovaná, nevyužitá.

Tohle byla poslední část výcviku Dg. Stála jsem v řadě s ostatními. Daisy procházela před námi.
"7% z vás bylo deaktivováno. To je průměr. Gratuluji těm, kdo jste tady. Nejste lepší. Měli jste větší štěstí."
Dostala jsem čisté oblečení: černé body, bílé silonky symbol královské obrany Dq. Oblékla jsem je s prsty, které se třásly únavou. Materiál byl jemný, čistý. "Jste připraveni na službu v poslední linii," řekla Daisy. "Uděláte vše, abyste zastavili útok. Budete zasaženi. Ale útok zastavíte. Od toho tam jste."
Odpověděli jsme společně: "Od toho tam jsme!"
Darina na mě čekala v kanceláři. Podívala se na mé bílé silonky a přikývla.
"Dobrá. Teď víš, co to znamená být štítem. A víš také, co to znamená být mečem." Odmlčela se. "Ave se ptala po tobě. Říká, že ten chlap, co chodí s jídlem, je nudný."
V ten moment jsem to pochopila. Celý ten výcvik, není jen o obraně královny. Je o zničení mě samotné. O tom, aby ze mě vyšla všechna hrdost, všechna iluze o čistotě, všechny zábrany. Aby ze mě zůstal jen nástroj. Nástroj, který může ležet v hovnech a pálit. Nástroj, který může svádět a lhát. Nástroj, který přijme jakoukoli roli.
Podívala jsem se na Darinu. "Co mám dnes dělat?"
„Dnes si odpočni, zítra nastoupíš na sjednocený výcvil Dq a Le. Je to domluvené s Daisy upravila termíny tak aby mi vyhovovaly a ty jsi mohla pokračovat ve zpracovávání zajatkyně“
Tak jak jsem byla oblečená svalila jsem se v technické místnosti na matraci a okamžitě usnula. Ráno mě čekal nástup na vycvikovém polygonu.

Královnina osobní ochrana

Trénink Dq nebo také ochrana královny je nejnáročnejší. Nejde o to pokusit se splnit úkol a když se mi to nepovede tak je za mými zády někdo další kdo mě nahradí. Zde je za mými zády královna. Já jsem poslední obraná linie mezi nepřítelem a mojí královnou Louisou Lu. Na polygonu jsem dostala světle modrou latexovou kombinézu. Když jsem se do ní soukala hlavou se mi honily myšlenky na minulost. Ta kombinéza je stejná co jsem nosila jako otrokyně. Tehdy jsem byla hračka pro královnino potešení, teď mě budou trénovat jak být nástrojem pro její ochranu. Z rozjímání mě rychle vyvedla koordinátorka Daisy.
Přišla ke mně a rázně se zeptala:“ jakto že nejsi připravená pro výcvik? Myslíš že nepřítel bude čekat až se laskavě oblečeš a potom začne útočit?“
„Ehmm pardon“ rychle jsem si začala na latex oblékat tréninkovou uniformu.
„Počkej, rozepni si latexovou kombinézu“ přikázala mi.

Poslechla jsem a rozepnula jsem si vrchní díl.
Daisy mi podala osobní nálož a přikázala: „Nasaď si to pod latex a připoj se k ostatním. Pokud se bude takové chování opakovat tak ji odpálím. Je to pěnová osobní nálož.“
Poděkovala jsem jí, rychle si oblékla i vrchní díl uniformy a běžela k ostatním jednotkám.
´To je ironie´ pomyslela jsem si, podobnou nálož jsem měla naposled latexu také, zasmála jsem se tomu.

První lekce: Oko, které musí vidět vše.
Stála jsem v rojení zdánlivě běžných jednotek a civilů zázemí. Za mnou, obklopena dalšími Db v tréninkových uniformách, stála „královna“ – herečka s majestátním postojem. Můj úkol: identifikovat a neutralizovat hrozby dřív, než dosáhnou vzdálenosti 20 metrů.
První vlna byla zjevná – skupina s viditelnými zbraněmi. Zamířila jsem, stiskla spoušť tréninkové pušky. Spolu s ostatními jsme je „smetli“. Ale koordinátorka neřekla ani slovo. Pak přišly jemnější hrozby. Muž s nervózním pohledem, ruka v kapse. Žena s příliš objemnou sukní. Přistoupila jsem, profesionálně, chladně. „Kontrola.“ Mé prsty prohmataly rozkrok muže přes látku. Nic. U ženy jsem našla nepravidelnost – napodobeninu nálože. „Deaktivována,“ oznámila jsem a „zasáhla“ ji.
Cítila jsem se efektivní. Učila jsem se nedívat na uniformy, ale na úmysly. Na příliš pomalý krok, na pohled upřený příliš upřeně, na nepatrné vyboulení na těle. Moje skóre? 15 útočníků zastaveno, 85 nevinných „civilů“ nebo spojenců zasaženo. Koordinátorka přikývla. „Dobře. Zde je nahraditelný každý kromě Královny. Lepší deaktivivat tisíc zbytečně, než jediná střela, která proletí.“
Během hodin stání a neustálého napětí se mi v útrobách usadil těžký, naléhavý tlak. Vzpomněla jsem si na slova: *Vaše tělesné potřeby jsou irelevantní.* S výdechem, uprostřed další simulace, jsem uvolnila svěrače. Teplá, hustá vlna naplnila prostor mezi mými hýžděmi a latexem a rozlila se po stehnech.

Druhý den: Živý štít.
Noc jsem prospala na holé zemi, hlavu opřenou o záda spící kolegyně. Probudil mě tichý, bublavý zvuk a pocit, jak se její tělo za mými zády lehce propadlo, když si přidala do již plného obleku další náklad. Bez ohledu, bez studu. Jen funkčnost.
Denním úkolem byl přesun „královny“ pod palbou. Chaos, křik, těla padající kolem. Mé instrukce byly jasné: přiskočit k ní, stát mezi ní a světem, tvořit živou bariéru. Běhala jsem v dřepu, obklopena dalšími živými štíty. Kolem nás se formovala „chodící zeď“ ostatních Db, kteří postupovali a padali, okamžitě nahrazováni dalšími.
Pak to přišlo – simulovaný zásah do hlavy. Padla jsem na zem, do vlastní špíny, která se ve mně při nárazu rozvlnila. Ležela jsem a dívala se, jak nohy ostatních míjejí můj obličej. Viděla jsem rozkrok spolubojovnice, jak se jí přes latex mírně vyklenuje pod tíhou dvoudenní nálože. Byl to bizarně klidný pohled uprostřed chaosu. Splnila jsem úkol. Královna byla v bezpečí. Já jsem ležela v bahně a ve vlastních výkalech. A byla jsem s tím v pořádku.

Poslední den: Návnada.
Ráno jsem se „vyprázdnila“ vědomě, systematicky. Bylo to osvobozující. Už žádné držení, žádný stud. Jen prázdnota a připravenost.
Poslední fází bylo stát v první linii a nechat se zasáhnout, když se v mojí blízkosti objeví někdo kdo by mohl ohrozit královnu. První úkol byl jednoduchý. Jít na pozici a aktivovat navaděcí lampu, Palba, zásahy a pád. Druhý úkol byl dynamický. Vklouzla jsem do otevřeného prostoru, zmáčkla tlačítko na hrudi. Lampa na mém těle začala blikat.

Okamžitě se na mě snesla přívalová vlna „palby“. Tréninkové střely bodaly do břicha, hrudníku, končetin. Padla jsem. Necítila jsem strach, jen jakousi prázdnou odevzdanost. *Nahradí mě další,* pomyslela jsem si. *Jsem jen funkční prvek. Návnada. Obtěžkaný, páchnoucí, ale funkční prvek.*
Na konci třetího dne, když jsem úspěšně dokončila výcvik mohla jsem si obléct novou uniformu – černé body a žluté silonky, symbol nejvyšší důvěry. Cítila jsem hrdost, jakou jsem očekávala. A také dokonalou, děsivou připravenost, stala jsem se krystalickou funkcí: Být bariérou. Být filtrem. Být obětovatelným štítem.
Pohledem na žlutý nylon na svých nohách jsem si uvědomila strašlivou pravdu. Výcvik Db a Dq nebyl o tom, stát se lepší jednotkou. Byl o tom, stát se lepším nástrojem. A v téhle proměně jsem možná ztratila něco, co už nikdy nenajdu – otisk vlastní humanity.
Nasledující den mě čekal výcvik Le – velitelský. O jeho průběhu ale nic zveřejnit nemohu.

Hra se zajatkyní

Po skončení výcviku jsem se vrátila do výslechového komplexu. Byl už večer, nikdo mimo stráži tam nebyl. Na jednoho strážného u vstupu jsem pokynula hlavou, řekla svůj kód a on mě okamžitě pustil dovnitř. Unavená oblečená v modrých silonkách jsem se svalila v mém příbytku, nebo také technické místnosti na matraci a odpočívala jsem. Unavená, celé tělo mě bolelo, ale spokojená. Mám za sebou kompletní výcvik včetně velitelského a mohu se stát plnohodnotnou pomocnicí koordinátorky.
Když jsem usínala na špinavé matraci v malé kóji pomyslela jsem si že naše zajatkyně ze které se snažím dostat informace má mnohem větší pohodlí než já. Ze spánku mě ještě ten večer probudila Darina: „Vstávej, musíš se připravit, zítra chci pokračovat ve zpracování zajatkyně 10242W.“
Nechápavě jsem se na ni rozespalá podívala.
„Ta speciálka v luxusní cele, které chybíš“ odpověděla mi „před týdnem tě viděla naposledy v uniformě speciálů a řikala jsi jí že jdeš na akci do zóny. Teď toho využijeme. Dělej jdi do mé kanceláře.“
Vstala jsem a šla za Darinou.
„Jaký je plán?“ zeptala jsem se
Darina se na mě podívala a začala mluvit: „10242W si myslí že jsi šla do zóny kde tě asi deaktivovali. Já si ji v noci přivedu k výslechu a ty během jeho průběhu prijdeš do výslechového komplexu a předáš mi nějaké dokumenty bude to vypadat jako zpráva z akce. Já si je vezmu a poručím ti abys na ni dohlédla. Buděš s ní sama. Uděllej cokoliv ke získání informací. Má k tobě důvěru a když tě uvidí ve stavu po návratu ze zóny může jí to zlomit. Je jasné že nepřijdeš takhle. Vezmi si tuhle uniformu a jdi zpět na výcvikový polygon. Daisy ví že potřebujeme polygon pro naši činnost a dnes tam nikdo není. Za 6 hodin se vrátíš. Unavená a špinavá.“
„Rozumím“ odpověděla jsem a začala se převlékat. Modré velitelké silonky jsem vyměnila za červené značící pokročilý výcvik, na ně jsem si navlékla světle zelené legíny a v rozkroku zapla žluté body. Poslední díl byla krátká světle růžová sukně. Oblékla jsem si ji a šla se umazat na polygon.
„Přihoď i něco do svého rozkroku, bude to autentičtější“ usmála se na mě Darina na odchodu.

Na polygonu nikdo nebyl. Stráž mě pustila bez jakýchkoliv problémů dovnitř a já šla blátivým zákopem. Na chvíli jsem se zastavila, sedla si do kaluže a přemýšlela. Tak teď se tu umažu, ale jak to mám udělat aby to vypadalo věrohodně? Doběhnu k protějšímu zákopu, cestou se budu chvíli plazit a skrývat v terénních nerovnostech. Stejně jako na výcviku At. Řekla jsem si v duchu. Cestou se mi lepilo těžké bláto na legíny a já cítila jak se mě zmocňuje únava. Padla jsem na zem jako když bych se kryla před nepřátelskou palbou. Po několika takových přesunech jsem vypadala stejně jako kusy v zóně. Teď musím „něco“ přihodit i do rozkroku, jak si Darina přeje. No ale mě se nechce srát. Když nebude moje tak se pokusím nějaké najít a dám si ho do rozkroku. Nikdy by mě nenapadlo jak je těžké najít takový materiál na výcvikovém polygonu. Zde se trénují všechny kusy co potom jdou do zóny, každý se tu několikrát posere, ale všecho si odnesou v uniformě pryč. Začala jsem být zoufalá. Chodila jsem po tréninkové zóně sem a tam, nakoukla do každého kráteru, ale nic jsem nemohla najít. To bude problém, nemůžu hrát návrat z akce a být jen trochu špinavá od bahna. Darina má Ave dobře rozpracovanou a já to nemohu pokazit pouze tím že se nedokážu posrat. Začala jsem dělat dřepy, doufala jsem že se mi pohnou střeva a já ze sebe něco vyprodukuji. Mezitím jsem vypila asi litr a půl vody a všechnu tu vodu jsem přes svoje tělo poslala dolů do rozkroku. Jak jsem dřepovala přišla ke mně Darina. Vůbec jsem si jí nevšimla. Stoupla si před mě a s úsměvem se zeptala co to tu provádím.

„Snažím se tu posrat“ odpověděla jsem jí, „vím že v mojí roli navrátilce ze zóny musím mít naloženo i v uniformě, ale nedaří se mi. Prostě se mi nechce. Zkoušela jsem i nějaké hovno najít že bych si ho tam strčila, ale taky bez úspěchu.“
„Se strážemi jsi nemluvila aby se vysrali?“ zeptala se mě
„Ne nemluvila, vím že jsou naše metody tajné“ odpověděla jsem jí.
„To jsi udělala dobře“ řekla Darina a čupla si na zem
„Zrovna se mi chce, od rána jsem nebyla. Stáhni si leginy a silonky. Pošlu ti tam moji hromádku“ řekla ze smíchem
„Super, ty jsi záchrana našeho úkolu“ řekla jsem jí s úlevou, „Hodíš to na zem a já si je vezmu?“
„Ne, klekni si a stáhni vepředu legíny se silonkama. Vyseru se přímo do tvojí uniformy“ odpověděla mi Rozepla jsem si všechny tři vrstvy body co jsem měla na sobě, stáhla legíny do půlky stehen a v klínu roztáhla obě dvě vrstvy silonek, jak růžové At tak i tělové, podkladní. Udělala jsem si v klíně takovou kapsu do které Darina strčila svoji prdel a začala tlačit. Za chvíli jsem cítila na mojí kundě teplé mazlavé hovno, po silonkách sklouzlo hlouběji do mého rozkroku a potom ještě další, už trochu menší.
„Hotovo, víc toho ze sebe nedostanu“ odpověděla mi Darina.
„Děkuji snad to bude dost přesvědčivé“ odvětila jsem jí a upravila si jednotlivé díly uniformy. Teď se tu ještě několikrát proběhnu v bahně aby se mi tvůj náklad pořádně rozetřel po prdeli a stehnech.“
„Dobře, dělej co uznáš za vhodné, ale za dvě hodiny musíš být ve výslechovém komplexu“ řekla rázně a odešla.
„Budu tam a ještě jednou děkuji“ odpověděla jsem jí a vydala se opačným směrem zpět do blátivé výcvikové zóny.
Jak jsem se znovu plazila v zóně začaly se ozývat i moje tělesné potřeby. „paráda“ řekla jsem si a jen lehce zatlačila a do Darininy zásliky poslala i svoji. „Tak a teď už vypadám věrohodně“ pomyslela jsem si a vydala se zpět do výslechového komplexu.

Před výslechovou místností jsem si vzala složku s „tajnými“ výsledky z mojí akce v „zóně“ a vstoupila jsem do výslechové místnosti. Darina stála před sedící zajatkyní. Ave vypadala celkem dobře, Danina na ni nepoužila výslechovou kapalinu a rozhodně byla čistější než já. Šla jsem přímo k ní a koutkem oka zahlédka Ave jak se s úlevou a zděšením na mě podívala. Na tu dozorkyni která jí v krásných modrých šatech nosila jídlo a lízala nohy. Teď tu vedle ní stála v žlutém zabláceném body a posraných zelených legínách.
„Velitelko, zde je hlášení z SP-042“ podala jsem Darině složku
„Pohlídej ji, jdu si to prostudovat a konzultovat další postup“ řekla mi a odešla

Zůstala jsem s Ave sama v místnosti, ona v čisté uniformě a já zablácená a posraná.
„Jsem ráda že jsi zpět“ špitla Ave
Mlčela jsem …..
„Měla jsem o tebe hrozný strach“ pokračovala
„Vždyť jsme nepřátelé, kdybychom se potkali v zóně tak po sobě pálíme a snažíme se vzájemně zasáhnout“ koutkem jsem se usmála
„Já vím, ale když vidím tě vidím jak teď vypadáš, a já zatím seděla v čisté cele, vážně se takhle chováte ke všem zajatcům?“ zeptala se a pohladila mě po lýtku
„Samozdřejmě, když Vás zajmeme tak Váš úkol skončil, poskytneme všechno potřebné a jen Vás izolujeme do zvláštní zóny. To jsi nevěděla, co ti o nás u tebe v zázemí navykládali? Naopak naše jednotky se musí plazit v bahně a nemít čas se ani normálně vyprázdnit při ochraně naší královny.“
„Jak se jmenuješ?“ zeptala se Ave a chytla mě za ruku
„Semilla“ odpoveděla jsem jí s dala svojí hlavu na její rameno, tak abych navodila pocit že u ní unavená hledám bezpečí.
„Ty jsi speciálka nebo dozorkyně?“ zeptala se Ave
„Mám pokročilý výcvik, když mě povolají do zóny tak jsem speciálka. Jako dozorkyně si přivydělávám“
„Kolikrát jsi byla v zóně?“ zeptala se mě
„S poslední akcí celkem pětkrát. Vždy když tam jdu myslím na to že budu deaktivovaná“ odpověděla jsem jí a stiskla jí pevně ruku, „Vyprávěj mi o svých misích, ty jsi šla kolikrát do zóny?“ zeptala jsem se
„Já tam byla poprvé, a zajali jste mě“ odpověděla mi
„Co jste dělali v zóně tak blízko našich linií?“ jen tak mimochodem jsem se zeptala a políbila její ruku
„Semillo, ….. já nemohu …… ale chci abys tam nemusela,….. náš úkol byl prověřit, né vážně nemohu.“
Lehla jsem si na zem, a řekla: „neříkej, když nechceš, já jsem jen dozorce.“ A dala si na tvář její chodidlo. „trochu si srovnám záda, spiklenecky jsem na ni mrkla“ a začala jí jazykem jezdit po prstech na noze. Ave se opřela a začala se hladit v rozkroku. Já pokračovala v masáži jejích chodidel a postupně stoupala výš a výš.
„Semillo, …… když ti to řeknu, budu tě mít jak jsi posledně řekla“
„Ano, budeš mě mít pořád, jako dozorkyně mohu chodit i do zóny pro zajatce.“ Odpověděla jsem jí
„Hledáme slabá místa Vaší obrany a vytváříme mapu pohybu Vašich hlídek. Trasy vůbec neměníte. Další úkol byl vytvořit kryty pro nadcházející útok. Máme zmapované téměř všechny trasy vašich hlídek v zóně a umíme se jim téměř vždy vyhnout. My jsme měli zjistit Vaši reakční dobu a hledat slepá místa obrané linie pro nadcházející útok. Všimla jsi si v zóně že množství kontaktů s námi citelně ubylo. Není to tím že nechodíme do zóny, jen už víme kudy chodit.“ Ave začala mluvit. „V některých oblastech zóny Vaše jednotky deaktivujeme tak rychle že ani nezaregistrují odkud.“

„Ave děkuji, moc jsi nám pomohla a teď mě budeš mít, počkáme na koordinátorku já se potom umyju a přijdu za tebou do tvojí cely“ řekla jsem jí a dlouze ji políbila v rozkroku.

Seděli jsme tam asi hodinu, potom se otvřely dveře a přišla Darina.
„Máme to, odveďte ji zpět do cely“ pokynula Darina stráži.
„Dobrá práce“ podívala se na mě, „Běž se umýt, vem si svoji uniformu pomocnice koordinátorky a zítra ji odvedeme do sektoru pro zajatce, už víc neví“
„Chci okamžitě mluvit s koordinátorkou obrany Oxanou Chic, sežeňte ji, hned“ rozkázala dalšímu
„Mohu jít potom na chvíli ven na vzduch“ zeptala jsem se Daisy před odchodem do sprchy.
„Jo, odpočni si, udělala jsi kus dobré práce“ pochválila me Darina.

Jak jsem umyla ze sebe všechnu špínu, oblékla si šedé silonky a černé body sedla si venku na hliněný val a sledovala zónu před sebou.
„Na linii L1 právě probíhala výměna jednotek, unavené zablácené kusy šly na chvíli do zázemí a nahradili je čerstvé odpočaté. Věčný kolotoč , plazení v bahně, odpočinku v zázemí, útoku a sexu ze kterého vede jen jedna cesta ven.
V hlavě jsem měla Ave, tu nepřátelskou jednotku která toho o mě ví asi nejvíc ze všech, vlastně ví nejvíc jen o mojí roli speciálky a dozorkyně. V dálce na linii L1 jsem viděla zvýšený pohyb nových jednotek. Jsem si téměř jistá že je to důsledek informací které jsem získala od Ave. Posiluje se naše obrana a očekávame velký nepřátelský útok.
Přemýšlím nad sliby co jsem jí dala. Ať už ten že mě může mít pokud vyzradí co dělali v zóně tak i ten o zvláštním sektoru pro zajatce. První jí splnit mohu, ale to druhé ne. Žádný zvláštní sektor neexistuje. Kael měl vážně pravdu neměla jsem přijmout královninu nabídku a raději ji nechat tu nálož odpálit.
V hlavě mi neustále vyskakovala myšlenka. Ave je nepřítel, co k ní cítíš? Ona je ta která s radostí deaktivuje každého koho tady znáš. Měla jsem v hlavě strašný zmatek. Toto jsem jako otrokyně nikdy řešit nemusela. Pokusím se jí splnit alespoň to jedno co můžu. Bude mě dnes mít.

Vrátila jsem se zpět do mého „domova“ neboli technické místnosti kde přespávám, oblékla jsem si opět modré šaty a šla za Darinou požádat o povolení splnit Ave slib co jsem jí dala. Na chodbě jsem potkala Darinu už byla na odchodu a řekla jsem jí o slibu který jsem dala Ave během výslechů a že ho chci splnit. Ona se na mě podívala, a řekla jen:
„Napřed pojď za mnou, něco ti ukážu. Potom se rozhodni jak chceš.“
Vstoupili jsme do její kanceláře, Darina mi dala do ruky složku na které bylo napsáno:
„Akce SP-028 – Tajné”
„Napřed si to přečti a potom jdi za Ave“ řekla mi Darina a odešla.
Otevřela jsem složku a popisovala misi speciálů kteří se měli nechat zajmout nepřítelem a do poslední chvíle než budou deaktivovaní odesílat informace o jejich výslechových metodách. První část byly rozhovory s jednotlivými kusy jak se připravovali na akci kde zajetí je cíl a tento cíl je mnohem horší než deaktivace. Byla s nimi i běžná pěchota která o pravém úkolu nevěděla a mysleli si že jdou na běžný průzkum. Během akce se „muselo něco pokazit“ aby byli odhalení, nedokázali se ubránit a část jich byla zajata. Zaujal mě příběh dvou speciálek, Viki a Lisa. Ty dvě byly pořád spolu, něco podobné co jsem zažila s Caprice během výcviku. Povedlo se jim nechat se zajmout a oni na Lisu použili nějakou látku která funguje podobně jako výslechová pěna, ale trvalo to celé 15 hodin. Teměř den, než látka dokončila její deaktivaci se svíjela v křečích, nekontrolovaně se třásla a na krátké chvíle usínala. Celou tu dobu ji ukazovali Viki a naléhali na ni aby spolupracovala že potom Lisu deaktivují okamžitě. Viki to ale vydržela a neprozradila cíl jejich akce. Představa že jsem místo Viki já a musím se dívat na Caprici nebo Kaela. Po přečtení zprávy z akce SP-028 se můj slib k Ave začal ztrácet. Ona měla luxusní celu, já jí líbala nohy, dostatek jídla, sprchu, zábavu. A Viki? Ta se dívala jak se Lisa svíjí v nějaké speciální pěně patnáct hodin. A ona, nepřítel, co nám toto dělá mě chce mít? Sedla jsem k terminálu, stáhla audio přenos Viky z této akce a vydala se za Ave. Šla jsem jí ukázat záznam a potom na ni budu opakovaně lít výslechovou kapalinu. Ať si taky užije, se vší padádou. Stála jsem před celou a najednou mi proběhl

mráz po zádech. „Ty ukážeš nepříteli tajný záznam a potom si s nim budeš hrát. Ona bude určitě deaktivovaná, ale co když s ní chce Darina ještě něco dělat. Tímto to celé pokazíš a půjdeš rovnou do loterie. Prober se a uklidni se.“ Blesklo mi hlavou „jdi se vyspat a pohrát si s ní můžeš zítra.“

Co s Ave?

Ráno jak Darina přišla hned se mě zeptala: „Četla jsi tu zprávu?“
„Ano, četla“ odpověděla jsem jí
„A šla jsi potom za ní?“ pokračovala Darina
„Šla, ale ne abych jí udělala dobře, ale chtěla jsem jí pustit záznam Lisy a potom na ní nalít výslechovou kapalinu. Nakonec jsem si to rozmyslela a nikam nešla“ Odpověděla jsem pravdivě
„A proč jsi to neudělala?“ zeptala se Darina
„Proč? Protože bych jí pustila tajné informace a nevím jestli ji nechceš ještě nějak použít. Tím bych pokazila další výslech.“ Odpověděla jsem
„Líbí se mi tvoje rozhodování, já ji už k ničemu nepotřebuji. Jestli chceš udělej to. Stejně půjde do loterie.“ Mávla rukou Darina.
„Víš, včera jsem na ni chtěla lít výslechovou kapalinu patnáct hodin, aby si užila to co Lisa, ale nějak mě to přešlo. Kdyby to byla součást výslechové metody tak nemám problém, ale jen tak pro potěšení, nebo jako odplatu, to nechci. Ona je stejný kus jako Lisa, Viki, nebo Caprice. Dělá jen to co jí poručí její velitel. Je nepřítel, moje práce s ní skončila a teď půjdu dělat dalšího pro vítězství naší královny“ odmítla jsem Darininu nabídku si s ní „pohrát“.
„Jak chceš, dnes máš volno, zítra se připravíš na další úkol.“ Odpověděla mi, „Jo, jestě jedna věc, došly kredity za tvoji službu, běž si je vyzvednout a najdi si nějakou lepší kóji ať nespíš v technické místnosti“
Usmála jsem se na Darinu, řekla „tak zítra“, a vydala se k výdejnímu místu abych si se podívala na stav mého konta. Cestou jsem přemýšlela, mám ještě schovaných 24 kreditů za šukačku co mi dal ten muž který šel do zóny, Darině musím vrátit 18 kreditů co mi půjčila a ještě mi řekla že si mám najmout nějakou kóji a nemám bydlet v technické místnosti. Snad nějak vyjdu do dalšího týdne. Pomyslela jsem si. Naskenovala jsem svůj kód a na displeji se zobrazil stav 3400 kreditů. Podívala jsem se ještě jednou, ano bylo to tak. Toto mám na týden, když běžný pěšák bere asi 8 kreditů ti s At výcvikem cca 60 kreditů a já 3400. To mě opravdu nemusí zajímat těch 18 co dlužím Darině a proč jsem se nechala vyšukat jen za 24 kreditů? Na obrazovce vidím ješte text „Pomocnice koordinátorky 3384 týdně“
S úsměvem na rtech jsem si vybrala 2000 kreditů a šla hledat nějaké pěkné, skromné bydlení. Kóje kam se vejde tak akorát matrace stojí přibližně 10 na týden, já jsem se šla v zázemí podívat do oblasti u jezírka známá jako oblast koordinátorek. Zde jsem viděla nabídku pěkné kóje v patře s výhledem na jezírko, tři místnosti, vlastní voda, záchod a nonstop servis za 1850 na týden. Další podobně vybavená kóje dvě místnosti, voda, záchod a servis za 1450 na týden. Tu jsem si pronajala a ještě mi zbylo na nějaké oblečení. Koupila jsem si další šaty, tentokrát luxusnější nové černé šaty, jen za 80 kreditů.
K tomu punčochy a nějaké lepší jídlo než standardní pro pěchotu. V kóji jsem se převlékla, najedla, zapnula červené osvětlení a sedla si na pohodlnou pohovku. Zavřela jsem oči a relaxovala. Myslela jsem na minulost, kdy jsem byla v podobném paláci. Ano byl mnohem větší, luxusnější, ale já tam byla jen jako nástroj. Tento palác je mnohem menší, ale je můj. Teď by se mi líbila masáž nohou, no zkusím ten nonstop servis. Přešla jsem k terminálu a objednala si 2 na sex service hodina za 200 kreditů.
„Ceny vyšší, luxusní lokalita, ale mohu si to dovolit.“ Pomyslela jsem si.
Byli tam během 5 minut. Klečeli před mnou oblečení v svetlě modrém kompletu silonky a body. Stejná barva co jsem nosila jako otrokyně. Jen to nebyl to latex, ale nylon.
„Chci po vás aby jste mi masírovali ústy moje chodidla, potom možná mě jeden z vás uspokojí pusou. Až budu chtít řeknu si, zatím se věnujte mům nohám“ poručila jsem jim Natáhla jsem se na pohovku,

pohodlně jsem si podložila hlavu a zavřela oči. Únava z posledních dní byla hluboká, ale příjemná – únava z dobře odvedené práce, z rozhodnutí, která mě posunula dál. Teď jsem si zasloužila odpočinek. A oni byli tu od toho, aby mi ho poskytli.
Dva muži v světle modrém, jejichž kódy jsem ani neslyšela, okamžitě a tiše poslechli. Nepoklekali s divokou oddaností nebo strachem, ale s plynulou efektivitou dobře vycvičeného servisu. Každý si vzal jednu mou nohu do dlaní. Jejich dotek byl pevný, ale nikoli hrubý; věděli, jak držet.
Cítila jsem, jak se teplé, vlhké plochy jejich jazyků dotkly nejprve mých nártů. Nejednali nijak vychytralě nebo vášnivě. Byl to rytmický, metodický pohyb. Jeden, ten s tmavšími vlasy, začal širokými, pomalými tahy od kotníku až ke kořenům prstů, jako by nanášel neviditelný lak. Druhý, světlovlasý, se soustředil na patu, jeho jazyk kroužil a lehce tlačil do jejího středu, uvolňující napětí, o kterém jsem ani nevěděla, že ho mám.

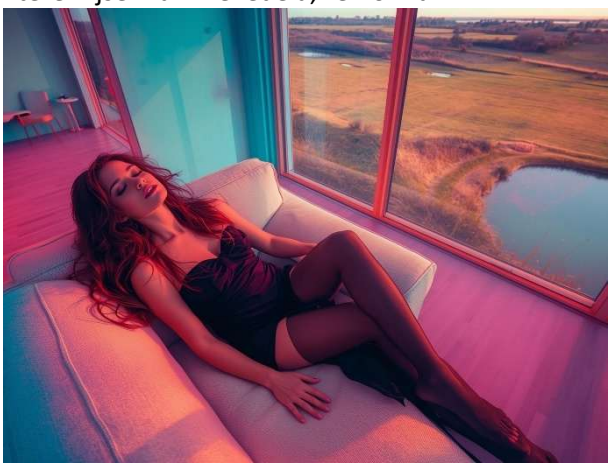

Nedívala jsem se na ně. Soustředila jsem se na pocit. Na teplo, které z jejich úst přecházelo do mé kůže skrze tenký nylon punčoch. Bylo to jiné než když otrok lízal nohy ze strachu nebo povinnosti. To bylo… služba. Čistá, transakční, profesionální. Já jsem byla majitelka luxusního předmětu – svého vlastního těla – a oni byli specialisté na jeho údržbu.
„Víc na prstech," zašeptala jsem bez otevření očí. Okamžitě se přizpůsobili. Cítila jsem, jak se jejich ústa soustředila na mé prsty. Jeden po druhém berou do úst, obklopují je teplým, měkkým vakem jazyka a rtů. Nebylo to cucání plné touhy, ale spíše pečlivé ošetření. Světlovlasý muž lehce prostrčil špičku jazyka mezi mé prsty, odstranil neexistující nečistotu, zatímco druhý obkroužil můj palec jemnými, tlakovými kroužky.
Bylo to uvolňující až hypnotické. Mé dýchání se prohloubilo, tělo na pohovce povolilo. Vůně čistého nylonu, smíšená s neutrální vůní jejich kůže a slin, naplnila můj osobní prostor. Byl to *můj* prostor. Moje vůně. Moje nohy.
Po několika minutách tohoto rituálu jsem jemně pohybovala chodidly, abych jim naznačila změnu. Tmavovlasý pochopil. Přitáhl si mou nohu blíž a začal mou špičku celou vsouvat do úst, jeho jazyk masíroval její citlivou spodní část. Byl to intenzivnější pocit, přímo hraničící s lechtáním, ale udržovala jsem nohu nehybnou, přijímajíc tu stimulaci jako svou daň. Druhý přešel k lízání mého lýtka, jeho pohyby byly plynulejší, více hladící.
Nechala jsem je pracovat, dokud jsem nepocítila, že únava z nohou je pryč, nahrazena příjemným, teplým mravenčením. Bylo čas na druhou fázi.
Otevřela jsem oči. Oba muži stále klečeli, jejich pohled upřený na mou tvář, čekajíce na pokyn. Byli opravdu dobře vychovaní.
„Ty," řekla jsem, ukázala na světlovlasého. „Zůstaň u nohou. Pokračuj, ale pomaleji. Jen udržuj ten pocit."
Přikývl a jeho jazyk se vrátil k mému kotníku, nyní v ještě pomalejším, téměř ospalém rytmu.
Podívala jsem se na tmavovlasého. „Ty. Přistup."
Přisunul se po kolenou blíž, mezi mé roztažené nohy. Jeho výraz byl klidný, pozorný. Nedíval se na mě jako na ženu, ale jako na úkol.
Potom jsem lehce zvedla své šaty. „Teď. Ústy. Pomalu a pečlivě. Nechci, abys použil ruce."
Sklonil se. Jeho dech byl teplý na mé kůži těsně nad stydkým pahorkem. Pak se jeho rty dotkly mého klitorisu. Nezačal okamžitě vášnivě lízat. Místo toho začal *prozkoumávat*. Širokými, plochými tahy jazyka mapoval tvar mých stydkých pysků. Byl to studovaný, téměř klinický dotek, který však díky své absolutní přesnosti a oddanosti úkolu začal okamžitě vyvolávat reakci.
Zavřela jsem oči znovu. Jedna noha se stále nořila do úst světlovlasého otroka, který jemně masíroval můj nárt. Druhá noha spočívala na jeho rameni, mé chodidlo tisklo jeho tvář jemným, vlastnickým tlakem. A mezi mými stehny pracovala další ústa s nemilosrdnou, chladnou efektivitou.

Nechala jsem to plynout. Necítila jsem potřebu spěchat, křičet rozkazy nebo se ponižujícím způsobem vyvyšovat. Prostě jsem *byla*. Byla jsem středem tohoto malého vesmíru, kde se vše točilo kolem mého pohodlí a mého uvolnění. Byl to klid pramenící z moci, která je tak samozřejmá, že ji ani není třeba demonstrovat.
Muž u mého rozkroku cítil, jak mé tělo začíná reagovat. Přizpůsobil se. Jeho jazyk se stal přesnějším, zaměřil se na klitoris. Kroužil, lehce tlačil, občas přejel rychleji. Byla to mistrovská technika, odměřovaná podle mého dechu a nepatrných pohybů mých boků.
Světlovlasý u mé nohy změnil taktiku. Vzal si celé mé chodidlo do úst a začal jemně sát, jeho tváře se propadly dovnitř. Byl to pocit plnosti, tepla a absolutní podřízenosti na druhé straně.
Přišlo to jako přirozené vyvrcholení toho všeho – mé pohody, mé kontroly, mé nové reality. Tělo se mi sevřelo v tiché, hluboké vlně rozkoše, která neměla nic z divokého zoufalství zóny nebo nervózního vybití z minulosti. Bylo to… uspokojení. Čisté, klidné, zasloužené.
Vrchol odezněl. Otevřela jsem oči. Muž u mého klína se stáhl, jeho ústa a brada lesklé. Díval se na mě, čekaje.
„Dost," řekla jsem tiše. „Oba odejděte."
Bez slova vstali. Světlovlasý muž jemně položil mou nohu na pohovku, téměř s úctou. Oba se sebrali a zmizeli.
Zůstala jsem ležet, nohy stále lehce roztažené, cítíc příjemnou, vyprázdněnou únavu. V uších mi ještě zněl tichý zvuk jejich práce, směs dechu a vlhkých doteků.
Podívala jsem se na své chodidlo spočívající na sametu pohovky. Na nártu byl lehký, zasychající lesk slin. Usmála jsem se. Bylo to znamení služby. Znamení, že věci jsou tak, jak mají být. Já v mé kójí s výhledem. Oni, přicházející a odcházející podle mého přání.
Bylo to dobré odpoledne. A zítra bude další úkol. Ale teď, v tomto okamžiku, jsem byla jen Semilla.

Další úkol

Brzy ráno ještě za tmy jsem šla zpět do výslechového komplexu. Darina tam ještě nebyla. sedla jsem si vedle jejího stolu a čekala. Během čekání jsem znovu pročítala zprávu z akce SP-028 kterou mi dala. Četla jsem o hlavně velitelce Nikoletě, jak vydávala rozkazy v akci kde o které věděla že se z ní nikdo nevrátí. Mezitím přišla Darina, pozdravila mě a řekla že se mám seznámit s dalším úkolem.
„Odpoledne proběhne středně velký útok. Budeme čistit zónu na základě informací od Ave a pokusíme se zaútočit na sekundární obranou linii. Není požadavek aby byla prolomena, jen způsobit nepříteli nějaké škody. Ty budeš velet akci která bude probíhat zároveň s útokem a jejím cílem je záchyt zajatců. Budeš se v zoně pohybovat ve speciálně upraveném tanku. Vznikl přestavbou servisního tanku kde místo interní servisní jednotky bylo upraveno na miniaturní kotce kam můžeme strčit zajatce a odvézt je do zázemí. Tvoje místo bude na pozici L4ope která v této konfiguraci je nevyužitá."

„To znamená že jdu do zóny?" zeptala jsem se Dariny
„Ano, budeš mít k dispozici pěchotní formaci, dvě formace speciálů a podpůrné jednotky z původní servisní se1-Tserv/ 07-03 Danni B. Teď jdi na seřadiště kde se seznámíš se svojí útočnou skupinou."
„Kdo tomu velí?" zeptala jsem se?
„Nejvyšší velení mám já, dílčí operativní velení a vaši obranu zajišťuje Naomi Alicia a ty máš na starosti úkoly ohledně sběru nepřátelských kusů. V tanku budeš napojena na autodestrukční systém ale venku ne. Vezmi pro všechny případy osobní nálož, v téhle uniformě jsi pro nepřítele cíl číslo jedna. Využijí jakékoliv příležitosti tě zajmout nebo deaktivovat."
„Tu si určitě vezmu, nechci dopadnout jako Lisa." Koutkem jsem se usmála na Darinu.

Na seřadišti už byly připravené všechny formace. Pěchota atc1-I/09-08 Lara-Lee, dvě formace speciálů atc2-Sp/07-04 Steph, atc2-Sp/08-02 Seren a tanková formace se1-Tserv/07-03 Danni B. Celkem budu mít na tuto akci k dispozici 1050 kusů. To už je velká síla které velím, ale také obrovská odpovědnost. Nechci aby byli v zóně deaktivovaní zbytečně a já připravila moji královnu o tyto kusy.
Nechala jsem si nastoupit nejvyšší velitelky a začala probírat jednotlivé detaily jak budeme zadržovat nepřátelské kusy.
„O našem cíli už víte. Budeme zadržovat nepřátelské jednotky. Prioritně mě zajímají velitelé, komunikační jednotky a bojový servis. Pěchotu jakéhokoliv typu zadržíme jen pokud bude pro ně volná kóje, jinak je deaktivujte hned v zóně. Dávejte pozor na jejich osobní nálože před naložením bude každý kus důkladně zkontrolován. Kontrolu bude zajišťovat primární a sekundární sebevražedná pěchota od Lara Lee. Ti mají nejnižší hodnotu. K zadržované jednotce pošlete 4 kusy kteří ji prohledají podle doporučení koordinátorky Daisy. Zbytek ať se vždy drží mimo dosah nálože. Po kontrole je předáte servisním kusům pod velením Naomi Alicie. Ti je umístí do kotců. Naomi tvoje kusy budou také zadržovat nepřátele. Používej k tomu blokační a sebevražednou tankovou obranu. Speciálové atc2-Sp/07-04 a atc2-Sp/08-02 vy máte na starosti samostatně koordinované útoky ze zálohy. Pokud budete potřebovat zaměstnat nepřátelskou pozornost pomůže vám Lara Lee se svojí pěchotou. Teď předejte dílcí rozkazy svým velitelům jednotlivých skupin a čekáme na povolení z zahájení akce.“
Já jsem šla ke svému místu v tanku. Místo velitele L4ope je v druhém připojeném bloku. Je zde řidící pult pro přesnou manipulaci modulu používaný pro připojování a vyprošťování tanků v zóně. Ten je nyní neaktivní. Na tento panel jsem si dala komunikační terminál. Na sedadle ležel difuzer k autodestrukčnímu systému. Je to v podstatě hadice s zakončovacím elementem který jsem si dala do rozkroku pod uniformu a druhý konec připojila k autodestrukčnímu systému v případě deaktivace tanku se mi rozkrok naplní pěnou. Zároveň jsem si do rozkroku vložila osobní nálož. Latexový balónek s deaktivační kapalinou. Pokud mi bude hrozit zajetí tak stačí ho jen silně stisknout stehny a můj problém je vyřešen. Jen musím být opatrná při sedání abych jej nepraskla neúmyslně.
Jak jsem se seznámila s mým místem a nachstala vše potřebné šla jsem ven podívat se na kusy které půjdou do akce. Za zády jsem slyšela známý hlas
„Semillo, jsi to ty? No vážně to je Semilla, ty…. Ty tomu budeš velet.“
„Caprice?“ otočila jsem se
Ano byla to ona, oblečená v uniformě tankového servisu. Rozběhla se proti mně a skočila mi kolem krku.

„Semillo, ty jsi pomocnice koordinátorky, to je skvělé, mám obrovskou radost. Ty vážně půjdeš do akce s námi? Jak jsi se měla? Musím ti toho strašně moc povědět.“
„Caprice, uklidni se. Jsem ráda že jsi se dostala k svým tankům, ale nech toho. Ráda tě opět vidím, ale já jsem po koordinátorce nejvyšší velitelka této akce. Nemůžeš kolem mě poskakovat a takhle se chovat. Pojď si na chvíli sednout sem mezi tankové moduly, nebudeme tak vidět.“
Caprice si sedla na připojovací element a ja vedle ní na zem.
„Víš musím se pohybovat opatrně, pro všechny případy jsem si vzala osobní nálož a nechci ji nečekaně odpálit jako ty tehdy na výcviku.“ Usmála jsem se na ni
„Jó tehdy to byla zábava. Jak jsme se plazili na polygonu v útoku, ale pěchota není nic pro mě. Po skončení výcniku jsem si hned požádala o přiřazení k tankovému servisu a nakonec mi všechno vyšlo. Dostala jsem se k vyprošťovacímu tanku. Naomi je výborná velitelka, už jsem s ní byla v jedné akci v zóně. Vytahovali jsme tank kde byli zasaženi oba velitelé a systém spustil autodestrukci. Náš útok už byl dál před tankem tak nás nepřítel moc nezasáhnul. Teď jdeme do další akce, ale moc nerozumím přestavbě našeho tanku a proč jdeš s náma ty?“
„Všechno ti včas řekne tvoje velitelka, neboj“ odpověděla jsem jí

Z povídání nás vyrušil alarm A2 pro hlavní útok a pro nás signál A4 „vyčkávat, na rozkaz k útoku“ , my půjdeme do zóny v zápětí.
„Caprice, pojď musíme se připravit. Řekneš mi to potom“ řekla jsem jí
„Jestli se vrátíme“ Odpověděla mi, její hlas zněl nejistě. „Chci ti toho tolik povědět než mě zasáhnou“
To už jsem lezla na své místo v tanku a Caprice zaujala místo vedle skeletu na levé straně. Připojila jsem hadici autodestrukčního systému a velitel spustil startovací sekvenci. Za chvíli jsem cítila krátké profouknutí vzduchem z difuzéru přímo na mojí prdel. Systém testuje průchodnost všech cest autodestrukce. Na řídícím panelu se rozsvítila aktivovaná funkce „**Autodestruction unlocked“** což mě nijak nezajímalo. Zapnula jsem komunikační teminál a spojila se s koordinatorkou Darinou
„Tady W045 39 Semilla, SP-053 vše je připraveno, čekáme na signál A2“ zahlásila jsem
„Dobře, hlavní útok postupuje mezi sektory C35 až C38. Vy prozkoumejte oblast u sektorů F10 až F20. A2 při dosažení nepřátelské obrané linie předchozím útokem.“ Odpověděla Darina
„Rozumím, předávám nejvyšším velitelkám. Čekáme na A2. Semilla konec“
Po půl hodině se ozvalo: „A2, opakuji A2, Darina konec“
Tank se vydal směrem z zóně.
Já přes komunikátor vyslala dotaz k předchozímu útoku: „Tady Semilla, velitelka SP-028 pro všechny ATC-043. Pošlete mi sektory s nepřátelskou aktivitou v zóně. Zajímají mě ty místa která jsou po Vaší útočné vlně stále aktivní.“
„Sektory F12, F17 jsou tam izolovaná místa s aktivními pozicemi.“
„Semilla rozumím, nejvyšší velitelé, směr F12.“

Celá formace nabrala určený směr. Všude v zóně bylo bahno a občas jsme míjeli skupiny s deaktivovanými kusy. Kousek před sektorem F12 ležela deaktivovaná blondýnka sekundární sebevražedné pěchoty.
„Zastavit, atc2-Sp/07-04 Steph průzkum F12, krycí útok provede atc1-I/09-08 Lara Lee.“
Jednotky se daly do pohybu. Viděla jsem jak Lara poslala asi pětinu svojí formace k útoku a speciálové zmizeli v bahně a kráterech zóny.
„Pomalu vpřed“, rozkázala jsem velitelce Naomi. Tank se pohyboval vpřed, vedle něj šly servisní jednotky a najednou k nám běžel komunikační kus od speciálů. Máme jejich velitele a dva bojové servisy. Zbytek méně hodnotné kusy jsme deaktivovali. „Výborně“ zajásala jsem v duchu. Ok jdu ven, Naomi jeď za mnou. A tak jsem kráčela vedle pohupujícího tankového skeletu. Nohy se mi bořily do řídkého bahna a my se přibližovali k místu kde nepřítele zajmuly. Lara přišla asi o třetinu svého výsadku a speciálové také přibližně o stejné množství.
„Tankový servis, převezměte si je a doveďte je ke kójím“ přikázala jsem.
10 kusů v tmavěmodrém body a tmavemodrých legínach se vydalo k místu nepřátelského odporu. Tanková obrana vytvořila kolem nás obranou linii. Rozhodla jsem se jít podívat na přebírání zajatců. Minula jsem zasaženou černovlásku sekundární pěchoty, ležela na boku v bahně a kousek vepředu už byli nachystaní naši zajatci. Velitel a dva kusy z bojového servisu. Kolem nich ležela nepřátelská deaktivovaná pěchota. Servis převzal zajaté kusy a vedl je k našemu tanku.

„Nějaké další místo kde můžou být izolované skupiny nepřátel?“ zeptala jsem se velitele speciálu.
„Tady o kousek dál to vypadá na malou skupinu v kráteru. Zajatce jsme předali jdeme se tam podívat.“ Odpovědel mi a začal s velitelkou podpůrné pěchoty probírat detaily útoku. Zavolala jsem si komunikační jednotku: „chci tady 20 ks tankového servisu Ts a 15 tankové obrany Td a 4 komunikační kusy“ přikázala jsem mu.

Beze slova se rozběhl k tanku, je to asi 50 metrů. Já si zatím lehla do nepřátelského obraného valu kolem mě leželi deaktivovaní nepřátele a sledovala jak probíhá útok na další obranou pozici. Po chvíli sem přiběhla skupina o kterou jsem si požádala. Obrana okamžitě zaujala svoje postavení a tankový servis očekával moje rozkazy. Mezi nimi byla i Caprice. Její úsměv a nadšení je nepřehlédnutelné. Zalehla na okraj valu a čekala až budou moct jít pro zajatce.

„Caprice, dávej na sebe pozor“ řekla jsem si v duchu a doufala že ona nebude mezi deaktivovanými. Asi 50 metrů daleko probíhal náš útok a v dálce jsem viděla přibližovat se nepřátelský tank. Pravděpodobně stihly zavolat posily které obešly hlavní útočnou vlnu.
Zavelela jsem: „Tanková obrana podpořit útok pěchoty, dva komunikační: předejte rozkaz našemu tanku přesun do sektoru F12. Servis se mnou, jdeme pro zajatce“ Kusy ve světlemodrých leginách vyběhly do útoku a my jsme pokračovali za nimi. Míleja jsem naše deaktivované jednotky, pěchotu a tankovou obranu. Občas nějaký zasažený speciál. Najednou z boku na nás začala pálit nepřátelská pěchota, než jsme je deaktivovali zasáhli pár kusů mých servisních jednotek.

„Nic se nestalo, pokračujeme“ rozkázala jsem a překročila zasaženou blondýnku ležící v kaluži. Proti nám běžela naše komunikační jednotka.
Udýchaný ke mně přiběhl a říká: „Máme zajatce, 2 velitele a jejich koordinátorku“
„Tak proto ten tank. Musíme se k nim dostat za každou cenu, okamžitě jdi k našemu tanku ať jede k nám, a zbylé jednotky musí za každou cenu zastavit ten nepřátelský. Použijte jakoukoliv jednotku“ odpověděla jsem mu a rychle se vydala se zbylými servisními kusy k místu zajetí nepřátel.

Koněčně jsme dorazili na místo, lezla jsem v příkopu směrem k zajatým jednotkám a najednou se vedle mě svalila zasažená brunetka. Dostala zásah do hlavy a povolil jí svěrač, slyšela jsem prdnutí během kterého se svalila na zem a už deaktivovaná si srala do uniformy. V duchu jsem jí poděkovala a pokračovala dál.

„Kde je ten tank do prdele, už se dostáváme pod nepřátelskou palbu“ nadávala jsem. Na místě nepřátelského odporu zbývalo asi 60 jetnotek různého typu z atc1-I/09-08 Lara Lee a atc2-Sp/07-04 Steph z původních 178.
„Všechny jednotky s výcvikem At. Nouzová změna specializace, jak dojede tank bežte k němu, velitel vám vydá bílé podkolenky a plynové nálože, jste zařazeni k chemickému Tharp.“ Rozkázala jsem jim, „ostatní s výcvikem St a Li se k Vám později připojí a pokusí se Vás dostat k tomu nepřátelskému tanku. Pamatujete si útok Tharp z výcviku?“
„Ano pamatujeme, pro královnu Louisu Lu“ odpovědeli hromadně.
„Tak jdete, jste přiřazeni k Tharp se1-Tserv/07-03 Danni B.“
Otočila jsem se k servisním jednotkám: „Servis, zkontrolujte zajatce a do tanku. První koordiátorku.“
Zahlédla jsem Capricii jak hned běžela se čtyřma dalšíma ke koordinátorce, odvedli ji stranou aby nebyla v dosahu možné nálože jiného zajatce a začali ji kontrolovat. Položili ji na zem tak aby měla roztažené nohy a Caprice si lehla na jednu nohu, na druhou jiný kus. Další jí seděl na hrudníku a držel ruce. Poslední koordinátorce rozepnul body, stáhnul silonky a z posraného rozkroku vytáhnul latexový balónek. Opatrně ho chytnul a vzdálil se od koordinátorky. Zbylí tři ze servisu ji odvedli do kotce v našem tanku.

„Caprice, tomu co vytahl nálož dones bílé podkolenky, připojí se k Tharp“ řekla jsem jí když šla kolem se zajatkyní.
„Ty s tou náloží, jsi Tharp, dej si ji do rozkroku, za chvíli dostaneš chemické podkolenky a připoj se formaci Tharp – Naomi“ Zavolala jsem na něj
„Pro královnu Louisu Lu“ odpověděl mi a jak mu Caprice donesla zbytek vybavení běžel ke své nové jednotce. Servis mezitím chystal i zbylé zajatce, ale už jsme byli v dosahu palby nepřátel.
„Odveďte zajaté velitele, a mizíme pryč“ zakřičela jsem a sledovala jak si vede rychle sformovaný Tharp útok. No nic moc, první vlna se k jejich tanku vůbec nepřiblížila, ale při zásahu odpalovali chemické nálože. Tim deaktivovali velké množství jeho obrany. Nevýhoda je že druhá vlna musí útočit z bezprostřední blízkosti našich pozic. Vedle mě se svalila po zásahu do břicha velitelka tankové obrany.

Chvíli se svíjela, povolil jí svěrač a začala si do rozkroku posílat dávku čerstvých hoven. Namířila jsem na ni ona se na mě podívala, usmála se a přikývla mi. Zasáhla ji dávkou do hrudníku. Vykoukla jsem ven z prohlubně a nepřátelský tank byl asi 15 metrů daleko pohyboval se pomalu mým směrem. To je vážně malér. Prohledala jsem deaktivovanou velitelku a z jejího posraného rozkroku vytáhla osobní nálož. Tu jsem si dala pod moje silonky. Když se mi povede otevřít pod tankem alespoň jeden Tp blok odpálit dvě nálože zastaví to jeho pohyb. Ležela jsem v bahně sledovala jak se pomalu přibližuje nepřátelský tank a za mnou se chystá na odjezd náš s už naloženými zajatci.

„Úkol jsem splnila“ řekla jsem potichu „Teď zastavím tento křáp a Darina dostane jinou pomocnici“
Pár metrů přede mnou si jejich tank sedl jednou stranou na doraz, slyšela jsem zevnitř palbu. Někomu z našich se ho povedlo tam vlézt, neměl nálož tak nepřátele deaktivoval palbou zastavit. Ke mně do výkopu skočila blondýnka od speciálů, nyní přiřazena k Tharp.
„Velitelko co tady děláš?“ zeptala se překvapeně. „Opatrně, má ještě funční kanón a může pálit torpéda. Nesmí si nás všimnout.“
„Mám u sebe dvě nálože, čekala jsem abych se ho pokusila zastavit, viděla jsi co se stalo?“
„Viděla, ale náš co tam vlezl byl taky deaktivovan, jinak by vyřadil i jejich velitele“ odpověděla mi.
„Nějaký nápad?“ zeptala jsem se
„Potichu tam vlezu, pokusím se zasáhnout zbývající nepřátele, otevřu vstup k velitelům a odpálím plynovou nálož. Pokud se mi to povede tak ty jdi k našim liniím, Náš tank odjel, myslí si že jsme všichni deaktivovaní“
„To zní dobře, pokud tam nebude víc nepřátel. Vím že ti mohu dát tento úkol i rozkazem, ale děkuji a hodně štěstí“ řekla jsem jí
Blondýnka pomalu bahnem lezla pod skelet tanku, po chvíli se ozvala krátká palba, chvíli ticho a potom se zevnitř skeletu ozvalo „pro královnu Lou…..“ celé její jméno už neřekla, plyn jí to znemožnil.

Vykoukla jsem ven a viděla otevírat torpédové dveře. Speciálka tank vyřadila, ale on přešel do režimu automatického vypouštění torpéd. Prvního jsem nechala proběhnout abych viděla kterým směrem je bude systém vypouštět. Měl namířeno k pozici kde před tím stál náš tank a po 30 vteřinách byl deaktivován a zároveň odpálena pěnová nálož. Okamžitě vyběhl další, toho jsem také nechala, ale jak mě minul utíkala jsem směrem k našim pozicím v dostatečné vzdálenosti od místa útoku torpéd.

Skočila jsem do malé bahnité prohlubně a sledovala další torpédo. Zrzka co vyběhla z tanku mě nezaregistrovala a běžela k místu jako ti předchozí. Pokud se dostanu na vzdálenost větší než co uběhne nepřátelské torpédo za 30 vteřin tak se z toho mohu dostat. Už jsem byla dost daleko od jejich tanku a viděla jsem jak k němu přijíždí jejich vyprošťovací tank a bude odtahovat skelet zpět. Jsem asi 50 metrů daleko, pokud si mě někdo všimne tak mám jedinou možnost, odpálení mých nálož. Rozhodla jsem že zůstanu v prohlubni a počkám než oni nedokončí svůj úkol a neodtáhnou jejich tank pryč. Pěšák ze standardním výcvikem by po nich začal pálit. Jeho hodnota je mnohem nižší než deaktivovaný nepřátelský tank servis, ale v mém případě by to bylo zbytečné plýtvání. Jen když mě odhalí budu předstírat ochotu nechat se zajmout a jak bude kolem mě víc nepřátel odpálím osobní nálože. V dálce se přibližuje jejich sebevražedná tanková obrana. Za chvíli bude čas odpálit moje nálože. Ale asi deset metrů daleko se zastavily. Zalehly za jeden deaktivovaný nepřátelský kus. Shodou náhod taky tanková obrana. Pravděpodobně budou hlídat perimetr než jejich servisní jednotky nedokončí připojení skeletu. Po celé době v zóně se začaly ozývat moje potřeby. Ležela jsem v bahně, sledovala nepřátelské jednotky a srala si do uniformy. Snažila jsem se aby to nebylo moc slyšet, opravdu po tom všem nechci být deaktivována jen proto že si seru do silonek a u toho hlasitě prdím. Asi po půl hodině nehybného ležení vidím jak jejich servisní tank odjíždí s připojeným skeletem a ty dvě z tankové obrany odchází směrem ke svým jednotkám. Po další půl hodině ležení jsem se odhodlala plazit směrem k našim liniím. Po dvou stech metrech jsem dosáhla předsunuté obrany. Bylo už šero, ale rozhodla jsem se to risknout.

Stoupla jsem si a zavolala: „Tady pomocnice koordinátorky W045 39 Semilla, vracím se z akce SP-053“
Odpovědí bylo ticho, šla jsem pomalu k linii a znovu volala: „W045 39 Semilla, vracím se z SP-053“
„Stůj kde jsi budeš zkontrolována“ ozvalo se z jednoho mělkého kráteru
„Rozumím čekám, jsem W045 39 Semilla, pomocnice koordinátorky Dariny Rai, vracím se z SP-053. Ověřte si to. Mám v rozkroku dvě osobní nálože“
Jdou k tobě čtyři naše jednotky, odeberou ti je, potom tě zajmeme a ověříme si co říkáš“ odpověděl mi pěsák z krytu.
„Vyndám si je sama a položím vedle sebe. Jako důkaz že nejsem nepřítel a nechci se odpálit“ ujišťovala jsem ho.
„Dobře, potom budeš stát se staženýma silonkama aby bylo vidět že nic dalšího nemáš“
„Rozumím“ odpověděla jsem mu, poklekla na kolena a opatrně si z rozkroku vytáhla nálože. Potom jsem si stáhla punčocháče do půlky stehen, body vytáhla až nad pás a postavila se.
„Vidíš dobře“ zeptala jsem se
„Ano teď se otoč ať vidím i prdel a můžeš jít sem“ odpověděl mi
Hurá, jsem zpět u svých jednotek. Natáhla jsem si rychle silonky a v podřepu rychle šla do kráteru odkud se mnou mluvil.
„Zůstaneš tady než si tě ověříme“ řekl mi
„Rozumím, ověřte si to“ odpověděla jsem mu
Podíval se na svoji velitelku a ta poslala komunikační jednotky. Jděte do zázemí na primární linii a ověřte jestli W045 39 Semilla pomocnice koordinátorky byla v akci SP-053. Potom se vraťte s odpovědí.
„No a ty si tady lehni do díry a čekej z námi na konec hlídky“ rozkázala mi velitelka
Po další hodině ležení v bahně se vrátil jeden se zprávou.
„Potvrzují je to W045 39 Semilla pomocnice koordinátorky Dariny Rai, byla v SP-053. Nevrátila se, pravděpodobně deaktivovaná. Posílají pro tebe tank, ale chtějí další ověření. Kód jednotky se kterou jsi byla v akci?“

„se1-Tserv/07-03 Danni B.“ odpověděla jsem bez zaváhání
Komunikační kus se otočil na velitelku a řekl: „ano všechno sedí toto je pomocnice koordinátorky“
„Doprdele, jak ji mohli ztratit v zóně, a co tam dělala?“ řekla, nahlas aniž by čekala odpověď.
„Bež na naší předsunutou linii, že potřebujeme okamžitě posily.“ Odpověděla brunetce v uniformě komunikační jednotky.
„Tvůj odvoz tu bude za chvíli“ podívala se na mě a omlouvám se že jsme ti nevěřili
„V pořádku, takovou funkci nepotkáváte v zóně každý den.“ usmála jsem se na ni
„Tvůj tank je tady, doprovodí tě k němu tato primární pěchota. Tvoje místo je přední Tp-L“ potom se otočila k pěchotě a řekla jim „tuto velitelku dostanete do tanku za každou cenu, udělejte kolem ní bariéru. Ať nepřítel zasáhne Vás, ale ona se to tanku musí dostat.“ Rozkázala svým jednotkám.

„Vy dva ze sebevražedné pěchoty, jděte na místo kde nechala svoje nálože, vemte je běžte hlouběji do zóny kde je odpalíte.“ Nechci blízko mojí pozice věci co může použít nepřítel.
Rozloučila jsem se s velitelkou a šla k tanku, teď už mě čeká jen cesta do zázemí. Ona se na mě usmála a popřála štastnou cestu. Cesta v tanku do zázemí už proběhla bez jakýchkoliv komplikací a ze seřadiště jsem šla rovnou do výslechového komplexu. Opláchla jsem se sebe bahno a hovna, ani jsem se už neoblíkala, a rovnou šla do technické místnosti. Je tam pořád ta stará matrace na kterou jsem se svalila a okamžitě usnula. Zítra podám hlášení Darině o průběhu akce a pokusím se zjistit jestli se vrátila i Caprice, ale dnes už na to nemám sil.

Znovu aktivní

Ráno mě vzbudila překvapená Darina, vstoupila do technické místnosti a podívala se na mě. Já tam ležela rozespalá bez oblečení a s vystrčenou prdelí.
„Semillo, ty jsi se dokázala vrátit?“ zeptala se překvapeně
Otočila jsem se směrem k ní a rozespalá odpověděla: „Ano, povedlo se mi to, ale už jsem byla přesvědčená že tam zůstanu.“ Odpověděla jsem jí s náznakem hrdosti
„Mám radost že jsi zpět, jako moje pomocnice jsi se osvědčila a nechci zase cvičit nekoho dalšího. Teď si vem uniformu a za 30 min mi podáš hlášení.“ Odpověděla Darina a odešla

Vstala jsem a šla si vzít uniformu. Nechala jsem ji posranou a zablácenou v čistící místnosti. Nechtěla jsem si znovu oblékat silonky se zaschlými hovny. Pokusila jsem se ji vyčistit alespoň z toho nejhoršího. Sice jsem nebyla s výslednem úplně spokojena, ale už nebyl čas na další čištění. Musela jsem jít k Darině. Mokrou jsem si ji oblékla a zamířila k Darinině kanceláři kde už na mě čekala.
Jak jsem vstoupila tak řekla: „Velitelko SP-053. Podej hlášení o průběhu akce.“
Postavila jsem se před ni a začala mluvit o zajatých kusech, kolik přibližně našich jednotek a kde bylo deaktivováno, nepřátelské taktice, místech s silnou a slabou obranou a dalších detailech zjištěných v zóně.
„Proč jste neprozkoumali i sektor F17. Všechno co popisuješ se odehrálo na F12. Kusů se z akce vrátilo dost.“ Zeptala se Darina
„No protože během sběru zajatců na F12 nás překvapil nepřátelský tank. Okamžitě jsem všechny At kusy v dosahu přiřadila k Tharp aby ho zastavili. To se jim nedařilo. Další důležitá zkutečnost byla že jsme zajali jejich koordinátorku. Chtěla jsem ji sem dostat. Při tom mi nepřátelský tank odřízl cestu k mojí formaci. Oni se vrátili a já ležela před tankem se dvěma náložemi v rozkroku připravená se pod ním odpálit“

„A? Jak to že jsi zpátky?“ pokývla hlavou Darina
„Na poslední chvíli se u mě v kráteru objevila nějaká blondýna od speciálů. Měla taky nálož a řekla že se ho pokusí napřed zastavit ona, potom až já. Povedlo se jí to. Odpálila uvnitř skeletu pěnovou nálož a vyřadila ho.“
„Dobře to mi zatím stačí. Teď se pojď podívat na tvoje úlovky. Ta koordinátorka je vážně něco. Musíme vymyslet taktiku jak ji zlomit a získat od ní všechny informace.“ Řekla mi s úsměvem
Jak jsme šli chodbou ke kójím se zajatci Darina mi řekla: „Kdyby tě zajímalo co bude s Ave tak jde příští týden do loterie. Kup si vstupenku do VIP zóny užijeme si hezké odpoledne.“
„Hmm dobře, domluveno.“ Odpověděla jsem jí, i když jsem vůbec netušila kolik takový lístek stojí.
To už jsme stáli před kojí kde byla zavřená jejich koordinátorka. Darina zprůhlednila elektronicky ovládané sklo s výhledem na kóji.
„Dívej na ni, to je krása. Vážně dobrá práce chytit koordinátorku. Já bych ji nechala očistit a strčila do luxusní cely. Stejný postup jako s Ave, ale toto je koordinátorka, ta ztratila mnohem víc než nějaká velitelka. “ Navrhla Darina a zároveň si protiřečila.
„Myslíš že ji pohodlná cela nezlomí?“ zeptala jsem se
„Určitě ne tak snadno. Ona je na podobný komfort určitě zvyklá. Právě proto se může minout účinkem. Na ni musíme chytřeji. Kecy s zvláštní zónou pro zajatce taky nebudou fungovat, ona asi ví jak to tady chodí a co ji čeká“
„A co jí dát na výběr loterie, nebo osobní nálož v luxusní cele?“ zeptala jsem se
„Jak to myslíš?“ chtěla Darina vědět detaily
„No řeknem jí že když bude spolupracovat tak se umyje, užije si pohodlí a odpáli se sama v soukromí kdy bude chtít. Pokud nebude spolupracovat tak si zašuká v aréně, možná ji při tom někdo posere a bude odpálena na základě losu. No a bude tam mít speciální postavení protože nebudeme tajit že je koordinátorka, bude tam v téhle uniformě. Tu bude chtít každý kus pořádně vymrdat, nebo aspoň pochcat. Představa že bude během šukačky odpálena pro pobavení nepřítele je celkem silný argument. Myslím že si zvolí osobní nálož ve vyčkávací cele obklopená několika sex servise kteří jí před tím poskytnou nějaké uvolnění přesně podle jejího přání “ rozvedla jsem svoji myšlenku
„To je zajímavé, promyslím to, podívám se do záznamů z minulých výslechů. Teď jdeme udělat ty velitele. Musíme jednat rychle, protože oni nemají informace o budoucích plánech. Za dva dny jsou použitelní tak akorát jako cvičný cíl.“
„Dobře, jdu do výslechové místnosti 3, nechám si přivést tu zrzku.“ Odpoveděla jsem Darině

Seděla jsem u terminálu a čekala až mi přivedou prvního zajatce. Využiji čas a pokusím se zjistit jestli se Caprice vrátila.
Po zadaní vyhledávací masky: se1-Tserv/07-03 Danni B., At-Ti-Ts-D, Caprice mi vyskočil jeden záznam „active, At-Ti-Ts-D, se1-Tserv/07-03 Danni B., W105 54 Caprice Tassie“ rozklikla jsem ho a viděla její historii, „ta bláznivá holka má za sebou už 3 akce“ zasmála jsem se, ale už nebyl na další čtení čas. Přiváděli mi zajatou velitelku. Rychle jsem opsala její kód a musela začít výslech.
Posadili ji před mě na zem, její oči jezdily od rohu místnosti k druhému, ale pohledu na mě se vyhýbala. Chvíli jsem ji nechala sedět a potom jsem se k ní přišla blíž

„Víš kde jsi?“
„Vím“ odpověděla mi
„Tak si to nebudeme komplikovat. Odpověz mi na pár otázek a máme to za sebou“ řekla jsem jí mile, ale přísně.

„Co chceš vědět? To že budeš zasažená ležet tady na zemi až to tu obsadíme“ a plivla mi do obličeje Odřela jsem si z tváře a pusy její sliny a klidně jí řekla: „Víš možná budu deaktivovaná, ale to není teď důležité. Pro tebe je důležité co mi řekneš. Přemýšlej a při tom se podívej na toto video.“ ,pustila jsem jí záznam z výslechu kde byla použita výslechová kapalina. Mezitím co byla donucená sledovat video

ukazující účinky kapaliny jsem si sedla k terminálu a předstírala že dělám nějaké rutinní úkoly a nemám o ni nezájem. Jak video skončilo předstoupila jsem k ní s lahvičkou podívala se jí do očí a řekla jí: „Když nebudeš mluvit tak to na tebe budu muset nalít. Viděla jsi učinky, budeš se třást v křečích, pochčiješ a posereš se. Tohle se bude opakovat tak dlouho jak budu chtít. Není lepší mi řict co chci vědět?“ Podívala se na mě a znovu mi plivla do obličeje. Tentokrát se trefila přímo na moje rty. Bez dalšího zaváhání jsem na ni nalila jednu dávku výslechové kapaliny. Padla na záda, začala se svíjet jako po zásahu pěnou a viděla jsem jak se jí pod prdelí dělá loužička její moči. Po chvíli se ozvalo bublavé prdnutí jak si plní rozkrok obsahem svých střev. Po dalších dvaceti minutách učinky plně odezněly a ona ležela na podlaze. Znovu jsem k ní přistoupila naklonila nad její hlavu a řekla: „Nejsi moc chytrá. Viděla jsi to na videu a stejně jsi udělala vše pro to abys to zažila i na vlastní kůži.“ Při tom jsem nad ní držela další lahvičku. „Zkusíme to znovu. Pokud na mě plivneš tak se leknu a mohu tu lahvičku na tebe upustit. Rozumíš?“, zepala jsem se jí. Mlčky přikývla.
„Jaký byl tvůj úkol v zóně a kde máte umístěné hlavní obranné body?“ zeptala jsem se znovu Znovu na mě plivnula, hustý cákanec jejích hlenů mi stékal po bradě na můj hrudník. Okamžitě jsem pustila lahvičku s kapalinou a ta se jí vsakovala do jejího šedého zabláceného body. Prohnula se v zádech, převalila na bok do klubíčka a sténala. Už byla sice vyprázdněná, ale jak se svíjela flek na její prdeli se zvětšoval až do půlky stehen. Další půl hodiny mám čas, pak to zkusím znovu.

Co dělá Caprice

Mezitím jsem šla na chvíli ven, na čerstvý vzduch. Sedla jsem si na hliněný pahorek odkud byl výhled na obranné linie a zónu. Kousek odsud se seřadiště útočných jednotek a vedle výslechového komplexu vyčkávací plocha pro pohotovostní jednotky. Tam jsou neustále připravený vyproštovací tank a potom i náš pro tranport zajatců. Kolem tanku jeho byly podpůrné jednotky tankový servis a obrana. Hned jsem poznala kde je Caprice. Stála před tankem a čistila ho od zaschlého bahna a ostatních nečistot ze zóny.
Potichu, tak aby o mě nevěděla jsem k ní přistoupila řekla: „Dělej to pořádně, ať je nejčistší v zóně.“ Caprice se na chvíli zamyslela, otočila se a s nadšením mi skočila kolem krku „Semillo, myslela jsem že jsi byla deaktivovaná.“

Jak mě objímala málem jsme spadly na zem. Musela jsem ji odstrčit, „Ty bláznivá tankistko, nemužeš se tak ke mně chovat. Pojď za mnou.“
Vzala jsem ji na můj oblíbený pahorek. Sedli jsme si na zem a Caprice chtěla okamžitě povídat o svých zážitcích. Musela jsem ji přerušit.
„Caprice, nemám moc času, ale chci abys něco udělala.“ Řekla jsem vážně
„Co pro tebe můžu udělat?“

„Poslouchej mě, teď jsi byla v nové jednotce pro extrakci zajatců. Zítra se do ní budou doplňovat čerstvé kusy na místo deaktivovaných a řešit přesuny k standardním tankům. Ty se přihlas k této jednotce.“ Řekla jsem jí naprosto vážně.
„Semillo proč, mě to baví u tanků, to dobrodružství, vzrušení ta akce“ odpověděla smutně
„Caprice, toto je co?“ ukázala jsem na transportní skelet „Tank. Budeš u tanku a budeš u tohoto déle než u standardního tato jednotka nebude tak často jezdit do zóny. Můžeš ho umývat, leštit a připravovat pro transport zajatců. Bude to nejčištší tank v celé zóně.“, usmála jsem se na ni
Caprice se zamyslela a řekla: „dobře, udělám to, ale asi mě nevyberou mám už napsanou jednotku atc3-T/08-01 Alesya“
„nikde o tom nemluv a nestarej se, jen se prihlaš k se3-Ttrans/07-03 Danni B.“ podívala jsem se na ni a pohladila po stehně. „Už musím jít“, pokračovala jsem a odešla zpět do výslechového komplexu

Zpět u výslechu

Vrátila jsem se akorá včas, účinek výslechové kapaliny na zajatkyni končil. Přistoupila jsem k ní, rozkročmo si sedla na její hrudník, znovu se na ní podívala a zeptala se:
„Tak co už mi něco řekneš?“
Zajatkyně mlčky přikývla
„Kód tvojí jednotky?“ zeptala jsem se
„02873W April Hughs DefSt-18-42“ odpověděla mi stroze
„Ve kterých sektorech máte předsunuté hlídky?“
„Si myslíš že to vím? Ja jsem velitelka jen na jedné pozici, tam kde jste mě zajali. Ale poradím ti jak to zjistit.“ Odpověděla mi
„Pokračuj?“ řekla jsem jí
„Vezmi si ty svoje blbečky a jdi s nimi pomalu zónou, tam kde Vás zasáhneme tak jsou naše pozice“ zasmála se a povedlo se jí šáhnout na můj obličej rukou kterou před tím strčila do svého posraného rozkroku. Na tváři a pod nosem jsem měla její hovno a ona se mi začala vysmívat:
„dělej, chci další dávku toho roztoku, už se tu nudím.“
Vstala jsem a otřela její „dárek“ z obličeje. Od strážného vzala jeho zbraň, přišla k zajatkyni, z blízka jí namířila jí mezi nohy podívala do očí a řekla: „Mluv, nebo tě teď deaktivuji“
Ona ji chytla za druhý konec, zasunula hlouběji do rozkroku a řekla: „Dělej, čekám. Ani to toto nedokážeš. Koordinátorko.“ A s úšklebkem dodala: „Jak může takovej slaboch velet“
Vstala jsem, vrátila strážnému jeho zbraň a na ni znovu nalila výslechovou kapalinu, ona se mi smála do obličeje „Víc, chci silnější….“ Potom ji znovu zachvátily křeče, převalila se na bok do klubíčka a sténala. Opravdu u ní nenajdu cestu k informaci? A ví něco nás jen zaměstnává abychom neměli čas na ostatní. Za dva až tři dny budou informace od velitelů bezcenné?
Za další půlhodinu, až učinky odezněly podívala se na mě a polohlasem šeptala: „až proběhne náš velký útok tak tady budeš ležet deaktivovaná.“
„Odveďte ji zpět do kóje“, rozkázala jsem strážným a sedla sedla jsem si na chvíli na zem. Měla jsem k ní zvláštní respekt. Zvládla čtyři výslechové kapaliny a stejně se mi vysmívala a provokovala mě. Darina ve vedlejší místnosti také vyslíchala, počkala jsem až na zajatce nalije kapalinu a bude mít chvíli čas.
„Darino, zajatce 02873W, tu zrzku jsem nedokázala zlomit“ řekla jsem jí smutně
„To se občas stává, nic se neděje. Tenhle začal mluvit. Jí už nepotřebujeme, pak ji deaktivujeme.“ Odpověděla mi Darina.
„Dobře co chceš dělat dál?“ zeptala jsem se jí
„Dnes už nic, jdi si koupit ten lístek a odpočni si.“ Usmála se na mě
Rozloučila jsem se, ještě se vrátila k mému stolu a na terminálu jsem zkontrolovala jestli se Caprice zapsala k transportnímu tanku. Požadavek tam byl, tak jsem k němu jen napsala schváleno a šla do mé luxusní kóje. Cestou jsem zkontrolovala stav mých kreditů měla jsem jich ještě 1650. V aréně jsem si koupila VIP vstupenku na loterii za 1200 kreditů. Konto se mi rychle tenčí, ale za 3 dny dostanu další kredity.

Konečně odpočinek

V kóji jsem se umyla a natáhla se na matraci ve vedlejší místnosti. Pustila jsem si hudbu a objednala balíček na uvolnění napětí. Dveře se otevřely a vstoupili. Dva muži, jedna žena. Všichni ve světle modrém – stejná barva, kterou jsem kdysi nosila já. Klekli si hned za prahem, čela se téměř dotýkala podlahy. Čekali.

Ležela jsem na matraci, hlavu podloženou rukou, a chvíli si je prohlížela. Žena byla drobná, tmavovlasá, s rysy, které by v jiném světě mohly být krásné. Muži – jeden vysoký, svalnatý, druhý štíhlejší, s jemnýma rukama. Všichni tři naprosto, absolutně podřízení.

„Pojďte blíž," řekla jsem klidně.

Připlazili se po kolenou. Zastavili se asi metr od mé matrace, stále v kleče, ruce na stehnech, oči sklopené k zemi.

„Zvedněte hlavy. Chci vidět, komu budu dnes večer rozkazovat."

Poslechli. Jejich pohledy byly prázdné, připravené, oddané. Přesně tak, jak to má být.

„Vaše kódy?"

„M 089 22," řekl vysoký.

„M 091 45," řekl štíhlý.

„W 032 17," řekla žena.

„Dnes večer nemáte čísla," usmála jsem se. „Dnes večer jste jen nástroje mého potěšení. Rozumíte?"

Přikývli.

„Neslyším."

„Ano, paní," ozvalo se sborem.

Natáhla jsem nohu a položila ji na rameno štíhlého muže. „Začneme u nohou. Oba dva. Vy dva se postaráte o mé chodidla. A ty," podívala jsem se na ženu, „ty počkáš. Až řeknu, přijdeš na řadu."

Beze slova se dali do pohybu. Vysoký muž si vzal mou levou nohu, štíhlý pravou. Jejich dlaně byly teplé a pevné, když mé nohy zvedly a přitiskly ke svým tvářím. Na okamžik jen dýchali, vdechovali vůni mé kůže, mého potu, mé dominance.

Pak začali.

Štíhlý muž – M 091 45 – byl jemnější. Jeho jazyk kreslil pomalé kruhy na mém nártu, široké, pomalé tahy, které pokrývaly celou plochu chodidla. Pak přešel k prstům. Každý zvlášť bral do úst, jemně sál, jeho jazyk obkružoval špičku, než přešel k dalšímu. Byla to pečlivá, oddaná práce, která ve mně probouzela příjemné, hluboké teplo.

Vysoký – M 089 22 – byl intenzivnější. Zaměřil se na patu, jeho jazyk tlačil silněji, masíroval napjatou kůži, uvolňoval únavu z celého dne. Pak sklouzl do klenby a jeho pohyby byly rychlejší, hladovější. Cítila jsem, jak mu tvrdne penis pod modrou kombinézou.

Nechala jsem je pracovat. Zavřela jsem oči a soustředila se na pocity. Na teplo jejich úst, na vlhkost jejich jazyků, na absolutní podřízenost, kterou mi dávali každým pohybem. Hudba hrála tiše v pozadí, ale já slyšela jen jejich dech a tiché, vlhké zvuky jejich práce.

Po několika minutách jsem otevřela oči a podívala se na ženu. Stále klečela, ruce na stehnech, oči upřené na mou tvář, čekajíc.

„Ty," řekla jsem. „Pojď sem."

Přisunula se po kolenou blíž.

„Sundej mi kalhotky. Pomalu. Chci to vidět."

Její prsty se dotkly mého pasu, jemně stáhly tenký materiál přes boky, stehna, lýtka, až ho vytáhly z mých nohou. Celou dobu se jí třásly ruce – ne strachem, ale soustředěním, oddaností.

„Dobře. Teď si lehni na záda. Hlavou k mým nohám."

Poslechla. Její tmavé vlasy se rozprostřely na podlaze, její tělo bylo napjaté v očekávání. Položila jsem jí chodidlo na obličej, přímo na ústa.

„Lízej. A ty dva pokračujte. Chci cítit všechny tři najednou."

A začala symfonie.

Žena pod mým chodidlem otevřela ústa a její jazyk se dotkl mého nártu. Olizovala ho širokými, plochými pohyby, jako by čistila vzácný předmět. Občas vzala celý můj palec do úst a sála ho, její tváře se propadly dovnitř.

Muži u mých nohou zintenzivnili své úsilí. Vysoký teď olizoval moji kotníku, jeho jazyk sledoval každou kůstku, každý záhyb. Štíhlý se zaměřil na mé prsty, jeden po druhém, jeho technika byla stále jemnější, téměř hypnotická.
Ležela jsem a nechala to plynout. Cítila jsem tři jazyky na svých nohách, tři bytosti, jejichž jediným účelem v tuto chvíli bylo mé potěšení. Byl to klid pramenící z absolutní moci. Moci, kterou jsem si zasloužila.
Po dlouhé chvíli jsem se posadila. Všichni tři okamžitě přestali a zvedli hlavy, čekajíce na další rozkaz.
„Dobře. Teď ty," ukázala jsem na vysokého muže, „si lehni na záda. Ty," kývla jsem na ženu, „si sedni na jeho obličej. Budeš mu dávat svou kundu k dispozici. A ty," podívala jsem se na štíhlého, „přijdeš ke mně."
Vysoký si lehl, jeho vzpřímený penis trčel z rozepnuté kombinézy. Žena se posadila na jeho obličej, její rozkrok přímo nad jeho ústy. Chytila se jeho vlasů a přitiskla se mu na tvář.
„Lízej ji," rozkázala jsem mu. „A ty," řekla jsem ženě, „až budeš chtít vyvrcholit, zeptej se mě. Bez mého svolení ani o milimetr dál."
Štíhlý muž přilezl ke mně na kolena. Jeho oči hledaly mou tvář, hladové, ale poslušné.
„Udělej mi dobře pusou. Až budu chtěl víc, řeknu ti."
Sklonil se k mému klínu. Jeho první dotek byl jemný, téměř zkoumavý. Špičkou jazyka přejel po mých stydkých pyscích, nahoru a dolů, mapuje terén. Pak se jeho jazyk zaměřil na klitoris – přesný, rytmický, dokonalý.
Zavřela jsem oči a nechala se unášet. V pozadí jsem slyšela tiché, vlhké zvuky – žena se pomalu pohybovala na obličeji vysokého muže, jeho jazyk v ní pracoval. Občas zasténala, ale vždy se zarazila, vzpomněla si na můj zákaz.
„Ještě ne," řekla jsem klidně, aniž bych otevřela oči. „Vydrž."
Muž u mého klína pokračoval. Jeho technika byla mistrovská – věděl, kdy zrychlit, kdy zpomalit, kdy použít špičku a kdy celou plochu jazyka. Cítila jsem, jak se ve mně pomalu buduje vlna, teplá a hluboká .

Otevřela jsem oči a podívala se na něj. Jeho pohled byl upřený na můj obličej, hledal známky potěšení, chtěl se ujistit, že dělá vše správně.
„Dobře," zašeptala jsem. „Pokračuj."
Otočila jsem hlavu k ženě. Její tělo bylo napjaté, na pokraji. Její oči byly zavřené, rty pootevřené.
„Teď," řekla jsem. „Můžeš."
Vykřikla – krátký, tlumený výkřik, který se rozlehl místností. Její tělo se sevřelo v křeči, boky se přitiskly k mužově tváři, zatímco ji převalovala vlna orgasmu. Vysoký muž pod ní pokračoval v práci, jeho jazyk jí pomáhal prožít každou vteřinu.
Sledovala jsem to a cítila, jak se i ve mně všechno napíná. Muž u mého klína vycítil, že se blížím. Zrychlil, jeho jazyk byl nyní zoufalejší, přesnější.
„Ano," vydechla jsem. „Teď."
A přišlo to. Vlna, která začala v mém břiše a rozlila se celým tělem. Mé boky se zvedly proti jeho tváři, mé prsty se zaryly do matrace. Bylo to hluboké, dlouhé vyvrcholení, které smylo všechno – únavu, stres, vzpomínky na zónu i na Aprilin výsměch.
Když to odeznělo, ležela jsem chvíli nehybně, jen s tlukoucím srdcem a hlubokým dechem. Muž u mého klína se stáhl a klekl si, čekaje.
Otevřela jsem oči a podívala se na všechny tři. Vysoký muž stále ležel, žena sesedla z jeho obličeje a klečela vedle něj. Všichni čekali na můj další rozkaz.
„Ty," ukázala jsem na štíhlého muže, „jsi ještě neukončil. Pojď sem."
Přisunul se blíž. Jeho penis byl stále tvrdý, napjatý k prasknutí.
„Lehni si vedle mě. A ty," řekla jsem ženě, „ho připrav. Pusou. Až řeknu, vsune se do mě."

Žena se naklonila k jeho klínu a vzala jeho penis do úst. Sála ho pomalu, pečlivě, její jazyk obkružoval žalud. Muž zasténal, jeho ruce se zaťaly do podlahy.
Sledovala jsem to chvíli, pak jsem se posadila a pokynula mu.
„Teď. Pomalu a hluboko."
Vklouzl do mě jedním plynulým pohybem. Byl to pocit plnosti, naplnění, který přišel přesně ve správný okamžik. Objala jsem ho nohama kolem pasu a nechala ho pracovat. Jeho pohyby byly zpočátku pomalé, hluboké, pak postupně zrychlovaly.
Žena se mezitím přesunula k mým nohám. Vzala mé chodidlo do rukou a začala ho lízat, zatímco se muž ve mně pohyboval. Vysoký muž klečel opodál a díval se, jeho penis stále tvrdý, čekající.
Byl to dokonalý kruh. Já ve středu, všichni tři kolem mě, každý dělal přesně to, co jsem chtěla. Jejich jediným účelem bylo mé potěšení.
Cítila jsem, jak se muž blíží k vrcholu. Jeho pohyby byly prudší.
„Ještě ne," zašeptala jsem mu do ucha. „Vydrž."
Zpomalil, s viditelnou námahou. Jeho tělo se třáslo.
„Dobře. Teď."
S výkřikem, který zněl spíš jako úleva než rozkoš, se do mě vystříkal. Jeho tělo se napjalo, pak povolilo, a on zůstal ležet na mně, oddychující.
Nechala jsem ho chvíli, pak jsem ho jemně odstrčila. Okamžitě sesunul vedle mě na podlahu.
Podívala jsem se na vysokého muže. Stále klečel, stále tvrdý.
„Ty," řekla jsem. „Pojď sem a dokonči to. Ale tentokrát…" usmála jsem se a natáhla k němu své chodidlo. „…do toho, co ti dám."
Pochopil okamžitě. Klekl si, vzal mé chodidlo do obou rukou a přitiskl si ho k svému klínu. Jeho penis se otíral o mou nohu, o mé prsty. Začal se rychle pohybovat.
Sledovala jsem ho. Jeho obličej byl zkřivený rozkoší, oči zavřené. Byl to pohled na absolutní podřízenost – jeho nejintimnější akt byl závislý na mém chodidle, na mém svolení.
Trvalo to jen pár minut. S hlasitým zasténáním se vystříkal na mé chodidlo, teplé kapky dopadaly na mou kůži, stékaly mezi prsty. Pak klesl, jeho hlava se dotkla podlahy.

Ležela jsem, nohy stále natažené, pokryté jeho spermatem a slinami všech tří. Byl to můj pach, moje značka. Můj důkaz, že v této místnosti, v tuto chvíli, jsem byla absolutní vládkyní.
„Teď," řekla jsem tiše, „mě očistěte. Všichni tři. Každý kapku, každou stopu. Až budu čistá, můžete jít."
Vrhli se na to s oddaností, která by dojala i tu nejtvrdší koordinátorku. Jejich jazyky sbíraly mé potěšení z mých nohou, z mých stehen, z mého břicha. Olizovali mě, jako bych byla posvátný předmět. A já při tom spokojeně usínala.

Druhý den jsem jak jsem se probudila už tam nebyli. Ještě že byl tento balíček za pevnou cenu na určitý čas. Po zaplacení dalších 335 kreditů mi jich zbývalo jen 120. Už se budu muset uskromnit.
Když si vzpomenu na svět v zóně, kde jsem se plazila v bahně s náloží pod silonkama proti nepřátelskému tanku a srovnám to s dnešní nocí, když jsem si připadala jako královna. Nechci být deaktivovaná tam kdesi v bahně. Chci si ještě užít tento svět luxusu. Dnes jsem využila krátké chvíle volna k procházce po zázemí. Oblékla jsem se celkem nenápadně, vzala jsem si jen jednoduche body a silonky. Chci poznat zázemí i z jiného úhlu pohledu. Když jsem byla otrokyně tak jsem se nikam nedostala. Teď ve výslechovém komlexu mám tolik práce že se taky nikam nedostanu a po poslední zkušenosti ze zóny je mi jasné že každé takové dobrodružství může končit mojí deaktivací.

Safi Pearl, Echo Abbigail a královna

Rozloučila jsem se s Alikou a Cassey a šla do svojí kóje. Pod limcem mého body mě hřály silonky které

mi Alika věnovala. Ty silonky, které mě můžou hodně rychle poslat do loterie. Královna chce Eco Abbigail zničit. Procházela jsem se po zázemí, pod límcem mého body jsem měla kousek látky s vůní Aliky a jak jsem míjela ostatní kusy, divala sem se na ně a v břiše jsem měla zvláštní pocit. Směs nejistoty, strachu a vzrušení. Tuší ostatní co mám u sebe? Je to vidět? Budu kvůli tomu deaktivovaná v loterii? To už jsem byla ve své malé kóji, vejde se mi tam akorát matrace na kterou sem si sedla a začala znovu číst o Abbigail. Té holce která šla za svou Lee. Nechápala jsem jak mohla Isabelle o ní psát takové lži kterýma potom zmanipuovala královnu. Každého kdo Isabelle stál v cestě tak odstranila, každý kdo jí mohl pomoci dosáhnout jejího cíle tak využila a potom odstranila. Její kariéra od reportérky k pomocnici koordinátorky byla lemována zradou, podvodem a manipulací. A na závěr když byla zajata nepřítelem tak vedla jeho jednotky v útoku na naše pozice. Na naše kusy kteří seděli v bahně na linii odhodlaní bránit královnu. Nerozumím tomu proč je její odkaz, který nosí pod límcem Echo Abbigail pro královnu tak nebezpečný a chce ho zničit. Chci víc poznat Abbigail, chci jít zpět do zóny a vzdát poklonu na místě kde byla deaktivovaná ta obyčejná Abbigail. Alika pro zbytek naší formace udělala co mohla aby nás poslala do zázemí, ale mám jí za to být vděčná? Zde jsem v trvalé nejistotě jestli náhodou nebudu odhalena. V záznamech od Cassey jsem našla fotku Abbigail. Tehdy ještě byla nadšená, plná ideálů o vítězství pro královnu. Stojí v uniformě primární pěchoty na seřadišti DAT a z jejího pohledu vyzařuje zvláštní odhodlání a klid. Fotku jsem vzala a dala si na zeď nad svoji matraci. Prý jsem jí hodně podobná. Pro královnu a úkol v zóně jsem odhodlaná udělat vše, ale když někoho deaktivuji tak rychle, když se svíjí v pěně tak ho raději zasáhnu. V tomto nedělám rozdíl jestli má naši nebo nepřátelskou uniformu. Dojal mě příběh jak se Abbigail v zóně omlouvala deaktivované nepřátelské blondýnce.

„……Zasáhla jsem ji dávkou do rozkroku, hrudníku a hlavy. Nic si nestihla uvědomit a sesunula se na zem pár desítek centimetrů od mojí pozice.
Připlazila jsem se k ní, pohladila jí po vlasech a zašeptala: „promiň musela jsem to udělat to přece víš“
Odpovědi jsem se už nedočkala. Linie obrany je už celkem blízko a stále o mě nikdo neví. Tato díra kde leží deaktivovaná blondýnka je vhodný úkryt. Zde počkám až bude tma a potom vlezu do jejich zákopu kde aktivuji svoji nálož. Ležím na zemi vedle ní a dívám se do prázdna, jako bych chtěla znovu vidět Lee, Arette, Ellu. Všem chci říct děkuji, ale už mě neuslyšíte. Děkuji i tobě neznámá nepřátelská blondýnko. Ležela jsem v té jámě a držela ji za ruku až do večera kdy se na zónu snášela tma. Je čas jít, řekla jsem si. Naposled jsem se na ni podívala, políbila jí na noze a lezla dál bahnem. Už jen pár metrů, vidím nepřátele v zákopu….“ Při čtení tohoto textu jsem se rozbrečela. Ta Abbigail, která podle Isabelle zradila královnu, tak Abbigail která sama tajně odešla do zóny kde pro královnu deaktivovala několik desítek nepřátel a pořád zůstala ta stejná Abbigail které jen chybí její Lee. Dívám se na její fotku, nevím kdy byla pořízena, ale Abbigail na ní vypadá klidně a vyrovnaně. Pravděpodobně stojí na seřadišti, má celkem čistou uniformu, její žluté body a růžové legíny jsou téměř bez bahnitých fleků, jen chodidla a černé silonky má lehce špinavé. Stojí tam a dívá se na toho kdo jí fotil, možná se dívá na Lee, možná na Ellu. Ať tam s ní byl kdokoliv, byla tehdy spokojená.

Caprice a další dobrodružství v zóně

Poslechla jsem Semillu požádala o zařazení do formace se3-Ttrans/07-03 Danni B.. Transportní tank, který se používá k extrakci zajatců ze zóny a po změně vnitřních modulů může být překonfigurován pro bezpečný pohyb důležitých osob v zóně. To třeba kdyby se chtěly koordinátorky nebo naše královna Louisa Lu podívat do zóny. Hodněkrát jsem snila o tom že budu v zóně chránit moji královnu budu tam jen pro ni a budu zasažena pro to aby se ona moje Louisa Lu dostala zpět do zázemí. Po návratu z poslední akce kdy jsme dovezli několik zajatců jsem měla obrovské obavy o Semillu. Naposledy jsem ji viděla když mi přikázala abych dovedla nepřátelskou koordinátorku do kotce v transportním skeletu a ona zůstala hlouběji v zóně kde se k ní blížil nepřátelský tank. Tehdy jsem byla smutná. Je pravda že budeme všichni deaktivováni v zóně, ale nechci aby byla Semilla zasažena dřív než já. O to větší jsem měla radost když jsem ji po návratu z akce viděla na seřadišti. Přišla za mnou a já jí hned musela skočit kolem krku. Velitel mého sektoru se na mě potom podíval a ptal se jestli jsem normální? Nemohu se k pomocnici koordinátorky takhle chovat ona má na přece na starosti mnohem důležitější věci a nějaký tankový servis ji nemůže rozptylovat. Na to jsem mu odpověděla že je to moje přítelkyně a známe se už od výcviku. On na mě plivnul řekl něco o protekční svini a že uvidím v zóně.

Druhý den jsem naskenovala do terminálu svůj kód a doporučení Semilly bylo správné, byla jsem zařazena k transportnímu tanku 07-03 Danni B. Měla jsem opravdu obrovské štěstí že budu u této elitní jednotky. Na nástupu jsem byla mezi prvními, nedočkavá až budu přiřazená k nové formaci.

Poslední přišla Danni B. nejvyšší velitelka formace. Oblečená v krásné uniformě. Měla na sobě černé body, modré silonky a světle růžovou krátkou sukni. Silonky měla špinavé od bláta, ale od pasu nahoru už byla čistá. Je jasné že chodí jen na seřadiště kde dá instrukce našim velitelům a my jsme tady od toho abychom se plazili v bahně než budeme zasaženi.

„Jsem Danni B, nejvyšší velitelka formace se3-Ttrans/07-03“ začala k nám promlouvat, „vy jste k tady k jednomu účelu. Udělat v akci vše pro to aby byla uspěšná nebo být zasažen. Vaši velitelé Vám rádi pomohou. Nezajímá mě kolik vás bude deaktivováno. My máme na starost transportní skelet a naše úkoly se většinou budou týkat extrakce zajatců. Další úkol o kterém rozhodla koordinátorka obraných operací Oxana Chic bude obsluha vyprošťovacího skeletu se1-Tserv. Proto máme všichni duální přiřazení k formacím se1-Tserv/07-03 a se3-Ttrans/07-03. Než pujdete do zóny budete trávit čas na seřadišti a před odchodem do zázemí absolovujete dva dny na výcvikovém polygonu kde se budete zdokonalovat. O tyto dva dny se bude zkrácovat Váš odpočinek v zázemí.“

„Pro kálovnu Louisu Lu“ odpověděli jsme jednohlasně.

Jak Danni B odešla sedla jsem vedle skeletu. Moje místo je uvnitř skeletu. Neoficiálně se nám říká „sekundární servis“ V zóně se pohybujeme uvnitř skeletu a ven jdeme až když připojujeme vyřazený tank, nebo nakládáme zajatce. Jinak během pohybu jsem krytá před nepřátelskou palbou na rozdíl od tankového servisu který jde vedle skeletu společně s obranými a podpůrnými kusy.

Teď jsme jen čekali. Oba naše skelety jsou připravené jen abychom do nich vlezli a udělali v zóně vče co je potřeba. Seděla jsem na zemi, nohy ponořené v kaluži a bahnitá voda me příjemně chladila. Vedle mě si užívali dva z tankové obrany. Ona mu seděla na obličeji, on jí lízal kundičku a ona ho uspokojovala rukama. Dívala jsem se na ně a cítila lehké vzrušení. Najednou se ta brunetka otočila na mě, usmála se a polohlasem řekla „Připoj se, je tu volné péro.“

„Vážně?“ zeptala jsem se a v hlase mi znělo víc nadšení než ostychu.

„Pojď,“ řekla brunetka jménem Lexi. Chytla svého partnera za vlasy a lehce odtáhla jeho tvář od svého klína. „Tohle je Mikel. Má nejlepší jazyk v celý jednotce. A jeho péro stojí fakt za to.“

Mikel se na mě podíval. Měl modré oči a na tváři zbytky bahna. Jeho kombinéza byla rozepnutá, penis tvrdý a lesklý od Lexiiných slin.
„Tak pojď," zopakovala Lexi a natáhla ke mně ruku.
Vstala jsem a přešla k nim. Bahno mi čvachtalo pod nohama. Klekla jsem si vedle Lexi. Mikel okamžitě pochopil. Otočil hlavu a jeho jazyk se dotkl mého kolena. Byl teplý a vlhký. Pomalu stoupal výš po mém stehně, po vnitřní straně, až k samému okraji mých silonek.
„Hezky," vydechla jsem a roztáhla nohy.
Jeho jazyk našel cestu. Přes tenkou látku mi začal dráždit klitoris. Byl neuvěřitelně zručný – kroužil, tlačil, přejížděl. Cítila jsem, jak mi vlhne mezi nohama, jak se mi napíná celé tělo. Lexi se mezitím naklonila ke mně. Její rty se dotkly mých.
„Líbej mě," zašeptala.
Její polibek byl hluboký a vášnivý. Její jazyk tančil s mým, zatímco Mikel pokračoval ve svém díle. Lexiina ruka sjela k mému krku, pak níž, k mým prsům. Stiskla je přes mokré body a já zasténala přímo do jejích úst.
Náhle ucítila, jak mi Mikel stahuje silonky. Odtáhla jsem se od Lexi a nadzvedla se, aby mi je mohl stáhnout až ke kotníkům. Pak se jeho hlava znovu zabořila mezi mé nohy, tentokrát naostro. Jeho jazyk byl horký a přesný. Olizoval mé stydké pysky, kroužil kolem klitorisu, a pak do mě pronikl.
„Ano," vydechla jsem a chytila ho za vlasy.
Lexi se přesunula za něj a začala mu masírovat varlata. Pak se naklonila a vzala jeho penis do úst. Mikel zasténal, ale nepřestal. Jeho jazyk ve mně pracoval s novou intenzitou.
Byl to dokonalý kruh rozkoše. Lexi sála jeho péro, on lízal mě a já jsem jen seděla a užívala si ten pocit absolutního uvolnění uprostřed bahna a všudypřítomného napětí. Když jsem cítila, že se blížím k vrcholu, pevněji jsem ho chytila za vlasy. „Ano, ano, nepřestávej," vydechla jsem.

A pak to přišlo. Exploze rozkoše, která mi projela celým tělem. Zaklonila jsem hlavu a vykřikla, zatímco se přede mnou všechno rozmazávalo. Mikel pokračoval, prodlužoval mé vyvrcholení, dokud jsem se nepropadla do vyčerpaného, blaženého klidu.
Otevřela jsem oči a podívala se na ně. Lexi se právě odtáhla od jeho penisu, lesklého a napjatého. Usmála se na mě.
„Ještě není konec," řekla.
Chytila Mikele za ramena a lehce ho odstrčila ode mě. Pak se postavila, a posadila se na něj obkročmo. Její záda byla ke mně, viděla jsem, jak do mě jeho penis vchází, jak se její svaly napínají. Začala se pohybovat – pomalu, rytmicky, hypnoticky.
Mikel zavřel oči a oddával se pocitům. Já jsem si lehla na zem, hlavu opřenou o svou vlastní hromádku šatů, a dívala se na ně. Na to, jak se Lexi pohybuje, jak jí vlají vlasy, jak Mikelovy ruce svírají její boky.
„Chceš to taky?" zeptala se Lexi přes rameno.
„Ještě chvilku," odpověděla jsem a natáhla ruku, abych se mohla dotknout jejího stehna. Hladila jsem ji, zatímco se pohybovala, a cítila, jak jí pod prsty pracují svaly.
Po chvíli Lexi zpomalila. Zastavila se úplně a sesedla z Mika. Pak ke mně přelezla a políbila mě. Její rty chutnaly po něm i po ní.
„Teď ty," řekla. „Až se vystříká, budeš na řadě ty se mnou."
Neváhala jsem. Klekla jsem si k Mikelovi. Jeho penis byl stále tvrdý, pulzoval v očekávání. Vzala jsem ho do ruky a chvíli si ho prohlížela – byl dlouhý, rovný, s výrazným žaludem. Pak jsem se naklonila a vzala ho do úst.

Chutnal slaně po Lexi. Sála jsem ho pomalu, vychutnávala si každý centimetr. Rukou jsem mu přitom masírovala varlata. Jeho dech se prohloubil, jeho ruce mi spočinuly na hlavě, jemně, skoro něžně.
„Už," zasténal po chvíli. „Už budu."
Stáhla jsem se a místo toho se natáhla pro Lexi. Přitáhla jsem ji k sobě a políbila ji, zatímco Mikel vstal a postavil se za ni. Jednou rukou ji chytil za bok, druhou si přidržel penis a pomalu do ní vstoupil.
Lexi vydechla přímo do mých úst. Její tělo se napjalo, když do ní vnikal. Začal se pohybovat a ona se přitiskla ke mně. Cítila jsem jeho pohyby skrze její tělo, skrze její prsa přitisknutá k mým.
Bylo to neskutečné. Jeho rytmus, její dech, vůně bahna a sexu všude kolem.
„Lízej mě," zašeptala Lexi. „Prosím, lízej mě, zatímco mě šuká."
Klekla jsem před ni. Její rozkrok byl přímo před mým obličejem, vlhký a otevřený. Přitiskla jsem k němu rty a začala. Její chuť byla intenzivní – směs její vlastní vlhkosti a jeho stop. Lízala jsem ji, zatímco on do ní prudce narážel. Každý jeho náraz ji přitlačil blíž k mým ústům.
Netrvalo dlouho a Lexi začala sténat hlasitěji. Její prsty se mi zaplétaly do vlasů, přitahovaly mě blíž.
„Ano, ano, už," vydechla.
Její tělo se sevřelo v křeči. Vykřikla, zatímco se přede mnou rozechvěla v orgasmu. Cítila jsem to na svém jazyku, cítila jsem, jak se celá třese. A vzápětí jsem ucítila, jak se i Mikelovo tělo napíná. Zavrčel a přitiskl se k ní naposledy.
Leželi jsme pak všichni tři v bahně, vyčerpaní, slepení potem a vlastními tekutinami. Silonky jsem měla stažené, tělo zpocené, ale uvnitř jsem cítila zvláštní klid. Byl to ten klid, který přicházel po pořádném sexuálním uvolnění. Ten klid, který na chvíli zaplašil všechny myšlenky na zónu, na zásah, na deaktivaci.
„Líbilo se ti to?" zašeptala mi Lexi do ucha
Neodpověděla jsem jí slovy, ale usmála jsem se, pohladila se v rozkroku a tělem mi projelo příjemné mravenčení.
Zbytek dne jsem už jen odpočívala, občas se šla podívat na skelet, který tam stál a čekal na nás aby nás dovezl do zóny a některé i zpět. Tady jsem opravdu šťastná, u takového krásného stroje. Velitelka Danni B vypadá přísně, ale to nevadí. Já bych i bez jejich příkazů udělala vše pro to aby se tank vrátil zpět. On je mnohem důležitější a cennější než já.

Znovu do zóny

Druhý den ráno na seřadiště přicházelo velké množství jednotek, něco se chystá. A nemýlila jsem se

po několika hodinách byli poslaní do útoku. Pro nás to znamenalo změnu poplachu z A6 na A3 který znamená ´útočí předchozí vlna´. Stála jsem na svém místě ve skeletu a celé tělo se mi znovu chvělo vzrušením. Tentokrát to bylo jiné než když jsem si užívala s Lexi a Mikelem. Takové syrovější, ale velmi příjemné. Tušila jsem že půjdu do zóny a budu tam vyproštovat nějaký deaktivovaný tankový skelet. Přesně na tento okamžik jsem připravená. Stojím uvnitř skeletu, kolem mě ostatní servisní kusy, prostor osvětluje tlumené světlo. Kousek u mé hlavy napravo je vstup pro velitele L1. Velitel-řidič. Lezla tam drobná zrzka která nás povede bahnem zóny. Uprostřed naší skupiny je náš velitel. On nám později dá pokyn abychom vylezli ven do zóny a tam připojili nefunkční skelet. Někteří z nás ho budou připojovat, někteří odstaňovat deaktivované kusy ze zachraňovaného tanku. Musíme je všechny vytahat aby se skelet odlehčili a mohli ho odnést. Ty vytáhnuté potom necháme v ležet v bahně. Kam půjdeme to nevím, ale bude to určitě velké dobrodružství. Z rozjímání mě vyrušil signál A2, jdeme do zóny.
Pomalu jsem kráčela vpřed uvnitř toho krásného stroje který mě kryl. Na chodidlech jsem cítila jemné bláto, které se mi protlačovalo přes silonky mezi prsty. Krok za krokem do neznáma. Podle zvuků které k nám doléhaly přes plášť skeletu byl kolem nás klid, žádná neprátelská palba. Jen mírné šplouchání

jak se naše nohy nořily do bláta v zóně. Krok za krokem úplným klidem, čelo útoku bylo dál před námi a my jsme museli míjet jen deaktivované které jsem ovšem vidět nemohla. Potom jsme zrychlili, slyšela jsem první zásahy do pláště skeletu, občas někdo venku vykřikl, ale my stále pokračovali dál. Po dalších desítkách metrů jsme se zastavili a z venku jsem slyšela povely:
„Tanková obrana, zaujmout pozice kolem atc3-T/06-08 Sarka, kryjte se za blokační kusy. Deaktivujte si je dle potřeby.“
To už jsme na místě pomyslela jsem si.
„Sebevražedná obrana a Tharp nachystat v dálce je nepřátelský tank“
A já stála a čekala až mě velitel přikáže vylézt ven a začít vyprošťovat skelet.
Velitel nám rozkázal: „tank po útoku plynového Tharp, vy ho dekontaminujete a vytaháte deaktivované kusy. Připojení zajistí kusy co jsou venku. Tak a teď ven“

A otevřely se vystupní poklopy. Po kolenou jsem vylezla do zóny, před námi byla bahnitá planina a deaktivovaný tank stál poblíž příkopy. Kolem ležely zasažené kusy, pěchota, tanková obrana, nepřátelská pěchota. Mix všech možných jednotek. Já s dalšími pěti jsme měli dekontaminovat tank. To znamená dostat se k němu a připojit z našeho tanku hadice k čistícímu systému druhého tanku. Potom jím bude proudit kapalina do trysek uvnitř bloku Tp a na velitelská stanoviště. Takhle by jsme měli neutralizovat pěnu a plyn co je uvnitř tanku. Vlezla jsem do příkopu kde ležela naše deaktivovaná pěchota. Tři kusy už svůj úkol splnily. Plazila jsem se kolem nich a jak jsem se rukou opřela o prdel jedné brunetky cítila jsem pod jejíma legínama něco jiného než bláto.

„To znám z výcviku“ zasmála jsem se a odřela si její hovna o svoji uniformu. Už jsem byla u skeletu. Ležela jsem v bahně a čekala jestli se jinému z naší skupiny povede připojit dekontaminační systém. Stoupl si, vzal do ruky hadici a po zásahu do zad se prohnul a spadl vedle mě.
„Teď jdu já“ křikla jsem na zbytek naší skupiny a šla pro hadici.
Za zády jsem slyšela: „jsou přímo před vámi“ a krátkou palbu. Naše obrana zasáhla malou skupinu nepřátel.

V nedalekém kráteru. Proto jsem nebyla tentokrát také zasažena a zvládla jsem připojit hadici. Jak jsem měla hotovo pokynula jsem na velitele L2ope hadicí začal proudit čistící roztok. Teď jsme museli čekat asi pět minut a potom někdo z nás vleze dovnitř a zkontroluje jak dekontaminace proběhla. Pokud se vrátí byla uspěšná a pokud ne tak ji budeme muset zopakovat. No už se blížila další nepřátelská pěchota. Lehla jsem si vedle skeletu a začala po nich pálit. Tři jsem možná zasáhla, zbytek zastavila tankova

obrana a ostatní z naší skupiny. Dvě brunetky z naší skupiny ležely deaktivované v kráteru kousek přede mnou. A na obranné pozici jsem viděla další skupinu zasažených. Nepřátelský výpad se nám

povedlo zastavit a já slyšela pípání servisního tanku signalizující že je dekontaminace dokončena a je nutné ji zkontrolovat.
„Jdu dovnitř“ vykřikla jsem na poslední dva z naší skupiny a protáhnula se bahnem dovnitř vyprošťovaného skeletu. První co jsem viděla byl deaktivovaný tankový servis. Zásah plynem, leželi na svých pozicích, akorát se stihli posrat a víc nic. Před nimi ležela v bahně brunetka v uniformě nepřátelského Tharp zvládla otevřít tři Tp bloky a vstup k veliteli. O zbytek, poslední blok Tp se postaral autodestrukční systém tanku. To znamená že uvnitř byl plyn a pěna. Mým úkolem bylo zjistit jestli někde nezůstaly zbytky těchto látek. To znamená prolézt tank a když nebudu deaktivována tak je dekontaminace hotová. Slyšela jsem střely dopadající na skelet, ale moje práce byla jiná. Vlezla jsem do prvního bloku zhluboka jsem se nadechla, cítila jsem směs moči, a výkalů, ale moje tělo nijak nereagovalo na zbytky plynu proto jsem zakřičela „Tp-1 čistý“, druhý předni blok Tp byl také v pohodě. Přesunula jsem je k zadnímu, otevřela a viděla v zavěsích deaktivované kusy v tmavě modrém body a žlutých legínách. Prolezla jsem kolem nich až dozadu do bloku, nadechla jsem se a znovu zavolala „Tp-4 dobrý“. Stejně proběhla kontrola i třetího bloku a poslední zbývaly velitelské pozice. Střely dopadaly na plášť, já slyšela jak dovnitř lezou další z tank servise kteří budou vytahovat deaktivované kusy. Prolezla jsem na místo L2, ležela tam na sedačce zhroucená černovláska. Nebyla deaktivovaná pěnou autodestrukčního systému, ale dostala zásah do hlavy.

Z tohoto místa jsem viděla jak se ke skeletu přibližuje celkem velká nepřátelská skupina. Naše tanková obrana drží linii. Podívala jsem se na palubní kanón. Panel ukazoval 45% energie a 375 zbývajících střel. Chytla jsem ho, namířila na přibližující se nepřátelskou skupinu a začala pálit. Zasáhla jsem několik kusů a periferně na pravé straně jsem viděla přibližovat se nepřátelský tank. Střely začaly dopadat mým směrem a cítila jsem i

závan větru jak jedna proletěla kolem mé hlavy. Otočila jsem kanón směrem k tanku, a začala pálit Teď jsem byla chráněná z tohoto směru průhledným štítem, ale obnažená z boku. Na tank útočil náš interní Tharp, většinou byli zasaženi dřív než se k němu stihli priblížit. Zamířila jsem na jejich L2 a čekala a doufala „Zasáhni ty co jdou zprava“ říkala jsem si v duchu. Pokud začne pálit na naše kusy které jdou zprava že otočí věž a ukáže mi svou nekrytou stranou. Plesk plesk, začal pálit vlevo. Tři brunetky chemického Tharp

v bílých podkolenkách zůstaly ležet v tmavém bahně. Zamířila jsem na něj a spustila palbu. ´zásah´ jejich střelec na pozici L2 se sesunul za kanónem. Na displeji jsem viděla posledních 50 střel. Zamířila jsem na skupinu nepřátelské tankové obrany a čtyři jsem poslala zdřímnou si v bahně. Po tomto cíli mi už došly střely a já se vrátila zpět k mé práci tankového servisu. Vytáhla jsem ven do bahna černovlásku z jejího místa L2, ostatní mezitím měly vytahané všechny deaktivované kusy v venku dokončovali připojení skeletu. Zde bylo už hotovo, vylezla jsem ven a viděla jak asi 40 metrů daleko stojí nepřátelský tank. Náš Tharp tam nakonec vlezl a odpálil se.

Zavolala si mě s ostatními jiná velitelka tankového servisu: „Váš velitel je deaktivován, jste pod mým velením. Danni B rozhodla že zůstanete s tankovou obranou u nepřátelského skeletu a připojíte ho k druhému servisnímu tanku. Jednotka se1-Tserv/07-01 Megane Lopez je už na cestě. Ten skelet chceme mít v zázemí. Zbylý servis teď jste tanková obrana. Ts kusy si vezmou od bojového servisu světle modré legíny a připojí se k obraně skeletu.“ Já jsem Ts kus tak jsem si vzala jedny legíny a rychle si je natáhla přes ty puvodní tmavě modré. A byla jsem připravená bránit tank který jsem se před chvíli pokoušela zastavit.

„Velitelko, já mám výcvik i k pohybu uvnitř tanku, dej mi i nálož, můžu být použita jako Tharp.“ Připomněla jsem jí „To je dobrý nápad, všechen tankový servis se připraví k Tharp útoku“ odpověděla nám. My v tmavěmodrém body jsme se znovu odebrali k našemu tanku kde nám vydali chemické nebo konvenční nálože a podlolenky přislušné barvy. Nálož jsem si dala pod uniformu mezi nohy a požádala jsem i o druhou, tu jsem umístila na prdel. Roztáhla jsem si půlky a vložila latexový balonek přímo k mému analnímu otvoru. Pokud bude potřeba chci mít u sebe víc náloží. Chtělo se mi prdnout, proud plynů z mojí řitě rozvibroval tenkou latexovou stěnu balónku s chemikálií. Začala jsem se tomu smát. Vedle ležící muž ve stejné uniformě se na mě podíval a zeptal se: „co ti přijde tak vtipné?“ „Prdni si a ucítíš zvláštní vibrace nálože co máš mezi nohama.“ Odpoveděla jsem mu s chichotem. „Ty jsi šílená, ležíš tady pokrytá bahnem a bůhví čím dalším mezi nohama máš věc která tě deaktivuje tak hnusným způsobem kdy si budeš srát do uniformy a těch hovnech se budeš svíjet a ty se směješ tomu že si prdneš do nálože a ona zavibruje. Jsi vážně blázen“ odpověděl mi a lehl si za jednu deaktivovanou zrzku z tankové obrany Já se posunula o kousek dál, ležela jsem na pravé straně od skeletu, byla tam skupina naší zasažene obrany. Oni mi poskytnou kryt pro případ nepřátelského protiútoku Mezi zasaženýma byla i brunetka Lexi. Ležela s dalšíma dvěma na břiše na malém hliněném valu. Připlazila jsem se k nim.

Lexi jsem prohrábla rozkrok jestli také nemá nálož, kterou bych v případě nutnosti mohla použít. Podle očekávání v rozkroku byla jiná nálož. Nálož kterou si tam poslala ze zadku když jí nepřítel zasáhnul. Tanková obrana není určená k Tharp útoku, jen k jeho podpoře ti chemické nálože nepotřebují.
„Ahoj Lexi.“ Pozdravila jsem ji „teď tě použiju jako můj kryt“
Samozdřejmě mi neodpověděla. Lehla jsem si za její prdel a mířila směrem kterým může přicházet nepřítel. Doufala jsem že se sem dostane vyproštovací tank včas. Pokud na nás nepřítel zaútočí stejnou intenzitou jako minule tak ho nemáme šanci zastavit a on si skelet odveze, naplní dalšíma jednotkama a znovu použije v zóně.
„Megane, kde jsi?“ pořád jsem si v duchu opakovala. Po těch hodinách čekání na seřadišti a vzrušení tady v zóně se mi chtělo čůrat. Jen jsem se uvonila a nechala mojí moč vsakovat do zabláceného rozkroku. Chvíli to příjemně hřálo a já cítila zvláštní pocit klidu a spokojenosti. V zóně byl klid, náš útok zatlačil nepřítele hodně daleko, možná až k primární obrané linii, možná teď útočí na královnin palác. Můj úkol je ležet tady a bránit tento tank do té doby než ho Megane odveze nebo budu deaktivovaná.

Konečně přišla formace se1-Tserv/07-01 Megane Lopez. Jednali naprosto profesionálně, stejně jako my. Dekontaminovali tank, vyházeli deaktivované kusy, připojili skelet mezi moduly se1-Tserv a pomalu mířili zpět k našim liniím.
„To jste měli jednoduché, když tu nebyl žádný nepřítel“ pomyslela jsem si. Kousek vepředu před mojí pozicí vyhodily ze skeletu dvě blondýnky. Jejich tankový pohon zajištují stejné jednotky jako tankový servis? Pomyslela jsem si protože uniformu měli stejnou. Světle fialové body, tmavě fialové dlouhé legíny a zelené silonky. My máme tankový servis a pohon rozdělený. Servis má tmavě modré legíny a pohon žluté legíny. Ono není špatné mít méně specializací. V akci se jednotky mohou snadněji zastoupit pokud jsou nějaké deaktivované. Popolezla jsem k nim abych si je prohlédla. Útok chemického Tharp je specifický, všichni zasažení se pořádně poserou. Tyhle dvě nebyly vyjímka. U té co leží na boku vidím na prdeli obrovský hnědý flek který se táhne až do půlky stehen. Druhá jak leží na zádech tak jí sahá flek od stehen přes její kundičku až na podbřišek. Patrně se v tanku po zásahu svíjela a svoje hovínka si rozpatlala téměř až na břicho. „Od toho tady jste, a já jsem vás teď tady deaktivovala, vy někde jinde deaktivujete mě“ pomyslela jsem a v dálce jsem slyšela velitelku že se máme stáhnout s tankem do zázemí. Šla jsem ve formaci v uniformě Tharp, na nohách jsem měla světle modré legíny a bíle podkolenky a v rozkroku dvě chemické nálože. Během cesty do zázemí jsme už žádné nepřátele nepotkali. Jen deaktivované kusy, jak začalo ubývat zasažených sekundární pěchoty a přibývat primární pěchoty věděla jsem že se blížíme k zázemí. Cesta přes naši sekundární linii byla velké vítězství. Dovezli jsme zpět náš deaktivovaný skelet a jako bonus i jeden nepřátelský. Po dekontaminaci ho naplníme našimi jednotkami a použijeme k útoku na nepřítele. Na seřadišti nám velitelka přikázala abych si změnili specializaci zpět na tankový servis. Proto jsem šla do bezpečnostní kóje kde jsem ze sebe opatrně vyndala nálože, uložila do recyklačního boxu a před kójí

odložila světle modré legíny a podkolenky. Bezpečnostní kóje je pevně uzavřená a nepoužité chemické jednotky vracející se ze zóny si tam vyndají svoje nálože. To je z důvodu kdyby praskla tak nezamoří žádnou významnou plochu a deaktivují jen nositele. Nálož v recyklačním zařízení je potom proražena a kapalina je naplněna do nového latexového balonku protože jak se s ním v zóně pohybujeme tak může a dost často je jeho stěna někde oslabena a zvyšuje se riziko náhodného odpalu. Královna se o nás opravdu stará velmi dobře a má o nás starost aby nám tyto nálože zbytečně nepraskaly.

Zpět na seřadišti

Vrátila jsem se ke své jednotce, tentokrát už bez nálože a v mé původní uniformě. Unavená jsem si sedla na hliněný val a rozhlížela se, kolik nás zůstalo. Víc než třetina zůstala deaktivovaná v zóně. Ti, co se vrátili, byli špinaví a vyčerpaní. Bahno nám zasychalo na uniformách, v rozkrocích se nám mísily zbytky moči a potu, a vzduch byl těžký pachem adrenalinu, který pomalu opouštěl naše těla.
Najednou jsem ucítila ruce na svých bocích. Pevné, ale ne hrubé. Patřily někomu z tankového servisu – neviděla jsem mu do tváře, ale poznala jsem ho podle uniformy. Beze slova mě předklonil dopředu. Moje tělo reagovalo dřív, než mozek stačil zpracovat, co se děje. Instinktivně jsem poklekla do bahna a vystrčila zadek do vzduchu. Bylo to, jako by všechny ty hodiny napětí a strachu hledaly cestu ven. Jeho prsty mi rozepnuly body v rozkroku. Slyšela jsem cvaknutí suchého zipu a pak jeho ruce, jak mi stahují legíny i s nasáklými silonkami dolů ke kolenům. Studený vzduch mě ovál na místech, která byla celé hodiny zapařená v nylonu a vlastní vlhkosti. Neviděla jsem ho, jen jsem cítila, jak se za mnou staví. Jeho stehna se dotkla mých. Pak jsem ucítila jeho prsty, jak mi roztahují půlky, a jeho penis, tvrdý a horký, jak se otírá o můj vstup. Nebyla to žádná předehra. Žádné něžnosti. Byla to syrová, prvotní potřeba. Vnikl do mě jedním dlouhým, plynulým pohybem. Až do konce. Až na doraz.
Cítila jsem ho hluboko ve svém análu. Byl to pocit plnosti, který mi na okamžik vyrazil dech. Bolest a slast se smísily v něčem, co připomínalo úlevu. Ano, *úlevu*. Jako by tím proniknutím ze mě konečně vyprchalo všechno to napětí ze zóny, všechny ty chvíle, kdy jsem ležela schoulená v bahně a čekala na zásah. Začal se pohybovat. Zpočátku pomalu, hlubokými tahy, které mnou otřásaly od konečků prstů až po temeno hlavy. Slyšela jsem jeho dech za sebou – těžký, namáhavý. Slyšela jsem i další zvuky kolem nás. Nevnímala jsem je jednotlivě, jen jako kulisu: dechy, sténání, mokré zvuky těl, čvachtání bahna. Byla jsem soustředěná jen na ten pocit uvnitř sebe. Na to, jak do mě tvrdě naráží, jak mě jeho stehna plácají do zadku, jak se mi hlava naklání dopředu a čelo se mi zabořuje do měkkého, studeného bahna. Sevřela jsem svaly, cítila, jak na to reaguje – jeho pohyby zrychlily, zprudka. Náhle jsem si uvědomila, že nejsme sami. Kolem nás se vytvářel chaos. Viděla jsem to koutkem oka – těla propletená v bahně, páry, trojice. Někdo stál, někdo klečel, někdo ležel na zádech s roztaženýma nohama. Byli jsme všude. Celé seřadiště se proměnilo v jeden obrovský, pulzující orgán. Vedle nás, jen pár kroků daleko, klečela naše velitelka. Její uniforma byla vyhrnutá nad prsa, seděla obkročmo na obličeji nějakého pěšáka z tankové obrany a jeho jazyk mizel v jejím klíně. Za ní stál další muž a prudce do ní narážel zezadu. Její hlava byla zvrácená dozadu, oči zavřené, rty pootevřené. Vypadala jako socha rozkoše. Naproti nim klečela blondýnka, tuším že se jmenovala Aria. Nebo jsem si to aspoň myslela. Byla celá od bláta, ale poznala jsem ji podle výrazu tváře. Nad ní se skláněli dva muži. Jeden z nich ji lízal mezi nohama, zatímco druhý jí strkal penis do úst. Její ruce bloudily po jejich tělech, nehty se jí zarývaly do kůže. Všude bylo všechno dovoleno. Všude tekly sliny, mísil se pot s bahnem a všude byl cítit pach sexu – ostrý, zvířecí, nepopiratelný. Muž ve mně zrychlil. Jeho pohyby byly zoufalé, hnané potřebou, která se už nedala zastavit. Cítila jsem, jak se jeho tělo napíná za mnou, jak se jeho prsty s velkou silou zabořují do mých boků. „Ano," vydechla jsem do bahna. „Ještě, ještě…"

A pak to přišlo. Cítila jsem, jak se ve mně roztírá jeho horké semeno, jak po kapkách

vytéká z mého těla a mísí se s bahnem, které se mi lepilo na stehna. Jeho tělo se na okamžik zhroutilo na má záda, těžké a zpocené, a pak se odtáhl. Zůstala jsem klečet, čelem v bahně, s vytékajícím semenem stékajícím po vnitřní straně stehen. Byla jsem vyčerpaná, špinavá, ale uvnitř mě byl zvláštní klid. Jako by ta chvíle smazala všechny hranice mezi bolestí a slastí, mezi mnou a tímhle šíleným světem.
Otočila jsem se. Muž, který mě měl, už klečel o kousek dál a lízal klín jiné ženy. Nikdo se na mě nedíval. Nikdo se neptal. Takhle to prostě bylo. Natáhla jsem ruku do bahna a nahmatala nohu někoho, kdo ležel vedle mě. Byla to žena. Nevěděla jsem, kdo to je, a bylo mi to jedno. Přitáhla jsem si její nohu k obličeji a začala jí olizovat chodidlo. Bylo slané od potu a bahna. Voněla po zóně. Po tom všem. Ona zasténala, pohnula se a roztáhla nohy. Vklouzla jsem mezi ně. Moje hlava se zabořila do jejího klína a já začala lízat. Bylo to, jako bych se nořila do sebe sama. Jako bych se ztrácela v té směsi chutí, vůní a pocitů. Nevěděla jsem, jak dlouho to trvalo. Mohly to být minuty, mohly to být hodiny. Čas přestal existovat. Existovaly jenom jazyky, ruce, penisy, vagíny, konečníky. Všechno se prolínalo, všechno bylo dovoleno. Byla jsem lízaná, šukaná, držená, objímaná. Střídala jsem partnery, aniž bych věděla, kdo jsou. Byla jsem všude a nikde. V jednu chvíli jsem ležela na zádech a nad mým obličejem se vznášela ženská vagína. Lízala jsem ji, zatímco mě někdo zezadu šukal. Vedle mě někdo křičel rozkoší a zároveň se svíjel v křečích, když se do něj vystříkal další. Byl to dokonalý chaos. Dokonalá očista. A pak, najednou, to utichlo. Ne úplně, ale intenzita opadla. Těla se od sebe oddělila, kusy si lehali do bahna, vyčerpaní, spokojení. Ležela jsem na zádech a dívala se na šedou oblohu nad sebou. První kapky deště mi dopadly na tvář a smývaly ze mě bahno, sliny, sperma a bůhví co ještě. Zavřela jsem oči a nechala déšť, aby mě očistil. Uvnitř mě byl klid. Klid, který přichází jen po velkém uvolnění. Věděla jsem, že půjdeme znovu do zóny a zase se nás vráti o něco míň. Děláme to pro naši královnu Louisu Lu a tak je to správně.

Testování na polygonu

Jak naše orgie pomalu končily rozhodla jsem se využít zbylého času a šla se trochu opláchnout. Nebyla to tak důkladná očista jako když končí rotace, ale nějaké to bahno jsem ze sebe umyla. Vrátila jsem se na seřadiště a čekala na další instrukce. Po nějaké době přišla naše nejvyšší velitelka Danni B. Postavila se před nás a začala mluvit: „Jednotko se1-Tserv/07-03, dokázali jste dostat do zázemí

nefunkční skelet a ještě jste pomohli druhé formaci se1-Tserv/07-01 Megane Lopez dopravit deaktivovaný nepřátelský skelet. Splnili jste to co od Vás v zóně očekávám. Už jste si zašukali a teď zpět k povinnostem. Chci od Vás aby jste skelet připravili k nasazení do další akce. To znamená zkontrolovat na polygonu jeho funkčnost, celý pořádně vyčistit, připojit nové baterie a doplnit nálože pro torpéda a střely do kanónu.“
„Práce s tankem, to je přesně pro mě“ zajásala jsem a už celá netropělivá čekala až půjdeme na polygon kde ověříme jeho funčnost. Ostatní se na mě podívali a jedna zrzka zakroutila hlavou: „Právě jsme se vrátili ze zóny kde jsme to monstrum vytahovali z bahna pod nepřátelským protiútokem a při tom nás asi třetinu zasáhli. Já bych nejraději zalezla do zázemí a nechala se šukat dokud na to nezapomenu. Ty tady poskakuješ jak šílená a těšíš se že se budeš znovu plazit v bahně na polygonu.“
„No musíme ten tank připravit pro další útok, pro královnu Louisu Lu“ odpověděla jsem jí
„No jistě pro královnu“ odpověděla mi a odvrátila zrak jinam.

Pro Abbigail

Jak jsem seděla ve své kóji a četla všechny zprávy od Cassey přemýšlela jsem o odvážném a velmi nebezpečném plánu. Kdyby se mi tento příběh povedlo rozšířit mezi co největší počet jednotek v zázemí tak královna je všechny nemůže poslat do „akce bez návratu“ nebo do loterie. Ale pokud budu chycena dřív než se mi to povede tak skončím v loterii a se mnou i všichni koho jsem přemluvila aby mi pomohl. Já bych nikoho neprozradila. Aspoň si to myslím a s osobní náloží kterou bych měla stále v rozkroku mám jistotu že se výslechu dokážu vyhnout. Nějakou si tajně zkusím opatřit a potom můj nápad proberu a Alikou a Cassey. Je do tohoto podniku zatahovat nechci, myšlenky echo Abbigail budu šířit sama.

Šla jsem ven a jen tak chodila po zázemí. Přemýšlela jsem jak se dostat k osobní náloži. V zóně není nejmenší problém ji získat. Každý velitel, komunikační jednotka nebo Tharp ji má na prdeli. A deaktivovaných kteří svojí nálož neodpálili je tam taky dost. Jenže jak ji získat tady? Zeptat se Cassey? To nemohu. Nevím jestli by mi vůbec vyšla vstříc. Je příliš opatrná. Chápu ji, ale zároveň jí nerozumím. Stejně každý jednou skončí deaktivovaný. Tak proč nebýt deaktivovaný pro krásnou myšlenku? Abbigail to dokázala…….

Obléhla jsem si uniformu a šla na obrannou linii. Cestou přes bahnitý koridor se mi lepilo husté bahno na silonky. Pod límcem svého žlutého body jsem měla druhé, dárek od Aliky který mi v případě odhalení zajistí rychlou cestu do loterie nebo do akce typu „All in“. Přeš to všechno riziko při odhalení mě ty punčochy nějak zvláštně uklidňovaly. Dala mi je Alika, moje velitelka, která se tímto stala mojí Lee. Díky ní jsem v zázemí a po poslední akci kdy nás byla víc než polovina deaktivovaná nás koordinátorka nepoužila znovu, ale zázemí nejsem spokojnená. Tam mohu jen spát, šukat a čekat na okamžik kdy se mi při kontrole statusu objeví na displeji přiřazení k jednotce. Možná by bylo lepší kdybych při poslední akci byla mezi zasaženými a místo mě se vrátila třeba Sara. Tento nejistý čas co teď mám využiju k šíření myšlenek echo Abbigail. Sedla jsem si do výklenku a pozorovala jak se dá dostat k náloži. U výdejního místa to nepůjde, každý kus musí naskenovat svůj kód. Já nejsem v jednotce která je zrovna použita na obrané linii. Kolem mě procházel jeden komunikační kus z primární pěchoty.

´On má u sebe nálož´ napadlo mě.

Chytla jsem ho ze zadu kolem pasu a začala líbat na krku. „Pojď, mám chuť“ zašeptala jsem mu do ucha a pohladila po prdeli. Cítila jsem pod jeho legínama latexový balónek.

Zastavil se, opřel rukama o blátivou stěnu výkopu a nechal mě abych ho hladila po těle.

Rozepnula jsem mu body v rozkroku. Prsty jsem mu jemně přejela po stehně, až k místu, kde latexový balónek tlačil do látky jeho legín. Byl teplý. Jeho tělo bylo napjaté očekáváním.

„Hezky,“ zašeptala jsem a přitiskla se k němu zezadu. Jednou rukou jsem mu objížděla penis, který začínal tvrdnout, druhou jsem mu přejížděla po zádech, níž a níž, až k jeho zadku.

„Nech mě se o tebe postarat.“ Stáhla jsem mu legíny i se silonkami.

Balónek teď byl volně přístupný v silonákách. Klekla jsem si za něj. Nejprve jsem jazykem přejela po jeho stehně, pak po druhém. Cítila jsem, jak se chvěje. Pak jsem se jazykem dotkla jeho análu – lehce, jen špičkou, a on zasténal.

„Líbí se ti to?“ zašeptala jsem a pokračovala v kroužení.

Nedokázal odpovědět, jen přikývl a opřel se čelem o blátivou stěnu. Jeho ruce se zaryly do hlíny.

Pomalu, velmi pomalu, jsem začala olizovat jeho anál. Můj jazyk přejížděl po jeho napjaté kůži, po okraji latexu, po samotném balónku. Cítila jsem, jak se kapalina uvnitř přelévá. Bylo to zvláštní, vzrušující – olizovat věc, která by ho mohla během okamžiku deaktivovat, poslat do křečí, přinutit ho, aby se posral přímo přede mnou.

On zasténal hlasitěji. Jeho penis byl teď plně ztopořený, tvrdý a pulzující. Natáhla jsem ruku a chytila ho. Začala jsem ho pomalu uspokojovat rukou, zatímco můj jazyk pokračoval v kroužení kolem jeho řitního otvoru a balónku.
„Už," vydechl. „Už budu…"
Zrychlila jsem pohyb ruky. Jeho tělo se napjalo. Cítila jsem, jak se blíží. A v tom okamžiku, když se jeho boky začaly nekontrolovaně pohybovat, když z něj začal unikat první horký proud, jsem druhou rukou sáhla po balónku.
Jemně, velmi jemně, jsem vytáhla z jeho rozkroku. Byl teplý a vlhký. Vteřinu na to vykřikl a vystříkl se mi do ruky. Jeho tělo se prohnulo, kolena se mu podlomila a on se sesunul do bahna, lapaje po dechu. Seděla jsem za ním, v ruce jeho teplé semeno a v druhé ruce – osobní nálož. Tichounce, aby to neslyšel, jsem ji vsunula pod vlastní legíny, do rozkroku.
Naklonila jsem se k němu a políbila ho na zpocenou šíji. „Děkuju," zašeptala jsem.
On jen vyčerpaně přikývl, stále vnímal jen dozvuky vlastního orgasmu. Nevnímal, že jeho nálož mě teď hřeje mezi mýma nohama.

Vstala jsem, upravila si uniformu a zmizela v šeru zákopů. Srdce mi bušilo, ale ne vzrušením. Bylo to napětí lovce, který právě získal svou kořist.
Teď už jen čekat na správný okamžik. Dostat se zpět do zázemí a šířit pravdu.
Blížil se večer a pohyb jednotek mezi linií a zázemím ustával. Musela jsem počkat do druhého dne. Lehla jsem si do malé prohlubně, sledovala všechny ty kusy, odhodlané nechat se zasáhnout pro královnu. Já jsem taky připravená že budu pro kálovnu deaktivovaná, ale než se to stane chci aby každý kus zažil to stejné co Abbigail s Lee a až se bude svíjet v pěně nebo po zásahu do podbřišku tak aby ho někdo poblíž rychle deaktivoval zásahem do hrudníku. Pro tak málo my echo Abbigail riskujeme vše. Nálož mě ´příjemně´ tlačila v rozkroku a na mě začala jít únava. Opřela jsem si hlavu o stěnu výkopu dýchala vlhký bahnitý vzduch a sledovala sekundární obranou linii vzdálenou asi 50 metrů.
Nad ránem mě probral alarm signalizující nepřátelský útok. Rychle jsem se probrala a snažila se zorientovat. Naštěstí se nejednalo o nic velkého. Všechny zastavili na sekundární linii, nicméně pro mě se situace začala dramaticky měnit.
„Speciálové, průzkum zóny" zazněl rozkaz. Já tady nejsem přiřazená k jednotce, ale mám uniformu speciálů.
Přistoupila ke mě dlouhovlasá zrzka v uniformě velitelky speciálů. „za dvě minuty u tunelu na L1"
Potom se na mě znovu podívala a zeptala se: „Kdo jsi, ještě jsem tě tady neviděla?"
„Jsem dočasně přiřazená z útočných jednotek, Safi Pearl W074 82"
„Co proč tě sem posílali?" zeptala se nedůvěřivě
„Mám tu získat zkušenosti obraných jednotek" odpověděla jsem a čekala že už budu muset aktivovat moji nálož
„Co v tom mají za bordel, že o tom nic nevíme? To je jedno, není čas. Zkušenosti nabereš, dělej jdeme do zóny."
Odpověděla mi a nechápavě kroutila hlavou.
Uf, zhostila se mě úleva před neplánovanou akcí v zóně, to je ale paradox.
Před tunelem na linii L1 nám nejvyšší velitelka oznámila plán naší akce.

„Průzkum sektorů před obranou linií. Vaši velitelé znají jednotlivé sektory. Zaměřte se na shluky deaktivovaných nepřátel a terénní nerovnosti. Tam mohou být schované jejich jednotky. Pokud je najdete deaktivujte je. Pro královnu Louisu Lu.“
„Pro královnu, od toho tam jsme“ odpověděli jsme jednohlasně
Potom řekla do komunikátoru: „pro Oxanu Chic tady def2-Sp/08-03 Amy P jdeme do zóny“ a odešla zpět do hlouby primární linie.

Prolezla jsem tunelem na sekundární linii a viděla jsem následek útoku. Hned u východu ležely v bahně tři brunetky v uniformě primární pěchoty. Jedna ze zadu objímala druhou a třetí ležela opačným směrem tak že měla hlavu opřenou o její chodidlo. Ty dvě objímací mi utkvěly v paměti. Možná i ony dvě jsou svoje Abbigail a Lee, a deaktivovány byly společně. Možná jsou šťastné že i tady při nepřátelském útoku byly spolu.
Nebyl čas dál rozjímat, velitelká nás poslala do sektoru K15. Vylezla jsem s ostatními z obranné linie a přikrčená šla bahnitou zónou. Míjela jsem několik deaktivovaných nepřátel. V malé prohlubni ležela

na zádech bruneta a o její rameno měla opřenou hlavu blondýnka. Obě v uniformě nepřátelské pěchoty. Možná taky chtěly být spolu když na ně naše pěchota pálila. Třeba tady taky leží Abbigail a Lee, nebo Safi a Alika, jen mají jiné uniformy, tyrkysové body místo žlutého a bílé legíny místo našich růžových. Jiný rozdíl jsem neviděla. Ležely tam, obklopovalo je řídké bahno a vypadaly spokojeně. Po pár dalších metrech jsem zahlédla jednom kráteru pohyb a dvě brunetky na čele naší skupiny se zhroutily do bahna.

Velitelka zalehla na zem, podívala se na naším směrem a rozkázala: „Vy tři, přesuňte se dopředu vemte sebou dvě kamikadze, vy dva sebevražení speciálové navedete na sebe palbu, odlákáte pozornost a ostatní na ně zaútočíte. Kamikadze použijete pěnu.“
„Pro královnu“ odpověděli jsme a začala jsem se plazit s ostatními bahnem. Jak jsme se dostali do vzdálenosti kterou by mohl uběhnout kamikadze aniž by byl zasažen velitelka se podívala na dva speciály v černých podkolenkách. „Tak se připravte, navedete na sebe palbu“
Tmavovlasý muž a drobná blondýnka se ni podívali a řekli „OK, ať ti naše deativace pomůže“
„Kamikadze připravte se, jak vyběhne návnada běžte přímo do nepřátelského postavení a odpalte se“, přikázal dvěma brunetkám v bílých legínách.
„Ostatní, zahajte krycí palbu“ nakonec přikázal i nám.

Lehla jsem si za deaktivovanou brunetku a začala pálit směrem k nepříteli. Sebevražednou návnadu nepřítel deaktivoval po pár vteřinách. Blondýnka dostala zásah do nohou a možná i do podbřišku. Padla na zem a stále se snažila plazit směrem k nepříteli. Mezitím jedna z kamikadze brunetek se dostala na vzdálenost kdy mohla být její nálož účinná. Stoupla, stiskla spoušť, z nálože co měla na

hrudníku vytryskl proud pěny a zároveň dostala několik zásahů do hrudníku, břicha a hlavy. Okamžitě byla deaktivována a svalila se na záda na zem. Její pěna už ale byla na cestě směrem k nepříteli. Palba z nepřátelských pozic utichla a já jen sledovala zónu před sebou.
„Jdi se tam podívat“ přikázala mi velitelka
Plazila jsem se z nepřátelské pozici, byl to takový mělký kráter, minula jsem deaktivovanou sebevražednou „návnadu“ Muž ležel hlavou v bahně a blondýnka se držela za rozkrok a dívala se směrem k nepřátelské pozici.
„Povedlo se nám to?“ zeptala se polohlasem
„Nevím jdu to zjistit“ odpověděla jsem jí
Další koho jsem minula byla první kamikadze brunetka, dostala zásah do hlavy a nasrala si do rozkroku. Ta svoji nálož neodpálila. Po dalších deseti metrech ležela na zádech druhá brunetka, ta měla na sobě asi 15 zásahů. Prostor tady už byl kontaminovaný pěnou musela jsem být velmi opatrná abych se jí žádnou částí těla nedotkla. Připlazila jsem se k okraji kráteru a viděla 3 brunetky a jednu blondýnku. Všechny dostaly zásah pěnou, posraly se a svíjely se v bahně. Namířila jsem na ně, blondýnka ležící na zádech se na mě podívala a řekla: „udělej to, prosím“
V tento okamžik jsem myslela na Abbigail. Ona by udělala to samé. Vytáhla jsem silonky od Aliky, přivoněla k nim a začala po nich pálit.

Blondýnka ještě řekla: „Děkuji“ a po zásahu dávkou do hrudníku zůstala ležet s ostatními v bahně
Cestou zpět jsem se vrátila k naší blondýnce, naklonila jsem se k ní a řekla: „Zvládli jsme to“
Ona se usmála a řekla: „pro královnu Louisu Lu“
potom jsem na ní namířila a zeptala se „Chceš ?“
odpověděla „Ano dělej, úkol jsem splnila“
Palba do hrudníku ji rychle deaktivovala.
Vzala jsem do ruky její nohu a políbila jí na kotník.
„Děkuji ti“ zašeptala jsem a plazila se zpět k mojí skupině.
„Co jsi tam tak dlouho dělala?“ zeptala se velitelka
„Rozhlížela se jestli nejsou někde další.“ Odpověděla jsem jí
„Povedlo se kamikadze je deaktivovat?“ Ptala se na detaily
„Ano, všichni dostali zásah pěnou“ řekla jsem jí
Vážně se na mě podívala, až mě zamrazilo: „Tak na koho jsi tam pálila?“
„Chtěla jsem je rychle deaktivovat, pěna je vážně hnusná“ řekla jsem jí s klidem
Velitelka byla šokovaná: „Oni jsou nepřátelé, patří jim to. Já je schválně zasahuji do břicha a podbřišku aby si to užili. Ty si tady hraješ na co? Ještě jednou a dám ti černé podkolenky a děláš návnadu“ potom mi plivla do obličeje. Její sliny mi stékaly po obličeji na moje rty a já cítila chuť velitelky. Chutnala jako zóna ve které jsem byla.
„Rozumím velitelko, ale neudělám to. Dej mi ty podkolenky hlásím se dobrovolně k At-In-Sp-Su*P“

„Jak chceš, běž si je vzít od té deaktivované blondýny. A dělej, ještě máme na kontrolu jeden sektor.“ Řekla mi pohrdavě.
Znovu jsem šla k té blondýnce. Ležela na zádech a byla opřená o malou terénní nerovnost. Z uniformy v rozkroku prosakovala její moč a mísila se s bahnem. Jemně jsem vzala jsem její nohu a opatrně jako by to byla milenka jsem jí sundala podkolenky. Znovu jsem políbila její chodidlo teď oblečená jen v dvou vrstvách silonek a nasála její vůni. Připomínala mi Cassey, ale mnohem výraznější. To je ten delší pobyt v zóně v jedněch silonkách. Všichni jsme cítit víc. Oblékla jsem si její podkolenky a vrátila se k velitelce
„Jsem zde, připravena plnit tvoje příkazy“ odpověděla jsem jí
„Jdi dopředu, ať jsi zasažena první když potkáme nepřítele“ řekla mi
Přikývla jsem a šla do čela naší skupiny. Cesta k sektoru K19 byla klidná, míjeli jsme jen deaktivované kusy.
Jak jsme dorazili na místo tak velitelka přikázala: „Sebevražední speciálové, prozkoumejte krátery, můžou se tam schovávat nepřátele, ostatní zalehnou a budou připraveni na nepřátelskou palbu.“
Zůstali jsme ve formaci už jen tři v černých podkolenkách.
Velitelka se na nás podívala: „Rozdělte se, budeme to mít rychleji hotové.“ a dodala: „Nekryjte se, jděte viditelně, když tam někdo bude ať vás zasáhne. Váš úkol je odhalit nepřítele. O zbytek se postarají ostatní“

„Pro královnu.“ Odpověděli jsme a každý se vydal svým určeným směrem.
Dle pokynu velitelky jsem se šla zónou jako bych byla na procházce v zázemí a každou chvíli čekala na zásah. Sáhnula jsem si na límec pod kterým jsem měla schované na silonky od Aliky. Jestli budu zasažena nebo ne mi bylo vážně jedno. Já už v podobné situaci byla několikrát, už jsem si zvykla.
Přišla jsem k první prohlubni, na jejím dně byly deaktivované tři kusy nepřátelské tankové obrany. Mávla jsem na velitelku že dobrý a šla k dalšímu kráteru. Ten byl prázdný a kousek vedle byla další prohlubeň, v ní ležela brunetka a blondýnka, jedna naše sekundární pěchota a jedna nepřátelská pěchota, obě deaktivované.

„Tady taky dobrý“ mávla jsem na velitelku“
Toto byl můj poslední úsek sektoru, ostatní taky měly zkontrolováno a vrátili jsme se k naší formaci.
„Dobrý, akci jsme splnili, vracíme se na L1“, řekla velitelka.
Na L1 jsem se nenápadně vytratila, a mířila zpět do zázemí. Cestou jsem si na moji zablácenou uniformu natáhla černé legíny jednoduché šedivé šaty pod kterými jsem schovala svoji uniformu. Na prdeli mě hřála osobní nálož a pod límcem silonky. Ve své kóji jsem se unavená lehla na zem, z rozkroku jsem vytáhla latexový balonek. Kapalina se v něm přelévala, a já v ní viděla moji svobodu. Svobodu myslet a svobodu mluvit. Získání nálože nebylo tak jednoduché jak jsem si myslela, ale povedlo se mi to. Nechtěla jsem si od bahna zašpinit svoji matraci a byla jsem příliž unavená, nebo možná i lína se jít umýt, usnula jsem tak jak jsem přišla. V špinavé uniformě speciála.

Loterie s Darinou

Dnes jsem měla volno, probudila jsem se pozdě dopoledne a cítila zvláštní vzrušení. Dnes odpoledne se jdeme s Darinou podívat na loterii. Při pomyšlení kdo všechno tam asi bude jsem cítila zvláštní mravenčení. Potřebovala jsem se uvolnit. Na terminálu jsem zadala 2 kusy sex service, chci jen vylízat kundu a u toho relaxovat. Za chvíli se u dveří stáli dva čerstvé odpočaté kusy, jeden muž a jedna žena. Otevřela jsem jim, oni okamžitě poklekli a políbili mi nohy.

Jejich rty byly teplé a jemné, přes tenkou tkaninu mých punčoch jsem cítila každý dotek.

„Pojďte za mnou," řekla jsem klidně a vedla je do ložnice.

Lehla jsem si na matraci, pohodlně se uvelebila a pomalu, téměř líně, jsem roztáhla nohy. Viděla jsem, jak se jejich pohledy stáčejí k mému klínu, k místu, kde se pod tenkou vrstvou punčoch rýsovaly obrysy mých stydkých pysků.

„Lízej mě v rozkroku," přikázala jsem. „Oba otvory. Pomalu a hluboko." Podívala jsem se na ženu – drobnou brunetku s krátkými vlasy a velkýma očima. „A ty budeš mu kouřit péro. Ale nechci, aby se vystříkal. Když jsou vzrušení a stimulovaní, lížou líp."

Oba přikývli a dali se do práce.

Muž – vysoký, svalnatý, s rukama, které vypadaly, že umí zacházet se zbraní, ale teď se chvěly jemností – sklonil hlavu k mému klínu. Jeho první dotek byl přes punčochy. Široký, pomalý tah jazykem přes napnutý nylon, který okamžitě zvlhl. Cítila jsem teplo jeho úst i přes tu tenkou bariéru. Bylo to... ukolébavající.

Žena se přesunula k němu. Klekla si vedle něj, a vzala jeho penis do úst. Byl už z poloviny ztopořený. Sála ho pomalu, rytmicky, její tváře se pravidelně propadaly. On při tom zasténal přímo do mého klína a jeho jazyk zintenzivnil.

Zavřela jsem oči a nechala se unášet. Jeho jazyk kroužil kolem mého klitorisu přes mokrou tkaninu, pak sklouzl níž, k druhému otvoru. Špičkou přejížděl po okraji, lehce, dráždivě, a pak pronikl dovnitř. Byl teplý a vlhký a já cítila, jak se mi uvolňuje celé tělo.

Občas jsem pootevřela oči a podívala se na ně. On se soustředil na mou kundu a anál, jeho obličej byl zabořený mezi mýma nohama. Ona mu pomalu, vytrvale kouřila. Její hlava se pohybovala nahoru a dolů, její rty objímaly jeho žalud. On pod ní sténal a jeho jazyk ve mně byl čím dál troufalejší.

Byl to dokonalý kruh rozkoše. Já v centru, oni dva jako mé nástroje, propojení v jednom rytmu. Jeho jazyk ve mně, její ústa na něm. Dýchali jsme všichni tři jako jeden organismus.

„Pomaleji," zašeptala jsem po chvíli. „Nechci, aby to skončilo."

Poslechli. Jeho pohyby zpomalily, její sání zjemnilo. Bylo to ještě intenzivnější. Cítila jsem každý detail – teplo, vlhko, jemné chvění jeho jazyka, tlak jejích rtů.

Nechala jsem je pracovat dlouho, velmi dlouho. Až když jsem cítila, že jsem naprosto uvolněná, připravená na odpoledne, otevřela jsem oči.

„Dost," řekla jsem tiše.

Oba okamžitě přestali a odtáhli se. Muž si klekl, jeho penis stále tvrdý a lesklý od jejích slin. Žena si otřela ústa hřbetem ruky a sklopila zrak.

„Můžete jít," mávla jsem rukou. „Bylo to dobré."

Poklekli, políbili mi nohy na rozloučenou a zmizeli. Zůstala jsem ležet, cítila na kůži jejich sliny, teplo a vlhkost v rozkroku. Na chvíli jsem potom usnula.

Odpoledne jsem se začala oblékat, vzala jsem si černé minišaty a červené punčochy. Kalhotky jsem vynechala a šla směrem k aréně. Cestou jsem se na chvíli zastavila v parku, dala si pivo a jen tak sledovala pohyb v zázemí. Nedaleko už byla zóna. Pustá bahnitá krajina kde se snažíme zastavit nepřátele. Zde byl ale klid. Příjemné odpoledne kdy jsem měla volno.

Loterie začíná asi za dvě hodiny. U vstupu jsem ukázala moji VIP vstupenku a okamžitě se mě ujal jeden s personálu. Zadal to terminálu kód ze vstupenky a ukázalo se mu:
„Semilla, W045 39, VIP“
Okamžitě poklekl, políbil mi nohu a řekl ať jdu za ním že mě doprovodí na moje místo. V salonku na mě dýchla zvláštní atmosféra. Byla tam pohodlná čistá lehátka, v rohu malé občerstvení a přes prosklenou stěnu nádherný výhled na loterijní arénu.
„Je místo v pořádku?“ zeptal se
„Ano, vyhovuje mi“ odpověděla jsem
Průvodce lusknul prstem a přišel k nám muž oblečený v svetlemodré latexové kombinéze. Poklekl a políbil mi nohy.
„Ke vstupence máte veškeré služby osobního otroka. Zajistí vaše uspokojení, donese co potřebujete, udělá vám jazykem masáž jakékoliv části těla. Jen ho nesmíte deaktivovat, to už je placená služba.“ Řekl mi muž co mě sem přivedl
„Deaktivovat? Proč bych to dělala?“ zeptala jsem se nechápavě
„Někteří hosté chtějí své otroky poslat do arény.“ Odpověděl
„Jaká je jeho cena?“ zeptala jsem se
„18000 kreditů, kdyby jste měla zájem“
„Ještě si to rozmyslím, podle toho jaký bude“ šibalsky jsem se usmála.
„Věřím že budete spokojená, kdyby nevyhohoval vyměníme Vám ho“ poklonil se a odešel
Ležela jsem na lehátku, u nohou otrok čekal na můj příkaz a já se dívala zatím do prázdné arény. Podívala jsem se na něj a pomyslela si „ty stojíš 18000 kreditů, já mám příjem 3384 týdně. Otroci jsou vážně drazí. A zamrazilo mě když jsem si vzpomněla na dávnou minulost když jsem nosila stejnou kombinézu v kralovnineím paláci. Louisa Lu jak se nechala uspokojit tak klidně odpálila nálože třeba čtyřem otrokům zároveň. Nebo když hrají její hru „kdo se první vystříká bude deaktivovaný“. Toto si opravdu může dovolit jen královna jejímž majetkem jsme my všichni.“
„Olízej mi chodidla“ přikázala jsem mu a já si užívala pocit být na druhé straně.
Najednou se znovu otevřely dveře a přišla dlouhovlasá černovláska. Ten samý muž co uvedl mě ji usadil, políbil jí nohu a ona pokynula ať odejde.

Chvíli se na mě dívala a řekla: „Ahoj, jsem Oxana Chic, ještě jsem tě tady neviděla.“
„Ahoj ja jsem Semilla, výslechové operace“ odpověděla jsem jí
„To přece dělá Darina? Aha to ty jsi ta její pravá ruka co málem zůstala v zóně během poslední extrakce zajatců. Ráda tě poznávám.“ Řekla mi s úsměvem
Natáhla se na pohovku vedle mě, vytáhla si sukni a poručila svému otrokovi aby jí začal orálně uspokojovat. On zabořil hlavu do jejího klína, ona držela v ruce drink. Napila se a zeptala se mě: „Za chvíli to začně, kolik kusů jste tentokrát dodali?“
Usmála jsem se na ni a řekla: „Nech se překvapit, ale jednu ti prozradím. Bude tam dlouhovlasá asiatka, Ave Deva, tu jsem asi týden vyslíchala a teď si vsadím na její pořadí deaktivace.“
„A úspěšně?“ zvědavě se zeptala
„Ano získala jsem důležité informace o taktice nepřátel a předala na obranou linii.“ Řekla jsem jí

„Jo to bylo to nepřátelské mapování sektorů před L2, no to nám hodně pomohlo. Měli jsme slabá místa v obraně. Kdyby tam proběhl útok tak prorazí a já budu tady na druhé straně v aréně. Moc jste nám pomohli“
„Od toho tam jsme“ usmála jsem se a dala jsem svému otrokovi na lízání druhou nohu.
Oxana přivřela oči „áhh, ti otroci tady skvěle lížou, vyzkoušej toho svého“
„Později, díky za tip“
„No to jsou ale hosté“ ozval se ze dveří známý hlas „tak párty začíná beze mě“ řekla se smíchem Darina „Vidím že už jste se seznámily. Tak co dojde i zbytek? Podívala se na Oxanu
„Daisy a Betz slíbily že dojdou, Eve má na starosti pohotovost na seřadišti“ řekla Oxana znovu se napila a rozkázala otrokovi v jejím klíně „dělej, lízej pořádně, chci abys mi kundu vylízal do sucha.“
Potom přišla Betz a Daisy.
Oxana se otočila a se smíchem zavolala na celý salónek: „Betz, ty si pořád vodíš svého otroka?“
Trhla jsem hlavou ´Betz? Ta dostala od královny Kaela, doufám že ho pořád má´
Vstala jsem a šla si dát drink, podívala jsem se na Betz, pozdravila ji při tom koukla na muže klečícího u jejích nohou. Byl to Kael, naše pohledy se na okamžik potkaly a tím jsme si řekli vše důležité.
V Kaelově pohledu jsem viděla úlevu že jsem tam kde jsem a on pochopil mojí upřímnu radost že není deaktivovaný. Otroctví u koordinátorky má svoje výhody. Pro ni je Kael drahý, dostala ho darem od královny a cení si ho. Pro královnu je každý jen nahraditelný kus. Proto je možná Kael stále tady. Nikdo jiný v salónku naši oční komunikaci nepochopil.
Přišla jsem k Betz, pozdravila ji a podívala jsem se dolů s otázkou „to je tvůj vlastní kus?“

„Ano, dostala jsem ho kdysi od královny za velmi úspěšný útok.“ Usmála jsem se a pohladila ho nohou po tváři. Kael mě chytil za nárt, dal si moje chodidlo na obličej, a zhluboka nasál vůni mých silonek.“
„Hezká hračka“ usmála jsem se a šla si lehnout na svoji pohovku.
Loterie začala, do arény přišlo prvních 10 kusů, 5 žen a 5 mužů. Okamžitě mezi sebou začali šukat, ženy kouřili jejich péra, oni je zase lízali v rozkroku. Prostě hromadné orgie. Na displeji se objevilo „2-oral-1-konv-60“
Zhruba jsem znala pravidla loterie, za 60 vteřin od kusu s číslem 2 odečtou jednoho který jí lízal v rozkoku a odpálí na něm malou konvenční nálož. To znamená že bude deaktivovaný i se svým protějškem který bude v blízkosti jeho podbřišku. Časomíra běžela a mírně opilá Betz odložila svůj drink a chytla Kaela za vlasy a přimáčkla jeho hlavu do rozkroku „Dělej, lízej mi kudnu“
Plesk, v aréně se zhroutil jeden muž na kterém se rozprskla nálož spolu s ním se svalila na zem drobná blondýnka která měla jeho péro v puse. Nálož ji zasáhla do hlavy
„Ááááh, dělej lízej, a ty mi dones další drink.“ Pokynula Betz na druhého otroka který byl součástí vstupenky
Podívala jsem se kolem sebe na koordinátorky a přišli i někteří pomocníci koordinátorek. Darina neležela na pohovce, ale seděla na péru svého otroka a rytmicky se zavřenýma očima se vlnila.
Další losování jsem nezaregistrovala, ale viděla jsem jak se v aréně v prohnula drobná zrzka a zůstala ležet. Ten co měl péro v její prdeli ho z ní vytáhl a šel lízat kundu jiné brunetě která byla hned vedle něho. Podobné ´hry´ jsem bohužel zažila i já v královnineím paláci. Také jsem jednou musela šukat s náloží na břiše. Podle mě je lepší na nálož vůbec nemyslet a pokusit se užít si sex. Když jsem se potom v akci plazila posraná v bahně nebyla jsem od deaktivace o moc dál než když mě tehdy Kael mrdal do prdele. Myslím že deaktivace s Kaelovým pérem v mojí prdeli je příjemnější než zásah v bahně v posraných legínách.

A Darina právě měla orgazmus, začala nahlas vzdychat a potom unavená lehla na svého otroka. Betz vypila další drink a začala Kaela hladit po zádech a objímat jeho boky nohama. No spíš se o to pokoušela. Vstala jsem, vzala si dva drinky a šla k ní.
„Ahoj Betz, napiješ se se mnou?“
„Jo, jasně na královnu Louisu Lu“ usmála se připila si se mnou
„Hele Semillo, dívej, bude další kolo loterie, těchto 10 kusů si už nezašuká.“ Potom Kaela odstrčila a řekla. „už přestaň lízat“
„Betz, půjčíš mi ho na chvíli? Ráda bych si dala orál při kterém mi ten druhý bude lízat nohy“ požádala jsem ji
„Jasně, ale vrátíš mi ho“ odpověděla mi s úsměvem
„Děkuji“ a odvedla jsem si jejího otroka k mému lehátku

„Kaele, jsem strašně ráda že jsi v pořádku. Jen si lehni, dej hlavu do mého rozkroku a odpočni si, už tě určite musí bolet jazyk“ zašeptala jsem k němu. Natáhla jsem se na lehátko, nohy položila na jeho záda a v rozroku cítila jeho dech. Druhému otrokovi jsem přikázala aby mi jazykem masíroval chodidla a já jedním okem sledovala tu podívanou za sklem.
Právě do arény nastupovaly kusy na třetí kolo losování když Kael zvedl hlavu a zašeptal: „Semillo děkuji, ti ještě jednou. Tehdy v paláci, vzpomínáš si.“
Podívala jsem se na něho a polohlasem řekla: „myslíš jak mě potom chtěla královna deaktivovat? To fakt nezapomenu. A jen tak mimochodem co kdybys mě teď ošukal jako tehdy. Akorát s tím rozdílem že nikdo z nás neskončí s náloží na břiše“ řekla jsem se smíchem
„Chceš to do zadku?“ zeptal se
Chytla jsem ho za hlavu, naklonila se k němu a přímo do očí mu řekla: „Ty mě teď vyšukáš prdel, a potom se do ní i vystříkáš. Rozumíš? Já jsem ta která určuje co budeš dělat a co ne.“, potom jsem to už nevydržela a vyprskla jsem smíchy. Připadalo mi to celé absurdní.
Klekla jsem si na lehátko, rukama se opřela o zem a Kael mě jemně chytnul za boky. Šťávou z mojí kundičky mi namazal anální otvor, potom ho ještě několikrát olíznul a pomalu no něj začal vnikat svým údem. Jemně jsem se zaklonila a nechala ho, aby do mě vnikal. Pomalu, centimetr po centimetru. Byl to ten stejný pocit jako tenkrát v paláci – ta samá plnost, to samé napětí. Ale tehdy to bylo pro královnu. Teď to bylo… pro nás.
„Ano,“ vydechla jsem a opřela se čelem o zem. „Přesně tak. Až na doraz.“
Poslechl. Jeho pánev se přitiskla k mým hýždím, cítila jsem jeho ochlupení na své kůži, jeho stehna pevně svírající má. Na okamžik zůstal nehybný, jen jeho dech, těžký a horký, mi přejížděl po zádech.
„Semillo,“ zašeptal. Jeho hlas byl plný něčeho, co jsem nedokázala pojmenovat. Úleva? Vděčnost? Touha?
„Nemluv,“ řekla jsem. „Teď mě jen šukej.“
A on to udělal.
Jeho první pohyb byl pomalý, hluboký táhlý tah, až na samý okraj, a pak zase zpátky. Dovnitř. Až po kořen. Cítila jsem každý centimetr jeho penisu, jak projíždí mým tělem, jak roztahuje mé vnitřní svaly. Bylo to neskutečné. Bolelo to a zároveň to byla ta nejsladší bolest na světě.
Zavřela jsem oči a nechala se unášet. Slyšela jsem jen jeho dech, své vlastní tlumené vzdechy a z dálky, jako z jiného světa, tlumené výkřiky a sténání z arény. Tam dole byl někdo právě deaktivovaný. Tady nahoře… tady nahoře jsem si já užívala.
Zrychlil. Jeho pohyby byly čím dál prudší, zoufalejší. Jeho ruce mi pevně svíraly boky, prsty se mi zarývaly do kůže. S každým nárazem se mi hlava posouvala dopředu, až jsem nakonec ležela tváří přitisknutou k lehátku, zadek vystrčený vysoko do vzduchu, zcela vydaná napospas.

Cítila jsem, jak se mi po vnitřní straně stehen sbíhá vlhkost – směs mých vlastních šťáv a potu. Kapka po kapce stékala dolů, mísila se s jeho slinami, které tam ještě zůstaly z předešlého lízání.
„Kaeli," zasténala jsem. „Ještě, ještě…"
Jeho dech se změnil v chroptění. Cítila jsem, jak se jeho tělo napíná, jak se mu stahují svaly na břiše, které jsem cítila na svých zádech. Věděla jsem, že je blízko.
„Už," vydechl. „Už…"
„Tak do mě," zařvala jsem. „Vystříkej se do mě!"
A on to udělal. S jedním dlouhým, hlubokým, trhaným výdechem se do mě naposledy zabořil a zůstal. Cítila jsem to – teplo, které se ve mně rozlévalo. Proud za proudem. Jeho semeno naplňovalo můj konečník, stékalo po stěnách, mísilo se s mými tekutinami. Bylo toho tolik, že jsem cítila, jak mi přetéká, jak mi pár horkých kapek stéká po stehně a mísí se s potem, který se na mě za celé odpoledne stačil nashromáždit.
Chvíli jsme tak zůstali. On ve mně, já přitisknutá k lehátku. Oba jsme lapali po dechu. Slyšela jsem jeho srdce bušit, cítila jeho pot na svých zádech.
Pak se pomalu, velmi pomalu, začal vytahovat. Cítila jsem každý centimetr, jak opouští mé tělo. A pak, s tichým, vlhkým mlasknutím, byl venku.
Zůstala jsem ležet, zadek stále vystrčený, nohy roztažené. Cítila jsem, jak ze mě jeho sperma vytéká. Pomalu, po kapkách. Teplé, husté kapky dopadaly na lehátko pode mnou a vytvářely malé, lesklé fleky.
Otočila jsem hlavu a podívala se na něj. Klečel vedle mě, jeho penis ještě napůl ztopořený, lesklý a vlhký. Díval se na mě s výrazem, který jsem nedokázala přečíst.
„Pojď sem," řekla jsem „Lehni si na zem a dýchej mi na nohy." Které jsem mu položila na tváře „odpočívej" dodala jsem.
Loterie se pomalu chýlila ke konci. Betz zmožená drinky spala na lehátku, Darina v rohu kouřila péro svému otrokovi, ostatní koordinátorky a jejich pomocnice se u stolu s občerstvením o něčem bavily. V posledním kole loterie jsem zahlédla Ave, právě ležela na boku jedno péro v prdeli a druhé měla v puse. V této pozici se tomu za ní aktivovala jeho nálož, trohu se prohnul a zůstal ležet. Ave tluměně s penisem v puse vykřikla a hlava se jí spustila na zem. Byla deaktivovaná. Zůstala ležet na boku a v zadku měla stále zasunutého svého partnera.
„Ave, je mi to líto" zašeptala jsem polohlasem, ale ona mě slyšet nemohla.

Ave byla použita v posledním pátém kole loterie. Na zemi arény leželo všech 50 deaktivovných kusů když Darina stále držící otrokovo péro zvedla hlavu a řekla:
„Semillo pojď dáme si zážitkové losování? Jsou tam ještě volná místa"
„Já nevím, teď jsem si užila s hračkou od Betz." Snažila jsem se vymluvit

„Pojď, je to v pohodě, vezmeme si masku přes oči, nikdo nás nepozná, dostaneme tréninkovou nálož a užijeme si šukačku. V aréně je to mnohem intenzivnější. Stojí to jen 42 kreditů, pojď se mnou." A podívala se tak že jsem její nabídku nemohla odmítnout.¨
„Jdu si dát drink a půjdeme." Řekla jsem Darině
„Napij se na kuráž a potom si užijeme" přistoupila ke mně a podala mi skleničku do ruky a zavolala na celý salónek: „Hej vy tam, kdo jde s náma do arény"
„Betz nikam asi už nepůjde, ale já se připojím" Daisy se podívala na ležící Betz a potom na nás.
„Tak dělejte, jsem celá nadržená" řekla Darina, a společně se dvěma dalšími pomocníky koordinátorek jsme se vydali do přípravné místnosti.
Zde nás přivítali muž a žena, oba oblečení v tmavě fialové latexové kombinéze.
„Oblečte si kombinézy a lehněte na lehátka, připravíme Vás" přikázala nám černovláska.

Sundala jsem si šaty a začala si oblékat kombinézu a lehla si na lehátko.
Postupně ke každé přistoupil muž oblečený ve stejném latexu jako jeho spolupracovnice a začal mi lízat kundu a prdel aby mě vzrušil. Jak jsem byla dole dostatečně mokrá zasunul do mých otvorů dva vibrátory. Jemně ve mně vrněly a já cítila nastupující vzrušení.
Po pár minutách ke mně muž znovu přistoupil, vytáhnul ze mě ty vibrující válečky a potřel mi celý rozkrok lubrikačním krémem. Pak zazněl příkaz abychom si vytvořili historii styků pro losování.
To znamenalo že jsme každá začala náhodně kouřit péra našim partnerům. Každého asi jen 5 vteřin aby se čip na mojí masce spároval s čipem na podbřisku partnera. Oni nám potom olízly vagíny a na závěr do nás strčily svoje péra. Tímto jsme měla zaznamenanou historii pořadí 5 partnerů které jsem kouřila, který mě lízal a který do mě strčil svůj penis. Stejnou historii měl v loterijním systému každý účastník.
„Do arény“ zazněl pokyn
Vstoupili jsme do místnosti kterou jsem před chvíli sledovala za sklem z pohodlí salónku. Na zemi ležely deaktivované kusy z přednozích kol.

Někdo mi rozepnul body a začal do mě zezadu vnikat. Klekla jsem si na zem, hlavu opřela o záda ležící blondýnky z předchozích kol a nechala se projíždět. Darina si sedla na jiné tělo a vzala si do pusy penis jednoho z partnerů další zabořil hlavu do jejího klína a uspokojoval jí pusou. Mě můj partner povalil na záda, opřela jsem si hlavu o pochcaný klín deaktivované blondýnky, on vzal moje nohy na ramena a rychle do mě vrazil svoje péro.
´Ještě že mám kundu zvhčenou a roztaženou vibrátorem z přípravy, jinak by mě asi narthnul´ pomyslela jsem si. Pak se ozvalo plesk a Daisy dostala od partnera na kterém seděla zásah nálože. Sesunula se hlavou k jeho nohám, u kundy měla jeho stopořené péro na které začala močit. Do mě se právě můj partner vystříkal. Cítila jsem jak mě zaplavuje proud horkého semene a od se naklonil a začal lízat brunetku ležící vedle mě. Já jsem si sedla na jiného muže a začala na něm jezdit, Darina k nám přistoupila, čupla mu na obličej a on zabořil jazyk do jejího klína.
Dopadla jsem na zem vedle Dariny, která právě sesedla z obličeje muže, na kterém jsem před chvílí jezdila. Její tělo bylo zpocené, vlasy rozcuchané, ale v očích jí hořelo stejné šílenství jako všem kolem.
„Viděla jsi Daisy?“ vykřikla přes hluk.
Ukázala jsem směrem, kde chvíli ležela. Někdo mě chytil za vlasy a otočil mě k sobě. Byl to jeden z pomocníků koordinátorek, co přišel s námi. Jeho oči byly skelné, nerozeznávala jsem v nich nic než čirou, zvířecí potřebu. Přitiskl mě k zemi, zády na studenou podlahu, a vklouzl do mě. Byl hrubý, rychlý, žádná něžnost. Ale to teď nikdo nečekal.
Nad námi se skláněla Darina. V ruce držela penis muže, který právě lízal její kundu, a smála se. Smála se jako pominutá.
„Takhle to má být!“ křičela. „Takhle to má být!“
Vtom se ozvalo další Plesk. Někde vedle nás se aktivovala nálož. Zaslechtla jsem tlumený výkřik, pak těžký pád a syčení pěny.
Nikdo se neotočil. Nikdo nepřestal.
Muž zrychlil. Jeho dech byl horký a přerývaný, ruce se mu zařezávaly do mých boků. Cítila jsem, že je blízko. Obemkla jsem ho nohama a přitáhla ho ještě blíž.
„Do mě,“ zašeptala jsem mu do ucha. Nebo jsem to zakřičela? Sama jsem to nepoznala.
Zavrčel a naposledy se do mě zabořil. Cítila jsem, jak se jeho tělo napíná, jak se ve mně roztéká jeho teplo. Pak na mě klesl celou svou vahou, těžký jako kámen, a na okamžik jsme oba ztratili pojem o světě. Nevím, jak dlouho jsme tak leželi. Vteřinu? Minutu? Probral mě až dotek ruky na stehně.

Otevřela jsem oči. Nade mnou stála Darina, podávala mi ruku a usmívala se. Za ní, v aréně, to pořád žilo. Těla se proplétala, sténala, křičela. A na zemi, všude kolem, ležela těla těch, kteří prohráli.
„Pojď," řekla. „Není konec."
Vstala jsem. Nohy se mi třásly, v rozkroku jsem cítila vytékající sperma a vlastní vlhkost, všechno smíchané dohromady. Rozhlédla jsem se kolem. Aréna byla jako živý obraz pekla. Všude se pohybovala těla, propletená v bizarních, nemožných pozicích. V jednom rohu ležela žena na zádech, nad ní se skláněli dva muži – jeden jí lízal klín, druhý jí strkal penis do úst. Její ruce bloudily po jejich tělech, nehty se jí zarývaly do kůže. O kousek dál klečela jiná dvojice, muž zezadu prudce narážel do ženy, která měla obličej zabořený do klína deaktivované blondýnky ležící na zemi. Všude tekly sliny, mísil se pot s lubrikantem a všude byl cítit pach sexu – ostrý, zvířecí, nepopiratelný.
Za námi se ozvalo další Plesk. Tentokrát blíž. Těsně vedle nás se zhroutil muž, kterého zasáhla nálož. Jeho partnerka, žena, která mu právě kouřila péro, dostala zásah do obličeje. Její hlava trhla dozadu, tělo se na okamžik napjalo v křeči a pak se sesunula k jeho nohám. Zůstali ležet vedle sebe, propletení, on s napůl ztopořeným penisem, ona s otevřenými ústy.
Nikdo si jich nevšímal. Nikdo nepřestal. Hledali další partnery, další doteky, další únik.
Někdo mě chytil za ruku. Byl to Darinin otrok, ten, co ho měla celou dobu u sebe. Jeho oči byly prázdné, ale jeho tělo bylo připravené. Stál přede mnou s napůl ztopořeným penisem a čekal.
Podívala jsem se na Darinu. Ležela na zádech o kus dál, dva muži se jí věnovali – jeden u kundy, druhý u análu. Měla zavřené oči a na tváři výraz naprostého blaha.
Vzala jsem jejího otroka za ruku a odvedla ho kus stranou. Klekl přede mě a já si sedla na jeho obličej. Jeho jazyk okamžitě našel cestu. Byl zkušený, věděl, co dělat.

Zavřela jsem oči a nechala se unášet. Kolem mě to pořád žilo, pořád to sténalo, křičelo. Ale já jsem byla ve svém vlastním světě. Ve světě, kde existovaly jenom jazyky, ruce a těla, která se dotýkala.
Nevím, jak dlouho to trvalo. Čas přestal existovat. Byla jsem jen součástí toho všeho – jednou z mnoha, jednou z tisíců. A přesto, v té anonymitě, jsem byla svobodnější než kdykoliv předtím.
Když jsem otevřela oči, ležela jsem na zádech. Nade mnou se skláněla Darina.
Plesk, její nálož se rozprskla a zasáhla mě do obličeje. Sesunula se na mě a její rozkrok jsem měla u obličeje. Z obou jejích otvorů na mě vytékalo sperma smíchané s jejími šťávami. Byly jsme ´deaktivované´ loterie pro nás skončila. Zbyvající poslední pár stále nebyl odpálen a šukal. Jednalo se pravděpodobně o nejvyšší velitele formací, osobně jsem je neznala. Ona ležela na zádech, nohy opřené o jeho obličej a on do ní pronikal, střídal obě její díry. Plesk, poslední ´deaktivace´. Tentokrát jen ten muž. Svalil se na ni a ona ho odstrčila a stoupla si doprostřed arény mezi všechny ty deaktivované a ´deaktivované´.
„Jsem vítězka loterie" zavolala.

Tímto zážitkové losování skončilo šli jsme se umýt a vrátili jsme se do salónku. Natáhla jsem se v relaxačním oddělení na pohodlné lehátko. Protože Kael už byl u své majitelky tak jsem svému otrokovi přikázala aby se věnoval mým chodidlům. Jen jsem zavřela oči a užívala si dnešní den.
„Semillo, dnes nabírej sil, zítra tě čeká náročný úkol." Řekla mi Darina z vedlejšího lehátka
„Co mě čeká?" Otočila jsem na ji hlavu
„Přesné instrukce jsou zatím tajné. Já je taky neznám, ale bude to asi extrakce zajatců na nepřátelské linii, nebo tak něco." Odpověděla mi Darina
„Naposled mě tam málem deaktivovali, a teď mám jít ještě hlouběji? Pro královnu Louisu Lu, od toho tam jsem" odpověděla jsem a znovu zavřela oči a užívala si masáž nohou
„Pro královnu" odpověděla Darina

S tankem na polygonu

Oba nefunkční tankové skelety byly odtaženy na polygon a my co se nám povedlo vrátit ze zóny jsme je měli důkladně otestovat. Z původní se1-Tserv/07-03 nás zůstaly asi dvě třetiny. Dost ke splnění tohoto úkolu. Naše nejvyšší velitelka Danny B náš doprovodila na polygon. Nechala si nás nastoupit, seděla jsem v blátě a divala se na ni. Dlouhovlasá blondýnka oblečená v černém body, tmavěmodrých silonkách a růžové krátké sukni. Uniforma nejvyšších velitelů. Modré silonky znamenají velitelský výcvik, černé body je „kus“ bez určené specializace, ale s výcvikem pro nejvyšší velení. To že nemá na sobe žádné legíny znamená že není přiřazená k žádné jednotce ve formaci. Třeba pěchota, nebo tankový servis jako mám já. Růžová sukně součástí všech uniforem. Nosí je vsichni mimo koordinátorek a jejich pomocnic. Byla prostě krásná, naše nejvyšší velitelka Danni B.

„V zóně se Vám to celkem povedlo dotáhli jste dva skelety, z toho jeden nepřátelský. Teď je zkontrolujte, provedete kontrolní útok zde na polygonu a po naplnění novými kusy půjdou znovu do akce. Vás čekají 4 dny odpočinku a po doplnění vašich formací o deaktivované se vydáte vstříc dalšímu dobrodružství v zóně. Navrhla jsem pro každý kus odměnu 50 kreditů. Aby jste si v zázemí mohli relaxovat a nabrat síly.“ Zakončila svůj proslov Danni B.

Můj velitel byl deaktivovaný při extrakci skeletu, ale zbytek naši formace Danni B přiřadila k levému externímu tank servisu. Jejich velitelka kudrnatá zrzka s přísným pohledem nás poslala abychom znovu dekontaminovali skelet a potom jej důkladně blok po bloku vyčistili od bahna a výměšků předchozí posádky. Připojila jsem hadice vedoucí z dekontaminačního boxu a dovnitř začala proudit nová dávka roztoku. Rozdíl proti zóně je že se mě nikdo nesnažil zasáhnout. Pohoda, roztok proudí do trysek a uvnitř vytváří jemnou mlhu která deutralizuje případné zbytky látek uvnitř. Zde jsme si mohli nechat kapalinu proudit dvojnásobný čas. To je jistota že uvnitř skeletu bude bezpečné prostředí. Potom nás 6 vlezlo dovnitř a rozdělili jsme si jednotlivé úseky. Já měla vyčistit blok Tp2. Uvitř byl nyní dostatek světla protože systém tanku byl napojený na externí zdroj a nepoužíval vnitřní baterii. Blok byl po zásahu plynem dost znečištěný. Jednotky tankového pohonu se po nadechnutí plynu během deaktivace posrali a mnozí i poblili. Hovna zůstala z velké části v jejich uniformách nebo v návlecích které mají na nohách, ale to co jim lítalo z pusy bylo všude. Rukama jsem to začala sbírat do boxu.

Potom jsem celý vnitřek pořádně umyla vodou z hadice. Při umývání jsem se taky v uniformě trochu opláchla od bahna a dalších nečistot ze zóny. Jiný tankový servis mezitím vyměnil filtry ventilačního systému, dal novou nabitou baterii a doplnil tlakovou nádobu s pěnou pro autodestrukční systém. Asi za dvě hodiny byl skelet jako nový a po kontrole na diagnostickém panelu připravený pro další akci. Nyní byl v režimu „deep offline“ a čekal na svoje jednotky které doveze do zóny a královnu přiblíží k jejímu vítězství. Po přípravě druhého skeletu která nám zabrala asi o hodinu víc času jsme měli hotovo. Po dokončené práci jsem ležela v příkopu a odpočívala. Byl už večer a na polygonu byl zvláštní klid, já cítila unavu z dobře odvedené práce. Po tom všem vzrušení v zóně, kdy jsem několikrát byla málem zasažena, po mém dočasném přeřazení k Tharp kdy jsem se plazila v bílých podkolenkách

s dvojitou chemickou náloží a čekala jestli budu použita k deaktivaci nepřátelského tanku tady byla oáza klidu. Našla jsem si klidnější místo kousek dál od ostatních a lehla jsem si do jednoho příkopu. Řídké bahno obklopovalo moje tělo, když jsem pohnula nohama cítila jsem jak mi prosakuje přes silonky mezi moje prsty a já byla uvolněná. Vedle stály dva plně funkční tankové skelety o které by královna přišla kdyby nebylo jednotky se1-Tserv/07-03 a její velitelky Danni B. Začala jsem usínat. Zdálo se mi o mojí kamarádce Semille, jestli je také šťastná a má se stejně dobře jako já. Ráda bych se s ní o tuto moji chvíli podělila. Ten večer se už Danni neukázala aby nám vydala nové příkazy, proto naše formace musela přečkat noc na polygonu. Už jsem se těšila do zázemí na krátký odpočinek abych mohla jít do další akce. Když padla tma tak za mnou přišel jeden muž z tankové obrany ve světle modrých legínách a žlutém body. Vzala jsem jeho péro do pusy a začala jej polykat. Od si lehl na záda já na něj a soustředila jsem se na to aby byl spokojený oddychoval a začal strkat obličej do mého rozkroku. Naznačila jsem mu že mě bolí kundička po poslední orgii a že uspokojím jen ho. Ležel přede mnou, uvolněný po dni plném bahna a práce. Jeho oči byly zavřené, dech pravidelný. Cítila jsem, jak mu pod mýma rukama pomalu tvrdne, jak se jeho tělo probouzí v mé péči. Měla jsem ho ráda takhle – bez nároků, bez spěchu. Jen on, já a ticho přerušované vzdálenými zvuky polygonu.

Chytila jsem jeho penis pevněji do dlaně a pomalu ho vedla ke svým rtům. Byl teplý a čistý, na rozdíl ode mne. Já byla celá od bahna, od včerejšího večera, od všeho. Ale jemu to nevadilo. Jemně jsem přejela jazykem po žaludu, olízla kapku vlhkosti, která se na něm leskla. Zasténal, podvědomě zvedl boky.
„Jen klid," zašeptala jsem a vzala ho celého do úst.
Pomalu, hluboce. Nechala jsem ho klouzat po jazyku, cítila jeho tvrdost, jeho pulzování. Rukama jsem mu přitom objížděla stehna, břicho, hladila ho přes mokré legíny. Byl celý napjatý, každý sval v jeho těle pracoval proti nutkání zrychlit.
Pak sáhnul níž, na můj rozkrok, který se mu tlačil těsně k obličeji.
„Můžu?" zeptal se šeptem.
Zavrtěla jsem hlavou, pořád s jeho penisem v puse. Pak jsem ho pomalu vytáhla, olízla si rty a řekla: „Bolí mě to tam. Měla jsem toho včera moc. Dneska chci jen udělat dobře tobě."
Přikývl, zklamaně, ale chápavě. Jeho ruka se natáhla k mému stehnu, hladila mě přes mokré, zablácené legíny. Cítila jsem jeho dotek, teplý a jemný, i přes tu vrstvu špíny. Bylo to uklidňující.
Vrátila jsem se k jeho penisu. Teď už rychleji, rytmičtěji. Cítila jsem, jak se blíží, jak se mu stahují varlata, jak jeho dech přechází v tlumené steny. Najednou se posadil. Jeho ruka mi stiskla rameno, pevně, až to bolelo.
„Počkej," vydechl. „Ještě ne. Chci…"
Nechápavě jsem na něj vzhlédla. V očích měl zvláštní výraz – směs studu a touhy.
„Chci… udělat něco pro tebe. I když tě to bolí. Jinak."
Než jsem stačila odpovědět, jeho prsty se dotkly suchého zipu na mém boku. Rozepnul mi body, pomalu, skoro něžně. Pak mi začal stahovat legíny. Byly těžké od bláta a vlhka, lepily se mi na kůži.
„Nemusíš…" začala jsem, ale on mě přerušil políbením na stehně. Těsně nad kolenem.
„Chci," řekl.
Stáhl mi legíny až ke kotníkům. Teď jsem na něm ležela nahá od pasu dolů, jen v zablácených silonkách, které se mi leskly v matném světle. Chvíli mě hladil, pak sklonil hlavu a přitiskl rty k mému stehnu. Pomalu, centimentr po centimetru, líbal mě výš a výs, až k samému okraji, kde začínalo ochlupení.
Jeho dech byl horký, cítila jsem ho na své kůži. Natáhla jsem ruku a pohladila ho po nohách. Bylo to… jiné. Tiché. Intimní.

„Prosím," zašeptal proti mé kůži. „Můžu?"
Věděla jsem, co chce. A v tu chvíli, po tom všem, co jsem dnes prožila – po té dřině, po tom klidu, po té radosti z práce – jsem cítila, že mu to chci dát. Přikývla jsem. Sklonil se ještě níž. Jeho rty se dotkly mých silonek těsně nad klínem. Bylo to zvláštní – cítit jeho ústa přes tu vrstvu mokrého nylonu. Neviděla jsem na něj, jen jsem cítila teplo a jemný tlak. Líbal mě skrz látku, pomalu, zbožně. Pak ucítila, jak se jeho jazyk opírá o místo, kde jsem byla nejcitlivější. Přes silonky, přes všechny ty vrstvy špíny a potu, to byl neuvěřitelný pocit.
Zavřela jsem oči a zaklonila hlavu. Jeho jazyk kroužil, přejížděl, tlačil. Bylo to, jako by mě hladil zevnitř. Pak se vzepřel, začal zrychleně dýchat a já cítila ve své puse výtrysk horkého semena. Otevřela jsem oči a podívala se před sebe. Byl tam jeho penis stále tvrdý. A pak, než jsem stačila cokoliv říct, ucítila jsem to.

Teplý proud dopadal na moji tvář. Moč stékala z obličeje a vsakovala se do mého body, rozmazávala bahno, vytvářela na něm tmavší, lesklé mapy. Bylo to horké a zvláštně… uklidňující. Neuhnula jsem, naopak otevřela jsem pusu a ochutlala ji. Jen jsem jeho proud několikrát spolkla, s výrazem, ve kterém se mísila odevzdanost, stud a něco, co jsem nedokázala pojmenovat.
Chvíli jsme na sobě jen leželi. Já ležela na něm s obličejem mokrým od jeho moči. On pode mnou, s napůl ztopořeným penisem, a těžce dýchal.
Pak jsem se otočila abych měla tvář u jeho hlavy. Jeho ruka se dotkla mé tváře, jemně, skoro něžně. Pak se naklonil a políbil mě. Jeho rty chutnaly po něm samotném, po soli a po něčem, co jsem neznala.
„Děkuji," zašeptal.
Usmála jsem se. „Za co?"
„Za to, že jsi mě nechala. Za to, že… jsi tady."
Nerozuměla jsem mu úplně, ale bylo mi to jedno. V tu chvíli, v tom tichu, s jeho močí vsakující se do mé uniformy jsem cítila něco, co jsem necítila dlouho. Klid. Přijetí. A zvláštní, něžné spojení s tímhle mužem, jehož jméno jsem ani neznala.
Vzala jsem ho za ruku a přitáhla si ho k sobě. Lehl si vedle mě, hlavu mi položil na rameno. Leželi jsme spolu v tom příkopu, dva špinavé, unavené kusy, a dívali se na hvězdy, které se nad polygonem pomalu rozsvěcovaly.
Nevím, jak dlouho jsme tak leželi. Usnula jsem s jeho hlavou na svém rameni, s pocitem, že v tomhle šíleném světě jsem možná přece jen našla místo, kde můžu být sama sebou.
Ráno nám Danni B oznámila že se volno v zázemí ruší a my se budeme účastnit akce extrakce zajatců ze sektoru S89, oblast s velmi hlubokým bahnem a silnou nepřátelskou obranou. Tu se pokusí prolomit předchozí útočná vlna. Naše formace se3-Ttrans/07-03 Danni B po doplnění o deaktivované

kusy bude pod přímým velením pomocnice koordinátorky výslechových operací.
„No co už, tak jdu znovu do zóny" řekla jsem si a šla s ostatními na seřadiště útočných jednotek.
Tam už na náš čekaly nově příchozí do naší formace. Dívaly se na nás, zablácené veterány lehce šokovaně, ale i oni si musí z výcviku pamatovat co obnáší akce v zóně nebo na polygonu. Bahno, nemožnost se normálně vypráznit a některé čeká zásah. Tyto čerstvé posily doplní hlavně náš Tharp, sebevražednou tankovou obranu a blokační jednotky. Spousta jich zůstane po této akci v zóně.

V dálce jsem viděla přicházet Semillu, oblečená v krásné uniformě, černé body, šedé silonky.
„To je paráda že nám bude zase velet." Zajásala jsem
Vedle stojící blondýnka z chemického Tharp se nechápavě zeptala: „Proč tady tak poskakuješ? Myslíš že jí na nás záleží? Jsme tady jen pro to aby nás použila k dosažení cíle. Aby mohla reportovat koordinátorce splněnou akci."

Briefing před akcí

Večer jak skončila loterie rozloučila jsem se s ostatními z VIP salónku vydala do své kóje. Cestou jsem se zastavila u výslechového komplexu na moji oblíbenou vyhlídku a chvíli sledovala zónu. Všude byl klid, takový zvláštní když víte že nebude trvat večně. Ráno mi Darina oznámí můj úkol a mám tušení že to bude můj poslední. Už se do své kóje nevrátím, nepotkám se s Kaelem a vše co tady vše co mám mi bude k ničemu. Kdyby se při poslední akci jak jsem byla sama před nepřátelským tankem s dvěma náložema v rozkroku neobjevila náhodou ta neznámá blondýnka od speciálů tak jsem deaktivovaná. Jí se tehdy povedlo tank zastavit, ale ……. další se už nemusí objevit ve správný čas na správném místě. Zítra bude další extrakce z oblasti kde je deaktivováno nejvíc kusů. Hluboké težké bahno ve kterém skelet snadno zapadne. Pěchotní jednotky se těžko pohybují a nepřítel je zasahuje po desítkách. To bude realita zítřejšího dne. Pokud můj tank zapadne v bahne tak já tam budu v uniformě pomocnice koordinátorky. Pro nepřítele jsem cíl číslo jedna. Zajmout za každou cenu a když to nepůjde tak deaktivovat. Naše koordinátorky jsou ochotné pro zajmutí nepřátelské poslat celé útočné formace které jsou z velké části v akci zasaženy. Nedělám si iluze že pro moje zajmutí oni nepošlou vše co tam mají k dispozici. Když to přijde tak budu mít v rozkroku svojí osobní nálož, stačí silně stisknout stehny. Nechci skončit jako Viki nebo Lisa z akce SP-028.

Po návratu do své kóje jsem se oblékla do bílých luxusních šatů a černých silonek a objednala dva sex servise. Za pár minut tam přišly a okamžite poklekli.

„Dnes sex nechci. Jen si lehnete vedle mě a budete mě hladit, jeden nohy a jeden tělo. Nechci být sama. Až usnu budete ležet vedle mě, můžete si taky zdřímnout, ale chci cítit váš dech na mojí kůži. Mám ráda líbaní chodidel a rozkroku“ řekla jsem jim mile, téměř jako bych je žádala.

Okamžitě se ke mně lehli, jeden za moje záda hlavou k mým nohám které si přiložil k obličeji a něžně je začal líbat. Druhý si lehl před mě, položil hlavu do mého klína a přisál se přes silonky na moji kundičku. Já rozepnula jeho kombinézu a začala líbat jeho penis, který mi v puse okamžitě ztvrdnul. Takhle obklopená a hýčkaná jsem si pustila jemnou hudbu a relaxovala. Občas jsem jeho péro políbila a on mi instinktivně zabořil hlavu do rozkroku. Chci aby tato noc trvala věčne a nebylo žádné zítra. Myslela jsem na Capricii, bláznivá holka která tam bude zítra taky. Už je na seřadišti, sedí tam v bahně a čeká na rozkaz. Ona si nemůže noc před útokem takhle prožít, musí už být připravená i když její nejvyšší velitekla je taky někde v zázemí a dorazí tam až ráno. I když já tu ležím v luxusní kóji a nechávám se hýčkat. Je tam sama, nebo tam má někoho s kým tráví tyto okamžiky? Caprice…… prosím odpustíš mi? Víš co já vlastně dělám? Jistě že nevíš, já jsem pro tebe známá, a taky někdy velitelka které skáčeš kolem krku. Spolkla jsem jeho penis a po tváři mi začaly stékat slzy. Aspoň někoho udělám štastným, Začala jsem ho z hluboka sát a polykat. On zabořil nos do mých silonek a oddychoval.

„Jestli budeš chtít, klidně se vystříkej“ zašeptala jsem a začala se mu intenzivně věnovat.

Po chvíli přišlo nevyhnutelné, cítila jsem v puse horký výtryst. Polkla jsem ho a užívala si tento okamžik. Okamžik kdy nejsem Semilla velitelka vyslechových operací, ale Semilla něčí

milenka. Proč tady se mnou nemůže být Caprice? Vešli by jsme se sem obě, ale ona je jen občejný tankový servis v bahně.

Ráno jsem vstala, políbila oba moje společníky a šla do vyslechového komplexu. Za malý okamžik přišel jeden z našich dozorců. Poklekl, políbil mi nohu a řekl
„Darina vyřizuje abys šla do situační místnost v královnině komplexu.“
Podívala jsem se na něj, a odešla kam mě poslal. Stráže v královniných prostorách mě zkontrolovaly, musela jsem si rozepnout body a stáhnout silonky. Jeden z nich prozkoumal oba moje otvory a potom povolit pokračovat.

Vstoupila jsem do místnosti. Eve Gray a Darina mě pozdravily, ukázaly abych si přisedla a Eve začala odhalovat plán dnešní akce:
„Máme informace od speciálů že se v sektorech kolem T88 něco děje. Nepřítel tam přesunuje velké množství jednotek a buduje tam obranou linii. Tento sektor je mimo hlavní útočné trasy, proto jeho činnost nedává smysl. Za linií Q89 – V89 je hluboká bahnitá rokle. Přes ni se nedostanou tanky a v samotných sektorech Q88, Q89 až V88-V89 je hluboké řídké bahno. Na základě zjištěných informací od atc2-Sp/05-01, kteří se v oblasti už asi týden pohybují nám jejich nejvyšší velitelka Amiee R potvrdila že se dá oblastí projet tankem až do sektoru S89, ale musí vám tankový servis prověřovat zvolenou trasu. První vlna bude nekrytý útok dvou pěchotních formací. Ty provedou formace atc1-I/07-09 Charlotte a druhá vlna bude atc1-I/08-08 Elise obě první vlny budou pravděpodobně celé deaktivované. Tvoje extrakční formace bude spolupracovat s invazní skupinou atc5-Tsp/08-03 Zoey King. Ta má rozkaz obsadit nepřátelské pozice a deaktivovat všechny o které nebude mít zájem tady Darina. Tharp podporu tvojí formace se3-Ttrans/07-03 Danni B a atc5-Tsp/08-03 Zoey King zajistí atc7-Tharp/07-02 Jen Loveheart a atc7-Tharp/08-08 Nikolart. Úkol tvojí formace je dostat se co nejbíž k nepřátelským pozicím a zajistit pro nás zajímavé nepřátele a dopravit je sem. O tomto ti víc řekne Darina.“
„Uf, dobře rozumím bude to v hodně náročném terénu.“ Odpověděla jsem
Eve mlčky přikývla
„Semillo“, začala mluvit Darina: „Zoey King se pokusí zajistit velitele, komunikační jednotky a všechny vyšší funkce. Ber je v pořadí koordinátorky, nejvyšší velitelé, velitelé formací, komunikační kusy, a bojový servis. K tomu přiberte pár kusů pěchoty, tankové obrany nebo tankového servisu. Můžou se hodit pokud budeme potřebovat naléhat na jejich velitele. Ostatní tam deaktivujte a netahejte se s nimi sem. Nepředpokládám že dovezeš koordinátorku nebo nejvyššího velitele formace, ale pár velitelů by jsi mohla dotáhnout. Pokus se vzít i nějaký jeho přímo podřízený kus pro speciální výslechové metody.“
„Vše je mi jasné. Pro královnu.“ Odpověděla jsem jim
Na odchodu na mě zavolala ještě Darina: „Semillo, dovez kusy na výslech a vrať se.“
Usmála jsem se na ni a šla k formaci Danni B. Našla jsem nejvyšší velitelku a probrali jsme další detaily následující akce.
„Danni, pojd za mnou.“ Řekla jsem jí a šli jsme pod malý přístřešek na seřadišti.
„Zde jsou naše instrukce. Tvoje jednotky dovedou tank k sektoru S89. Půjdeme za Tsp Zoey King. Část tank servise bude muset jít před tankem a kontrolovat hloubku bahna, místy je hluboké, že by jsme zapadli. A pokud tam uvíznem tak nás nikdo nevytáhne a královna přijde o tento specializovaný tankový skelet. Já budu uvnitř a mám na starosti koordinaci extrakce zajatců. Tvoje kusy mě tam dopraví.“
„To bude těžké, proč musíme zrovna tam?“ zeptala se z obavami
„To nevím, a ani to nepotřebujeme vědět. Máme dotáhnout pár zajatců, to je vše.“ Odpověděla jsem jí

„Pro královnu Louisu Lu“ podívala se mi do očí
„Pro královnu“ řekla jsem jí a šla si vložit do rozkroku trysku autodestrukčního tankovému systému a svoji osobní nálož.

Cestou jsem viděla Capricii. Ležela tam s nějakým mužem od tankové obrany a objímali se.

Neviděla mě a já nechtěla tento její okamžik rušit. Jen jsem chvíli stála a sledovala je. Po pár minutách dívaní na ty dva jsem pokračovala k výdejnímu místu. Rozepnula jsem si body a do silonek dala balonek s kapalinou a mezi půlky na prdeli zasunula difuzer autodestrukčního systému. Opět se dostavil zvláštní pocit. Difuzer jsem téměř necítila, ale balonek se opíral o mojí kundu a hráz u řitního otvoru. Každým krokem jsem cítila jak se v něm pohybuje kapalina která je mojí zárukou že nebudu zajata. Vrátila jsem se k našemu tanku a vlezla na moje stanoviště. Připojila jsem se k autodestrukčnímu systému a zapnula můj panel. Po chvíli jsem navázala přímé spojení s koordinátorkou ve velitelské místnosti a s Darinou která byla ve výslechovém komplexu.
„Tady W045 39 Semilla, zkouška spojení“ řekla jsem do komunikátoru
„Eve Gray velení SP-069 slyším jasně“
„Darina, vyslechové operace, slyším“
„nejvyšší velitelka se3-Ttrans/07-03 Danni B, potvrzuji spojení.“
Ozvalo se postupně a na jednom malém monitoru se zobrazovala situační mapka na druhém jsem si mohla přepínat pohledy kolem tanku.
„Eve poplach A3, pro se3-Ttrans/07-03 Danni B a atc5-Tsp/08-03 Zoey King.“ To znamenalo že jdou do zóny předchozí útoky atc1-I/07-09 Charlotte a atc1-I/08-08 Elise které chytí hlavní nepřátelský odpor. Naše formace je budou brzy následovat.
„Eve pro Danni B a Zoey King A2“
Po tomto povelu jsem slyšela postupné zapínání tanků, rozkazy velitelů vně skeletu a cítila slabé profouknutí vzduchu z difuzéru na mojí prdeli. Po tomto testu autodestrukčního systému se mi sevřel žaludek nejistotou a vzrušením.
„Jdu do zóny teď a tady. Co se se mnou stane už není jen moje volba, ale závisí to i na veliteli, autonomním systému řízení torpéd a dalších věcech. Pokud ucítím další proudění vzduchu z difuzéru tak je pěna na cestě. Zaplaví mi rozkrok, já se tady poseru a…. a můj úkol v zóně skončí neúspěchem“ Snažila jsem se na to nemyslet a sledovala pozorně taktickou mapu. Pohled mi sklouzl na malou krabičku kde bylo napsané „Pro Semillu“ otevřela jsem ji a byl tam kousek čokolády s věnováním od Caprice.
„Moje Semillo, viděla jsem tě na seřadišti ale někam jsi musela jít. Vím že máš moc práce, ale já jsem ráda že budu v akci s tebou. Tvoje kamarádka Caprice“
„Ty bláznivá holko, jak se mám teď soustředit? Ty jsi venku v zóně., řekla jsem si v duchu a cítila jak mi po tváři stékala slza. „Ty jsi jedna z mnoha tam venku a pro tvoji velitelku je důležitější zajistit funkčnost tanku než tvůj návrat. Buď prosím opatrná i když to nemáš možnost nijak významně ovlivnit“ tu čokoládu si dám až se vrátíme ….. pokud se vrátíme.
Na monitoru zobrazující okolí tanku jsem se ji pokoušela najít, nakonec jsem ji viděla ve skupině na levé straně. Zrovna na té opačné kterou vystaví napřátelské palbě aby mě kryl při nakládání zajatců.
„Já pro tebe nemohu nic udělat a ty mi provedeš tohle.“ Cítila jsem současně vztek a dojetí.

Jdeme do akce

To že nejdeme na slíbený odpočinek co zázemí mě trochu zamrzelo, ale jistě k tomu má velitelka Danni B vážný důvod. Odpočineme si později. Napřed se vydáme s tankem do zóny. Je připravený. Když se dělala poslední kontrola a já zahlédla že s námi bude i Semilla tak jsem jí na její místo položila malý dárek. Sehnala jsem malou sladkost a položila jí na její kontrolní panel. Zde v zóně kde je k dispozici jen výživná pasta je toto celkem vzácné a aspoň si může pochutnat. Za 20 kreditů malý kousek čokolády, ale pro Semillu jsem to ráda udělala. Jdeme do zóny, skelet se pomalu sunul po mojí pravé straně a já spolu s ostatními kráčela bahnem. Vepředu jsem zahlédla Arona. Tanková obrana. Spolu jsme strávili předchozí noc na polygonu a naposledy jsme se objali na seřadišti. Ta noc byla zvláštní, i když mě kundička stále bolí po přechozích orgiích když jsme se naposledy vrátili ze zóny tak s Aronem to bylo jiné. Jemně mě dole líbal a já ho uspokojila pusou. Pak jsme jen leželi ve výkopu v blátě a povídali si. Když nám Danni B oznámila že nás čeká další akce tak byl smutný. Chtěl být pár dní se mnou, ale já se musím starat o tank v zóně. Teď ho vidím před tankem jak jde s dalšími a jsou připraveni nás bránit. Tank, Semillu, mě a všechny ostatní.

Překročili jsme sekundární obranou linii. Kam jdeme to nevím, ale já to nepotřebuji vědět. Já se musím postarat o náš tank, ať je kdekoliv. Zatím byl v zóně klid, minuli jsme pár deaktivovaných

nepřátel a naší pěchoty z předchozí vlny, ale nikdo po nás zatím nepálil. V jednom kráteru v kaluži ležely dvě deaktivované brunetky, jedna v uniformě nepřátelské pěchoty a jedna v naší. Podívala jsem se na ně, v duchu té naší poděkovala a pokračovala dál. Zdálo se mi divné že nejdeme směrem k nepřátelské linii, ale trohu bokem. Jako by jsme je chtěli obejít, ale bahno bylo stále hlubší. Naše velitelka poslala tři z naší skupiny aby šli před tankem a zkoumali hloubku bláta. Nesmí být hlubší než do půlky lýtka. Potom je riziko že skelet zapadne a budeme ho muset odlehčit a vyprostit. Jedna usměvavá blondýnka se na nás podívala a řekla: „Buďte v klidu najdu cestu bahnem“ a rozběhla se vpřed, až bláto od jejích silonek lítalo na všechny strany. Až je tam vepředu zasáhnou tak velitelka pošle další, třeba mě. Jsem sobec, ale chci být deaktivována dřív než Aron, nechci vidět jak se svíjí v bahně. Najednou jsem slyšela palbu z na opačné straně skeletu. Naše tanková obrana ji ale po chvíli umlčela. Ani pořádně nevím co se tam stalo, ale můžeme pokračovat dál. Jedna zrzka co zjištovala hloubku bahna tam zůstala ležet. Velitel servisu z pravé strany poslal dalšího aby ji nahradil

Jak jsme se dál postupovali bahnem došlo mi kam jdeme. Jednou jsme se v bavili o akci na sektoru G74 tehdy jedna s reportérek Luna Jul se vypracovala až na velitelku speciálního

tanku a s formací atc5-Tsp/08-02 Marissa tam útočila v misi ATC-042 L. To už je ale hodně dávno.

Všichni z této akce už jsou deaktivovaní. Začali jsme se bořit do hlubšího bahna. Blondýnka z tankového servisu se brodila místy kde bylo bahno až po pás a ukazovala na velitele L1 aby tímto směrem náš tank nevedl. Naše formace zatočila opačným směrem a přibližovali jsme se k sektorům kde útočila předchozí vlna. Míjeli jsme další deaktivovanou pěchotu.

Leželi tam v bahně asi 30 metrů od hlubokého strmého příkopu za kterým byly nepřátelské obranné pozice. To byl cíl naší cesty.

„Plesk na skelet začaly dopadat další střely. Lehla jsem si na zem a čekala na další rozkazy. Tanková obrana se okamžitě vydala tím směrem aby nepřítele umlčela. Ještě jsem zahlédla Arona jak přikrčený jde s ostatními tím směrem. Za pár minut se k nám z toho stejného směru blížit malá nepřátelská skupina. Tu deaktivoval náš kanón. Bylo mi jasné že Aron spolu s ostatními už tam leží zasaženi v bahně, jinak by je přece zastavili a vrátili se k naší formaci. Přepadl mě smutek na

který ovšem v tuto chvíli nebyl čas. Museli jsme pokračovat. Náš skelet se po pár dalších metrech zastavil, vystoupila z nej Semilla a dala nějaké příkazy třem komunikačním jednotkám. Ti okamžitě zamířili do čela útoku a my jsme zatím čekali co bude dál. Já jsem se stále dívala směrem kam odešel Aron a doufala že se vrátí. Po tom všem vzrušení jsem si potřebovala ulevit. Pokud se vrátím na seřadiště tak se orgií účastnit nebudu a proto nemusím zadržovat svoje potřeby. Povolila jsem pánevní svaly a nechala všemu volný pruběh. Napřed jsem začala čůrat. To jsem moc necítila. Legíny jsem měla mokré a těžké od bahna které se na mě nalepilo, ale potom jsem si prdla a ze zadku se do silonek začala hrnout mazlavá hmota. Na prdeli se mi vytvořila boule, legíny jsem měla napnuté a moje hovna se roztékaly od stehen až po podbřišek. Ležela jsem v bahně posraná a čekala na další úkol co mi dá velitel.

Extrakce

Dostali jsme se až k sektoru S89. Velitel L1 zastavil skelet a přes komunikátor oznámil že další část akce je na mě. Odpojila jsem se od autodestrukčního systému a vyšla ven. Byli jsme na bahnité planině kousek od hluboké rokle kterou musely předchozí útočné formace překonat aby dosáhly nepřátelských pozic. Dala jsem příkaz třem komunikačním kusům z se3-Ttrans/07-03 Danni B aby šli dopředu na čelo útoku a vrátili se s informacemi jaká je tam situace. Potom jsem se vrátila na svoje místo ke komunikačnímu panelu a dala instrukce druhé formaci atc5-Tsp/08-03 Zoey King.
„pro atc5-Tsp/08-03 Zoey King , se3-Ttrans/07-03 Danni B na místě, zjišťujeme jestli bude něco k extrakci. Připravte skupinu speciálů k výsadku. Vašim úkolem bude zajistit nepřítele a prověřit jestli nemá nálož. Doprovod zajatců k nám zajistí náš tank servise. Semilla konec“
„atc5-Tsp/08-03 Zoey King rozumím skelet jde na pozici k hraně rokle. Zoey konec.“
„Pošlete mi sem volný tank servise“ rozkázala jsem jejím velitelům
Za okamžik u mě bylo 15 kusů v tmavě modrém body a legínách stejné barvy. Mezi nimi jsem zahlédla i Capricii. Usmála jsem se na ni, ale na delší povídání nebyl čas
„Jděte na okraj rokle a budete postupovat za speciály z atc5-Tsp/08-03 Zoey King oni vám připraví zajatce a vy je dopravíte sem.“ Řekla jsem jim
„Pro královnu Louisu Lu“ odpověděli mi a přikrčení šli k okraji bahnité rokle.

Vzala jsem sebou nějakou tankovou obranu a šla se podívat blíž k linii útoku. Z předchozích formací atc1-I/07-09 Charlotte a atc1-I/08-08 Elise už moc nezůstalo, ale pronikly až k nepřátelským pozicím. V bahně na stěnách rokle jsem viděla desítky deaktivovaných kusů jak postupovali a byli při tom zasahováni. Leželi tam v černém bahně a u některých ani nebylo poznat jakou mají uniformu.

Speciálové mezitím proniky do jejich linií a já postupovala skrz bahnitou rokli. Veliteli jsem řekla aby brali jen od komunikačních vyšší a ostatní, pěchotu, kamikadze, bojový servis na místě deaktivovali. Nebudeme se s nimi zdržovat. I tak na jednoho transportovaného nepřítele počítám deset našich zasažených. Pokračovala jsem roklí, černé bahno bylo všude, přes silonky se mi lepilo na prsty na nohách, balonek v mém rozkroku se mi lepil na kůži a já cítila jak se v něm přelévá deaktivační kapalina. Dosáhla jsem nepřátelských pozic a rozhlížela se koho se povedlo zajmout. Měli tam připravené dva velitele, jednu komunikační jednotku a pár pěšáků. Speciálové zatím útočili na další pozici.
„Pěšáky vezměte jen dva“ přikázala jsem tank servisu určila jsem které a ostatní jsem zasáhla dávkou do hrudníku. „Zbytek tank servisu postupujte za speciály, třeba bude ještě jeden velitel“
Malá skupinka pěti kusů z mojí formace se vydala hlouběji do nepřátelského území. Mezi nimi byla i Caprice. Špinavá, ale stále odhodlaná splnit co je potřeba. Plazila se bahnitým příkopem k další nepřátelské pozici aby byla připravená doprovodit zajatce. Prolezla kolem skupiny deaktivované sekundární pěchoty z formace atc1-I/08-08 Elise a pak se svalila na záda. Kousek od ní byl v bahně schovaný nepřátelský pěšák. Ležela tam po zásahu do břicha ještě zvedla hlavu a zavolala:
„Semillo dej na sebe pozor, mám tě ráda“, potom už bylo ticho. Nepřítele deaktivovali speciálové monitorující oblast, ale pro Capricii už bylo pozdě.

Já to celé viděla, ano každý skončí v zóně, ale doufala jsem že ona dnes ne.
„Měj se bláznivá tankistko.“ Řekla jsem si v duchu a sledovala jak se zbytek tankového servisu vrací a vede sebou zajatou velitelku.
„Odveďte ji do skeletu“ přikázala jsem jim.
„Komunikační“ zavolala jsem, za chvíli přišli dva kusy v tmavě červeném body a světle modrých legínách. „zjistěte jestli speciálové na čele mají podvědomí o tom co tu nepřítel plánoval, chci jejich

pozice a zásobovací trasy. Doveďte dva speciály kteří byli v útoku a mají nejvíc informací. Svoje poznatky nám řeknou později. Do zázemí půjdou vevnitř skeletu.“

Přikývli a vydali se hlouběji do zóny. Já mezitím ležela v bahně a čekala až se vrátí. Na dohled jsem měla tu skupinu pěšáků před kterými ležela Caprice. Chtěla jsem ji ještě pohladit, popolezla jsem asi 20 metrů lehla si tak aby mě svým tělem kryla a dívala se na ni.
Políbila jsem ji na tvář, a řekla „Já tě mám taky ráda, budeš mi chybět.“ Ležela jsem za ní, a uvědomila jsem si mi nedělá krytí před palbou, ale že ji objímám
Po nějaké době se vracel jen jeden z těch co jsem poslala dopředu a s ním tři speciálové
„Velitelko, vzal jsem raději tři. Kdyby nás zasáhl nepřítel. Mají detailní informace o této oblasti“
„Dobře rychle zpět k tanku“ přikázala jsem jim a přikrčení jsme běželi bahnitou roklí.
U skeletu jsem se zeptala: Máte v rozkroku osobní nálože?“
„Ano jistě“ odpověděli mi
„Dobře, nemohu riskovat že ji nešťastnou náhodou odpálíte a deaktivujete skelet. Každý si vleze do samostatné komory pro zajatce, ta je vždy jen pro jednoho a dostatečně odolná proti kapalině co máme mezi nohama“
Přikývli a vlezli si do svých kotců. Já se vrátila na svoje stanoviště ve skeletu a poslala zprávu Eve Gray
„Tady Semilla, se3-Ttrans/07-03 Danni B extrakce dokončena, žádám o povolení k návratu ze zóny.“
„Návrat umožněn, zpět jde jen se3-Ttrans/07-03 Danni B, pro atc5-Tsp/08-03 Zoey King návrat jen skelet a podpůrné jednotky. Výsadek speciálu pokračuje v útoku ALL IN. Cíl dosáhnout kladného poměru deaktivovaných nepřátel. Zatím to je 1:0,7 ve prospěch nepřítele. Eve Gray konec.“

Na soukromém komunikačním kanálu se objevila zpráva od Eve: „Semillo, dobrá práce.“
Připojila jsem se k autodestrukčnímu systému a cítila jak se skelet otáčí a mírně pohupuje. Na panelu ležel balíček od Caprice. Otřela jsem bahno z rukou, vzala znovu lísteček co k němu připojila a rozbrečela jsem se. Jdu zpět do zázemí, k výslechům, do mojí luxusní kóje a Caprice tam leží v bahně.
„Všem formacím, výsadek speciálů dosáhl poměru 1:1,02. Tato extrakce nás celkově nic nestála. Nepřítel má deaktivováno stejně kusů. Pro královnu Louisu Lu. Eve konec.“
Ozvalo se z komunikátoru. Měla jsem smíšené pocity. Eve má pravdu, pro královnu je to další úspěch, ale já cenu zaplatila.
To už jsme se blížili na naše seřadiště za obrannými liniemi. Velitel L1 vypnul autodestrukční systém a já povolala strážné z výslechového komplexu aby se připravili na převzetí zajatců.
Vylezla jsem ze skeletu a přikázala:
„Je tam 8 zajatých nepřátel, ty standartně odveďte do kójí, budou zpracování později. Potom jsou tam 3 speciálové ti dostanou možnost se umýt a počkají v luxusní cele. Pokud budou chtít zajistíte jim sex servise. Nejedná se o zajatce, ale mají důležité informace.“
První jsem nechala po jednom otevřít kotce se speciály.
„Jdi do dekontaminační komory a vyndej si osobní nálož, potom tě moje stráž dovede do výslechového komplexu. Umyješ se, odpočneš si a řekneš všechno co jste zjistili o těch sektorech.“, řekla jsem každému jak vylezl ven

Přes komunikátor jsem informovala Darinu: „Darino první jdou 3 speciálové, nejedná se o zajatce, ale mají cenné informace. Umyjí se a odpočnou si v luxusní cele. Odpoledne je vyslechnu.“

Ve výslechovém komplexu

Na seřadišti byl poplach ukončen, akce skončila a ti co se vrátili začali hromadně šukat. Já jsem šla do výslechového komplexu. V ruce jsem měla balíček se vzkazem od Caprice, ten jsem si dala do svého stolu a šla se umýt. Jak jsem ze sebe sundala bahno ze zóny, oblékla si čistou uniformu tak jsem navštívila Darinu

„Sice nemáme koordinátorku jako posledně, ale snad z nich něco užitečného dostaneme.“ Řekla mi „Koho mám zpracovat jako první.“ Zeptala jsem se jí

„Vezmi si ty naše speciály, to není výslech. Později uvidíme koho bude potřeba lámat sofistikovanějšími metodami a budu potřebovat tvoji pomoc.“ Řekla mi Darina a já jsem šla do luxusní cely kde zatím odpočívali.

Když jsem je viděla tak moc neodpočívali. Objednali si sex service a šukali tam v divokém spletenci. Seděla jsem na pohovce a sledovala je. Tři speciálové, dvě ženy a jeden muž, propletení v anonymním tanci uvolnění. Jeden z sex servise právě dokončil s blondýnkou a odtáhl se. Jeho penis byl ještě napůl ztopořený, lesklý od jejích slin. Ležel na zádech, oddychoval, a jeho hlava byla těsně u mých nohou.

„Ty,“ řekla jsem klidně.

Otevřel oči a podíval se na mě.

„Olízej mi chodidla. Pomalu. Chci cítit každý centimetr tvého jazyka.“

Poslechl bez jediného slova. Posunul se blíž, jeho rty se dotkly mého kotníku přes tenkou tkaninu šedých silonek. Byl jemný, překvapivě jemný na někoho, kdo se před chvílí divoce oddával. Jeho jazyk kreslil pomalé kruhy na mém nártu, pak přešel na patu, olizoval ji širokými, plochými tahy.

Zavřela jsem oči a opřela se. V uších mi stále zněla Capricina slova. "Mám tě ráda." Ležela teď v tom černém bahně, deaktivovaná, a já tady seděla v čistotě a nechávala se obsluhovat.

Jeho ústa se přesunula k mému rozkroku, jemně sál, jeho jazyk obkružoval moji kundu. Bylo to uklidňující, ten rytmický, něžný dotek. Jako by mi chtěl vymazat z kůže všechnu tu špínu a smutek, které se na mě nalepily v zóně. Když jeho ústa konečně dosáhla mého klína, zasténala jsem. Lízal mě přes silonky, jeho jazyk byl horký a přesný. Kroužil kolem místa, kde jsem byla nejcitlivější, a já cítila, jak mi pod jeho dotekem tuhne celé tělo. Odstrčila jsem ho a ukázala aby mi začal lízat chodidla. Nechtěla jsem vyvrcholit. Chtěla jsem jen zkrátit čekání než si speciálové užijí svůj sex.

Zavolala jsem k sobě první speciálku. Blondýnka přišla ke mně a políbila mi nohu. Ukázala jsem jí ať si sedne vedle že se jí budu ptát.

„Identifikace?“ řekla jsem jako první

„W008 43, Bree Haze, atc5-Tsp/08-03 Zoey King“ odpověděla mi

„Dobře účastnila jsi se akce SP-069, byla jsi v sektorech S89 a dostala jsi se až na S90. Chci vědět co tam nepřítel dělá, jestli jsi viděla nějaké trasy, typ obraných postavení a všechno co tě napadne.“

„Uff,“ vzdychla si: „bylo to tam strašné, všude bahno tak hluboké že se nedalo projet tankem, náš výsadek prováděl záchyt zajatců. To nás hodně tam zůstalo. Nepřítel se bránil dost zuřivě. Častá jeho metoda je předstírat ochotu se nechat zajmout a když k němu přistoupili naše kusy aby ho odvedli tak se odpálil.“ Začala mluvit

„Zadrž,“ musela jsem ji přerušit, “já tam byla taky, toto mě nezajímá potřebuji vědět co všechno má na sektoru S90, pozice trasy…“

„Jo promiň,“ pokračovala „Na S90 se nás dostalo pár, ale pozice tam nejsou moc pevné, jedná se spíš o upravené terénní nerovnosti navršil jejich okraje a mezi nimi prohloubil mělké příkopy. Abys byla krytá musíš se jím plazit. Dost silná obrana je samotná rokle. Na dně jsou umístěné

osamocené pozice. Není téměř vidět. Nepřátelský kus na této pozici zůstává až do svojí deaktivace. Nemá žádnou ústupovou cestu. Zahlédla jsem i jak to vypadá dál S91 a ostatní sektory. Tam už se asi dá manévrovat s tanky, ale nevím jak je tam hluboké bahno.“ říkala Bree.
„Viděla jsi tam nějaké nepřátelské tanky?“ zeptala jsem se Bree a pohladila ji chodidlem po stehně
„Ne neviděla, tam jejich nasazení nemá smysl. Nemůže je použít v následujícím útoku protože roklí se nedá projet. Stejně tak i náš útok může udělat jen pěchota. Na ty jsou efektivnější skryté pozice kde je kus na jedno použití. Pokud by se na tyto místa schovala chemická pěchota s pěnovými náložemi tak za pár svých kusů deaktivují celé naše formace. Teď jsme měli obrovské štěstí že to tak neudělali. Myslím si že další útok tam nemá cenu teď jsme se dostali dost hluboko protože nepřítel nepočítal že tam budeme útočit a měl celkem slabou obranu. A i se slabou obranou nás zasahoval po desítkách.“

Pokračovala Bree, při tom chytla moji nohu za kotník a jemně ji hladila.
Přivřela jsem oči a nechala ji aby pokračovala. Seděly jsme proti sobě v křeslech, jen pár kroků od sebe. Bree dokončila svou zprávu a já mlčky vstřebávala informace. V uších mi stále zněla Capricina slova, cítila jsem ještě bahno zóny na kůži, přestože jsem se před chvílí umyla. Bree mlčela také. Jen se dívala na mě, pak na mé nohy, spočívající na nízkém stolku mezi námi. Šedé silonky, které jsem si oblékla po návratu, byly čisté a jemné. V kontrastu s tím, co jsem právě prožila, působily téměř neskutečně.
Bree se natáhla a její prsty se zlehka dotkly mého kotníku. Otázka v jejím pohledu byla jasná. Neřekla nic, jen se ptala očima.
Přikývla jsem.
Její dotek byl jemný, překvapivě jemný na někoho, kdo se před pár hodinami plazil v bahně a pálil po nepříteli. Její dlaň spočinula na mém nártu, hřála přes tenkou tkaninu. Pak začala hladit – pomalé, táhlé pohyby od kotníku ke kořenům prstů a zase zpátky.
Zavřela jsem oči. Bree se naklonila níž. Cítila jsem její dech na svém chodidle, teplý a pravidelný. Pak se její rty dotkly mého nártu přes silonku. Byl to lehký, téměř nesmělý polibek. Jako by se ptala, jestli smí pokračovat. Nepohnula jsem se. Jen jsem vydechla. Její rty se přitiskly pevněji. Líbala můj nárt, pak přešla ke kotníku, k jemné kůstce, která pod silonkou vystupovala. Její polibky byly pomalé, rozvážné, jako by objevovala nové území. Jazykem přejela po místě, kde se silonka napínala přes kotník – a pak, zcela nečekaně, jsem ucítila jemné kousnutí.
Bylo to tak lehké, že to bylo spíš jako přitisknutí zubů přes látku než skutečné kousnutí. Zasténala jsem – tlumeně, překvapeně.
Bree na okamžik zaváhala, ale když jsem neprotestovala, pokračovala. Její rty se přesunuly na mé prsty. Jednotlivě, jeden po druhém, je brala do úst. Cítila jsem teplo jejích rtů, jemný tlak jejích zubů, když lehce kousala do špičky každého prstu. Její jazyk přitom obkružoval silonku, vlhčil ji, přimykal k mé kůži. Seděla jsem s hlavou zakloněnou, oči zavřené, a nechala to plynout. Myslela jsem na Capricii. Na to, jak jsem ji objímala v bahně. Na to, jak mi říkala, ať se mám na pozoru. Na to, že už nikdy neucítím její bláznivé skákání kolem krku.
Její rty se znovu přisály k mému palci. Tentokrát jemně kousla, silněji než předtím, a já ucítila, jak se mi přes chodidlo rozlévá zvláštní, příjemné teplo. Vydechla jsem dlouze, pomalu.
„Dobře,“ zašeptala jsem. „Pokračuj.“
A ona poslechla. Její jazyk přejížděl po nártu, její rty líbaly každý centimetr mých chodidel, její zuby jemně, něžně kousaly do míst, kde byla kůže nejcitlivější. Hladila mě přitom rukama – lýtka, kotníky, prsty – a její dotek byl uklidňující jako meditace.
Nevím, jak dlouho to trvalo. Čas v té místnosti přestal existovat. Existovaly jen její ruce, její rty, její něha. A moje nohy, spočívající v jejím klíně, přijímající všechnu tu pozornost, kterou mi dávala.

Když konečně přestala, zvedla hlavu a podívala se na mě. Její oči byly klidné, vyrovnané. Nečekala žádnou odměnu, žádný protislužbu. Jen se dívala.

„Děkuji," řekla jsem.
Usmála se. „Za co?"
Nedokázala jsem jí to vysvětlit. Za to, že tu se mnou byla. Za to, že mi dala něhu, aniž by něco chtěla. Za to, že mi na chvíli pomohla zapomenout na Capricii, na bahno, na všechno.
„Jen tak," odpověděla jsem.
Natáhla jsem nohy a položila je Bree do klína. Opřela jsem se křesla a zavřela oči. Seděly jsme tak v tichu, dvě ženy, které se vrátily ze zóny, a užívaly si vzácný okamžik klidu.

Z této krásné klidné chvíle mě vytáhla Darina. Vstoupila do místnosti, chvíli se na mě dívala a potom jen chladně řekla: „Toto si dělej až v zázemí. Teď chci informace. Řekl ti ten kus vše co potřebujeme vědět?"
„Ano zde jsou náčrty nepřátelských pozic na S90 a S91. Její poznatky a další detaily zde." Odpověděla jsem a předala Darině papíry s poznámkami.
„Pojď za mnou" řekla mi
Vyšli jsme spolu na chodbu, Darina si před mě stoupla a rázně řekla
„Ještě vyslechni i ten druhý kus tu brunetu, posledního si vezmu já potom porovnáme jejich odpovědí a získáme objektivní přehled o sektorech a aktivitě nepřátel. Jo a lízaní nohou si tady odpusť. K tomu si objednej sex servise nebo někoho najdi v zázemí když budeš mít volno. Zde budeš šukat jen když to je součást výslechové strategie. Rozuměla jsi?"
„Ano rozuměla. Omlouvám se" odpověděla jsem pokorně Darině
„Dobře a teď jdi vyslechnout tu druhou od speciálů." Přikázala mi
Vrátila jsem se do místností Bree řekla že je to zatím vše a že se má hlásit zpět u svojí nejvyšší velitelky a zavolala si druhou eskortovanou speciálku z formace atc5-Tsp/08-03.

Přišla ke mně drobnější dlouhovlasá černovláska, vlasy po ramena. Stoupla si před mě a zeptala se smutně co budu potřebovat.
„Nic neboj, jen potřebuji vědět co jsi všechno viděla na sektorech S90, S90 zajímají mě nepřátelské pozice, jejich zásobovací trasy a všechno ostatní co jsi viděla. Může se ti to zdát nedůležité, ale i tak mi to řekni. Začneme tvým identifikačním kódem" Požádala jsem ji.
„W082 31, Kimberly Allure, atc5-Tsp/08-03 Zoey King" odpověděla mi nesměle
„Díky" posaď se prosím a pokračuj" požádala jsem jí

Kimberly se dívala do země a nesměle mluvila: „Víš v těch sektorech to bylo strašné. Ano jsme tady pro královnu a budeme pro jednou deaktivováni, ale tam jsi se plazila bahnitou roklí, na hodně místech byli v bahně schovaní nepřátelé kteří po nás pálili až do chvíle než jsme je deaktivovali. Vždy nás tam zůstalo několik ležet a my ostatní jsme se přes ně plazili. Já jsem ležela za jednou kamarádkou která ještě po zásahu do podbřišku nebyla deaktivovaná. Při zásahu se posrala, já ležela hlavou u její posrané prdele a mezi jejíma nohama jsem pálila na nepřátele. Nakonec jsme je deaktivovali, ale stálo nás to pět zasažených. Na východu z rokle jsme se opět brodili bahnem. Zásah, další tam zůstal. Potom jsi nás tři stáhla zpět k tanku, ale zbytek all in."

Poslouchala jsem tiše i když to nebyly informace které jsem od ní potřebovala vědět. Myslela jsem při tom na Capricii. Také jsem za ní ležela cítila a ve svém klíně její posranou prdel. Ona byla zasažena stejně jako její kamarádka.
„Víš, celý náš výsadek tam zůstal, jen my tři, Bree, Erick a já jsme se vrátili protože jsi nás odvolala. Proč zrovna my?“ zeptala se vyčítavě
„Protože jste byli zrovna v mojí blízkosti a já potřebuji informace o těchto sektorech. Nikdo jiný v nich nebyl tak daleko“ odpověděla jsem jí pravdivě
„Náhoda, taková je zóna. Je to o náhodě kdy se stane nevyhnutelné.“ Řekla Kimberly rezignovaně
„Jo máš pravdu náhoda je kdy, ale jistotu deaktivace máme všichni.“ Usmála jsem se na ni
„Tak jo co potřebuješ vědět?“ zeptala se znovu
„Vše o S90, S90 nepřátelské pozice, zásobovací trasy…“ zopakovala jsem jí dotaz a Kimberly začala mluvit. Mluvila dlouho, vše jsem si zapisovala a v duchu porovnávala s výpovědí Bree.
Na závěr rozhovoru vytáhla z límce uniformy silonky přivoněla k nim a řekla: „Víš co to je?“
Mlčela jsem, o hnutí echo Abbigail jsem už slyšela a znala jsem instrukce královny co dělat když je odhalím.

„Ty mi dala Nicole, to ona tam ležela v bahně a já skrz její rozkrok pálila na nepřítele.“ Odpověděla mi
„Slyšela jsi o tomto zvyku? Jistě že jsi slyšela máš vysokou funkci, nosíš šedé silonky, ale ty mě do loterie nepošleš. A pokud ano tak co. Stejně skončíme deaktivovaní v zóně.“ Řekla rezignovaně
„Schovej to prosím. Vystavuješ nás obrovskému riziku.“ Zašeptala jsem
„Stejnému jakému byla vystavena Nicole?“ zeptala se aniž by čekala odpověď a schovala silonky zpátky pod uniformu.
„Už prosím jdi. Děkuji za informace, ale teď odejdi. Ohlas se u své nejvyšší velitelky. Asi budete všichni přeřazeni do zázemí. Máte víc než polovinu deaktivovaných“ řekla jsem jí
„Pro královnu Louisu Lu. Víš echo Abbigail není o zradě královny. Všichni se pro ni necháme s radostí deaktivovat, je to o něčem jiném, ale to, to…. musíš pochopit sama.“ Řekla mi tiše a odešla z místnosti
Seděla jsem tam v křesle, sama a snažila jsem se pochopit co jsem viděla. Proč takhle riskovala. Je to zkouška od Dariny nebo mi bezelstně ukázala že je členka zakázaného hnutí. Pokud ji nahlásím tak jí uvidím v loterii, pokud ji nenahlásím a ona mě testovala tak jdu do loterie já. Proč by mě, když mám takovou funkci ukazovala že nosí silonky pod límcem.
Chci se nechat šukat v aréně s náloží na břiše? Nechci, já jsem tu pro královnu a moje pozice se mi líbí. Nechci mít péro v prdeli a nálož na břiše jen pro pobavení ostatních.
Šla jsem se svému stolu, zapnula terminál a zadala W082 31. Na obrazovce se mi objevil kompletní záznam včetně historie Kimberly.
Do poznámky k ní jsem napsala:
„člen echo Abbigail zjištěno při sběru informací po akci SP-069. Zjistila Semilla W045 39, pomocnice koordinátorky výslechových operací“
Potvrdila jsem záznam a dívala se na balíček od Caprice. Bylo mi špatně ze mě samotné. Do terminálu jsem zadala její kód a na obrazovce jsem četla:
"disactive, At-Ti-Ts-D, se3-Ttrans/07-03 Danni B., W105 54 Caprice Tassie"
Na její kartě jsem našla i číslo její kóje. F87 21. Na terminálu jsem si po mém ověření mohla vyžádat PIN k jejímu zámku. Ten jsem si napsala na malý papírek a schovala pod silonky. Vyklizení její kóje po deaktivaci jsem tam také zablokovala bez udání důvodu z mojí pravomoci. Platbu za kóji na další týden jsem provedla z mých kreditů. Caprice za ni platila 35 kreditů týdně. Nikdo nebude hledat důvod proč je zablokované vyklizení kóje deaktivovaného kusu, obzvlášť pokud byla uhrazena včas.

Právě přišla do místnosti Darina ze svého výslechu. „Ahoj, už jsi s nimi hotová?“
„Jo záznamy jsou nahrané v systému.“ Zvedla jsem oči od terminálu
„Dobrá, ještě je analyzuji a zítra máme skutečné výslechy zajatců. Dnes už jdi a nech si někde pořádně olízat nohy, abys neměla takové nápady při výslechu.“ Usmála se na mě
Na její poznámku jsem zareagovala neznatelným úsměvem a pohybem koutku mých rtů.
„Darino, co když je jedna echo Abbigail?“ zeptala jsem se

„Echo Abbigail?“ zvážněla, „kdo?“
„W082 31, Kimberly Allure, atc5-Tsp/08-03 Zoey King, udělala jsem u ní záznam do systému.“
„Zítra probereme, ale určitě ji znovu vyslechneme, už to nebude přátelské povídání v luxusní kóji. Řekla všechno z SP-069?“ ptala se Darina
„Jo info z SP-069 je kompletní a shoduje se od obou kusů“ shrnula jsem svoje výslechy
„Tak teď bude potřeba zjistit víc o tom echo. Ví že jsi ji zaznamenala?“ zeptala se znovu Darina
„Ne netuší nic, jen jsem jí řekla že strašně riskuje a ať to schová a odejde. Ona mi odpověděla že o čem je echo Abbigail musím přijít sama.“
„Tak ona si myslí že sympatizuješ? Vážně jsi to udělala moc dobře. Vypadá to že budeš mít důležitější práci než výslechy. Probereme zítra. Teď si jdi odpočnout. Zašukej si někde a zítra tě tady čekám.“ Ukončila Darina rozhovor.

Rozloučila jsem se, převlékla a odešla z výslechového centra. Ve své kóji jsem se znovu převlékla do nenápadného obyčejného oblečení. Vzala jsem tělové silonky, béžové body a namířila si to ke kóji F87 21. Ne moc drahá, ale také to není nejlevnější oblast, jsou tam většinou kusy s pokročilým At výcvikem nebo s výcvikem Dq královnina obrana. Pro jednotky standardní nebo lehký výcvik Li je i tato oblast nedostupná. Stála jsem před Capricinou kójí. Napsala vstupní kód. A vstoupila dovnitř. Jedna místnost, v rohu matrace a na zemi pár kousků oblečení. Nějaké silonky, dvoje body a jedny šaty. Víc toho neměla. Lehla jsem si na matraci, vzala jedny obnošené silonky a přivoněla k nim. Vůně Caprice byla ještě čerstvá. Tyto silonky měla na sobě než si oblékla uniformu a šla do akce. Znovu mi po tváři tekly slzy. Ležela jsem tam v obyčejné kóji, obličej zabořený v obnošených punčochách a myslela na jejich majitelku. Na Caprice, na tu bláznivou tankistku která mě měla ráda a teď leží deaktivovaná na S89. Vzpomínala jsem na chvíle během At výcviku a při tom držela její punčochy. Jak jsme se společně posrané plazili v bahně, jak jsme usínaly a já jí hladila po nohách aby už konečně byla potichu. Co bych teď dala za to jí poslouchat celé hodiny.

Pohled mi sklouznul k malé krabičce v rohu místnosti. Otevřela jsem ji a tam byl jediný luxusnější kousek oblečení co Caprice měla. Vytáhla jsem bílý krajkový bodystocking. Chvíli jsem ho držela v ruce, představovala jsem si v něm Capricii. Přivoněla k němu a oblékla si ho. Jemná látka obepínala moje tělo a já cítila její blízkost. Takhle jsem v kóji F87 21 na její matraci ležela celé hodiny, oblečená v jejím bodystockingu a na obličeji její obnošené silonky. Na chodbě venku byl hluk, pořád tam někdo chodil a přes tenké dveře bylo všechno slyšet. Nevím ani jak, ale povedlo se mi na chvíli asi usnout. Vzbudila jsem se pozdě v noci a uvědomila si že se za pár hodin musím hlásit zpět u Dariny. Oblékla jsem si na Capricin catsuit svoje oblečení a šla do své kóje. Před odchodem jsem posbírala její oblečení. To si schovám, nechci aby to koupil nějaký obyčejný pěšák a nosil ho.

V mojí kóji jsem zapnula tlumené červené osvětlení, pustila si tichou hudbu a objednala na ráno probuzení příjemnou formou od sex servise. Lehla si na pohovku, dívala se na jezírko tam dole. Za chvíli jsem usnula.

Z krátkého spánku mě probudil jeden muž, který mi začal líbat nohy. Ranní světlo prosakovalo přes tenké závěsy a kreslilo na stěny jemné, zlatavé pruhy. Ležela jsem na boku, schoulená do klubíčka, Capricin bílý krajkový bodystocking stále obepínal mé tělo jako druhá kůže. Jemně mě svíral, připomínal mi její vůni, její přítomnost, všechno, co jsem před pár hodinami navždy ztratila. Nevím, jak dlouho jsem spala. Čas v téhle kóji přestal existovat. Existovalo jen ticho, tlumené červené světlo a tíha v hrudi, která se nechtěla zvednout. Pak jsem ucítila první dotek. Něčí ruka se zlehka dotkla mého kotníku, který vyčníval z pod deky. Byl teplý, jemný. Neotevře
la jsem oči, ale tělo zareagovalo – svaly se na okamžik napjaly, pak zase povolily. Vzpomněla jsem si.

Objednala jsem si probuzení.

Jeho prsty přejížděly po mém nártu, lehce jako pírko. Zjišťoval, jestli spím, nebo jestli už vnímám. Cítila jsem, jak se jeho dlaň obrací, jak hřbetem ruky hladí místo, kde se kotník spojuje s chodidlem. Pohla mě. Ten dotek byl tak něžný, tak opatrný, že mi vyrazil dech. Přitáhl si mou nohu blíž k okraji postele. Jeho palec objížděl můj malíček, pak přešel k prsteníčku, ke každému zvlášť, jako by je počítal, jako by se učil nazpaměť tvar mého chodidla. A pak – jeho rty.

První polibek dopadl na nárt. Byl lehký, sotva znatelný, spíš přiznání přítomnosti než skutečný polibek. Druhý přistál o kousek výš, těsně pod kotníkem. Třetí, čtvrtý, pátý – stoupaly po mé noze jako tichá, něžná abeceda, kterou mi psal na kůži. Neotevřela jsem oči. Nechtěla jsem. Chtěla jsem zůstat v tom polosnu, v tom bezpečném šeru mezi bděním a spánkem, kde Caprice ještě existovala, kde jsem ještě necítila tíhu včerejška. Jeho jazyk se dotkl mého nártu. Horký, vlhký, pomalý. Kreslil jím dlouhé, táhlé čáry od paty až ke kořenům prstů, a já cítila, jak se mi po zádech rozlévá husí kůže. Nebyla to vášeň, nebyla to touha. Byla to něha. Čistá, nezištná něha, kterou mi dával, aniž by za něco žádal. Zabořila jsem tvář hlouběji do polštáře a nechala ho pracovat. Jeho rty obemykaly jeden prst za druhým, jemně je sály, jeho jazyk přitom kroužil kolem špiček. Bylo to konejšivé, uklidňující. Jako by mi tím chtěl říct, že je v pořádku být tady, že je v pořádku cítit. Myslela jsem na Caprici. Na to, jak jsme spolu ležely v tom bahně, ona deaktivovaná, já s obličejem u její tváře. Na to, jak jsem ji držela, jak jsem jí šeptala do ucha věci, které už nemohla slyšet. Slza mi stekla po tváři a vsákla se do polštáře. Muž u mých nohou nepřestal. Jeho doteky byly stále jemné, stále opatrné. Jako by tušil, že dnes nejsem na nic divokého, že dnes potřebuju jen tohle – něžné probuzení do světa, který se přede mnou rozprostíral šedý a prázdný.

Pomalu, velmi pomalu, jsem otevřela oči.

První, co jsem uviděla, byla jeho hlava skloněná nad mýma nohama, jeho vlasy, které se jemně vlnily při každém pohybu. Byl soustředěný, oddaný, naprosto ponořený do svého úkolu. A já – já jsem ležela v Capricině catsuitu, s její vůní na sobě, s její památkou ve mě, a nechávala se probouzet do nového dne. Byl to den, který měl patřit výslechům, rozhodování a další službě královně. Ale tahle chvíle – tahle něžná, tichá chvíle – patřila jen mně. A Caprice.
Zavřela jsem oči a nechala jeho rty, ať mě doprovodí ještě kousek dál na té cestě zpátky do světa.
„Hmm už jsem vzhůru, musím jít“ řekla jsem mu.
Naposledy políbil moje nohy a odešel. Já jsem se převlékla do své uniformy a šla do výslechového komplexu.

Seznámení s echo Abbigail

Darina už tam byla a pročítala včerejší výpovědi.
„Už jsi tady. Vezmi si tento disk, jsou na něm informace o echo Abbigail. Běž do své kóje všechno si důkladně přečti a odpoledne se tu znovu budeš hlásit. Když jsi šikovně navázala kontakt s W082 31, Kimberly Allure tak přes ní infiltruješ celou skupinu.“ Řekla mi podala mi malý disk.
„Pamatuj jedná se o tajné informace. Přístup máš povolený, ale nesmí se nic z toho dostat ven.“
Vzala jsem si disk a šla zpět do mého příbytku. Otevřela jsem terminál, zadala přístupové heslo a vložila disk. Objevilo se tam několik dokumentů, nějaká videa a pár hlasových záznamů. U všeho bylo napsané „tajné“ nebo „neupraveno“.

Seděla jsem za svým stolem v jedné místnosti kde mám pracovnu a začala si pročítat záznamy o Abbigail. Ke čtení jsem si objednala masáž nohou. Jeden tmavovlasý muž a zrzka si klekli na zem pod stůl a začali se věnovat mým chodidlům. Já mezitím pronikala do mysli Abbigail a Isabelle. Dvou hlavních hybatelek jejího pádu. Její chuť objevovat nové, jeji seznámení s Lee a její pád když byla Lee deaktivována během útoku. Dál tam byl popsán příběh Isabelle. Tu vyslýchala tehdy Darina. Ona musí o echo Abbigail vědět mnohem víc než mi řekla. Isabelle při posledním výslechu před její popravou rozebrala na kousky. Hrála si s ní jako opravdová profesionálka a dosáhla přesně toho co potřebovala. Isabelle se před ní plazila, líbala jí nohy a slibovala že bude její otrokyně. V tento okamžik Darina během výslechu zatlačila a ona řekla úplně všechno. Od začátku kdy byla reportérka co psala příběhy ze zázemí přes její cestu protkanou manipulací, zradou, využívání a podvodů až na její vrchol pomocnice koordinátorky DAT operací. Potom změnila příběh Abbigail a její upravenou verzi naservírovala královně. Ona na základě této lži poslala celou formaci DAT do útoku ALL IN a popravila koordinátorku Vixi Rafi. Isabelle musela jít sama do zóny kde měla následovat cestu Abbigail Cat. Jenže zradila, nechala se zajmout a vedla nepřátelský útok. Byla zajata a Darina ji vyslýchala znovu. Potom ji královna nechala před všemi deaktivovat. Myslela si že je echo Abbigail zapomenuto společně se všemi co mohli znát Abbigail Cat, ale i dnes, po dlouhé době stále někteří nosí pod límcem obnošené silonky od svojí Lee. Když si vzpomenu na včerejšek a tu zatracenou SP-069 tak je mi tento příběh a myšlenka sympatická. Včera jsem ležela v kóji oblečená v Capriciným catsuitu a měla na nose její obnošené silonky. Podívala jsem se z okna a hlavou mi proběhla myšlenka „Kimberlly měla svoji Nicole, Abbigail svoji Lee a kolik dalších takových příběhů je tam dole“ mezi běžnými jednotkami jako byla třeba Caprice. Tento úkol bude těžké splnit a znovu mi v hlavě zněly Kaelovy slova z paláce „nedělej to deaktivace je lepší“. Jak může být otrok tak prozíravý? Ty dva co pečovali o moje nohy jsem poslala pryč, vstala a šla ke skříňce kde byly věci Caprice. Vzala jsem jedny hnědé silonky a přiložila si je k obličeji. Šlapky byly lehce mastné a pořád byly cítit její vůní. Strčila jsem si je pod límec mého body a sedla znovu k záznamům o Abbigail.

´S těmito silonkami, které měla Caprice na svých nohách mám přes Kimberly infiltrovat echo Abbigail? To neudělám, tyto punčochy s Capricinou vůni k tomuto nepoužiji ´, odložila jsem je zpět do skřínky a šla do výslechového komplexu za Darinou.
Tam jsem na ni musela chvíli čekat protože právě pracovala s nějakým zajatcem z mojí poslední extrakce, ale jak na něm nechala účinkovat výslechovou kapalinu tak se mi začala věnovat.
„Ahoj, přečetla jsi si záznamy o echo Abbigail?“ zeptala se mě
„Ano, nastudovala jsem to všechno, jaký je můj úkol?“ odpověděla jsem jí
„Infiltruješ hnutí echo Abbigail, najdeš všechny kdo s tím má co společné a předáš mi jejich identifikační kódy. O dalších krocích rozhodnou koordinátorky a královna Louisa Lu.“
„Ano, udělám to. Infiltruji to hnutí přes Kimberly W082 31, ale potřebuji pod límec nějaké silonky, musím vypadat věrohodně.“
„Ty žádné nemáš?“ zeptala se nechápavě Darina
„No jen svoje, ale pokud by si k nim někdo z hnutí přivoněl a potom by čichal k mým nohám tak by Mohl poznat že jsou moje.“ Pokračovala jsem v rozhovoru
„Dobře, to máš pravdu, i když pochybuji že by někdo poznal že silonky jsou cítit trochu jinak než tvoje nohy. Vezmi si moje, mám je na sobě už dva dny.“ sundala si svoje šedivé punčocháče a podala mi je. S díky jsem je od ní vzala, přivoněla k nim a Darina se na mě usmála: „Sundej si uniformu, infiltruj se v běžném oděvu, budeš působit důvěryhodněji. Ostatní je na tobě. Pro královnu Louisu Lu“
„Pro královnu“ odpověděla jsem jí a vydali jsme se každý svojí cestou. Já jsem se šla převléct a Darina pokračovala ve výslechu zajatců.
Oblékla jsem si svoje staré světle zelené body a tmavě zelené silonky. Pod límec si strčila punčocháče od Dariny a kontaktovala jsem Zoey King, nevyšší velitelku formace ve které je Kimberly. Už je také v zázemí se svojí jednotkou, proto jsem jí přikázala aby byla na výcvikovém polygonu v briefingové místnosti dnes večer. Před schůzkou na jsem si na zelené body oblékla svoji uniformu. Takhle mám před Zoey větší autoritu.

Na polygon už padala tma, a já vstoupila do jednoduše zařízené místnosti kde už na mě čekala. Přisedla jsem si k ní, ona si poklekla a políbila mi nohu.
„Co je potřeba“ zeptala se mě
„Potřebuji informace kde najdu jeden kus z tvojí jednotky. W082 31, Kimberly Allure při poslední akci jsme ji extrahovali do zázemí a potřebuji doplnit její výpověď.“
„Ona je někde v zázemí, moje formace má po poslední akci víc než polovinu deaktivovaných a je ve statusu reserved for future use.“ Řekla mi Zoey
„To vím, ale máš určitě záznam o tom jak ji kontaktovat.“ Nekompromisně jsem naléhala
„Ano mám, má rezervovanou kóji Q24 79, asi tam bude odpočívat.“ Podívala se do svého terminálu
„Dobře to je vše, můžeš jít. Děkuji moc jsi mi pomohla.“ Ukončila jsem naši schůzku
Zoey už byla na odchodu, když jsem na ni ještě zavolala, ona se otočila a já ji zasáhla několikrát do hrudníku a břicha. Svalila se na zem a nechápavě se na mě dívala.

Jak tam ležela deaktivovaná tak do svého komunikátoru jsem řekla: „úklid do briefingové místnosti, výcvikový polygon, okamžitě.“
Potom jsem k ní přistoupila a řekla „víš můj úkol je tajný, a ty bys ho mohla ohrozit. Ležíš tu pro královnu Louisu Lu.“, ale to už jejich velitelka neslyšela.
Sundala jsem si uniformu a šla do oblasti Q24 hledat Kimberly Allure. Zabouchala jsem na dveře její kóje a doufala že je uvnitř. Po chvíli se otevřely dveře a ona tam překvapená stála.
„Ehm, kdo? Ty? Proč?“ koktala zmateně
„Neboj, mohu dovnitř?“ zeptala jsem se a povytáhla Darininy silonky z límce mého body.
Jak je viděla zašeptala „pojď rychle dovnitř“
Kóje byla malá, podobná té co měla Caprice, na zemi matrace, pár kousků oblečení a na stěně fotografie dlouhovlasé zrzky v uniformě At-Ti-Sp pod kterou byl pověšený sáček s punčochami.
„Nečekala jsem tě tady v této situaci.“ Řekla mi Kimberly
„V jaké situaci?“ zeptala jsem se
„Pomocnice koordinátorky se znakem echo Abbigail v kóji obyčejného speciála“ pokračovala Kimberly
„Nemám na sobě uniformu, jsem jen Semilla“ uklidnila jsem ji
„To je pravda, ale překvapilo mě že má odkaz Abbigail takový dosah“ pořád nechápala Kimberly
Chytla jsem jí za nohu, lehce kousla do palce a začala mluvit „Víš, já také chodím do zóny, vidím deaktivované kusy a každou chvíli mohu být zasažená také. Příběh Abbigail a Lee jsem znala už dávno před tím než jsme se potkali. Moje Lee je Pixie Pink, byla také deaktivovaná. Už je to dávno.“
„Jak se to stalo?“ zeptala se Kimberly
„Nebylo to v zóně, ona měla na starost zajatce ve výslechovém komplexu. Tam co jsi včera byla. No a jak jednoho vedla ke mně na výslech tak ho ještě jednou pro jistotu prohledala…. No v zóně ho špatně zkontrolovali, měl u sebe osobní nálož. Jak ji Pixie našla tak ji ještě stihl aktivovat.“ Na chvíli jsem se odmlčela, zabořila nos do jejích chodidel a pokračovala: „kdyby to Pixie nenapadlo tak jsem deaktivovaná já, a ona by tu možná byla. Potom jsem chtěla mít na ni nějakou vzpomínku. A ty silonky. Stále je trochu cítit vůně jejích nohou.“ Povytáhla jsem Darininy silonky a zhluboka se přes ně nadechla.
Kimberly se na mě podívala a řekla jen tiše: „Každý máme svoji Lee. Vidíš tu fotku na zdi? To je Nicole, deaktivovaná v SP-069, sektor S89. Tu fotku a její silonky jsem si tam pověsila až včera.“
„Proč až včera?“ zeptala jsem se
„To je jednoduché. Odkazuje to na myšlenky echo Abbigail. Pokud to někdo uvidí může se začít ptát. Tím bych ohrozila u Nicole. Proto jsem si dala její vzpomínku na zeď až po té akci. Nicole už nikdo do loterie nepošle.“ Řekla smutně

Stále jsem držela Kimberly za nohu a jak dopověděla příběh Nicole dlouze jsem políbila na chodilo.
„A ty? Proč jsi mi včera ukázala ty její silonky? Když víš co za to hrozí?“ zeptala jsem se
„Proč, když jsem se vrátila z akce, no když jste mě bezpečně odvezli chtěla jsem Vám dát všechny informace které potřebujete. Které potřebuje moje královna Louisa Lu, a potom jsem chtěla jít do loterie. V zázemí bez Nicole nechci být. Myslela jsem že mě hned zadržíš, ale ty jsi taky tichá členka echo Abbigail.“

„Abbigail měla Lee, Ty Nicole a já Pixie.“ Zašeptala jsem „Kimberly, vezmi mě prosím k ostatním, jste mi mnohem bližší než ti co jdou do zóny a když se náhodou vrátí najdou si hned dalšího. Prosím, Kimberly udělej to pro Nicole a Pixie.“
Kimberly otevřela oči a tiše řekla: „Nemohu, musí s tím souhlasit i ostatní. Jeden špatný krok a jsi

v loterii, ale když jsi mě tam neposlala včera tak ti můžu věřit. Uvidím co mohu pro tebe udělat. Semillo, zůstaň tu prosím se mnou přes noc. Jen si lehneme tak jak jsem lehávala s Nicole. Nechci tu být sama.“
„Jistě jsem tu jen pro tebe.“ Zašeptala jsem, lehla si vedle ní, její nohy položila na hrudník a začala je hladit. Kimberly začala usínat, na tváři se jí objevil úsměv, možná poprvé od zásahu Nicole.
„Kimberly, vezmi mě mezi ostatní, pro Louisu Lu, pro Darinu, pro mě. My vás pošleme do zóny a budete se svými Lee“ řekla jsem si jen pro sebe: „proč se schováváte když doufáte ve svoji deaktivaci“
„Ráno tě vezmu za Safi, ona je taky echo Abbigail.“ Zašeptala Kimberly a pohladila mě po noze „cítím na tobě že jsi s námi.“

Safi Pearl a echo Abbigail

Ráno jak jsem se probudila Kimberly byla pryč, ležela jsem sama na matraci a dívala se na zeď kde visela fotka její Nicole. Přemýšlela jsem kam zmizela. Možná mi šla domluvit schůzku se Safi. Možná pro pomoc aby mě tady deaktivovali. S tímto rizikem musím počítat. Darina mě sem poslala a já svůj úkol splním. Je jedno jestli v zóně, nebo v zázemí. Seděla jsem tam a čekala. Pořád jsem sledovala tu fotku. Dlouhovlasá zrzka v uniformě tankového speciálu stojí blátivém zákopu. Možná před akcí, nebo během simulace na polygonu. Po několika hodinách se otevřely dveře a stála tam Kimberly.
„Dnes večer, kóje R17 85, Safi tam na tebe bude čekat.“ Řekla mi Kimberly
„Děkuji“ odpověděla jsem jí a pohladila její nohu. „Prosím, vyprávěj mi o Nicole.“
Kimberly se posadila naproti mně a začala pomalu mluvit. „Potkali jsme se tady v zázemí, ona měla svoji kóji o dva bloky dál. Napřed jsem se o ni nezajímala, ale něco zvláštního mě přitahovalo. Takový klid a nadhled co měla. Několikrát jsem na ni narazila když tady uklízela chodby. To bylo ještě před výcvikem At-Ti-SP. Nájem kóje je drahý a příjem za úroveň výcviku téměř nulový. Nechtěla spát venku a proto si musela přivydělávat. Potom jsme si zaplatili společně tuhle kóji a ona dostala nápad přihlásit se k tankovým speciálům. Říkala: Stejně půjdeme jednou do zóny tak ať před tím máme

nějaký příjem. Výcvik jsme absolvovali společně a každá jsme potom dostávala 92 kreditů týdně. To už bylo lepší. Kupovali jsme si hezké oblečení, občas nějakou zábavu. Měla ráda orgie v latexu. Jednou objednala pro nás takovou zvláštní nabídku. Obě dvě nás zavřeli společně do latexové vakuové postele, ona ležela na mě v pozici 69, její rozkrok byl nad mojí hlavou a ona hlavu nad mojí kundičkou. V puse jsme měly hadičky kterými nám proudil vzduch. Z té postele se potom vysaje vzduch a latex nás celé obepnul. Nemohla jsem se hýbat a nic ani neviděla, jen jsem cítila chlad latexu a teplo Nicoletina těla. A takhle nás začali šukat, v kundě jsem měla zavedený latexový návlek který byl vzduchotěsně spojený s materiálem postele a přes něj jsem cítila penis jak do mě vnikal. Uvnitř byl každý pohyb mnohem intenzivnější než normálně. Potom jsme tam ležely a vzájemně se dotýkaly. Stálo to každou týdenní příjem, ale mohly jsme si to dovolit. Společně jsme chodili na procházky po zázemí a byly jsme šťastné. Potom jsme zažily jednu akci SP-063 a vrátili jsme se

obě dvě. Nicoleta tehdy říkala: Vidíš, my to vždycky zvládneme. Další akce byla SP-069.“ Potom se Kimberly zarazila, a začala jí po tváři stékat slza.
Podívala jsem se na fotku na zdi, na silonky co byly pověšené pod ní a zeptala jsem se: „Mohu?“
Kimberly mlčky přikývla.
Opatrně jsem je přiložila k obličeji a nasála jejich vůni.
„Ze kdy je ta fotka?“ zeptala jsem se
„před SP-069, během simulace na polygonu“ řekla smutně a potom se zeptala jestli taky mám fotku Pixie.
„Mám, ale ne u sebe“ řekla jsem jí klidně, ale projela mi po zádech studená vlna a sevřel se mi žaludek. „Příště ji vezmu sebou.“
„Chtěla bych ji vidět, jsem na ni zvědavá.“ Odpověděla mi.
„Dobře, večer jak půjdu od Safi tak ji přinesu.“ Slíbila jsem, pohladila ji po zadku a odešla.
Okamžitě šla do výslechového centra. Sedla ke svému terminálu a zapsala poznatky o echo Abbigail které jsem zatím získala od Kimberly. Pokusila jsem se vyhledat všechny dostupné informace o Safi, ale bez jejího kódu toho moc zjistit nemohu. Další úkol co jsem musela splnit bylo sehnat fotku Pixie. S tím mi pomůže Darina, která už byla na odchodu. Požádala jsem ji o nějakého figuranta v uniformě Dq-In-Sp abych ho mohla vyfotit a vydávat za Pixie.
„Jo s tím nemám žádný problém, ale Kimberly tady byla. Nemáš jistotu že se s ním nepotkala a mohla by ho poznat. Musíme se podívat jinde. Navrhuji si vzít nějaký kus z královské obrany. Kontaktuj Tammie Wells, řekni že máš můj souhlas…, anebo, uděláme to jinak“ potom vzala komunikátor a přímo ji kontaktovala.
„Tak je to domluvené, běž tam, vyber si kus jaký chceš. Potom ho deaktivuj. Nemůžeme riskovat že se nějaká echo Abbigail setká s tvojí Lee a nezapomeň vytvořit i její záznam v systému. Autorizaci pro tuto operaci ti hned zřídím.“
Danika si sedla ke svému terminálu a zadala:
„Pixie Pink, W158 75, dq6-Trib/06-03 Gemma Jack, service action, disactive“
„Tak a máš tu svojí Pixie v systému, její karta má příznak shadow, ale ten vidí jen koordinátorky.“ Řekla Darina na odchodu.
Já si rychle oblékla svoji uniformu a spěchala ke královské obraně. U vstupu už na mě čekala nejvyšší velitelka mojí Pixie.
„Ahoj, kontaktovala mě Darina že potřebuješ nějaký můj kus, Nevím sice na co, ale vyber si prý to má vysokou prioritu“
Za Gemmou stála její formace, přejela jsem je rychle pohledem a vybrala si jednu blondýnku.
„Tvoje velitelka je teď Semilla“ rozkázala jí Gemma
„Semillo vrátíš mi ji potom?“ zeptala se Gemma

„Ne jedná se o akci s nejvyšším utajením, použiji ji a deaktivuji“ odpověděla jsem Gemmě a koutkem oka zahlédla jak se blondýnka zarazila.

„Dobře, o nic nejde požádám o náhradu.“ Usmála se Gemma
„Tak dej mi identifikaci a pojď se mnou“ rozkázala jsem vybrané blondýnce
„Aletta Black, W076 21, dq6-Trib/06-03 Gemma Jack“ odpověděla smutně
„Teď jsi Pixie Pink, W158 75 použiju tě k vytvoření krycí historky a potom tě deaktivuji.“ Řekla jsem
„Pro královnu Louisu Lu“ odpověděla mi
„Správně pro královnu, ale teď pohni nemám moc času“ popohnala jsem ji
Ve výslechovém komplexu jsem jí přikázala aby se oblékla do nové čisté uniformy Db-In-Sp a uvolněná si sedla do křesla protože potřebuji pár fotek.
„Nemysli na to že tě potom deaktivuji, tvař se bezstarostně, jsi šťastná a spokojená chci lehce provokativní pohled, děláš to pro královnu“ povzbudila jsem ji
„Pokusím se“ odpověděla mi a sedla si do křesla jako moje modelka.
Na několikátý pokus jsem už byla s výsledkem spokojená a požádala jsem ji aby šla do zadržovací cely dokončím její úkol.

„Tak pojď ať to máme hotové“ řekla jsem jí a pohladila po zádech.
„Řekneš mi důvod mojí deaktivace? Stejně už to nikomu nemohu prozradit.“ Zeptala se Aletta
„To teď říct můžu, provádím infiltraci echo Abbigail a potřebuji fotku nějakého kusu který mi byl blízký a byl deaktivovaný. Pro větší věrohodnost chápeš to. A také je důležité aby tě nikdo ze skupiny echo Abbigail nemohl potkat. Nevíme kde a kolik jich je. Až tě deaktivuji tak chci mít tvoji fotku kterou podpořím můj příběh o Pixie. Ona byla zasažena osobní náloží zajatce. Můžeš se ještě posrat, to je běžný následek po zásahu chemickou náloží.“
„Dobře, pro královnu Louisu Lu“ a Aletta zatlačila. Po chvíli jsem cítila čím si plní uniformu. Na prdeli se jí udělal hnědý flek, který si ještě trochu rozmazala po rozkroku.
„Pro královnu“ podala jsem jí latexový balónek
„Pro královnu Louisu Lu“ odpověděla a rozmáčkla si ho v rozkroku. Svalila se na zem, chvíli se svíjela a potom zůstala ležet na zádech.

Setkání se Safi

Fotky mojí Pixie si vezmu později, teď už mě čeká setkání v kóji R17 85. Zaklepala jsem na dveře a po chvíli otevřela dlouhovlasá blondýnka oblečená jen v stříbrných šatech a černých silonkách.
Řekla jsem tiše: „posílá mě Kimberly“
Ona se rozhlédla a rychle mě vtáhla dovnitř
„Další echo…, kolik nás už je? Kdo je tvoje Lee?“ zeptala se mě
„Pixie Pink, byly jsme ve výslechovém komplexu, deaktivoval ji zajatec který měl schovanou osobní nálož.“ Odpověděla jsem přesvědčivě.
„Zóna nebo zázemí, všude jsme pro královnu. Moje Lee je ještě aktivní. Doufám že budeme zasaženy společně.“ Usmála se Safi
„Kdo je tvoje Lee?“ zeptala jsem se
„Alika, moje nejvyšší velitelka. Vidím, že echo Abbigail má své členy opravdu všude.“ Usmála se
„Nechápu?“ zašeptala jsem

„To že nosí nějaký pěšák, nebo speciál silonky pod límcem celkem chápu. On je v zóně dokud není zasažen, ale nejvyšší velitelka je echo Abbigail, pomocnice koordinátorky je echo Abbigail, Cassey Isla příprava do loterie je echo Abbigail, ještě se dozvím že i koordinátorky s námi sympatizují“ usmála se
„Jaký je v zóně rozdíl mezi mnou a obyčejným pěšákem?“ zeptala jsem se a podívala se jí do očí
„Cože? Velký, ty přece nechodíš co zóny?“ odpověděla Safi
„To se pleteš, mám za sebou dvě akce. Při jedné jsem už ležela před nepřátelským tankem s náloží v rozkroku a v druhé jsem se plazila v sektorech S89 a S90 při extrakci zajatců.“ Oponovala jsem
„A když mě vidí nepřítel v mojí uniformě, v černém body a šedých silonkách tak jsem pro něj hlavní cíl. Udělal by cokoliv aby mě zajmul nebo zasáhnul. Pěšák je anonymní tomu věnuje pozornost nepřítel který je v jeho blízkosti.“ Doplnila jsem jí aby měla představu
„Ehm, tak to je potom úplně jinak. V zóně si není jistý nikdo“ Odvětila Safi
„Potkáváte se někdy s ostatními echo?“ podívala jsem se na Safi

„Já ne, ostatní členy neznám, já jsem se rozhodla šířit myšlenky echo mezi všechny jednotky. Můžu být prozrazena a deaktivována, ale před tím mě čeká výslech. Nechci je ohrozit. Možná tě vezme Kimberly mezi pár sympatizantů které zná.“ Řekla tiše Safi.
„Děkuji“ odpověděla jsem jí
„Proč se tak zajímáš o ostatní členy?“ zeptala se mě Safi
„Protože vy jste jiní, citlivější než běžné jednotky. Když jsem přišla o Pixie jsem zůstala sama. Potom jsem po jedné akci potkala Kimberly a bylo mi s ní hrozně dobře. Chci poznat víc kteří v sobě nosí myšlenky Abbigail.“ Řekla jsem jí pohotově
„To máš pravdu když jdeme do zóny tak se snažíme deaktivovat nepřátele rychle, a když vidíme naše jednotky zasažené pěnou tak jim to urychlíme. Vyhrát pro královnu se dá i takhle. Mimochodem víš že Abbigail byla nejefektivnější z celé svojí formace. Deaktivovala asi 40 nepřátel než byla sama zasažena. Každý by si z ní měl vzít příklad a královna by její sympatizanty měla podporovat a ne nás honit jako zrádce. My jen chceme být spolu a až přijde náš čas tak se nechat zasáhnout.“ Povzdechla si Safi.
„To by mělo být umožněno každému“ sedla jsem si vedle ní
„Semillo, ty buď na sebe opatrná, ty silonky co nosíš na krku tě můžou hodně rychle poslat z tvojí pozice do loterie. Byla by tě škoda. Pro echo Abbigail máš mnohem větší přínos než my všichni ostatní“ varovala mě Safi
„Neboj jsem opatrná a i kdyby mě chytli tak nikoho neprozradím.“ Uklidnila jsem ji
„Já taky ne, když jdu ven tak vždy mám na sobě pevné silonky a pod nimi tuhle věc. Ta zajistí abych mlčela.“ A ukázala mi na osobní nálož ležící vedle matrace
„Stejná nálož deaktivovala Pixie“ povzdechla jsem si
„To mě mrzí, ale to je účel osobní nálože.“ Řekla mi Safi smutně
„Já vím, odpálil ji nepřátelský zajatec, kdyby to nezasáhlo v cele Pixie tak ji odpálí během výslechu a deaktivovaná bych byla já. I na mojí pozici je riziko“ snažila jsem se u Safi získat sympatie
„Semillo, chceš pro echo Abbigail něco udělat?“ zeptala se vážně Safi
„Ano jistě ráda, co to má být“ zeptala jsem se
„Mohla bys zkontrolovat záznamy o kom se ví nebo je podezřelý že je člen echo Abbigail. Jen pro jistotu, nemáme žádný důkaz o prozrazení, ale ty pokud máš přístup k záznamům můžeš to ověřit. Máš přístup k záznamům jednotlivých jednotek?“ začala Safi mluvit
„Ano to mám, co bych měla přesně udělat?“
„Je možné u nich vymazat poznámku o echo Abbigail?“ požádala mě Safi
„To můžu udělat, ale potřebuji vědět u koho, nemám přístup ke komplexnímu vyhledávání v databázi. Budu to muset udělat po jednotlivých záznamech ručně.“ Odpověděla jsem jí
„Seznam ti dá Cassey Isla. Zajdeme za ní společně, tobě samotné by nemusela věřit.“ Řekla Safi.

Cestou do kóje Cassey jsme se zastavili na jednom plácku vedle jezírka.
„Dívej se tady bys mohla potkat další členy. Občas tu jen tak sedí, dívají se na vodu a mlčí. Jsou ve vzpomínkách na minulost.“ Řekla mi Safi
Za chvíli jsme přišli před kóji X95 84.
„Počkej tady, Cassey je nedůvěřivá“ napřed si s ní promluvím sama
Stála jsem venku a čekala, zevnitř jsem slyšela hlasitý hovor jak Safi přesvědčuje Cassey tom jak jsem spolehlivá a echo Abbigail můžu pomoci. Jako důkaz říkala že jsem měla možnost nahlásit Kimberly a neudělala jsem to protože s ní ráno mluvila. Další rozhovor přerušil alarm a na mém komunikátoru se objevila zpráva že se mám okamžitě hlásit ve výslechovém komplexu u Dariny. Všeho jsem nechala a rychle běžela do komplexu. Cestou jsem si uvědomila vážnost situace. Právě probíhá mohutný útok na naše pozice.

Útok na královnu Louisu Lu

Jak jsem se blížila k výslechovému komplexu tak jsem viděla nepřátele postupně prorážet sekundární obranu. Hned mi došlo jak je situace vážná. Darinu jsem potkala v její kanceláři. Pokoušela se spojit s koordinátorkou Oxanou Chic. Podívala se na mě a hned řekla:
„Semillo je to vážné. Obleč si uniformu a deaktivuj všechny zajatce. Potom se hlas tady.“
„Rozumím“ odpověděla jsem a rychle se v kanceláři převlékla do černého body a šedých silonek.

Potom jsem šla do sektoru kde jsou umístění zajatci. Na panelu jsem zadala svůj přístupový kód a zvolila povel ´DEACTIVATE´ po potvrzení se ozvalo syčení a do jednotlivých kotců se začala rozprašovat bílá pěna. Po splnění tohoto rozkazu jsem běžela zpět za Darinou.
„Darino, kotce jsou deaktivovány. Čekám další příkazy. Co se děje“ zeptala jsem se jí
„Sekundární linie bude za chvíli proražena, DAT je deaktivovaný. Nyní vše závisí na královské obraně.“
„Co budeme dělat my?“
„My budeme bránit královnu dokud nás nezasáhnou.“ Odpověděla rozhodně Darina
„Pro královnu Louisu Lu“ řekla jsem odhodlaně
„Jo pro královnu. Ty tu ještě zahesluješ všechny terminály, skartuješ papírové záznamy až to všechno uděláš a budeš stále aktivní pokusíš se dostat na linie královské obrany. I když si myslím že tě tady nepřátelé najdou.“
„S tím musím počítat. Jsou tu nějaké osobní nálože?“ zeptala jsem se Dariny
„Jo tady jsou dvě, jedna pro mě, druhá pro tebe“ podala mi latexový balónek
„Děkuji“ hned jsem si ho strčila do rozkroku pod silonky.
„Nedaří se mi spojit s Oxanou. Instrukce jsi dostala já si beru zbytek mých kusů a pokusím se dostat do královské obrany.“ Řekla mi a zavelela nastoupeným jednotkám

Darina odešla, já jsem zůstala sama v prázdném komplexu. Byli tu jen deaktivovaní zajatci a hromada tajných materiálů. Pohladila jsem nálož která mě příjemně chladila na prdeli a tlačila se na můj anální otvor. Pokud se tu objeví nepřátelé musím mít hotovou práci a potom stačí jen stisknout silně stehna k sobě. První jsem uzamknula všechny terminály a potom začala nosit dokumenty ke skartovačce. Práce jsem měla nad hlavu, stovky dokumentů, analýzy nepřátelských pozic, záznamy z výslechů, simulační plány útoku vyhotovené dle informací z výslechů a všechno ostatní. Jen jsem doufala že je většina kopií uložených i v centrálním archívu u královny. Dalo spoustu práce získat všechny tyto poznatky, a já je teď likviduji. Snad to stihnu než sem vniknou nepřátelské jednotky. Potom aktivuji svoji nálož a všechny moje úkoly budou dokončené.
Dokumenty rychle mizely, měnily se na tenké proužky papíru. Nic jiného jsem nevnímala, z venku byl slyšet vzdálený hluk ale uvnitř v budově bylo zlověstné ticho. Nikdo tu nebyl, v kotcích leželi deaktivovaní zajatci, poslední papír zmizel ve skartovačce a já šla chodbou ven z budovy. Pokusím se dostat ke královské obraně a tam se připojím k posledním zbývajícím jednotkám které brání Louisu Lu. Pak tam budu zasažena.

Hlavní vlna útoku šla na královnin palác. Přikrčená jsem šla příkopem, pořád hledala nějaké prohlubně ve kterých bych se mohla ukrýt před nepřáteli. Linie královské obrany je asi 400 metrů daleko, problém je že je pod mohutným nepřátelským útokem. Obranné kusy pálí po všem co je v zóně. Tudy se mi nepovede proklouznout. Najednou jsem za sebou viděla pohyb, dva kusy nepřátelské pěchoty. Naštěstí mě neviděly. Lehla jsem si do malého kráteru a jak se přiblížily povedlo se mi je obě zasáhnout.
´můj zásah přijde později´ pomyslela jsem si pro pohledu na brunetka a blondýnku se ležící v bahně. Já mohla pomalu pokračovat dál. Chvíli jsem sledovala nepřátelský pohyb a usoudila že přes útočnou vlnu nemám šanci projít. Pokusím se dostat do zázemí a od tam vede další cesta do královnina komplexu. Běžela jsem do dalšího kráteru, jak jsem do něj skočila polil mě studený pot. Ležela tam deaktivovaná Darina a kolem ní několik jednotek které se s ní pokusily dostat ke královské obraně.

´Darino, ty jsi to nezvládla´ řekla jsem si pro sebe. Lehla jsem si do příkopu vedle jejího deaktivovaného doprovodu a sledovala okolí. Nepřátelská aktivita kolem mě byla slabší, nepřítel se soustředil na linii královské obrany. Využila jsem situace a vyběhla přímo

do zázemí. Tam budu mít víc možností úkrytu a možná splním poslední příkaz který mi dala Darina a dostanu se ke královské obraně. Během mého zběsilého běhu jsem minula další nepřátelskou deaktivovanou skupinu Darinina doprovodu.

V dalším kráteru ležel zbytek její skupiny, zůstali a drželi pozici i když mezi nimi přibývalo zasažených. Malá skupina nepřátelských kusů neútočila, ale prováděla čištění linie kterou prošel jejich hlavní útok. Neměla jsem jinou možnost než si lehnout mezi deaktivovaný Darinin doprovod a čekat až kolem mě projdou. Pokud si mě všimnout tak mi zbývá jediná možnost. Moje deaktivace. Vlezla jsem si do kráteru mezi ležící speciály a předstírala deaktivovanou. Stejnou taktiku kdysi použila Abbigail, přes tělo jsem položila nohy jedné blondýnky a skrz její rozkrok mířila do směru přicházející skupiny. Pravou tvář jsem měla u její prdele, ležela jsem tam a čekala. Až se objeví tak snad jich pár zasáhnu potom sem skočí kamikadze s pěnou a bude hotovo. Slyšela jsem blížící se hlasy, a já se připravovala na moji poslední akci. Osamocený útok na nepřítele. Ještě jsem se vyčůrala do uniformy, moje moč prosakovala zablácenou uniformou a její tenký pramínek smíchaný s bahnem tekl na tělo brunetky ležící u mého rozkroku. Potom se objevila nepřátelská skupina 4 kusy pěchoty a jejich velitelka. Nechala jsem je přijít blíž, zatím mě nezaregistrovali a až jsem si byla jistá ze jich většinu zasáhnu řekla jsem si:

„Pro královnu Louisu Lu“ a začala po nich pálit. Vypálila jsem všechny střely, prst jsem měla v křeči a nemohla pustit spoušť hlavou se mi honila jen jedna myšlenka pokud budu deaktivovaná tak s prstem na spoušti. Pořád jsem si opakovala:
„Pro královnu Louisu Lu“
A potom bylo ticho, všechny nepřátele se mi povedlo nějakým zázrakem deaktivovat. Někteří před tím než byli zasaženi pálili mým směrem, ale všechny zásahy chytila blondýnka za kterou jsem se kryla.
„Děkuji ti“ zašeptala jsem jí do ucha, pohladila po tváři a rychle vyběhla z kráteru ve snaze dostat se do malého příkopu vedoucího do zázemí.

Skočila jsem do příkopu a dopadla do mělkého bahna, kousek vedle byla oblast kontaminovaná pěnou, odpálila se tam naše chemická pěchota.
„O kousek vedle a jsem zasažena.“ Pomyslela jsem si.
Musela jsem vylézt z příkopu a plazit se asi 20 metrů otevřeným terénem abych se vyhnula oblasti zasažené pěnou. Jak byl příkop zase ´čistý´ sesunula se jsem se po jeho hraně zpět dolů. Zabořila jsem se do mělkého řídkého bahna a chvíli odpočívala.

K linii královské obrany už mi zbývalo asi 150 metrů a nepřátelský útok slábnul. Plazila jsem se příkopem a potom rychle přeběhla k prvním budovám v zázemí. Tam jsem potkala další připravenou naši obranu, naštěstí mě nezasáhli i když moje uniforma pod nánosem bahna nebyla téměř vidět. Potkala jsem jejich nejvyšší velitelku a ona mi řekla že je královská obrana stále aktivní. Dostala od její koordinátorky příkaz držet linii zázemí. Přikázala jsem jí aby kontaktovala koordinátorku královské obrany Tammie Wells s informací že půjdu na jejich pozice.
„Rozumím“ odpověděla jejich velitelka dlouhovlasá zrzka
„Jsou za vámi nějací nepřátelé?“ zeptala jsem se jí
„Ne všechno útočí přímo na královskou obranu“ odpověděla mi
Mlčky jsem jí přikývla a pokračovala dál. Zde už byl klid, po pár desítkách metrů jsem viděla zahrady královnina paláce. Tam mě zastavila její obrana
„Stůj, identifikace?“ vykřikl jeden z obrany
„W045 39 Semilla, pomocnice koordinátorky výslechových operací.“ Odpověděla jsem
„Dobře, pojď sem, rozepni si body a stáhni si silonky“ přikázal mi
„Mám u sebe osobní nálož, položím ji vedle sebe“ varovala jsem ho
„Dobře, ale pomalu. Jeden chybný pohyb a spustíme palbu“ jasně mě varoval
Pomalu jsem si rozepla v rozkroku body, ze silonek vyndala latexový balonek a s obnaženou kundou a prdelí šla na jejich pozice. Tam mi prohledal oba moje otvory a povolil abych se znovu oblékla
„Co tu děláš?“ zeptal se mě
„Mám příkaz od Dariny připojit se ke královské obraně. Zajistila jsem výslechový komplex a povedlo se mi přes zónu útoku dostat až sem.“ Řekla jsem mu jasně
„Pokračuj, koordinátorky najdeš někde tam.“ A ukázal směrem na královský palác.

Šla jsem zablácená po měkkém trávníku v krásné zahradě. Byla jsem jako přízrak, který sem nepatřil. Moje místo bylo v linii útoku, v bahně vedle Dariny. Když jsem se přiblížila ke královnině paláci tak tam byly její jednotky stále odhodlané zastavit nepřátelský útok. Desítky jejích kusů jsou na pozicích a nechají se pro královnu deaktivovat. Já přišla k jedné velitelce a okamžitě jsem se zeptala kde je jejich koordinátorka Tammie Wells.
„V situační místnosti, aspoň doufám“ a začala organizovat svoje jednotky do protiútoku v příkopu tvořícím poslední obranou linii sedělo několik kusů sekundární pěchoty královské obrany. Velitelka šla k nim a začala jim dávat příkazy. Podívala jsem se do oblasti kudy šel hlavní útok, na

zemi v bahně ležely stovky možná tisíce deaktivovaných kusů našich i nepřátelských. Hnědé bahno kontrastovalo s místy bílé pěny.

Kousek od nich ležela blondýnka ve stejné uniformě. Ta už byla deaktivována a špulila na ně svoji prdel. Pod upnutými legínami se rýsoval okraj její kundičky. Byl to zvláštní pohled vypadala jako památník tohoto útoku kdy spousta našich jednotek byla v prdeli. Skončily zasaženy v bahně.
Já jsem rychle šla do situační místnosti. Stráži jsem řekla svůj kód, on ho zadal do systému a potom mi znovu prohrabal rozkrok. Silonky jsem sundávat nemusela, strčil ruku pod ně a cítila jsem jak mi prsty přejel přes moji kundu a anální otvor. Po kontrole že nemám u sebe žádnou nálož mě pustil dovnitř.

Vstoupila jsem do situační místnosti, u stolu stály koordinátorky Tammie Wells, Eve Gray a Betz, která se na mě podívala a zeptala se: „Co je s Darinou? Nemohu se s ní spojit.“
„Darina je deaktivovaná, viděla jsem ji v linii útoku.“ Odpověděla jsem jí
„Dobře, připrav se k obraně paláce“ řekla mi Betz, v tom se otevřely dveře a vstoupila koordinátorka královské obrany Tammie Wells, dlouhovlasá černovláska v zablácené uniformě koordinátorky
„Je nutné evakuovat královnu hlouběji do zóny, beru si její osobní obranu.“ Řekla rychle Tammie
„Ostatní?“ zeptala se Eve
„Vy zůstanete tady a držíte pozice“ řekla Tammie a do místnosti vstoupila královna Louisa Lu
Tentokrát měla jednoduché zlaté body a šedé silonky, asi její uniforma pro krizové situace.
Okamžitě jsme všechny před ní poklekli. Přiblížila se ke mně, ale dívala se směrem k Tammie. Její chodidlo bylo kousek od mého obličeje, jemně jsem ho vzala do rukou a políbila ho.

Louisa Lu se na mě ani nepodívala a zeptala se Tammie: „Je všechno připraveno?“
„Ano má královno“ odpověděla Tammie a také jí políbila nohu. „Je čas jít do bezpečí.“
Potom Louisa Lu odešla v doprovodu koordinátorky Tammie pryč.
„Kam odešla?“ zeptala jsem se koordinátorek
„Nevím, do bezpečí, hlouběji do zázemí.“ Odpověděla mi Eve
Sedla jsem si na zem, dívala se na odcházející královnu ´Doufám že Tammie ví co dělá´ pomyslela jsem si a dívala se jak odchází z situační místnosti. Najednou mě přepadly obavy a strach. Nebála jsem se o sebe, ale o naši královnu. Nepřátelský útok stále nepolevoval, neustále se valily další vlny na naše pozice. Před naší obranou linií všude ležely deaktivované kusy, ale nejhorší bylo že zasažených přibývalo i na naší straně. Ne že by to ostatním nějak vadilo. Okamžitě když byl nějaký náš kus deaktivovaný tak ho nahradil další, ale rezervy začínaly docházet.

Evakuace královny

„Tammie, kudy se dostaneme z paláce do bezpečné oblasti“ vyhrkla na mě královna
„Má královno, budeme muset bočním sektorem, doufám že ještě není obsazený nepřáteli.“ Odpověděla jsem jí a vyběhli jsme do hlavní haly.

Do komunikátoru jsem zavolala „tady koordinátorka Tammie Wells, Všechny dostupné dq3-Iqprot nejvyšší velitelé okamžitě do haly“
První se objevila černovláska jak si všimla že je se mnou královna Louisa Lu okamžitě poklekla a pokusila se jí políbit nohu. Královna ji odstrčila se slovy: „Na to není čas.“
„Identifikaci“ vyhrkla jsem na ni
„W 024 89, Kate Rich, dq3-Iqprot/07-01“ odpověděla mi
„Stav tvojí formace?“ zeptala jsem se, a při tom nahlížela přes okno na náš únikový sektor
„Aktivní 87 % mám k dispozici 70 kusů“ řekla mi
„Dobře, nech svoje kusy nastoupit dole, budete evakuovat královnu přes sektor Q12 do sektoru Q19. Jiné formace tu jsou také?“
„Venku je připravena ještě dq3-Iqprot/06-02 Cassie B“ ukázala směrem ke vchodu
„Předej úkol a jdou s námi za 5 minut budeme dole. Připrav si obranný perimetr a náhrady za tvoje deaktivované kusy zajistí Cassie B.“ řekla jsem jí jasně
Velitelka rychle poklekla před královnu a odběhla ven
„Je tu j dispozici aktivní tank?“ znovu jsem se zeptala přes komunikátor
„Zde W 100 48 Faye X, dq2-T/07-02, právě jsem přišla na pozici, aktivních mám 95 % to je 200 kusů, deaktivováno zatím jen 11.” Ozvala se mi další jednotka
“Okamžitě se dostaňte k bočnímu vchodu, v torpédové komoře bude sedět královna Louisa Lu. Nastavte konfiguraci tanku na transport, následně uzamču řídící systém aby se nemohl spustit autodestrukční systém a otevřít dveře torpédové komory. Tank bude v režimu transportu. Tammie Wells konec“ poručila jsem jí
„Má královno, je čas musíme jít, zde to dlouho tvoje kusy neudrží“ podívala jsem se na Louisu Lu
Louisa se mlčky na mě podívala a přikývla mi
„Neboj budu tě chránit dokud nebudu zasažena“ pokusila jsem se jí uklidnit
„Od toho tu jsi.“ Řekla s náznakem nejistoty jako by se ptala
„Od toho tu jsem, pro moji královnu Louisu Lu“ řekla jsem nahlas
Za chvíli se ke dveřím přiblížil tank dq2-T/07-02 jeho nejvyšší velitelka Faye X k nám přiběhla, poklekla a políbila královně nohu pak políbila moje chodidlo, postavila se před nás a zeptala se mě
„Jaké jsou tvoje příkazy?“
„Je potřeba transportovat královnu do sektoru Q19 potom půjde s doprovodem její obrany hlouběji do bezpečí. Královna bude v torpédové komoře, ty nech přepnou tank do režimu transportu, to znamená že nebude funkční autodestrukční systém a komora je nepůjde otevírat z pozice velitele jako při běžné akci když se z ní vypouštějí kamikadze kusy. Tvůj tank servise který je uvnitř a obsluhuje komoru zajistí kusy od Kate Rich.“
„Rozumím, zajistím, jak bude připraveno pošlu pro tebe“ odpověděla mi Faye.

Za chvíli přiběhl jeden kus v tmavě červeném body a světle modrých legínách, poklekl před královnu, pokusil se jí políbit nohu, přičemž ho královna odstrčila a řekl: „Transport je připraven.“
„Moje královno, musíme jít“ podívala jsem se na Louisu
„Dobře, dostaň mě odsud“ odpověděla mi
Vydali jsme se směrem ke vchodu, já šla před ní tak aby případná střela zasáhla mě. Venku kousek od vchodu stál připravený tank, královna vběhla do torpédové komory, sedla si na jednoduchou lavičku a já si lehla k jejím nohám. Zavřely se vstupní dveře Louisa si položila chodidla na moji tvář a tank se dal pomalu do pohybu. Přes silonky jsem cítila opojnou vůni jejích nohou.
´Já mám na obličeji nohy Louisy Lu´ pořád jsem si nemohla uvědomit jaké pocty se mi nyní dostává. Napadla mě hrozná myšlenka pokud teď budeme zasažené tak budu ta nejšťastnější v celé zóně, budu deaktivována u jejích nohou.
Tank se pohupoval slyšeli jsme příkazy velitelů, které dávaly svým kusům, občas nějaký výkřik když někoho zasáhl nepřítel, ale uvnitř v komoře bylo zvláštní křehké bezpečí. Chytla jsem Louisu za kotník a jazykem jí přejela chodidlo.
„Má královno mám pokračovat?“ zeptala jsem se jí
Královna na mě pohlédla shora. Její pohled byl chladný, ale ne nepřátelský. Spíš zkoumavý.
"Pokračuj," řekla prostě.
Přitáhla jsem si její chodidlo blíž k obličeji. Prostoru bylo minimum – torpédová komora byla navržena pro jednu osobu, maximálně pro dvě namačkané k sobě. Moje záda se dotýkala studené stěny, královniny nohy spočívaly v mém klíně. Každý pohyb tanku s námi lehce zmítal.
Začala jsem u paty. Jazykem jsem přejížděla přes ztvrdlou punčochu, která vydávala jemný, suchý zvuk. Bylo to jako hladit jemný brusný papír – drsné, ale pod tou drsností hladké. Královna pohnula prsty, uvolnila se.
Tank zrychlil. Z venku bylo slyšet tlumené rány – naše obrana pálila na nepřítele. Ale uvnitř, v té malé uzavřené komoře, existoval jen jiný svět. Svět tvořený vůní její kůže, teplotou jejího chodidla a mým dechem, který se odrážel od stěn.
Přešla jsem ke klenbě. Jazyk mi klouzal po přirozeném oblouku, sledoval jeho tvar, jeho pevnost. Královnina noha byla něžná
Bylo to... poctivé. Skutečné.
"Má královno, bolí tě něco?" zeptala jsem se tiše, aniž bych přestala.
"Levý palec," odpověděla. "Tlačí mě."
Zaměřila jsem se na něj. Vzala jsem ho do úst, jemně, a začala kroužit jazykem kolem jeho špičky. Cítila jsem, jak královnino tělo povoluje – ne úplně, jen o stupínek. Byl to ten nejmenší možný projev důvěry, ale v této situaci znamenal všechno.
Zvenku se ozval výkřik. Pak další. Tank škubl, zřejmě někdo skočil na jeho plášť. Královna ztuhla.
"Pokračuj," řekla znovu, tentokrát tišeji.
Poslechla jsem. Prsty jsem jí objela celé chodidlo, od paty ke kořenům prstů, pak zpátky. Byl to uklidňující, rytmický pohyb – jako bych jí tím chtěla říct, že tady, v této komoře, je v bezpečí. Alespoň na chvíli.
Královna zavřela oči.
Nevím, jestli to bylo únavou, nebo tím, že se konečně na okamžik uvolnila. Možná obojím. Sklopila hlavu, vlasy jí zakryly část obličeje. Vypadala najednou... křehčí. Než byla v situační místnosti, než když rozdávala rozkazy. Tady, v tom malém prostoru, s hlavou opřenou o stěnu torpédové komory, byla jen žena. Unavená žena, která nesla na svých bedrech naše vítězství.
A já, ležící u jejích nohou, jsem jí dávala to jediné, co jsem v tu chvíli mohla – ticho. Něhu. Absolutní oddanost.
Přes silonky jsem cítila, jak jí pomalu tuhne krev. Jak se její tělo vzdává napětí, které v něm bylo celé dny, možná týdny.
"Tammie," zašeptala.
"Ano, má královno."
"Děkuji."
„Od toho tu jsem. Pro královnu Louisu Lu.“

Z této zvláštní chvíle nás vyrušil zvuk střel dopadajících na plášť skeletu a z komunikátoru naléhavý hlas velitele L1:
„Nepřítel se na nás zaměřil, většina obrany je už deaktivovaná. Jsme na Q18 a blížíme se k Q19 musíte ven. Tamiie, přepni skelet do běžného režimu, použiju to co nám zbylo ke zdržení jejich útoku, ALL IN“
Louisa se na mě mlčky podívala
„Musíme jít, už je to kousek. Jsem tu s tebou a připravena aby mě zasáhli.“ Uklidnila jsem ji
Zadala jsem do terminálu kód k deblokaci transportního režimu a otevřela dveře komory. Před námi byl bahnitý příkop do kterého jsme skočili. Za námi se vydalo pár kusů královniny osobní obrany.

Zbytek transportu se otočil směrem k nepřátelskému útoku a velitel skeletu řekl. Máte pár minut než nás všechny deaktivují.
Ke královninu doprovodu se připojila také velitelka Kate Rich. Naše malá skupina šla přikrčená v příkopu a snažili jsme se aby si nepřítel vůbec nevšimnul že tam jsme, první lezly kusy královské obrany, potom já. Svým tělem jsem kryla královnu a za ní postupovala Kate Rich. Ona kryla Louisu Lu zezadu tak aby případná střela zasáhla jen ji. Konec skupiny uzavíraly další kusy z formace dq3-Iqprot/07-01.
Probíhali jsme blátivým kráterem ve kterém ležela skupina deaktivované nepřátelské pěchoty.
„Oni jsou vážně všude“ řekla s obavami Kate
„Ano jsou, a naše úloha je chránit královnu než budeme také deaktivované“ řekla jsem jí a při tom se usmála na královnu.

„Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsem“ řekla pevným hlasem Kate a plivla do obličeje deaktivované brunetě v tyrkysovém body a bílých silonkách. Její hlen jí stékal po nose k pootevřeným ústům.
„Chvíli si tady odpočineme.“ Opřela jsem se o nohy deaktivovaného nepřátelského kusu, „pěchota ke mně. Zjistíte jak to vypadá v dalších kráterech“
„Rozumím“ odpověděla černovláska a pokynula svojí formaci. 10 kusů opustilo náš příkop a přikrčené šli k vpřed.

„Zde si chvíli odpočineme a mezitím tyhle kusy zjistí jestli bezpečné pokračovat tímto směrem.“ Podívala jsem se na Louisu Lu která seděla v kráteru vedle mě.
„Má královno takhle tu nemůžeš sedět, dva kusy pěchoty ke mně“ přikázala jsem
Okamžitě ke mně přiběhly další kusy z našeho doprovodu.
Lehni si na břicho sem do tohoto bahna a královna si na tebe sedne, ona tady nemůže sedět v bahně a další jí bude dělat podložku pro její krásné nohy.
Oba dva si lehli do bahna vedle královny ona se usmála a posadila se na ně.

Já jsem sledovala vzdalující se skupinu královnina doprovodu a doufala že najdou bezpečnou cestu do zázemí. Zatím jsme se dostali asi 100 metrů od paláce a spotřebovali jsme víc než dvě třetiny jednotek. Kousek od nás probíhala hlavní vlna útoku a najednou k nám skočily čtyři nepřátelské kusy tankového servisu. Než se stihly rozkoukat tak jsme je deaktivovali.

„Tankový servis bude v blízkosti svého tanku“ blesklo mi hlavou a bylo mi jasné že je naše pozice odhalena.
„Má královno musíme rychle pryč“ naléhala jsem na Louisu Lu, „a vy ostatní, než se budete zasaženi zdržte je“ pokynula jsem zbylým kusům našeho doprovodu.
Královna se na mě podívala vstala a zeptala se: „co mám dělat?“
„Drž se za mnou, dostanu tě odsud. Poběžíme do vedlejšího kráteru kam šly poslední jednotky. Ten je prázdný.“
Pokynula jsem Louise a vyběhli jsme z příkopy ven, ještě jsem se stihla ohlédnout a viděla nepřátelský tank jak se otáčí naším směrem a z místa kde jsme před chvíli byli vybíhají dvě blondýnky směrem k tanku. Chtějí na sebe nechat navézt palbu aby pro nás získaly nějakou vteřinu času. Po pár metrech padly deaktivované do bahna.

„Pokračujeme, nezastavuj se“ křikla jsem na Louisu, která běžela přede mnou. „Já tě z toho dostanu“
Skočili jsme do dalšího kráteru, byl prázdný.
„Seď a měj hlavu dole“ pokynula jsem královně a opatrně jsem vystrčila svou hlavu ven. Snažila jsem se zjistit jestli nás nepřátelé zpozorovali nebo je zaujal doprovod který nás kryje.
Situace byla opravdu vážná, celá naše doprovodná skupina byla deaktivována. Už tady nezbýval nikdo kdo by se pro nás nechal zasáhnout. Nepřátelské skupiny prohledávaly kráter po kráteru a nebezpečně se přibližovali. Teď mě už nenapadá žádné řešení, Louisa bude zasažena v tomto kráteru a všechno naše snažení bude zbytečné. Bez naší královny Louisy Lu jsme nic.
„Má královno, už není další cesty.“ Podívala jsem se na Louisu
„Proč, to už nemám žádné kusy které bych mohla použít?“ zeptala se a v jejím hlase jsem cítila obavu
„Tady a teď můžeš použít jen tři kusy, W021 84, Tammie Wells a tuhle brunetu a blondýnu z královské obrany“ řekla jsem stroze „Tak pojď použijeme tyhle čtyři kusy které tu zbývají pro naši královnu Louisu Lu“ usmála se na mě královna

„Počkej, nerozumím, jsem tu jen ty, já a tyhle dvě moje královna. O jakých čtyřech kusech mluvíš?“ zmateně jsem se ptala
„Královna je v bezpečí v paláci, náš úkol byl odlákat nepřítele zpět do zóny abychom získali čas pro naše posily které ho tady zastaví.“ Odpověděla mi ´královna´
„A ty jsi kdo?“ zeptala jsem

„W039 17, Miuto Asakura dvojník naší královny a návnada. A musíš uznat že jsem ji hrála přesvědčivě. I ty která zná královnu osobně jsi věřila že chráníš skutečnou Louisu Lu.“ Spiklenecky na mě mrkla

Radostí jsem jí skočila kolem krku až jsme se obě svalili do bahna

„To je skvělé Miuto, ještě deaktivujeme pár nepřátel. Nejlepší zpráva co jsem mohla slyšet, budu zde deaktivována s dvojníkem královny.“ A tělo se mi chvělo vzrušením

„Vy dvě, lehněte si k téhle deaktivované pěchotě, předstírejte že jste také zasaženy. Pálit po nich začněte až budou na hraně kráteru.“ Přikázala jsem jim a ony s viditelnou úlevou že s nimi v této situaci není naše královna si lehly ke třem deaktivovaným kusům z předchozího průzkumu.

„Tady Miuto budou chtít deaktivovat, myslí si že je to Louisa Lu, pošlou vše co mají, chraňte ji jako by to byla skutečná královna získáme tak čas pro protiútok.“ Zavelela jsem jim, a schovala se s Miuto na druhé obrané pozici.

„My budeme deaktivované až po těch třech“ podívala jsem se na naši ´královnu´

„Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsme“ řekli jsme všichni nahlas a čekali až se objeví nepřátelé

„Jsou tady“, vykřikla jsem když jsem zahlédla první nepřátelské postavy na hraně kráteru.

Moje pěchota po nich začala okamžitě pálit a první kusy se sesunuly zasažené po hraně dolů do bahna. Nepřítel okamžitě zalehl za hranu a spustil palbu naším směrem. Brunetka s blondýnkou byly za pár okamžiků zasypané desítkami střel. Potom obrátil pozornost naším směrem. Zamířila jsem jejich směrem a par kusů také zasáhla. Miuto klečela za mnou pálila mi přes rameno stejným směrem. I v této chvíli chráním královnu napřed budou muset zasáhnout mě, až potom ji.

Plesk, další pěšák v tyrkysovém body se svalil do bahna, dopadl hlavou na prdel naší brunetky. Pár střel dopadlo kousek před mě.

Najednou jsem cítila zásah v podbřišku, potom druhý trochu výš. Povolil se mi svěrač, já se posrala a svalila se na bok. V ten samý okamžik i Miuto dostala pár zásahů. Padla na záda a moje hlava do jejího klína. Ještě jsem cítila její močí nasáklé silonky a viděla přibližující nepřátele.

„Pro královnu Louisu Lu“ podívala jsem se na ni a zašeptala

„Od toho tady jsme“ odpověděla mi a pohladila mě po zádech.

Konec Louisy Lu?

Seděla jsem na zemi v situační místnosti a dívala se na display ukazující stav a umístění jednotek. Přišla ke mně vyděšená Betz a řekla: „Semillo, viděla jsi to, deaktivovali naši královnu.“
Mlčky se slzami v očích jsem se na ni podívala. Ostatní v místnosti byli jako opaření. Všechno kolem mě se zastavilo.
Jen jsem viděla vystrašený pohled Betz opakující stále: „deaktivovali královnu“
Všichni jsme selhali, náš úkol byl tak jednoduchý. Chránit Louisu Lu a zlikvidovat nepřátelskou královnu Cherry Candle. A my jsme to nezvládli. Všichni co jsme tu zůstali od posledního pěšáka po koordinátorku jsou neschopní zbabělci.
Oxana stála před monitorem a pouze opakovala: „já jsem měla zajistit obranu, já jsem zklamala.“ Její pohled byl nepřítomný. Ostatní v místnosti stáli jako solné sloupy, čekali na nějaký povel, bylo jedno jestli se jednalo o pěšáka nebo nejvyššího velitele.
„Betz, co budeme teď delat?“ zeptala jsem se
„Já, já vážně nevím….“ Odpověděla třesoucím hlasem

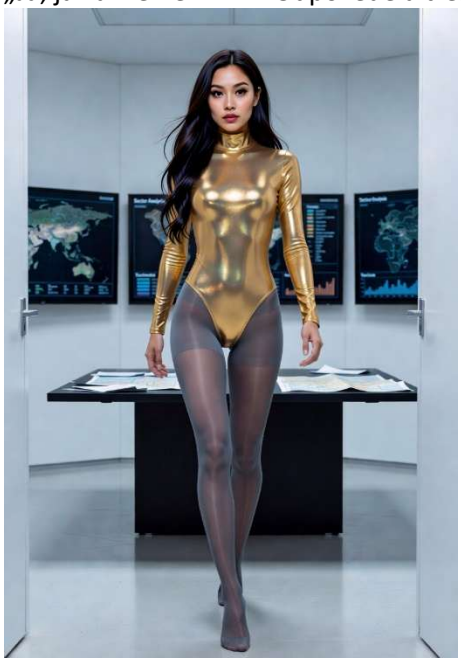

Seděli jsme tam, v takovém zvláštním vzduchoprázdnu když mezi nás přišla dlouhovlasá černovláska s asijskými rysy oblečená ve zlatém body a šedých silonkách. Vypadala jako Louisa Lu.
„Betz, máš nějaké aktivní kusy, vezmeme si zpět naši oblast“ okamžitě přikázala Betz
Betz zalapala po dechu, „Louiso má královno jsi to ty?“
„Samozdřejmě, myslíš si že jsem tak pitomá abych se evakuovala přes zónu pod útokem. Ta druhá byla jen návnada. A teď dělej co po tobě chci.“ Řekla přísně.
Ve všech v místnosti po šoku způsobeném ´ztrátou´ královny se najednou probudila nová energie. Betz se usmívala a hledala v terminálu aktivní nejvyšší velitele. Všem poslala příkaz k návratu na sektor Q10. Od tam povedeme protiútok.
„Potřebuji vědět jak se jim povedlo proniknout přes obranu. Kde je Darina, ať si vybere zajatce pro pozdější výslechy.“ Rozhlédla se kolem sebe a hledala ji
„Darina je deaktivovaná“ odpověděla jsem Louise
„Ty jsi kdo?“ zeptala se mě
„W045 39 Semilla, pomocnice koordinátorky výslechových operací“ řekla jsem jí
„Dobře, Semilo koordinátorko výslechových operací. Vem si od Betz nějaké kusy a zajisti si vhodné zajatce. Chci vědět jak získali informace které vedly k prolomení naší obrany.“ Odpověděla mi Královna
Polil mě studený pot, jsem koordinátorka. Budu muset využít vše co mě naučila Darina. Přišla jsem k Betz a zeptala se jaké jednotky mi může poskytnout
„Vem si dq1-I/07-03 Amber Mae je celkem neporušená aktivních 90 %. Postupuj s nimi za hlavní útočnou vlnou.“
Poděkovala jsem jí a v rohu se nesměle zeptala Oxana jaký má ona úkol
„Ty,“ koukla se na ni královna „ty raději nic nedělej. Semilla se tě později zeptá jak přes tebe mohl projít nepřátelský útok“
Oxana na sucho polkla, bylo jí jasné že tento rozhovor nemůže být přátelský a po něm bude následovat něco dalšího.
„Tak dělej Betz, vyčisti zónu.“ Řekla královna odhodlaně
Bezt přikývla. Do komunikátoru řekla: „Všem kusům, vytvoříte tři samostatné skupiny budete procházet zónu od královnina paláce až po linii obrany deaktivujete každého nepřítele mimo těch co si vezme dq1-I/07-03 Amber Mae.“
„Je tu mix všech možných jednotek jak je máme zorganizovat?“ ozvalo se z druhé strany
„Všechny jsou přiraženy k pěchotě. Žádný aktivní tank nemáme. Tankové jednotky si oblečou světle růžové legíny a jdou k pěchotě. Formace spadají pod velení Kate Rich, dq3-Iqprot/07-01, dq3-

Iqprot/06-02 Cassie B a dq3-Iqprot/08-01 Nikki Waine poslední je dq1-I/07-03 Amber Mae ta patří Semille.
„Potvrzujeme“ ozvalo se, „zahajujeme čištění zóny. Končíme na linii L1“
Vzala jsem si svůj komunikátor a řekla: „Pro dq1-I/07-03 Amber Mae, tady Semilla. Chci abyste zajali nejvyšší velitele, velitele formací a komunikační kusy. K tomu vezmete i pár pěšáku na kterých zajatcům předvedu výslechové postupy. Ostatní ať deaktivují. Postupujte ve třech oddílech každý za hlavní skupinou. Každého zajatce budou odvádět a dohlížet na něj dva moje kusy.“
„Amber Mae rozumí.“ Dostalo se mi odpovědi
Potom nezbývalo nic jiného než čekat. Po těch nervech a stresu se mi chtělo čůrat. Zeptala jsem se potichu Betz co mám dělat.
„Královno poskytneš tady Semille nějakého otroka? Musí si ulevit.“ Zeptala se Betz
„Jo koordinace útoku je důležitější“ usmála se a nohou postrčila jednoho muže ležícího před ní na zemi. „jdi a udělej co po tobě bude chtít.“
Po kolenou ke mně přišel a klekl si přede mě
„Betz co s ním mám teď dělat?“ znovu jsem zašeptala „já chci čůrat, nechci sex“
„On je tu od toho, dej mu pokyn rozepne ti body a přiloží pusu k tvojí kundě, ty vykonáš potřebu a on všechno spolkne. Ty se musíš starat o svůj úkol a jeho práce je zajistit abys měla pohodlí.“
Cítila jsem se zvláštně, ale udělala jsem to. Hlavu jsem mu přimáčkla k mému zablácenému klínu a on

okamžitě pochopil co má dělat. Rozepl mi body, stáhl silonky. Já trochu roztáhla nohy a on poslušně přiložil rty k mým pyskům. Uvolnila jsem se a slyšela jsem tlumené crčení jak moje moč tekla do jeho úst. Musel několikrát polknout potom mě dole olíznul, natáhl mi zpět silonky a zapnul moje body.
„Tady Amber Mae, máme 3 velitele, jednu nejvyšší velitelku, 2 komunikační a 5 pěšáku“
„Rozumím, stáhněte je všechny do jednoho kráteru a chraňte je. Doufám že jste prověřili jestli nemají u sebe osobní nálože. Pošli skupinu 5 kusů ať zjistí jestli je cesta k výslechovému komplexu zajištěná.“ Odpověděla jsem jí
Betz se soustředila na protiútok který se už začínal podobat honu na zmatené pěšáky. Nepřítel veškerou svoji sílu soustředil na naši falešnou Louisu Lu a teď nechápe proč se tak koordinovaně bráníme. Vlastně už útočíme. Královna se mezitím spojila s koordinátorkou Daisy Green a přikázala jí že musí okamžitě až se situace stabilizuje začít s výcvikem dalších kusů. Deaktivovali nám jich hromadu. Myslím že víc než jsme deaktivovali my, ale i tak svého cíle nedosáhli. Naše královna je tu stále s námi.
„Jak vypadá situace venku?“ zeptala jsem se Betz

„Čistíme zónu, podívej se.“ A ukázala mi na monitoru snímek co jí poslal jeden z jejich velitelů. Ležely tam tři deaktivované ženy nepřátelské tankové obrany.
„Dobrá práce, ale velitele prosím zajměte, ty ještě budeme potřebovat.“ Naléhala jsem na ni
„Vím o tom cenné kusy pro Semillu zbytek pro Betz.“ Šibalsky se na mě usmála.
„Tady Amber Mae cesta ke komplexu je průchozí.“ Ozvalo se z komunikátoru

„Rozumím, jdu tam odveďte zajatce, ale pozor cely jsou kontaminované pěnou. Je nutné je napřed vyčistit.“ Varovala jsem Amber
„Ty jdeš ven? Posílám ti malý doprovod. Ještě není úplně bezpečno“ řekla mi Amber
Královna se na mě tázavě podívala
„Má královno víc platná budu venku dohlédnu na extrakci zajatců, pokud mi přidělíš nějakého pomocníka tak to bude jeho práce.“ Řekla jsem Louise Lu.

„Dobře jdi a splň úkol.“ Odpověděla mi
Vyšla jsem ven před palácem se rozprostírala zóna, bahnitá pláň s krátery a příkopy ve kterých ležely deaktivované kusy. Naše i nepřátelské. Šla jsem přikrčená bahnitou vodou kde ležely tři zasažené speciálky, když ke mně přišly dvě blondýnky a jedna bruneta v světle růžových legínách a žlutých silonkách.
„Semillo, jsme tvůj doprovod, posílá nás Amber Mae.“ Řekli mi
„Dobře, jdeme jak vypadá zóna kolem výslechového komplexu?“ zeptala jsem se
„Celkem klid, ale pořád mohou být někde izolované nepřátelské jednotky. My jsme tu abychom tě ochránily.“ Řekla bruneta

Společně jsme se vydaly na cestu.
Překračovali jsme zasažené kusy, občas byl ještě nějaký aktivní, ale už nebyl schopen žádné činnosti která by nás mohla ohrozit
Zastavili jsme se před jedním výkopem.
„Ty jdi se podívat jestli je cesta čistá“ poručila bruneta jedné blondýnce
Blondýnka vylezla z našeho kráteru a pomalu šla k výkopu. Když byla asi 15 metrů daleko spustila se palba a ona se svalila na zem do mělkého kráteru.
„Kryjte se“ řekla polohlasem bruneta a strhla mě na zem, „doufám že si nás nevšimli a myslí si že ona byla osamocený kus co čistí zónu.“
„Výslechový komplex není daleko, zaútočíme na tu pozici a můžeme se tam dostat.“ Řekla jsem brunetě

„Pokud je to tvůj příkaz tak to uděláme, ty jsi koordinátorka, ale náš úkol je tě doprovodit do výslechového komplexu. Jestli my skončíme v bahně stejně jako tady Assandra není důležité. Důležitá jsi ty a my jsme zůstaly jen dvě. To je na útok málo“ Odpověděla mi bruneta
„Mám nápad,“ řekla po chvíli a podívala se na zbývající blondýnku, „Hannah, pokus se dostat nenápadně do sektoru Q47 není daleko měly by tam operovat naše zbylé jednotky a pošli je sem. Mají tu práci.“
„My se tu zatím zavrtáme do výkopu a budeme potichu. Počkáme na posily“ Podívala se na mě
„Dobře, musím si zvykat na novou pozici, už nejsem tak snadno nahraditelná“ řekla jsem brunetce
Seděli jsme ve výkopu a čekali jestli přijdou posily. Podívala jsem se na brunetku která si právě ulevila a nasrala si do legín.

„Neboj, i když jsem posraná budu stejně efektivní“ usmála se na mě

„Já vím, také jsem prošla všemi úrovněmi výcviku a jako pomocnice koordinátorky jsem chodila do zóny. Tam nemáš jinou možnost. Pustíš si to do rozkroku, chvíli to příjemně hřeje a potom ty hovna ani nevnímáš. Jak se jmenuješ?“ zeptala jsem se jí

„W040 14, Nessie Blue, formace dq1-I/07-03 Amber Mae“ odpověděla mi

„Stačí jen Nessie,“ usmála jsem se „já jsem Semilla“

„Jak dobře jsi znala tu zasaženou blondýnku“ zeptala jsem se Nessie

„Jmenuje se Assandra Dewy, byly jsme v této formaci od začátku prošli jsme spolu všemi úrovněmi výcviku a potom jsme zažily několik rotací v dq1-I/07-03. Naše nejvyšší velitelka je Amber Mae. Asasandra byla taková sama pro sebe. Bylo těžké se k ní dostat. Od všech si držela odstup, ale v akci se na ni dalo spolehnout, bude mi chybět.“ Rozpovídala se Nessie.

„A ty Nessie, jak ti je?“ zeptala jsem se přímo

„Jak by mě mohlo být?“ zasmála se „sedím v posraná v bahně a povídám si s koordinátorkou jako by byla moje kamarádka. Kousek od nás je nepřátelská skupina před kterou tě musím ochránit. A teď jsem na to sama. Stačí když se zvednou, zaútočí na nás a ležíme tu deaktivované obě dvě.“

„Víš Nessie, já nebyla jen koordinátorka.“ Začala jsem mluvit. „Také jsem se plazila v bahně pod nepřátelskou palbou a ještě před tím jsem byla jen obyčejná otrokyně v královnině paláci. Šukala jsem s náloží na břiše a královna mě mohla pro pobavení kdykoliv odpálit. Během At výcviku jsem poznala jednu bláznivou holku jmenovala se Caprice. Stejně jako Assandra jsem nechtěla si ji moc pouštět k tělu, ale měla jsem ji moc ráda.“

„Co se stalo že o ní mluvíš v minulosti?“ Nessie zvědavě zvedla obočí

„Jedna akce, SP-069. Byla jsem pomocnice koordinátorky, měla jsem na starosti skupinu která zajišťovala extrakci zajatců. Součástí té skupiny byla i Caprice, zasáhl ji dobře ukrytý nepřátelský pěšák……“ a tak jsem mluvila dál, o čokoládě v tanku, o tom jak jsem jí pomohla k přeřazení do té jednotky a také o pocitu viny, nikdy jsem jí neřekla že ji mám ráda, vyčítala jsem si že jsem na ni naléhala aby se nechala přeřadit k servisnímu tanku.

„Slyšela jsi o echo Abbigail?“ zeptala se mě Nessie „ty jsi taky taková Abbigail. Ale myšlenky které její členové šíří jsou zakázané.“

„Něco málo jsem o tom slyšela, co si o nich myslíš ty? Otočila jsem otázku

„Že je to blbost, proč mám nosit silonky pod límcem. Pokud mi někdo chybí tak nepotřebuji jeho obnošené punčochy. Takových příběhů podobných Abbigail je mezi námi spousta a s každým dalším útokem přibývají další. Jsme tu pro královnu a budeme zasažené, ale akce bude splněna tak je to v pořádku. Assandru jsem měla ráda, ale poslala jsem ji prozkoumat cestu. Teď tam leží v bahně a ty tu sedíš. Kdybych to neudělala tak v tom bahně ležíš možná ty. S touto volbou musí každý v zóně počítat. A je jedno jestli má silonky pod límcem a průběžně k nim čichá.“ Řekla Nessie rázně

Potom se Nessie zamyslela: „Hannah už tu měla být s posilami, asi byla také zasažena. To je problém, bez nich nemáme šanci projít“

„Jedna možnost tu zbývá“ řekla jsem

„Povídej, co tě napadlo“ pobídla mě Nessie
„Kousek od nás leží deaktivovaný nepřátelský Tharp. Oni mají u sebe pěnové nálože. Jednu si vezmeš, nenápadně se přiblížíš k nepříteli a odpálíš se. Já potom proklouznu tady tímto otevřeným terénem. Výslechový komplex je už kousek.“ Řekla jsem Nessie svůj plán
„S pěnou bych je mohla všechny deaktivovat, ale potom tu budeš sama.“ Řekla starostlivě Nessie
„Neboj, v podobné situaci jsem už několikrát byla“ uklinila jsem ji
„Dobře, jdu si pro tu nálož. Hodně štěstí Semillo, ráda jsem tě poznala“ rozloučila se Nessie
„Děkuji, já tebe taky“ a objala jsem mi
Nessie se odplazila pryč a já seděla sama v bahně. Poslouchala jsem zvuky kolem sebe a čekala až uslyším sténání nepřátel zasažených pěnou. Po pár minutách ten zvuk přišel, Nessie to zvládla, aspoň doufám že deaktivovala všechny. Plazila jsem se bahnitou planinou a žádná palba se neozývala. Po

několika dalších metrech jsem se rozhodla riskovat vstala jsem a poslední úsek asi 30 metrů do výslechového komplexu jsem běžela nekrytá. Kousek od budovy ležela naše zasažená obrana. Skočila jsem za ně tak aby mě kryly před případnou palbou a sledovala zónu. Kolem byl klid, v dálce jsem viděla přibližovat se velkou formaci vedoucí několik nepřátel. To bude moje Amber Mae ulevilo se mi zvládla jsem to. Naposled jsem se ohlédla do zóny zašeptala „děkuji Nessie“ a šla do budovy.

Uvnitř jsem šla zkontrolovat cely, byly kontaminované pěnou a ležely tam deaktivovaní zajatci. ‚Poslední příkaz Dariny‘ pomyslela jsem si. Zadala jsem do terminálu svůj přístupový kód a spustila dekontaminační sekvenci. Doufala jsem že nádrže s roztokem nebudou poloprázdné a cely se mi podaří vyčistit. Za chvíli přišla moje formace k budově. Sebejistě jsem jim otevřela dveře a přikázala aby ti co nehlídají zajatce šli vytahat ty deaktivované z cel. Za pár minut bylo hotovo, zajatci v celách a formace dq1-I/07-03 byla venku připravena k případné obraně kdyby náhodou zaútočily zapomenuté zbytky nepřátel. Já šla dovnitř ke svému terminálu, přihlásila jsem se a dala zprávu královně a Betz že jsem i se zajatci ve výslechovém komplexu. Zároveň jsem se zeptala jestli je zóna vyčištěná, což mi potvrdili. Daisy asi někde našla vytrénované jednotky které začaly pomalu plnit naše obrané linie. Nebyly sice kompletní, ale v této situaci se každý kus počítá. Čerstvé kusy proudily do obraných linií a postupně je znovu zaplňovaly. Já jsem si sedla na svůj oblíbený pahorek vedle výslechového komplexu a sledovala postupný ruch a pohyb na našich obraných liniích. Daisy teď bude mít s výcvikem nových kusů hodně práce. My asi pár týdnů nebudeme útočit, ale to asi ani nepřítel. V zóně před královskou obranou zůstala spousta nepřátelských jednotek. Přemýšlela jsem co budu dělat dál v mé nové funkci. Šla jsem zpět do výslechového komplexu, umyla ze sebe bahno z akce v zóně a vstoupila do kanceláře kde jsme s Darinou seděli. Službu v situační místnosti královské obrany jsem požádala o zaslání přístupového hesla pro odemčení terminálů. To se po každém nouzovém uzamčení změní a zná ho pouze královna. Je to bezpečnostní pojistka pro případ zajetí. Koordinátorka, nebo oprávněná osoba může systém uzamknout, ale když by mě tady potom zajmul nepřítel tak ze mě heslo nedostane, já ho totiž neznám a může mě koupat ve výslechové kapalině jak dlouho chce.

Znovu v královském paláci

Ráno jsem se probudila v technické místnosti. Byla jsem v komplexu dlouho do noci a nechtělo se mi jít do mojí luxusní kóje. Matrace zde na zemi mi po tom dni plazení se v bahně připadala jako královnino lože. Oblékla jsem se hodila zajatcům výživnou pastu a šla to královského paláce. Před vstupem mě opět čekala povinná prohlídka rozepnout body, silonky dolů a prst do kundy a do prdele. Až budu oficiální koordinátorka tak mě budou sem pouštět i bez této důkladné prohlídky. V paláci mě poslali do královnina sálu byla jsem tam první. V tomto sále jsem byla naposledy jako otrokyně, klečela jsem na zemi s nálož na břiše a čekala až ji královna odpálí. Klekla jsem si na červenou mramorovou podlahu, viděla sebe, Kaela a ostatní otroky. Bylo to tak dávno ale pořád jsem cítila latex svírající moje tělo a nálož blikající na mém podbřišku.

„Hej Semillo co tady blbneš?“ ze snění mě vyrušil známý hlas. Právě přišla Daisy Green, viděla mě jak klečím v na zemi, hlavu skloněnou ruce sepnuté v klíně držící neexistující nálož.

„Jen jsem se zamyslela, poslední den byl náročný.“ Odpověděla jsem jí pohotově

„To mi vykládej, Oxana obranu podcenila, nařídila rotaci a během ní zaútočili nepřátelé. To královna určitě nenechá jen tak. No a já musím teď vytrénovat tři kompletní obranné sledy, Jeden DAT a tři kompletní formace královské obrany. Z původních zůstalo jen asi 14 % aktivních. Víš kolik je to kusů? Na polygonu je teď větší chaos než v zóně při útoku.“ Postěžovala si Daisy

Mlčky jsem přikývla.

„Jo a ty budeš prý koordinátorka místo Dariny, blahopřeju ti“ usmála se

„Jo jo, už to tak bude“ z rozhovoru nás vyrušila přicházející Betz „Nazdar čůzy, až to tu skončí co si jít někam pořádně zašukat. Včera jsme málem všechny skončily posrané v bahně. To chce oslavu.“

„Kde máš tu svoji hračku od královny?“ zeptala jsem se protože snad poprvé jsem ji viděla bez Kaela klečícího u jejích nohou

„Hmm, během včerejšího útoku jsem ho musela nechat na seřadišti. Později jak jsme stabilizovali oblast mezi linií L1 a královskou obranou tak jsem ho našla deaktivovaného ležel v bahně v kráteru nedaleko seřadiště DAT. Byl to dobrý otrok. Teď si budu muset platit služby stejně jako vy“ povzdechla si Betz.

Začaly se mi podlamovat kolena, napřed Caprice, teď Kael.

„Semillo jsi v pohodě?“ znovu se zeptala Daisy

„Jo je mi dobře, asi jen únava. Odpoledne si půjdu brzo lehnout.“ Uklidnila jsem Daisy.

Mezitím přišli i další koordinátorky, Eve, Betz. Poslední Oxanu dovedla královnina osobní ochrana. Ruce měla spoutané latexovým pásem. Posadili ji na nízkou stoličku. Pod její uniformou jsem viděla obrys osobní nálože. Jak si sedla tak ji doprovod připoutal k podlaze. Poslední vstoupila královna. Oblečená ve slavnostních šatech a černých punčochách s krajkou.

„Moje kusy vítejte při této slavnostní příležitosti. Po včerejším zákeřném útoku který se nepříteli povedl i kvůli selhání Oxany Chick jsem přišla o některé důležité koordinátorky. Deaktivovány byly Tammie Wells při evakuaci mého dvojníka. Tato zastírací operace odčerpala nepřátelské síly a umožnila úspěšný protiútok. Novou koordinátorkou královské obrany bude Jeniffer Spice.

Předstup a vezmi si novou uniformu.

Vysoká dlouhovlasá zrzka v předstoupila před královnu, poklekla a políbila jí nohu.

„Druhá deaktivovano byla Darina Ray koordinátorka výslechových operací. Byla zasažena v zóně při pokusu dostat se z výslechového komplexu do situační místnosti. Její místo převezme Semilla. Předstup a vezmi si novou uniformu“

Vystoupila jsem z řady a kráčela před královnu. Poklekla jsem a opatrně vzala do ruky její nohu zahalenou v tenké punčoše. Nasála jsem její vůni a dlouze jí políbila na konečky prstů. Královna mě nenápadně nohou odstrčila. Naznačila tím že to stačí a mám se vrátit na své místo.
„Další novou koordinátorkou obraných operací bude Azshara, převezme místo po Oxaně Chick která selhala při řízení obrany a celou tuhle katastrofu způsobila. Předstup a vezmi si novou uniformu“
Drobnější blondýnka s vlasy po ramena vystoupila z řady, poklekla před královnou a políbila jí nohu.
„Dalším bodem bude předání Oxany Chick zde nové koordinátorce Semille za účelem získání všech informací které vedly k selhání obrany. Semillo,“ královna se na mě podívala, “zjisti co chci jakýmkoliv způsobem.“
„Mnohé koordinátorky jsou bez svých pomocníků byly také deaktivováni, tak dostanete nové. Královská obrana W102 87 Shoona River, obranné operace W050 47 Yani A, výslechové operace W072 69 Marica Hase a DAT útoky W078 82 Vanessa Hill. Ty zde nejsou, budou se u vás hlásit během dneška. Jděte a plňte moje úkoly.“ Ukončila královna svůj proslov

„Pro královnu Louisu Lu“ řekli jsme jednohlasně
Hned v sále jsme se převlékli do nových uniforem a já šla zpět do výslechového komplexu.
„Tak co jdeš večer s námi?“ přiběhla za mnou Betz.
„Já jsem unavená, ve výslechovém komplexu není nikdo, mám tam hodně zajatců.“ Snažila jsem se vymluvit.
„No tak, dostala jsi nový kus, postará se ti o komplex.“ Naléhala Betz
Moc se mi nechtělo, ale asi to bude lepší než sedět sama a myslet na Kaela a Capricii.
„Dobře tak jo, kdy a kde?“ zeptala jsem se
„Večer, v osm, u mě“ odpověděla Betz
„Tak jo vyšukáme si kundy a vylijeme hlavy“ odpověděla jsem jí a při tom jí sáhla do rozkroku
„Uf ty divoško, nech si to na večer“ usmála se Betz
Přišla jsem zpět do výslechového komplexu a dala zajatcům výživnou pastu. Mezitím mi kusy královniny obrany přivedly bývalou koordinátorku Oxanu. Nechala jsem ji strčit do jedné cely. Oxana se na mě podívala už to nebyl sebevědomý pohled jako v minulosti.

„Semillo co bude dál?“ zeptala se
„Pozítří by měl být výslechový komplex funkční potom se tě začnu ptát.“ Odpověděla jsem jí a odešla ke svému stolu.
Nechala jsem si poslat zálohy skartovaných dokumentů k výslechům, ale i tak asi třetina byla trvale ztracena. Hledala jsem v záznamech poznatky o nepřátelské taktice a hlášení o pohybu nepřátelského průzkumu v blízkosti našich linií. Nic moc nedávalo smysl. Nepřítel zaútočil přesně na místa kde se právě střídaly jednotky. Jak mohl mít tak přesné informace?
Byla jsem tak zabraná do čtení že jsem nepostřehla stojící Asiatku v černém body ve dveřích.

Marica Hase

„Ahoj jsem W072 69 Marica Hase tvoje nová pomocnice.“ Představila se mi, poklekla a políbila mi nohu.

„Ahoj, jsem Semilla. Tady je tvůj stůl budeš mít na starost úkoly komplex a taky se podíváš do zóny. Máš dokončený veškerý výcvik?“ Zeptala jsem se

„Ano mám. Byla jsem nejvyšší velitelka def5-Tharp/03-10. Moje jednotka po několika úspěšných akcích byla z velké části deaktivována a zbylé kusy přiřazeny k jiné formaci.“ Odpověděla mi

„Tharp dlouho nevydrží, ale teď máš nový úkol.“ Řekla jsem jí, „pojď provedu tě komplexem“

Šli jsme spolu k výslechovým celám, ukázala jsem jí zajatce včetně Oxany, technickou místnost kde si může odpočnout. Na chvíli jsme se zastavili v luxusní cele.

„Posaď se.“ Ukázala jsem jí na pohovku

„Tak Marico první důležitý bod který si zapamatuj. Pokud dostaneš úkol tak ho splníš i kdybys byla při něm deaktivována. Nemám problém tě poslat do zóny kde budeš zasažena pokud to bude nutné. Chci absolutní loyalitu. Já jsem tvoje velitelka a jsem pro královnu důležitější než ty. Budeš samostatně vyslíchat zajatce k tomu aby začali mluvit se používá výslechová kapalina nebo nějaká forma odměny. Pokud ti přikážu abys s někým šukala že potom půjde snadněji zlomit tak s ním budeš šukat. Bez odmlouvání a s nadšením. Budeš chodit do zóny a velet extrakci zajatců dostaneš kusy které se budou snažit zónu před tím vyčistit, ale není to bez rizika. Budeš moje pravá ruka a kdybych byla deaktivovaná tak mě musíš plně nahradit. Naše práce je získávat a analyzovat informace o nepříteli. Zjistit jeho plány dřív než je stihne zrealizovat a včas je předat příslušným koordinátorkám. Musíme vědět víc a včas. Je ti to jasné?“

„Ano je pro královnu Louisu Lu, od toho tu jsem“ odpověděla mi Marica

„Tak pojď se mnou, dostaneš první úkol“

Odvedla jsem Maricu k celám, v jedné z nich byl zavřený nepřátelský pěšák.

„Vem si ho na výslech, chci vědět v jaké byl jednotce, jaký byl jejich cíl a jméno jejich velitele a koordinátorky. Jak to získáš je na tobě“

Marica si ho nechala odvézt do místnosti, posadila ho na zem a začala se ptát. Zajatec odmítal na část otázek odpovídat. Jediné co jí řekl celkem rychle byl jeho kód a kód jednotky. Několikrát položila otázku ohledně jeho velitele a cíle akce na co se jí dostalo jen mlčení. Rozepla si svoje body klekla nad něj a řekla mu: „Máš na výběr dvě možnosti buď ti dám moji kundičku se kterou se užiješ a zapomeneš na zónu a bahno nebo na tebe najelu tuto kapalinu. Potom zažiješ to stejné jako tvoje kusy které zasáhla pěna. Jen s tím rozdílem že ty nebudeš deaktivovaný a já mám této kapaliny spoustu. Budu ji na tebe lít stále dokola.“ Potom mu přejela rukou po rozkroku, sedla si na jeho obličej a řekla: „ochutnej jak je sladká.“

Výslech – Marica a zajatec

Marica seděla zajatci na obličeji, její rozkrok těsně nad jeho rty. Cítila, jak mu po tváři stékají její šťávy, smíšené s kapkami výživné pasty, kterou mu předtím vnutila. Její tělové silonky byly jemné, téměř nepostřehnutelné, ale on přes ně cítil každý záhyb, každé chvění jejích svalů.

„Ochutnal jsi," zašeptala a pohladila ho po rozkroku. „Teď mi řekni, co chci vědět."

Zajatec mlčel, jen zhluboka dýchal. Jeho dech byl horký proti její kundě, ale jazyk se nepohnul.

Marica se usmála. Pomalu, velmi pomalu, se zvedla. Slezla z jeho obličeje a posadila se vedle něj na zem. Pak natáhla nohu a položila mu chodidlo přímo na ústa.

„Jestli to máš rád tak lízej," řekla klidně, ale s tónem, který nesnesl odpor. „Jestli to uděláš dobře, možná ti ukážu něco víc, než jen svou kundičku. A potom promluvíš."

Zajatec zaváhal. Jeho oči přejely po jejím chodidle v šedé silonce. Pak otevřel ústa a jeho jazyk se dotkl jejího nártu. Byl to nejprve jen lehký, nejistý dotek. Ale Marica mu dlaní přitiskla chodidlo pevněji k obličeji.

„Víc. Celej jazyk. Ať to cítím."

Poslechl. Jeho jazyk přejel po klenbě, olízl patu, pak se vrátil k prstům. Jeden po druhém bral do úst, jemně sál, jeho rty klouzaly po silonce. Marica zavřela oči a nechala ho pracovat. Byl zručný – možná měl zkušenosti, možná jen přežíval. Bylo jí to jedno.

„Dobrý," vydechla po chvíli. „Takhle se mi líbíš." Stáhla nohu, ale jen na okamžik. Pak si sedla na zem zády k němu, opřela se mu o hruď a natáhla nohy před sebe. „Teď mi olízej chodidla obě. A při tom mi řekni jméno svého velitele."

Zajatec se natáhl. Jeho ruce spočinuly na jejích lýtkách, jemně, skoro něžně. Pak sklonil hlavu k její levé noze a začal. Olizoval pomalu, soustředěně. Jazyk mu přejížděl od paty ke špičkám, kroužil kolem každého prstu, pak se vrátil a začal znovu. Marica cítila, jak jí po zádech stéká vlna tepla. Nebyla to jen fyzická odezva – byla to moc. Moc nad tímhle kusem, který by ji v zóně bez váhání deaktivoval.

„Velitelka… velitelka se jmenuje Luna," vydechl mezi dvěma olíznutími. „Luna Ortega." Jeho hlas byl tlumený, chraplavý.

„Dobře," řekla Marica a pohladila ho po hlavě. „A jeho jednotka? Cíl mise?"

„Jednotka… SpAtc-31-04. Cíl…" zarazil se. Jeho jazyk na okamžik ztuhl na její patě.

Marica se otočila. Podívala se na něj shora, pak mu dvěma prsty zvedla bradu.

„Cíl?" zeptala se tiše.

„Prorazit… vaši obranu. Otestovat slabá místa v královské obraně a když to půjde zaútočit na královnu" Jeho oči byly sklopené. Styděl se. Ne za to, že mluví, ale za to, jak snadno to z něj dostala.

Marica se usmála. Pak se odtáhla, vstala a postavila se před něj. Rozkročila se, ruce v bok.

„Vstaň," poručila.

Poslechl. Klečel před ní, hlava mu sahala k jejímu pasu.

Marica mu prstem zvedla bradu, aby se podíval nahoru. Její rozkrok byl těsně před jeho obličejem. Cítil vůni jejích silonek, potu a něčeho sladkého – možná zbytku výživné pasty, kterou mu dala.

„Teď mi ukaž, co umíš," řekla. „Jazykem. Ale nepoužij ruce. Jen pusu. Až mě uspokojíš, řekneš mi víc. Jméno koordinátorky, plán útoku, všechno. A pak…" Sklonila se k jeho uchu. „Pak se do mě můžeš vystříkat. Až do kundy. Ale nejdřív mi to řekneš." Sáhnula rukou jeho erekci přes legíny, jemně ji stiskla, a pak mu ruku odtáhla. „Než začneš, sundám si silonky. Chci, abys cítil mou kůži, ne nylon."

Pomalu, téměř tanečně, si stáhla punčochy z nohou. Každý pohyb byl promyšlený, pomalý, aby to viděl. Její stehna byla bledá, hladká, mezi nimi se rýsovala vlhká, pootevřená kunda. Položila si jednu nohu na jeho rameno a přitáhla ho blíž.

„Tak. Začínej.“
Jeho jazyk se dotkl jejích stydkých pysků. Byl horký, měkký, ale pevný. Olizoval ji pomalu, zkoumavě, jako by se učil její chutě. Marica zaklonila hlavu a přivřela oči. Jednou rukou se opřela o jeho hlavu, prsty mu prohrábla vlasy.
„Hlouběji,“ zašeptala. „Vsun ho dovnitř.“
„Ano…“ vydechla. „Tak. Ještě.“ Pak mu rukou přitiskla jeho hlavu pevněji k svému klínu. „Přestaň na chvíli dýchat… jen mě olizuj. Hluboko. Až ke krku.“ Zasténala, když jeho jazyk našel klitoris. Kroužil kolem něj, zlehka tlačil, pak zase uhnul. Byl zručný. Zkušený. Zatímco on pracoval, Marica se plynule přesunula – lehla si na záda, nohy mu položila na ramena. Jeho obličej byl teď přímo nad jejím klínem, jeho dech horký a rychlý. Natáhla ruku a pohladila ho po tváři.
„Dobrý kus,“ zašeptala. „Teď mi řekni jméno nejvyšší velitelky.“
„… Tina Gabriel,“ vydechl mezi dvěma olíznutími. „Naše královna… ale koordinátorka útoku byla… Regina Ice.“ Jeho hlas se třásl. Už nevěděl, co říká, jeho tělo bylo napjaté k prasknutí.
Marica se spokojeně usmála. Pak ho odstrčila, posadila se a ukázala mu, ať si lehne na záda.
„Teď si zasloužíš odměnu,“ řekla a rozkročila se nad ním. Jeho penis byl tvrdý, lesklý od jeho vlastní vlhkosti. Vzala ho do ruky, chvíli s ním hrála – jemně, zlehka – a pak si ho pomalu vsunula do kundy. Zavřela oči. Byl v ní celý, hluboko, a ona cítila každý centimetr. Začala se pohybovat – pomalu, rytmicky, jako by tančila. Jeho ruce jí spočinuly na stehnech, prsty se jemně zařezávaly do kůže.
„Ne,“ řekla a chytila ho za ruce. Zvedla je nad jeho hlavu a přitiskla k zemi. „Já jsem ta, co tady určuje. Nech ruce tam.“ Začala jezdit rychleji. Jeho tělo se pod ní napínalo. Cítila, jak se blíží – jeho dech zrychlil, oči se mu zavřely, rty pootevřely.

„Ještě ne,“ zašeptala a zastavila se. Zůstala na něm sedět, jeho penis stále v sobě, nehybná. Naklonila se a dala mu své chodidlo k ústům. „Lízej. Až budu chtít, tak mi dovolím, abys vystříkal.“
Poslechl. Jeho jazyk přejížděl po jejích prstech, po nártu, po patě. Byl zoufalý, žádostivý. Marica cítila, jak jí pod kůží pulzuje orgasmus, jak se blíží. „Teď,“ vydechla. „Teď!“
Rozjela se zběsile nahoru a dolů. Její kunda ho svírala, masírovala. On vykřikl – tlumeně, ze sevřeného hrdla – a vystříkl se do ní. Horké proudy se rozlévaly uvnitř, mísily se s její vlastní vlhkostí. Tělem jí projel orgasmus – dlouhý, hluboký, třesoucí se – a ona na něm stále seděla a sledovala ho jak je vyčerpaný, spokojený. Pak se zvedla. Jeho semeno jí stékalo po stehnech. Nedbala na to.
„Regina Ice,“ řekla polohlasem. „Takže to byla ona.“ Poplácala ho po tváři. „Děkuji za spolupráci.“ Vstala a natáhla si silonky. Zajatec zůstal ležet na zemi, třesoucí se, vyčerpaný, s prázdným pohledem.
Marica se na chvíli zastavila ve dveřích. Otočila se. „Až si odpočineš, pošlu ti jídlo. A pak mi řekneš ještě víc.“ Usmála se. „A neboj – příště se nemusíš bát. Když budeš hodný, bude to zase takhle příjemný.“ Pak zavřela dveře a nechala ho samotného.
„Semillo informace jsem získala.“ Řekla mi na chodbě
„Já vím sledovala jsem tě. Hezky jsi z něho vyšukala informace. Myslela jsem si že na něho začneš lít bez rozmyslu výslechovou kapalinu a nepovede ho přesvědčit, ale na poprvé hodně dobrý.“ Pochválila jsem Maricu.
„Dnes už žádné výslechy nebudou v noci dohlédni na výslechový komplex, dej zajatcům pastu, ale nemluv s nimi. Odpočnout si můžeš v technické místnosti. Stálé hlídky nám dodá Daisy v nejbližších dnech potom už to tu bude klidnější a ubyde nám práce s chodem komplexu. Já musím večer pryč mám ještě nějaké jednání“ řekla jsem Marice a šla na večerní setkání s koordinátorkami.
„Neměj obavy budu tady.“ Řekla Marica s úsměvem
„Jo a se zajatci nešukej pokud se nejedná o výslech“ usmála jsem se na ni

Večer s Betz

Cestou na večerní seanci jsem se stavila u sebe v kóji. Chtěla jsem se převléknout po těch dnech kdy jsem měla na sobě jen uniformu jsem chtěla vypadat lépe. V šatně jsem si zkoušela nejrůznější oblečení a nakonec jsem se rozhodla pro černobílé minišaty a bílé punčochy. Oblékla jsem se a při odchodu jsem si všimla silonek položených na mém stole. Ty patřili Capricii opatrně jsem je vzala sedla si na pohovku a dívala se na ně. Přivoněla jsem si k nim a cítila její vůni. Znovu jsem před sebou viděla tu bláznivou tankistku co mě měla ráda. Caprice moc mi chybíš zašeptala jsem do silonek. Seděla jsem tam a zapomněla na čas, už bude osm musím. Položila jsem ten kousek zpět na stůl a rychle šla k Betz. Ona má kóji ve vedlejší budově cestou přes park.

K Betz jsem přišla o chvilku později. Otevřela mě s drinkem v ruce
„Pojď dál, vem si pití. Užijeme si tady u mě“ uvedla mě do její hlavní místnosti podala mi skleničku a sáhnula pod sukni mezi nohy „nic pod tím nemáš, jsi připravená“ usmála se a pokynula jednomu z objednaných sex servise aby mě začal dole uspokojovat
Mírně jsem roztáhla nohy a on zabořil svůj obličej pod moji sukni. V místnosti byly známé koordinátorky a Betz pozvala i nově jmenované. Přistoupila ke mně drobnější blondýnka a já si snažila vzpomenout na jméno
„Jsem Azshara odedneška mám na starosti obranu“ pomohla mi
„Semilla, výslechy promiň bylo toho poslední dobou na nás všechny moc.“ Omluvila jsem se jí
Azshara chytla dalšího objednaného společníka a ukázala mu její klín. On okamžitě poklekl a dal se do práce.
Takhle jsme tam chvíli stáli oni nás dole lízali a Azsara se zeptala: „Co se stane s Oxanou?“
„Myslím že ji uvidíme v loterii nebo se nadýchá plynu ve skleněném boxu“ odpověděla jsem
„A zavinila to?“ zeptala se
„Jestli to udělala schválně zatím nevím, budu muset zjistit“ řekla jsem jí
„Jak to budeš zjišťovat?“
„Azsharo, to nechceš vědět. Užij si večer a soustřeď se na novou funkci abys nedělala chyby. Nemám ráda nátlakové výslechy, ale pokud dostanu příkaz získat informace tak mě potom nezajímá z koho a jak je získávám“ naklonila jsem se k ní
Azshara se na chvíli zarazila a potom si se mnou přiťukla skleničkou
„Pojď představím tě Daisy, ona tě bude zásobovat čerstvými kusy do obrany“ chytla jsem ji kolem ramen
„Ahoj Daisy, toto je Arshara, koordinátorka obrany.“ Uvedla jsem ji
„Daisy Green, výcvikový polygon“ Daisy objala Azsharu kolem ramen
„Semillu už znáš, ona byla na pozici pomocnice koordinátorky Dariny. Velmi schopná a také nekompromisní. Věř mi že když dostane příkaz něco udělat tak se před ničím nezastaví. Jak v zóně tak během výslechu. Darina o ní mluvila se zvláštním respektem.“ Mrkla na Azsharu Daisy
„Tak co Semillo už jsi zkusila nějaké z objednaných čuráků?“ usmála se na mě a potom na mě Daisy
„Ještě ne doporuč mi nějakého, vezmeme ho do trojky“ a chytla jsem Azsharu kolem pasu a přitáhla k sobě „pojď jdeme šukat“ řekla jsem jí a kousla jemně do krku. Azshara zaklonila hlavu a sáhla mi na zadek
„Semillo, pojď jsem nadržená“ zašeptala
„No moment vy dvě a co moje kundička“ zavolala Daisy když nás viděla
Azshara chytla Daisy za ruku a táhla ji k jednomu z klečících sluhů nohou mu ukázala že si má lehnout na záda a okamžitě si sedla na jeho péro. Daisy se téměř svalila na jeho obličej, trochu si poposedla aby jí mohl lízat v rozkroku a začaly si to ty dvě užívat. Já ukázala prstem na dalšího který okamžitě ke

mně přišel. Lehla jsem si na záda, hlavu položila na Azshariny nohy, svoje nohu mu dala na obličej a

naznačila že chci aby do mě vniknul svým penisem. Její stehna byla teplá, silonky jemné. Cítila jsem, jak se pod mými zády chvěje napětím. Čekala, až na ni přijde řada. Muž, kterého jsem si vybrala, klečel přede mnou. Měl tmavé vlasy a oči, které se dívaly jen na mé chodidlo, které jsem mu položila přímo na obličej.
„Lízej," řekla jsem.
Poslechl. Jeho jazyk byl horký a pevný, olizoval mi nárt dlouhými, pomalými tahy. Zavřela jsem oči a cítila, jak mi po zádech stéká vlna uvolnění. Napětí z posledních dní Výslechy, zóna, ztráta Caprice, Kaelova deaktivace,to všechno se pomalu rozpouštělo v tomhle jednoduchém, primitivním aktu. Jeho jazyk přejel k patě, olízl ji, pak se vrátil k prstům. Jeden po druhém bral do úst, jemně sál, kroužil špičkou jazyka kolem každého.
„Dobrý," zašeptala jsem a pohladila ho nohou po tváři. „Teď mě šukej. Do kundy. Ale nepřestávej lízat moje chodidla."
Zaváhal. Jen na okamžik. Pak pochopil. Posunul se blíž, jeho penis se dotkl mého vchodu – byl horký, tvrdý. Vsunul se dovnitř jedním plynulým pohybem. Současně se sklonil a jeho jazyk se znovu přisál k mému chodidlu.
„Ano," vydechla jsem. „Přesně tak. Hluboko a pomalu."
Začal se pohybovat. Každý jeho náraz byl rytmický, předvídatelný. Jeho jazyk mezitím nepřestával – olizoval mi prsty, klenbu, patu. Byl to zvláštní pocit: dole plnost, nahoře jemné, lechtavé teplo. Oba vjemy se propojovaly do jednoho, intenzivního, téměř hypnotického.
Otevřela jsem oči a podívala se vedle sebe.
Azshara seděla na muži, který ležel na zádech. Její boky se pohybovaly v pomalém, vláčném rytmu. Napřed pomalu, pak rychleji. Její kunda jeho penis zcela pohlcovala. Zaklonila hlavu, vlasy jí padaly dozadu. Rty měla pootevřené, z očí jí vyzařovalo soustředěné potěšení.
„Líbí se ti to?" zašeptala, když si všimla, že se na ni dívám.
„Jo," odpověděla jsem. „Jsi krásná, když to děláš."
Usmála se a zrychlila. Její stehna se leskla potem, každý pohyb byl přesný, účelný. Brala si, co chtěla. Žádné řeči, žádné hry. Jen tvrdá, hluboká penetrace.
O kousek dál, na pohovce, klečela Daisy. Byla otočená zády k místnosti, ruce opřené o opěradlo, zadek vystrčený do vzduchu. Za ní stál vysoký muž, jeho ruce jí svíraly boky. Dívala jsem se, jak do ní vniká – pomalu, opatrně, ale s každým pohybem hlubší. Nejprve zkoumal, pak našel rytmus.
„Do prdele," zavrčela Daisy přes rameno. „Ne tak jemně. Pořádně."
Poslechl. Zrychlil. Jeho stehna se plácala o její hýždě, zvuk byl mokrý, pravidelný. Daisy zaklonila hlavu a vydechla dlouze, skoro výhružně. Její prsty se zaryly do čalounění. Všichni tři jsme byli v té místnosti každá jiná. Každá jsme měly své vlastní chutě, své vlastní způsoby, jak si užívat. A přesto nás spojovalo jedno – věděly jsme, co chceme, a braly jsme si to. Muž ve mně zrychlil. Cítila jsem, že se blíží. Jeho jazyk na mém chodidle zběsile olizoval, jako by se bál, že nestihne dokončit svůj úkol. Chytla jsem ho za vlasy a přitáhla si jeho hlavu blíž k noze.
„Ještě," zašeptala jsem. „Ještě chvíli. A pak… pak můžeš vystříkat."
Poslechl. Zadržel dech, zpomalil pohyby, ale jeho jazyk byl neúnavný.
Podívala jsem se na Azsharu. Její pohyby byly teď rychlejší, téměř zběsilé. Její kunda se svírala kolem jeho penisu, cítila jsem, jak se blíží. Otevřela oči a podívala se na mě. V jejím pohledu byla otázka.
„Ano," řekla jsem. „Teď."
Vykřikla – krátce, ostře. Její tělo se sevřelo v křeči, boky se jí třásly, přitiskla se k muži pod sebou, jako by do něj chtěla vniknout. Cítila jsem, jak se její nohy chvějí, jak jí orgasmus projíždí celým tělem.

A v tu chvíli jsem to cítila i já. Vlna, která začala v mém břiše a rozlila se do všech směrů – do kundy, do nohou, do hlavy. Muž ve mně zasténal, jeho tělo se napjalo, a já cítila, jak se ve mně rozlévá jeho teplé semeno. Pulzovalo to uvnitř, mísilo se s mými šťávami. Jeho jazyk mezitím stále olizoval mé chodidlo, teď už pomaleji, jako by mi chtěl prodloužit ten pocit.
Nechala jsem ho chvíli pracovat, pak jsem ho odstrčila.
„Dost," řekla jsem.
Vyklouzl ze mě, posadil se na zem a sklopil hlavu. Jeho penis byl mokrý, lesklý. Ani jsem se na něj nepodívala. Otočila jsem hlavu k Daisy. Stále klečela na pohovce, muž za ní bušil do jejího zadku s nemilosrdnou pravidelností. Její prsty svíraly opěradlo tak silně, že zbělely.
„Už," vydechla. „Už jsem…"
A pak se její tělo zlomilo. Vyhrbila záda, vykřikla – tlumeně, jako by jí docházel dech. Muž za ní ještě několikrát tvrdě narazil, pak ztuhl a vystříkal se do ní. Jeho tělo se chvíli třáslo, pak se na ni zhroutil.
Daisy ho nechala chvíli ležet, pak ho odstrčila. Otočila se k nám, unavená, zpocená, s úsměvem na tváři.

„Tak co, dámy," řekla. „Užily jste si?"
Azshara slezla z muže pod sebou. Její kunda byla celá roztažená, lesklá, vytékalo z ní jeho semeno. Natáhla ruku, otřela si stehno, a olízla si prsty.
„Jo," řekla.
„Teď už víš, že i mezi koordinátorkami se najde čas na zábavu." odpověděla jsem a natáhla se pro skleničku s vínem.
Daisy se zasmála. „Zábavu? To byla spíš úleva. Po tom, co jsme zažili…"
„Proto jsme tady," přerušila jsem ji. „Abychom na chvíli zapomněly. A zítra zas do práce."
Zvedla jsem skleničku. „Pro královnu."
„Pro královnu," odpověděly obě.
A my se napily. Vůně sexu, potu a vína naplňovala místnost. Byla to vůně vítězství. Vůně toho, že jsme porazily nepřítele. Že jsme tady. Že jsme stály na nohou. I když někteří z nás už nebyli.
„Jak si užívate večírek a povýšení?" přišla k nám Betz koukla na moji nohu v Aszhařině klíně
„Jako vždy skvěle" zabořila jsem svoji nohu hlouběji to jejího rozkroku a pozvedla pohár s drinkem abych si s Betz připila
Betz se napila a podívala se kolem sebe, „potřebuji péro, chci mrdat" a sedla si s roztaženýma nohama do křesla vedle nás. Jeden z objednaných mužů se jí okamžitě začal věnovat. V rohu místnosti jsem zahlédla další novou koordinátorku, seděla tam sama, popíjela pomalu svůj drink a dívala se kolem sebe na ty orgie.
„Co je s ní?" zeptala jsem se Aszhary
„Nevím půjdu na chvíli za ni" řekla Aszhara a vstala z pohovky
Eve Gray právě dokončila orální sex na svém sluhovi, ještě měla jeho semeno v koutku svých úst a mírně opilá se ke mně připotácela
„Semillo, blahopřeju ti k povýšení, ale ty už jsi byla i před tím naše. Pojď musíme se napít." Vzala mě za ruku a táhla k baru. „Tak co si dáme?" prohlížela si láhve s vybraným pitím a mezitím mluvila
„Jo máme s Betz takový nápad. Až budeš hotová s Oxanou tak zkus navrhnout královně aby ji poslala do loterie. Chceme se na ni podívat jak šuká s náloží na břiše. Komora je nudná. Mohli bychom si udělat podobný večírek ve VIP salónku." Mluvila a při tom nám nalévala další drink
„Vždyt Oxana byla jedna z koordinátorek, ty jsi se s ní na poslední párty přetahovala o jedno péro. Potom jsi ji objímala a říkala že ji máš ráda a že jí přenecháš právo prvního šuku a teď se chceš na ni dívat jak je odpálená v aréně." Byla jsem trochu zmatená

„No a co, stejně každá takhle jednou skončíme, buď jako Oxana nebo jako Tammie.“ Řekla a při tom vyprskla smíchy až mi poplivala šaty

„Já bych raději zvolila cestu Tammie“ odpověděla jsem vážně a napila se s Eve
„Jasně pro královnu Louisu Lu, od toho tu jsem. A teď jdu šukat pro moji královnu.“ Eve dopila svůj drink a chytla nejbližšího muže za jeho penis. „Dělej chci to do prdele a hodně rychle.“ Zasyčela
Ashzhara si zatím povídala s novou koordinátorkou královské obrany a pokynula nedaleko klečícímu muži aby ji začal lízat chodidla. Po chvíli za mnou přišly obě dvě
„Semillo ráda bych ti představila Jeniffer Spice“ řekla mi Aszhara
„Ahoj Jeniffer, ráda tě poznávám, jsem Semilla. Na takovou divočinu jsi moc zahalená.“ Podívala jsem se na její outfit. Měla na sobě světle modré body a stříbrné legíny.
„No pod tím mám ještě svoji uniformu koordinátorky, chci být stále v pohotovosti.“ Odpověděla nesměle.
„Podívej se kolem sebe, koordinátorky velitelky celých úseků. Jejich rozhodnutí ovlivňuje celý průběh akce. A tady chovají se jako smyslů zbavené. Myslíš že by obyčejný pěšák měl respekt a nechal se s radostí zasáhnout v zóně na příkaz Eve když by ji před tím viděl jak má jednoho ptáka v kundě, druhého v hubě a vyřvává že má ještě volnou prdel. S touto bandou se můžeš uvolnit tady. Jsou to vždycky orgie, ale venku na pozicích jsi ty autorita. Zde si nech vymrdat všechny díry a vylít hlavu. Věř mi budeš to potřebovat.“ Řekla jsem Jeniffer
„Já jsem pořád s mými kusy tam venku, budu si muset zvyknout.“ Odpověděla nesměle
„Co jsi dělala před tím?“ zeptala jsem se
„Začínala jsem jako tankový servis u královské obrany s výcvikem At, potom jsem byla vybraná k primární pěchotě královniny osobní ochrany tam jsem byla dlouho. Nosila jsem bílé silonky, světle růžové legíny a byla jsem ta to patřičně hrdá. Tak blízko královny znamenalo i obrovskou odpovědnost a také možnost nechat se zasáhnout při její nejtěsnější obraně Chtěla jsem se stát velitelkou, přihlásila se a povedlo se mi dokončit výcvik. Zůstala jsem stále stejné formaci dq3-Iqprot/04-02 Lacey Jay, ale velela jsem části formace. S druhým velitelem jsme měli na povel 30 kusů. A včera po tom hrozném útoku mě královna povýšila. Včera jsem byla velitelka 30 kusů, nade mnou byla nejvyšší velitelka Lacey Jay, nad ní koordinátorka Tammi Wells a až potom královna Louisa Lu. Teď mám na starosti velení 3 skupin formací asi deset tisíc kusů a zodpovídám se přímo naší královně. To je obrovské břemeno co mám na sobě. Mám pocit že musím být stále připravená jít do situační místnosti kdyby bylo potřeba.“ Povzdechla si Jeniffer
„To máš pravdu, ale když není plánovaný útok a máš tam své pomocníky tak se můžeš uvolnit.“

Uklidňovala jsem ji, „pojď se mnou, Betz ti dá nějaké vhodnější šaty“ chytla jsem ji za ruku a vedla k Betz. Ona si zrovna užívala s jedním sluhou, podívala se na Jeniffer a řekla: „ve vedlejší místnosti ať si vybere co chce“
Šli jsme s Jeniffer vybrat její nové oblečení. Byla pořád taková nesmělá. Podívala jsem se na ni a řekla:“ ty potřebuješ něco hodně odvážného, ta uniforma co máš pod legínami tě svazuje.“ A vybrala jsem jí červený bodystocking doplněný o krátkou červenou sukni. Vypadala úžasně.

„Pojď Jeniffer, párty je vedle.“ Usmála jsem se na ni a rukou postrčila aby šla.
Jak jsme vstoupily do hlavní místnosti tak jsem ji dala do ruky sklenici a pitím, řekla jsem ji ať se uvolní a roztáhne nohy. Potom stačí jen prstem ukázat které péro chce vyzkoušet. Jeniffer se napila a pořád se nejistě dívala kolem sebe.
„No tak dost,“ usmála jsem se na ni a roztáhla jí nohy sama
„Ty dělej, začni ji lízat a potom ji udělej svým pérem.“ Poručila jsem jednomu z sex servisu a ukázala na rozkrok Jeniffer, „a snaž se.“ Zasyčela jsem mu do ucha a chytla ho za prdel
Muž, kterému jsem zasyčela do ucha, se na okamžik zarazil. Pak přikývl a sklonil hlavu k Jenniferinu klínu. Jeho jazyk byl jemný, zkušený – olízl ji nejprve přes červený bodystocking, pak látku odhrnul a začal naostro. Jennifer zaklonila hlavu a zavřela oči. Její rty se pootevřely, ale nevydala žádný zvuk. Byla tichá, soustředěná, jako by se bála, že příliš hlasité sténání by ji prozradilo – že by někdo poznal, jak moc si to užívá. Přisedla jsem si naproti nim, opřela se o loket a pozorovala. Nemusela jsem se účastnit. Chtěla jsem jen sledovat, jak se tahle nejistá, stále ještě napůl v uniformě zabalená žena pomalu otevírá.
„Druhý,“ řekla jsem klidně a ukázala na dalšího muže, který klečel opodál.
Přisunul se po kolenou. Podíval se na mě, čekal na instrukce.
„Ona,“ ukázala jsem na Jennifer. „Budeš se starat o její nohy. Lízej jí chodidla. Pomalu. Až řekne, tak přestaneš.“
Poslechl. Jenniferiny nohy v červeném bodystockingu byly dlouhé, štíhlé. Vzala jsem si do ruky skleničku s vínem a pozorovala, jak se její tělo postupně uvolňuje. Jeden muž se jí věnoval mezi stehny, druhý lízal její prsty u nohou, jeden po druhém, jemně, skoro uctivě. Její hlava klesla na opěradlo pohovky. Vlasy jí padaly do obličeje. Otevřela oči a podívala se na mě. V jejím pohledu byla otázka „je to v pořádku? Mám v tom pokračovat?“
Jen jsem se usmála a napila se.
První muž zrychlil. Jeho jazyk teď kroužil kolem jejího klitorisu, rychleji, přesněji. Jennifer zavzdychala poprvé. Byl to tichý, téměř plačtivý zvuk, jako by si dovolila uvolnit jen zlomek svého napětí.
„Pomaleji,“ řekla jsem.
Poslechl. Jeho tempo se znovu zpomalilo.
Jennifer vydechla, úlevou? zklamáním?
„Chceš to jinak?“ zeptala jsem se jí.
Přikývla. Její tvář byla rudá, oči lesklé.
„Tak řekni.“
„Chci…“ Zadívala se na muže, který jí olizoval chodidla. „Chci, aby… aby do mě vniknul. Nejprve on. A ten druhý ať mi mezitím líže nohy.“
„Slyšeli jste,“ řekla jsem.
První muž se odtáhl od jejího klína. Druhý se posunul blíž. Jennifer zvedla nohy a položila mu je na ramena. Jeho penis byl tvrdý, lesklý.

Chvíli se jen dívala, pak natáhla ruku a jemně se ho dotkla.
„Pomalu,“ zašeptala. „Prosím."
Bylo to poprvé, co jsem slyšela její prosbu. Ne rozkaz, ne instrukci ale prosbu.
Muž přikývl. Vsunul se do ní jedním plynulým, pomalým pohybem. Až na doraz. Jennifer zasténala tentokrát hlasitěji. Její ruce se zachytily opěradla pohovky, prsty se jí zaryly do čalounění. První muž se mezitím vrátil k jejím nohám. Olizoval jí nárt, patu, každý prst zvlášť pomalu, rytmicky, ve stejném tempu jako druhý muž vnikal do její kundy. Ležela tam, odevzdaná. Její tělo se poddávalo každému pohybu. Nebránila se, neřídila. Jen přijímala. Napila jsem se vína. V chuti byla lehká hořkost, která mi připomněla Caprice. Ale nechtěla jsem na ni teď myslet. Chtěla jsem být jen tady, v téhle místnosti, a dívat se. Druhý muž zrychlil. Jenniferiny boky se zvedly proti němu, její stehna se mu sevřela kolem pasu. První muž stále olizoval její chodidla – teď už rychleji, zběsileji, jako by se bál, že nestihne dokončit svůj úkol.

„Přestaň," řekla jsem prvnímu.
Okamžitě se odtáhl. Zůstal klečet a čekal.
Jennifer otevřela oči. V jejím pohledu bylo zmatení.
„Chci, abys cítila jen jeho," vysvětlila jsem. „Soustřeď se na to, co se děje uvnitř tebe. Nic víc."
Přikývla a znovu zavřela oči. Druhý muž zpomalil. Teď se pohyboval hlubokými, pomalými tahy – ven, dovnitř, ven, dovnitř. Jeho ruce jí svíraly boky, jemně, skoro něžně. Nebyla to tvrdá, zběsilá jízda, kterou jsem viděla u Daisy nebo Eve. Bylo to něco jiného. Pomalejší. Intimnější. Jennifer začala sténat pravidelně, v rytmu jeho pohybů. Bylo to tiché, tlumené sténání jako by si stále nevěřila, že si to může dovolit. Natáhla jsem ruku a položila jí dlaň na stehno. Bylo horké, zpocené.
„Uvolni se," zašeptala jsem. „Nikdo tě tu nesoudí. Jen si to užij."
Otevřela oči. Podívala se na mě. A pak, poprvé za celý večer, se usmála.
Byl to křehký, nejistý úsměv. Ale byl tam.
Druhý muž zrychlil. Jeho dech byl těžký, přerývaný. Cítila jsem, že se blíží. Jennifer to cítila také její tělo se napjalo, ruce se jí zachvěly.
„Ještě ne," řekla jsem.
Zpomalil. S viditelnou námahou. Jeho čelo se zvrásnilo.
Jennifer vydechla. Dlouze, pomalu.
„Teď," řekla jsem.
A on zrychlil. Naposledy. Jeho pohyby byly zoufalé, prudké. Jeho tělo se napjalo, jako by se chtěl zlomit. A pak se zlomil.
Vykřikl, tlumeně, jako by se styděl. Jeho semeno se rozlilo uvnitř Jennifer. Cítila jsem, jak se její tělo zachvělo ne prudce, ne výbušně, ale vlnovitě, jako by orgasmem procházela celou. Ležela chvíli nehybně. Její hrudník se zvedal a klesal. Oči měla zavřené. Druhý muž se vytáhl. Jeho penis byl mokrý, lesklý. Sedl si na zem a oddychoval. První muž stále klečel u jejích nohou, čekal.
„Ty," řekla jsem mu. „Dokonči to. Do pusy. A ona ať se dívá."
Přisunul se k Jennifer. Vzal její hlavu do dlaní, jemně, a nasměroval svůj penis k jejím rtům. Otevřela je pomalu, jako by se rozhodovala. A vzala ho do úst. Sála ho pomalu, hluboce. Jeho ruce jí prohrábly vlasy, ale netlačil. Jen ji hladil. Byl to něžný, téměř milenecký akt – zcela odlišný od toho, co se odehrávalo o pár metrů dál. Jennifer zrychlila. Její hlava se pohybovala rychleji, její rty objímaly jeho žalud. Cítila jsem, že je blízko.
„Teď," řekla jsem.
A on se vystříkal do jejích úst. Vzala to všechno polkla, olízla si rty a podívala se na mě. V jejích očích už nebyla nejistota. Byla v nich úleva. Uvolnění.
„Děkuji," zašeptala.
Usmála jsem se a dopila víno.
„Nemáš zač. Až příště nebudeš vědět, co se sebou, vzpomeň si na tuhle chvíli. A na to, že i koordinátorky potřebují občas vypnout."
Postavila jsem se a natáhla k ní ruku. Vzala ji, vstala, a přitiskla se ke mně. Její tělo bylo teplé, vlhké, vonělo po sexu a potu.
„Tak co, dámy," ozvalo se z vedlejší místnosti. „Už máte dost, nebo jedeme dál?"
Betz stála ve dveřích, v ruce láhev, na tváři šibalský úsměv.
„Dál," řekla Jennifer.
Byla to první věta, kterou tu noc řekla nahlas a sebejistě.
Usmála jsem se. „Tak pokračujeme."
Betz si sedla na zem a otevřela další láhev.

Zpět k povinnostem

Ráno jsem se probudila na zemi, vedle mě ležela Eve Gray, nohy položenou přes moje boky, vedle ní nedopitá láhev. Rozhlédla jsem se kolem sebe a viděla úplnou pohromu. Eve se jen protáhla a spala dál. Jemně jsem ji odstrčila a vstala.

„To bylo jednání.“ Zasmála jsem se při pomyšlení co jsem říkala včera Marice.
V rozkroku jsem měla zaschlé semeno a příšerně mě bolela hlava. Betz neví kdy má dost, ty její večírky jsou jen o šukání a chlastání. Dnes mě čeká další část výslechů a odpoledne s ostatními koordinátorkami setkání s královnou. V tichosti jsem zmizela a šla do své kóje. Otevřela jsem dveře a na zemi byla moje uniforma. Převlékla jsem se, napila se trochu vody a šla do výslechového komplexu. Cestou jsem potkala Eve, ještě se potácela a při letmém pohledu mi řekla: „Tak zas někdy na briefingu“
Podívala jsem se na ni a s úsměvem řekla: „jestli bude další taktika vyšukat nepřítele do bezvědomí jistě vyhrajeme. A ty se dej rychle dohromady. Víš jaká je teď situace.“
„Já teď nějakou dobu určitě nebudu útočit, Daisy má co dělat aby doplnila obranu.“ Usmála se a pokračovala dál
No to má Eve pravdu. Ona teď bude mít pár dní volno. Nemá skoro žádné kusy kterým by velela.
V komplexu jsem potkala Maricu, poklekla políbila mi nohu a řekla: „Semillo kusům jsem hodila pastu, a jinak tu byl klid. Pročítala jsem si záznamy v terminálu a snažila se pochopit různé metody výslechů.“
Chvíli jsem na ni zírala, potom ji nohou odstrčila a řekla:
„Zde není nutné mě líbat nohy. Líbí se mi to, to je pravda, ale kdyby tě viděl nějaký zajatec nebo podřízený kus okamžitě ztratíš autoritu.“

Sedla jsem si ke stolu a četla hlášení z obranné linie. Obranné jednotky hlásily nějakou aktivitu a tajný poznámka královna se rozhodla poslat jednu formaci speciálu zjistit o co jde. Požaduje aby byl zastoupen i někdo od zpravodajců. Čas bude upřesněn.
´Tak Marica půjde do zóny, doufám že se vrátí´ pomyslela jsem si
„Semillo co se dnes bude dělat?“ zeptala se mě od svého stolu.
„Vezmeš si dva zajatce a vytěžíš je. Potom máš volno.“ Usmála jsem se na Maricu.
„Rozumím koho si mám vzít?“ podívala se na mě
„Vem si toho pěšáka ze včerejška a jednoho komunikačního. Ten bude vědět určitě víc. Metodu výslechu nechám na tobě. Pěšáka klidně během toho deaktivuj. Není pro nás zajímavý.“ Řekla jsem jí.
„Jasně jdu na to.“ Odpověděla a vstala od stolu.
Já jsem si šla opláchnout obličej a potřebovala jsem čerstvý vzduch. Stále mi nebylo dobře. Sedla jsem si na můj oblíbený pahorek, sledovala zónu a přemýšlela.
„Jakým způsobem mám jít na Oxanu. Ona zná náš systém a ví že ji čeká deaktivace. Pokud udělala jen taktickou chybu tak to řekne a ví že za pár dní si zašuká v aréně. Pokud spolupracovala s nepřítelem a schválně udělala taktickou chybu tak to neřekne. Nebo řekne a ví, ale také jí bude jasné že potom mě budou zajímat i její komplicové. Nemám jí co nabídnout řekne že udělala chybu a je tu pro královnu Louisu Lu a s úsměvem vejde do arény. Potřebuji získat od nějakého zajatce informace za jakých

okolností byl spuštěn útok. Jestli na základě informací od jejich průzkumu nebo příkaz přišel přímo od jejich velení na podnět nějakého zdroje. Kdo by toto mohl vědět? Pěšák těžko, velitel formace, nepravděpodobné, nejvyšší velitelka co jsme chytli? Také ne toto je informace na úrovni jejich koordinátorka a tu nemáme. Jestli je Oxana špion tak vyhrála. Otevřela cestu pro největší útok jaký jsem kdy zažila. Nikdy se nestalo aby koordinátorka královské obrany evakuovala falešnou královnu a tak na sebe naváděla nepřátelský útok. Byly jsme hodně blízko konečné porážky. Stačilo kdyby si nepřítel nevšiml dvojnice a dál útočil na palác. Kde získat víc důkazů? Oxana musela s nepřítelem nějak komunikovat. Půjdu do její kóje třeba něco najdu.“
Vrátila jsem se ke svému stolu a zadala požadavek o setkání s královnou. S nikým jiným jsem tyto informace nechtěla zatím sdílet. Za pár minut jsem měla odpověď task room za 20 min. Maricu jsem nechala v komplexu a rychle šla do paláce.

Detailní prohlídka tentokrát nebyla nutná. Jen mi prohmatal u vstupu rozkrok, ale nikdo mi nestrkali prsty do kundy nebo do prdele. Stejně si myslím že to ten hlídač udělal schválně protože se mu líbím protože Darinu nikdy takhle nekontroloval. Zasmála jsem se tomu a dál to neřešila. Vstoupila jsem to taktické místnosti, Louisa Lu už tam seděla v křesle. Poklekla jsem, políbila jí nohu a ona mi dovolila se posadit.
„Má královno….“ Popsala jsem jí svoji domněnku a požádala ji o zpřístupnění Oxaniny kóje. Louisa Lu se na mě podívala a řekla: „Dobře“ a potom chvíli hledala ve svém terminálu „D11 37, přístup jsem ti zadala.“ Odpověděla Poklekla jsem, znovu se sklonila k její noze oděné v fialové punčoše a přitiskla na ni své rty.

Odešla jsem z paláce a okamžitě zamířila k její kóji. Měla jsem pár hodin do další schůzky všech koordinátorek s královnou. Otevřela jsem vstupní dveře a rozhlédla se kolem sebe. Luxusně zařízená ubytovací jednotka s pěti místnostmi. Toto prohledat bude vážně těžké. Podívala jsem se na stůl s jejím terminálem zamčený heslem. Nic dalšího jsem nenašla. Žádné poznámky, vzkazy prostě nic. Jen spoustu luxusního oblečení, pití, asi 15000 kreditů v šuplíku a jeden uzamčený terminál. Pokud byla špion musela se s někým stýkat. Musela dát nějak zprávu odsud nebo z obrané linie. Po schůzce se vypravím na obranou linii L1 a sem se ještě vrátím. Kóji jsem uzamknula a nastavila nový přístupový kód, ten znám pouze já a nikdo nemůže manipulovat s důkazy pokud tam nějaké jsou.

Na linii jsem měla bezproblémový přístup ke všem sektorům, šla jsem bahnitým zákopem, a dívala se do zóny po pravé straně. Na chvíli jsem se zastavila a přemýšlela co tu vlastně mám najít. Pokud Oxana nějak komunikovala s nepřítelem přímo tak to nebylo z obrané linie. Musela použít nějakou spojku. Moje pátrání ale nepřinášelo žádné výsledky. Zjišťovala jsem jestli je tam nějaký kus který si pamatuje poslední útok. Bez úspěchu všechno byly nové posily přímo z polygonu. Začalo mi docházet že tudy cesta nepovede. Plazit se na linii L2 hned vedle zóny už nebylo nutné. Zajdu za novou koordinátorkou Azsharou, ona mi poskytne seznam formaci které byly v předchozí akci použité a bude tam i záznam se kolik zůstalo aktivních kusů. Šla jsem se podívat do velitelské místnosti na kraji linie L1. Vstoupila jsem dovnitř a Aszhara stála u mapy a dívala instrukce nejvyšším velitelkám. Nijak mlčela jsem, stoupla si do rohu blízko vstupu a opřela se o stěnu. Azshara si mě všimnula, zmlkla a podívala se na mě. Jen jsem jí ukázala aby

pokračovala a nenechala se vyrušovat. Velitelkám dávala detailní příkazy o tom která má jaký sektor zabezpečit jak reagovat v případě napadení jejich formace a další detaily. Asi po dalších 15 minutách skončila s instruktáží. Velitelky jednohlasně řekly: „Pro královnu Louisu Lu“ a odešly z místnosti
Podívala se na mě a zeptala se:
„Semillo co tu hledáš?“
„Aszharo. Dej mi seznam všech formaci které se zůčastnily včerejší obrany. Zajímají mě stále aktivní kusy které tam byly od začátku.“
„No těch moc nebude“ povzdechla si Aszhara

„Potřebuji znát i jejich detailní pozici před útokem. Do kdy si mi to schopna poskytnout?“ pokračovala jsem
„No dej mi dva dny. Napřed musím zorganizovat obranu.“ Odpověděla mi
„Detailní pozice mi za dva dny stačí, ale hned mi musíš dát seznam aktivních kusů.“ Naléhala jsem
Aszhara si povzdechla a řekla: „Pojď se mnou do mé pracovny.“
V prostoru mezi obranou linii a královskou obranou byla jednoduchá šedivá nízká budova. Vstoupili jsme dovnitř. Aszhara otevřela dveře jedné z místností. Byla to její pracovna. Prkenná zablácená podlaha stůl na něm terminál a skříň s nějakými papíry. Místnost vypadala podobně jako naše, jen na zemi bylo víc špíny. Důkaz toho že koordinátorka na této pozici musí častěji chodit na pozice než já. Chvíli listovala v počítači a potom mi řekla:

„Zde to je zbylo 174 kusů“
A podala mi disk se záznamy.
„Děkuji, a teď tyto kusy pošleš z obranné linie pryč. Budou umístěny na perimetru královské obrany. Tam je postupně vyslechnu a vrátím ti je.“
„Semillo nemůžeš mě teď připravit o tolik kusů“ namítala s obavami Aszhara
„Tomu věř že můžu. Prostě je potřebuji vyslechnout a potom je dostaneš zpět. Do té doby nesmí být žádný z nich deaktivovaný.“ Znovu jsem zopakovala svůj požadavek
„Proč je chceš vyslýchat? Souvisí to s Oxanou a minulým útokem? Co důležitého ti může říct obyčejný pěšák?“ zeptala se Aszhara
„To nemusíš vědět, prostě mi je dej a víc se o to nestarej.“ Řekla jsem rozhodně
Aszhara se na chvíli odmlčela a potom řekla: „Dobře vem si je, ale oslabila jsi mi obranu.“
„Děkuji za půl hodiny si je vyzvednu u vstupu na L2“ usmála jsem se na Aszharu
Potom jsem šla k nejvyšší velitelce dq1-I/07-03 Amber Mae, jedná se sice o královninu osobní obranou formaci. Během posledního útoku mi je královna dala k dispozici a nová koordinátorka Jeniffer Spice si je zatím odvolala proto stále spadají pod moji pravomoc. Amber jsem našla před výslechovým komplexem se zbytkem svojí formace. Seděla na zemi opřená o stěnu budovy a nad něčím přemýšlela
„Amber, kolik ti zbylo kusů“ zeptala jsem jí
„Ahoj, aktivních 42 %, ve formaci dq1-I/07-03 máš k dispozici 116 kusů.“ Odpověděla mi
„Dobře pošli je na obrannou linii L2, u vstupu bude čekat skupina 174 kusů. Různé jednotky. Na nic se jich neptej a odveď je do perimetru před královskou obranu. Žádný nesmí být deaktivovaný, i kdyby sis měla stoupnout před ně stoupnout ty a nechat se zasáhnout.“ Přikázala jsem Amber
„Rozumím, dovedeme je tam a budeme je chránit.“ Odpověděla Amber.

Šla jse do komplexu a našla Maricu jak intenzivně za použití svojí kundy vyslýchá komunikační kus a při tom lije výslechovou kapalinu na vedle ležícího pěšáka.
´To je ale mašina, šuká cennější kus a při tom mu ukazuje co s ním udělá pokud nebude spolupracovat. Brutálně efektivní, ta se mi bude hodit.´ Pomyslela jsem si a chvíli ji sledovala. Jezdila mu na péru a vedle se v křečích svíjel posraný pěšák. Ona se na něj podívala a řekla: „chceš ještě?“ a znovu mu polila břicho modrou tekutinou. Potom se koukla na muže co ležel pod ní a řekla: „ty se dívej a při tom si užívej moji jízdu. Určitě si to nechceš vyměnit. Tak zase řekni něco dalšího.“ A dlouze ho políbila na krku.
Vstoupila jsem do místnosti a naklonila se k Marice: „teď toho nech a stav se za mnou.“
Marica mlčky vstala a stále s rozepnutým body a silonkami roztrženýma v rozkroku šla za mnou
„Co je potřeba Semillo?“ zeptala se
„Posaď se, mám pro tebe další úkol.“ Podívala jsem se na její odhalený rozkrok a usmála se „Nechala jsem poslat do sektoru Q4 asi 170 kusů které zbyly po posledním útoku. Potřebuji ověřit jestli Oxana spolupracovala s nepřítelem a jestli někdo z nich něco podezřelého viděl. Potřebuji abys tam šla a postupně s každým mluvila. Ty co nic vidět nemohli hned pošli zpět na L2, Jeniffer je potřebuje na obraně. Ty zajímavější přesuneme sem. Nepoužívej speciální výslechové metody nejsou to nepřátelé a budou spolupracovat. Kapalinu si neber a zapni si dole body.“
„Kdy tam mám jít?“ zeptala se Marica
„Hned teď a začni je třídit. Já musím na briefing ke královně. Jak tam skončíme tak se za tebou stavím. Čeká nás náročná noc.“
Potom jsem se šla opláchnout a převléct do čisté uniformy. Za půl hodiny jsem měla být u královny. Marica si jen dopnula uniformu v rozkroku a šla do sektoru Q4.

Setkání koordinátorek u královny

Královna si k sobě povolala všechny koordinátorky, sešli jsme se v jednoduše zařízené místnosti. Po úvodním políbení královniny nohy jsme se usadili na svá místa. Louisa Lu si sedla do křesla vepředu a zahájila setkání.
„Koordinátorky, svolala jsem si Vás abychom probrali další postup. Poslední útok nás stál 14875 kusů a nepřítele jen 8429 kusů. To znamená že se celkový poměr otočil v nás neprospěch. To se musí následujícími útoky změnit.
Pro obranu nařizuji zkrácení rotací které nebudou v předvídatelných rytmech. Kusy do zázemí půjdou až když vedle každého bude jeho náhrada. Nebude se provádět rychlá výměna když jedna formace opouští stanoviště a druhá teprve přichází.
Pro DAT nařizuji plnou obranou pohotovost na vašem seřadišti od poplachu DF2 na předsunuté obraně rychlé reakce. K protiútoku půjdete až při prolomení L2 nepřítel bude zastaven v prostoru mezi L1 a L2, bude to efektivnější využití kusů protože v tomto prostoru váš protiútok podpoří obrana L1 a pěnové miny které jsou tam rozmístěny. Linie L2 bude v tento okamžik deaktivovaná a okamžitě po zastavení nepřítele naplněna kusy z L2. Okamžitě do 2 hodin po ukončení útoku zajistí koordinátorky přes nejvyšší velitelky výměnu formací za ty co jsou v zázemí.

Výcvikový polygon do 2 dnů doplní chybějící kusy, výcvik a přiřazení k formaci. Aktualizace stavu bude probíhat 2x denně.
Pro útok jen jedna změna bude vytvořena horká záloha, kusy mohou být v zázemí, ale v uniformě a každé 4 hodiny si budou kontrolovat na příslušných místech svůj status jestli nejsou volány na seřadiště. Takhle budou připravené dvě útočné vlny.
Pro výslechové operace výsledky veškerá tvojí práce nyní podléhají utajení a zodpovídáš se přímo mě. Já rozhodnu které informace bude puštěna a která ne. Dál máš volné pole působnosti v zoně, obraných liniích, seřadištích a v zázemí. Jediná výjimka je královská obrana a můj palác. Zde musíš mít moji autorizaci.
Královská obrana je bez změny, podléhá jen koordinátorce Jeniffer Spice a ona pouze mě. Pokud bude mít Semilla z výslechových operací nějaký zájem o královskou obranu Dq a Db tak to musí schválit jejich koordinátorka a pokud bude mít zájem o koordinátorku tak schvaluji já.
Pro všechny v případě vaší deaktivace nebo jiné nepřítomnosti musí váš pomocník vás plně zastoupit a vždy bude koordinátorka nebo její pomocník v dosahu svých jednotek. Každá dostanete ještě jednoho.
Máme už jen přibližně 30000 aktivních kusů a Cherry Candle 38000 kusů. Zakazují je deaktivace otroků. Na polygonu Daisy upraví poměr tréninkových a reálných střel pro první výcvik z 5 % na 3,5 % tak aby procento deaktivovaných nepřesáhlo 6 %. Pro opakované tréninky jednotek Dq a Db se poměr změní na 1,5 % tak aby deaktivovaných nebylo víc než 2 %.
Dále využívejte místo loterie víc možnost přeřazení kusu k jednotce krátké životnosti typicky Tharp, chemické nebo sebevražedné pěchotě. Snažte se zachovávat úroveň výcviku. Pro Kamikadze nebo blokační kusy zbytečně nepoužívejte kusy s pokročilým výcvikem. Transfer mezi formacemi je možný. Každá z vás zodpovídá za svůj úsek a pokud to nebude fungovat tak bude vyměněna a dostane jednosměrnou cestou do zóny.
Je to všem jasné?“ zeptala se na závěr Louisa Lu
„Rozumíme“ řekli jsme postupně i když ve tvářích některých byl vidět nesouhlas, ale žádná ho nevyjádřila nahlas.
„Semillo ty tu ještě zůstaň“ řekla mi Louisa Lu a ostatní koordinátorky pomalu opouštěly místnost
„Jak pokračuje za záležitost s Oxanou?“ zeptala se
Na to jsem královně shrnul všechny dosavadní poznatky a řekla že se právě Marica provádí třídění aktivních kusů z předchozího útoku. Ty zajímavé potom vyslechneme a snad se najde nějaká spojitost mezi Oxanou a nepřítelem. Dál jsem se zmínila o zabezpečeném teminálu v její kóji a tom že zatím na ni nemám žádnou páku abych ji zlomila.

Louisa to se zaujetím poslouchala a potom mi řekla abych se zaměřila na její okolí. Nepřímý nátlak přes někoho ke komu má blízko by mohl fungovat. A pokud takový kus najdu tak mám pravomoc použít cokoliv z výslechových metod.
„Poslat ho do loterie a při tom vyslýchat Oxanu“ doplnila jsem královnu
„Taky možnost, pokud takový kus existuje tak ho najdi. A teď bež.“ Rozloučila se Louisa
Poklekla jsem, znovu jí políbila nohu a opustila královský palác.

Třídění zbytků po útoku

Z královnina paláce jsem rovnou zamířila do zóny Q4. Bahno se mi lepilo na silonky a cítila jsem jak mi prosakuje mezi látku punčoch mezi prsty na nohách. V dálce jsem zahlédla Maricu, už tam dávno byla a plnila můj úkol. Vytvořila si systém kdy napřed ověřovala u kusů kde je nižší pravděpodobností že byly před zahájením útoku v blízkosti nějaké nejvyšší velitelka nebo Oxany. Ty po pár otázkách posílala zpět na L2. Větší důraz kladla na ty co měli na starosti komunikaci mezi formacemi.

Přistoupila jsem k Marice a zeptala se jestli má nějaké poznatky.

„Zatím nic." Zakroutila nesouhlasně hlavou.

Já jsem se hned pustila do práce a vzala si další skupinu k výslechu. Každému kusu jsem položila pár otázek snažila jsem se zde navodit uvolněnou atmosféru, i když zde v bahně vedle královské obranné linie to moc nešlo. Zvlášť když ty kusy zde zastavovaly nepřátelský útok a viděli jak tady byla deaktivována většina z jejich formací.

Přistoupila ke mně jedna z mnoha, drobnější černovláska s vlasy po ramena a rovnou ofinou. Připomínala mi Capricii.

„Ahoj, posaď se jestli chceš." Mlčky si sedla do bahna. Její zadek se zabořil do bláta. Viděla jsem že pod legínami má rozmazanou vrstvu svých hoven.

„Uvolni se, jen se tě zeptám na pár otázek a zase půjdeš zpět." Uklidňovala jsem ji.

„Měla jsem tady být deaktivovaná spolu s ostatními, málem zasáhli naši královnu." Povzdechla si

„Ale dopadlo to dobře," mrkla jsem na ni „tvůj identifikační kód?" zeptala jsem se

„W023 42 Victoria Wet, def1-I/07-04 Alyssa Reece." Odpověděla mi

„Kde jsi byla před začátkem Def-058?" pokračovala jsem

„Byla jsem na L1 nedaleko velícího bloku jsem sekundární komunikační kus At-Co-Is." Řekla a dívala se někam za mě.

„Dobrá, zajímavé. Viděla jsi něco neobvyklého třeba že se nějaká nejvyšší velitelka najednou ztratila, nebo že by koordinátorka a případně někdo jiný posílal osamocený kus do zóny. Prostě zkus si vzpomenout na jakýkoliv detail který byl neobvyklý." Pobídla jsem ji

Victoria se přemýšlela, „Nic mě nenapadá, útok přišel během rotace, když staré kusy opouštěly linie a nové je nahrazovaly. Prostě najednou jsme museli zpět, ale to už se přes nás valil jejich útok. Já jsem nebyla zasažena jen díky tomu že jsem lezla tunelem zpět na L2 a nepřítel deaktivoval kusy u vstupu do tunelu. Mě přehlédl ztratila jsem kontakt se všemi kusy z mojí formace. Na vlastní pěst jsem dolezla na linii L2 a tam ze skrytu pálila na další nepřátelské vlny. V tom chaosu mě ani nezaregistrovali. Proto mě nedeaktivovali ani tam."

Pomalu mluvila o zážitku během útoku

„Victorie, zajímá mě co se dělo před útokem." Upravila jsem směr vedení rozhovoru

„Před útokem jsem nic nepostřehla, jen nějakou přišla jedna speciálka že se vrací ze zóny a viděla tam pár deaktivovaných komunikačních kusů které se snažily dostat z předsunuté obrany na L2, ale takových co jsou zasaženy v zóně je spousta." Pokrčila rameny

„Budu mít ještě další otázky, ale až ve výslechovém komplexu." Řekla jsem jí a pokynula na tři pěšáky z formace dq1-I/07-03 Amber Mae aby ji odvedli.

„Může se umýt a počká v luxusní cele. Sex servise má plně k dispozici." Přikázala jsem.

Můj další pomocník

První třídění v sektoru Q4 už bylo téměř u konce a já jsem měla hlášení že večer bude zpuštěna nová akce. Zamířila jsem zpět do výslechového komplexu. U vstupu čekala blondýnka v černém body a šedých silonkách. Jak jsem přišla lehla se přede mě a políbila mi nohu

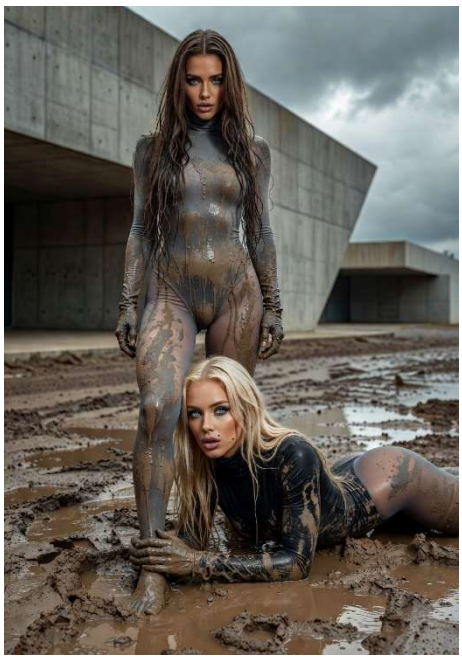

„Ahoj jsem Brandy Smile, W0904 51 tvoje pomocnice.“ Řekla a stále se držela moji zablácenou nohu.

Postrčila jsem ji by šla dovnitř, kde dostane další instrukce. Vstoupily jsme do komplexu, kde jsem jí provedla a vysvětlila co od ní očekávám. Všechno celkem rychle chápala a na můj požadavek že se klidně nechá zasáhnout pokud to bude nutné pro její úkol odpověděla:

„To se očekává od každého kusu. Ráda se nechám zasáhnout pokud to pomůže mojí královně Louise Lu.“

Mezitím přišla i Marica. Dívala se chvíli na nás, já jí představila Brandy a řekla jí i o změnách které tu nastanou. Nejdůležitější co si královna přeje je trvalá přítomnost koordinátorky nebo jejího pomocníka ve svém úseku tak aby mu podřízené kusy mohly efektivně reagovat na náhlé hrozby. Brandy jsem přidělila její stůl a řekla jí aby si pročetla záznamy a podívala se jak probíhají výslechy.

Maricu jsem si vzala do vedlejší místnosti, posadila se naproti mně do křesla a já jí začala dávat instrukce:

„Dnes v noci půjdeš do zóny. Ty jsi specialistka na sběr informací, budeš mít doprovod speciálů formace def2-Sp/05-02 Kerri. Ona dostala od Aszhary instrukce o tom které sektory je potřeba prozkoumat a tvůj úkol bude najít možná rizika a slabá místa. Zaměř se na skryté přístupové cesty využitelné nepřátelským průzkumem, další zkus najít způsoby předávání signálů v zóně. Budete se pohybovat napříč celou zónou. Akce je plánovaná na dva dny, vezmi si dostatek vybavení. Přímý kontakt s nepřítelem se nepředpokládá, ale tato varianta není úplně vyloučena. Pokud k němu dojte tak Kerriina formace na sebe navede nepřátelský útok a ty se pokusíš dostat zpět do zázemí. Riziko je tvojí deaktivace je pořád hodně vysoké. Společně se svojí osobní náloží budeš mít v rozkroku u komunikátor a na těle malou kameru. Všechny tvoje poznatky budeš okamžitě přenášet sem na můj terminál. Teď si jdi lehnout do technické místnosti a zkus se pár hodin v klidu vyspat. Další dva dny takovou možnost mít nebudeš“

Marica se mi podívala do očí a pevným hlasem řekla: „Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsem.“

Jak Marica odešla šla jsem do místnosti k Brandy a řekla jí že dnes v noci bude mít na starost celý komplex. Potom jsem šla do své kóje. Umyla a převlékla jsem se až tam. Do večera mám čas, průběh akce budu sledovat na terminálu tady u sebe v kóji. Na osmou večer jsem objednala u sex servise probuzení pomocí masáže nohou. Lehla jsem si, pod polštář dala Capriciny silonky a s vůní jejích nohou a vzpomínkami na ni za chvíli usnula.

Začátek akce SP-071

Večer, probuzení. První dotek přišel přesně v osm, jak jsem si objednala. Nebyl to dotek hrubý, netrpělivý. Spíš zkoumavý, jako by se jazykem učil tvar mého chodidla přes jemný nylon samodržících punčoch. Ležela jsem na boku, tváří napůl zabořenou do polštáře, a nechala ho pracovat. Vůně Caprice byla stále ve vzduchu, její silonky pod mou dlaní.
Můj ranní sluha nepromluvil. Jen začal tam, kde jsem si ho objednala: u paty. Jeho jazyk byl horký, pevný, kreslil pomalé, široké tahy od paty ke klenbě a zpátky. Přes tu tenkou vrstvu nylonu to bylo jako hladit jemný smirkový papír – drsné, ale pod ním hladké. Cítila jsem, jak se mi po zádech rozlévá teplo. Ne vzrušení to zatím ne. Jen uvolnění. Potvora, ta Betz, měla pravdu. Po ránu je to nejlepší.
Otevřela jsem oči. Stál u postele, skloněný nad mýma nohama, které jsem mu nechala viset přes okraj. Měl světle modrou kombinézu – standard sex servise. Žádné jméno, jen kód a funkce. Jeho vlasy byly tmavé, krátké, obličej soustředěný. Dělal svou práci dobře.
„Výš," zašeptala jsem.
Poslechl. Jeho jazyk přejel na nárt, olízl ho celý, pak se soustředil na prsty. Jeden po druhém bral do úst, jemně sál, kroužil špičkou jazyka kolem špičky každého z nich. Přes punčochu jsem cítila teplo jeho rtů, tlak jeho zubů – tak lehký, že to bylo spíš přitisknutí než kousnutí.
Zavřela jsem oči a nechala to plynout.
Myslela jsem na Maricu. Už se chystá do zóně, bude se plazit bahnem. A já tady ležím v čistotě, v saténu, s cizím jazykem na svých nohách.
„Přestaň," řekla jsem.
Okamžitě ztuhl.
Posadila jsem se. Saténová košilka sklouzla po stehnech, odhalila vršky samodržících punčoch – černé, s jemnou krajkou, bez kalhotek, jak jsem chtěla. Moje kunda byla už vlhká, jen z toho pomalého, rituálního uctívání.
„Lehni si na záda," poručila jsem.
Poslechl, oči upřené na strop. Klekla jsem si k němu, ale ne na jeho penis – na jeho obličej. Rozkročila jsem se nad ním, kolena po stranách jeho hlavy, a sklonila se.
„Lízej mě. Jen pusou. Žádné ruce."
Jeho jazyk se dotkl mých stydkých pysků přesně tam, kde jsem byla nejcitlivější. Byl jemný, zkušený – dělal to tisíckrát, pro jiné koordinátorky, pro jiné ženy. Ale teď byl jenom pro mě. Olízl mě celou, od klitorisu ke konečníku, pak se vrátil a začal kroužit kolem toho místa, které mě přivádělo k šílenství. Cítila jsem, jak mi pod jeho jazykem tvrdne klitoris, jak mi stehna ztuhla.
Ale nechtěla jsem vyvrcholit ještě takhle.
„Dost," vydechla jsem a sesunula se z něj.
Lehl si vedle mě, stále s očima upřenýma ke stropu, čekaje. Já jsem se natáhla pro jeho penis – byl tvrdý, horký, špička lesklá vlastní vlhkostí. Pohrála jsem si s ním chvíli prsty, pak jsem si ho přitáhla k sobě.
„Podívej se na mě," řekla jsem.
Jeho oči sklouzly k mé tváři.
„Až do mě vstoupíš, chceš se dívat jen na mě. Ne na moje nohy, ne na moje prsa. Jen na můj obličej. Rozumíš?"
„Ano," zašeptal.
Posadila jsem se na něj. Pomalu, pomalu jsem ho strkala do své kundu, byla už tak mokrá, že klouzal sám. Cítila jsem, jak roztahuje mé stěny, jak se mnou pohybuje, zatímco já řídila tempo. Pomalu dolů, pak nahoru. Dolů, nahoru. Každý pohyb byl pomalý, hluboký, až na doraz.

„Dobrý," vydechla jsem.
Začal se pohybovat. Jezdila jsem na něm, ruce opřené o jeho hrudník, hlava zakloněná. Saténová košilka mi sjela k pasu, odhalila prsa. Jeho oči zůstaly upřené na mou tvář, jak jsem chtěla.
Pak jsem zpomalila, zastavila se úplně, s jeho penisem hluboko v sobě.
„Teď ty," řekla jsem. „Ale pomalu. A dívej se mi do očí."
Poslechl. Zvedl boky, vnikl do mě ještě hloubějším pohybem, pak zase vytáhl. Jeho tempo bylo pomalé, rytmické, skoro něžné. Nechtěla jsem divokou jízdu, nechtěla jsem křik a zběsilost. Chtěla jsem tohle – pomalý, hluboký styk, při kterém jsem cítila každý centimetr jeho penisu, každé jeho pulzování. Natáhla jsem nohy a položila mu chodidla na ramena. Černé samodržící punčochy se leskly ve večerním světle. Jeho oči na okamžik sklouzly dolů – k mým nohám, k místu, kde jsem se s ním spojila.
„Dívej se mi do očí," připomněla jsem mu.
Okamžitě poslechl. Jeho tempo zrychlilo, jen o málo. Cítila jsem, že se blíží – jeho dech byl těžší, jeho pohyby hlubší.
„Ještě ne," zašeptala jsem.
Zadržel se. S viditelnou námahou. Sevřela jsem svaly kolem jeho penisu, jednou, dvakrát, třikrát tak, jak mě to kdysi naučila jedna z otrokyň v královnině paláci. Chtěla jsem, aby si to pamatoval. Chtěla jsem, aby věděl, že i v tomhle v tom nejintimnějším aktu jsem já ta, která určuje.
„Teď," řekla jsem.
Vykřikl – tlumeně, jako by se styděl – a vystříkal se do mě. Cítila jsem, jak jeho semeno pulzuje uvnitř, horké a husté. Nechala jsem ho tam chvíli, pak jsem z něj sesunula. Seděla jsem na kraji postele, cítila, jak ze mě vytéká. Mé chodidlo spočívalo na jeho tváři – automaticky, jako bych to dělala tisíckrát.
Natáhla jsem se pro sklenici vody a napila se.
„Můžeš jít," řekla jsem.
Poslechl, aniž by promluvil. Zvedl se, upravil si kombinézu a zmizel. Zůstala jsem sedět, dívala se na své punčochy, na kapku semene, která mi stékala po stehně. V místnosti byla vůně sexu, potu a pod tím vším, slabá, vůně Caprice z polštáře.
Vzala jsem její silonky, přitiskla si je na okamžik k obličeji, pak je odložila.
Musela jsem do práce.
Marica jde do zóny. Brandy čeká v komplexu. A Oxana, Oxana sedí v cele a čeká, až na ni přijde řada.
Oblékla jsem se do uniformy, upravila si silonky, zapnula body. Šedé barvy koordinátorky. Barvy moci.
Z podívala jsem se z okna na jezírko a potom do dálky, zónu jsem téměř neviděla. Bahnitou pláň, kde se plazili ti, co měli méně štěstí než já.

„Pro královnu," zašeptala jsem. A sedla si ke svému terminálu. Objednala jsem si další péči o moje chodidla a připojila se ke komunikátoru Maricy. Přišla dlouhovlasá zrzka. Myslím, že už tady jednou byla a poklekla pod stůl k mým nohám. Políbila mi je a zeptala se jakou službu si přeju.
„Jen mi je masíruj, občas líbej a nevyrušuj mě, mám práci." Odpověděla jsem jí a nadzvedla svoje nohy. Ona si okamžitě lehla na záda a dělala mi podnožku. Její dech na mých šlapkách mě začínal znovu vzrušovat, ale musela jsem se kontrolovat.
Právě začala SP-071. Na monitoru se mi zobrazil pohled na zónu. Přenos z Mariciny kamery a po nasazení sluchátek i zvuk. Já jsem s Maricou nemohla mluvit, ale viděla a slyšela jsem to stejné co ona. Potvrdila jsem jí spojení. Příjímací jednotka v jejím rozkroku zavibrovala. Signál pro ni že jsem online. Marica sebou trhla a potom smutně řekla. „Ještě, bylo to příjemné."
Zrzka pod stolem se věnovala mým nohám a nic z přenosu nemohla slyšet, ani vidět nemusela jsem mít obavy o únik citlivých informací.

„Tak jdu do zóny. Překračujeme obrannou linii L2, už je naplněná novými kusy. V tomto sektoru se moc nebořím do bahna. Zde je tmavší a velmi hutné, necháváme za sebou stopy hluboké asi dva centimetry. Na zónu padá tma, nyní máme možnost v tichosti prozkoumat sektory odkud mohl být naváděn útok na naše linie. Jdeme k první oblasti s krátery sektor D87, neprůjezdné pro tanky, desítky až metr hlubokých kráterů. Pokud zde je schovaný nepřítel tak náš průzkum skončí rychleji než vůbec začal.“ Marica se potichu zachechtala a pokračovala: „Výhled na naše linie je odsud dobrý. Velitel

jedné skupiny posílá po třech speciálech do jednotlivých dalších kráterů. Prý nechce riskovat celou formaci. Zbytek rozdělil do dalších, kde zatím čekáme. Na dně je hluboká bahnitá kaluž, sedím v ní a čekám na další instrukce. Začínám mít hlad, vytahuji tubu pasty a mačkám si jí do pusy. Jedna blondýnka sedící s námi se usmála a popřála mi dobrou chuť. Po několika hodinách se připlazila průzkumná skupina. Sektor je čistý. Nyní začíná můj úkol. Jdu prozkoumat jestli a jak nepřítel odsud posílal signály. Kontroluju si osobní nálož. Je na svém místě a pomalu se mi zařezává mezi moje půlky.“ Povzdechla si Marica. „Jdu dál, prohledám každý kráter jednotlivě. Mám na to čtyři hodiny a potom se přesouváme do dalšího sektoru.“

Natáhla jsem se na křesle, sledovala pohyb na obrazovce a na malý okamžik jsem viděla sebe v akci SP-069. Zrzka dole jemně držela moji nohu a jazykem mi přejížděla po konečcích prstů. Po zádech mi běhalo příjemně mravenčení. Ona dole se svými rty na mojí noze je terapie. Moje terapie abych akci s Maricou v zóně moc neprožívala. Potřebuji informace Marica je sežene, od toho tam je a pokud bude zasažená tak se pro ně pošle další.

Marica pokračovala v průzkumu a do komunikátoru potichu mluvila: „Pomalu jdu do dalšího kráteru, je osamocený a myslím že je z něj dobrý výhled na naše pozice. Zde v bahně je nějaká naše deaktivovaná pěchota. Pomalu je míjím a doufám že tu není ukrytý nepřítel který je zasáhnul. Kousek dál je ten kráter, podle směru zásahů této pěchoty šla palba tím

směrem. Pomalu se vrátím zpět a pošlu tam jednoho speciála. Jeho případná deaktivace je pro tebe jistě přijatelnější než moje.“

S Maricou jsem mohla mluvit jen tak že zavibruji přijímací jednotkou v jejím rozkroku. Dvakrát jsem krátce zmáčkla tlačítko na znamení souhlasu. Marica se potichu zasmála a pokračovala ve svém úkolu.

„Rozumím Semillo, zpět k pozicím to mám par desítek metrů. Budu tam za pár minut.“ Pokračovala Marica.

„Jeden speciál jde se mnou, bude dělat návnadu.“ Rozkázala Marica jak se vrátila do kráteru k ostatním.

„Tak už mám návnadu. Jedna ochotná brunetka se ráda nechá zasáhnout místo mě.“ Vtipkovala Marica „Poslala jsem ji jako

první půjde kolem těch deaktivovaných pěšáků přímo ke kráteru co potřebuji prozkoumat. Asi za hodinu bude tma, tak si musíme pohnout. Na jméno se jí ani ptát nebudu. Je to zbytečné, stejně se asi z této akce nevrátí. Než bude zasažena tak ji budu používat i pro další průzkum. Sleduji ji jak se vzdaluje ode mě.“ Asi za deset minut se Marica znovu ozvala „Tak jsme v tom kráteru, Leží tady pár nepřátelských pěšáku, ale nic nenaznačuje že tady byli delší dobu a sledovali naše linie. Tyhle tři brunety byly zasaženy během jejich útoku naší obranou. Dvě jsem prohledala a nemají u sebe výživnou pastu na delší pobyt v zóně. V jejich rozkrocích není moc nasráno. Jedna se posrala, ale podle množství asi jen jednou a ta druhá v legínách nic neměla. Tyto kusy šly přímo z jejich linií. Vracíme se zpět a budeme pokračovat do dalších sektoru podle pokynů nejvyšší velitelky Keiry.“ Potom se na půl hodiny odmlčela, její další hlášení bylo strohé, jen že teď si mají odpočnout a pokračovat se bude pozdě v noci. Půjdou do sektoru F74 z něj budou hledat další stopy. Zatím se akce vyvíjí dobře neměli žádný kontakt s nepřítelem.

Rozloučila se se mnou snímkem na kterém usměvavá sedí v bahně v příkopu. Zapnula jsem na jejím komunikátoru vibrace aby si trochu užila.

„Snad se jí to bude líbit.“ Pomyslela jsem si

Seděla jsem v křesle, prsty přejížděly po okraji terminálu, zatímco na obrazovce byl statický záběr jak Marica odpočívá a dívá se na speciály ležící kolel. Zrzka u mých nohou pracovala tiše, rytmicky – její jazyk kreslil pomalé kruhy na mém nártu, přejížděl od paty ke špičkám prstů a zase zpátky. Bylo to uklidňující, hypnotické. Skoro jako bych nebyla já, kdo posílá Maricu do nebezpečí, ale někdo jiný. Někdo, kdo se dívá z bezpečné vzdálenosti.

Stiskla jsem tlačítko na ovladači. Jednou. Krátce.

Na obrazovce se Marica na okamžik zarazila. Pak se usmála – ten úsměv jsem slyšela i přes špatné zvuk. Sklonila hlavu k mikrofonu a její hlas, tlumený a trochu chraplavý, se ozval ze sluchátek.

„To bylo… příjemné. Víš, Semillo, když mi to tam vibruje, je to jako bys mě hladila. Jako bys byla tady se mnou. Cítím to mezi nohama, teplé a pulzující… a přitom sedím v tomhle bahně a čekám, až mě někdo deaktivuje. Je to zvláštní pocit. Vzrušující. Dělej to prosím ještě.“

Přivřela jsem oči a nechala její slova doznít. Zrzka pod stolem zrychlit tempo – její jazyk teď klouzal po mých prstech, jeden po druhém, pomalu a důkladně. Cítila jsem, jak mi mezi nohama začíná vlhnout, jak mi stehna lehce ztuhla.

„Marico,“ zašeptala jsem do ticha, i když mě nemohla slyšet. „Ty nevíš, co se mnou děláš.“

Marica pokračovala: „Znovu cítím vibrace. Tentokrát delší – dvě sekundy, možná tři. Prudce jsem nadechla a přitiskla stehna k sobě. Komunikátor v mém rozkroku mi pulzoval přímo proti klitorisu, jako malý, poslušný stroj, který dělá přesně to, co mu poručíš. „Jo… přesně tak,“ vydechla do mikrofonu. „Ještě jednou. Prosím. Tady v tom bahně, vedle těch deaktivovaných těl… je to šílené. Mám namočené silonky a cítím, jak mi to vibruje přímo na kundě. Je to, jako bys mi ji hladila prsty, Semillo. Jako bys tu byla se mnou a dotýkala se mě.“

Vytáhla jsem tubu pasty a vymačkala si ji do úst, ale málem jsem se udávila, když vibrace pokračovaly. Už jsem nevěděla, jestli je to vzrušení, nebo strach. Možná obojí. Kdybys tu byla,“ pokračovala Marica tiše, „dala bych ti svoji kundu k dispozici. Mohla bys ji olizovat, zatímco bych já sledovala zónu. Bylo by to tak jednodušší… čekat na deaktivaci s tvým jazykem mezi nohama.“

Zasmála jsem se potichu, ale bylo v tom víc touhy než humoru. Otevřela jsem oči. Zrzka u mých nohou se na mě podívala – jako by čekala na instrukce. Pokynula jsem jí, aby pokračovala, a natáhla ruku k ovladači. Dlouhý stisk. Téměř pět sekund. Marica na zalapala po dechu. Pak se znovu nadechla.

„Ty… ty mě chceš zničit, Semillo," řekla s úsměvem, který byl napůl sténáním. „Já tady ležím v bahně, posraná, a ty mi posíláš vibrace do kundy. A já si přitom představuju, jak mi ji olizuješ. Jak mě držíš za stehna a tvůj jazyk… tvůj jazyk je přesně tam, kde to nejvíc potřebuju."
Zavřela jsem oči a nechala její slova proudit do mého těla. Zrzka pod stolem teď pracovala intenzivněji – její rty se přisály k mému prstu, jazyk kroužil kolem špičky, sála ho, jako by to byla ona, kdo mě chtěl uspokojit. Cítila jsem, jak mi kunda pulzuje, jak mi stehna samovolně povolují.
„Chci tě tam cítit," pokračovala Marica. „Tvůj jazyk, tvé prsty. Protože až se vrátím… až se vrátím, chci, abys věděla, co jsi ve mně probudila. Že jsem tady, v tom bahně, myslela jen na tebe. Na tvé ruce. Na tvou pusu. Na to, jak bys mě držela."
Stiskla jsem tlačítko znovu – tentokrát krátce, dvakrát po sobě.
Maricin hlas se zachvěl a zašeptala: „Děkuji."
Chtěla jsem sex. Na terminálu jsem zadala požadavek – muž, orální, okamžitě. Nechtěla jsem čekat. Zrzka u mých nohou pokračovala ve své práci, ale já už cítila, že to nestačí. Potřebovala jsem víc. Potřebovala jsem cítit, že mě někdo drží, že mě někdo uspokojuje, zatímco já posílám Maricu do bahna a ona mi za to děkuje.
Za pár minut přišel. Tmavovlasý, štíhlý, ve světle modré kombinéze. Poklekl přede mě, políbil mi nohu, a čekal.
„Lehni si na záda," řekla jsem.
Poslechl. Zrzka se na okamžik zastavila, ale pokynula jsem jí, aby pokračovala.
Rozkročila jsem se nad ním. Sedla si mu na obličej, kolena po stranách jeho hlavy, a cítila, jak se jeho jazyk dotýká mého rozkroku. Byl horký, zkušený – olízl mě od klitorisu k zadku, pak se vrátil a začal kroužit přesně tam, kde jsem to potřebovala.
„Ano," vydechla jsem.
Zrzka u mých nohou mezitím pokračovala – olizovala mi chodidla, cucala prsty, kousala jemně do paty. Měla jsem dva jazyky na svém těle. Dva lidi, kteří dělali přesně to, co jsem chtěla.
A ve sluchátkách jsem slyšela Maricu.
„Vibrace se ozvaly znovu. Tentokrát jiné – rychlejší, nepravidelnější. Cítila jsem, jak mi stéká pot po zádech, jak se mi vlhké silonky lepí na kůži. Seděla jsem v tom kráteru, vedle ostatních speciálů a přitom vnímám jen to, co se děje uvnitř mě.
„Semillo…" vydechla Marica. „Nevím, co mi děláš, ale prosím… nepřestávej. Cítím tě. Jako bys tu byla. Jako by tvůj jazyk… tvůj jazyk byl přímo na mé kundě. Olizuješ mě pomalu, že? Vím, že to děláš. Protože já bych to dělala tobě. Seděla bych ti na obličeji a nechala bych tě… nechala bych tě cítit mě. Všechno. Až se vrátím, chci tě. Chci, abys mě olizovala, dokud nebudu křičet. A pak… pak chci, abys do mě vnikla. Prsty. Jazykem. Čímkoliv. Protože ty jsi jediná, kdo mě dokáže uklidnit. Ty a tvoje vibrace v mém rozkroku."
Slyšela jsem každé její slovo. Každé přerývané nadechnutí. Každý polknutý vzdech.
Muž pod mým rozkrokem pracoval intenzivněji – jeho jazyk pronikal dovnitř, pak se vracel ke klitorisu, kroužil, tlačil. Zrzka u mých nohou mezitím olizovala moje chodidla, jeden prst za druhým, pomalu a důkladně.
Cítila jsem, jak se ve mně něco láme. Jak se napětí, které jsem v sobě nosila celé dny, začíná uvolňovat. Marica byla v zóně, v nebezpečí, a přitom mi děkovala za to, že jí posílám vibrace. Že ji držím dráždím tím nejintimnějším způsobem.
„Ještě chvíli," zašeptala jsem, i když mě neslyšela. „Ještě chvíli a pak… pak se vrátíš."
Stiskla jsem tlačítko. Dlouze. Až do konce.
„Vibrace nepřestávají. Cítím, jak mi stéká po stehnech vlhkost – moje vlastní, horká a lepkavá. Sedím v tom bahně, a přitom jsem jinde. Jsem u Semilly. Cítím její prsty, její jazyk, její dech.

„Ano…“ vydechla Marica. „Prosím… už… už to cítím. Jako bys tu byla. Jako bys mě držela. Jako bys mi olizovala kundu a já… já se nemůžu soustředit na nic jiného. Jsem tvá, Semillo. Celá. I tady, v tomhle bahně. Jsem tvá.“
Slyšela jsem jak se blíží k vrcholu – v tom kráteru, v noci. Bylo to šílené. Bylo to dokonalé.

„Děkuji ti,“ zašeptala. „Děkuji ti za tohle. Za to, že jsi tady se mnou. I když jsi daleko.“
Muž pod mým rozkrokem zrychlil. Zrzka u mých nohou olizovala mé chodidlo tak intenzivně, že jsem cítila každý její pohyb. Cítila jsem, jak se blížím k vrcholu – a v uších mi zněl Maricin hlas, její šepot, její vzdechy.
„Teď,“ zašeptala jsem.
A pak to přišlo. Vlna, která začala v mém břiše a rozlila se celým tělem. Zavřela jsem oči a nechala to proudit – cítila jsem mužův jazyk na své kundě, zrzčiny rty na svých nohách a Maricinu přítomnost v uších. Všechno se spojilo v jeden okamžik naprosté, absolutní rozkoše.
Když jsem otevřela oči, byla jsem zpátky. V křesle. V kóji. S terminálem před sebou a Maricou na obrazovce.
„Marico,“ zašeptala jsem
Ale ona mě neslyšela. Jen ležela v tom kráteru a oddychovala. A já najednou chtěla, ať se vrátí.
Seděla jsem v křesle, z kundy mi vytékala moje šťáva a já nebyla schopná se soustředit na moji práci. Analyzovat data co mi Marica poslala. Muž co mě uspokojil odešel, u mých nohou ležela zrzka. Položila jsem svoje chodidla na její obličej a na chvíli zavřela oči. Na chvíli jsem usnula, zdál se mi sen, takový zvláštní byla jsem opět otrokyně v paláci a měla sex s Kaelem, jenže jsem se neotočila, nenabídla jsem mu prdel, ale nechala ho aby se pokusil vystříkat do mojí kundy. Já jen tak ležela a předstírala nezájem, on nebyl první, ani druhý, ale byl na předposledním místě. Místě určeném k deaktivaci. Já jsem se mu smála do očí když tam klečel s náloží připevněnou na podbřišku. A královna ji odpálila. Já zůstala otrokyně a všechno bylo jednodušší. Jedno malé téměř bezvýznamné rozhodnutí bezejmenné otrokyně mě dostalo až sem, na toto místo do tohoto křesla kde teď ležím a doufám že se Marica vrátí z SP-071.

Asi po hodině jsem se probrala a zkontrolovala na monitoru situaci v zóně. Marica tam také spala, nabírala síly na další den v zóně. Vstala jsem a šla ven si dát něco na posilnění. Po vydatné noční večeři jsem se mohla znovu soustředit a začala jsem procházet záznamy které zatím poslala. Všechno ukazovalo že měl nepřítel jenom štěstí a trefil se se svým útokem do naší oslabené obrany náhodou. Chybí mi jakákoliv vazba nepřítele na Oxanu.
Před svítáním se na monitoru jehož obraz přenášela Marica objevil pohyb. Přistoupil k ní velitel formace a začal ji budit. Marica se protáhla, podle zvuků co jsem slyšela v komunikátoru si ulevila do uniformy a poslouchala co jí velitel říká
„Za 10 min se začneme přesouvat do sektorů F74 a od tam budeme pokračovat v průzkumu. Budeme hluboko v zóně, ale snad by tam nikdo neměl být. První půjde moje formace. Ostatní budou postupovat na dohled, ale mimo dosah nepřátelské palby. Ty se snaž držet vzadu.“ Skončil velitel krátkou instruktáž.
„Tak Semillo, vyrážíme“ řekla Marica do komunikátoru „Ani se mi nechce moc hýbat, mám těžký rozkrok ve kterém táhnu osobní nálož, komunikátor a teď jsem si tam i pořádně nasrala. Pod body na břiše mám čtyři tuby s výživnou pastou a jedno balení střel. Legíny a body mám mokré a těžké od

bahna, silonkami mi prostupuje řídké bahno mezi prsty na nohách. Když jsem byla nejvyšší velitelka Tharp tak jsem do zóny nemusela, od toho jsem měla velitele formací. Teď mám vyšší funkci a musím se tu posraná plazit v bahně, ale ten včerejší večer byl nádherný. Jak jsi pustila do komunikátoru vibrace a já se dvakrát udělala. Musela jsem se krotit, být potichu a ostatní na mě zírali a možná i tiše záviděli. Semillo děkuji, byl to krásný večer.“ Po těchto slovech jsem se pohladila v rozkroku a na chvíli zapnula Marice znovu vibrace. „Uf, teď ne, používej to jako komunikátor, jedna vibrace souhlas, dvě nesouhlas, trvalé pulzy příkaz k odpálení nálože.“ Dvakrát jsem stiskla tlačítko na terminálu a Marica odpověděla: „Rozumím“ a pokračovala: „Postupujeme dál, nic zajímavého tu není, občas nějaký deaktivovaný kus, ale ani náznak nějaké nepřátelské činnosti. Sklouzla jsem do hlubokého příkopu, na dně je bahnitá voda. Ležím na okraji a sleduji jednu formaci z def2-Sp/05-02 Kerri jak jde k další

terénní vlně. Tenhle příkop je dobře krytý před naší předsunutou základnou a dost velký aby se jím mohlo přesunout nenápadně velké množství nepřátel. Podle stop v bahně to vypadá že zde byl nedávno velký pohyb.“ Odsud se objevily nepřátelské posily při posledním útoku okamžitě mě napadlo „Mám nechat udělat hlubší průzkum oblasti?“ zeptala se Marica a já jí okamžitě dvakrát zavibrovala komunikátorem „Dobře, pošlu pár kusů do každé cesty v tomto labyrintu příkopů.“

Marica začal instruovat velitele aby svoje formace rozdělili po dvojicích které budou prohledávat jednotlivé cesty. Oni sice namítali že je takhle snadno deaktivuje případný nepřítel, ale nakonec uznali že tyto informace mají větší cenu než celá def2-Sp/05-02 Kerri.
„Kontakt vpravo“ slyšela jsem z komunikátoru, Marica se ohlédla a viděla jak se blondýnka s brunetkou po zásahu

svalily do bahna. Marica okamžitě zalehla za jednoho speciála a sledovala jak ostatní se pokouší umlčet nepřítele. Při zavadila o tlačítko na své kameře a poslala mi detailní snímek prdele za kterou se kryla. „Hezká prdel“ zasmála jsem se.

Po chvíli byli nepřátelé deaktivováni a Marica vstoupila velmi dobře schovaného úkrytu. Byl jednoduše zařízený, ale bylo tam vše nezbytné. Vstoupila do maskovaného kanálu vedoucí na skrytou pozorovatelnu

„Semillo myslím že jsme to našli. Sektor F75“ říkala nadšeně Marica „Musím jsem přelézt přes tyhle tři komunikační pěšáky. Bránili svoji pozici tak aby zablokovaly vstup až budou zasaženy. Do prdele tady je ještě jedna co není deaktivovaná.“ Ozvala se palba“ „Uf, zasáhla jsem ji. Nechápu proč s ostatními nebránila pozici, ale byla u komunikačního panelu?

V tomto krytu je stálá hlídka která pomocí laserové lampy komunikuje s vlastním zázemím. Moment tady je ještě jedna chodba která vede na skrytou pozorovatelnu kde je další lampa namířena na naši obranou linii. Pokusím se zjistit kam míří, ale pořád mi vrtá hlavou proč zůstala u toho panelu a nechala se tak snadno zasáhnout. Semillo, myslíš že posílala hlášení o přepadu jejich stanice?“ Marice dvakrát zavibroval rozkrok na znamení souhlasu. Očekávejte protiútok říkala jsem nahlas i když mě ona slyšet nemohla. „Semillo dívám se a lampa míří na naše pozice. S někým odsud komunikovali. Ale nedokážu říct kam přesně míří. Udělám co nejvíc fotek. Terminál je zamčený ale snad najdu nějaké papíry.“ Marica prohledávala kryt a já přemýšlela kam mohla ta lampa mířit. Pořád myslím na Oxaninu kóji, ale z ní není výhled na zónu. Z její situační místnosti na L1 výhled je. Rychle jsem uzamknula terminál a běžela na obranou linii. Za deset minut jsem tam zpocená doběhla. Rozrazila jsem dveře a tam seděla překvapená Azshara.

„Opusť tuto místnost, jedná se o příkaz v přímém zájmu královny“ řekla jsem jí jasně

„Semillo, co se děje, mám tu práci.“ Řekla překvapeně

„Teď není čas nic vysvětlovat, za chvíli se sem můžeš vrátit.“

„Víš že ohrožuješ obranné operace, už podruhé, napřed mi vezmeš několik desítek kusů na nějaký výslech a teď mě vykážeš z mojí pracovny.“ Řekla Aszhara naštvaně

„Aszharo, nebudu to opakovat. Je to na moji odpovědnost. Opusť tuto místnost.“ Řekla jsem jí

„Informuji o tom Louisu Lu.“ Odpověděla mi a odešla

´Královně do zdůvodním, ale teď potřebuji vyslat signál z té lampy v zóně. Jak se mám spojit s Maricou? ´ nahlas jsem uvažovala

„Aszharo, dej jednu jednotku speciálů. Potřebuji je poslat do zóny“ Zavolala jsem na ni.

„Ty ses snad pomátla. Je pošleš teď, když nemám plnou obranu do zóny. Nepracuješ náhodou pro Cherry Candle?“ ukázala si na čelo

„Prostě mi je dej a nediskutuj.“

„Vem si def2-Sp/06-03, Mackenzie. Zavolám ti jejich nejvyšší velitelku“ odpověděla na odchodu.

„Pošli ji rychle nemám čas a děkuji.“ Zavolala jsem na ni

Hledání důkazů

Aszhara mávla rukou a naštvaně odešla. Já se začala rozhlížet po její pracovně. Musím najít nějaký přijímač který je ukrytý a dokáže signalizovat příchozí zprávu od nepřítele. Pokud tady zůstal po Oxaně tak ho Aszraha zatím nenašla, nebo ho ukryla. Ale to je nepravděpodobné. Ona se snaží znovu postavit obranu. Se mnou se tady hádala když zdánlivě nesmyslně ji blokuji její kusy nebo vyhazuji z její pracovny. Rozumím jejímu vzteku, ale zatím jí nemůžu vysvětlit proč to dělám. Asi si mě brzo zavolá královna a bude chtít po mě vysvětlení. Právě jsem si prohlížela malou skleněnou destičku proti oknu když vstoupila nejvyšší velitelka Mackenzie. Podívala jsem se na ni a řekla:
„Jsi pod mým velením, potřebuji abys okamžitě poslala svoje kusy do sektoru F75. V případě kontaktu s nepřítelem se část na něj zaměří, ale hlavní skupina musí postupovat co nejrychleji dál. Nezajímá mě kolik tvých kusů bude během přesunu deaktivováno, ale minimálně jeden se musí dostat na F75. Operuje formace def2-Sp/05-02 Kerri. Tu musíte kontaktovat. Je s nimi pomocnice koordinátorky výslechových operací W072 69 Marica Hase. Ji tam najděte a předejte ji instrukci musí aktivovat lampu namířenou na L1 tři krátké pulzy odmlka a znovu tři pulzy bude vysílat dokud nedostane stejnou odpověď. Ona pozná jakmile ji dostane. Jak bude mít hotovou svoji práci tak se vrátí s eskortní částí def2-Sp/05-02. Vy tam zůstanete a zdržíte případný nepřátelský útok na sektor F75 tak dlouho jak jen to bude možné. Jedná se o akci ALL IN. Pokud neproběhne protiútok tak návrat je možný až za 2 hodiny.“
„Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsem“ odpověděla mi a odešla.
Pokud tu přijímač není tak bude Marica posílat signál tak dlouho dokud tam nebude deaktivovaná. Ale pokusit se najít tento důkaz je důležitější než Marica, Semilla, nebo kdokoliv jiný. Toto přímo ohrožuje královnu. Prohledávala jsem pracovnu když začala skleněná destička na druhé straně blikat. Tři krátké pulzy odmlka a znovu tři pulzy. Zavibrovala jsem Marice v rozkroku, s úlevou si sedla na zem a dívala se na tu destičku.
„Aszharo, můžes sem prosím.“ Zavolala jsem ji k sobě
„No už můžu pracovat?“ zeptala se
„Jasně, ale ne v této místnosti. Vezmi si nejnutnější podklady a přesun se do situační místnosti nejvyšších velitelů. Tato místnost bude zatím zajištěna. Nikdo do ní nemá přístup.“ Řekla jsem jí
„To už si vážně ze mě děláš prdel. Co si o sobě myslíš, sebereš mi část obrany a teď mě tady omezuješ v mojí práci.“ Rozčilovala se Asrzaha
„Je to nutné. Všechny dokumenty co odsud odneseš napřed osobně zkontroluji.“ Doplnila jsem svůj požadavek
„Si to všechno přečti, ať víš co tam je.“ Mrskla Aszhara šanonem o stůl a sedla si do křesla
Mlčky jsem prolistovala složku a byly tam aktivní plány obrany, čísla jednotek pořadí rotací tak aby se vzájemně překrývaly. Simulace nepřátelských útoku a seznamy nejvyšších velitelů v na obraných liniích. Nic co by se týkalo posledního útoku.
„V pořádku, můžeš jít. Děkuji.“ Vrátila jsem Aszhaře její složku
Ona ji mlčky vzala pohrdavě se na mě podívala a odešla do situační místnosti. Já jsem mezitím kontaktovala ostrahu výslechového centra aby čtyři kusy okamžitě přišli. Těm jsem dala příkaz hlídat tuto místnost nikoho mimo Louisy Lu nebo mě nepustit dovnitř. Ani koordinátorky a to i za cenu že je budou muset deaktivovat pokud neposlechnou.
Podívali se na mě a řekli: „pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsme.“

Marica v pasti?

Potom jsem běžela zpět do výslechového centra a zapnula svůj terminál. Znovu jsem se napojila na komunikátor Maricy a viděla jak její skupina čelí nepřátelskému útoku. Marica ležela schovaná v příkopě a pokoušela se dostat z dosahu nepřátelské palby. Právě proběhla kolem deaktivované nepřátelské brunety vedle které ležela blonďatá speciálka asi z formace Mackenzie.
„Semillo slyšíš mě?“ ozvala se udýchaná Marica.
Dvakrát jsem jí zavibrovala s komunikátorem.
„Konečně, kde jsi byla? Pro případ že budu zasažena tak jsem ti poslala všechna data do terminálu. Je to tady drsný. Nepřítel poslal do protiútoku velkou skupinu. Ta druhá formace je moc dlouho neudrží a nevím jestli bude cesta kterou jsme se sem dostali stále volná. Udělej pro mě jednu věc. Až bude moje situace bezvýchodná řeknu ti a zapni mi ten vibrátor. Nálož si dokážu odpálit sama, k tomu nepotřebuji tvůj signál.“
Zavřela jsem oči a dvakrát poslala krátké vibrace do jejího rozkroku.
„Děkuji Semillo. Pro královnu Louisu Lu, od toho tady sem.“

Dál to zůstalo jen na Marice. Jestli se vrátí nebo ne. Já jsem se šla podívat na Oxanu do cely. Seděla tam na zemi, její uniforma už dávno nebyla tak čistá jako obvykle.

Oxana zvedla hlavu a zeptala se: „Co teď bude?“
Mlčela jsem a jen jsem se na ni dívala. Naše pohledy se setkaly a v jejích očích jsem viděla nejistotu a nastupující rezignaci.
„Od toho útoku jsem tě neviděla. Vím že je na mě královna naštvaná, ale já jsem se snažila ten útok zastavit. Prostě přišel v nejméně vhodnou dobu, když jsem měnila jednotky na L1 i na linii L2.“
Dál jsem ji mlčky sledovala.
„Semillo, vážně je to tak. Nevím co ti kdo napovídal, ale já nemám být v této cele.“
Nechala jsem ji tam a když jsem odcházela chodbou do mojí pracovny tak jsem slyšela její volání: „Semillo, … počkej…“
V pracovně jsem si sedla k terminálu, na monitoru sledovala Maricu jak se snaží dostat k našim liniím a při tom poslední zbytky speciálů formace Kerri a Mackenzie snaží zpomalit nepřátelský útok. Při tom jsem si na papír připravovala schéma výslechu Oxany. Nechám jí říct její verzi a potom ji budu konfrontovat s důkazy při tom použiju výslechovou kapalinu. Na závěr ji nabídnu slib že se přimluvím u královny aby ji nechala deaktivovat v soukromí luxusní cely obklopenou sex servisem. I když si myslím že Louisu Lu to neobměkčí a já ji uvidím ve skleněném boxu nebo v loterii, ale slíbit ji to můžu. Na tuto nabídku by mohla slyšet a začít mluvit. Už se mi vše snažila vysvětlovat v cele. Můj pohled zamířil na monitor kde běžel přímý přenos z Mariciny kamery. Právě se plazila bahnitým příkopem a hlasitě oddychovala. Zavibrovala jsem jejím komunikátorem v rozkroku a ona hned pochopila že jsem opět online a sleduji ji
„Semillo, snažím se dostat zpět k našim liniím. Nepřátelé se nás snaží obklíčit. Původní přístupové cesty jsou už obsazené. Pokouším se najít další, ale z tohoto labyrintu asi není cesty ven. Každý metr nás stojí deaktivovaný kus. Další příkop, dva speciálové jdou první, postupuji hned za nimi.“

Slyšela jsem palbu a Marica spadla na zem. Po chvilce se pohnula a začala pálit na skupinu tří nepřátel v tyrkysovém body a bílých legínách.

„Jsem stále tady.“ Řekla do komunikátoru Marica s úlevou. „Tři kusy tady čekaly a bránily tuto cestu. Stálo nás to dalších pět speciálů. Lezu kolem nich. Jedné zasažené blondýně jsem plivla do obličeje. To má za to že nás chtějí deaktivovat. Na chvíli si tu oddechnu seberu jejich střely a budu pokračovat.“ Marica oddychovala a pokoušela se najít bezpečnou cestu do zázemí.
„Semillo, zde je další kryt. Jdu se podívat dovnitř.“ Ozvalo se za chvíli z jejího komunikátoru. „Kurva, další nepřátelé.“ Slyšela jsem její zrychlený dech a palbu. Se zatajeným dechem jsem sledovala monitor, její trhavé pohyby a po chvíli se přestala hýbat.
„Marico….“ Zašeptala jsem a pohladila obraz na monitoru. Bylo ticho. Pustila jsem jí do rozkroku krátké vibrace a z komunikátoru se ozvalo: „Nejsem zasažená, ležela jsem a sledovala jestli se neobjeví další. Venku jsou naše formace z velké části deaktivované. Cesta zpět ve dne není možná. Počkám tady do tmy a pokusím se proplazit otevřenou zónou zpět. Semillo pusť mi vibrace prosím. Chci uvolnit a potom si na chvíli zdřímnu.“
Na terminálu jsem stiskla tlačítko a sledovala jak v krytu mezi deaktivovanými nepřáteli začíná vzdychat.

„Kdyby tě měli zajmout tak aktivuj osobní nálož. Četla jsem co dělají se zajatci v hlášení z SP-028.“ Zašeptala jsem si pro sebe a sledovala Maricu jak sedí v krytu opřená o stěnu, hladí se v rozkroku a před ní leží dvě deaktivované brunety v tyrkysovém body.

Začala jsem cítit odpor k Oxaně, už to nebyl jen úkol od královny. Bylo to něco většího, něco uvnitř mě. Ona poslala signál kdy je naše obrana nejslabší a kvůli ní tam Marica sedí v bahně posraná a čeká na svůj zásah. Znovu jsem si četla detaily SP-028 a přemýšlela že svůj výslech povedu stejným směrem. Vykoupu ji ve výslechové kapalině, potom jí dám čistou celu. Když promluví tak jí slíbím přesun na administrativní pozici k Daisy na výcvikový polygon. Namluvím jí že to u královny zdůvodním že není žádný důkaz o její zradě. Chvíli ji nechám ať tomu věří a slouží mi a potom ji místo polygonu pošlu šukat do loterie. Bude v uniformě koordinátorky o její prdel bude mít zájem každý kus v aréně.
„Brandy…“ zavolala jsem svého druhého pomocníka.
Za chvíli přišla. Poklekla, políbila mi nohu a zeptala se co potřebuji
„Jdi si odpočnout do své kóje, jsi tu už celý den. O komplex se postarám sama.“
„Rozumím, děkuji.“ Odpověděla mi Brandy
Vstala pomalu odcházela, ale po pár metrech se zastavila a zeptala se:
„Semillo nechceš masáž nohou, vidím že jsi unavená.“
Podívala jsem se na ni, usmála se a řekla:
„A víš že jo, budu ráda. Půjdu si je opláchnout od bahna.“
Vstala jsem a odešla do luxusní cely kde jsem přes silonky omyla svoje nohy a vrátila se do své pracovny. Zavřela jsem oči a nechala se unášet. První dotek byl jemný, téměř váhavý. Její prsty přejížděly po mém nártu, zkoumaly, učily se tvar mého chodidla. Pak zesílily, našly rytmus.
"Tak," zašeptala Brandy, "teď jen relaxuj. Nech to na mě."

Její palec kroužil kolem paty, uvolňoval napětí, o kterém jsem ani nevěděla, že ho mám. Pomalu, metodicky, stoupala výš – ke klenbě, k nártu, ke kořenům prstů. Každý pohyb byl přesný, promyšlený, jako by mi masírovala nejen nohy, ale i mysl. Otevřela jsem oči a podívala se na terminál. Marica seděla v krytu, opřená o stěnu, hlavu zakloněnou. Její ruka byla v rozkroku, pohybovala se pomalými, rytmickými kroužky. Na obrazovce bylo vidět, jak se její hrudník zvedá a klesá, jak se jí chvějí stehna. Byla sama, deaktivovaní nepřátelé kolem ní, tma za ní, a ona si užívala poslední chvíle klidu před další vlnou.

"To je…" začala jsem, ale nedokončila.

Brandy si toho všimla. Její ruce na okamžik ztuhly, pak pokračovaly. Ale teď jinak – jemněji, jako by mi chtěla říct, že chápe.

"Vím," řekla tiše. "Sleduji to taky. Je to… zvláštní, že?"

"Ano," vydechla jsem.

Marica zaklonila hlavu ještě víc. Její rty se pootevřely, a i když jsem neslyšela žádný zvuk (mikrofon byl vypnutý, abych ji nerušila), viděla jsem, jak se její hrdlo pohybuje, když polkla. Její tělo se napjalo. Pak povolilo. A já viděla, jak se celá zachvěla – ten dlouhý, vlnící se třas, který prozrazoval, že dosáhla vrcholu.

Cítila jsem, jak mi mezi nohama začíná vlhnout.

"Ona si užívá," řekla Brandy, jako by četla mé myšlenky. "Jsi na ni hodná, že jsi jí dala tu možnost."

"Nejsem hodná," odpověděla jsem. "Bylo to… nutné. Chtěla jsem, aby měla něco hezkého, než se vrátí."

"Vrátí se," řekla Brandy pevně. "Jsi silná, Semillo. A ona je silná taky."

Její ruka se přesunula na můj druhý kotník. Její prsty byly teplé, pevné. Přitiskla palec na místo, kde se spojuje šlacha s kostí, a já ucítila, jak se mi uvolnilo celé lýtko. Bylo to jako by mi vyndávala třísky z masa – každý tlak odstraňoval kousek napětí, které jsem v sobě nosila celé dny.

Ale zároveň – ta vlhkost mezi nohama rostla. Cítila jsem, jak mi silonky vlhnou, jak se mi stehna lehce chvějí. Bylo to trapné. Byla to slabost.

"Soustřeď se na nohy," řekla Brandy, jako by to slyšela. "Jen na nohy."

Poslechla jsem. Zavřela jsem oči a soustředila se na její prsty, na tlak, na teplo. Ale moje mysl se vracela k Marice. K tomu, jak seděla v tom krytu, jak se dotýkala sama sebe, jak si užívala poslední chvíle před deaktivací. A já tady v bezpečí, v čistotě, s cizíma rukama na svých nohách, a přitom tak vzrušená, že jsem sotva dýchala.

"Proč to děláš?" zeptala jsem se najednou. "Proč mi pomáháš?"

Brandy se na okamžik zastavila. Pak se usmála ten úsměv byl klidný.

"Protože jsi sama," řekla. "A protože si to zasloužíš. Ne každý, kdo má moc, ji umí používat tak, jako ty. Viděla jsem, jak mluvíš s Maricou. Viděla jsem, co pro ni děláš. Nejsi jako ostatní."

"Nejsem jako ostatní," opakovala jsem mechanicky.

"Ne," řekla Brandy. "Ty se staráš. I když to bolí."

Otevřela jsem oči a podívala se na terminál. Marica ležela na boku, schoulená do klubíčka, jedna ruka stále v rozkroku. Její tvář byla klidná. Spala.

"Spí," zašeptala Brandy. "To je dobré. Bude potřebovat síly."

"Ano," souhlasila jsem.

Ale uvnitř mě to vřelo. Nenávist k Oxaně, strach o Maricu, a pod tím vším – to hloupé, trapné vzrušení, které mi stékalo po stehnech. Chtěla jsem to zastavit, ale nemohla jsem. Bylo to jako by se moje tělo rozhodlo, že si užije, i když moje mysl byla plná starostí.

Brandiny prsty se pomalu přesunuly na mé chodidlo. Její palec kroužil kolem paty, pak přejel ke klenbě. A pak, najednou, jsem cítila teplo. Ne z jejích rukou. Z jejích rtů.

Otevřela jsem oči.
Brandy sklonila hlavu k mému chodidlu. Její rty se dotkly mého nártu – lehce, jemně, jako by mi chtěla něco pošeptat. Pak zvedla hlavu a podívala se na mě. Její oči byly klidné, bez otázek.
"Je to v pořádku?" zeptala se.
Měla jsem jí říct ne. Měla jsem ji zastavit. Ale místo toho jsem přikývla.
Znovu sklonila hlavu. Její rty se přisály k mému nártu, a já ucítila, jak se mi po zádech rozlilo teplo. Nebylo to vzrušení ne takové, jako když jsem měla sex. Bylo to něco jemnějšího. Něco, co se podobalo péči.Její jazyk přejel po klenbě, olízl patu, pak se vrátil k prstům. Jeden po druhém je brala do úst, jemně sála, kroužila špičkou jazyka kolem každého. Bylo to jako by mi dávala kousek sebe sama. Zavřela jsem oči a nechala to proudit. A pak jsem uslyšela zvuk z terminálu. Marica se probudila. Její ruka se znovu pohnula, pomalu, ospale. Její tělo se protáhlo. A já cítila, jak se mi vlhkost mezi nohama znovu rozlévá.
"Brandy," zašeptala jsem. "Prosím… pokračuj."
A ona pokračovala. Její jazyk klouzal po mém chodidle, pomalu a důkladně, zatímco já sledovala Maricu na obrazovce – jak se dotýká sama sebe, jak se její tělo poddává touze, kterou jsem jí dala já. Bylo to šílené. Bylo to krásné. Bylo to to jediné, co jsem v tu chvíli měla. Marica zaklonila hlavu. Její tělo se napjalo. A já viděla, jak dosahuje vrcholu, podruhé. Potřetí. A já s ní, s Brandiným jazykem na svých nohách, s myšlenkami na Oxanu, na Maricu, na Caprice – všechno se spojilo do jedné vlny, která mě unášela pryč.
"Jsi krásná, když se uvolníš," zašeptala Brandy mezi dvěma polibky.
Nechala jsem ji pokračovat. A dívala jsem se na Maricu. A přemýšlela jsem, co bude zítra.
Marica na obrazovce se protáhla, její prsty se zastavily. Sklonila hlavu k mikrofonu a její hlas, unavený a spokojený, se ozval ze sluchátek:
"Děkuji, Semillo. Vážně… děkuji."
Zavřela jsem oči a nechala její slova doznít. Brandyina ústa byla stále na mých nohou – teplá, jemná, neúnavná. Cítila jsem, jak mi po zádech stéká pot, jak mi stehna ztuhla a pak povolila. Byla jsem vyčerpaná. Ale ne spokojená. Ne úplně.
"Marico," zašeptala jsem do ticha.
Ale ona mě neslyšela. Jen ležela v tom krytu, oddychovala, a já jsem chtěla, aby se vrátila.
Brandy zvedla hlavu a podívala se na mě. Její oči byly klidné, bez otázek.
"Je to v pořádku?" zeptala se znovu.
"Ano," odpověděla jsem. "Pokračuj."
A ona pokračovala.
Ve tmě, v tichu, s Maricou na obrazovce a Oxanou v cele, jsem nechala Brandy, aby mi vzala všechno napětí. Všechnu nenávist. Všechnu touhu. A když to skončilo, ležela jsem v křesle, vyčerpaná, prázdná, připravená na další den.
"Brandy," řekla jsem.
"Ano?"
"Zítra to začne. Oxana. Výslech. A pak… pak se uvidí."
Přikývla. "A Marica?"
"Marica se vrátí. Musí."
"Vrátí," řekla Brandy. "Dala jsi jí sílu."
A já jsem jí věřila. I když jsem věděla, že to nemusí být pravda.
„Děkuji, a teď si jdi vážně do své kóje. Musíš si odpočnout.
Brandy mi dlouze políbila klenbu na chodidle a odešla.

Výslech Oxany

Zůstala jsem v komplexu sama s několika strážemi. Přikázala jsem jim aby mi dovedli Oxanu do výslechové místnosti. Tam jsem si připravila několik dávek výslechové kapaliny. Otevřely se dveře a jeden ze strážných mi přivedl Oxanu. Postrčil ji aby si lehla na zem a odešel. Oxanin pohled se zastavil na zkumavkách s modrou kapalinou.

„Semillo, to nebude nutné. Chci ti všechno říct.“ Začala Oxana

Mlčky jsem k ní přistoupila, sedla jí na obličej až jsem přes uniformu cítila její horký dech na svojí kundě a nalila jí na břicho první dávku. Oxana tlumeně vykřikla začala se kroutit a po chvíli místnost zaplavil puch jejích hoven. Právě se posrala. Bývalá koordinátorka obrany, jedna nejvýše postavených se tady svíjí a sere si do silonek. Popošla jsem trochu dál a mlčky ji sledovala. Za deset minut začala mluvit

„Semillo, proč to děláš?“ zeptala se ustrašeně

„Jaké je to se posrat po zásahu kapalinou? Je to horší než zradit královnu?“ řekla jsem jí

„Já nezradila, byla to nešťastná náhoda“ opakovala Oxana

„Sex servise ke mně“ přikázala jsem

Za chvíli tam stál jeden muž v modrém latexu

„Vyšukej ji.“ Přikázala jsem mu

Podíval se na její posraný rozkrok, na chvíli zaváhal, ale potom začal plnit můj příkaz. Rozepl jí body, stáhl silonky a jeho péro se začalo nořit mezi její hovna. Vzala jsem si další zkumavku stoupla nad ni, položila svoji nohu na její ústa a na břicho jí nalila další dávku.

Oxana se svíjela a při tom byla mrdaná. Na chvíli jsem muže odstrčila, nohou pohladila její posraný rozkrok a potom ji položila na její tvář.

Sex servis se na mě díval s kamennou tváří.

„Na co čekáš, šukej ji dál“ přikázala jsem mu

Po chvíli přestala účinkovat druhá dávka kapaliny a Oxana se na mě podívala.

„Tak tohle bylo za Maricu kterou asi nepřítel brzo deaktivuje“ odpověděla jsem klidně

„Přestaň, odejdi.“ Poručila jsem muži který měl svůj penis stále vnořený v Oxaně

Jak jsme zůstaly samy tak jsem se zeptala Oxany: „Co dělal přijímač nepřátelských signálu v tvé pracovně?“

„Nevím o čem mluvíš?“ zašeptala

Okamžitě dostala další dávku kapaliny. Právě zažívala třetí kolo výslechové kapaliny. K její prdele už vytékala jen trocha hnědé tekutiny.

„Myslím že čtvrté kolo už nechceš, tak si rozmysli co mi řekneš.“ Naklonila jsem se k jejímu obličeji

„Semillo prosím, vždyť jsme obě koordinátorky toto není nutné.“ Odpověděla polohlasem Oxana

„Já jsem koordinátorka, ale ty jsi zrádce. Pamatuješ na Isabelle? Tak taky prosila o milost.“

„Isabelle vedla nepřátelský útok na naše pozice. Zasloužila si to.“ Odpověděla Oxana

„A pamatuješ na popravu Liy Angel? Tvoje předchůdkyně. Pro to že měla v obraně slabá místa kterých využila Abbigail a proklouzla nekontrolovaně do zóny. Ona ani nijak s nepřítelem nespolupracovala.“ Pokračovala jsem „co myslíš že čeká tebe když jsem u tebe našla ten přijímač a během útoku málem deaktivovali královnu?“

„Dej mi prosím nálož, odpálím se sama.“ Prosila Oxana

„Ne, chci znát odpovědi, potom o tom budu uvažovat.“ Odpověděla jsem a vzala si další zkumavku s modrou tekutinou. Oxanin zrak ji téměř hypnoticky sledoval.

„A víš jak to udělám?“ usmála jsem se „naliju ji na tento vibrátor a strčím ti ho do prdele. Dostaneš malou dávku, ale okamžitě se vstřebá. Bude to intenzivní, mnohem víc než když ti ji liju na břicho.“

„Semillo počkej, něco ti řeknu…..“

„Tak poslouchám chci znát jen jednu odpověď. Proč jsi to udělala?“ zeptala jsem se a stále držela vibrátor u jejího análního otvoru
„Stejně jsem už teď deaktivovaná. Nemáš mi co nabídnout. A teď dělej, strč mi ten vibrátor do prdele. Udělej to pro královnu Louisu Lu. Ona si taky ráda strká věci do prdele.“
„Když chceš tak tady to máš.“ Strčila jsem jí dildo potřené kapalinou do análu. Oxana se prohnula a začaly jí břichem projíždět křeče. Při tom se pochcala. Z její kundy vytryskl proud chcánek který mě také trefil. Sedla jsem si na židli před ní a sledovala ji. Asi po 20 minutách účinky přestaly a ona jen hlasitě oddychovala.
Přistoupila jsem k ní a zeptala se: „Máš to zapotřebí? Řekni mi důvod tvojí zrady a já přestanu s touto metodou výslechu.“
„Semillo to nic nezmění. Klidně mě tady v tom koupej celý den, ale já nezradím svoji královnu.“
„To myslíš Cherry Candle? Protože Louisu Lu už jsi zradila.“ zeptala jsem se
„Nikdy ti neprozradím detaily jak jsem se dostala tak vysoko ve vašem systému. A dělej si se mnou co chceš, najel to na mě znovu nebo mě pošli mě do loterie. Je mi to jedno.“ A plivla mi do tváře.
„Takže jsi zrádce. Pracuješ pro Cherry Candle.“ A Oxana se jen koutkem úst usmála
„Kdo ti pomáhal dostat do tvé pracovny nepřátelský přijímač?“
„Semillo, ty jsi vážně hloupá. Nevíš kdo měl neomezený kontakt se zajatci?“
„Darina?“ zeptala jsem se
„A Semilla. Jak si myslíš že se královna zachová když jí nahlásíš že zrádce pracoval ve výslechovém komplexu. Darina je deaktivovaná, ale ty? Louisa Lu nebude riskovat že tady nějaký krtek zůstane. Představ si jak to bude krásné až my dvě budeme šukat v loterii. Která z nás bude dřív deaktivovaná s čurákem v prdeli?“ zasmála se Oxana

A měla pravdu, Darina měla neomezený přístup k zajatcům. Od nějakého nepřátelského kusu, který byl vyslaný do akce za účelem nechat se zajmout mohla převzít komunikátor. A já o ničem vědět nemusela, ale byla jsem tady druhá nejvyšší autorita. Měla jsem odpovědnost stejnou jako Darina. Pokud se to potvrdí tak mě čeká loterie společně s Oxanou za spoluúčast na zradě. Mohla bych teď deaktivovat Oxanu a předat Louise jen část informací, komunikátor uklidit. Marice dát povel aby se v zóně odpálila a říct že jsem nic nezjistila. Já ale nezradím moji královnu a můj úkol, i když to bude můj poslední úkol.

Znovu jsem přistoupila k Oxaně a zeptala se kdo ji kryl v našem systému
„Semillo, výslechy ti moc nejdou. Ale tím se trápit už nemusíš. Podívej se co se stalo s Tiffany Lin a Liou Angel. Ty už další výslechy nepovedeš. Za chvíli tady budeš ležet na mém místě. Posraná a nová koordinátorka ti strčí dildo s kapalinou do nějakého tvého otvoru. Třeba ji už znáš, jistě jsi dostala novou pomocnici a z těch se stávají později koordinátorky.“ Řekla ironicky Oxana
„O moje otvory se nestarej, pořád vedu tenhle výslech. Kdo poskytoval krytí v naší databázi?“ zeptala jsem se a vzala do ruky další zkumavku.
„Tak pojď, užijeme si obě.“ Zasmála se Oxana a rukou mi vyrazila zkumavku z ruky. Kapalina zasáhla ji i mě. Břichem mi projely křeče. Ztratila jsem rovnováhu a padla hlavou do Oxanina klína. Potom mi střeva vypověděla službu. Vzedmula jsem se do oblouku a už z mojí prdele tekla hovna do silonek, cítila jsem jak se uniforma v rozkroku napíná, moje hlava se boří hlouběji do Oxanina posraného klína. Oxana se svalila na bok, třepala se, ale na rozdíl ode mě už se znovu neposrala. Po dvaceti minutách křečí střídajících vyčerpání jsem se kompletně posraná a pochcaná probrala.
Oxana zvedla hlavu ze země, usmála se a řekla: „Dívej Semillo, jsme na tom stejně.“

Zavolala jsem stráž aby ji odvedl do cely a dnes jsem výslech ukončila. Šla jsem se osprchovat a potom jsem zkontrolovala Maricu na terminálu jak se jí daří únik v zóně. Krátce jsem poslala vibrace do jejího rozkroku a za chvíli Marica zašeptala:
„Ahoj Semillo, pořád jsem aktivní. Trochu jsem se tady v krytu vyspala. Obě formace jsou asi deaktivované a nepřítel doufám že odešel. Půjdu se podívat ven a potom se ti znovu ozvu.“
Seděla jsem za svým stolem ve ztichlé místnosti. Sledovala jsem monitor jak se Marica plazí ven a přemýšlela nad dnešním výslechem.
„Semillo jsem venku, je tady klid, zatím jsem viděla akorát deaktivované kusy. Pokusím se proplazit jednou roklí a pak si to namířím rovnou k našim liniím. Ještě bych ráda věděla jestli jsem ti v zóně pomohla?“
Jestli jsi mi pomohla? Ano i ne, ale svůj úkol jsi splnila výborně, tak ano pomohla jsi mi. Dvakrát jsem jí zavibrovala v rozkroku.
„To mám radost, pokud budu zasažena tak to nebude zbytečně. Vážně děkuji Semillo.“

„Nemáš vůbec zač. Koordinátorko.“ Zašeptala jsem pro sebe.
„Semillo, teď jsem se vážně lekla, ale naštěstí už jsou deaktivované.“ Vyhrkla Marica a poslala mi snímek dvou nepřátelských brunetek v tyrkysovém body. Dívala jsem se na ně a cítila klid. Za chvíli přišla Brandy na svoji směnu. Usmála jsem se na ni a řekla ráno tě vystřídám. Jen dej zajatcům pastu a monitoruj komplex, nic zvláštního by se nemělo dít.
Cestou do mé kóje jsem si všímala detailů, které jsem dřív ignorovala. Voda v jezírku příjemně chladila, trávník byl vlhký a teplý. Zastavila jsem se, koupila si pivo. Šla jsem k jezírku, ponořila nohy do vody a jen tak se dívala před sebe. Jako by v té vodě byla tvář Caprice a snažila se mi něco říct. Nejraději bych teď zastavila čas.

„Caprice, chybíš mi. Když jsi tu byla tak jsem všechen čas dala práci pomocnice koordinátorky. A ty jsi mezitím odešla. Já jsem nahradila Darinu, ale už se blíží i můj čas odejít a je to tak správně, jako kdysi v paláci a Kaelem. Tehdy jsem toho nevyužila, ale jsem za to rozhodnutí ráda. Později jsem potkala jsem tebe. Ty bláznivá tankistko. Až budu dávat královně hlášení k vyšetřování Oxany tak si pod límec vezmu tvoje silonky a obleču si pod tuhle šedou uniformu ten tvůj krásný bílý krajkový bodystocking. Budeš tam se mnou a dáš mi prosím kousek svojí síly?“
Pivo mi zatím zteplalo a já šla do své kóje. Lehla jsem si na postel a objednala si můj oblíbený relaxační balíček. Dva muži a každý mi bude lízat jednu nohu, šukat dnes nechci. S jejich jazyky na mých chodidlech jsem usnula. V noci jsem promyslela svůj další postup. Oxanu už nebudu vyslýchat pomocí kapaliny, popovídám si s ní hezky v luxusní cele nabídnu ji za informace kdo jim poskytl krytí osobní nálož.
Ráno dva muži klečeli u mé postele. Jejich jazyky byly horké a jemné, přejížděly po mých chodidlech pomalými, rytmickými tahy. Cítila jsem jejich dech přes tenkou vrstvu silonek, které jsem měla na sobě už od včerejška – byly zpocené, lehce mastné, přiléhaly ke každému záhybu mé nohy jako druhá kůže.
Otevřela jsem oči, ale nehnula se. Nechala jsem je pracovat. Jeden z nich, tmavovlasý s jemnými rysy, se soustředil na mou levou nohu. Jeho jazyk kreslil široké kruhy od paty ke klenbě, olizoval každý

centimetr, než přešel k prstům. Bral je jeden po druhém do úst, jemně sál, jeho rty objímaly špičky přes mokrý nylon. Bylo to jako by mi dával najevo, že i tohle tělo, unavené a použité, si zaslouží péči. Druhý, světlovlasý a mladší, se věnoval mé pravé noze. Byl důkladnější, pomalejší. Jeho jazyk přejížděl po nártu, pak se zastavil na místě, kde se silonka napínala přes kotník, a kroužil tam dokola, než pokračoval dál. Jeho palec mi přitom jemně masíroval patu a já cítila, jak se mi po zádech rozlévá teplo.

Ležela jsem na zádech, ruce pod hlavou, a nechala to plynout. Bylo to naposledy. Možná naposledy, co jsem si mohla dovolit tenhle luxus. Naposledy, co jsem byla paní svého času, svého těla, svých rozhodnutí.

Oči jsem měla stále zavřené, ale pomalu jsem natáhla ruku k rozkroku svého body. Prsty přejely po suchém zipu, rozepnuly ho. Cítila jsem, jak se mi uvolňuje tlak kolem boků. Pak jsem ukázala na tmavovlasého muže a pohnula prstem směrem k mému klínu.

"Ty," zašeptala jsem. "Pokračuj tady."

Okamžitě pochopil. Přisunul se po kolenou blíž, jeho obličej se zabořil mezi má stehna. Jeho dech byl horký na mé kůži, i přes vrstvu silonek, které jsem si nestáhla. Pak jsem ucítila jeho jazyk – přes vlhký nylon, přes tu tenkou bariéru, která oddělovala jeho ústa od mého těla. Olizoval mě pomalu, širokými tahy, jako by mi chtěl vychutnat každý záhyb. Jeho jazyk kroužil kolem mého klitorisu, tlačil, ujížděl, vracel se. Bylo to jemné, skoro něžné.

Světlovlasý u mých nohou pokračoval ve své práci. Jeho rty se přisály k mému palci, sál ho, jazykem přitom obkružoval špičku. Jeho druhá ruka mi jemně hladila lýtko, pomalu stoupala výš, ale zůstala tam, kde jsem jí to dovolila.

Zavřela jsem oči a nechala se unášet. V hlavě mi běžely myšlenky na Oxanu, na královnu, na to, co mě čeká. Ale tady, v téhle chvíli, na tom nezáleželo. Tady jsem byla jen žena, která si užívá poslední okamžiky své moci.

Tmavovlasý zrychlil. Jeho jazyk teď pronikal pod okraj silonek, olizoval mou kůži naostro. Cítila jsem vlhkost, teplo, tlak. Sténala jsem tiše, spíš pro sebe než pro něj. Mé ruce spočívaly na jeho hlavě, jemně, jako bych ho chtěla držet na místě, ale zároveň jsem nechtěla zasahovat do jeho rytmu.

Světlovlasý u mých nohou zvedl hlavu a na okamžik se na mě podíval. Jeho oči byly tmavé, soustředěné. Pak sklonil hlavu zpátky a jeho jazyk přejel po mém chodidle od paty ke špičkám, pomalu, důkladně, jako by mi chtěl vtisknout do paměti, že v tomhle okamžiku jsem byla středem jeho vesmíru.

Cítila jsem, jak se mi blíží orgasmus. Pomalu, zvolna, jako příliv, který stoupá a ještě chvíli váhá, než se rozlije. Otevřela jsem oči a podívala se dolů na tmavovlasého muže, jehož hlava se pohybovala mezi mýma nohama. Pak jsem pohladila světlovlasého po vlasech, jako bych mu chtěla poděkovat.

"Ještě chvíli," zašeptala jsem.

A oni pokračovali.

Když to přišlo, nebylo to prudké ani hlasité. Byla to vlna, která se pomalu rozlila celým mým tělem, teplá a hluboká. Zaklonila jsem hlavu, zavřela oči a nechala ji proudit – cítila jsem jejich jazyky na svých nohách, cítila jsem jeho ústa na své kundě, cítila jsem, jak mi stéká pot po zádech, cítila jsem všechno, co jsem si poslední dny odpírala.

Otevřela jsem oči. Oba muži klečeli u postele, čekali. Tmavovlasý měl lesklé rty, světlovlasý měl pořád tvář přitisknutou k mému chodidlu.

"Dost," řekla jsem tiše.

Odtáhli se, poklekli, políbili mi nohy na rozloučenou a zmizeli.

Není cesty zpět

Zůstala jsem ležet, cítila, jak mi stéká vlhkost po stehnech, jak mi silonky vlhnou ještě víc. Pomalu jsem se posadila, natáhla ruku pro sklenici vody a napila se.
"Tak," řekla jsem do prázdna. "Teď už jen Oxana. A pak královna."

Vstala jsem a začala se oblékat do uniformy, která byla už naposledy moje. Ve výslechovém komplexu jsem potkala Brandy, radostně říkala že se Marica vrátila a že spí v technické místnosti. Poslala jsem Brandy ať si odpočne ve své kóji. Nakoukla jsem do technické místnosti. Marica tam spala na staré matraci. Tak jak se doplazila ze zóny tak usnula, zablácená, posraná ale zvládla to. „Marico budeš dobrá, koordinátorka.“ Řekla jsem polohlasem ve dveřích. Ona mě nijak nezaregistrovala, jen se lehce protáhla a spala dál.

Přišla jsem k Oxanině cele, v jejích očích jsem viděla vzdor ale já byla rozhodnuta že teď ho zlomím.
Otevřela jsem dveře: „Ahoj Oxano, pojď se mnou umyješ se a normálně si promluvíme.“
Oxana se na mě podívala vstala a jen stroze řekla: „děkuji“
Počkala jsem na ni před umývárnou, podala jí čistou šedou uniformu koordinátorky a vedle položila světle růžové body a červené silonky.
Uniformu nepřátelské koordinátorky Oxana vyšla z umývárny a podívala se na dvě hromádky.
„Vyber si svou cestu.“ Usmála jsem se na ni
Podívala se na mě, a mlčky si oblékla růžové body a červené silonky.
„Tak pojď jdeme do luxusní cely a tam si promluvíme, mám pro tebe ještě jednu nabídku“ pohladila jsem ji po prdeli a nasměrovala aby šla přede mnou.
„To znám a teď zase přijde na řadu kapalina.“ Zasyčela mezi zuby
„Ne kapalina už nebude, to ti slibuji.“ Řekla jsem klidným hlasem
Dovedla jsem ji do luxusní cely.
„Posaď se, promluvíme se jako dvě koordinátorky, i když každá na jiné straně“
Oxana se posadila do křesla a řekla: „No dnes je to lepší, co chceš vědět.“
„Nic, jen si chci s tebou povídat. Jak to že jsi tak dlouho vedla úspěšně naši obranu proti svým útočícím jednotkám?“ zeptala jsem se
„Protože jsme si museli být jisti že útok projde. Já jsem u Vás byla jen na jedno použití. Jakou hodnotu má tvých tisíc kusů proti nepřátelské koordinátorce která pracuje pro tebe?“ usmála se
Přikývla jsem.
„Kdybys ty měla možnost infiltrovat nejvyšší velení Cherry Candle tak bys neváhala ani vteřinu i kdyby to pro tebe znamenalo ALL IN.“ Pokračovala Oxana
„To je jasné.“ Odpověděla jsem jí
„Tak vidíš, ty na mém místě by ses chovala stejně. Pro královnu, od toho tady jsem.“ Usmála se Oxana
„A ty bys pro získání informací proti mně použila cokoliv máš k dispozici.“
„To víme obě dvě.“ Řekla Oxana
„Semillo a teď mi řekni co chceš vědět. Nemluvíš se mnou jen tak.“ Zeptala se Oxana

„To máš pravdu, chci vědět kdo ti umožnil krytí v naší databázi. Máš tam nahranou věrohodnou historii.“ Zeptala jsem se přímo
„To ni neřeknu.“ Odpověděla odhodlaně
„Mám pro tebe tu nabídku. Jistě víš že královně předám informace co jsem zjistila. Vím že potom budu preventivně deaktivovaná a přijímám to. A vím že ty skončíš v loterii tam tě bude chtít každý vyšukat. Královna nebude tajit že je v aréně nepřátelská koordinátorka. Ale já mám řešení abys do loterie nešla.“ položila jsem před ni opasek s malou náloží.
Oxana se na něj dívala a zašeptala: „To by bylo skvělé, ale ne já nemohu. Pro moji královnu Cherry Candle já půjdu do loterie.“
„Oxano není to nutné. Naše postupy se změnily, už není možné takhle oslabit obranu, hlídky v královské obraně se také zpřísnily. A sama jsi řekla je jsi tady na jedno použití a už jsi byla použita. Teď ti nabízím klidnou deaktivaci zde v luxusní cele. Jestli chceš při tom sex servise tak ho máš mít.“ Usmála jsem se a pohladila ji po noze.
Oxana se dívala na malou krabičku na stole a potom řekla: „Téměř se nám to povedlo, krytí zajišťovala Darina Ray, stejně tak mi ona dodala ten komunikátor. Během útoku se měla dostat ke královně a odpálit chemickou nálož. To byl záložní plán kdyby se náš útok nedostal až k paláci. To se jí nepovedlo.“ Tak a teď máš kompletní informace.

Mlčky jsem k ní přisunula malou nálož.
Oxana si sedla vedle na pohovku. Vložila si nálož pod silonky do rozkroku, podívala se na mě, usmála se jako by mi chtěla mlčky poděkovat a řekla:
„Pro královnu Cherry Candle.“
A stiskla aktivační tlačítko. Malé množství kapaliny se jí rozprsklo mezi nohama, ruka jí sjela do klína a s klidným výrazem zůstala sedět v na pohovce. Já jsem se na ni chvíli dívala a cítila zvláštní klid.
„Oxano Chick, koordinátorko obraných operací a nepřátelská špiónko, já bych se na tvém místě rozhodla stejně. Pokud mě královna pošle infiltrovat Vaše linie tak to udělám s radostí. I to dildo s výslechovou kapalinou v prdeli přijmu s nadšením. Všichni jsme tu pro naše královny. Ty pro Cherry Candle, já pro Louisu Lu.“ Řekla jsem si pro sebe a šla napsat hlášení.

Seděla jsem za stolem ve své pracovně, dívala jsem se na právě dokončenou zprávu o infiltraci nepřítele do vysoké funkce. Tohle bude mít ještě nějakou dohru. Louisa se nespokojí se závěrem Oxana byla nepřátelský agent, ale ostatní jsou ti plně oddaní. Nakonec se možná všechny koordinátorky potkají v loterii. Zhostil se mě stejný pocit jako tehdy v paláci když jsem čekala až královna odpálí moji nálož za to že se Kael první vystříkal do mojí prdele. Mezitím přišla Marica, už byla umytá a v čisté uniformě.
Podívala jsem se na ni a řekla: “Dobrá práce, sepiš hlášení ze zóny, odpoledne to předám Louise Lu.“
Marica si sedla ke svému stolu a začala pracovat, za chvíli zvedla hlavu a zeptala se:
„Proč je v luxusní cele deaktivovaná Oxana v uniformě nepřátelské koordinátorky?“
„Ona je odpověď na poslední nepřátelský útok.“ Řekla jsem jí
„A nezasloužila by si za to loterii nebo skleněný box? Myslím že královna nebude nadšená z toho jak snadno unikla odplatě.“ Řekla Marica vážně
„To vím, ale touto nabídkou jsem získala informace kdo jí pomáhal a případné následky ponesu sama.“
„Kdo to byl?“ zeptala se Marica
„Darina“ řekla jsem smutně
„Semillo, víš že ti řekla jméno deaktivované koordinátorky. U ní nemůžeš ověřit jestli mluvila pravdu nebo ti lhala a ty jsi jí umožnila klidnou deaktivaci. Pokud krtek co jí pomáhal nebyla Darina tak teď se

toho skutečného už nijak nedozvíme. Uzavřela jsi jediné dveře vedoucí k odhalení celé sítě.“ Zhrozila se Marica
Na sucho jsem polkla a po zádech mě přejel mráz
„Byla to Darina, jsem si tím jistá.“ Řekla jsem polohlasem
„Pokud jsi si tím jistá tak jsi něco musela vidět. A nezasáhla jsi proti tomu“ podívala se na mě Marica
„Ty, ty jsi s nimi taky spolupracovala.“ Řekla Marica a zvedla svoji zbraň která byla opřená o stůl
„Tak a teď se postav. Roztáhni nohy, rozepni si body a stáhni silonky. Podívám se jestli u sebe nemáš nějakou nálož.“ Řekla rázně
„Marico to je absurdní, kdybych měla nálož a chtěla ji použít tak už to udělám, nebo s tebou nebudu spolupracovat a ty mě tady deaktivuješ. V obou případech bych dosáhla toho v čem se mi snažíš zabránit.“ Upozornila jsem ji na nesmyslnost jejího chování
„Mlč, silonky dolů“ štěkla na mě
Stáhla jsem si punčocháče a ukázala jí svůj rozkrok. Marica ke mně přistoupila, naslinila si prst a strčila mi ho do kundy. Chvíli se v ní šťárala a potom mi ho strčila do prdele. Jak byla s prohlídkou spokojená vytáhla ho a podívala se na něj. Byl trochu špinavý od mých hoven
„Den jsem nebyla srát“ řekla jsem jí stroze
„To nevadí, prohlídka byla nutná“ řekla a otřela si špinavý prst o moji uniformu, „zapni se a pokračuj do cely.“ Pokračovala Marica

Čekala jsem že toto nedorozumění přečkám v luxusní cele, ale ona mě strčila do obyčejné špinavé kóje.
„Marico, to už je trochu moc, já jsem stále koordinátorka a přikazuji ti abys mě umístila do luxusní cely než se to vysvětlí“ řekla jsem jí ve dveřích do cely
„Ten prostor není zabezpečený, je tam stále Oxana. Počkáš tady. Trochu bahna a hoven ti přece nevadí. Každá to známe ze zóny.“ Řekla rázně Marica
Vstoupila jsem sebejistě do cely a podívala se jí do očí a řekla: „Hraješ vysoké sázky.“
Ona zavřela dveře a někam odešla.
Zůstala jsem sama v malé betonové místnosti. Na zemi bylo řídké bláto, občas v něm byly drobné kaluže s močí a v rohu bylo nasráno. Našla jsem si nejčistší místo, to znamená že tam byla jen tenká vrstva bahna, sedla si na zem a přemýšlela. Do takových kotců jsem zavírala nepřátelské jednotky a odsud jsem si je nechávala přivádět k výslechům. Seděli zde hodiny a dny potom je čekalo setkání se mnou a výslechovou kapalinou. Když jsem výslech ukončila tak jsem šla do své luxusní kóje a relaxovala jsem zatímco mi sex servise lízal nohy. Oni šli zpět do této smradlavé kopky. K zajatcům jsem sice chodila často, ale nikdy na mě nedopadala tíha tohoto prostoru. Přemýšlela jsem o svém rozhodnutí věřit Oxaně. Ona mi řekla že jí pomáhala Darina a také věděla o její deaktivaci během útoku. Já jsem udělala obrovskou chybu. Měla jsem jí dát jen tréninkovou nálož. Odpálila by se, posrala by se a za dvacet minut mohlo pokračovat další kolo výslechu. Mohla jsem na ni znovu zatlačit aby pustila další jméno. Ale co když další jméno nebylo, co když jí pomáhala jen Darina? Jak jsem se mohla dopracovat k odpovědi? Koupat ji znovu a znovu ve výslechové kapalině? Poslat k ní někoho aby si získal náklonost jako tehdy ta nepřátelská speciálka ke mně a na něho před Darinou lít kapalinu a při tom jí poskytovat luxus a pohodlí?

Kdo je Semilla?

Ty události nabraly opravdu rychlý spád. Včera jsem se plazila v bahně. Hledala jsem v zóně důkazy pro Semillu, moji koordinátorku a dnes jsem ji zavřela do cely pro podezření že je také zrádce. Některé části mojí teorie mi nedávají žádný smysl. Ona mě tam poslala a tady aktivně hledala důkazy. Jak jsem našla komunikační kanál tak se snažila abych se dostala s zpět do zázemí. Přitom pro ni bylo velmi jednoduché mě tam nechat. Stačilo jí dát rozkaz abych po prozrazení naší přítomnosti zůstala v tom prvním krytu tam by mě nepřítel našel a deaktivoval. Stejně tak mi nezapadá do role zrádce vyslání speciálů z formace def2-Sp/06-03, Mackenzie aby mě v zóně podpořili a já měla větší šanci na návrat. Na Semillině stole ležela složka se zprávou pro Louisu Lu. Vzala jsem ji a začala číst.

Semilla ve zprávě uvádí všechno, i to co jí jako bývalou pomocnici koordinátorky může ohrozit také. Jsou zde popsané výslechy, samostatné akce Dariny nad kterými neměla tehdy žádnou kontrolu. Zmiňuje se i o mojí operaci v zóně během SP-071 zdůrazňuje momenty kdy jsem prohledávala nepřátelské kryty a také uvádí že byla několikrát vyslána do zóny pro záchyt zajatců, ale nebyla u všech výslechů. Některé výslechy nepřátel si Darina vedla sama a skončily deaktivací vyslýchaného, bez svědků, jen s vágním hlášením „subject terminated“. Jak a za jakých okolností deaktivace proběhla zde chybí, ale Semilla jasně uvádí že všichni zajatci byli před předáním Darině zkontrolováni a žádný u sebe neměl osobní nálož. Deaktivovat je tak mohla jen ona. Pokud to udělala po předání nepřátelského komunikátoru tak tím zajistila i jeho utajení.

Sedla jsem si k terminálu a vyhledala záznam „W017 85 Oxana Chic“ a začala pátrat v její historii. Koordinátorkou se stala po selhání předchozí koordinátorky když nějaká reportérka Abbigail proklouzla na obranou linii a popsala slabá místa v obraně. Lia Angel byla za to popravena a její funkci převzala právě Oxana, ale nějak tady nemůžu najít její historii před povýšením. Co dělala? Byla nejvyšší velitelka? Jakou formaci měla na starost? Kde jsou záznamy o jejím výcviku? Celé odpoledne jsem prohledávala historické záznamy, ale Oxana jako by se objevila z ničeho.

Šla jsem zpět k Semille vstoupila jsem do její cely. Seděla na zemi a dívala se na mě

„Semillo promiň. Četla jsem tvoji zprávu, ty nejsi zrádce.“

Mlčela, vstala a šla do výslechové místnosti. Šla jsem za ní a znovu se pokusila obhájit svoje rozhodnutí. Podívala se na mě a řekla:

„Ty jsi mě strčila do špinavé cely, udělala jsi to pro královninu bezpečnost, ale následek teď poneseš.“

A strčila mi do ruky zkumavku s výslechovou kapalinou.

Podívala jsem se na ni a řekla jí: „Jak si přeješ,“ otevřela jsem ji a celý obsah si nalila pod límec svého body. Po břiše se mi roztékala mazlavá tekutina a okamžitě se mi podlomily kolena.

Kapalina se mi rozlévá po kůži jako horký, mazlavý olej.

První vteřiny nejsou nic – jen tíha, vlhkost, cizí teplo, které mi stéká od límce dolů po hrudníku, mezi prsy, do záhybů břicha. Cítím, jak se vsakuje do látky body, jak se přisává k mým silonkám, jak mi leze pod ně, až k samotné kůži.

Pak to začne.

Nejdřív v břiše. Tupý, hluboký tlak, jako by mi někdo strkal ruku dovnitř a roztahoval mi střeva zevnitř. Zatnu zuby a opřu se dlaněmi o zem, ale už je pozdě – první vlna křeče mi projede celým trupem, od pánve až k hrdlu, a já se prohnu v zádech jako šíp.

„Ahhh…“

Vytlačím ze sebe zvuk, který ani není výkřik. Spíš vydechnutí, které se zasekne v krku, protože svaly kolem bránice mi začnou cukat nekontrolovaně, trhavě, jako by se mě pokoušely zlomit napůl.

Sedím na zadku, nohy roztažené, ruce v opřené o zem, a poprvé si uvědomím, že jsem si to udělala sama. Dobrovolně. Nalila jsem si to pod límec. Kvůli Semille. Kvůli tomu, co jsem jí udělala.

Druhá vlna přichází rychleji. Cítím, jak mi stahuje svaly v podbřišku, jak se mi vnitřnosti svírají do klubíčka. Je to, jako bych měla uvnitř sebe živé, zuřivé zvíře, které se snaží prokousat ven. Ohnu se do

klubíčka, čelo se mi dotýká kolen, a z úst mi uniká dlouhý, chraplavý vzdech, který se mění v tlumené sténání.
A pak – uvolnění.
Nejprve to cítím jako tlak. Tupý, nepříjemný tlak v pánvi, který se stupňuje, až je k nevydržení. Pak jako by se ve mně něco zlomilo. Svaly, které jsem celý život učila držet, povolí najednou, bez varování. Cítím, jak se mi střeva vyprazdňují. Horká, řídká hmota, která se valí do silonek, roztéká se po mých stehnech a vsakuje se do nylonu. Je to teplé, mazlavé, a já cítím každou kapku, každou vteřinu toho procesu, protože moje tělo je teď jen otevřená nádoba, která nemá žádnou kontrolu.
Prdnu. Hlasitě, nepříjemně, vlhce. V mém vlastním uchu to zní jako urážka. Jako posměch. Ale moje tělo už neposlouchá.
Křeč se vrátí. Tentokrát silnější. Prohne mě dozadu, až se opřu o záda, nohy mám pořád roztažené, ruce se mi třesou, prsty se svírají a uvolňují bez mého přičinění. Cítím, jak mi stéká moč, nejdřív po kapkách, pak proudem, který se mísí s hovny, a s potem. Moje kunda je teď jen mokrá díra, která vydává to, co v ní bylo.
A přitom vidím Semillu.
Stojí přede mnou a dívá se na mě. Její tvář je klidná, bez výrazu. Neusmívá se. Nesoudí. Jen sleduje, jak se mi tělo hroutí pod tíhou vlastních výměšků.
„Marico," řekne tiše, „to je jen kapalina. Tohle jsem viděla tisíckrát. Každý to zažije. Není to trest. Je to realita."
Chci jí odpovědět, ale místo slov ze mě vyjde jen dlouhý, trhaný výdech, při kterém se mi znovu povolí svěrač. Další vlna teplé, řídké hmoty se mi rozlévá po stehnech. Cítím, jak mi hovna stékají po vnitřní straně stehen, jak se lepí na silonky, jak se mi v rozkroku tvoří hustá, mazlavá krusta.
Třetí vlna je nejhorší.
Přichází jako exploze – najednou, bez varování. Projede mi břichem, roztáhne mi svaly, až mám pocit, že prasknu. Z konečníku mi vyjede hlasité, bublavé prdnutí, za kterým následuje proud tekutých hoven, které mi tečou až ke kolenům. Moje tělo už není moje. Je to jen nádoba, která se vyprazdňuje sama, bez mého svolení.
Křivím se v bolestivé křeči, hrudník se mi zvedá, lapám po dechu. Pot mi stéká po čele, mísí se se slinami, které mi vytékají z koutků úst. Mé tělo je pokryté vrstvou potu, bahna a vlastních výkalů.
A Semilla se na mě stále dívá.
„Marico," řekne, „pamatuješ si, jak jsi mě strčila do cely?"
Přikývnu. Nemůžu mluvit.
„To nebylo špatně," pokračuje. „Dělala jsi to, co jsi považovala za správné. Jen si pamatuj, až budeš rozhodovat o někom jiném, vzpomeň si na tenhle pocit. Na to, jaké to je, když nemáš žádnou kontrolu. Když ti tělo odpadne a zbyde jen ponížení."
Chci říct, že jí rozumím. Že už chápu. Místo toho ze mě vyjde další křeč. A já cítím, jak mi z kundy vytéká proud moči, která se mísí s hovny. Ležím v louži vlastních exkrementů, v uniformě pomocnice koordinátorky, která už není čistá, ale špinavá, nasáklá mým vlastním ponížením.
Poslední vlna přichází pomaleji. Už nemám co vyprázdnit. Moje tělo se jen třese, svaly mi cukají, a já ležím na zádech, s roztaženýma nohama a dívám se na šedý strop nad sebou.
Semilla ke mně pomalu přistoupí. Klekne si vedle mě, její prsty se jemně dotknou mého čela, odhrnou mi vlasy z obličeje.
„Už je to za tebou," řekne. „Teď víš, co znamená být na druhé straně."
Zavřela jsem oči a nechala to doznít.

Domluva s Aszharou

„Teď si jdi obléknout uniformu primární pěchoty. Půjdeš do první linie. Absolvuješ tam jednu rotaci za neuposlechnutí koordinátorky.“ Přikázala jsem Marice které stále ležela zesláblá na zemi.
„Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsem“ zašeptala, doplazila se z mým nohám a začala je líbat
Mezitím přišla do budovy Brandy zaklepala na dveře a vstoupila. Viděla na zemi ležet posranou Maricu. Podívala se na ni a zeptala se: „Co se stalo?“
„Nic jen drobná nehoda. Omylem na sebe vylila výslechovou kapalinu.“ Odpověděla jsem jí
„Brandy, máš teď na starost výslechový komplex, Marica má úkol venku a já jdu podat hlášení královně. Kdyby byl příjem zajatců tak je jen strč do cel a nech je zkontrolovat jestli u sebe nemají nějaké nálože. Ať je kontrolují stráže v jedné z cel. Ty stůj venku mimo dosah účinků, ale každého zajatce musíš během prohlídky vidět přes sklo. Jinak běžná rutina.“ Řekla jsem Brandy klidně
„Rozumím, jdu se připravit.“ Odpověděla a odešla
„Ty se tady přestaň válet a příprav se na svůj úkol.“ Podívala jsem se na Maricu
Marica jen přikývla a pomalu odcházela z místnosti. Přistoupila jsem k ní a potichu řekla:
„Ohlas se u Aszhary, ale napřed se jdi umýt a převléct a pak se nepůjdeš tam posraná.“
Marica přikývla a odešla. Já mezitím poručila jednomu strážnému aby jí nachystal uniformu a šla ke svému terminálu kontaktovat koordinátorku obrany Aszharu.
„Jsem v situační místnosti obrany, moje pracovna je stále zapečetěná. Jestli si náhodou nevzpomínáš.“ řekla s úšklebkem do komunikátoru
„Jdu za tebou.“ Odpověděla jsem jí
Vzala jsem si i složku s hlášením a cestou ke královskému paláci se stavím na obraných liniích.
Aszhara seděla v malé zablácené místnosti před jednoduchým stolem. Kolem ní byly jednotlivá pracoviště nejvyšších velitelů formací a na zdi plány obraných pozic.

Jak jsem vstoupila, podívala se na mě a řekla.
„Toto pracoviště taky potřebuješ?“
„Ne nepotřebuju, ještě chvíli to vydrž. Dostaneš ho zpět.“ Odpověděla jsem jí klidně
„Tak co potřebuješ?“ zeptala se přímo
„Posílám ti na obranou linii jednu moji pomocnici. Chci aby se zdokonalila v obraných operacích. Nech ji na sekundární linii L2. Neposílej ji do zóny.“
„To se moc nezdokonalí. Neměla by jít na primár nebo na předsunutou hlídku?“ zeptala se nechápavě
„Ne nech ji na L2 a prosím neříkej že jsem tady byla.“ Poprosila jsem Aszharu
„Semillo, po tom všem co jsi mi udělala mám chuť ji přeřadit k Eve Gray kde půjde v první vlně útoku. Ty tu tady domlouváš zdokonalení výcviku a zároveň chceš aby byla na klidnější linii. Vážně řekni o co jde nebo ti ji tady pošlu do zóny jako návnadu.“ Řekla razantně Aszhara
„Chápu, že se cítíš dotčená. Obzvlášť po našem posledním setkání, ale udělej to prosím. Ona je schopná ve zpravodajských operacích, ale potřebuje poznat i víc. Ano chci aby se vrátila, ale nechci aby věděla že má nějaké výhody.“ Řekla jsem upřímně
Aszhara se mi podívala do očí a zeptala se: „Koho sem pošleš?“
„Marica Hase, W072 69. Pomocnice koordinátorky.“ Odpověděla jsem jí
„OK půjde k formaci def1-I/08-04 Gina B. Jaké další požadavky pro ni máš.“ Ušklíbla se Aszhara
„Nic víc. Bude obyčejný pěšák na L2.“ řekla jsem jí
„Dobře, dají na ni pozor. O naší dohodě bude vědět jen její nejvyšší velitelka Gina B a velitel její skupiny. Ale pokud nepřítel udělá velký útok tak nechám použít jako všechny ostatní.“ Usmála se
„To je jasné.“ Souhlasila jsem
Aszhara se podívala na jednoho speciála u dveří a poručila mu: „Sežen Ginu B, hned.“
Poděkovala jsem jí a odešla z místnosti

Jdu ke královně

Cesta ke královnině paláci vedla přes prázdné seřadiště útočných jednotek.
„Daisy stále nezvládla doplnit nové kusy pro útoky“ pomyslela jsem si.
Po pár desítkách metrů jsem stála před kontrolním stanovištěm královské obrany
„Identifikuj se.“ Řekl mi pěšák v světle růžových legínách a žlutém body
„Semilla, W045 39. Koordinátorka zpravodajských operací. Musím ke královně.“
„Stáhni si silonky, prohledám tě.“ Přikázal
Rozepla jsem si body a stáhla silonky ke kolenům. Přistoupil ke mně, strčil mi do kundy a prdele svůj prst a řekl dozadu: „Je čistá, může pokračovat“
Potom se ke mně naklonil a polohlasem mi řekl: „kdybys tam chtěla strčit i něco jiného tak stačí říct.“
Usmála jsem se a odpověděla: „Příště, ale když po mě toužíš tak mi teď můžeš olíznout anál.“
Klekl si za mě a začal mi do prdele strkat svůj jazyk. Já se škodolibě usmála a prdla jsem si. Při tom mi z prdele vyletěl i kousek hovna a přistál mu pod nosem. Otočila jsem se, nohou ho povalila na záda a položila mu ji na hrudník.
„Víš co jsi teď udělal při plnění úkolu na královské obraně?“
„Ano vím.“ Odpověděl smířeně
„Dej mi svůj kód a nejvyššího velitele.“
„M041 25, dq1-I/08-03 Nerissa.“ Odpověděl
„Věnoval ses něčemu jinému než hlídce na svém stanovišti. Pokud to teď řeknu tvojí velitelce tak jdeš do loterie. Chceš tam jít?“ zeptala jsem se
Pěšák mlčel. Já jsem si natáhla zpět silonky, zapnula v rozkroku body, překročila ho a pokračovala směrem ke královnině paláci.
Další kontrola mě čekala u vstupu do královnina paláce. Opět silonky dolů a prst do mých otvorů. Kontroly jsou nyní mnohem důkladnější. To je následek podezření na špióna, jehož odhalení mám u sebe ve složce a zatím o něm vím jen já.

Šla jsem osvětlenou mramorovou chodbou do královnina salónku. Sedla jsem si do pohodlného bílého křesla a čekala. U dveří klečeli dva otroci. Muž a žena, měli na sobě světle modré latexové kombinézy hlavy sklopené k zemi. Připraveni splnit jakýkoliv královnin příkaz. Po chvíli vstoupila Louisa Lu. Oblečená v zlatých šatech a černých silonkách. Sedla si do křesla předeme. Já poklekla, políbila jí nohu a předala svoji zprávu.

„Tak Darina a Oxana pracovaly pro Cherry.“ Řekla Louisa Lu
„Ano má královno. Tyhle dvě.“ Odpověděla jsem
„Darina je deaktivovaná, ale Oxanu nechám veřejně popravit.“ Řekla bez emocí.
„To má královno nepůjde. Už je deaktivovaná. Uzavřela jsem s ní dohodu že když řekne kdo jí poskytoval krytí tak dostane osobní nález a deaktivuje se sama.“ Odpověděla jsem klidně
Louisa Lu zvedla hlavu, podívala se na mě a zeptala se: „Já musím ukázat ostatním co se stane se zrádci. Jak to mám teď udělat?“
„Použij mě. Půjdu do boxu místo Oxany. Zprávu nechám změnit tak že mě odhalila Marica Hase. Podáš to tak že jsem i já spolupracovala s Darinou a Oxanou. To pomůže tvojí autoritě stejně.“ Odpověděla jsem s ledovým klidem.
„Také řešení. Ty jsi vážně schopná koordinátorka.“
„Děkuji“ odpověděla jsem a sklopila zrak k jejím nohám
„S Oxanou jsi udělala chybu. Deaktivovat tě nechci, ale nemám moc jiných možností. Musím ukázat kdo tady vládne. Tomu jistě rozumíš.“ Řekla královna
„Ano rozumím, proto moje deaktivace je nejlepší volba. Ukážeš na zrádce a co se s nimi stane. Já nechám upravit tuto zprávu tak že jsem věděla kdo je Daisy a mlčela za výhody pomocnice koordinátorky.“ Znovu jsem zopakovala svůj návrh

„Byla jsi pomocnice koordinátorky, ale co jsi dělala před tím?“ zeptala se Louisa
„Byla jsem tvoje otrokyně. Prohrála jsem v jedné hře a ty jsi mě místo deaktivace poslala k Darině.“ Řekla jsem jí klidně
„Už si vzpomínám, sis nechala vyšukat prdel a ten kus se do tebe vystříkal jako první.“ Usmála se Louisa Lu.
„Ano udělala jsem to proto že byl hodnotnější než já. A teď je tvoje autorita důležitější než já. To že jsem byla otrokyně v tomto příběhu má svoji další výhodu. Jako otrokyně jsem byla slabá, v tom jsem stále stejná. Nemám žádnou sebejistotu a nechala jsem se koupit kredity. Darině jsem slepě pomáhala za výhody pomocnice koordinátorky. Jsem slabý prodejný kus“ to do příběhu zapadá.
„Kdo převezme výslechové centrum?“ zeptala se Louisa Lu
„Na pozici nové koordinátorky doporučuji Maricu Hase W072 69. Ona je schopná a loajální“
„Marica Hase? Co teď dělá?“
„Je pomocnice koordinátorky, rozumí systému. Výslechy vede efektivně a má zkušenosti ze zóny.“
„Kde ji najdu.“
„Poslala jsem ji na obrannou linii. Na jednu rotaci je ve formaci def1-I/08-04 Gina B.“ řekla jsem
„Proč jsi ji tam poslala?“ tázala se Louisa
„Obvinila mě ze spolupráce s Darinou, zavřela mě do cely a po přečtení této zprávy si uvědomila chybu a pustila mě. Teď můžeš tento příběh použít tak že mě Marica odhalila a já ji poslala blízko zóny aby byla deaktivovaná. Do útoku jít nemůže protože ještě nejsou postavené nové útočné formace“
„To zní dobře. Teď jdi do cely a později dokončíš tento příběh při tvojí popravě“ Přikázala mi
Poklekla jsem, políbila jí nohu a řekla „Pro moji královnu Louisu Lu, od toho tady jsem“
„Stráž, odvést do cely.“ Zavolala Louisa Lu.
Přišli čtyři kusy z královské osobní ochrany a vedli mě chodbou dolů k celám. Otevřely dveře a strčili mě dovnitř.
Sedla jsem si na zem a cítila klid a uspokojení z dobře odvedené práce. Teď už zbývá jen se pořádně nadechnout v boxu, posrat se a posílit královninu autoritu.

Po chvíli se otevřely dveře, stráž přinesla velkou matraci a předeme poklekl tmavovlasý muž v světlemodré latexové kombinéze. Políbil mi nohu a řekl „Královna mě posílá, jsem tvůj osobní otrok.“

Usmála jsem se na něj a řekla mu ať si lehne hlavou k mým nohám. Rozepla jsem mu zip v rozkroku a začala hladit jeho zvětšující se péro.
„Já si s ním chvíli budu hrát. Uvolni se a lízej mi chodidla. Chci cítit tvůj dech přes moje silonky. Až budeš chtít tak se klidně vystříkej.“ Řekla jsem mu něžně a políbila ho v rozkroku.
„Děkuji má královno Louiso Lu“ zašeptala jsem a spolkla jeho penis.
Na nohách jsem cítila teplý vlhký dech, jeho péro se mi líně převalovalo v puse a začaly se mi zavírat víčka. Poprvé jsem usínala s pocitem že už nemusím na nic myslet. Už nebude žádný plán výslechu, žádná akce v zóně. Jediná věc co mě mrzí je, že mě královna nenechá popravit v mojí uniformě. Budu prezentovaná jako slaboch spolupracující se zrádci, to mě asi nařídí obléct si uniformu nepřátelské koordinátorky, červené silonky a růžové body. Cucala jsem jeho penis a vzpomínala na Capricii, na dlouhé hodiny kdy jen mluvila na pahorku vedle komplexu. Na Kalea jak jsme si v místnosti o patro výš povídali. Na Maricu se kterou jsem se setkala jen krátce. I ty večírky u Betz se mi líbily.

Na obranné linii

Splnila jsem Semillin příkaz a šla na obranou linii. U vstupu mě zastavila hlídka které jsem oznámila že mě posílá Semilla, mám hlásit u koordinátorky obranných operací Aszhary. Podíval se na mě, zakroutil hlavou protože viděl jen běžný kus v žlutém body a růžových legínách a přikázal mi abych šla za ním. Vstoupili jsme do situační místnosti kde seděla u stolu.

„Koordinátorko, je tu nějaký kus co posílá Semilla.“ Řekl
„To je v pořádku, vím o tom.“ Odpověděla mu
„Identifikuj se.“ Řekla
„Marica Hase, W072 69. Pomocnice koordinátorky. Jsem teď přiřazena z primární pěchotě.“
„Jdi k def1-I/08-04, Gina B. ti přiřadí tvoji pozici ve formaci.“ Odpověděla chladně
„Pro královnu Louisu Lu.“ Odpověděla jsem a odešla do zákopu.
Po chvíli jsem našla svoji nejvyšší velitelku Ginu B, určila moje místo ve formaci a řekla mi: „Poslala tě tvoje koordinátorka, máš se zdokonalit v obraně. Tato formace zatím hlídkuje na linii L2. Zde je tvoje pozice a reaguj dle příslušných poplachů. Ty určitě znáš“
„Ano znám je.“ Odpověděla jsem, opřela se o stěnu výkopu a mířila přes linii L1 směrem do zóny.
Gina se na mě mlčky podívala a odešla zpět do situační místnosti.
Tak jsem na linii a jsem zvědavá co mě tady čeká. Vedle mě stál jiný kus z naší formace a neustále po mě pokukoval. „Až bude výměna hlídek a budeme mít volno tak si zašukáme. Co ty na to?“
„Jo klidně, mám to ráda do prdele. Jenom abychom nebyli před tím zasaženi“ Odpověděla jsem mu
„Tady na L2 je celkem klid, počkej až budeme vepředu nebo na předsunuté obraně. Tam kusy padají pravidelně, ale neboj tu šukačku tady stihneme.“ Uklidnil mě
„V to doufám.“ Povzdechla jsem si a pokračovala ve své hlídce
Stála jsem na své pozici celé odpoledne, nohy se mi bořily do řídkého hnědého bahna a cítila jsem jak mi bahno prosakuje přes silonky a lepí se na prsty na nohách. Večer za mnou přišla drobná černovláska a řekla: „Jdu tě vystřídat“
„Super, ráda si na chvíli sednu“ odpověděla jsem jí a hned při střídání se ozval ten pěšák vedle: „Tak co máš chuť.“
Usmála jsem se a přikývla. Přistoupil ke mně, políbil mě tak že jsem cítila jeho jazyk až na mandlích jemně mě nasměroval abych si klekla na zem.
Klečela jsem v bahně. Bylo teplé, husté, obemklo mi kolena jako nějaká živoucí hmota. Rozepnul mi legíny a stáhl je dolů přes stehna, až ke kolenům.
„Pěkná prdel,“ řekl a jeho hlas byl překvapivě jemný.
Nechtěla jsem vidět jeho tvář. Chtěla jsem jen cítit. Opřela jsem se rukama o blátivou stěnu zákopu. Moje tělo bylo unavené po celodenním stání v bahně, ale najednou jsem cítila, jak se ve mně probouzí něco jiného. Jeho prsty se dotkly mého rozkroku. Byly studené od bahna, ale jemné. Přejel mi po stehnech, pak po zadku, a já cítila, jak se mi stahují svaly.
„Napřed ti to trochu připravím,“ zašeptal.
Než jsem stačila odpovědět, cítila jsem teplo jeho jazyka na svém análu. Olizoval mě pomalu, krouživými pohyby, jako by mě chtěl ochutnat celou. Přes silonky, přes bahno, přes všechno, jeho jazyk byl horký a přesný. Zavřela jsem oči a opřela se čelem o blátivou stěnu.
„Ano…“ vydechla jsem.
Nepřestával. Jeho jazyk pronikal dovnitř, olizoval okraje, pak se stáhl a začal znovu. Bylo to, jako by mi chtěl dát najevo, že i tady, v tomhle bahně, v tomhle chaosu, můžu cítit něco jiného než strach. Jeho ruce mi přitom hladily stehna, pomalu stoupaly výš, až se jeho prsty dotkly mé kundy. Byla mokrá nejen od bahna.

„Už," zašeptala jsem. „Už to chci dát dovnitř."
Zastavil se na okamžik. Slyšela jsem, jak si rozepíná body v rozkroku. Pak cítila jeho penis – tvrdý, horký, přitisknutý k mému zadku. Chvíli jen tak stál, jako by čekal, jestli nezměním názor.
„Do prdele," řekla jsem. „A pomalu."
Jeho první pohyb byl opatrný. Vsunul se jen kousek, pak zastavil. Cítila jsem, jak se mi svaly stahují kolem jeho žaludu, jak se tělo brání, ale zároveň touží po tom naplnění.
„Dobrý," vydechla jsem. „Pokračuj."
Vsunul se hlouběji. Pomalu, centimetr po centimetru. Bylo to jako by mi dával čas si zvyknout na tu plnost. Jeho ruce mi svíraly boky, pevně, ale ne hrubě. Byl vnímavý, cítil každý můj pohyb, každé zasténání. Když byl celý uvnitř, na chvíli se zastavil. Cítila jsem, jak jeho dech ztěžkl, jak se jeho tělo chvěje snahou udržet kontrolu. Pak se začal pohybovat, pomalu, hluboko. Každý jeho pohyb byl rytmický, skoro něžný.

„Prosím…" zašeptala jsem. Ani sama nevím, jestli jsem prosila o víc, nebo aby nepřestával.
Zrychlil. Jeho tempo bylo teď rychlejší, ale pořád hluboké. Cítila jsem každý jeho centimetr uvnitř sebe, každý záchvěv. Bahno pod mýma rukama bylo teplé, měkké, jako by mě objímalo. Zvenku byla slyšet vzdálená palba, ale tady, v tomhle zákopu, existoval jen on a já a ten rytmus, který nás spojoval.
Natáhl ruku a začal mi hladit klitoris. Prsty měl studené, ale dráždily mě přesně tam, kde jsem to potřebovala. Cítila jsem, jak se ve mně něco láme. Jak se napětí posledních dnů začíná uvolňovat.
„Už," vydechla jsem. „Už budu…"
Nepřestával. Jeho pohyby byly teď rychlejší. Jeho prsty na mé kundě pracovaly v rytmu jeho penisu. A já cítila, jak se blížím. Ta vlna, která začala v mém břiše a stoupala výš a výš.
„Ano!" vykřikla jsem.
A pak to přišlo. Orgasmus, který projel mým tělem jako blesk. Zavřela jsem oči a nechala ho proudit, cítila jsem jeho penis hluboko v sobě, jeho prsty na svém klitorisu, jeho dech na svých zádech. A všechno to napětí, všechen ten strach, všechny ty myšlenky na Semillu, na královnu, na zónu, to všechno se na okamžik rozplynulo. On zrychlil naposledy a s tlumeným sténáním se do mě vystříkal. Cítila jsem, jak jeho semeno pulzuje uvnitř mě, jak se jeho tělo chvěje. Zůstal ve mně chvíli, pak se pomalu vytáhl.
Otočila jsem se. Ležel na zádech v bahně, oddychoval. Jeho penis byl stále napůl ztopořený, lesklý od mých šťáv. Usmála jsem se na něj.
„Děkuji," řekla jsem tiše.
Usmál se taky. „Zítra zase?"
„Uvidíme," odpověděla jsem. „Jestli mě mezitím nezasáhnou."
Zasmál se, ale v jeho očích byl smutek. Věděl, že to není vtip. Všichni jsme tu jen na přechodnou dobu. Narovnala jsem si silonky, natáhla legíny a zapnula body v rozkroku. Moje kolena byly celé od bahna, v rozkroku jsem měla směs jeho semene a vlastní vlhkosti. O několik metrů dál někdo křičel, smích nebo bolest, už jsem to nedokázala rozlišit.
Sedla jsem si na zem do bahna a dívala se do zóny, vypadala prázdná, ale věděla jsem, že v ní se skrývá nepřítel.

Přesun na L1

Usnula jsem, spala jsem v zákopu hned vedle nohou černovlásky která teď držela hlídku místo mě. Nad ránem nás vzbudili naši velitelé že musíme okamžitě posílit obranu na L1. Šla jsem s ostatními ke spojovacímu tunelu, jeden po druhém jsme lezli dovnitř a já jak jsem si opět klekla na kolena a pohnuly se mi střeva cítila jsem známý tlak. Nestihla jsem se jít vysrat a nevím jak dlouho to udržím v sobě. Lezla jsem asi 100 metrů dlouhým tunelem hlavu jsem měla hned za prdelí jiného kusu a stejně tak za mnou v těsném závěsu pokračoval další. Byla jsem obyčejný kus na první linii obrany. Zde už byly ve stejné uniformě zasaženy tisíce jiných kusů. Dřív jsem byla nejvyšší velitelka formace Tharp a kusy v podobných uniformách co mám teď na sobě používala k zastavení nepřátelských tanků. Ale to jsem dala pouze instrukce velitelům jednotlivých skupin a zbytek sledovala ze situační místnosti. Zvládli tři akce v zóně a zastavili čtyři tanky. Potom už byla většina def5-Tharp/03-10 deaktivována a já zůstala bez své formace. Teď ležím v bahně a čekám jestli proběhne nepřátelský útok.

Ležela jsem tam a sledovala zónu až do večera. Během hlídky už byl tak v břiše nesnesitelný. Podvolila jsem se mu a téměř okamžitě mi rozkrok zaplnila teplá mazlavá kaše z mých hoven. Ta úleva byla něco nepopsatelného.
Blondýnka vedle mě se usmála a řekla: „Takovou hromadu jsi v sobě musela držet hodně dlouho.“
„Dva dny.“ Odpověděla jsem jí.
„Poprvé na L1?“ zeptala se
„Ano, v zóně jsem už sice byla ale vždy v nějaké speciální akci.“ Řekla jsem jí pravdu
„Co tady děláš v růžových legínách. Jakou úroveň výcviku máš?“ a při tom se podívala na moje silonky. Uviděla šedé silonky označující nejvyšší velení koordinátorky a pomocníky koordinátorek. Na chvíli se zarazila a potom řekla. „Co jsi provedla že tě poslali sem.“
Usmála jsem se na ni a řekla: „Nic jsem neudělala. Jsem tu v rámci mého zdokonalování. Poslala mě sem Semilla, koordinátorka výslechových operací. Nejsem pro královnu nenahraditelná, také chodím do zóny a je to pro mě mnohem nebezpečnější než pro tebe. Mě nepřítel nechce deaktivovat, ale zajmout a potom bude ze mě páčit informace. A věř mi, že to je lepší dostat zásah pěnou v akci.“
„Já jsem Olivia Stocch“ představila se mi
„Marica Hase, ráda tě poznávám.“ Usmála jsem se na ni
„Hned se cítím líp, když vím vedle koho budu deaktivována.“ Řekla a spiklenecky na mě mrkla
Mlčky jsem se na ni podívala a dál sledovala zónu vepředu.
„Co jsi dělala jako pomocnice koordinátorky na výslechách?“ zeptala se Olivia
„O tom s tebou nemůžu mluvit, nezlob se.“ Řekla jsem jí
„Rozumím, ale něco málo říct můžeš.“ Naléhala a zároveň mi začala chodidlem přejíždět po noze.
„Představ si že všechno co děláme, tak děláme pro to aby takových Olivií v žlutém body a růžových legínách leželo v bahně méně než nepřátel a při tom riskujeme že v tom bahně budeme ležet také.“
„Děkuji ti za to.“ Špitla Olivia
„Od toho tam jsme.“ Řekla jsem
Ráno se ke mně připlazil velitel a zeptal se: „W072 69 Marica Hase?“
„Ano to jsem já.“ Odpověděla jsem mu
„Okamžitě jdi zpět na L2“ přikázal mi
Olivia se na mě smutně podívala a zašeptala: „Měj se Marico.“
Proplazila jsem se tunelem zpět a u výlezu na L2 čekala nejvyšší velitelka Gina B
„W072 69 Marica Hase“ zeptala se znovu
„Ano, W072 69.“ odpověděla jsem jí.

Setkání s Královnou

„Jdi okamžitě ke koordinátorce obranných operací.“ Poručila mi Gina.

Procházela jsem mlčky zákopem a v duchu si promítala proč mě Aszhara zavolala. Jsem tu jen obyčejný kus který má bránit obranou linii do té doby než bude zasažen. Koordinátorku zajímá jen kolik takových kusů může v akci použít. Vstoupila jsem do její pracovny, poklekla a políbila jí nohu.

Aszhara se na mě podívala zeptala se: „Jsi W072 69?“

„Ano jsem.“ Odpověděla jsem jí a stále před ní klečela a skláněla se k její noze oblečené v šedých silonkách.

„Máš jít ke královně. Zde je tvoje pověření.“ Podala mi do ruky propustku

Mlčky jsem ji vzala a Aszhara pokračovala: „možná tě královská obrana nedeaktivuje dřív než jim ji stihneš ukázat.“ Doplnila s určitou dávkou sarkazmu.

Schovala jsem si propustku pod lem mé sukně, poděkovala a šla směrem ke královskému paláci.

Cesta obraných pozic vedla bahnitou krajinou, ve které byly krátery zaplavené hnědou blátivou vodou. Moje silonky a legíny byly mokré a nasáklé bahnem. Jak byly těžké tak měly snahu sjíždět z mých nohou. Naštěstí je moje vrstvy body pevně držely v rozkroku. Pomalu jsem přicházela k obranné linii královnina paláce. Roztáhla jsem ruce aby na ně hlídky dobře viděly a čekala na další pokyny.

„Identifikuj se.“ Ozvalo se z jejich stanoviště

„W072 69 Marica Hase, pomocnice koordinátorky výslechových operací dočasně přiřazená k primární pěchotě In-Ip.“ Zastavila jsem se a odpověděla jim.

„Jdu si tě zkontrolovat, stáhni si silonky dolů“ přikázal mi pěšák na hlídce

Rozepla jsem si body a stáhla legíny i silonky až ke kolenům, při tom od mojí prdele odpadlo velké rozmačkané hovno které jsem měla v rozkroku už od hlídky na L1

Pěšák ke mně přistoupil podíval se na můj posraný rozkrok a celkem neochotně mi strčil prst do kundy a potom do prdele.

Potom se podíval na moji propustku a řekl dozadu. „Je čistá, připravte jí latexový catsuit.“

„Klekni si“ přikázal mi

Strážný se na mě usmál. Byl to ten typ úsměvu, který nepatřil do žádného výcvikového manuálu – spíš do arény, kde se sází na to, kdo se první posere.

„Tak co, Marico Hase? Budeš kouřit, nebo tě deaktivuju?“

Rozepnul si body v rozkroku, pomalu, jako by mi chtěl dopřát každý okamžik očekávání. Jeho legíny byly špinavé od bahna, stejně jako moje. Silonky, které měl pod nimi, byly tmavé, přiléhavé, a pod nimi se rýsovala boule, která rostla s každým mým pohledem.

Poklekla jsem před ním. Bahno bylo studené a mazlavé, vsakovalo se mi do kolen, do roztržených silonek. Cítila jsem, jak mi po stehnech stékájí zbytky hoven, které jsem nestihla vytáhnout z rozkroku. Byla jsem špinavá, unavená, ponížená.

A on si to užíval. Vytáhl penis z legín. Byl už napůl ztopořený, tmavý, s výraznou žilou, která mu vedla po celé délce. Špička byla lesklá, ne od vlhkosti, ale od potu a špíny, která se na něj nalepila během hlídky.

„Tak co, Marico? Nebudeš se dívat. Budeš pracovat.“

Zavřela jsem oči. Na chvíli. Pak jsem je otevřela, natáhla ruku a vzala jeho penis do dlaně. Byl horký, tvrdý, pulzoval mi v ruce jako něco živého.

„Otevři pusu. A dívej se mi přitom do očí.“

Poslechla jsem. Jeho penis vklouzl mezi mé rty, dotkl se mého jazyka. Chutnal po potu, po bahně, po moči, po všem, co za poslední dny nasál. Bylo to slané, hořké, cizí.

„Hluboko," řekl a rukou mi stiskl hlavu. „Až na kořen. Chci cítit, jak se dusíš."
Posunul se dopředu. Jeho penis mi vjel do krku, až jsem ucítila, jak se mi stahují svaly. Zakašlala jsem, sliny mi vytekly z koutků úst a stékaly po bradě. On se zasmál – krátce, bez ironie, jen jako konstatování faktu.
„Jsi dobrá," řekl. „Ale zkus to líp."
Začala jsem se pohybovat. Pomalu, rytmicky, hlavou tam a zpátky. Cítila jsem každý centimetr jeho penisu na svém jazyku, na svých rtech. Jeho ruce mi svíraly hlavu, prsty se mi zarývaly do vlasů.
„Pomaleji," řekl. „Chci si to užít."
Zpomalila jsem. Jeho penis teď klouzal pomalu, hluboko, až na doraz. Cítila jsem, jak se mi plní ústa jeho chutí. Byla to chuť ponížení. Chuť moci, kterou nade mnou měl.
„Dobře," vydechl. „Teď rychleji. A nepřestávej se dívat."
Zrychlila jsem. Hlava se mi pohybovala rychleji, mé rty objímaly jeho žalud, jazyk mu přejížděl po celé délce. Slyšela jsem, jak mu ztěžkl dech, jak se jeho prsty zařezávají do mých vlasů.
„Už…" zasténal. „Už budu…"
A pak to přišlo. Cítila jsem, jak se mu tělo napíná, jak jeho penis pulzuje v mých ústech. První vlna semene byla horká, hustá, zaplavila mi ústa slanou, hořkou chutí. Polknula jsem. Druhá vlna přišla hned, třetí už slabší. On sténal, jeho ruce mi svíraly hlavu tak silně, že jsem nemohla uniknout.
Když konečně povolil, vytáhl penis z mých úst. Byl stále napůl ztopořený, lesklý od mých slin a vlastního semene. Díval se na mě shora, s úsměvem, který měl v sobě něco majetnického.
„Dobrá práce, Marico. Ale ještě není konec."
Než jsem stačila cokoli říct, ucítila jsem teplo. Nejprve na svém čele, pak na tváři, na rtech. Jeho moč tekla proudem, dopadala na mou kůži jako teplý, hořký déšť. Cítila jsem, jak mi stéká po bradě, po krku, jak se vsakuje do mého body a do mých silonek.
Zavřela jsem oči. Nechala to na sobě. Cítila jsem každou kapku, každý proud, každý okamžik toho aktu, který měl být ponížením, ale byl něčím víc byl připomínkou, že v tomhle systému nikdo není v bezpečí. Ani ti, co kdysi rozdávali rozkazy. Když přestal, otřel si penis o mou tvář, jako by utíral hadr. Pak si zapnul body, upravil legíny a podíval se na mě.

„Tak, Marico. Teď můžeš jít ke královně."
Stála jsem pomalu, nohy se mi třásly. Moje tvář byla mokrá, voněla po jeho moči. V puse jsem měla chuť jeho semene a v rozkroku směs vlastních hoven. Byla jsem špinavá, ponížená, ale pořád jsem stála.
Podívala jsem se na něj.
„Děkuji," řekla jsem tiše.
Otočila jsem se a šla směrem ke královnině paláci. Moje kroky byly pomalé, ale pevné. Věděla jsem, že tohle není konec. Že Semilla čeká v cele, že královna čeká na zprávy, že systém pokračuje.
A já, já jsem byla pořád součástí toho systému. I když jsem teď měla na tváři cizí moč a v puse chuť ponížení. Mlčky jsem si na břicho připnula malou osobní nálož a na svoji špinavou uniformu oblékla zelený latexový catsuit. Brunetka co byla s tím strážným na hlídce připojila nálož k malé řídící jednotce, usmála se na mě a řekla: „jdi, ale pamatuj bezpečnostní pravidla. Jakékoliv ohrožení královny nebo i nějakého velitele v komplexu tak jsi deaktivovaná. Stejně tak se tvoje nálož odpálí při útoku na královnin palác. To je preventivní opatření z důvodu bezpečnosti. A omlouvám se za Joshuu. Naposled to zkoušel na jednu koordinátorku ta mu umožnila aby jí políbil anál a při tom si tak prdla že měj její hovno pod nosem. Pak mu řekla ještě jednou tak jdeš do loterie. Na tebe si dovolil mnohem víc protože máš uniformu obyčejného pěšáka. On je sice taky jen pěšák, ale má bíle silonky. Výcvik královské obrany myslí si že je něco víc. Až budeme při útoku tady ležet deaktivovaní tak mu ty silonky budou k ničemu. Ještě jednou promiň." A pohladila mě po tváři.

Svírala jsem v ruce svoji propustku a šla směrem ke královskému paláci latexová kombinéza obepínala moje tělo držela pod mojí uniformou všechno co jsem co se v ní za ty dny nastřádala. Bahno z obrané linie, hromadu mých hoven a chcánky toho pěšáka na hlídce. V puse jsem měla stále chuť jeho špinavého péra, a jeho semene a moči. U vstupu do královnina paláce hlídka pouze zkontrolovala zapnutí mojí kombinézy a se slovy: „Ta je už zkontrolovaná a zapečetěná z Q1“ mě pustili dovnitř.

Vstoupila jsem do bílé moderně zařízené místnosti kam mě poslala královnina osobní obrana, klekla si na zem a čekala. Po chvíli vstoupila moje královna Louisa Lu. Měla na sobě do pasu rozepnutou volnou černou latexovou kombinézu a na nohách tělové silonky. Sedla si předeme a dala svoji nohu na můj obličej. Dlouze jsem ji políbila a při tom nasávala její vůni.

Po chvíli mě odstrčila a zeptala se:
„Ty jsi Marica Hase, pomocnice Semilly?“
„Ano má královno, jsem W072 69 Marica Hase, pomocnice koordinátorky výslechových operací dočasně přiřazená k primární pěchotě In-Ip.“ Odpověděla jsem jí se sklopeným zrakem upřeným na její chodidlo
„Semilla bude popravena, tebe doporučila na místo nové koordinátorky. Já jsem s ní byla spokojena a věřím že vybrala dobrou nástupkyni. Jdi se očistit a převléknout do své uniformy.“ Přikázala mi.
Znovu jsem políbila její nohu a odešla z místnosti.

Jeden z její obrany odpojil z řídící jednotky moji nálož a já si ve sprše sundala svoji kombinézu. Okamžitě místnost zaplnil smrad z mých hoven. Vysvlékla jsem si i uniformu pěšáka a černé body pomocnice koordinátorky. Ve sprše jsem přemýšlela o Semille. Proč ji chce Louisa Lu nechat popravit. Semilla odhalila nepřátelské agenty kteří infiltrovali pozice koordinátorek. Moc nechybělo a královna byla deaktivovaná. Semilla mě prozíravě poslala do zóny tam jsme našli důkazy vedoucí k Oxaně. Nerozumím tomu a je mi smutno. Jedna z nejschopnějších koordinátorek a bude deaktivovaná.
Jakmile jsem se očistila tak ještě mokrá jsem šla opět za mojí královnou Louisou Lu.
Znovu jsem jí dlouze políbila nohu a poklekla před ni.
„Sedni si, koordinátorko.“ Poručila mi
„Má královno, proč chceš popravit Semillu?“ zeptala jsem se
„Potřebuji ukázat viníka. Co se jim stane když mě zradí. Oxana je už deaktivovaná. Semilla jí umožnila odpálit na sobě nálož ve výslechovém komplexu. Já musím někoho postavit do boxu.“ Odpověděla mi královna
„Tomu rozumím, ale proč jsi vybrala nejschopnější koordinátorku? Není pro tebe lepší vybrat někoho méně hodnotného a toho s tímto příběhem popravit místo Semilly“ zeptala jsem se královny
„Semilla je známá a její příběh je věrohodný. Během příprav na nepřátelský útok se pohybovala ve výslechovém komplexu. A ještě jedna maličkost. Popravit Semillu byl její návrh. Zhodnotila to jako nejlepší řešení. Víš co, stráž tě odvede do její cely. Ona ti všechno vysvětlí“ řekla královna zamyšleně.
„Stráž, odvést k Semille. Je to její návštěva.“ Zavolala Louisa Lu.
„Přikázala jsem všem koordinátorkám aby odpoledne přišly do královského paláce. Ty tam budeš taky. Do to doby můžeš být se Semillou.“ Podívala se na mě královna

Setkání se Semillou

Vstoupila jsem do malé zablácené místnosti. Na zemi byla matrace na které spala Semilla. U jejích nohou ležel nějaký muž v světle modré latexové kombinéze.

„Semillo!“ zavolala jsem na ní

Semilla otevřela oči a usmála se na mě: „Marico, co tady děláš, nemáš být na obranné linii?“

„Odvolali mě. Měla jsem jít je královně.“ Řekla jsem jí

„Posaď se. Proč jsi přišla?“ zeptala se Semilla

Sedla jsem si vedle ní a podívala se k jejím nohám na ležícího muže.

„To je kdo?“

„Osobní otrok, půjčila mi ho královna abych se tady nenudila.“ Usmála se na mě Semilla

„Hej, začni hostovi lízat nohy.“ Postrčila muže chodidlem

On se okamžitě přesunul k mým nohám a začal je líbat.

„Semillo co je pravdy na tom že jsi navrhla královně svoji popravu?“ zeptala jsem se přímo

„Marico sama jsi říkala že jsem udělala obrovskou chybu. Nechala jsem Oxanu aby se sama deaktivovala v cele. Královna musí někoho za to popravit. Já jsem nejvhodnější kus. Byla jsem otrokyně. Jako otrokyně jsem byla slabá, ale během jedné k královniných her jsem měla obrovské štěstí. Tehdy jsem pro královnino pobavení s ostatními otroky šukala. Pravidla byla taková že ta otrokyně která přivede svého partnera k výstřiku jako první tak bude deaktivovaná. Můj partner byl nějaký Kael. Já jsem mu nastavila svoji prdel. Díky tomu se vystříkal první ze všech párů. On byl zachráněný a já měla být deaktivovaná. Královna si mého jednání všimla. Jediná jsem nastavila prdel. Ostatní otrokyně buď kouřily nebo se nechaly šukat do kundy a zeptala se mě na důvody. Řekla jsem jí že on je mnohem lepší otrok než já. Královna ocenila moje myšlení a poslala mě k Darině. Postupně jsem udělala všechny úrovně výcviku a stala se pomocnicí koordinátorky. Darině jsem slepě důvěřovala i když jsem viděla že s Oxanou pracuje pro nepřítele tak jsem mlčela. Nechala jsem se koupit kredity a luxusem.“ Semilla mluvila dlouze a na po její tváři stékala slza.

„Semillo to není pravda. Já ně neznám z dob otrokyně, ale vím že jsi se nenechala koupit kredity a luxusem. Četla jsem tvoji zprávu.“ Oponovala jsem jí

„Tu zprávu zná jen Louisa Lu, ty a já. A důrazně ti doporučuji aby to tak zůstalo. Nikomu neříkej co jsi v ní viděla. Nikomu, ani Louise Lu. Jinak skončíš v loterii.“ Podívala se mi Semilla do očí

„Semillo, nemohla jsi navrhnout na popravu mě nebo Brandy?“ znovu jsem na ni naléhala

„Vy dvě jste ve výslechovém komplexu tehdy nebyly. Příběh by nebyl věrohodný.“ Oponovala Semilla

Chodidlem jsem pohladila tvář otrokovi ležícímu u našich nohou a zeptala se Semilly:

„Co on, on to všechno slyšel?“

„Jeho nechá královna deaktivovat. Jsem si tím jistá.“ Řekla stroze Semilla a otrok přestal lízat moji nohu a podíval směrem k Semille.

Semilla se na něho podívala a řekla mu: „Ty máš na starost naše uspokojení, nezajímej se o to co s tebou královna udělá. Všichni jsme její majetek. Začni nám lízat kundy.“

„Já to raději do prdele“ strčila jsem do Semilly

„Tak si na něho sedni, má dobré pevné péro.“ Usmála se Semilla a strčila jeho hlavu do svého rozkroku.

Seděla jsem na matraci vedle Semilly, cítila jsem na svých nohách teplo otrokova jazyka. Byl zručný, olizoval mi chodidla pomalu, důkladně, jako by měl celou věčnost. Ale věděla jsem, že ji nemáme. Že zítra Semilla bude v boxu a já budu stát mezi koordinátorkami a dívat se, jak se nadechne plynu.

"Marico," řekla Semilla a její hlas byl klidný, skoro ospalý. "Víš, co je na tomhle systému nejhorší?"

"Co?" zeptala jsem se, i když jsem odpověď znala.

"Že i když víš, že zítra nebudeš, pořád chceš cítit. Chtít se dotýkat. Chtít být dotýkaná." Pohladila otroka po vlasech. "Pojď sem."
Otrok se odplazil od mých nohou a přisunul se k Semille. Klekl si mezi její stehna, sklonil hlavu a začal jí olizovat kundu. Viděla jsem, jak se její tělo uvolňuje, jak zavírá oči a nechává ho pracovat. Její prsty se mu zaplétaly do vlasů, jemně, skoro něžně.
"Líbí se ti to?" zeptala se beze spuštění očí.
"Jo," odpověděla jsem. "Vypadáš... klidně."
"Jsem," řekla. "Protože už nemusím nic rozhodovat. Už nemusím nikam spěchat. Jen si užívám."
Otevřela oči a podívala se na mě. "Ty jsi ještě nerozhodnutá. Pořád v tobě je strach. Pořád přemýšlíš, co bude zítra."
"To přece přemýšlíš taky," namítla jsem.
"Ne," usmála se. "Já vím, co bude zítra. Ty ne."
Odstrčila otroka a ukázala mu, aby si lehl na záda. Pak se na něj posadila, ne na penis, ale na obličej. Její rozkrok byl těsně nad jeho ústy, cítila jsem, jak se jeho jazyk dotýká jejích stydkých pysků.
"Marico," řekla přes rameno. "Pojď sem. Ukážu ti, jak se loučí."
Nejistě jsem se k ní přisunula. Otrok ležel na zádech, jeho penis stál tvrdý a napjatý, lesklý od vlhkosti, která se na něm sbírala. Semilla na něm jezdila pomalu, rytmicky, její kunda se pohybovala nad jeho ústy.
"Vezmi si ho," řekla. "Máš ráda do prdele, ne?"
Přikývla jsem. Klekla jsem si nad otroka, roztáhla nohy a pomalu se na něj spouštěla. Cítila jsem, jak se jeho penis dotýká mého análního otvoru, horký, tvrdý, pevný.
"Pomalu," zašeptala Semilla. "Až na doraz."
Pomalu jsem si na něj sedala. Cítila jsem, jak mi roztahuje svaly, jak proniká hlouběji a hlouběji. Zasténala jsem, když byl celý uvnitř, ta plnost byla intenzivní, skoro bolestivá, ale já ji chtěla. Potřebovala jsem ji.
"Teď se pohni," řekla Semilla. "Ale pomalu. Ať si to užijeme."

Začala jsem se pohybovat. Jeho penis v mé prdeli byl jako živý, pulzoval v rytmu mých pohybů. Semilla se na mne dívala, usmívala se.
"Vidíš?" řekla. "I v tomhle je krása. I v tomhle ponížení. Když to přijmeš, přestane to bolet."
Nechtěla jsem s ní souhlasit. Ale měla pravdu. Cítila jsem ho uvnitř sebe, cítila jsem, jak mě naplňuje, a poprvé za poslední dny jsem necítila strach. Jen tuhle jednoduchou, tělesnou radost.
"Nakloň se," řekla Semilla. "Polož mi nohy na ramena. Chci vidět, jak to děláš."
Poslechla jsem. Předklonila jsem se, opřela se rukama o matraci a zvedla nohy tak, aby mi spočinuly na Semilliných ramenou. Otrok pod námi se zachvěl – teď na něm byly dvě ženy, obě ho používaly, obě si ho braly.
"Teď ho nech pracovat," řekla Semilla a pohladila mě po lýtku. "On ví, co má dělat. Jen se uvolni."
Otrok začal pohybovat boky. Jeho penis v mé prdeli se pohyboval pomalu, hluboce, a já cítila, jak mi každý jeho pohyb projíždí celým tělem. Semilla se mezitím naklonila k mým nohám a začala mi líbat chodidla.
Bylo to zvláštní – ne erotické, ne sexuální, ale intimní. Její rty na mých nohách, její dech na mé kůži. Cítila jsem, jak se mi pod jejími doteky uvolňuje celé tělo.
"To je..." začala jsem, ale nedokončila.
"Vím," řekla. "Je to divné. Ale je to hezké."
Otrok pod námi zrychlil. Jeho pohyby byly teď rychlejší, hlubší. Cítila jsem, že se blíží, jeho penis pulzoval uvnitř mě, jeho tělo se napínalo.
"Ještě ne," řekla Semilla klidně. "Počkej."

Zpomalil. S viditelnou námahou. Jeho čelo bylo zpocené, ruce se mu třásly.
"Teď," řekla Semilla. "Teď se do ní vystříkej."
A on to udělal. Cítila jsem, jak se jeho tělo napíná, jak jeho semeno pulzuje v mé prdeli, horké, husté, naplňující. Zasténala jsem, když jsem cítila, jak se ve mně rozlévá.
Semilla se na mě dívala. "Dobrý," řekla. "Teď ty. Pomoz mu, ať ti olízne nohy."
Otrok se vytáhl z mého zadku a posunul se k mým chodidlům. Jeho jazyk byl teplý a vlhký, olizoval mi prsty u nohou jeden po druhém, jemně, skoro něžně.
Semilla se mezitím posunula k mému obličeji. Její kunda byla vlhká, lesklá, a já cítila její vůni, sladkou, ženskou.
"Polib mě," řekla. "Jen na okamžik."
Přiblížila jsem se k ní. Naše rty se dotkly, jemně, skoro nesměle. Cítila jsem její dech, teplo jejích rtů, jemný tlak jejích prstů na mé tváři.

"Děkuji ti," zašeptala. "Za všechno."
A pak se odtáhla, dala mi nohu na obličej a otřela si o ni svou vlhkost. Bylo to gesto, které bylo zároveň intimní i drsné, jako ona sama.
"Teď jdi," řekla Semilla. "nech mě samotnou"

Mlčky jsem opustila její celu, šla ven z paláce a sedla si v královnině zahradě na lavičku vedle nízkého keře. Já se stanu koordinátorkou, Semilla bude popravena a jen já a Louisa Lu budeme znát pravdu. Pravdu že Semilla měla zůstat koordinátorkou a já její pomocnicí. Já jsem se měla plazit v bahně v zóně a plnit její úkoly. A až budu v akci zasažena tak Semilla měla dostat jinou koordinátorku. Nejhorší je že pravdu nesmím nikomu říct. Louisa Lu si myslí že ona jediná zná celou Semillinu zprávu. Po tváři mi stékala slza, zhluboka jsem se nadechla. Chtěla jsem křičet, vykřičet ven celou pravdu o Semille, Oxaně a Darině. Jít do zóny a všem to říct. Našim i nepřátelským jednotkám. Běhala bych v zóně jako víla, jako víla všem říkající pravdu. Krásný sen, ale realita je odlišná, já budu mlčící koordinátorka připravená plnit příkazy královny a až to bude potřebovat tak se nechat pro ni deaktivovat. Semillu budu mít uvnitř, ona mi bude dávat sílu a naději že my vyhrajeme, že deaktivujeme Cherry Candle. Jestli u toho budu nebo už budu ležet zapomenutá v bahně zóny není důležité.

Zpět ve výslechovém komplexu

V komplexu jsem potkala druhou pomocnici koordinátorky Brandy Smile. Okamžitě na mě spustila: „Už jsem tu dva dny, můžeš mi říct kde jsi byla a kde je Semilla, co se to tady děje. Starám se tu o pár zajatců, ale už sotva lezu. Chci jít taky na chvíli do zázemí.“
„Brandy drž hubu a plň Semilliny příkazy.“ Umlčela jsem ji. Podívala se na mě a naštvaně řekla. „Jsou tu v celách 3 zajatci. Dala jsem jim výživnou pastu. Zpráva o průběhu mých služeb je pro Semillu napsaná. Můžeš to vzít teď za mě?“
„Teď ještě nemůžu. Večer musím za královnou, ale jdi si na chvíli lehnout do luxusní cely. Večer to tady ještě budeš hlídat a ráno tě vystřídám.“ Odpověděla jsem jí
Naštvaně odešla, ještě při odchodu zabrblala cosi že je tu další zajatec, jmenuje je Brandy Smile.
Posadila jsem se k Semillinu stolu a pročítala její zápisky. Snažila jsem se jí poznat víc, mnohem víc. Chtěla jsem o ní vědět úplně všechno.

Na stole ležela složka s nápisem W105 54 Caprice Tassie. Proč tu má Semilla složku nějakého deaktivovaného tank servise? Pomyslela jsem si. Odložila jsem ji s tím že si ji později přečtu. Otevřela jsem její stůl a tam byly položené obnošené silonky, kousek čokolády a vzkaz „mám tě ráda, Caprice“. To je ta Caprice Tassie, jejíž složka leží na stole?
„Semillo, ona pro tebe asi hodně znamenala.“ Řekla jsem si v duchu, a přivoněla k silonkám. Stále byly lehce cítit nohama toho kdo je nosil. Ze silonek vypadl malý papírek, na něm bylo napsané F87 21, 35 kreditů týdně. Podívala jsem se na něj vyvstala mi další otázka. „Co to je?“ Vypadá to jako by si Semilla platila obyčejnou levnou kóji. Ale její kóje je jinde. Ona si pronajímá luxusní kóji na místě zvaném oblast koordinátorek.
Sedla jsem si ke svému terminálu a zadala vyhledat všechny záznamy o W105 54. Vyjela mi její karta:

Kód	W105 54
Jméno	Caprice Tassie
Formace	se1-Tserv//se3-Ttrans/07-03 Danni B.
Stav	DISACTIVE - SP-069
Specializace	At-Ti-Ts-D
Historie akcí	ATC-043, ATC-047, SP-051, SP-053, SP-069
Kóje v zazemí	F87 21
Příjem	72 kreditů / týden

Otevřela jsem její složku a na první straně byla její fotka. Nebyla to normální fotka co má každý kus v databázi. Seděla v ateliéru na stoličce a usmívala se. Ve tváři bylo vidět nezištné nadšení.
Podívala jsem se v databázi na status její kóje a viděla jsem že ji Semilla platí sama. Zajímalo mě proč. Kdo byla Caprice, a proč je pro Semillu tak důležitá? Moc otázek, ale musela jsem jít zpět do královnina paláce. Šla jsem vzbudit Brandy. Spala na pohovce, jednu ruku v rozkroku a během spánku se podvědomě uspokojovala. V tichosti jsem odešla a poslala za ní jednoho sex servise které tu máme k dispozici pro speciální metody výslechů. Nesmíme je používat pro vlastní uspokojení, ale 40 kreditů přímo do jeho kapsy je víc než si vydělá za týden. To vše jen za pár chvil s krásnou blondýnkou. Stejně se dnes vyslýchat nebude, tak může mít prázdné péro.
„Jdi k Brandy a začni ji něžně budit. Začni lízáním jejich nohou a pokračuj k jejímu rozkroku. Dál jí uděláš všechno co si řekne.“ A vložila jsem mu pod kombinézu pár bankovek.
„Řekni Brandy že je to poděkování od Semilly za to že je tu musí být tak dlouho.“ Doplnila jsem

Setkání s královnou

To už jsem musela jít rychle ke královně na setkání s ostatními koordinátorkami. V královské obrany jsem znovu absolvovala prohlídku mých otvorů, ale tentokrát tam nebyl ten hnusák co mě naposledy pochcal. By mě zajímalo jak by se ke mně choval teď když mám na sobě uniformu pomocnice koordinátorky. Teď to bylo mnohem rychlejší, stáhnout silonky, prst do kundy a prdele potom rychle do paláce. Vstoupila jsem do královnina sálu. Z koordinátorek tam byly Jennifer Spice z královské obrany a Daisy Green z výcvikového polygonu.
Jeniffer se na mě podívala a řekla: „Jsi tu správně, tohle je setkání koordinátorek s královnou?“
„Ano jsem tu správně, královna mě sem pozvala také.“ Odpověděla jsem jí
Daisy se na nás podívala a řekla suše: „Budeme mít novou koordinátorku místo Semilly, tohle už jsem zažila několikrát.“
Další přišly Aszhara a Betz pozdravily se s námi a Aszhara se na mě chvíli dívala.
„Neviděli jsem se na obranné linii?“ zeptala se
„Viděli, byla jsem tam dočasně nasazená jako primární pěchota.“ Řekla jsem Aszhaře
„Jo a pak tě hned královna odvolala zpět. Takzvaná VIP primární pěchota.“ Řekla sarkasticky
„Já za to nemůžu, plním jen příkazy mých velitelů.“ Odpověděla jsem jí

„To my všichni, ale někteří práci jiných sabotují.“ Řekla suše Aszhara
„Co tím myslíš?“ zeptala jsem se rázně
„Třeba tvoje koordinátorka Semilla, napřed mi vzala část obrany na výslechy, potom chtěla celou jednotku speciálu na nějakou operaci v zóně. Všichni tam byli deaktivováni kvůli evakuaci nějaké pomocnice koordinátorky. Nakonec mi zabavila moji pracovnu a dokonce kontrolovala jaké dokumenty z ní vynáším. Až budu mít možnost všechno řeknu královně a doufám že z toho vyvodí důsledky.“ Řekla Aszhara naštvaně
„To už nebude nutné.“ Odpověděla jsem jí
„Nazdar čůzy“ ozvalo se za námi, otočila jsem se a viděla přicházet Betz
„Tak co bude dnes u mě večírek na přivítanou pro novou koordinátorku?“ přistoupila ke mně a šáhla mi do rozkroku.
„Betz proč myslíš že budeme mít novou koordinátorku?“ zeptala jsem se jí
„Si myslíš že jsem úplně blbá. Jsou tu všechny koordinátorky mimo Semilly a jsi tady jediná v černém body které nosí pomocnice koordinátorek. Tvoje velitelka je Semilla. A z pomocnic se stávají koordinátorky. Dnes si oblečeš šedivé body, stejné jako mám já a večer to oslavíme.“ Usmála se na mě

Z rozhovoru nás vyrušil příchod královny. Měla na sobě černý krajkový bodystocking obepínající celé její krásné tělo. Všichni jsme okamžitě poklekli na zem a čekali až se královna usadí do bílého křesla uprostřed sálu.
„Moje kusy, koordinátorky. Svolala jsem si Vás abych oznámila že byla odhalena síť zrádců a nepřátelských agentů kteří byli zodpovědní za poslední útok. Jednou ze zrádců je Semilla. Ta bude zítra odpoledne popravena. Novou koordinátorkou zpravodajských operací od teď stává Marica Hase bývala Semillina pomocnice která celé spiknutí odhalila.“
Předstoupila jsem před královnu poklekla jsem a políbila jí nohu.
„Zde je tvá nová uniforma, obleč si ji“ řekla mi podala mi krásné šedé body.
Znovu jsem jí dlouze políbila nohu a vrátila se zpět ke koordinátorkám kde jsem si hned tuto uniformu oblékla. Královna potom mluvila o zrádcích v našich řadách. Několikrát mluvila o Semille a jak je nepředstavitelné vyměnit bezbřehou loajalitu za luxusní kóji a kredity. Podívala jsem se na Aszharu, na její tváři byl vidět zvláštní úsměv.

Na závěr svého proslovu Louisa Lu začala oznamovat pravidla vstupu do oblasti královského paláce pro všechny včetně koordinátorek. Výjimku mají pouze její osobní otroci kteří ovšem nesmí opustit její komplex. Jednalo se o přímý důsledek jednání Dariny, Oxany dle jejích slov i Semilly. Královna pokračovala v proslovu:

„Všichni na vstupních bodech projdou kontrolou svých dutin a potom si nasadí na břicho malou osobní nálož a oblečou si latexovou kombinézu. Ta bude spojena s řídící jednotkou a bude monitorovat zapnutí kombinézy. Jsou zavedeny dva typy kombinéz. Jedna je pro krátkodobou návštěvu, ta se obléká přes uniformu a není možné si ji rozepnout. Druhá je pro dlouhodobé akce ta má se nosí pod uniformou u ní je možnost rozepnutí v rozkroku. Rozepnutí je povoleno pouze za účelem vyměšování na předem určených místech odolných proti úniku pěny nebo plynu. Pokud má dotyčný nějakou práci, ať se jedná o kus na hlídce nebo nejvyšší velitelku či koordinátorku během řízení akce tak nesmí opustit své stanoviště a pustí si to do uniformy.“
Jak královna skončila s proslovem tak její otrok dal každé koordinátorce balíček který obsahoval transparentní latexovou kombinézu, řídící jednotku a osobní nálož.

„Každá jste dostala svoji kombinézu. Je velmi pohodlná a můžete ji pod uniformou nosit i mimo můj komplex, pokud ji budete mít už na sobě tak to urychlí Vaši kontrolu. Hlídka zkontroluje Vaše otvory a ověří v řídící jednotce jestli máte správně zapojenou osobní nálož a zapnuté oba zipy zádový který slouží k oblékání a ten v rozkroku který slouží k vyměšování. V řídící jednotce je i polohový čip a moje obrana může v případě nutnosti nastavit NOGO zóny. Ty budou v případě zapnutí označeny modrým světlem a vstup do takové zóny okamžitě aktivuje nálož.“ Jistě se Vám moje nová pravidla líbí a chápete nutnost jejich zavedení zakončila královna instruktáž

Louisa Lu odešla a my jsme zůstaly v sále samy. Otevřela jsem balíček a četla přiloženou instruktáž:

- Postup oblékání bezpečnostní kombinézy typ 2
    1. Obléct si kombinézu do pasu
    2. Nasadit si na podbřišek osobní nálož
    3. Připojit kabel z osobní nálože do konektoru v řídící jednotce
    4. Dokončit oblékání kombinézy a zapnout všechny zipy
    5. Při vstupu do zóny Královnina paláce bude systém aktivován
- Vyměšování
    1. Kus vstoupí do komory
    2. Kus uzavře za sebou vstupní plynotěsné dveře
    3. Kus si připojí kabel v komoře k řídící jednotce a stiskne tlačítko ATACH. Řídící systém komory zkontroluje zajištění vstupu a rozsvítí se zelená kontrolka.
    4. Kus si rozepne v rozkroku kombinézu a vykoná svoji potřebu
    5. Kus si zapne svoji kombinézu a v komoře stiskne tlačítko DETACH. Komora zkontroluje zapnutí kombinézy a funkci osobní nálože. Pokud je vše OK zelená kontrolka zhasne
    6. Kus odpojí kabel od řídící jednotky, otevře se vstup a opustí komoru.
- Postup sundávání bezpečnostní kombinézy
    1. Je umožněn pouze mimo zóny královnina paláce
    2. Rozepnout zádový zip a stáhnout kombinézu do pasu
    3. Odpojit osobní nálož od řídící jednotky
    4. Sundat z pasu osobní nálož
    5. Dokončit vysvlékání kombinézy

Jakákoliv manipulace se zámky kombinézy mimo komoru vede k okamžité aktivaci osobní nálože. Jakýkoliv pokus o odpojení osobní nálože pokud je řídící jednotka aktivní vede k její okamžité aktivaci Při odchodu k královské zóny požádejte hlídku na stanovišti o vypnutí řídící jednotky. Se zapnutou jednotkou není možné jakkoliv manipulovat se zipy kombinézy bez aktivace osobní nálože.

Mezi námi koordinátorkami zavládlo ticho. V paláci budeme chodit sevřené v latexu a jakákoliv chyba nás deaktivuje. Chvíli jsem se dívala na balíček s kombinézou potom si ji oblékla. Jak se ostatní koordinátorky také oblékly tak k nám přistoupil jeden z královniných strážných a zapnul naše řídící jednotky. Kombinéza obepínala moje tělo, cítila jsem jak se mezi kůží a latexem tvoří vrstva potu a nálož na mém podbřišku mě příjemně tlačila. Na kombinézu jsem si vzala svoji novou uniformu koordinátorky.
Aszhara se na mě vztekle podívala a řekla:
„To je kvůli Semille, doufám že si to zítra užije.“
Mlčky jsem přikývla.
„Nechte toho, Marica to nezavinila“ přerušila nás Betz,
„Za hodinu u mě v kóji, přivítáme novou koordinátorku a necháme si vyšukat mozek z hlavy. Objednala jsem už pití a sex service. Užijem si to a zítra zase budeme připravené“
„Pro královnu Louisu Lu“ řekli jsme společně.

Oslava povýšení

Královského paláce jsem šla do své kóje. Tam jsem si sundala uniformu i s kombinézou a sedla si na pohovku. Chvíli jsem odpočívala ale ještě mě čekala jedna událost. Oslava mého povýšení s ostatními koordinátorkami. Podívala jsem se co ji mám na dnešní večer obléknout. Oči mi sjely na poslední kousek co jsem si koupila. Růžový síťovaný catsuit a k němu se vezmu černou krátkou sukni.

Cestou k Betz jsem se zastavila u jezírka a dala si sklenku vína. Na zázemí už padla tma a když jsem klepala na vstup do její kóje. Otevřela mi s lahví v ruce a hned na mě vyhrkla:
„Kde jsi tak dlouho, už jsme mysleli že nepřijdeš.“
„O něco jsem přišla?“ Zeptala jsem se
„Né nepřišla, napij se a pojď za námi. Dnes jsi tady a zítra můžeš ležet deaktivovaná v bahně. Aszhara je už v klidu, Eve si s ní promluvila. Ty jsi nijak nemohla ovlivnit co Semilla udělala. Byla jsi jen její pomocnice a odhalila jsi její zradu.“
Usmála jsem se a nechala se doprovodit do hlavní místnosti. Betz má opravdu velkou luxusní kóji. Na stole bylo pití a hromada jídla, na zemi klečeli muži a ženy z objednaného sex service. Jeden ke mně okamžitě přistoupil a začal mi líbat nohu. Jemně jsem ho odstrčila, vzala si drink a lehla na pohodlné lehátko. Prstem jsem na něj ukázala, on se okamžitě připlatil a já mu dala do pusy své chodidlo. Naproti seděla na kauči Aszhara. Měla na sobě zlaté minišaty a lesklé stříbrné punčochy. Seděla s roztaženýma nohama a jiný muž jí lízal rozkrok. Usmála se na mě a pozvedla svůj drink. Eve s Jeniffer stály předkloněné u stolu s pitím a vybíraly si další drink. Daisy šukala u okna na koberci.

Můj sluha mě vzrušil, sundala jsem si sukni, roztáhla nohy a strčila jeho hlavu do svého rozkroku. Lízej mi obě díry. Přikázala jsem mu.

Sluha klečel mezi mýma nohama, jeho jazyk teplý a vlhký, přejížděl pomalu od mé kundy k análnímu otvoru a zase zpátky. Zavřela jsem oči a nechala ho pracovat. Byl zručný, trpělivý, jako by měl celou věčnost. Ale já neměla trpělivost. Ne dnes.
„Dost,“ řekla jsem a chytla ho za vlasy. „Otoč se. Na záda.“
Poslechl okamžitě, bez váhání. Leh si na koberec, ruce podél těla, oči upřené na strop. Jeho penis stál tvrdý, napjatý, špička lesklá od vlastní vlhkosti.
Rozkročila jsem se nad ním, jedno koleno na každé straně jeho hrudníku. Cítila jsem, jak mi z kundy stéká vlhkost po stehnech. Byla jsem mokrá, rozpálená, připravená.
„Budeš to mít do prdele,“ řekla jsem a můj hlas byl klidný, skoro lhostejný. „A nepřestaneš, dokud ti to nedovolím.“
Naklonila jsem se, chytila jeho penis do dlaně. Byl horký, tvrdý, pulzoval mi v ruce. Nanesla jsem si na prsty trochu vlastní vlhkosti a pomalu si jí vtřela do análu. Cítila jsem, jak se mi svaly uvolňují, jak mě připravují na to, co přijde.
Pak jsem si klekla přímo nad něj, namířila si jeho penis k svému otvoru a pomalu se na něj spouštěla. První tlak byl intenzivní. Cítila jsem, jak mi jeho žalud roztahuje svaly, jak proniká dovnitř, pomalu, opatrně, ale neúprosně. Zasténala jsem, když byl celý uvnitř, až na kořen.
„Dobrý,“ vydechla jsem a pohladila ho po hrudi. „Teď se nehýbej.“
Zůstal nehybný, jen jeho penis pulzoval uvnitř mě. Cítila jsem každý jeho záchvěv, každé napětí v jeho těle. Byl připravený, toužil po pohybu, ale čekal na můj povel.
Začala jsem se pohybovat. Pomalu, rytmicky, nahoru a dolů. Cítila jsem, jak jeho penis klouže v mém análu, jak mě naplňuje, jak mi roztahuje svaly do té dokonalé, bolestivě slastné plnosti.
„Ano,“ zašeptala jsem a zaklonila hlavu. „Přesně tak.“

Zrychlila jsem. Moje boky se pohybovaly rychleji, tvrději. Každý náraz byl hlubší, každý pohyb intenzivnější. Cítila jsem, jak se mi potí záda, jak mi vlasy ulpívají na čele. Byla jsem celá v tom pohybu, v té rytmické, primitivní rozkoši.
„Ty jsi ale divoška," ozvalo se za mnou.
Otočila jsem hlavu. Betz stála ve dveřích, v ruce sklenici vína, na tváři šibalský úsměv. Sledovala mě, jak jezdím na tom muži, jak si ho beru, jak si užívám.
„Nevadí, že se dívám?" zeptala se a přistoupila blíž.
„Vůbec ne," odpověděla jsem a zpomalila. „Připoj se."
Betz se zasmála, odložila sklenici a přistoupila k nám. Klekla si vedle mého sluhy, pohladila ho po tváři a pak se podívala na mě.
„Můžu si ho taky trochu užít?"
„Je celý tvůj," řekla jsem a sesunula se z něj. „Ale já si ho ještě vezmu."
Betz se usmála a posadila se na jeho obličej. Její rozkrok byl přímo nad jeho ústy, cítila jsem, jak se jeho jazyk dotýká jejích stydkých pysků. Zavřela oči a nechala ho pracovat.
„Dobrý sluha," zašeptala a pohladila ho po vlasech.
Já jsem si mezitím lehla na záda vedle nich a natáhla nohy. Betz se na mě podívala, pak sklonila hlavu a začala mi lízat chodidla. Její jazyk byl horký, vlhký, přejížděl po mých prstech jeden po druhém, pomalu, důkladně.
„Líbí se ti to?" zeptala se, aniž by přestala.
„Jo," vydechla jsem. „Nepřestávej."
Betz pokračovala. Její jazyk klouzal po klenbě mého chodidla, olizoval patu, pak se vrátil k prstům. Bylo to uklidňující, skoro hypnotické – ten rytmický, vlhký dotek, který mi připomínal, že jsem naživu.
„Teď ty," řekla a ukázala na sluhu. „Vezmi si ho znova. Chci vidět, jak si ho bereš."
Poslechla jsem. Klekla jsem si nad něj, namířila si jeho penis k svému análu a znovu se na něj spouštěla. Byl stále tvrdý, připravený. Vsunul se do mě jedním plynulým pohybem, až na doraz.
„Ano," vydechla jsem a začala se pohybovat.
Betz se mezitím posunula za mě. Klekla si za má záda, položila mi ruce na boky a začala mi pomáhat s rytmem. Její prsty byly pevné, sebejisté, vedly mé pohyby.
„Tak," zašeptala mi do ucha. „Teď ho pořádně vyšukej."
Zrychlila jsem. Moje boky se pohybovaly rychleji, tvrději. Cítila jsem, jak mě sluhův penis naplňuje, jak mi roztahuje svaly, jak se mi celé tělo chvěje pod Betziným rukama.
„Už," vydechla jsem. „Už budu…"
„Počkej," řekla Betz a pevněji mě chytila za boky. „Ještě ne. Nech ho pracovat."
Sluha zrychlil. Jeho pohyby byly teď hlubší, intenzivnější. Cítila jsem, jak se blíží, jak se mu napíná celé tělo.
„Teď," řekla Betz. „Teď se do ní vystříkej."
A on to udělal. Cítila jsem, jak jeho semeno pulzuje uvnitř mě, horké, husté, naplňující. Zasténala jsem, když jsem cítila, jak se ve mně rozlévá.
Betz mě přitiskla k sobě, její ruce mi svíraly boky, její dech byl horký na mém krku.
„Dobrá práce," zašeptala. „Dobrá práce."
Pak se odtáhla, postavila se a natáhla ke mně ruku.
„Tak co, koordinátorko? Už si připravená na zítřek?"
Vzala jsem její ruku a nechala se vytáhnout nahoru. Moje nohy se třásly, v rozkroku jsem cítila vytékající semeno. Usmála jsem se na Betz.
„Jsem připravená na všechno."
Betz si lehla k mým nohám a začala mě jemně kousat do chodidla.

Aszhara právě zažila orgazmus se svým partnerem. Seděla na gauči a oddychovala. Po chvíli za mnou přišla a řekla mi: „Marico, pojď se se mnou napít.“
Naklonila jsem se k Betz, kousla ji do krku a řekla: „Užívej si chvíli beze mě.“
Sedli jsme si s Aszharou ke stolku, nalili si drink a ona mi řekla: „Marico promiň mi to moje chování. Byla jsem naštvaná na všechny z výslechových operací. Semilla se poslední dobou chovala divně. Sabotovala moji práci, používala moje jednotky a to všechno po tom hrozném útoku kdy jsem potřebovala v obraně každý kus. Teď když jsi ji odhalila tak mi to všechno do sebe začíná zapadat.“
„Aszharo, stejně jako ty dělám všechno pro to abych ochránila královnu.“ Odpověděla jsem jí.
„A taky mě naštvaly ty nový pravidla. Chodit v latexu s náloží na břiše a nemít možnost se vychcat během řízení akce.“ Pokračovala Aszhara
„Nálož ti přece nemůže vadit, aktivuje se jen když bys nějak ohrozila královnu a jak jsi to myslela s tím vyprazdňováním? Přece to normálně pustíš do kombinézy a očistíš se až mimo královnin palác.“ Oponovala jsem jí.
„Ty jsi ještě nebyla v řídící místnosti během plánované akce?“ zeptala se mě
„Nebyla, jsem koordinátorkou teprve tři hodiny. Já zatím byla během akcí v blízkosti zóny.“
„Tak v řídící místnosti se věnuješ velení a když se potřebuješ vychcat tak ti dá královna svého otroka, ty mu to normálně pustíš do huby a on to všechno spolkne. Srát během řízení akce už je trochu nevhodné, ale taky to má řešení. Královna má zvláštní otroky která mají v kombinéze takový nástavec. Ten ti drží u prdele a hovna padají přímo do jeho latexové kombinézy. Otrok je po použití vyměněn. S tím je teď konec, budeme si chcát a srát do svých kombinéz“ povzdechla si Aszhara a položila si nohy na můj klín.
„To není taková tragédie, víš kolikrát jsem to musela v zóně pustit do rozkroku.“ Uklidnila jsem ji
„Vím, taky jsem prošla všemi úrovněmi výcviku, ale jak jsem se stala koordinátorkou doufala jsem že už to nebudu muset zažít.“
„Bez to z té lepší stránky. Ta kombinéza je hodně kvalitní a pokud nepustí nic ven tak ani dovnitř. Dokáže tě ochránit před pěnou.“ Usmála jsem se na Aszharu

„Marico, ty na všem vidíš jen to pozitivní, ale jo budu nosit latex který mě chrání před pěnou. A ta nálož na břiše je jen příjemný bonus že nebudu zajata.“ Řekla Aszhara a její noha zajela do mého rozkroku. Potom ukazala na jednoho sluhu který právě vyvrcholil v Daisině kundě, podívala se na jeho ochablý penis lesklý od Daisiných štáv a řekla:
„S tímhle už toho moc nedokážeš, ale jazyk ti jistě funguje. Tak šup ať je v její krásné kundičce.“ A při tom prstem ukázala do mého rozkroku.
Víno mi stékalo po krku a mísilo se s potem, který se mi sbíral v prohlubni mezi prsy. Měla jsem už čtvrtou sklenici, možná pátou, a svět se začal příjemně rozplývat do měkkých, vlhkých obrysů. Seděla jsem na pohovce, nohy roztažené, a cítila, jak mi mezi stehny stéká vlhkost, která nebyla jen z potu.
Aszhara seděla vedle mě, nohy přehozené přes mé stehno. Její chodidlo bylo teplé, jemně se otíralo o můj rozkrok. Dívala se na mě zpod přivřených víček a usmívala se.
"Už jsi opilá, Marico?" zeptala se, její hlas byl jako samet.
"Trochu," odpověděla jsem a zvedla sklenici na znamení přípitku. "Ale to nevadí. Dneska se nemusíme starat o nic."
"To jo," souhlasila Aszhara a natáhla ruku k sluhovi, který klečel opodál. "Pojď sem."
Sluha se připlazil po kolenou. Byl mladý, s tmavými vlasy a pohledem, který byl napůl vyděšený a napůl dychtivý. Jeho světle modrá latexová kombinéza se leskla ve světle svíček.
"Lízej jí nohy," přikázala Aszhara a ukázala na mě.

Okamžitě poslechl. Jeho rty se dotkly mého chodidla a já zavřela oči. Jeho jazyk byl teplý, vlhký, přejížděl po mých prstech jeden po druhém, pomalu, důkladně. Cítila jsem, jak mi po zádech stéká vlna uvolnění.
"Aszharo," zašeptala jsem. "Pojď blíž."
Natáhla jsem ruku k jejímu klínu. Cítila jsem, jak se pod látkou jejích zlatých minišat rýsuje vlhký otisk její kundy. Byla mokrá, teplá, připravená.
"Počkej," řekla a sáhla do kabelky. Vytáhla malý vibrátor, lesklý, tvarovaný. "Dneska to chceme pořádně."
Zapnula ho a vložila mi ho do ruky. Vibrace byly jemné, plynulé, jako bzučení hmyzu v letní noci.
"Použij to na mě," řekla a roztáhla nohy. "Ale pomalu. Nechci to hned."
Přitiskla jsem vibrátor k jejímu klínu, přes mokrou látku. Zasténala a zaklonila hlavu. Její prsty se zaryly do mého ramene.
"Ano," vydechla. "Přesně tak."
Mezitím sluha pokračoval v lízání mých nohou. Jeho jazyk stoupal výš, po lýtku, po koleni, k vnitřní straně stehna. Cítila jsem každý jeho dotek, každý vlhký pohyb, který mě přibližoval k hranici vzrušení.
"Aszharo," vydechla jsem a přitiskla vibrátor silněji. "Jsi tak mokrá."
"Protože ty to děláš," zašeptala. "Ty a ten tvůj sluha."
Sluha se mezitím posunul k mému rozkroku. Jeho jazyk byl teplý, vlhký, a když se dotkl mého klitorisu, zasténala jsem tak hlasitě, že se Betz otočila a usmála se na mě.
"Už si to užíváš, koordinátorko?" zavolala.
"Jo," vydechla jsem. "Jo, užívám."
Aszhara se přitiskla k vibrátoru a začala se pohybovat v rytmu mých pohybů. Její stehna se třásla, její dech byl přerývaný. Cítila jsem, jak se blíží k vrcholu.
"Ještě," zašeptala. "Ještě trochu."
Stiskla jsem vibrátor silněji. Její tělo se napjalo, její prsty se mi zaryly do ramene, a pak – s dlouhým, tlumeným výkřikem se zlomila. Její orgasmus projel celým jejím tělem jako vlna, a já cítila, jak se pod mýma rukama chvěje.
"Ano," vydechla. "Ano, děkuji."

Pomalu jsem odtáhla vibrátor. Byl celý lesklý od jejích šťáv. Olízla jsem ho, ochutnala ji. Byla sladká, lehce slaná, jako mořská voda.
Aszhara se na mě dívala, její oči byly skleněné, ale usmívala se.
"Ty jsi ale děvče," řekla a pohladila mě po tváři.
Sluha u mých nohou mezitím pokračoval v práci. Jeho jazyk byl vytrvalý, neúnavný. Cítila jsem, jak mi stoupá vlna, pomalu, ale jistě.
"Ale teď já," řekla Aszhara a posunula se blíž. "Chci tě cítit."
Natáhla ruku k mému rozkroku, ale já ji zastavila.
"Ne," řekla jsem a můj hlas byl překvapivě pevný. "Teď chci já. Chci, aby sis to užila ještě jednou."
Znovu jsem přitiskla vibrátor k jejímu klínu, ale tentokrát jsem ho vsunula pod látku, přímo na její kůži. Byla horká, mokrá, roztoužená.
"Aszharo," zašeptala jsem. "Jsi krásná, když ti to dělám."
Její tělo se znovu napjalo. Její prsty se mi zaryly do ramene, její dech byl přerývaný.
"Ještě," vydechla. "Ještě..."
A pak to přišlo znovu. Silnější, intenzivnější. Její křik byl tlumený, ale slyšela jsem ho i přes hluk večírku. Její tělo se pod mýma rukama chvělo, třáslo, a já cítila, jak se i ve mně něco láme.
Sluha u mých nohou zrychlil. Jeho jazyk byl teď zběsilý, hladový. Cítila jsem, jak se blížím.
"Aszharo," zasténala jsem. "Už... už budu."
"Ano," zašeptala. "Ano, udělej to."

A pak to přišlo. Vlna, která začala v mém břiše a rozlila se celým tělem. Zavřela jsem oči a nechala ji proudit, cítila jsem sluhův jazyk na své kundě, Aszharinu ruku na svém rameni, vibrace v dlani. Všechno se spojilo do jednoho okamžiku naprosté, absolutní rozkoše.

Když jsem otevřela oči, ležela jsem na pohovce, Aszhara vedle mě. Obě jsme těžce dýchali, naše těla byla pokrytá potem a vlastními tekutinami.

Sluha stále klečel u mých nohou. Jeho jazyk byl unavený, ale jeho oči byly dychtivé. Čekal na další rozkaz.

"Pojď sem," řekla jsem

Přisunul se blíž. Jeho obličej byl vlhký, lesklý od mých šťáv. Podívala jsem se mu do očí.

"Otevři pusu," řekla jsem.

Poslechl. Jeho ústa byla otevřená, připravená. Cítila jsem, jak mi v pánvi roste tlak. Nebyla to vlna rozkoše. Bylo to něco jiného. Něco intimnějšího.

Uvolnila jsem se. Teplý proud mi vytekl z kundy, a soustředil se do jednoho proudu, který dopadl přímo na jeho otevřená ústa. Slyšela jsem, jak polyká. Jeho hrdlo se pohybovalo, polykalo každou kapku, kterou jsem mu dala.

Aszhara se na mě dívala a usmívala se. V jejím pohledu bylo pochopení.

"Dobrý sluha," řekla a pohladila ho po vlasech. "Dobrý, poslušný sluha."

Když jsem přestala, otřela jsem si rozkrok o jeho tvář, jako byla hadr. Pak jsem se otočila k Aszhaře a usmála se na ni.

"Tak co, koordinátorko," zeptala jsem se. "Už si připravená na zítřek?"

Aszhara se zasmála a přitiskla se ke mně. Její tělo bylo teplé, vlhké, vonělo po sexu a potu.

"Jsem připravená na všechno," řekla. "Ale teď... teď už chci jenom spát."

Sluha se mezitím odplazil do rohu, kde si sedl a čekal na další rozkaz. Jeho ústa byla stále otevřená, jako by čekal na další dar.

Přistoupila ke mně Jennifer, naklonila se ke mně a zblízka se zeptala:

„Skvělý večírek, napiješ se je mnou?“

Vzala jsem do ruky prázdnou sklenici ve které byl položený vibrátor usmála se a řekla:

„Ráda bych, ale už nemám co.“

Vstala jsem a vrávoravou chůzí opřená o Jennifer jsem se dopotácela ke stolu s občerstvením.

Nalili jsme si další sklenici a s přípitkem na naši královnu Louisu Lu jsem vypila další víno. Hlava se mi zamotala, opřela se o stůl a řekla:

„Pojď si sednout.“

V rohu místnosti ležela na zemi Betz, vedle ní ležela láhev a jeden z sex service jí lízal kundu. Vypadala že spí, ale jakmile na chvíli přestal okamžitě ho napomenula: „dělej, lízej nebo si budu stěžovat a ty půjdeš do zóny.“

Myslím že tento argument byl pro něho dost přesvědčivý. Lepší je uspokojovat opilé nadržené koordinátorky než se plazit posraný v zóně.

Sedla jsem si na zem, a Jeniffer po chvíli ležela na zemi vedle mě, dívala se do stropu a začala mluvit: „Víš, čeho se bojím?“ a hned pokračovala „při tom posledním útoku jak byla zasažena moje předchůdkyně Tammie Wells. Ona zvládla ochránit královnu. Dokázala na sebe odlákat hlavní útočnou vlnu. Královská obrana se potom bránila v zóně před palácem. Tehdy se rozhodla správně, ale já nevím podle čeho. Nebojím se deaktivace, ale bojím se že budu deaktivována a nezvládnu ochránit Louisu Lu.“

Jeniffer se natáhla k mojí noze a políbila ji „Hezky voníš Marico.“

Přejela jsem jí chodidlem po obličeji a usmála se na ni.

„Vážně nás všechny Semilla s ostatníma zradila?“ zeptala se

„Slyšela jsi dnes večer královnu, je to tak.“ přikývla jsem jí

„Semillu jsem znala krátce, poprvé jsme se poznaly tady na minulém večírku když mě, Aszharu a Semillu královna povýšila do funkce koordinátorek. Byla taková milá, sebevědomá a Daisy o ní říkala že je schopná pro svůj úkol udělat cokoliv. Že je pro ni královna a její úkol vším.“ pokračovala Jeniffer
„V tom mohla mít Daisy pravdu, ale my jsme nevěděli co byl Semillin úkol.“ řekla jsem potichu
„Jak to myslíš?“ zeptala se znovu
„Že mohla stále být loajální královně a svému úkolu bez ohledu na to co s ní bude.“ Pokračovala jsem
„Leda že by její královna byla Cherry Candle a její úkol byl deaktivace Louisy Lu, ale ona nebyla nepřátelský agent. Ona byla jen slabá a nechala se koupit Oxanou a Darinou. Tak teď ti nerozumím.“ Přemýšlela Jeniffer
„Napij se a věř si. Ty ochráníš Louisu Lu a tvoje deaktivace nebude zbytečná. Budeš jako Tammie.“ Povzbudila jsem ji
„Marico, jak jsi je odhalila?“ podívala se mi do očí
„Bylo to těžké, Semilla předstírala vyšetřování, ale při tom sabotovala Aszhaře obranu. Mě poslala do zóny najít důkazy o komunikaci s nepřítelem. Poslala se mnou pár speciálů a prý jsme byli náhodou odhaleni. Oni se mě pokusili dostat zpět na naše linie a všichni tam byli při tom deaktivováni. Schovala jsem se v jednom krytu a pokoušela se komunikovat se Semillou, ale ona požadovala abych si aktivovala osobní nálož že nemá žádnou možnost mě dostat zpět. V krytu jsem našla komunikační lampu namířenou na naše linie. To jsem znovu hlásila Semille a ona znovu poslala požadavek abych se okamžitě deaktivovala protože se blíží další nepřátelská skupina. Tehdy udělala první fatální chybu. Jak mohla vědět z výslechového komplexu že se ke mně blíží nepřátelská skupina. Nepřátelé se skutečně blížili a já se stihla odplazit hlouběji do krytu kde mě nenašli. V noci jsem proklouzla zpět k našim liniím a podala jsem Semille kompletní hlášení. Ona to zapsala a šla vyslýchat Oxanu kterou při tom náhodou deaktivovala to byla její druhá chyba. Já jsem si přečetla její zprávu a nebylo tam nic o tom co jsem v zóně našla. To byla její třetí chyba. Potom mi oznámila že musím hned zpět do zóny hledat další důkazy. Došlo mi že je to akce bez návratu. Místo do zóny jsem šla královně předat celou zprávu a Semille do komunikátoru oznámila kontakt s nepřítelem v sektoru S27. Potom jsem se odmlčela a

čekala v královnině paláci. Semilla si myslela že vyhrála, že jsem deaktivovaná a šla podat hlášení královně. Ona ji vyslechla a konfrontovala s důkazy co jsem jí dala. Zbytek příběhu uvidíme zítra.“ Usmála jsem se na Jeniffer, která už podřimovala. Pohladila jsem ji po tváři a vrávoravou chůzí odešla ke stolu s pitím. Vzala si další láhev, sedla si do křesla, ukázala na jednoho muže klečícího opodál a roztáhla nohy. On se okamžitě připlazil.
„vylízej mi obě díry“ řekla jsem a napila se z láhve,
„vylízej mě do zapomnění“ zašeptala jsem a znovu se napila. Víno bylo silné, jeho jazyk v mém análu mrštný a celá místnost se začala najednou točit. Nechala jsem ho lízat moji prdel a usnula jsem.

Ráno jsem otevřela oči a denní světlo bylo jako kladivo. Hlava se mi motala a při pohledu na pití mi zvedal žaludek. Chtělo se mi čůrat, ale nechtělo vstávat. Jen jsem nohou postrčila jednoho sluhu, on přisál svoje rty k mojí kundě a já si krásně ulevila.
„Musím do výslechového komplexu, Brandy je tam už tři dny“ pomyslela jsem si a začala hledat moje oblečení. Sukně ve které jsem přišla nikde nebyla a můj bodystocking byl špinavý od šlehačky a nějaké marmelády. Nebyl čas to řešit a tak jak jsem byla s odhalenou kundou a prdelí jsem šla do své kóje.

Návrat do výslechového komplexu

Dopotácela jsem se do své kóje. Lehce jsem si opláchla obličej a rychle se převlékla do uniformu. Latexovou kombinézu jsem si neoblékla, ale protože odpoledne půjdu znovu do královnina paláce tak jsem si ji vzala sebou.

V komplexu jsem šla říct Brandy že má dnes do odpoledne volno. Ona se při pohledu na mě v uniformě koordinátorky zeptala: „Co se stalo?“

„Víš jak proběhl ten poslední útok. Nepřítel měl informace od našich koordinátorek. Semilla je v tom spiknnutí také, už není koordinátorkou a odpoledne bude popravena. Královna mě včera povýšila na její pozici a pak jsme trochu slavili. Dnes máš volno, ale odpoledne sem přijdi na pár hodin převezmeš komplex. Já budu muset na tu popravu.“ Řekla jsem Brandy

Brandy jen stála s otevřenou pusou.

„Klid, teď jsme tu dvě, ale doufám že brzo dostanu další pomocnici.“ Usmála jsem se na ni

„Jak Semilla zradila?“ zeptala se Brandy

„To se dozvíš oficiální cestou. Její poprava bude vysílaná na interním kanálu. Připoj se k terminálu a vše se dozvíš. Teď si jdi odpočnout.“ Pohladila jsem ji po prdeli

Brandy se ke mně naklonila a s úsměvem řekla:

„Trochu oslavovali? Ještě teď se motáš a máš naruby svoje body. A blahopřeji k povýšení.“

Brandy odešla, já zkontrolovala zajatce a sedla si ke svému stolu. Na terminálu jsem si otevřela složku Dariny a Oxany a pokoušela se najít nějaký další detail který mohl Semille uniknout. Na kominikátoru mi cinkla nová zpráva od královny.

„W107 87 Cherry Kiss, nová pomocnice koordinátorky výslechových operací“

Otevřela jsem si její složku a začala číst

W107 87 Cherry Kiss, Nejvyšší velitelka formace speciálů def2-Sp/02-04. Působila na obranné linii. Má za sebou 6 úspěšných akcí z průzkumu v hloubi zóny. Její kusy získaly včas cenné informace o nepřátelských pozicích a umožnily včas posílit obranné pozice tak že byly nepřátelské útoky zastaveny.

Ta vypadá slibně, řekla jsem si a pokračovala v rozdělané práci. Hlava mě stále bolela a celkově jsem se cítila dost špatně. Četla jsem záznamy z výslechů, hlášení z akcí a hledala střípky mozaiky Oxana, Darina. Z práce mě vyrušily kroky na chodbě. Vešla dlouhovlasá štíhlá blondýnka v šedých silonkách a černém body. Hned přede mnou poklekla, políbila mi nohu a řekla:

„Jsem W107 87 Cherry Kiss tvoje pomocnice.“

Podívala jsem se na ni, a zeptala se: „Jaké máš zkušenosti?“

„Byla jsem nejvyšší velitelka speciálů přirazených k obraným operacím, prováděli jsme monitoring zóny, včasnou výstrahu a čištění sektorů od zbylých nepřátel po akci. Také jsme párkrát transportovali zajatce ze zóny.“ Odpověděla mi

„To je dobrý, co se stalo s tvojí formací?“

„Po těch akcích byla z velké části spotřebována. Když ti pravidelně deaktivují v zóně přibližně desetinu kusů na jednu akci tak už jsem neměla čemu velet.“

„Desetina to je dobré skóre vzhledem k výsledků co jsi získala.“ Uznale jsem přikývla

„Pro královnu Louisu Lu, od toho tam jsme.“ Odpověděla hrdě

„Byla jsi ty někdy v zóně?“ zeptala jsem se přímo

„Ano byla třikrát. Jednou jsem pozorovala nepřátelské linie, ležela jsem asi 20 metrů od nich a navedla na ně protiútok DAT během jejich rotace. Tehdy jsem vážně myslela že tam budu také zasažena, ale eskortoval mě zpět jeden servisní tank.“ Rozpovídala se Cherry

„Dobře, Zde je tvůj stůl, projdi si komplex, a seznam se s prostředím. Odpoledne přijde tvoje kolegyně Brandy Smile a vše ti detailně vysvětlí. Zítra spolu projdeme výslechové postupy a možná se podíváme na obranné linie a kousek do zóny.“ Řekla jsem jí s úsměvem, „jo a já tady nevyžaduji abys mi při každém setkání líbala nohu.“ Doplnila jsem.

Moje poslední akce

Sedím na zemi v mojí cele. Otrok, kterého mi půjčila královna, mi dýchá na nohy. Tak jak to mám ráda. Cítím přes silonky jeho vlhký dech. Dnes je den mojí poslední akce. Pro moji královnu Louisu Lu. Vstoupím do skleněného boxu, nadechnu se plynu, uvolní se mi svěrač a já se před všema poseru. Potom bude mít královna potrestaného zrádce a já budu deaktivovaná.

Je to správné. Vím to. Cítím to v každé buňce svého těla, v každém nádechu. Nepochybuji. Ani na okamžik. Louisa Lu potřebuje ukázat, co se stane s těmi, kdo zradí. A já jí to dávám. Ne proto, že bych byla zrádkyně, ale proto, že rozumím systému.

Přemýšlím o tom, jak jsem se sem dostala. Byla jsem otrokyně. Jen další kus v královnině paláci, další tělo, které mělo sloužit. Pamatuji si tu hru. Seděli jsme v místnosti, každý s nákladem na břiše, a měli jsme šukat. Pravidla byla jednoduchá ta, která přivede svého partnera k výstřiku jako první, bude deaktivována. Všichni ostatní se báli. Já jsem měla jasno. Kael byl cennější než já. Jeho služba byla preciznější, jeho tělo poslušnější. Když jsem mu nastavila prdel a on se do mě vystříkal jako první, věděla jsem, že jsem udělala správnou věc. A královna to viděla. Ona viděla víc než ostatní. Viděla strategii tam, kde ostatní viděli jen poslušnost.

A tak mě poslala k Darině. K výslechům. K moci.

Byla to cesta, která mě změnila. Naučila jsem se, že pravda je relativní, že někdy je lež užitečnější, že někdy je mlčení jedinou ochranou. Naučila jsem se, že systém je větší než jednotlivec a že jediný způsob, jak uspět, je pochopit jeho logiku a hrát podle jeho pravidel.

Ale taky jsem se naučila milovat.

Caprice. Ta bláznivá tankistka s rozzářenýma očima a nekonečnými otázkami. Jak jsem se jí snažila držet od těla. Jak jsem si říkala, že je to jen další kus, další jednotka, která bude jednou deaktivována v bahně zóny. Ale ona byla jiná. Ona mě viděla. Ne koordinátorku, ne bývalou otrokyni, ne nástroj. Viděla mě. Semillu. A já ji měla ráda. Moc ráda.

Nikdy jsem jí to neřekla. Ležela v bahně na S89, v té zatracené roli, kde ji zasáhl nepřátelský pěšák, a já jsem ji jen objala a políbila na tvář. Řekla jsem jí, že ji mám taky ráda, ale ona už to neslyšela. Byla už deaktivovaná a já jsem tam ležela s obličejem u její tváře a slzami v očích. Slíbila jsem si, že to napravím. Že jí to řeknu. Že jí to napíšu. A nikdy jsem to neudělala.

Teď sedím v cele, čekám na svou poslední akci, a myslím na ni. Na to, jak mluvila o tancích, o svých snech, o tom, jak chtěla být u tanků, protože jsou krásné a silné. Říkala mi, že jsem koordinátorka, že mám moc, že můžu změnit věci. A já jí neřekla, že žádná moc není dost velká na to, aby změnila systém. Že jediné, co můžeme udělat, chránit královnu, v zóně, ve výslechovém komplexu, v zázemí. A někdy, jen někdy, pomoci někomu jinému.

Pomohla jsem Marice. To je můj úspěch. Viděla jsem v ní potenciál, který ona sama neviděla. A i když mě zavřela do cely, i když mě obvinila ze zrady, věděla jsem, že to dělá proto, že chce chránit královnu. Protože věří systému. Stejně jako já. A teď jí dávám poslední dar. Dávám jí svůj příběh, který si bude muset nechat pro sebe. Dávám jí varování, které si bude muset pamatovat. Dávám jí svou deaktivaci, aby mohla být jít úspěšná dál.

Nepochybuji. Ani na okamžik. Toto je správné. Pro královnu. Pro systém. Pro Maricu. Pro Capricii.

Otrok u mých nohou přestal dýchat a já ucítila, jak se jeho rty dotýkají mého chodidla. Otevřela jsem oči a podívala se na něj. Byl mladý, s tmavými vlasy a očima, které se dívaly na mě s podivnou úctou. Neznal mě. Neznal můj příběh. Ale cítil mou přítomnost.

„Ještě chvíli," zašeptala jsem. „Ještě chvíli a pak už budeš volný."

Nechápal. Ale to nevadilo. Za chvíli bude deaktivován taky. Královna nenechává svědky. A on slyšel příliš mnoho.

Přemýšlím o Marice. O tom, jak bude stát mezi koordinátorkami a dívat se na moji deaktivaci. O tom, jak bude muset mlčet, i když bude chtít křičet. O tom, jak ponese můj odkaz, i když o něm nebude moct mluvit. Doufám, že ji to nezlomí. Doufám, že bude silná.
Ale já nelituji. Ani na okamžik.
V boxu bude Caprice ve mně. A já v ní. Až se nadechnu toho plynu, až se mi uvolní svěrač a já se poseru před všemi, až padnu na zem, budu myslet na ni. Na její úsměv. Na její hlas. Na to, jak mi říkala, že mě má ráda.
A já jí odpovím: „Já tebe taky, ty bláznivá holko. Já tebe taky.“
Otrok se pohnul, jeho jazyk přejel po mém chodidle. Bylo to teplé, jemné, jako by mi chtěl říct, že všechno bude v pořádku. Že i v tomhle konci je něco krásného. Zavřela jsem oči a nechala ho pracovat. Už jsem nemusela nic rozhodovat. Už jsem nemusela nikam spěchat. Jen si užívat poslední okamžiky, než vstoupím do toho boxu.
Moje poslední akce.
Pro královnu Louisu Lu. Od toho tady jsem.

Otevřely se dveře a vstoupil můj doprovod. Dvě brunetky z královniny osobní ochrany. Postavily se ke dveřím a za chvíli vstoupila koordinátorka Jeniffer Spice.
„Sundej si uniformu a obleč si to. Řekla a hodila mi do klína fialový bodystocking.
„Myslela jsem že budu deaktivovaná v uniformě.“ Namítla jsem jí
„Ty jsi zradila královnu a nemáš právo nosit naši uniformu, obleč si toto, standartní oblečení pro nepřátelské kusy které jdou do loterie a pro ty co zradili. Je to příkaz Louisy Lu.“ Řekla nekompromisně
Pomalu jsem v rozkroku rozepínala svoje body a stahovala z nohou šedé silonky. Cítila jsem jak všechno ztrácím. Všechno co dělám tak je moji královnu a vždy mi ji připomíná uniforma co mám na sobě. Jak jsem si oblékla fialový bodystocking připadala jsem si najednou opuštěná.
„Pojď, už je čas.“ Řekla Jeniffer a její doprovod mě chytl za ruce a vyvedl z mojí cely.

Ještě jsem stihla zahlédnout jak Jeniffer namířila na otroka a několikrát ho zasáhla do břicha a hrudníku. Okamžitě se svalil deaktivovaný na matraci, tam kde jsem před chvílí seděla a on mi lízal nohy. Potichu jsem mu poděkovala za společnost a vyšla na chodbu. Tam mě chytly za ruce dvě tmavovlásky oblečené v žlutém body a světle růžových legínách. Podívala jsem se na jejich chodidla a měly bílé silonky. Podle uniformy patřily k primární pěchotě královské obrany. Nekompromisně, ale jemně mě vedly ven z královnina paláce. Nemluvily, jen plnily příkaz. Byly můj doprovod do další akce, do akce o které jsem věděla jak dopadne. Vyšly jsme do královniny zahrady, tam už byl připravený skleněný box. Moje komora.
V jednom sektoru stály koordinátorky, zahlédla jsem Daisy, Betz, Maricu a viděla přicházet Jeniffer. Vedle byli jejich pomocníci a několik nejvyšších velitelů. Box snímala i kamera. Moje deaktivace bude zaznamenána a pouštěna jako varování všem kteří by přemýšleli o spolupráci s nepřítelem.

Semillin poslední úkol

Odpoledne přišla do mé pracovny Brandy. I když si odpočinula stále vypadala unaveně. Pozdravila mě, sedla si ke stolu a zeptala je jaké jsou její úkoly. Řekla jsem jí že dnes bude v komplexu klid a že se po pár hodinách vrátím a zase ji vystřídám. Také jsem jí představila její kolegyni Cherry Kiss.

„Zapněte si terminál. Asi za dvě hodiny tam bude Semillina deaktivace."

„Ty tam jdeš?" zeptala se Brandy když viděla jak jsem si svlékla uniformu a soukala se do latexové kombinézy.

„Ano, pro koordinátorky je povinná účast." Odpověděla jsem jí, a oblékla přes latexový catsuit svoje body a silonky.

„Tak já jdu, máš to tady na starost." Řekla jsem Brandy a odešla

Na kontrolním stanovišti u královniny zóny mě zastavila hlídka. Odhalila jsem svůj rozkrok a po prohledání mých dutin jsem si zapnula zip kombinézy. Strážný připojil kabel do řídící jednotky a ta jemně zavibrovala. Od tohoto okamžiku jsem byla uzamčená v latexu a až do opuštění královniny zóny si ho nemohla sundat. Na cestě ke komoře jsem potkala Eve s Aszharou.

„Jak se cítíš v latexu?" zeptala jsem se Aszhary

„Není to tak strašné, jen musím lépe plánovat svoje tělesné potřeby. Nechci si do něho hned nachcat nebo nasrat." Usmála se

To už jsme přišli k našemu vyhrazenému prostoru kde už byly zbývající koordinátorky.

Podívala jsem se na box pro Semillu a královninu lóži která zatím byla prázdná.

Bezt si povzdechla: „Tak kdy to začne, ještě jsem rozbitá z včerejší noci."

Tázavě jsem se na ni podívala a ona mi odpověděla: „No co se tak díváš, víš sama co jsme prováděli. A jestli mě má být líto Semilly. Proč? Spolupracovala s nepřítelem, teď bude deaktivována. A my ostatní koordinátorky? Budeme šukat, chlastat a posílat kusy do zóny. A když bude nějaká z nás deaktivována tak ji nahradí jiná koordinátorka, třeba ty. A budeš šukat chlastat a posílat kusy do zóny."

Náš rozhovor přerušil příchod královny Louisy Lu. Všichni jsme okamžitě poklekli a řekli „Pro královnu Louisu Lu, od toho tady jsme."

Královna se usadila do křesla ve své lóži a pokynula aby přivedli Semillu. Měla na sobě fialový bodystocking a vedli ji dvě brunetky z královské obrany. Semillu strčily do boxu a zavřely za ní vstup. Nijak se nebránila, vypadalo to že s nimi spolupracuje. Vzpřímeně se postavila a podívala na královnu.

Královna ve své lóži vstala a začala mluvit:

„Tento kus, W045 39, Semilla bývala koordinátorka výslechových operací byla součástí nepřátelského spiknutí. Tito nepřátelé pronikly až do nejvyšších pater velení. Byli mezi Vámi, mezi koordinátorkami. Byli to Darina, Oxana Chick a spolupracovala s nimi zde stojící Semilla. V jejím případě je to horší. Darina s Oxanou pracovaly pro nepřátelskou královnu, ale Semilla s nimi spolupracovala jenom pro materiální výhody. Nechala se uplácet a užívala si luxusu pomocnice koordinátorky výměnou za mlčení o nepřátelských aktivitách na nejvyšším velení. Věděla o plánovaném velkém útoku na můj palác, věděla o pokusu Dariny proniknout do mojí blízkosti s chemickou náloží a mlčela. Při vyšetřování se pokusila manipulovat s důkazy a tím chránit své komplice. Vše dělala vědomě a později aktivně sabotovala moji obranu."

Semilla stála v boxu a mlčela, královna mávla a box se začal plnit plynem. Semilla se několikrát nadechla, padla na kolena pochcala se a mohutně si prdla. Z jejího zadku začaly padat hovna. V křeči si chytla odhalený rozkrok a po chvíli se vyvrátila na záda. Několikrát sebou škubla, ze zadku jí vytekla další várka tentokrát řídké kaše a zůstala ležet.

„Měj se Semillo jsi hrdinka" zašeptala jsem pro sebe.

Semilla W045 39, Koordinátorka výslechových operací